

کچانی کابل

ټم رومانه ټاوینه ی ژیاڼی خه لکی ټه فغانسټانه به ټایبه ټی ژیاڼ ژن و مندالی ټه فغانی له سه رده می
ټیماره ټه که ی ټالیباندا.

نوسىنى: دىيۆرا ئىلىس

وەرگىپانى بۆ فارسى: شەھلا ئىنتزاريان

وەرگىپانى بۆ كوردى: رەسوول سولتانى

بەريز ديزانەرى ئازيزى ئەم كتيبە:

ماندوو نەبيت:

تکايە ئاگادار بە، لە بەشى دووھى كتيبەكەدا، ھەندى پەرەگراف
فونتهكەى جياوازه. ئەوانە نامەى كەسايەتیی سەرەكیی رومانەكەن بۇ
دەستەخوشكەكەى و پيويستە فونتهكەيان لەگەل دەقى كتيبەكە جياواز
بيت. لە دەقە فارسيەكەشيدا ھەر واىە.

سوپاس بۇ ھاوکاريتان:

سەرنج:

(نوسەر خۆى چوۋەتە نىۋو كەمپى ئەفغانىيە ئاۋارەكان لە پاكىستان و ماۋەيەكى زۆر لە نىۋياندا بوۋە و لەگەل خەم و ئازار و مەينەتییەكانياندا ژياۋە. ئەۋەى بە چاۋى خۆى دىتۋويەتى و دواتر ئەنجامى لىكۆلینەۋە مەيدانىەكانى خۆى كرددوۋەتە رۆمان. ئەم رۆمانە بە زمانىكى شىرىن و سادە و لە ھەمانكاتدا قوول و پىر ناۋەرۆك نوسراۋە و نىشاندىرى سەردەمىكى تارىكى ئەو ۋلاتەيە كە بەلىنيان دابوۋ ئەگەر بە دەست خۇيانەۋە بىت بىكەنە بەھەشت، كەچى دۆزەخىكى سامناكيان لى دروست كرددبوۋ. دۋاى ھاتنەۋەى تالىبان ژيان لە ئەفغانستاندا نەك ھەر بۆ ژنان بگرە بۆ پياۋانىش دەبىتە ژيانىكى جەھەننەمى. ژنان لە دايرە و شوينە ھوكمىيەكان دەرەدەكرىن و ئىزنى چوونە بازار و دەرەۋەى مالىان پى نادرىت و لە گۆشەى مالەكانياندا قەتسىيان دەكەن. ئەم رۆمانە بە تىشك خستنە سەر ژيانى ئەو كەسانەى پياۋيان لە مالەۋەدا نەماۋە جگە لە ژن و ژنىش كە ئىزنى چوونە دەرەۋەى نەبوۋە، جىھانى سامناكى ژيانى ژنان لە ئەفغانستانمان بۆ روون دەكاتەۋە.

ئەو كىتەبە پىمان دەلىت، ئەۋانەى مزگىنىيە بەھەشتمان پى دەدەن، بە خۇيانى رەۋا دەبىنن جىھانمان لى بكنەنە دۆزەخ. ئەۋان ھەر كەس لە رەنگى خۇيان نەبى، لەو دۆزەخەدا سزاي دەدەن و بەر لەۋەى سزاي قىامەت و رۆژى پەسلان بىگرىتەۋە، ئەۋان لىرە بە نوینەرايەتییى خودا سزاكەى بۆ دىارى دەكەن.

لە ۋەرگىپرانى ئەم رۆمانەدا ئەۋپەرى ھەۋلى خۆم داۋە، لەگەل پاراستنى شىۋازى نووسىنى نووسەرەكەيدا، بە زمانىكى شىرىن و سادەش بىكەمە كوردى. چونكە من شىلگىرانە لەسەر ئەو باۋەرەم، كە ھەر دەقىك پىۋەى دىار بىت ۋەرگىپردراۋە و خوينەر لە خويندەنەۋەيدا ھەست بە نامۆبى بكات يان توۋشى رستەى نارىك و ناخۆش بىت، ۋەھا دەقىك شىۋاى ئەۋە نىبە كاتى بۆ تەرخان بكەيت و سەرى خۆتى پىۋە بىشىنىت. بە كورتى ھەر دەقىكى ۋەرگىپردراۋ بۆ سەر زمانى كوردى، ئەگەر پىۋەى دىار بوۋ ۋەرگىپردراۋە، باشتر ۋايە توۋرى دەيت و كاتى بۆ بەفپىرۆ نەدەيت.

ۋەرگىپ

۲۰۱۲/۱۱/۲۲

به شی یه که م"
کاسبکار

"پەروانە" لە بن سەرپېچە كەيەوه* بە دەنگيكي نزم گوتى: "منيش وەك باوكم دەتوانم نامە بخوینمەوه. يانى تۆزىك وەك باوكم."

نەيوپرا بە دەنگيكي بەرز، وا بليت. ئەو پياوہى لە تەنیشت باوكيەوه دانیشتبوو، ھەزى لى نەبوو گوتى لە دەنگى بيت. نەدەبوو ھىچ كام لەوانەى لە بازارەكەى كابولن، گوتيان لە دەنگى بيت. پەروانە بۆيە لەوى بوو، چونكە باوكى بۆ چوونە بازار و گەرانەوہى پيوستى پى بوو. پەروانە لەسەر بەتانیەكە دانیشتبوو. سەر و بەشى ھەرە زۆرى دەموچارى بە لاپيچى دەسمالەكەى داپوشيبوو.

ئەگەر راستیت دەوى ھەر نەدەبوو لە مال وەدەر بکەوى. تالیبان فەرمانى بۆ ھەموو كچ و ژنى ئەفغان دەرکردبوو، نابى لە مال بيئە دەرى. ئەوان تەنانەت نەياندەھيشت كچانیش بچنە قوتابخانە. پەروانە لە پۆلى شەشەمدا ناچار ببوو واز لە قوتابخانە بيئى و نوريەى خوشکيشى ئيتز ئيزنى ئەوہى نەبوو بچيئە داناوندى. داىکيشيان كە پيشتر نووسەرى راديوى كابول بوو، دەرکراوو.

ساليك پتر بوو، كە ھەرچار كەسيان لەگەل داىكيان و 'مريەم'ە پينج سالان و 'عەلى'يە دوو سالانەكەيان لە ژورويكدا دەژيان.

پەروانە زۆرەى رۆژەكان چەند سەعاتيك لە مالى دەھاتە دەرى بۆ ئەوہى بيئە گۆچانى دەستى باوكى. دلئى زۆر بەوہ خۆش بوو لە مال دەچيئە دەرى. ئەگەرچى چوونەدەرەكەى ھەر ئەوہندە بوو چەند سەعاتيك بەتانیەك لەسەر عەرزە رەقەكەى بازار رابجات و لەسەرى دابنیشيت، بەلام ھەر ھىچ نەبى ئەركيكي لەسەر شان بوو. رافاتبوو لە دەرەوہى مالى ئاگای لە زمانى بى و رۆخساريشى داپوشيت. جەستەى لەچاو ئەوہى يازدە ساليشى تەمەن بوو، ورديلە بوو، ھەر بۆيەش دەيتوانى لە مال وەدەر بکەوى، بەبى ئەوہى لىي بيچنەوه.

كاتى پياوانى تالیبان لە باوكى توورە دەبوون كە بۆچى پەروانە لەگەل خۆى دەگيرى، ئەو دەيگوت: "ئەو كچە گۆچانى دەستمە و بە يارمەتیی ئەو بەرپيئەدا دەرۆم."

كە قوتابخانە بۆمباران كرابوو، باوكى لە كاتى وانەگوتنەوہدا لاقىكى پەريبوو. ئەوہيش لە ناخەوہ رۆوخاندبووى و زۆرەى كاتەكان وەررز و بيتاقەت دەبوو.

ئەو بە تالیبانەكانى دەگوت: "مندالىكى ساوا نەبى، كورى ديكەم نيە."

پەروانە ھەميشە تۆزىك لەو لاوہى باوكى لەسەر بەتانیەك دادەنیشت و ھەولئى دەدا لەوہى ھەيە بچووكتر بنويئى. دەترسا سەرى ھەلبينيئەت و سەيرى سەربازەكان بکات، چونكە ديتبووى سەربازەكان چ دەكەن -

به تاييه تي چ له ژنان ده كهن. ديتبوی چۆن لهو خه لکه هه لده دن و به قه مچی ده كه ونه گیانی ته وانه ی تالییان پیی وا بوو ده بی ته مبی بکرین.

په روانه زۆر شت له وه فیڕ ببوو، که هه موو رۆژی له بازار داده نیشته. به لام کاتی پیاوانی تالییان سه روسه کتیا ن ده رده كه وت، خودا خودای بوو نه به دی * بیت و کهس نه بیینی.

مشته رییه که داوای له باوکی کرد دیسانیش نامه که ی بو بخوینیته وه.

- له سه رخۆ بیخوینیته وه با له بیرم نه چیتته وه و بو ماله وه ی بگیڕمه وه.

په روانه هزی لی بوو، ته ویش نامه یه کی له یه کی که وه بو بی. پۆسته ی ته فغانستان که له میژ سال بوو له سۆنگه ی شه ره وه داخرا بوو، دیسان که وتبو وه وه کار، به لام زۆریه ی برادر و هاوړیکانی ولاتیان به جی هیشتبوو. په روانه ده یگوت، له وانه یه چوو بیته ننه پاکستان، به لام دلنیا ییش نه بوو، نه سه روسو راغی ده زانی و نه ناو نیشانیان، هه ر بو یه نه یده توانی نامه یان بو بنوسی. بنه ماله که ی خویشیان له سۆنگه ی بۆمبارانه وه چند جار مالیان راگواستبوو و ئیتر هیچ کام له برادره کانی ناو نیشانی ته ویان پی نه ده زانی.

باوکی به رده وام ده یگوت: "ته فغانیه کان وهك ته ستیره ی ئاسمانی، به هه موو دنیا دا بلاو بوونه ته وه."

باوکی دیسان نامه ی کابرا که ی خوینده وه و ته وای کرد. مشته ری پاره که ی دایی و گوتی: "ته گه ر ویستم وه لامه که ی بده مه وه، خۆم دیمه وه لات."

زۆریه ی ته فغانیه کان خوینده وارییان نه بوو. په روانه یه کی که بوو له به خته وه ره کانی ته و ولاته. هه م باوکی و هه میش دایکی زانکویان ته و او کرد بوو و باوهریان وا بوو که هه مووان ده بی دهرس بخوینن، ته نه نانه ت کچه کانیش.

چهند مشته رییه ک هاتن و چوون و دوانیوه رۆش تیپه ری. زۆریه ی خه لکه که به زمانی "ده ری" قسه یان ده کرد، یانی هه ر ته و زمانه ی په روانه له هه موو زمانه کانی دیکه پتر لیی شاره زا بوو. به لام کاتی یه کی که به زمانی په شتوونیش قسه ی ده کرد، له زۆریه ی قسه کانی تیپه گه یشت. باوکی له زانکوی به ریتانیا دهرسی خویندبوو، به لام زۆری به سه ردا تیپه ری بوو.

بازاره که شوینیکی قه ره بالغ بوو "خه لک، پیدا ویستییه کانی ماله وه یان له وی ده کپی و فرۆشیاری گه رۆک و چه رچی، بانگه وازیان بو که لوپه له کانیان ده کرد. خه لکی کش وه ک چایچی کۆشکۆکه یه کیان بو خو یان کرد بو وه وه. چایچی به و هه مووه کوپ و قۆزی و سینه گه وره یه وه پیویست بوو جینه کی به رده وای هه بی و نه یگۆری. کوره چا فرۆشه کان له توونا و توونی بازاره که دا به ملا ولادا را که را کیان بوو. ته وان چایان بو ته و فرۆشیاران هه بر د که نه یانده توانی کۆشکه له که ی خو یان جی بیلن و به کووی به تاله وه ده گه رانه وه.

پهروانه به دهنګيکي نزم گوتی: "ته منیش ده توانم ټو کاره بکه م." به ټاواته وه بو، بتوانی له بازاره پر پیچ و گهوه یه دا به ملا و به ولادا غار بدا. هزی لی بو وهک بهری دهستی شاره زای پیچ و گهوی ټو ریګایانه بی. باوکی ټاوری داوه و سهیریکی کرد.

- پیم باشتره ټو له هوشه قوتابخانه دا ببینم به ملا ولادا رابکه ی.
- دیسان ټاوری دایه وه و سهیری ټو ریو ارانه ی کرد که به زه نازنا و هاتوهاوار به لایدا تیپه رین و گوتی: "همو شتی دهنوسم. همو زمانی ده خوینمه وه، په شتون، ده ری" همو جوړیکی ده زانم. " پهروانه نیوچاوانی تیک نا. خه تای خو ی نه بو، که ټیتر نه ده چوه قوتابخانه. ټویش هزی لی بو له قوتابخانه بی، نهک له سهر ټو به تانیه ناخوشه دانیشی و قاچی بیشی. دللی زور بو براده رکانی و ټو کارانه ی جاران ده یکردن، توند ببوو.

زوری هز له وانه ی میژوو بو، به تایبه تی میژووی ټو فغان. ټو فغانستان زورانی هاتبووی. چواره زار سال له مه وه ر، ټاریاییه کان کوچیان کردبو بو ټو هی. سه رده مانیک ټه سکه نده ری مه قدونی په لاماری ټو هی دابوو و تالانی کردبو. پاش وی، یونانی و عه رهب و تورک و ټینگلیزه کان و دوا جاریش رو سه کان هاتبوون. یه کیک له و داگیرکه رانه به ناوی ته میوره شهل سه ری دوزمنه کانی خو ی بریبوو و وهک ټو شو تیان هی له کوشکه کانی میوه فرۆشتنیدا له سه ری یه کیان هله دچنن، ټا وا گردیکی لی دروست کردبوون. همو ټو وانه بو داگیرکردنی ولاته جوانه که ی پهروانه هاتبوون، به لام ټو فغانه کان همو جاری دریان په راندبوون.

به لام ټیستا ولاته که ی له به ردهستی تالیبانا بو. تالیبانه کان ټو ټو فغانیانه بوون که پیمان وا بوو ده بی به زه بروه ننگ ولاته که ببه نه ریوه. کاتی ټو وان دوا ی گرتنه وه ی کابولی پایته ختی ولات، چوونی کچانیان بو قوتابخانه قه دهغه کرد، پهروانه زوری پی ناخوش نه بوو. چونکه قهول وا بوو بهو زووانه ټیمتیحانی بیرکاریان هه بی و ټویش خو ی بو ټاماده نه کردبوو. له لایه کیشه وه چونکه له سه ر پؤل قسه ی کردبوو، تووشی کیشه یهک ببوو. قهول وا بوو ماموستا که ی نامه یهک بو دایکی پهروانه بنوسی و داوا ی لی بکات سهردانی قوتابخانه بکات، له و جه نغه یه دا تالیبانه کان گه یشتنی و همو ولاتیان داگیر کرد.

ټو کات، که نوریه هر ده گریا و گیر نه ده بو وه، له نوریه ی پرسیبوو: "باشه بو ده گریی؟ من پیم وایه پشو زور خوشه."

- پهروانه لی سوور بوو تالیبان پاش چهند روژیکی دیکه ټیزنیان ده دن بچنه وه قوتابخانه - جا ماموستا که شی هه تا ټو ودهم هر له بیریشی نه ده ما نامه بو دایکی بنیری و سکالای لی بکا.

نوریه به سهریدا قیژاندبوو: "هەر به راستی تۆ زۆر کەری. برۆ له کۆلم بهوه." یه کێک له کێشهکانی ژيانى به کۆمهڵى ئەندامانى مائهوه له ژووریکدا ئەوه بوو که نه ده کرا یه کێک له کۆل ئەوی دیکه بێتهوه و به تهنیا به جیى بێلێ. نوریه ده چووه ههرجییه کى پهروانه لهوی بوو، پهروانهش چووبایه ته ههرجییه کى نوریهش لهوی ده بوو.

دايك و باوكى پهروانه ههركام سهر به يه كى له بنه مائه رېژداره ته فغانیه كان بوون. جا چونكه ده رسیان خویندبوو، داهايتى كى باشیشیان هه بوو. پيشتر مائه كه يان گه و ره و هه وشه يه كى به رین و ته له قزیۆن و سارنجۆك (سه لاجه) و ترۆمبیلیان هه بوو. نوریه ژوورى خۆی هه بوو. به لām پهروانه و خوشكه بچكۆله كهى - مریه م - پیکه وه له ژووریکدا بوون. مریه م ته گه رچى مندالیكى زۆربلێ بوو، به لām پهروانه ی زۆر خۆش ده و یست. هه ر به راست زۆریش باش بوو، له و مائه دا جاروبار ده یان توانی خۆیان له چاوی نوریه بشارنه وه. به لām بۆمب ئەو خانووه ی كاو ل كرده بوو. دواى ئەوه، خیزانه كه يان چهند جار ان شوینیان گۆرپیوو و هه موو جار یكیش چووبوونه جیگه ی بچووكتر. هه ر بۆمبى كى به سه ریاندا به ربوو وه، به شیک له كه لوپه له كانى مائه وه یان فه وتا بوو. له گه ل هه ر بۆمبا بارانیكدا هه ژارتر كه وتبوونه وه و ئیستاش تهنیا له ژووریکى بچووكدا ده ژيان.

بیست سال بوو ته فغانستان شه رى تیدا بوو. واته نزیك دووه یئنده ی ته مه نى پهروانه. شه ر كه له گه ل هاتنى تانكه زه به لاجه كانى سۆقیه تى بۆ ولاته كه يان و بۆمبارانى گونده كان و ده وروبه رى شاره كان به فرۆكه شه ر كه ره كانیان، ده ستى پى كرده بوو.

پهروانه يه ك مانگانه بوو، كه سۆقیه تى ده ستى كرده بوو به گه راندنه وه ی هیزه كانى بۆ ولاته كه ی خۆی. نوریه ده یگوت: "ئه وه نده ناته رز و ناشیرین بوو، كه سۆقیه تیه كان هه زیان لى نه بوو له گه لت له ولاتیکدا بژین و وه ك باى شه مال تانكه كانیان رادا و به زراوتۆقیوى له سنووره كان ئاودىو بوون. هه ر جار یكیش ئەوه ی ده گوته وه، كه یفى پى ده كرد.

خه لك چهند سالان په لامارى هیزه كانى سۆقیه تیان دابوو و دواى رۆیشتنیشیان، ته سته م بوو به لایانه وه واز له وه خده و خووه بیئن. له و قوناغه دا، تا بلێى بۆمب به سه ر كابولدا درا و زۆر كه س كوژران. بۆمب ببوو به شیک له ژيانى پهروانه. هه موو رۆژى و هه موو شه وى بۆمب له ئاسمانه وه به رده درایه وه و مالىك ده ته قییه وه.

كه بۆمبه كه به رده بووه وه، خه لك رایان ده كرد، ئەوان به ملاولادا غاریان ده دا و هه وڵیان ده دا شوینیک بدۆزنه وه بۆمب نه یگرى. ئەو ده مه ی پهروانه مندالتر بوو له كاتى بۆمباراندا له باوه شیان ده كرد. كه گه و ره تریش بوو، خۆی راى ده كرد.

ټيتر زوربهی خاکی ولاته که بیان به دهست تالیبانه وه بوو. باوکی په روانه دهیگوت: "وشه ی تالیبان به واتای خوازیار و تویره ی کاروباری تالیبانه و تالیبیش خه لک فیږی ته وه دهکات که بینه تالیبانه کی باشر و نهرمونیان بن. به لام تالیبان وای له ته فغانستان نه کردوه خه لک په حم و به زه بییان بو یه کتری بیټ."

هیشتاش کابل هر بوردومان دهکرا، به لام نه که هینده ی جارن. هیشتا له باکووری ولاته که بیان، شه په که هر نه پرابوه وه و زورترین زیانه کانیش له و ناچه یه بوون.

دوای هاتن و رویشتنی چند مشته ریبه کی دیکه، باوکی گوتی با خری که ینه وه، بو ته مړه به سه. په روانه راجله کی، به لام دیسان له سهر عه رزه که پان بووه وه، چونکه لاقی ته زیوو. توژیکی دامالی و دیسان هه ستایه وه پی. ته مجاریان توانی له سهر پی راوه ستیټ.

پیش هه موو شتیك، ته و شتانه ی خر کردنه وه که هینا بوونی. شتگه لی وه ک دهر و ثامن و رووه بالیف و که لویه لی رازانده وه ی مال، ته وانه ی له بوردومانه کان دهرچو بوون. ته وانیس وه ک زوربه ی ته فغانیه کان، هه شتیکی بویان فرورابایه دهیان فرورشت. دایکی و نوریه به رده وام سهریان له ماله وه دده تا بزائن چییان بو ماوه ته وه که بتوان هه لیگرن. له کابل زور کهس که لویه لی ماله وه بیان دهر فرورشت و په روانه ش پی سهر بوو که هیشتا کهسی و هه ن که بتوان بیان کړنه وه.

باوکه، قه لیم و کاغه زه کانی له جانتا که ی خسته وه. دوایی خویدایه سهر گوچانه که ی و دهستی کیشی به شانی په روانه وه گرت و هیواش هه ستایه سهر پی. په روانه به تانیه که ی ته کاند و قه دی کرد و که و تنه ری. باوکی دهی توانی مه و دایه کی که م به گوچان پروات، به لام بو برینی ریگه ی دوور، پیوستی به په روانه بوو، که دهست بخاته سهر شانی.

ته و گوتی: "باشه به ژن هر ته و نده یه که من پیوستیم پیته تی."

- ته ی ته گهر گه وره تر بووم، ده بی چ بکه یین؟

- ته و کات ناچارم له گه ل تو گه وره بم.

جارن باوکی قاچیکی دهست کرد (صناعی) ی هه بوو، به لام فرورشت بوویه وه. قه ول و نه بوو بیفرورشتیته وه، چونکه قاچی دهست کردی هر که سیك، به ته ندازه یه کی دیاری کراو و تالیبه ت دروست ده کری و ته سته مه قاچه دهست کرده که ی یه کیك به پی یه کیکی دیکه بکات. به لام کاتی یه کیك له مشته ریبه کان چاوی به قاچه که ی باوکی که و تبوو، که له سهر به تانیه که ی دانابوو، به بی ته وه ی چا و له که لویه له کانی دیکه بکات، داوی کرد بوو پی بفرورشی. ته و بره پاره زوره ی ته و له سهری دانابوو، باوکه ی وای کرد قایل بی.

ئەو كات زۆر قاچى دەستكرد له بازارى دادەنران بۆ فرۆشتن. لەبەر ئەوەى تالپان ئەمرى كردبوو ژنان لە مائەوە نەيەنە دەرى، زۆرىەى مێردەكانيان، قاچە دەستكردەكەى ژنەكانيان هەلەگرت و دەيانگوت: "خۆ تۆ بۆ هيچ كويىەك ناچى، قاچت بۆ چيىە؟"

كابل يەكسەر كاول ببوو. زۆر جارن خەلكى گەرەكەكە دەچونەووە سەرى گەرەكەكە يان مائەكەى خۆيان بەن، تەنيا كۆگايەك گل و خۆليان دەبينىەووە.

كابل سەردەمانىك زۆر جوان بوو. نوريە لەبيري بوو، شۆستەكان، ترافىك لايتەكان، كە رەنگەكانيان دەگۆردرا. ئەو شەوانەى دەچونە رستوران ت يان سىنەما، يان بە دووكانەكاندا دەگەران بۆ ئەوئى جلويەرگ و كتيب بکرن.

بەلام لە بەشى هەرە زۆرى ژيانى پەروانەدا، كابل هەر كاول و ويرانە بوو و هيچى دى. بۆيە هەر نەشيدەتوانى بەجۆرىكى ديكە بيهيئيتتە پيش چاوى خۆى. دلئى بەو چيرۆك و بەسەرھاتانە توند دەبوو، كە لەسەر كابولى جارن و پيش بۆردومانەكان دەيانگيپاوه. حەزى لئى نەبوو بير لە شتگەليك بەكاتەووە كە بۆمب لە ناوى بردبوون، لەو وەزەئى باوكى و مائە جوانەكانيشيان هەرۆتەر. ئەو شتانە توورەيان دەکرد، جا چونكە نەيدەتوانى توورەيىەكەى بەسەر شتەكدا هەلپيژئى، خەفەتبار دەبوو.

لە قەرەبالغىيەكەى بازار تپپەرپين و لاياندا بۆ شەقامەكەى تەنيشت ئەوئى، كە بەرەو مائەكەى خۆيان دەچوو. پەروانە كە زۆر وردبينانە و لەسەرخۆ يارمەتییى باوكى دەکرد بۆ ئەوئى لە چال و قوولك و جۆگەلەكانى شەقامەكە بپەرپيتتەو، لئى پرسى: "باشە باوكە، ئەو ژنانە بەو عابا و پەچە و پرووبەندانەووە كە هەر چاويشيان ديار نيە، چۆن دەتوانن پيش چاوى خۆيان ببينن؟"

باوكى وەلامى داوہ: "زۆرىەى جارن بەردەبنەووە و دەكەون."

راستى دەکرد. پەروانە ديتبووى چۆن سەرەنگرى دەبن و دەكەون.

پەروانە سەيرى چيا خۆشەويستەكەى خۆى كرد. ئەو چيايە لەو سەرى شەقامەكەووە بە شكۆمەندييەووە سەرى بەرز راگرتبوو.

هەر گەيشتبونە ئەو گەرەكە، لە باوكى پرسىبوو: "ئەو چيايە ناوى چيىە؟"

- چياى پەروانە.

نوريە بە لاسارى گوتبووى: "نا، وا نيە."

دايكى گوتبووى: "نابى درۆ بۆ منداڵ بەكەى."

ئەو قسەيە، ھىي ئەو كاتە بوو كە ھەمووان چووبونە پياسە. ئەو دەمەي ھىشتا تالايان نەھاتبوو. ئەو كات دايكى و نوريە دەسمال و لاييچيان لەسەر كوردبوو و سەر و قژى خويانيان داپوشيبوو، بەلام دەموچاويان تەواو روت بوو و تيشكى خورى وى دەكەوت.

باوكە گوتى: "چياكان خەلك ناويان لەسەر دادەنن. ئەمنيش يەكيكم لەو خەلكە و ناوى ئەو چيايە دەنن، چياي پەروانە."

دايكە قسەي پى نەمابوو و پيئەنيبوو. باوكيشى پيئەنيبوو. تەنانەت پەروانە و مريەمە بچكوليش كە ھەر نەشياندەزاني بەچى پيئەكەنن، پيئەنيبوون. دەنگى پيئەنينى خيزانە كە گەيشتە كيئەكە و دەنگى دايەو و زايەكەي لە شەقامە كە گەرا.

پەروانە و باوكى وردە وردە لە پليكانەي مائەكەيان دەچونە سەرى. ئەوان لە نھۆمى سيئەمى بينايە كدا دەژيان. بينايەك، كە "رۆكيت" لى درابوو و نيوى رووخابوو.

پليكانەكە لە دەرەوئەي بيناكەو بوو و دەبوو پيئەنيچ (زيگزاگ) لى سەر كەون. ئەويش بە بۆمبا زياني بەركەوتبوو و پليكانە كاني لە جيئى خويان ترازابوون. تەنيا بەشيكى پەرژين (میلە) ي پيئە مابوو. باوكى زۆر جار بە پەروانەي گوتبوو، نەكەي پال بەو پەرژينانەو بەدەيت.

چونە سەر لە ھاتنە خوارەوئە ئاسانتر بوو، بەلام بۆ چوونە سەريش ھەر زۆريان پى دەچوو.

ئاخريەكەي گەيشتنەو بەردەرگاي مائەكەي خويان و وەرژور كەوتن.

دایکی و نوریه دیسان خه ریکی پاکو خاوینی بوون. باوکه، عهلی و مریه می ماچ کرد و چوره ئاوده ست بو ئه وهی تۆز و خۆله که ی سهر لاق و ده ست و ده موچاری بشواته وه. دوا ی ئه وه له سهر دۆشه گیک پاكشا بو ئه وهی تۆزیک پشوو بدات.

په روانه پریسکه که ی دانا و ویستی چارشپوه که ی دابنی، نوریه گوتی: "ئاومان پیویسته."

په روانه له دایکی پرسى: "ناکری له پیشدا پشوو یه که بدهم؟"

- ته گهر کاره که ت بکه ی، باشتر پشوو ده ده ی و ده حه سییه وه. جار ی برۆ. ته نکیی ئاوه که چیی نه ماوه هه لچۆری."

په روانه بۆلاندی. به تالبوونی ته نکیی ئاوه که به و مانایه بوو که ده بی پینج جار ان بچیتته سهر شیړه (به لوعه) ی ئاوه که و بیته وه. له راستیدا شه ش جار، چونکه دایکی هزی لی نه بوو سه تله که به به تالی بیینی.

په روانه به ته نیشته نوریه دا تیپه ری بچی سه تله که هه لگری، که نوریه گوتی: "ته گهر دوینی ئه و کاته ی دایکم گوتی، چوبای، ئه مرۆ ئاوا نه ده که وتیته زه حه ته وه."

دوا یی زه رده خه نه به تو یکلکه که ی هاته وه سهر لیوی، که به لی یانی خوشکی گه ورده یه و جا قزه ره شه که ی خسته سهر شانەکانی. په روانه هزی لی بوو به هه موو که یفی خزی شه قیکی تی هه لبا.

نوریه قژیکی جوان و پر و دریتی هه بوو. قژی په روانه ش ته نک بوو. به دل به ئاواته وه بوو قژی وه ک هیی نوریه بوا یه و نوریه ش ئه وه ی باش ده زانی.

په روانه به بۆله بۆل ده چوو و ده گه راپیه وه. له پلیکانه کان وه سهر ده که وت و به ره و شیړه ی ئاوه که ده رۆیشت. له گه رانه وه دا، به سه تله پره که یه وه زه حه ته که ی زۆر تر بوو. به تاییه تی ئه و سی نه موی ده بوو بچیتته سه ره وه. به لام زۆر له نوریه تو وره بوو، جار هه ر له داخانی ش بی، وزه و تیینی ده دایه خوی. هه ر بۆیه ش به رده وام ده ییۆلاند.

- نوریه قه ت ناچی ئا و بیینی. دایکی شم هه رده تر. مریه می ش ناچی. جا خۆ مریه م ناچار نیه ده ست له ره ش و سپی بدات.

خوی باش ده یزانی ئه و بۆله بۆله بی جییه. به لام دیسانیش ده ستی هه لنه ده گرت. مریه م پینج سالانه بوو. ئه و ته نانه ت نه یده توانی سه تلیکی به تالی ش له پلیکانه کان به ریتته خواری، چ گا به وه ی به پر ی بیباته سه ری. دایکه و نوریه ش ناچار بوون له کاتی چونه ده ره وه دا عابا له بهر بکه ن و به عاباشه وه نه یانده توانی

لهو پليكانه شپ و شه و يقانه و سهه بكهون. جگه لهوانهش، زور خهتهر بوو ژنيك بهبي پياو له مالهوه بچيته دهري.

پهروانه دهيزاني خوئي دهبي تاو بيني. چونكه نهو نهبي، هيچ كام لهواني دي نه ياندهتواني نهو كاره بكهن. هم پيي ناخوش بوو و همميش بهخوي دهناسي. بهلام جگه لهو ههستهي ههبيوو، شتيكي لي سور بوو، نهوئيش نهوهيكيه، پيي خوش بي يان ناخوش، دهبوو تاو بينن و ههه نهوئيش ناچار بوو بيهيني. تاخرييهكهي، هم تنكييهكه پر بوو و همميش سهتهكه. پهروانه توانيي سولهكاني لهپيي دابكهني و دهسمالهكهي ههلواسي و دابنيشي. لهسهه عهزهكه و له لاي مريههوه دانيشته و سهيري خوشكه بچكولانهكهي كرد، كه خهريك بوو شتيكي دهكيشايهوه.

- تو زور زيهركي، مريهم. روتيك دادئ تابلوي نهقاشييهكانت دهفروشي و پارهيهكي زور بهسهه يهكهوه دهنيي. نهو كات زور دهولههمندهه بين و دهچين له كوشكيكدا دهژين. نهوش جلويهرگي ههوريشمي شين لهبهه دهكهي.

مريهم گوتي: "ههوريشمي كهسك."

پهروانه چوهه سهه قسهكهي: "ههوريشمي كهسك."

دايكه گوتي: "لهبري نهوهي لهوي دابنيشي، دهكري بي و يارمهتييهكمان بدهي."

نهو و نوريه ديسان خهريكي خاوينكردهوه و ريخخستني كهنتورهكه بوون.

- باشه خو ئيوه دويني پيري نهو كهنتورهتان خاوين كردهوه.

- ديي يان نايهي؟

پهروانه بهخوي گوت، نا. بهلام دهبوو ههستي. نوريه و داكي بهردهوام خهريكي سپينهوهي شتيك بوون. كاريكي ديكيهان نهبوو. نه دهياتواني بچنه قوتابخانه و نه بچنه دهروههش بو كاركردن. داكي بهردهوام دووپاتهي دهكردهوه: "تاليبان گوتويانه نابئ له مائي بچينه دهري. بهلام نهوه بهو مانايه نيه كه له گهندهوگودا بژين."

پهروانه زور رقي لهو خاوينكردهوه و نهو جوره كارانه بوو، چونكه لهو سونگهيهوه ههموو نهو تاوهي بهو زهجهته هينابوو، مهسرهه دهبوو. لهوهش خراپتر شووشتنني سهروقشي نوريه نهو ههمووه تاوهي دهويست.

پهروانه سهيريكي دهروبهري ژورهه بچووكهكهياني كرد. ههموو نهو موبل و كهلوپهلاهني له خانوهكاني پيشووياندا ههينابوو، له بوردوماندا تيدها چووبوون. تاقه شتيكي بويان مابزه، كهنتوريكي داريني گهروه بوو، نهوئيش نهو كاتهي خانوهكهيان بهكري گرتبوو، لهوي ببوو. ههندي لهو ورده شتانهي بويان

مابووه، لهو کهنتوره دا ريزيان کردبوون. دوو دوشهگيش له تهنیشت دیواره کهوه بوون. کهلوپه له مالوه دیان هر تهونده بوو. تهوان جاری جارن فرشی جوانی تهفغانییان هه بوو. پهروانه، جوان شیوه و گولته جوان و ناسکه کانی تهو مافورانهای له بیر مابوو. که منداډ بوو، په نجهی بهسه ردا ده کیستان. بهلام ئیستا کونه فرشیکی هه رزان بایی، لهسه رزه چیمه نتویه کهی ژورره که پراخابوو.

دهیتوانی به ده ههنگاو بهرینایی و به دوازده ههنگاو درپژایی ژورره که بکا. مالین و خاوینکردنه وهی فرشه کهش به گهسکه دهستییه بچوکه که، ته رکی تهو بوو، بویه هه موو فرشه کهی له پیش چاوی بوو. تاودهستیک لهوسه ری ژورره کهوه بوو. تهوی کهلینیکی بچوکه بوو، نهک وهک تهو تاودهسته غه ری و مؤدیرنانهی جاری جارن هه یانبوو. ته باخه بچوکه کهشیان هر لهویوه بوو. چونکه ده لاقهیه کی بچوکی لهسه ره وهی دیواره کهوه هه بوو، که لهویوه توزه هه وایه کی تازهی دههینایه ژورره وه. تهنکیی تاوه کهش هر لهوی بوو. بهرمیلک، که پینج سه تلی تاو ده برد. تهشتی شیوکردنه کهش لهویوه دانرابوو.

له ههندی بهشی دیکه ی بینا که دا، که هیشتا نه روو خابوو، خه لکیکی دیکه ده ژیان. پهروانه له کاتی تاوهینانیدا یان تهو کاتانهی له گه ل باوکی ده چووه بازار، تهوانی ده دی. باوکی پیی ده گوت: "نابی توخنیان بکه وین. تالیبان تهو خه لکهی لهسه ر ده روچیرانان کردووه ته سیخور. لییان دوور بین باشر و بی دردیسه رتره."

پهروانه دهیزانی تاوا بی کیشه ترن، بهلام له لایه کیشه وه زور وه رز و تهنیا بوو. لهوانه بوو کچولهیه کی دیکه ی هاوته مهنی خوی لهو نزیکانه بژی، بهلام لهو وه زعه دا به هیچ شیوهیه که لیی روون نه ده بووه. باوکی سه ری به کتیه کانیه وه خافلابوو. مریهم و عه لی له گه ل نوریه و دایکیان گه مه یان ده کرد. بهلام پهروانه کهسی نه بوو.

دایکه و نوریه ره فی کهنتوره که یان خاوین کرده وه و دیسان خه ریکی ریزکردنه وهی کهلوپه له کانی ناوی بوونه وه.

دایکه به پهروانه ی گوت: "تیره تهو هه مووه شته ی باوکتی لییه، که ده کری له بازار ی بیان فرۆشی. تهوانهش له بهر ده رگا دابنی."

پهروانه نیگای بهسه ر پارچه قوماشیکی سووره وه گیرسایه وه.

- شه لواره کامیز هکه ی باشه که ی من. نابی تهو به فرۆشم.

- تهوه منم بریار ده ده م چ به فرۆشین و چ نه فرۆشین، نهک تو. تیر تهوه به کارمان نایه. مه گه ر تهوه ی که تو بچیته ههندی میوانی، که زه جهت ناکیشی پیمان بلئی."

پەروانە دەیزانی مشتومرەپە کە سوودی نیە. لەو کاتەو بە زۆرەملی دایکی لە کارەکە دەرکراو، پۆژ لەگەڵ پۆژ کەم جیکلدانەتر و توورە و تۆسنتر دەبوو.

پەروانە جلۆبەرگەکان و شتەکانی دیکەشی لەبەر دەرگا دانا و پەنجە بەسەر گۆلدۆزییە جوانەکانی شەمەدا کیشا. ئەوێ بە جیژنانە لە پووری وەرگرتبوو کە مائی لە مەزار شەریف بوو.

لە ناخی دلییەو لەبەر خودا پاراوە پووری دلی لە دایکی بیشی لەبەر ئەوێ دەیهوێ ئەو شەمە کە بفرۆشی.

- ئەی باشە بۆ جلۆبەرگەکانی نوریە نافرۆشین؟ خۆ ئەو ناچیتە هیچ جییهک؟

- ئەگەر ویستی میرد بکا، پیویستی دەبن.

دیسان نوریە خۆی بەسەر پەروانەدا هەلکیشا و گەرەبوونەکە خۆی بەچاویدا دایەو و بۆ ئەوێ پتر ئەزیەتی بکا، سەری راوەشاند بۆ ئەوێ قژە درێژەکە بەشە کیتەو.

پەروانە گوتی: "بەزەبیم بەو لیتقەوماوەدا دیتەو کە تۆ دەخوای. چونکە ژنیکی بەپۆز و لووتبەرزێ تووش دەبی."

دایکە گوتی: "بیرپیننەو."

پەروانە نیوچاوانی تیک نا. دایکی هەر لای نوریە دەگرت.

پەروانە رقی لە نوریە دەبوو. لە دایکیشی، ئەگەر دایکی خۆیشی نەبوا.

بەلام کە دیتی دایکی، پریسکە جلۆبەرگەکانی حوسینی هەلگرت و لە سەرەوێ کەنتۆرەکە دانان، توورەبیەکە نیشتەو. چونکە هەر جارێکی دایکی دەستی لە جلۆبەرگەکانی حوسین دەدا، دلی توند دەبوو.

پیشتر نوریە نۆبەرە و مندالی گەرەوێ مائی نەبوو. حوسین لە هەمووان گەرەوتر بوو، بەلام لە چوارە سالییدا بەهۆی تەقینەوێ مین مردبوو. باوک و دایکی هیچ کات باسیان نەدەکرد. وەبیرھێنانەوێ ئەو بێرەوەراییانە پەبووندییان بەووە هەبوو، زۆر ناخۆش و دلتهزین بوو. لە ریکەوتیکی زۆر دەگمەندا توانیبوو نوریە وەقسە بینی و ئەویش بەتیر و تەسەلی باسی حوسینی بۆ کردبوو: "حوسین هەمیشە پێدەکەنی و لەگەڵ ئەووەدا کە من کچیش بووم، گەمە لەگەڵ دەکردم. دەیگوت: تۆ وەک شازادەخاتوونەکان مەبە. یاریی تۆیین کەیفخۆشت دەکا. تۆپەکە وای بۆ دەهاویشتم کە بتوانم بیگرمەو و دیسان بۆی باویمەو. لەگەڵ تۆش یاریی دەکرد. هەمیشە تۆی هەلداویشتم و دەیگرتیەو. زۆری خۆش دەویستی. دەزانی دەلیم چی؟"

ئەو حوسینە پەروانە لە هەقايەتەکانی نوریەدا دەیناسی، زۆر لەبەردلان بوو.

پهروانه که پوخساری خهفته تباری دایکی دیت، توورپه ییه که ی خوی خوارده وه و به بیدهنگی یارمه تیی دا بو ته وهی شیو ساز بکات.

بنه ماله که ی تهوان وهک ته فغانیه کان نانیان ده خوارد. له دهوری تهو سفره یه ی له سهر عه رزه که رایانده خست، کو ده بو نه وه. هه مووان به ناخواردنه که بوژانه وه و تهو شه وه توژیک زیاتر له سهر سفره که دانیشن.

پهروانه سو سه ی ته وهی کرد بوو، که دایکی و نوریه به رده وام به هیما یه کتری ده دویین و هه ر دوو کیان هاوکات پیکه وه هه له ستن و ده ست ده که ن به پاکو خاوینی. به لام نه یده زانی که نگگی تاماژه که به یه کتری ده دن. زور جارن سهیری کرد بوون، بو ته وهی تاماژه که یان لی تاشکرا بکات، به لام نه یه توانی بوو.

عه لی له باوه شی دایکیدا وه نه وزی ده دا. پارچه نانیکی شی له قوله بچو که که یدا بوو. هه ر جار نه جاریک راده چله کی و به زور هه ولی ده دا خه وی لی نه که وی. ده تگوت دلی نایه بو ساتیکیش چیه به جییان بهیلی. دایکی توند به سینگییه وه نابوو. دوا ی ماوه یه ک، تاخریه که ی عه لی خه و بر دییه وه.

باوکیان، که به رواله ت بهو سه ر خه وهی پیش ناخواردنی بوژا بو وه، شه لواره کامیزه سپییه که ی له پی کرد بوو. ردینه دریژه که شی داهینا بوو. له بهر چاوی پهروانه جوان بوو.

که تالیبان هات و ته مری کرد هه موو پیاوه کان ده بی ریش دابنن، پهروانه له بهری گران بوو خوو بهو ردینه ی باوکییه وه گری. چونکه تهو پیشتر به رده وام ردینی خوی ده تاشی. باوکی شی به زه جه مت له که لی راهات. له پیشدا به رده وام ردینی هه لده کړاند.

ئیستا ئیتر کاتی ته وه بوو باوکیان به سه ره اته میژووییه کان یان بو بگریته وه. تهو بهر له بو ردومانی قوتا بخانه که، ماموستای میژوو بوو. پهروانه له که له هه قایه ت و به سه ره اته کانی تهو گه وره ببوو و هه ربویه ش له پوله که ی خویاندا له وانه ی میژوو، یه که م بوو.

باوکه گوتی: "سالی ۱۸۰ ی زایینی بوو. بهریتانیا ده یویست ولاته که مان داگیر بکا."

جا له مریه می پرسی: "ئیمه پیمان خوش بوو بهریتانیا ولاته که مان داگیر بکات یان نا؟"

مریه میس وه لامی دایه وه: "نا."

- به لی، هیچ پیمان خوش نه بوو. هه مووان دینه ته فغانستان و ده یانه وی ولاته که مان داگیر بکه ن. ئیمه ش که له هه موو دنیا میوان گرتین، هه ر خومان به پیریانه وه ده چین. لای ئیمه میوان خوشه ویستی خودایه. دیاره، ئیوه که کان ده زانن، هه رکاتیک پیاویک دیتته مالی ئیمه، ده بی زور به باشی میوانداری بکه ین.

پهروانه گوتی: "یان ژنیک."

باوکی پیکه نی و گوتی: "یان ژنیک. ئیمه ی ئه فغانی چیی له دهستان بیت، دهیکه یین بۆ ئه وهی میوانه که مان ئاسوده بیت. به لام ته گهر یه کیك دوزمنایه تی و لاته که ی ئیمه بکات، له سه ر نیشتمان که مان ده که یینه وه."

په روانه به پیداکرییه وه گوتی: "باوکه، ئه وهی دیکه شی بلی."

هه رچه نده گه لی جارن ئه وه به سه رهاته ی بیستبوو، به لام دیسان پیی خوش بوو گویی لی بیته وه.

باوکه دیسان پیکه نی و به دایکیانی گوت: "ده بی ئه و مندا لانه فیڕ بکه یین، خۆراگر بن.

پیویست نه بوو په روانه سه یری دایکی بکات بۆ ئه وهی بزانی ئاخۆ له وانیه له رواله تیدا وا بنوییت که زۆر شتی دیکه شیان ده بی فیڕ بکه ن.

باوکه کورتی برییه وه و گوتی: "ده گه ریینه وه سه ر باسه که مان. سالی ۱۸۸۰ی زایینی بوو. ئه فغانه کان له ته پوتوزی ده وره یری شاری سه مه رقه نندا له گز به ریتانیه کان رۆچوبوون. شه ریك بوو که وچکی تینه ده گه را. خه لکیکی زۆر کوژابوون. به ریتانیه کان په یتاپه یتا سه رده که وتن و چیی نه مابوو ئه فغانیه کان ده ست به رده نه وه و خۆیان به ده سه ته وه بدن. وره یان زۆر کز ببوو و ئیتر تین و گوری شه رکردنیان تیدا نه مابوو. پییان وا بوو باشتر ئه وه یه خۆیان به ده سه ته وه بدن و ملکه چی کۆیله یه تی بن، چونکه به وشیه یه لانیکه م ده یانتوانی گیانی خۆیان رزگار بکه ن و تۆزیک به سیته وه.

"له نه کاو کچۆله یه کی وردیله ی له نوریه ش مندالتر، له یه کیك له خانوه کانی گونده که وه ده ریپه رییه ده ری. ئه و راسته وری په لاماری دوزمنی دا و به رامبه ر سه ر یازه ئه فغانیه کان را وه ستا. ئه و جار په چه و روه بندی لا دا و له بهر ئه وه هه تا وه به تینه ی له سه روده موچاوی ده دا، به سه ر سه ر یازه کاندای گوراندی: "ئیه وه ده توانن ئه وه شه ره به رنه وه و تیبیدا سه رکه ون. وره له ده ست مه دن. خۆتان کۆ بکه نه وه و بکه ونه ری، با برۆین. " ئه و جار په چه که ی وه ک ئالا را وه شاندا و که وته پییش سه ر یازه کان بۆ ئه وه ی بۆ دوا جار په لاماری به ریتانیه کان بدن. به ریتانیه کان ریگه ی ده ربازبوونیان نه بوو. ئه فغانیه کان به زانیدیان و سه رکه وتن."

ئه و جار یه ک به یه ک سه یری کردن و گوتی: "رۆله کانه، ئه وه وانیه ئه مرۆمانه. ئه فغانستان، له وه ته ی هدییه مالی ئازاترین ژنانی جیهان بووه. ئیه وه هه مووتان ئازان. ئیه وه نه وه و وه چه ی "مه لالی" ن."

میرییه له حالیکدا ده ستی راده وه شاندا، وه ک بلئی ئالای به ده سه ته وه بی، هه رای کرد: "ئیمه ده توانین له و شه ره دا سه رکه وین."

دایکه قۆرییه چایه که ی هه لگرت و له جییه کی دانا نه کا یه کیك خۆی لی بدا.

نوریه پرسیی: "چۆن ئازا بین، کاتیک ته نانه ت ناتوانین له ماله وه ش بچینه ده ره وه؟ چۆن بکه وینه پییش پیاوه کانه وه بۆ شه ر؟ من به شی خۆم شه رم دیتوه. چیتر پیم خوش نیه شه ر ببینم."

باوکه له سهر خو گوتی: "شهر ههیه تا شهر. شهر جوړی ههیه." دایکه گوتی: "بو وینه شهر له گهل دهر و قاپ و قاچاغی نانی شهوی." پهلوانه لیچی ههلقرچاند و باوکی خسته پیکه نین. مه ریمیش ههلوی دا وهك تهو بکا، بویه دایکی و نوریهش پیکه نینیان هات.

هللی که له خه وهلستا و دیتی هه مووان پیده که نن، تهویش پیکه نین گرتی. هه مووان هه روا پیده که نن که له پر چوار سهر بازی تالیبان له بهر دهرگا قوت بوونه وه. هللی به که م کهس بوو راجه نی" تهو که له شه قه ی دهرگا که راجله کیبوو، زیراندی. دایکیان راجله کی. تهو دندی یهك و دوو هللی و مریه میش به ترس و له رزه وه له گوشه یه کی ژوره که، خو یان خزانده پشت دایکیانه وه.

نوریه چارشپوهه کی له خو ی وه راند و خو ی وا کو کرده وه ده تگوت تو پیکه و له وی دانراوه. چونکه سهر بازه کان جار و بار ژنانیشیان دهر فاند. تهو انیان له ماله کانیان دهر فاند و دهیان بردن و تیر کهس چاوی پییان نه ده که وته وه.

پهلوانه نهی توانی بچو لئی. تهو هه روا له سهر سفره که چه په سابوو. سهر بازه کان چوارشانه بوون و تهو جه مه دانیه ی له سهریان نابوو، له بهر چاوان بهر زتری کرد بوون.

دووان له سهر بازه کان باوکی پهلوانه یان گرت. دووی دیکه ش خه ریکی پشکنینی خانووه که بوون و پاشماوه ی خواردنه که یان پیخواست کرد و به سهر فهر شه که یان وهر کرد.

سهر بازه کان به سهر باوکه دا نه راندیان: "بوچی چووبوویه بهریتانیا دهرس بخوینی؟ تهو فغانستان بیانی و ناموی وهك توی بو چیه؟"

تیر به راکیش راکیش به رهو دهرگایان برد.

باوکه گوتی: "به لئی، تهو فغانستان جه نایه تکار و نینسان کوژ و نه خوینده واری وهك تپوه ی پیویسته."

یه کیک له سهر بازه کان له ده موچاوی سره واند. خوینی لووتی بهر بوو و به سهر شه لواره کامیزه که ییدا چو راپیه وه.

دایکه په لاماری سهر بازه کانی دا. سهر بازه کانی دایه بهر مسته کو له و دهستی باوکه ی راده کیشا و ههلوی ددها له چنگیان دهری بی نی.

یه کیک له سهر بازه کان تفهنگه که ی بهر ز کرده وه و له ته پلی سهری راکیشا. دایکه که وته سهر عه رزه که. ههر تهو سهر بازه چه ند قونداغه تفهنگی دیکه شی لی دا. ههر جار یکی له دایکیان دهدرا، هللی و مریه م دهیان زیرپاند. ناخریه که ی پهلوانه که دیتی دایکی که وتووه ته سهر عه رزی، دهرپه ری. که سهر بازه کان

باوکیان به رهو دهرهوه راده کیشا، پهروانه دهستی له نیوقه دی باوکی توند کردبوو. کاتی سهربازه کان به زوری لییان جیا کردهوه، بیستی باوکی پیی دهلی: "تاگات له وانی دیکه بی، مه لالییه که ی خوم." ئیتر بردیان.

پهروانه به هیواپراوی سهیری سهربازه کانی کرد، که باوکیان له پلیکانه کانه وه دهبرده خواری. بهو راکیشانه، جلو بهرگه کانی همووی دران. پهروانه شهوندهی سهیر کردن، ههتا له کولانه که سوورانه وه و له چاوان ون بوون.

دوو سهربازه که ی دیکه، له نیو ژوره که دا، به چه قو که وتبوونه دراندنی دوشه گه کان و هه لپشتنی شته کانی نیو که نتوره که.

کتیبه کانی باوکیان، له بن که نتوره که، له و شوینه دا شاردرا بوونه وه که باوکیان بو شاردنه وهی شه و چند کتیبه ی له بو رده و مانه کان دهرچو بوون، دروستی کردبوو. چند بهرگیک له و کتیبه ئینگلیزیانه له سهر شه ده بیات و میژوو بوون. کتیبه کانیان شاردبو وه، چونکه تالییان، که یغیان به ههر کتیبه کی نه هاتبایه ده یانسووتاند.

نه ده بوو بهیلی کتیبه کانی باوکی بدوزنه وه. سهربازه کان له سهر سه ره وهی که نتوره که وه گه ران و ورده ورده ده هاتنه خواره وه و جلو بهرگ و چه رچف و قاپ و قاچاغ و شته کانی دیکه یان فری ده دایه خواره وه. شه وان جار به جار له به شی خواره وه و هه شارگه ی کتیبه کان نزیکتر ده بوونه وه. که سهربازه کان داهاتنه وه که لویه له که ی به شی خواره وهش فری بده نه ده ری، پهروانه به ترسه وه سهیری ده کردن.

له نه کاو قیژاندی: "له ماله که م برژنه دهره وه."

ئیتر وا نامبازی سهربازه کان بوو، که هه ر دوو سهربازه که که وتن. شه و جار تییان به ربوو. ههتا شه وهی به لیدان له کول خویان یان کرده وه. پهروانه پتر له وهی هه ست به نازاری زهبری باتومه کانیان بکات، گوئی له ده نگیان ده بوو. به لام شه وهنده سه ری له نیوان دهسته کانیان راگرت، ههتا سهربازه کان وازیان لی هیئا. دایکه هه ستا و عه لیی له باوهش گرت. نوریه هه روا زراوتوقیو وهک توپیک گلله ببوو. مریه م به هانای پهروانه وه هات. که دهستی بو پهروانه برد، پهروانه وهی زانی دهستی سهربازه کانه، خوی گرموله کرد. به لام مریه م شه وهنده دهستی به سه ری دا هیئا، ههتا ناخریبه که ی پهروانه تیگه یی که دهستی خوشکه که یه تی. شه و جار هه ستا. هه موو گیانی ده یزیراند. له گه ل مریه م به کتریان له نامیز گرت. هه موو گیان یان ده له رزی.

پهروانه نه یزانی شه ندامانی بنه ماله که ی چهنده له و وه زعه دا مانه وه. ته نانه ت کاتی عه لی گیر بووه وه و خه وی لی که وت، هه مووان هه روا له جیی خویان مابوونه وه.

دایکه، عهله‌ی هەر به خه‌وه‌وه له باوه‌ش کرد و به هیمنی له شوینیکی ژووره‌که، که هیچی لی نه‌رژابوو، داینا. مریه‌میش خه‌و بردبوویه‌وه، شه‌ویشی برد و له تهنیشت براکه‌ی داینا. شه‌وجار گوتی: "وه‌رن با ئیره‌ خاوین بکه‌ینه‌وه."

له‌سه‌رخۆ ژووره‌که‌یان وه‌ك پیشووی لی کرده‌وه. په‌روانه‌ پشتپاژنه‌ی دیشان. دایکه‌ش کوور بپوه‌وه و به‌ حاسته‌م ده‌جولا.

دایکه و نوریه‌ که‌لوپه‌له‌کانیان له‌ که‌وه‌نته‌ره‌که‌دا دانایه‌وه. په‌روانه‌ چوو گه‌سه‌که‌ی هینا، که‌ له‌ ئاوده‌ستی به‌ سینگی‌که‌وه‌ کرابوو. شه‌ویش ده‌ستی کرد به‌ گسکدان و خرکردنه‌وه‌ی شه‌و برنجی به‌ ناو‌ ماله‌که‌دا رژابوو. دواپی به‌ په‌رۆیه‌ك شه‌و شوینه‌ی خاوین کرده‌وه، که‌ چایه‌که‌ی لی رژابوو. ده‌بوو دۆشه‌گه‌ دراوه‌که‌ بدوورنه‌وه‌ و پینه‌ی بکه‌ن، به‌لام ده‌بوایه‌ شه‌وه‌یان هه‌لگرن بو‌سبه‌ی.

که‌ دیسان ژووره‌که‌ وه‌ك جاری جارانی لی هاته‌وه، هه‌مووان، جگه‌ له‌ باوکیان، چه‌رچه‌ف و بالیفه‌کانیان دانا و لپی خه‌وتن.

په‌روانه‌ خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت. گوپی له‌ ده‌نگی تهنیشته‌وته‌نیشتکردن و جینگلدانی دایکی و نوریه‌ش ده‌بوو. هه‌ر ده‌نگیکی به‌ ئاسته‌م هاتبایه، وای ده‌زانی باوکی له‌گه‌ل پیاوه‌کانی تالییان گه‌راوه‌ته‌وه. له‌گه‌ل هه‌ر ده‌نگیکدا، هیواپه‌کی له‌ دل ده‌گه‌را و زراویشی ده‌چوو. بیری پرخه‌پرخه‌که‌ی باوکی کردبوو. پرخه‌پرخه‌که‌ی باوکی خۆش و هیمن بوو. له‌ بو‌مبارانه‌ خه‌سته‌که‌ی کابولدا که‌ زۆر جار ناچار ببوون ماله‌که‌یان بگۆرن یان بچنه‌ جییه‌کی شه‌مینتر، هه‌موو جاری که‌ په‌روانه‌ له‌ نیوه‌ی شه‌ویدا له‌ خه‌وی هه‌لده‌ستا و وه‌بیری نه‌ده‌هاته‌وه‌ له‌ کوین، به‌ بیستنی پرخه‌پرخه‌ی باوکی دلنیا ده‌بووه‌وه‌ و ده‌خه‌وته‌وه.

به‌لام ئیتر گوپی له‌ پرخه‌پرخ نه‌ده‌بوو.

باوکی له‌ کوئی بوو؟ تو‌ بلپی شوینیکی نه‌رمی هه‌بی لپی بنوی؟ سه‌رمای نیه‌؟ برسیی نیه‌؟ ناترسی؟ په‌روانه‌ خۆی هه‌رگیز زیندانی نه‌بینیوو، به‌لام هه‌ندی له‌ خزمه‌کانیان پیشت‌ر گه‌رابوون. به‌ر له‌وه‌ی هیزه‌کانی سۆقیه‌ت ولاته‌که‌یان داگیر بکه‌ن، یه‌کیك له‌ پووره‌کانی له‌گه‌ل سه‌دان کچه‌ قوتایی دیکه، به‌ هۆی ناره‌زاییوون له‌ سۆقیه‌تییه‌کان قۆلبه‌ست کرابوون. هه‌موو حوکمه‌ته‌ شه‌فغانیه‌کان به‌ره‌هه‌لستکاره‌کانی خۆیانیان ده‌خسته‌ به‌ندیخانه‌وه.

دایکی هه موو جارئ دهیگوت: "ته گهر یه کیك نه ناسیت زیندانی دیتبی، ته وه تو شهفغانیه کی ره سهن نیت."

کس پیئ نه گوتبوو زیندان شوینیکی چونه. گه وره کان دهیانگوت: "هیشتا زوه، ماوته لهو شتانه تیبگهی."

په روانه له زهینی خویدا زیندانی به شوینیکی سارد و تاریک ده زانی. دوایی له نه کاو شتیکی به زیندا هات. دهره پری و گوتی: "دایکه چراکه هه لکه."

- بیدهنگ به په روانه! عهلی له خه هه لدهستی.

په روانه له سه رخو گوتی: "هسته چراکه هه لکه. ده بی په نجه ره که مان پروناک بی، با ته گهر باوکه یان بهردا، بتوانی ماله که مان بدوزیتته وه. باشه تهی چون به ریگادا پروات؟ خو گوجانه کهی ته وه تا لی ره یه؟"

- په روانه، بنوو. بهو قسانه هیچ به هیچ ناکری کچم.

په روانه دیسان راکشایه وه. به لام خه وی لی نه کهوت. ژوره کهی ته وان ته نیا ده لاقه یه کی بچوکی هه بوو ته ویش له نزیک میچه که وه بوو. تالیبان فه رمانی دابوو، هه موو رهنگی رهش له په نجه ره کان بدهن، بو ته وهی کهس نه توانی ژنه کانی نیو ژوره کان بیینی. باوکی گوتبووی: "ئیمه وا ناکه یین. ته وه په نجه ره یه ته وهنده بهرزه، کهس ناتوانی له ویوه نیو ماله کهی ئیمه بیینی."

هه ر بزیهش هیشتاش ته وه په نجه ره یه هه روا مابووه وه و رهنگ نه کرابوو.

ته و رۆژانه ی تاو و ساو ده بوو، خو تۆزیک ژوره کهی ده گرتته وه" عهلی و مریه م له بهر خو ره که داد نه یشتن. دایکه و نوریهش له لای ته وانه وه داد نه یشتن بو ته وهی تاویک، خو ره که ده ست و ده موچاویان گهرم بکاته وه. به لام ئیتر زه وی له سوور و گهری خو ی بهر ده وام ده بوو و تیشکی خو ره کهش نه ده ما.

په روانه سهیری شوینیکی ده کرد، که پیی وا بوو په نجه ره که له ویوه یه، به لام له گه ل دیواره که لیکی نه ده کرده وه. بهو حاله شه وه تا سیوادی به یانی چاوی هه ر له وی بری، هه تا سپیده تاریکی لا دا و به ته سپایی له په نجه ره که وه ده رکه وت.

له گه ل گزنگی هه تاو، دایکه و نوریه و په روانه، ئیتر خو یان له خه نه کرد. ته وان به سپایی و به جو ریك که ته وانی بچو و کتر له خه هه لنه ستینن، هه لستان و جلوه ره رگه کان یان له بهر کرد.

ته و نانه ی مابوو، وه ک بهر چایی خوار دیان. نوریه ویستی تاو بخاته سه ر کوچکاره بچو که که یان بو چا، به لام دایکی نه هیشت و گوتی: "له دوینی شه ویوه تاوی کولیومان هه یه. هه ر ته وه ده خو ینه وه. کاتی

ته وه مان نیه چا ده م بکه یین. من و په روانه ده رۆین و بابت بهر ده ده یین."

ته و قسه یه ی وا کرد، ده تگوت ده لی، من و په روانه ده چینه بازار ی کوخ ده کپین.

پهروانه پارووه کهي له زاري بهر بووه وه سهر سفره که، بهلام نه يکرده مشتومر له گهل دايکي و هات به دلیدا: "هيچ نه بي دوزانين زيندان چونه."

زيندانه که زور له مالوه ويان دوور بو. پاسه کان هه قيان نه بوو ټو ژنانه ي پياويان له گهل نيه سوار بکهن. پهروانه و دايکي ناچار بوون هه تا ټو ټو به پييان برون. بهلام ټو گهر باو کييان برديته جييه کي دیکه، چ بکهن؟ ټو گهر له شه قام پياوه کاني تاليبان پيشيان پي بگرن بلين چي؟ تاليبان گوتبوي ژن ده بي له گهل پياو بيته ده ري يان نووسراويکي ميړده کاني خويانيان پي بي.

- نوريه، نووسراويک بو دا يکم بنوسه.

- زه همت مه کيشه نوريه. من نامه وي وه مندالوچکان، نووسراويک به دهرزيله له سينگم بدن و به شارد باسوورپيمه وه. به گياني ناخيرم من زانکوم ته واو کردوه.

کاتي دا يکي چوه ناوده ست، پهروانه له سه رخو به نوريه ي گوت: "هه رچونيک بي، تو بينوسه. من له قولي کراسه که مدا هه ليده گرم."

نوريه به قسه ي کرد. ده ستوخه ته که ي نوريه که پيوه ي ديار بو له چاو پهروانه ته مه ني گوره تره، به پهله نووسي: "من خوم هيشتوومه ژنه که م له مالي بيته ده ري."

به ناوي باو کيشيه وه ټيمزاي کرد.

که نوريه نووسراوه که ي دايه پهروانه، له سه رخو گوتي: "پيشم وا نيه زور به که لکتان بي. خو زور به ي تاليبانه کان نه خوينده وارن."

پهروانه به بي ټو وه ي وه لام بداته وه، خيرا قه دي کرد و هينده ي چوارگوشه يه کي بچووکي لي کرده وه و خستيه نيو قولي کراسه که يه وه.

له نه کاو نوريه زور چاوه پرواننه کراو باوه شي به خوشکه که يدا کرد و به سپايي گوتي: "بگه رپوه."

پهروانه پي خوش نه بوو پروا، بهلام ده يزاني دانيشتنی له مالوه و چاوه پرواني زور تالتره.

دايکي گوتي: "پهله ت بي کچم. بابت چاوه پروانه."

پهروانه سو له کاني له پي کرد و سه ريپچه که ي دا به سه ريديا. ټو جار به دواي دا يکيدا له مالي وه ده رکه وت.

يارمه تيداني دا يکي، بو ټو وه ي له پليکانه کان بچيته خوار ي، له يارمه تيداني باو کي که م زه همت تر نه بوو. چونکه هه م عاباکه ي له لاقی ده تالا و هه م زور به زه همت به ريپي خوي ده دي.

دايکي له خوار پليکانه کانه وه تاويک راوه ستا. پهروانه پي وا بوو پاشگه ز بووه ته وه. بهلام توژنيک دواتر دا يکي پشتي قيت کرده وه و راست راوه ستا و پروي کرده شه قامه که ي کابل.

پهروانه خیرا به دوايدا رږښت. ناچار بوو غار بدات بو ټهوهی بتوانی شان به شانی دایکی و خیرا پروات. نه ده بوو به جی بمینی، چونکه چهند ژنیکی دیکهش له شه قامه که دا به عابا و په چه وه د رږښتن و هه مووان له یه که ده چون. پهروانه د ترسا ټه گهر دایکی لی ون بی، ټه سته مه بیدوژیتته وه.

دایکی هه ر جار نه جاریک، له به رده م پیاو یان ژن یان کومه ټه که سیټک راده وهستا و وینه که ی باوکی پهروانه ی پیشان ده دان. ټه و قسه ی نه ده کرد، ته نیا وینه که ی پیشان ده دان.

هه ر جاریک دایکی وای ده کرد، پهروانه زراوی ده چوو. له یاسای تالیباند وینه قه دهغه و نایاسایی بوو و له وانه بوو هه ر کام له و خه لکه، پهروانه و دایکی بده نه دست میلیشیاکان.

به لآم هه مووان سهیری وینه که ی باوکیان ده کرد و سهریکیان راده وهشانند. خه لکیکی زور گیرابوون. زور که س بیسه روشوین بیوون. پیویست نه بوو دایکی هیچ قسه یه که بکا، چونکه هه مووان لی تیده گه یشتن.

زیندانی "پول چه رخی" زور له مالی پهروانه وه دور بوو. پهروانه که له دور وه شوورا و دیواره کانی دی، ټه ژنوی شکا. جگه له وهش، وه که میژوکه ده له رزی.

زیندان، تاریکی و ناخوش بوو و پهروانه به دیتنی زیندانه که، ټه وهنده ی تر خوک به بچوک هاته پیش چاو. به لآم دهیزانی مه لالی نابی ترسی. مه لالی دهیتوانی سوپایه که پیک بینی و بیباته سه ر زیندانه که. له گیچه لی وها هه ر نه ده ترسا. ټه و وه که پهروانه ټه ژنوی نه ده له رزی.

دایکی پهروانه ټه گهر ترسابایهش، وه پرووی خوی نه دینا. ټه و به گورگه غار راسته وړی پرووی له ده رازه ی زیندانه که کرد و به پاسه وانه که ی گوت:

"هاتووم به شوین میرده که مدا."

پاسه وانه که هه ر گویشی نه دایه.

دایکه دیسان گوتی: "هاتووم به شوین میرده که مدا."

ټه و جار وینه ی باوکه ی دهرهینا و پیشانی یه کیتک له پاسه وانه کانی دا. گوتی: "دوی شه وی هاتن بردیان. هیچ تاوانیکشی نه کردوه. ده مه وی بهری بدن."

چهند پاسه وانیکی دیکهش هاتن و له ده وریان کوه بوونه وه. پهروانه سه بریک داوینی عاباکه ی دایکی کیشا. ټه و جار له میشیکدا گوپی له دهنگی باوکی بوو که دهیگوت: "له سه رخو به! مه لالییه بچکو ټه که م!"

ټه و خه یاله توژیک هیوری کرده وه و قیژاندی: "هاتووم به شوین باوکه مدا."

دایکی داهاتهوه و لهو دیو پهچه که یهوه سهیریکی کرد، دهستی برد و دهستی پهروانهی گرت و دیسان به دهنگی بهرز گوتی: "هاتووم به شوین میړده که مدا."

ئهو و پهروانه چهند جاریک به دهنگی بهرز داواکهی خوینیان دووباره کردهوه. له گهل هر نه پاندنیکیشدا خه لکیکی زیاتر له دهوریان کو ده بونهوه و سهیریان ده کردن.

یه کیک له پاسه وانه کان فرمانی کرد: "بیدهنگ بن. بی جیتان کردوه هاتونه ئیره. لیړه برؤن. بچنهوه ماله که تان دهی."

یه کیکیان پری دایه وینه کهی باوکی پهروانه و ورد وردی کرد. ئهوی دیکه به داره کهی دهستی (باتوم) په لاماری دایکیی دا.

به لام دایکه هه روا دهینه پاند: "میړده کهم بهر بدهن."

سهربازه کهی دیکه هاته پیشهوه و دهستی کرد به لیدانی. له پهروانه شیان دا.

زور توندیان له پهروانه نه دابوو. به لام ئهو خوی به عه زیدا دا بو ئه وهی خوی به سهر ورده وینه کانی باوکیدا بکیشی.

دایکی که وتبوو و سهربازیک به هه موو هیزی خوی له پشتی راده کیشا.

پهروانه ده موده ست هه ستایهوه و پری دایه دهستی یه کیک لهو سهربازانهی په لاماری دایکیان ددها و گوتی: "بیبرنهوه، ئیستا ده پوین، ده پوین."

به لام پاسه وانه که وهک میشیک له خوی دهریکا، پالیکی به پهروانه وه نا و گوتی: "تو کیی وا به من ده لئی چ بکه م و چ نه که م؟"

دوایی رووی له پهروانه و دایکی کرد و به توور په یهوه گوتی: "برؤن جه هه ننه م پر کهن."

پهروانه داهاتهوه دهستی دایکی بگری و یارمه تیی بدات هه ستیته وه. دایکی به یارمه تیی پهروانه ورده ورده و به لاره لار له زیندانه که دوور که وته وه.

رۆژه درهنگ ببوو که پهروانه و دایکی له زیندانهوه گه‌یشتنهوه مالتی. پهروانه ئه‌وه‌نده شه‌که‌ت و ماندوو بوو، دهستی به دایکی گرت تا له پللیکانه‌کان وه‌سه‌ر کهوت، هه‌ر وه‌ک چۆن باوکی به یارمه‌تی ئه‌و وه‌سه‌ر ده‌که‌وت. پهروانه بیرى له هه‌یچ شتی‌ک نه‌ده‌کرده‌وه، جگه‌ له‌و ژانه‌ی له نووکی که‌له‌موس‌تی پێیه‌وه هه‌تا ته‌پلی سه‌ری دا‌گرتبوو.

هه‌ر هه‌نگاوێکی هه‌لدیناوه، لاقه‌کانی ده‌برژانه‌وه و ژانیان ده‌کرد. که سۆله‌کانیی دا‌که‌ند، زانیی هۆی چیه‌ه. لاقی که به‌ رۆیشتنی زۆر رانه‌هاتبوون، هه‌موو ببوونه بلۆق. زۆربه‌ی بلۆقه‌کانیشی ته‌قیبوون. قاچی شپه‌زه ببوو.

که مریه‌م و نوریه‌ چاویان به‌ برینی قاچه‌کانی په‌روانه کهوت، چاویان زه‌ق بووه‌وه. به‌ دیتنی قاچی دایکیان، پتریش نار‌ه‌حه‌ت بوون. لاقی ئه‌و زۆر زۆر له‌ هه‌یی په‌روانه بریندارتر و خویناویت‌ر بوو. په‌روانه ده‌یزانی سال‌ و نیوی‌که، واته‌ له‌و کاته‌وه کابول که‌وتووه‌ته ده‌ست تالیپانه‌وه، دایکی له‌ مال‌ وه‌ده‌ر نه‌که‌وتووه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌بوو هه‌موو جارێ عابا له‌به‌ر بکا و په‌چه به‌سته‌تی و می‌رده‌که‌شی له‌گه‌لی بی.

مانه‌وه‌ی ژنه‌کان له‌ ماله‌وه‌دا به‌ که‌یفی زۆربه‌ی پیاوه‌کان بوو. به‌لام باوکی ئه‌و پێی خو‌ش نه‌بوو. باوکی هه‌میشه ده‌یگوت: "فه‌تانه، تۆ نووسه‌ری و ده‌بی له‌ مال‌ بجیته‌ ده‌ری. ده‌بی بجیته‌ نیو‌شار، بۆ ئه‌وه‌ی به‌چاوی خو‌ت ببینی چ ده‌قه‌ومی. ئه‌گینا چۆن ده‌توانی با‌به‌ت بد‌زیته‌وه بۆ نووسین؟"

- چ بنووسم؟ ئه‌ی کێ بیخوینیته‌وه؟ چما ده‌توانم شتی‌ک بلاو بکه‌مه‌وه؟ نه‌خه‌یر. ده‌ی جا سه‌یرکردن سوودی چیه‌ه؟ ئه‌وجار، دل‌نیام ئه‌و ده‌ورودووکانه زۆر نا‌کی‌شی. خه‌لکی ئه‌فغان زی‌ره‌ک و به‌هه‌یزن. تالیپان ده‌رده‌که‌ن. جا ئه‌و ده‌م، که ده‌وله‌تی‌کی باش و ماقوول‌ له‌و ئه‌فغانسته‌نه‌دا دامه‌زرا، منیش دیسان ده‌چمه‌وه ده‌ری. به‌لام جارێ، هه‌تا ئه‌و کات له‌ ژووره‌وه ده‌می‌نمه‌وه.

باوکه‌ گوتی: "جارێ خوا بزانی که‌ی ده‌وله‌تی‌کی ماقوول‌ دی؟ تۆ نووسه‌ری و ده‌بی ئه‌رکی سه‌رشانت راپه‌رپینی."

- ئه‌و ده‌مه‌ی ده‌مانتوانی له‌و ئه‌فغانسته‌نه‌ بر‌دین، ئه‌گه‌ر رۆیشتبا‌یه‌ین، ده‌متوانی به‌رده‌وام بم. " - ئیمه‌ ئه‌فغانی‌ین. ئیره‌ نیشتمان و زی‌دی مه‌یه. ئه‌گه‌ر هه‌موو خوینده‌واره‌کان ول‌ات به‌جی بیلن، ئه‌ی کێ ئیره‌ ئاوه‌دان بکاته‌وه؟"

ئەو قسەى نىوان دايك و باوكى پەروانە بو، كە زۆربەى جارەن ئاوا پىكەو قسەيان دەكرد. كاتى ھەموو ئەندامەكانى بىنەمالەكە پىكەو لە ژورپىكدا دەنوستن، ئىتر نەدەكرا ھىچ بشارىتەو.

قاچەكانى دايكە، بەو رىگا دوورە وا زامار ببون، تەنانت لە ژورەكەشياندا بە زەھمەت دەيتوانى ھەنگاوبنى. پەروانەش بە دەردى خۆيەو دەينالاند و نەيدەزانى چىي بۆ بكا.

نورىە لىي چوو پىشى يارمەتییەكى بدا، بەلام دايكى پالىكى پىوھنا و گوتى نامەوى. عاباكەى بەسەرخۆى دادا. دەموچاوى نوقمى فرمىسك و ئارەقە بوو. لەسەر ئەو دۆشەگەى رۆژى پىشتر مېردەكەى لەسەرى نوستبوو، لىي راکشا. ماوھەكى زۆر خەست خەست گرىا. نوریە، لا روومەتەكەى دىكەى كە لەسەر بالىف نەبوو، بە ئىسغەنجىكى تەر بۆ خاوين كردهو و تۆز و خۆلى سەر برىنەكانى شوشتەو.

دايكى واى ھەلسوكەوت دەكرد، دەتگوت نوریە ھەر نابىنى. ئاخريیەكەى نوریە بەتانىەكى سووكى بەسەردا كىشا، ئەویش ئەو دەمەى تاويك بوو دايكى ھەنىسكى برابۆو و خەوى لى كەوتبوو.

ئەو دەمەى نوریە ئاگای لە دايكى بوو، مریەمىش بە پەروانە رادەگەيشت. مریەم زمانى ھىنابوو نىوان ددان و لىوى تەشتۆكەيەك ئاوى ھەلگرتبوو و بۆ پەروانەى دەبرد. بەبى ئەوھى تنۆكىكىش لە ئاوەكە برپۆئى بۆى برد. دوايى بە لەتە پەرۆيەك دەموچاوى بۆ سړپىو، بەلام تەنانت ھىزى ئەوئەندەش نەبوو پەرۆكە بگوشى، ھەربۆيە ئاوەكە بەسەر مىلى پەروانەدا چۆراپەو. فىنكايى ئاوەكە ئۆخزنى پى بەخشى. لاقەكانى خستە نىو تەشتەكەو. ئەویش زۆر خۆش بوو.

ھىشتا پىي لە تەشتەكەدا بوو، كە نوریە خواردنى ھىنا.

نوریە بە خوشكەكەى گوت: "چىيان گوت بۆ باوكە؟ دەبى چ بکەين؟ لەكوى بىدۆزىنەو؟"

نوریە ھىشتاش ھەر قسەى دەكرد، بەلام پەروانە شتىكى وايان لى تىنەگەيشت. وردەوردە سەرى قورس بوو و چاوى لەسەر يەك دانان. كە وەخەبەر ھات، بەيانى بوو.

پەروانە بە دەنگى ھەستەن بەرچايى ئامادەيە، بەخەبەر ھات.

بەخۆى گوت، دەبى ھەستى و يارمەتییى بدات، بەلام نەيتوانى بىزوى.

لە درپۆايى شەوھەكەدا، سەربازەكان ھاتبونە خەوى و چەند جارەن لە خەو رايانپەراندىبوو. ئەوان بەسەرىدا دەياننەراندى و لىيان دەدا. ئەویش لە خەويدا بەسەر ئەواندا دەيگوراندەو و دەيگوت باوكى بەر بدن، بەلام ھىچ دەنگىك لە زارى نەدەھاتە دەرى. تەنانت ھاوارى كردبوو: "من مەلالىم. من مەلالىم."

بەلام سەربازەكان بەھەندىيان وەرنگرتبوو.

ناخۆشترىن بەشى خەونەكەى ئەو بوو، كە دەيدى لە دايكى دەدەن. وەك بلىي ئەو لە مەودايەكى زۆر دوورەو، ئەو ديمەنە بىنى و تەنانت نەشىدەتوانى بە ھانای دايكىيەو بچى و لەجىي خۆى بچوولتى.

جاریک پاپیری و دانیشت، بهلام که دیتی دایکی له و لاوه لهسەر دۆشهگه که نووستوه، گوتی ئۆخه‌یش، هیج نه‌بووه. ئه‌وه‌تا دایکم.

نوریه پیتی گوت: "وهره ده‌تبه‌مه ئاوده‌ست."

په‌روانه گوتی: "نا پیویست نیه، خۆم ده‌توانم بچم."

بهلام که ویستی هه‌ستی، دیتی لاقه‌کانی له راده‌به‌ده‌ر دیشین. وا باشتر بوو به‌قسه‌ی نوریه‌ی کردبا و ده‌ستی خستبایه‌ته سه‌ر شانی ئه‌و، جا چووبایه‌ته ئاوده‌ست.

گوتی: "ده‌لیی له‌و ماله‌دا ده‌بی هه‌مووان ده‌ستی یه‌کتر بگرن."

نوریه پرسی: "هه‌ر به‌راست؟ ئه‌ی من ده‌ست به‌کی بگرم؟"

ئه‌و قسه‌یه‌ی نوریه په‌روانه‌ی تۆزیک و ه‌خۆ هی‌نایه‌وه و تینی وه‌به‌ر نا. چونکه گرز و مؤنیه‌که‌ی نوریه واتای ئه‌و بوو که وه‌زعه‌که وه‌ک خۆی لی هاتوه‌ته‌وه و ئاسایی بووه‌ته‌وه.

که ده‌ست و ده‌موچاوی شوش و سه‌روقزی داهینا، هاته‌وه سه‌رخۆ. کاتی لی بۆه، نوریه برنجی سارد و چایه‌که‌ی بۆ هی‌نا.

نوریه له‌سه‌رخۆ دایکی هه‌ستان و گوتی: "دایکه، نانی به‌یانی ناخۆی؟"

دایکی نالاندی و شانی هه‌لته‌کاند و پالیکه‌ی به‌ نوریه‌وه نا.

ئه‌و هه‌تا ئیواری نوست و سه‌ری هه‌لنه‌هی‌نا و چهند جاریک نه‌بی که چووه ئاوده‌ست و یه‌ک دوو کووپ چای له‌و ترمزه خوارده‌وه که نوریه له‌ ته‌نیش دۆشه‌گه‌که‌ی بۆی دانا‌بوو. دایکه رووی کرده دیواره‌که و تاقه یه‌ک قسه‌شی له‌گه‌ل منداله‌کانی نه‌کرد.

بۆ سبه‌ینی، په‌روانه له‌ خه‌وتن وه‌ره‌ز بوو. هیشتا لاقی دیشان. بهلام له‌گه‌ل عه‌لی و مریم که‌وته گه‌مه و یاری. منداله‌کان به‌ تاییه‌تی عه‌لی نه‌یانده‌زانی داکیان بۆ نایاندوینی و له‌و وه‌زعه تی‌نه‌ده‌گه‌یشتن.

په‌روانه به‌رده‌وام پیتی ده‌گوتن: "وس، وس، دایکه نووستوه."

مه‌ریم پرسیی: "باشه‌ که‌ی له‌خه‌و هه‌لده‌ستی؟"

په‌روانه وه‌لامی نه‌داوه. عه‌لی به‌رده‌وام به‌ گاگۆلکی هه‌تا به‌ر ده‌رگایه ده‌چوو و په‌نجه‌ی بۆ راده‌داشت.

نوریه گوتی: "پیم وایه له‌ باوکم ده‌گه‌ری. وه‌ره ئیره عه‌لی. وه‌ره با بچین بزاین تۆپه‌که‌ت له‌ کوئییه."

په‌روانه وینه وردکراوه‌که‌ی باوکی بی‌ر که‌وته‌وه و ورده‌کانی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا. ده‌موچاوی باوکی وه‌ک "پازل" یکی لی هاتبوو. وردکه‌کانی له‌سه‌ر فه‌رشه‌که له‌ پیش خۆی دانا. مریمه‌یش هات و له‌گه‌لی

خستنیه‌وه سه‌ر یه‌ک.

له تىك له وینه که بزر ببوو. هه موو به شه کانی ده موچاوی باوکی مابوو، جگه له چه ناگه ی. گوتی: "ئه گهر چه سپ (تیپ) سمان هه بوایه، پیکه وه مان ده نو ساندنه وه."

میریهم سهری له قاند و ورد که کانی کۆ کرده وه و دایه وه په روانه. په روانه ش بردنی و له قوژبنیکی که نتوره که دا شار دنیه وه.

سیهه مین رۆژ، په روانه، زۆری له خۆی کرد و چند هه ناگه یکی نا. ته نانه ت هه ندی کاروباری ماله وه شی کرد بۆ ته وه ی کات به سهر بچی، به لام له سهر هه ست بوو نه کا ده نگه ده نگ بکه ن و دایکی شه زیه ت بکه ن. له راستیشدا به شی هه ره زۆری رۆژه که، هه ر چوار خوشک و براکه له بن دیواره که وه دانیشتبوون و سهیری دایکیان ده کرد، که نوستبوو.

نوریه دهیگوت: "ئاخریه که ی ناچار ده بی هه ستی. خۆ ناتوانی تا هه تاهه تاوا بنوی."

په روانه له وه مووه دانیشتنه ته واو وه رزه ببوو. له ماوه ی شه و سال و نیوه دا که له و ژوره دا ده ژیان، شه و به رده وام یان سه رقائی ورده کارییه کانی ماله وه بوو، یان له گه ل باوکی ده چوه بازار.

دایکی هه روا له جیی خۆی دریژ ببوو و به رواله ت هیه چ نیگه ران و ناره هه تی شه وه نه بوو منداله کانی ناگیان لیی بی. په روانه ئیتر خۆی پی نه ده گه را ناچار بی له وه نرمتر قسه بکا و به منداله کانیش بلی بیده نگ بن.

ئای خۆزگه توانیبای شتیك بخوینیتته وه، به لام تاچه شتیکی له ماله وه هه یانبوو، کتیبه کانی باوکی بوون. شه وانیش به پیی قانون قه دهغه بوون و په روانه نهیده ویرا له هه شارگه که بیانیه پیته ده ری، چونکه شه گه ر پیوانی تالیبان دیسان هاتبانه وه، خوا بزانی چییان به سهر دینان. بی شه ملاوته ولا کتیبه کانیان ده برد. له وانیه هه موو شه ندامانی خیزانه که شیان له سهر شه و کتیبانه ته مبی کردبایه.

عه لی ته واو گۆر ابوو. په روانه تی گه شتتوو. له نوریه ی پرسی: "عه لی نه خۆش که وتوو؟"

نوریه وه لامی دایه وه: "بی تاچه تی دایکه."

عه لی هه ر له باوه شی شه ودا دانیشتوو. که نوریه دایده نا، ئیتر گاگۆلکی نه ده کرد. رۆژ هه تا ئیواره له گۆشه یه که وه داده نیش ت و خۆی گرمۆله ده کرد و په نجه گه وره که ی ده ستی له زاری ده نا. ته نانه ت زۆریش نه ده گریا. باش بوو گریان و زه نازنه نا که ی شه بیان له کۆل ببۆوه. به لام په روانه دلئ به رای نه ده دا ئاوی ببینی.

ژوره که بۆگه نی کردبوو. نوریه گوتی: "ده بی ده ست به ئاوه وه بگرین و پاشکه وتی بکه یین."

ئىتر نە شوشتن لە گۆرپى بوو و نە پاكوخاوينى. پەرۆكۆنەكانى عەلى لە گۆشەيەكى ئاودەستەكە كەوتببون. ماوہيەك بوو كە تاقە پەنجەرە بچووكەكەى ژوورەكە نە كرابۆو. هيچ ھەوايەك نە دەھاتە ژوورەوہ كە ئەو بۆگەنە لابەرى.

رۆژى چوارەم ئىتر خوار دەمەنيان لى برا.

نورىە بە پەروانەى گوت: "ئىتر هيچمان نە ماوہ بيخۆين."

- بە من مەلى. بە دايكە بلى. ئەو گەورەى ئيمەيە. ئەو دەبى خوار دلمان بۆ بيىنى.

- نامەوى ئەزيەتى بەدم.

- كەواتە خۆم پيى دەلیم.

پەروانە چووە تەنيشت دۆشەگەكەى دايكى و لەسەرخۆ رايوہشانەد و گوتى:

"هيچمان نيە بيخۆين."

دايكە وەلامى نە داوہ.

- دايكە، ئىتر هيچمان نە ماوہ بيخۆين.

دايكە كشان دەوہ. پەروانە ديسانيش رايوہشانەدوہ.

نورىە بە قيژەقيژ لىى دوور خستەوہ: "لە كۆلى بەوہ. چما نايني خەمبارە؟"

پەروانە گوتى: "ھەموومان خەفەتبارين. بەلام برسيشمانە."

خۆزگەى دەخواست بەھەموو تيني خۆى ھاوار بكات، بەلام نەيدەويست خوشك و برا بچووكەكەى بترسيىنى. جگە لەوہى چاو لە چاوى يەكتر بېرن، نەياندەزانى چ بکەن. ئەو و نوريە ھەتا چەند سەعات ھەر وايان کرد.

ئەوہ رۆژە هيچيان دەميان لەھيچ نەدا.

بۆ سبەى رۆژى ديسان نوريە بە پەروانەى گوت: "هيچمان بۆ خوار دن نيە."

- دەى خۆ من ناچمە دەرى.

- تۆ دەبى بچى. چونكە هيچكامان ناتوانين بچينە دەرى.

- لاقم هيشتاش ديشى.

- چاك دەبنەوہ. ئەگەر هيچ نەخۆين، ھەموومان دەميرين. ھەستە بۆ.

پەروانە سەيرىكى دايكى کرد كە هيشتاش ھەر لەسەر دۆشەگەكە راکشابوو. سەيرىكى عەلىى کرد كە لەبرسييتيان و لە بى دايكى و باوكى رەنگى زەرد ھەلگەرابوو و تيني تيدانەبوو ببزوى. سەيرىكى

میریہ می کرد، کولمہ کانی قویابوون و ماویہک بوو لهو رۆژہ دریژانه دا له بهر تاوه که دانیشتبوو. ئه و جار سهیری خوشکه گه وره کهی - نوریه - ی کرد.

نوریه پیده چوو ترسابی. ئه گهر په روانه به قسهی نه کردبایه، ناچار بوو خوئی بچیت خواردن دابین بکات. به خوئی گوت: "ئیستا کلکی له بهر دهستمدایه. ده توانم تۆلهی هه موو جار ه کانی لی بکه مه وه." به لام سهیر بوو هیچ دلئی بهو بیرکردنه وه یه ی خوئی خوئ نه بوو. له وان ه شه له بهر ته و ژمی برسیتی و تینویتییه که ی بووی، که وا بوو له بری ئه وه ی لاساری بکا، دراوه که ی له خوشکه ی وه رگرت و گوتی: "ده بی چ بکرم؟"

به لایه وه شتیکی نامۆ بوو، که بهبی باوکی به بازاریدا پروات. تهنانت چاوهپیی ئه وه بوو، باوکی ههر له جییه که ی جارانی خۆی و له سهر به تانیه که ببینی که دانیشتوو و نامه بۆ خه لکه که ده خوینیته وه یان وه لامیان بۆ دنوو سیته وه.

ژنان بۆیان نه بوو بچنه نیو دوو کانه کانه وه. کپینی پیداو یستییه کانی مالّه وه له ئه ستۆی پیاوان بوو. تهنانت ته گهر ژنیك چووبایه ته شتکپین، ده بوو له دهره وه ی دوو کانه که پاره ستی و ههر له ویوه بلی چیی ده وی. په روانه زۆر جارن به چاری خۆی دیتبووی که دوو کانداره کان چۆن له سهر ئه وه ی ژنیك چووه ته نیو دوو کانه که یان، که وتبوونه بهر لیدان و ته مبی کرابوون.

نه یه زانی ئاخۆ وه ک ژنیك سه یری ئه ویش ده که ن یان نا، ئاخۆ ده توانی بچیتته نیو دوو کانه کانه وه یان نا؟ له لایه کیشه وه ته گهر له دهره وه ی دوو کانه که پاره ستابایه و ههر له ویوه گوتبایه ی چیی ده وی، له وانه بوو گهر پکی پی بکه ن و تووشی گپچه ل بی، چونکه وه ک ژنه کان عابای له بهردا نه بوو.

ئاخریه که ی برپاری دا بچیتته نانه واخانه که ی ئه وه بهری شه قامه که و له وی نان بکری.

سه ریپچه که ی به توندی وا له سه ری به ست ههر چاوه کانی دیار بوون و ههر ده په نجه که ی به نیشانه ی ده نان هه لئینا. چهند نانیک برژار و ئاماده بوون. به لام ده بوو چاوه پری بکا هه تا چوار نانی دیکه ش له تهن دوره که بیینه ده ری. بهرده سه ته که ی نانکه ره که، نانه کانی خسته نیو رۆژنامه یه که وه و دایه ده ستی. په روانه ش به بی ئه وه ی سه ری هه لئینی، پاره ی دایی.

نانه کان هیشتا گهرم و داغ بوون و بۆنیکی خۆشیان لیوه ده هات. بۆنه خۆشه که یان وه بیبری هیئایه وه که چهنده ی برسییه. تهنانت ده ی توانی نانیک بکاته پاروویه ک و قوتی بدا.

دوو کانی میوه و سه وزه فرۆشی له تهنیشت نانه واخانه که وه بوو. هیشتا ساغ نه ببوو وه چۆن بچیتته پیشی، که ده نگیکی له پشته وه ی گوی لی بوو بانگی ده کرد: "ئه وه بۆچی ئاوا هاتوویه شه قام؟ ها؟" په روانه ئاوری دایه وه و دیتی ئه وه یه کیک له تالیبانه کان باتۆمیکی به ده سه ته وه یه و چاری له و برپوه. ناگر له چاری ده باری.

- ده بی خۆت داپۆشی. کچی کبی؟ ژنی کبی؟ ده بی ته مبی بکری که هیشتوو یانه تو ئاوا بیته دهره وه. سه ربازه که ده ستی هه لئینایه وه و باتۆمیکی بۆ نیو شانی په روانه داهینایه وه.

په روانه لیدانه که ی ئه وه نده به لاره گرنه نه بوو، به لام بۆچی ده بوو باوکی ته مبی بکری؟

قيژاندى: "بۆ لېم دە دەدى؟"

سەربازەكە بۆ ساتىك حەپەسا. پەروانە ئەو ھەلەى بە دەرفەت زانى و دەرپەرى. لەو كاتەدا لاقى لە كوڭگايەكى شىلم گىرا، كە لە بەردەم سەوزە فرۆشپىيەكەو دانرابوو. شىلم پەرش و بلاو بوونەو. نانە گەرمەكانى بە سىنگىيەو نووساند و پراى كرد. گوڭى لە دەنگى شلپەشلپى سۆلەكانى بوو. خودا خوداى بوو بە ھەموو تىن و تواناى خۆى رابكا و لەو سەربازە دوور بكەوئىتەو. ھەروا بە شلەژاوييەو بەرەو مائەو پراى دەكرد، لە نەكاو خۆى بەژنىكدا كىشا، كە مندالئىكى بە باوئەشەو بوو.

— تۆ پەروانەى؟

پەروانە دەيوست خۆى لە دەست ئەو ژنە دەرباز بكا و پراو، بەلام ئەو توند دەستى پەروانەى گرتبوو. دەنگى ئەو ژنە عابا لەبەرەى ھىچ دەموچاوى ديار نەبوو، بە لايەو ئاشنا بوو. بەلام بىرى نەدەكەوتەو. — قسە بكە كچەتەو. بۆچى دەمت بووئەتە تەلەى تەقيو، قسە بكە دەى.

— خانم ويرا!

— ئاخ، ئەو تازەم زانى. لەبىرم نەبوو دەموچاوم نابىنى. دەى باشە پىم بلئى بزانم بۆ رادەكەى؟ بۆچى ئەو رزق و بەرەكەتەى خودا ئاوا ورد دەكەى؟

پەروانە دەستى كرده گريان و گوڭى

— تالبيان. سەربازئىكى تالبيان پراوى نام.

— فرمىسكەكانت بسپەو رۆلە. ھەقتە پرا بكەى كچم. ھەمىشە پىم وا بوو كچئىكى ژىرى. ئەو كارەشت سەلماندى تۆ ژىرى. باش بوو رات كرد. ئىستا بەو ھەموو نەو بۆ كوى دەچى؟ — دەچمەو مائى. چىى وام نەماو بەگەمەو.

— دەى باشە پىكەو دەرۆين. دەمىك بوو دەمويست سەرىك لە داىكت بدەم. دەمانەوى گۆقارىك دەربكەين. داىكت بۆ ئەم كارە لە ھەمووان باشترە.

— داىكم ئىتر ھىچ نانوسى. پىشم وا نىە ھاوكارىت بكا.

— يانى چى، ھىچ نانوسى؟ جارى وەرە با برۆين.

مامۆستا ويرا جاران لەگەل داىكى (پەروانە) لە رىكخراوى يەكئىتى ژنانى ئەفغاندا كارى دەكرد. ئەو پەروانەى دلنيا كردهو، كە داىكى پىى ناخۆش نابى، لەوھىكە مامۆستا وىراى لەگەل خۆى بردووئەو.

— ئەو نانانە ھىندە بەخۆتەو رىك مەگوشە. خۆ لىت نارپىنن.

هیئدهی نه مابوو له پلیکانه کان بچنه سه ری، په روانه به ماموستا ویرای گوت: "هه به راست، با شتیکت له باره ی دایکمه وه پی بلیم، وه زعی هیچ باش نیه."

- که وا بوو زور پیویسته بیم و تاگام لئی بی.

په روانه ئیتر هیچی نه گوت تا گه یشتنه وه مائی و وه ژور که وتن. نوریه که له پیندا هه په روانه ی دیتبوو، نانه کانی لی وهرگرت و لئی پرسى: "هه نه وانته کړی؟ نه ی کوا برنج؟ کوا چای؟ چ له نانی وشک بکه یین؟"

ماموستا ویرا وه ژور که وت. عاباکه ی داکه ند و گوتى: "نه منداله هیئده نه زیهت مه که. نه ی توانیوه هه موو شته کان بکړی. چونکه له بازار راویان نا."

نوریه گوتى: "ماموستا ویرا."

روخساری گهش گهش و هیور بووه وه. چونکه که سیک هاتبوو که ده ی توانی پالپشتیان بیت و به شیک له بهر پرسیاره تیبه کان له سه ر شانی سووک بکا.

ماموستا ویرا منداله که ی باوه شی له ته نیشته عه لی و له سه ر فه رشه که دانا. منداله کان به نامزیی و به پاریزه وه سه یری یه کتریان کرد.

ماموستا ویرا ژنیکی که له گهت بوو. سه رو قزی سپی و جهسته ی توکمه و پته و بوو. بهر له وه ی تالیبان بین و له کاره که ی ده ری که ن، ماموستای وهرزش بوو.

پرسیاری کرد: "نه وه چ بووه؟"

به ره و لای تاوده سته که چوو، بو نه وه ی بزانی نه و بوگه نه له کوپوه یه.

- نه و په رۆ پیسانه بو نه شوراون؟

نوریه بزى باس کرد. "تاومان ته واو بووه و نه شمانده ویرا بچینه ده ری."

ماموستا ویرا گوتى: "په روانه، خو نه تو ناترسى، ده ترسى؟"

به بی نه وه ی چاوه روانی وه لام بی، گوتى: "سه تله که بینه کچم. وهره و نه رکی سه رشانت به رامبه ر تیپه که * جیبه جی بکه. وهره با برۆین."

جوړیکی نه و قسه یه کرد وه که له نیو یاریگه ی توپیندا بن و خه ریکی هاندانی یاریکه ره کان بیت بو نه وه ی هه موو هه ولى خو یان بدن.

که په روانه سه تله که ی هینا، ماموستا ویرا پرسى: "فه تانه له کوپیه؟"

نوریه تاماژه ی به دایکی کرد، که له سه ر دۆشه گه که خه وتبوو و سه ری بردبووه بن به تانیه که. دایکی به ده م هه نیسکانه وه نه وه نده ی دیکه ش خو ی گرمۆله کرد.

نوریه گوتی: "خه وتوه."

- له که یه وه ئاواى لى هاتوه؟

- چوار رۆژه.

- ئەى باوکت کوا؟

- گیراوه.

مامۆستا ویرا گوتی: "وهیش، تیگه یشتم."

که چاوی به پهروانه کهوت به سه تلیکه وه راوه ستابوو، له سه ری رۆیشت: "چاوه پروانی باران بباری و سه تله کهت پر بی؟ دهی برۆ دهی کچی!"
پهروانه وه پى کهوت و رۆیشت.

ئهو چوار جارن چوو و گه رایه وه. دوو جاری به کهم مامۆستا ویرا له سه ر پلیکانه کان و ده ره وهی ماله که راوه ستا و سه تله کهی لى وه رگرت و به تالی کرد و دایه وه دهستی و گوتی: "ده مانه وی حه مامیک به دایکت بکه یین. هیچ پیویست نیه به کیکی دیکه بی و سه یری بکا."

پهروانه ئیتر سه تله کانی پر ده کرد و ده یه یئانه وه و له ته نکیه کهی ده کردن. مامۆستا ویرا، دایکی ناچار کربوو ههستی و ئاوێک به خۆیدا بکا. به لām دایکه هه ر ده تگوت پهروانه نابینی. هه رچۆنیک بی ئهو له ئاوه یئانه کهی به رده وام بوو. دهستی کهوتبونه ژان و بلۆقه کانی به ری پیی خۆنیان لى ده هات، به لām وه ک هه ر گویشی پیی نه ده بزوت. ده بوو ئاو بیی، چونکه خیزانه که یان ئاویان پیویست بوو. له بهر ئه وهی باوکی وها چاوه پروانیه کی لپی هه بوو. ئیستاش که مامۆستا ویرا هاتبوو و دایکیشی هه ستابۆه، ئیتر کاروباره کانی دیکه هه ر زۆر ئاسان بوون و ئهو ده یه ویست ئه رکی خۆی راپه ریئى.

پهروانه له ده رگا ده چوو ده ری، له پلیکانه کان ده چوو خوارى. مه ودای شه قامه که هه تا شیره ی ئاوه کهی ده بری و دیسان به سه تلی پر وه ده گه رایه وه. تاو نا تاوێک راده وه ستا بۆ ئه وهی پشوویه کی بیته وه بهر و سه تله کهی بداته دهسته کهی دیکه.

دواى ههوت جار چوون و گه رانه وه، مامۆستا ویرا ئیتر نه یه یشت ئهو بچی و گوتی: "هه م ته نکیه کهت پر کرد و هه م ته شته کهش. سه تلیکی زیادیشت هیناوه. ئیتر به سه."

پهروانه به بی ئه وهی ده می له هه یچ دابی ئهو هه مووه کاره ییشی کربوو، سه ری له گیزه وه ده هات و له وه پتر خۆی پیی رانه ده گیرا ئاوه خواته وه. ئیستیکانه کهی له ته نکیه که پر کرد. نوریه گوتی: "ئه وه چ ده کهی؟ چما نازانی ده بی له پیشدا بیکوئینین؟"

ئاوی نه کولیو نه خۆشت ده خا، به لّام په روانه شه وندهی تینوو بوو، گویی نه دایه. شه و جگه له خوار دنه وهی
ئاو بیرى له هیچ شتیکی دیکه نه ده کرده وه، هه ر بویه ده سبه جی ئیستی کانه که ی به ده مییه وه نا.
نوریه پری دایه و له دهستی ر فاند و گوتی: "به خوی کچه تیویکی که ری. ئیستا هه ر شه وه مان که مه تۆ
نه خۆش بکه وی. خویه گیان، تۆ سه یری شه و خوشکه که ره ی من بکه چیی لی هاتوه." "
مامۆستا ویرا گوتتی: "نوریه، ئاوا ناتوانی وره ی تیپه که راگری ها. بۆ ناچی ده موچاوی منداله کان بشوی
بین و نان و چایه که یان بخۆن؟ هه ر ئاوه که کولی، خیرا بیهینه با سارد بیته وه بۆ خوار دنه وه." "
په روانه چوه ژووری و دانیشته. دایکشی دانیشته بوو و جلوبه رگی خاوینی له بهر کرد بوو و سه روقژی
داهینابوو و به پشته وه که زیی کرد بوونز هه رچه نده هیشتاش ماندوو دیار بوو، به لّام روالته تی وه ک دایکه ی
لی هاتبوه.

هه ر ده تگوت سه ده یه کی خایاندوه هه تا مامۆستا ویرا په رداخیکی ئاوی کولّو دایه په روانه و پیی
گوت: "ئاگات لی بی، زۆر گه رمه."

هه ر ئاوه که سارد بووه وه، په روانه خوار دیه وه و په رداخیکی دیکه شی به دوودا کرد.
مامۆستا ویرا و نه وه که ی شه وه له لای شه وان مانه وه. په روانه خه ریک بوو خه وی لی ده که وت که
گوی لی ده نگه شه و دایکی بوو، به سپایی قسه یان ده کرد. مامۆستا ویرا باسی را کردنه که ی په روانه ی
له چنگی سه ربازه که ی تالیبان بۆ ده گپراوه.

ئاخرین شتیکی بهر له خه وتنی گویی لی بوو، شه وه بوو که مامۆستا ویرا گوتی: "پییم وایه چار نیه،
ده بی بیریکی باشی لی بکه ینه وه."

برياريان دابوو، وهك كوراني لى بکهن. دايکه گوتى: "ته گهر شيوهت وهك كوران لى بکهى، ده توانى به ئاسانى بچيته بازار و ههرشتيکمان پيويست بى، بيکرى، به بى ته وهى کەس کارى به سه رته وه بى."

ماموستا ويرا گوتى: "ته وه باشترين ريگهيه. شتى وا ههر نه بووه."

نوریه گوتى: "ته تو ده بيته کورپه مامى ئيمه. چونکه باوکه ليړه نيه، له جهلال ئاباده وه هاتووى لای ئيمه بى."

په روانه سهيرى ههر سيکيانى کرد. ده تگوت به زمانىکى بيانى قسهى له گهل ده کهن و تهو ته نانهت له يهک قسه شيان تى ناگات و نازانى باسى چ ده کهن.

دايکه گوتى: "ته گهر يه کيکيش گوتى کوا په روانه، ده ليښ، چويه ته قه ندهار بو لای پوررت."

- به لام کەس نايه پرسيارى تو بکا.

په روانه که گوتى لهو قسانه بوو، ئاورى داوه و مؤرپه يه کى له خوشکه کهى کرد. خو ته گهر تهو کاته باشترين کاتيش بووبى بو ته وهى وه لامىکى گورچوپرى بداته وه، به لام هيچى به زهينيدا نه هات پيى بلى. نوریه راستى ده کرد. له وه تهى تاليبان قوتابخانه کانيان داخستبوو، په روانه هيچ کام له براده ره کانى خوى نه ديتبوو. خزم و کهسه کانيشيان ههر کامه و چوبوونه شويښک، يان په رپوهى دهره وهى ولات بپوون. ئيتير کەس نه بوو سو راغى په روانه پيرسى.

دايکه گوتى: "جلوبه رگه کانى حوسين له بهر ده کهى."

دهنگى نووسابوو. ته نانهت بو ساتيک گريان ته وکيشى گرت. به لام به سه ر خويدا زال بوو و گوتى: "هه ندى بو بهرت گه ورهيه، به لام ته گهر پيويست بى، بو ت چاک ده کهين."

ته وچار سهيرى ماموستا ويراى کرد و گوتى: "تهو جلوبه رگانهى ده ميک کەس له بهر نه کردوون، ئيستا کاتى وهيه يه کيک له بهريان بکا."

په روانه زانى، دايکى و ماموستا ويرا زور له سه ر تهو مه سه له يه قسه يان کردووه. دلئى به وه خو ش بوو که دايکى چاک بووه ته وه، به لام نهک بهو مانايهى خوى بو ودها شتيک تاماده کردبى.

گوتى: "بى سووده. من وهك كورانم لى نايه. قزم زور دريژه."

نوریه له که نتوره که سندووقى که لويه لى دروومانى دهره يښا و به سپايى دهرگا کهى کرده وه. مقهسته کهى هه لگرت و چهند جاريک ده مه کهى ليک دا. په روانه زانى ته وه به که يفى نوريه يه.

پەروانە دەستی لەسەر سەری دانا و گوتی: "خۆ بەتەما نین قژم بېرنەو؟"

دایکە گوتی: "ئەي چۆن دەتەوی لە کورپان بچي؟"

- قژی نوریە بېرنەو. ئەو گەورەترە. ئەو ئەرکی سەرشانی ئەو ئەگای لە من بێ، نەك من ئاگام لەوی بێ.

نوریە چاویکی لەخۆی کرد و لەسەر خۆ گوتی: "کەس پەروا بەو ناکا من کورپم."

لەسەر خۆیی و هیورییە کەي نوریە، پەروانەي توورە کرد و گوتی: "منیش ماوەیە کي دیکە وەك ئەوم لی دی."

- خۆزگە وات لی بێ.

دایکی بۆ ئەو ی باسە کە بېریتەو، خیرا گوتی: "هەركات وات لی هات، بیری لی دەکەینەو. بەلام جاری تا ئەو کات چارمان نیە. یەکیك هەر دەبی پراوتە دەرەو و ئەتۆش لە هەموومان باشتەر دەتوانی خۆت وەك کورپان لی بکەي."

پەروانە خەيال هەلیگرت. دەستی بەرەو پشتەو ی برد بۆ ئەو ی بزانی قژی چەندە درێژە.

مامۆستا ویرا گوتی: "کەيفی خۆتە. ئیمە دەتوانین ناچارت بکەین پرچت کورت بکەینەو، بەلام ئەو هەر خۆتی کە دەبی پڕۆیتە دەرەو و وەك کورپان هەلسوکەوت بکەي. دەزانین ئەو داوایە کي قورس و گەورەيە، بەلام من پیم وایە تۆ پیت دەکری. جا ئیستا دەلیی چی؟"

پەروانە دەیزانی خانمی ویرا راست دەکا. ئەوان دەیانتوانی توند بیگرن و بەزۆری قژی بېرنەو، بەلام بۆ کاروبارەکانی دیکە پینوستییان بە هاوکاری ئەو هەبوو. لە راستیدا هەموو شتیک ئاخرییە کەي هەر بە بریاری خۆیەو بەسترا بۆو.

لە وەزە کەیان تیگەیشن هەر بۆیەش ئاسانتر قەبوولی کرد.

- دەي باشە وا دەکەم.

مامۆستا ویرا گوتی: "ئای بژی. ئەو یە نازایەتی."

نوریە دیسان مقەستە کەي لیک دا و گوتی: "من قژت دەبەرمەو."

دایکە گوتی: "نا خۆم بۆی کورت دەکەمەو."

ئیتەر مقەستە کەي لی ئەستاند: "پەروانە، وەرە با هەر ئیستا کورتی بکەینەو. کار بە بېرکردنەو چاک نابێ."

پەروانە و دایکی چوونە ئاودەستە کە. چونکە ئەوی چیمەنتۆ کرابوو و قژە کەي ئاسانتر کۆ دەکرایەو.

دایکە جلۆبەرگەکانی حوسینیشی بۆ برد.

به سهر تیی گه یاندو لئی پرسى: "حهزت لییه خۆت بیینی؟"
په روانه به له قاندى سهرى گوتى تا، به لام دهسبهجى پاشگهز بووه، چونكه پى وا بوو ته گهر بو دوايين
جار سهروقتى خۆى بیینی، ههز ده كا پتر سهیری خۆى بكا.
دايكه ده مودهست دهست به كار بوو. له پيشدا يه كيك له كهزيه كانى ههتا پشت تهستوى له بنهوه تاشى
و هینایه پيشهوه نيشانى پهروانهى دا و گوتى: "قهرديله يه كى زۆر جوانم ههيه، قژهكانتى پى ببهسته و
لاى خۆت رايانگره."

پهروانه سهیریكى قژهكهى كرد، كه به دهستى دايكیهوه بوو. لهو كاته دا كه قژهكانى به دهستى
دايكیهوه بوون. به لایهوه شتیكى بى قه در و قيمهت بوون. ئیتر ههچ بوى گرنگ نه بوو.

گوتى: "نا. سوپاس. فریيان ده."

دايكى پيشیكى خواردهوه.

- دهى باشه، ته گهر وات پى خۆشه، كه وا بوو...

ئىتر چهپكه قژهكهى فرى دا.

چهندى قژى سهرى كورتتر دهبووهوه، پتر ههستى ده كرد بووهته بنيادهمیكى ديكه. ئیستا هه موو
دهموچاوى دهركه وتبوو. تۆزىك به سهرييهوه مابوو، كه دهگهيشته په نا گوئیيه كانى. ئیتر تهو قژ و مووانه
نه مابوون كه دههاتنه سهر چاوه كانى، يان كاتى دهچووه بهر باران، زۆرى دهخاياند تا وشك دهبوونهوه.

نیوچاوانى پانتر ديار بوون. چاوه كانیشى گه وره تر ببوونهوه، لهوانه يه له بهر تهو ههش بووبى، كه چاوى ته واو
هه لئینابوون، بو تهوهى باشت ر بیینی. گوئیچكه شى دهتگوت زۆر گه وره بوونه تهوه.

له بهر خۆیهوه گوتى: "گوئیچكه م زۆر سهیر و پیکه نیناوى بوونه، پیکه نیناوییه كى خۆش، نهك
قه شمه رانه."

كه یفى به قه لافه ته كهى خۆى هات.

دايكى به گرژ و مؤنیهوه له چكه كهى به سهر پهروانه دا بو تهوهى ورده مووه كان نه رژین. تهو جار گوتى:
"جله كانت داكه نه."

كه پهروانه به ته نیا مایه وه، دهستیكى به سهرى خۆیدا هینا. له پيشدا سووكى دهستى به قژیدا هینا و
تهو جار به هه موو سه رییدا. سهرى هه م نه رم و هه میش گرژ بوو و له پى دهستى ده خوراند.

به خۆى گوت: "باشه و پیکه نى."

جلوبه رگه كانى داكه ند و شمه كى براكهى له بهر كرد. شه لواره كامیزه كهى حوسین كه سکیكى كال بوو.
كراسه كهى گه وره و دريژ بوو. شه لواره كه شى زۆر دريژ بوو. به لام ته گهر له نیوقه ده كه یه وه نوشتان دبايه وه،

پر به بهری ده‌بوو. کراسه‌که‌ی له سهر سینگییوهه گیرفانیکی هه‌بوو. گیرفانه‌که‌ی ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو، جیی پاره، یان چهند دهنکه نوقلیشی ده‌بووه‌وه، هه‌لبه‌ت ته‌گه‌ر نوقلی ده‌ست که‌وتبایه. جلوه‌رگه‌کانی چهند گیرفانیکی دیکه‌شیان پیوه بوو. باش بوو گیرفانی هه‌بوو. جلوه‌رگی کچانه بی گیرفان بوون.

- په‌روانه، ئه‌وه هیشتا جله‌کانت نه‌گۆریون؟

په‌روانه وازی هیئا له‌وه‌ی هینده‌ی سه‌یری خۆی بکا و چووه لای ئه‌وانی دیکه.

میریهم به‌که‌م که‌س بوو، که دیتی. خوشکه بچوکه‌که‌ی وای سه‌یر کرد، هه‌ر ده‌تگوت یه‌کیکی نامۆ هاتووه‌ته ژووره‌وه.

په‌روانه گوتی: "میریهم، منم."

میریهم ناسییه‌وه و پینکه‌نی و گوتی: "په‌روانه."

دایکی له‌سه‌رخۆ گوتی: "حوسین."

نوریه خیرا گوتی: "خۆ کور بی، جوانتری نه‌ک کچ."

به‌لام دایکی حوسینی بیر هاتبووه و گریا.

مامۆستا ویرا گوتی: "جوان بووی."

دایکه کلاویکی دا به په‌روانه و گوتی: "ئه‌وه له‌سه‌رت بکه."

په‌روانه کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر کرد. کلاویکی سپی بوو. هه‌مووی گولچن کرابوو. ته‌گه‌رچی ئیتر نه‌یده‌توانی

شه‌لواره کامیزه سووره‌که‌ی له‌به‌ر بکا، به‌لام له‌جیی ئه‌وه کلاویکی هه‌بوو له‌سه‌ری بکات.

دایکی گوتی: "هانئ ته‌وه‌ش پاره و برۆ ئه‌وشتانه‌ی دوینی پیت نه‌کردراون، بیانکره."

ئه‌وجار جامانه‌یه‌کی به‌سه‌ر شانیدا دا، جامانه‌که‌ی باوکی بوو.

- زووش بگه‌رپیوه.

په‌روانه دراوه‌که‌ی له‌گیرفانی نا، سۆله‌کانی له‌پیی کرد و ده‌ستی برد بۆ سه‌رپیچه‌که‌ی.

نوریه گوتی: "ئیتتر ته‌وه‌ت ناوی."

په‌روانه ترسا. هه‌ر له‌بیریشی نه‌ما‌بوو. به‌بی سه‌رپیچ خه‌لک هه‌موو ده‌موچاویان ده‌دی و ده‌یانزانی کور

نیه.

ئاوړیکی له‌دایکی دایه‌وه و به پارانه‌وه‌وه گوتی: "ناچارم مه‌که وا بکه‌م."

نوریه هه‌ر به‌وه له‌بزه ناخۆشه‌که‌یه‌وه گوتی: "خۆ دیتتان، من گوتم زۆر ترسنۆکه."

په‌روانه به‌سه‌ریدا قیژاند: "به‌لئ ته‌تۆ له به‌یانیه‌وه هه‌تا شه‌وی بی خه‌م خه‌یال له ماله‌وه پال ده‌که‌وی،

ئاسانه به‌وانی دیکه‌ش بلایی ترسنۆک."

ئىتر گه پايه وه و وه دهر كهوت و توند به دواى خویدا دهر گاهى پيوه دا.
ئوه ندهى به شه قامه كه وه بو، سات به سات چاوه رپى بوو يه كيک په نجهى بو راديرى و له قاوى بدا، به لام
كهس واى نه كرد. ههر هيچ كهس سه يريشى نه ده كرد. چهندى خه لك به هه نديان نه ده گرت، ئه و ئاسوده تر
ده بو.

كه له گه ل باوكيدا ده چوه بازار، به رده وام بيدهنگ ده بو و ئه وه ندهى كرابايه، روخسارى داده پوشي و
هه ولى ددها كهس نه ييىنى. به لام ئيستا به و قه لافه ته تازه يه وه و له گه ل ئه وه شدا كه هه تا وه كه ريك له
ده موچاوى ددها، هه ستي ده كرد كهس ناييىنى. هه لبت به شيويه كى ديكه. ئه و يش يه كيكى وه كه ئه و
هه مووه كورپه لى هاتبوو كه له شه قام بوون. شتيكى واى نه بوو سه رنجى خه لك راكيشى.
كاتى گه يشته دوو كانىكى كه چا و برنج و شتى له و جوړه دى ده فرؤشت، ساتيك راوه ستا و ئه و جار به بى
هيچ ترسيك وه ژوور كهوت. به رده وام وه بير خوى دينايه وه، كچ نيه و كورپه و ههر ئه وه ش واى لى كرد بوو
چاوقايمتر بى.

دوو كانداره كه لى پرسى: "چيت ده وى."

په روانه به ته ته له وه گوتى: "تو و. . تو زى چا."

دوو كانداره كه پرسى: "چه نده؟ چ جوړيك؟"

زور تووره بو. ئه وه ش ئاسايى بو، نه كه له بهر ئه وه دى كچيك چوبوه دوو كانه كهى.

په روانه ئامازهى به و جوړه چايه كرد كه له ماله وه ده يا خوارده وه و پرسى: "ئه وه يان له هه مووان
هه رزانتره؟"

دوو كانداره كه جوړيكى ديكه ي پيشان دا و گوتى: "ئه وه يان هه رزانتره."

- ئه وى هه رزانتره كه يان ده به مه وه. دوو، سى كيلوشم برنج ده وى.

- نايه وى هيچى ديكه بلتى. دياره له و يش ئه وى له هه مووان هه رزانتره كهت ده وى. هه لى له و مشت هرييه
ده ست بلا وهى.

په روانه برنج و چايه كهى وه رگرت و به فيزيكه وه وه دهر كهوت. ئه و جار له بن ليوانه وه گوتى: "دهره قه تى
هاتم."

له كو شكه لى سه و زه فرؤشه كه هه ندى پيازى كرى، چونكه هه رزان بوو.

كه گه يشته وه مالى، گوتى: "وه رن بزنانن چيم كړيوه. چوومه بازارپيش و كه سيش رپى لى نه گرتم."

مريه م به ره ولاى راي كرد و باوه شى پيدا كرد: "په روانه."

په روانه به و هه مووه شته ي به ده ستييه وه بوو، مريه ميشى له باوه ش كرد.

دایکه دیسان له سهر دۆشه گه که و پروو به دیوار خهوتبوو. عه لیش له تهنیشتییه وه بوو و ههر دهیگوت:
دا، دا، دا، به شکم دایکه ئاورپیکی لی بداته وه.

نوریه شته کانی له پهروانه وهرگرت و سه تله که ی دایه دهستی و گوتی: "هه تا سۆله کانت له پیته
دانه که ندووه، برۆ."

- دایکم دیسان بو وای لی هاتووه؟"

- وس، توند قسه مه که. چیه، دهته وی گویی له دننگت بی؟ له وهته ی تۆی به جلویه رگی حوسینه وه
دیتووه، شیواوه. ماموستا ویراش چۆه مالی خۆی. ئه ویش دلێ توند ببوو. ئیستا تکایه برۆ ئاو بیینه.
- خو من دوینیم ئاو هیئا.

- له دوینیه تا ئیستا دنیا یه کمان شت پی شتووه. عه لی په رۆی خاوینی نه ماوه. پیته خو شه ئاو بینی
یان په رۆکانی عه لی بشویه وه؟

پهروانه ئاو هیئانه که ی پی باشتر بوو.

که گه رایه وه، نوریه گوتی: "شمه ک دامه که نه. ئه گه ر له دهره وه وه ک کوران بی، ده بی له ماله وهش ههر وا
بی، نه کا یه کیك له نه کاو وه ژورور که وی."

پهروانه تی گه یشت و گوتی: "ئه ی دایکم؟ دایکم هه روا به جلویه رگی حوسینه وه بمینی؟ خه م دایناگری؟"
- ناچاره، رابی.

یه که م جار بوو پهروانه روخساری نوریه ی ئه وه نده به شه که تی ده دی. ئه و ته نانه ت له ته مه نی خویشی
گه وره تر دیار بوو.

پی گوت: "منیش یارمه تیت ده ده م نانی شه وی دروست بکه ی."

- تۆ؟ یارمه تی؟ ئه تۆ ههر به رده ستم ده گری.

پهروانه نیوچاوانی تیك نا. ئه سته م بوو نوریه له گه لی بیته برادر.

دایکه بو نانی شه وی سه ری هه لئنا و هه وللی دا و انوینی که دلێ خو شه. زۆر به پهروانه و چونه بازاری
و سه رو بیچه تازه که ی هه لگوت، به لام دیار بوو ههر سه یری ده کرد که ی له جه رگی ده هات.

درهنگانی شه وی، هه مووان راکشابوون و ده یانه ویست بنوون، عه لی ده گریا و ماله که ی به سه رخۆی
گپرابوو. پهروانه گویی له دایکی بوو پی ده گوت: "بنوو حوسین، بنوو کورم."

كەرەي بەيانی، پەروانە دواى خواردنى نانى بەيانی، لە مالى چووه دەرى.

دايكي پيى گوتبوو: "قەلەم و كاغەز و بەتانیه كەى بابت هەلگەر و بچووہ بازار. بەشكەم بتوانى پارهيهك پەيدا بكەى. خۆ تۆ هەميشە چاوت لەو بوو چ دەكا. هەر ئەوەندەى ئيشەكەى ئەو بكەى تەواوە." "

پەروانە ئەو پيشنيارەى بە كەيفى بوو. رۆژى پيشتر توانيبووى پيداويستىيەكانى مالىوە بكري. ئەگەر توانيباى پارهش پەيدا بكا، ئيتەر ناچار نەدەبوو كاروبارەكانى مالىوە بكا. رۆژى پيشتر روخسارە كورانەيبەكەى كارى خۆى كردبوو، دەى باشە بۆ ديسان سوودى لى وەرنگرى؟

كە بە بازارپیدا دەرويشت، ئەویش بەبى سەرۆقزى دريژ و سەريپچ، هەستى كرد سەرى سووك بوو. نەرمە شەيهەك لە لای چياكەو هەلى كردبوو. هەوا پاك و خۆشەكە لە دەموچاوى دەدا.

جانتاكەى باوكيى كە لە شانى كردبوو، دەگەيشتە كن قاجى و لەگەل هەر هەنگاويكىدا، بەر قولىپيى دەكەوت.

ئەو جانتايە قەلەم و كاغەزەكەى باوكى و ئەو شتانەشى تىدابوو كە دەيهويست بيانفرۆشيتەو. يەك لەوان شەلوارە كاميزەكەى كە زۆرى خۆش دەويست. بەتانیه كەشى كە رايدەخست، لەبن باليدا بوو.

ريك چۆو ئەو شوينەى هەميشە لەگەل باوكى لەوى دادەنيشت. شوينىكى بن ديوار، ديوارى مالىك. نيو مالىكەى نەدەدى، بەلام پەنجەرەيهەك لە سەر سەرەوہى بوو، كە بە فەرمانى تاليبان رەشيان كردبوو.

باوكە هەميشە دەيگوت: "ئەگەر هەموو رۆژى هەر لەشوينىكى ديار دابنشين، خەلك شوينەكەمان پي دەزانن و ئەگەر پيوستيان بەو بوو شتيكيان بۆ بخوينەوہ يان بنوسين، بە ئاسانى دەماندۆزنەوہ.

پەروانە پيى خۆش بوو كە باوكى هەميشە لە رانوى "ئيمە" كەلك وەردەگريچ، چونكە بەو واتايە بوو كە پەروانەش لە كارەكەيدا هاوبەشە. ئەوى لە مالىكەشيان نزىك بوو. جىيەكانى ديكەى بازارەكە قەرەبالغتر بوون، بەلام زۆر دوور بوون و پەروانەش دلنيا نەبوو كە بتوانى رىيەكان بدۆزيتەوہ.

دايكە گوتى: "ئەگەر يەكئە پرسىي كىي؟ بلى نام قاسمە. وەك برازايەكى باوكت خۆ بناسينە."

پەروانە چەنج جار قسەكەى باوكيى دووپاتە كردهوہ هەتا لە زەينيدا مايەوہ.

بلى مام نەخۆشە و من هاتووم لايان دەمينمەوہ تا چاك دەبيتەوہ.

وا باشر بوو بلين نەخۆشە نەك بلين گيراوہ. چونكە ئاوا كەمتر گىچەليان تووش دەبوو. كەس حەزى لى نەبوو خەلك بزنان دژى تاليبانە.

پهروانه پرسیی: "یانی پیتان وایه خه لک پارهم بده نی بۆ خویندنه وهی نامه کانیان؟ ئاخو من ته مه نم هه ر یازده سالانه."

دایکه گوتی: "به لام له زۆربهی خه لکی ته فغانستان زیاترت خویندوه. دهی برۆ دهی. ته گهر یه کیك پاره ی نه دایه ی، ناچارین ته گبیریکی دیکه ی لی بکه یین."

پهروانه به تانیه که ی له سه ر عه رزه خۆلاوی و ره قینه که ی بازار پراخست. ته و جار وه ک باوکی ته و که لویه له ی بۆ فرۆشتنی هیئابوون، له لایه که وه دایان و قه لهم و کاغه زه کانیشی له پيش خۆیه وه دانا. جا دانیشته و چاره پئی کرد.

سه عاتیکی پیچوو، هیچ که س له به رده می رانه وه ستا. پیاوه کان به ره و لای ده هاتن و سه بیرکیان ده کرد و لایان ده دا و ده رۆیشتن. ئای خۆزگه لانیکه م سه ریچه که ی له سه ری ئالاندبایه بۆ ته ویه خۆی له بنیدا شارده بایه وه. ترسی ته وه ی بوو هه ر ئیستا نا تاویکی دیکه یه کیك به رامبه ری راده ستی و په نجه ی به ره ولای رادییری و هه را بکا: "کچ." "جا ته و وشه یه ش وه ک سووکایه تییه ک، له هه موو بازاره که ده گه را و ده بووه هۆی ته وه ی هه مووان ده ست له کار هه لگرن. ته و کاتزمیره ی یه که م، هینده ی هه موو ته مه نی به سه ر په روانه دا تیپه ری.

سهیری لایه کی دیکه ی ده کرد، که یه کیك له به رده می راده ستا. ته و پیاوه به ری هه تاوه که ی لی گرت. پهروانه به ره له وه ی ته و ببینی، هه ستی به سیبه ره که ی کردبوو. ئاوری دایه وه و جامانه ره شه تاییه تیبه که ی تالیبانی به سه ر کابراوه بینی. تفهنگیکی به سینگیدا شوپ کردبووه وه، ریک وه ک چۆن ته و جانته شانیه که ی باوکی ده که وته سه ر سینگی. پهروانه هه موو گیانی له رزی.

کابرا به زمانی په شتوون پرسیی: "تۆ نامه ده خوینییه وه؟"

پهروانه دهنگی ده رنه هات بۆ ته وه ی وه لامی بداته وه و ته نیا سه ری له قاند.

- قسه بکه کوپه. نامه خوینیکی دهنگی ده رنه یه، به کاری من نایه.

پهروانه هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و به زمانی په شتوون و به دهنگیکی که هیوادار بوو به گویره ی پیویست به رز بیته، گوتی: "ده خوینمه وه. به زمانی په شتوون و ده ری ده توانم بخوینمه وه و بنووسم."

خواخوای بوو ته و زمانه په شتوونه ی قسه ی پی کرد، ره وان و باش بوویته، بۆ ته وه ی کابرا ئیشی پی بسپیتری.

کابرا هه روا سهیری کرد. ته و جار ده ستی له گیرفانی په سته که که ی نا و له حالیکدا هه روا چاوی له پهروانه بوو، شتیکی له گیرفانه که ی ده ره ینا.

چیی نه مابوو په روانه چاری له سهر يه ك دابني و چاوه رپي دهرپيژنيك بي، كه كابرآ نامه يه كي له گيرفاني دهرهينا.

له تهنيشت په روانه و له سهر به تانيه كه دانيشت و گوتي: "ته وه بخوينه وه."
په روانه ليي وهرگرت. پولی ولاتي ئه لماني به سهر وه بوو. پشتی زهره كه ي خوينده وه: "بو فاتي مه ي عه زيا."

كابرآ گوتي: "ژغه."

نامه كه له ميژ بوو هاتبوو. په روانه له زهره كه دهری هينا و كردييه وه. كاغه زيكي گرموله و چرچولوچ بوو.

په روانه خويندييه وه:

- برازا تازيزه كه م، زور به داخه وه م كه ناتوام له زه ماوه نده كه تدا به شدار بم. به لام هيوادارم ته و نامه يه له كاتي خويدا بگاته ده ست. زور شوكر كه له ئه لماتم و له و شهر و شوره به دوورم. به لام ههرگيز يادي ئه فغانستان له دل و زه نيم ناچيته دهری. به رده وام بير له ولاته كه م و ته و خزم و كه سانه م ده كه مه وه كه له وانه يه ديدار تاخريان بم و نه يانينمه وه.

له و روزه پيروزي زه ماوه ندي تودا، هيوادارم باشتري داهاوتوت هه بي. باوكت، براكه ي خوم، پياويكي باشه و دلنيام ميرويديكي باشي بو ده سنیشان كرووي. قسه ي تيذا نيه سه ره تاي ژيان ههر سه خته و ناخوشه له بنه ماله ت دوور بي، به لام ده چيته نيو خيزانيكي نويوه و زوري پي ناچي هه ست ده كه ي ئه نداميكي ته و بنه ماله يه ي. هيوادارم داهاوتويه كي شاد و پر له خوشيت هه بي و خودا مندالي زورت بداتي و ته وه نده ش ته مه ندريژ بيت كه نه وه و نه تيجت بييني.

كاتي له پاكستان دهرويت و ده گه رپيسته وه بو ئه فغانستان، ئيتر له وانه يه نه تدوزمه وه. تكايه نامه كم لاي خوت راگره و له بيرم مه كه. منيش له بيرت ناكه م.

ته و كه سه ي توي خوش ده وي.

پوورت، "سوه يلا"

په روانه بيده نگ بوو. كابرآ به بيده نكي دانيشت بوو. په روانه پرسبي: "ده ته وي ديسان بو تي بخوينه وه؟"
كابرآ سه ري بو له قاند و ده ستی برد نامه كه ي لي وهرگريته وه. په روانه نامه كه ي نوشتانده وه و دايه وه ده ستی. كاتي كابرآ نامه كه ي له گيرفاني ده خسته وه، ده ستی ده له رزي. په روانه دلويه فرميسكيكي ديت كه به ربووه سهر روومه تي و به ردينيذا چورايه وه.

گوتی: "ژنه کهم مردوه. ئەو نامە یە لە نیو کەلۆپە لە کانیدا بوو. گۆم با بزائەم چیی تیدا نووسراوە. "

چەند ساتیک نامە کە ی بە دەستەو، بیدەنگ مایەو.

پەروانە وەك چۆن باوکی لەو کاتانە دا دەپرسی، گوتی: "دەتەوی وەلامە کە ی بنووسمەو؟"

کابرا ئاخیکە ی هەلکیشا و سەری لەقاند و گوتی: "چەندت بدەمی؟"

پەروانە گوتی: "چەندی پیت خۆشە."

باوکیشی هەر وای دەگوت.

کابرا هەندی پارە ی لە گیرفانی دەرھینا و داویی. ئەو جار بەبی ئەو ی هیچ بلی هەستا رۆیشت.

پەروانە هەناسە یە کە ی قوولی هەلکیشا و وردە وردە پشوی هاتەو بەرخۆی. تا ئەو کاتە تالیبانی تەنیا ئاوا دیتبوو کە لە ژنان دەدەن و باوکیان گرتبوو. وا دیارە ئەوانیش دەتوانن وەك خەلکی دیکە خەمبار بن و خەفەت بخۆن؟

سەرەدەری لەو شتانە دەرندە دەکرد. زۆری نەبرد کە یاریکی دیکە ی لی پەیدا بوو. ئەو یان دەیه ویست شتیک بەکری، نەك شتیکە ی بۆ بخوینیتەو یان بنووسی. بەلام پەروانە هەتا ئیوارە هەر بیری لای ئەو پیاو بوو کە ژنه کە ی مردبوو.

بەر لەو ی بگەریتەو مائی بۆ نانی نیوەرۆ، هەر ئەو دوو مشتەرییە ی هەبوو. مشتەرییە کە ی دوایی تۆزیک لەو لای بەتانیە کە یەو هات و چوو و ئاخرییە کە ی بەرەو پرووی راوہستا.

لیی پرسی: "ئەو هت بە چەند؟"

پەنجە ی بۆ شەلوارە کامیزە جوانە کە ی راداشت.

دایکی بە پەروانە ی نەگوتبوو داوای چەند بکات و بەچەندی بدات. هەولێ دا وەبیر خۆی بێنیتەو کە ئەو دەمە ی لەگەڵ دایکی چوو بیکری، ئەو لە بازار چیی دەکرد و چیی دەگوت و لە کاتی کرین و فرۆشتندا چۆن مامەلە ی دەکرد. ئەو هەندە ی لەسەر دەرۆیشت هەتا ئاخرییە کە ی نرخێ بە کابرا دادەشکاند. دوایی پەروانە دەگوت: "ئەوانە دەزانن کە یاری زۆر مامەلە دەکەن، بۆیە نرخە کە ی ئەو هەندە گران دەکەن، کە تەنیا کەسیکی گەمژە وەها نرخیک قەبوول بکات."

میشتکی پەروانە خیرا کەوتە کار. پووری وەبیر هاتەو لە مەزار شەریف کە بۆ گۆلدۆزیکردی کراسیک، یان دەلینگی شەلواریکە ی چەندە ماندوو دەبوو. ئەو بیری لەو کە کردەو کە چەندە ی شایێ بەخۆی دەبوو کاتی ئەو شەلوارە ی لەپی دەکرد و ئیستا چەندە ناخۆشە دەبی دلی لی بەر بدا.

ئاخرييه كەي نرخی لەسەر دانا. مشتەرييه كە سەريكي لەقاند و رېك بە پيچەوانەي ئەو نرخەكەي زۆر زۆر لەخوارەوه گوت. پەروانە باسي جوانيي گول و گولدۆزي و دوورينه كەي بۆ كرد و نيشاني دا و تۆزيكيش لە نرخەكەي بۆ داشكاند. مشتەرييه كە تۆزيك پراوەستا و بيريكي لي كردهوه بەلام نەپرۆيشت. ئاخرييه كەي پاش تۆزيكي ديكه چەنەليدان، لەسەر نرخیكي رېككەوتن.

زۆري بەكەيف بوو، كە شتيكي فرۆشتبوو و پارەيه كی زياتري لە گيرفاني كراسەكەي نابوو. سەيري شەلوارە كاميزە سوورەكەي كرد، كە بە دەستی كابرای كپيارەوه، لە نيو ئاپوراي خەلكەكەي بازاردا دەپرۆيشت، بەلام هيچ پەژيوان نەبوو لەوهي تيتەر چاوي پيي ناكەويتهوه.

چەند سەعاتيكي ديكەش دانيشت هەتا هەستی كرد، ئيشي ئاودەستی هەيه. جا چونكە بازار ئاودەست و مەبالي لي نەبوو، دەبوو خيرا كەلۆپەلي كۆ بكاتەوه و بگەرپيتهوه مالى. وەك چۆن جارانيش كە لەگەل باوكي بوو هەر وای دەكرد. كە شتەكاني خپ دەكردهوه و دەبخستنەوه نيو جانتايەكەي، باوكي هاتەوه پيش چاوي و دلّي توند بوو.

سەري بەرهو ئاسمان هەلپري و لەسەر خۆ گوتي: "باوكە گيان بگەرپيۆه لامان."

خۆر دەدرەوشايەوه. كاتي باوكي لە بەنديخانەدا بوو، خۆر چۆن دەبوو هەلبي و بدرەوشيتهوه؟ شتيك، جوولەيه كی خيرا سەرنجي راکيشا. پيي وا بوو لە پشت پەنجەرە رەشەكەوه شتيكي ديتووه. بەلام شتي وا چۆن دەبي؟ بەخۆي گوت خەيال هەليگرتووه. بەتانيەكەي قەد كرد و لەبن هەنگلي نا. دەستيكي لەو دراوه دا كە وەرگرتبوو بۆ ئەوهي دلنيا بي جييه كەي لە گيرفانيدا قايە يان نا. پەروانە لەحاليكدا زۆر بەخۆي دەنازي، بەرهو مالهوه غاري دا.

مامۆستا ویرا گەپابۆۋە. گوتى: "ئەمىرۆ دوانىۋەرۆۋ كەلۋپەل و شەكەكانم دىنم. تۆش يارمەتيم دەدەيت پەروانە؟"

پەروانە پىي باش بوو ديسان بگەرپتتەۋە بازار و لەسەر بەتانیەكەى دابنىشى. بەلام يارمەتيدانى مامۆستا ویرا، بۇ خۆى جۆرە گۆرانكارىيەك بوو لە ژيانى دووپاتەى رۆژانەيدا و ھەم ئەۋەى زۆرى پىي خۆش بوو لەگەلىيان بى، چونكە كاتى مامۆستا ویرا لە لايان بوو، دايكى لانىكەم بەروالەت ۋەك جارن ديار بوو.

دايكە گوتى: "من و ھاتوو ویرا دەمانەۋى پىكەۋە كار بكەين. دەمانەۋى گۆقارىك دەربكەين." "كەۋابوو، ھەموومان كاروبارى خۆمانان ھەيە. نوريەش ئاگاي لە مندالەكان دەبى و من و دايكىشت كاروبارى گۆقارەكە رادەپەرىنن. تۆش دەچىيە دەرۋە و كار دەكەى. ھەمووان پىشت بە پىشتى يەكەۋە دەننن.

مامۆستا ویرا ئەۋ قسانەى جۆرىك دەکرد، ھەر دەتگوت لە گۆرەپانى تۆپانىدايە و جىگەيان بۇ ديارى دەكا.

پەروانە ئەۋ پارەيەى ھىنابوويەۋە، نىشانى دان.

دايكە گوتى: "زۆر باشە. دەمزانى پىت دەكرى."

نوريە گوتى: "ئەگەر باۋكم بوايە، پارەى پترى دەھىناۋە."

ئىتر جۆرىك لىۋى خۆى گەست، ۋەك بلىيى لە قسەكەى پەشىمان بى.

دواى خواردنى نان و چاي نىۋەرۆيان، پەروانە لەگەل مامۆستا ویرا چوۋە دەرى، بۇ ئەۋەى شتەكانى لەگەل پىنى. ھاتوو ویرا عاباي لەبەردا بوو، بەلام رىگا رۆيشتنەكەى لەگەل ئەۋانى ديكە جياواز بوو. پەروانەش دلىيا بوو دەتوانى لە نىۋ ھەموو ژنە عاباپۆشەكانى نىۋ بازاردا بىناسىتەۋە. ئەۋ جۆرىك بە رىيەدا دەپۆيشت دەتگوت دەيەۋى گوتى ئەۋ مندالانە بابدات و تەمبىيان بكات ھەر ۋا خەرىكى بۆزى بوون. شەقاۋى توندى داويشت و شانى بردبوۋنەۋە دواۋە و سىنگى دەرپەراندبوو و سەرىشى بەرز راگرتبوو. بەلام پەروانە بۇ ئەۋەى دلىياتر بى، لىي بەجى نەدەما.

مامۆستا ویرا گوتى: "ھەر ژنىكى مندالى بە باۋەشەۋە بى، تالىبان كارى پىي نىە. ديارە نابى زۆر خاترجەم و دلىياش بىت. ئەۋەى باشە، خۆم دەتوانم لە ھەموو ئەۋ سەربازانە خىراتر برۆم. ئەۋەندە سالەى وانەم گوتوۋتەۋە، گەلىك لەۋ كورە مېرمندالانەم بەخۆياندا شكاندوۋتەۋە. بى ئەملا و ئەۋلا، ھەر ئەۋەندەم بەس بوو وتارىك بدەم، بۇ ئەۋەى ھەمووان بجمە گريان."

پەروانە گوتى: "ئەمىرۆ بەيانى يەكىكى تالىبانم دى، دەگريا."

به لَام دهنګى له نيؤ گڼه با و دهنګه دهنګى شه قامه که دا، بز بوو.

ماموستا ويرا له گهل نه وه کهى، له ژورپکى زور بچووکتر له ژوره کهى مالى په روانه دا ده ژيان. ژورپک له ژيره زمينى مالىکى نيوه کاو لدا.

گوتى: "له بنه ماللى ويرا، هر تيمه ماوينه ته وه. هه نديکيان بهر بو درومان که وتن، و چند که سيکيان له شهر دا کوژران و نه وانى دیکه ش به نه خوشي پزوو [□] مردن." "په روانه نه يده زانى چ بلې. هيچ پينه ده چوو، ماموستا ويرا نه و قسه يه ي بويه کردې، نه و به زه ي پيدا يته وه.

ماموستا ويرا گوتى: "عاره بانه يه که به کرى ده گرین. بهر له شه وى دې بيه ينه وه به خاونه کهى، کارى پى بکا. ده توانين به که په تیک هه مووى به رين. تو ده لى چى؟"

نه و که له هيرش و بو درومانه کاند زور به ي که لويه له کانى له ده دست چوبون، گوتى: "نه وه ي بهر بو درومانيش نه که وت، دز برديان. به لَام هه ر باشه، راگواستنه که يان ناسان کرد و ده ته وه. وا نيه؟"

په روانه چند ليغه و قاپ و قاچاخى خسته نيؤ عاره بانه که وه. ماموستا ويرا پيشتر هه موو شته کانى خر کرد بوونه وه و داي نابوون.

نه و مه داليايه کى و قرديله يه کى گه ش و جوانى له سندو و قيتک دهره ينا و گوتى: "نه وه ش به کيکه له و شتانه ي نه يان برد. له کير کييه کى و هر زشيدا بر دمه وه. وه ک خيراترين ژنى نه فغانستان له را کردندا."

تيشکى خور له سهر رهنګه نالتونيه کهى مه دالياکه دهره وشايه وه. ماموستا ويرا گوتى: "مه دالياي دیکه شم هه ن. چند دانه يه کيان بز بوونه. به لَام هيشتا چند مه داليايه که هه ر ماون.

ناخکيشى هه لکيشا، به لَام خيرا خوى کو کرده وه و گوتى: "پشو ته واو بوو، با بچينه وه سهر کاره که مان."

هه تا نيواره، راگواستنى که لويه له کهى ماموستا ويرا ته واو بوو و عاره بانه که يان داوه به خاونه کهى. په روانه که نه و روژه زور هه لسو و رابوو، نه يده توانى تو قره بگرى. چونکه هه م زور ماندوو بوو، هه ميش زور دل ه پراو کيى بوو.

گوتى: "من ده چم تاو دینم."

نوریه پرسى: "تو؟ خو ت ده چى کار ده کهى؟ نه وه ته واوى؟"

* پزور: دهردهسى - سيهسو - رهشبوونى سييهکان. سيپه لکه ره شه. خراپوونى سييهکان

پهروانه بى ټوډى گوتى بداتى، گوتى: "دايکه، ده توانم مهريه مېش له گهډل څوم بهر مه لای شير ټاوه که؟"

مهريه م که وته هه لېبه ز و دابه ز و گوتى: "ټهړى، ټهړى، ټهړى، من ده مه وى له گهډل پهروانه برېځم." دايکه هيچى نه گوت.

ماموستا ويرا له گوتى خویند: "با برېځن. پهروانه ټيتر کورپه. مهريه م هيچى لى نايه." دايکه به زه يې پيياندا هات، به لام بهر له وده ټيزيان بدا، له مهريه مې پرسى: "ټهړى له دهره وه به ناويک بانگى پهروانه ده کهى؟" - قاسم.

- باره قه لالا کچم. ټهړى ټه و قاسمه چي ټويه؟

- کورپه مامه.

- زور باشه. ټوډى گوت، له بيرت نه چنه وه. پهروانه ش هر شتيکى گوت به قسه ي بکه. به لېن دده ي لېي دوور نه که ویته وه.

مهريه م به لېنى دا. ټه و جار راى کرد و روښت سوله کاني له پې بکا، به لام به گريان گه رايه وه و گوتى: "زور بچووک و ته سک بوونه ته وه."

دايکه به ماموستا ويراى گوت: "ساليک پتره له مالى وده در نه که و توه. دياره پي گوره بوونه."

ماموستا ويرا به مهريه مې گوت: "فرميسکت بسره وه و برې سوله کانت بينه با بيانينم."

سوله کاني مهريه م بنه که يان ته خته و سهره وه يان پارچه لاستيکيک بوو. ماموستا ويرا گوتى: "حه يفه هه لېپاچين. چونکه دوايى بو پي عه لى دهن. ټه مرې په رويه کت بو له پيانت ده ټالينم، هه تا سبه ي پهروانه جووتى سولى باشت بو ده کړى؟"

جا رووى له دايکه کرد و گوتى: "ټه و مندالانه ده بى هه موو روژى هه تاو لېيان بدا. به لام خه مت نه بى، ټه و جار که من لېره م، پيکه وه هه موو شته کان ريک ده خه ين."

هه ستا و چه ند له ته په روى له لاقى مهريه م وهر پيچا.

به پهروانه ي گوت: "نابى زور به رييه دا بروات. بنى پي بريندار دهن. ټاگات لېي بى، زور دوور نه رېځن.

دايکه گوتى: "پيم وانيه کاريکى به جى بى."

به لام پهروانه و خوشکه کهى خيرا وده در که و تن، له ترسى ټوډى نه کا پيشيان پي بگرن.

ئاوھىنانەكە زۆرى خاياند. ئاخىر مەريەم، كە سال و نيوپك دەبوو دەرەۋەي مائەۋەي نەدەيتبۇ، ھەموو شتېكى بەلاۋە نۇي بۇ. پىيەكانى لەگەل رىگەبىن رانەھاتبون. تەنانت ئەو كورتە رىيەش. پەروانە دەبوو بۇ ۋەسەرخستىن و ھىنانەۋە خوارىي لە پلىكانەكان يارمەتتىى بدات، ۋەك چۆن دەچوۋە بن پىلى باوكى.

كە گەشتنە گەرەكەكە، پەروانە گوتى: "ئەۋەتا شىرەي ئاۋەكە."

لە رىگايە، ئەو تۆزىك لە پىش مەريەمەۋە دەرپۇشت، بۇ ئەۋەي وردكەبەرد و چەۋى سەر رىيەكەي بۇ پاك بىكاتەۋە. شىرەي ئاۋەكەيان كىردەۋە و ئاۋ ھات. مەريەم پىكەنى. دەستى برده بەر ئاۋەكە و تۆزىك لەو ئاۋە فىنكەي بە دەموچاۋيدا كىرد، ئەۋجار زەق زەق چاۋى بىيە پەروانە. پەروانە يارمەتتىى دا بۇ ئەۋەي دىسان وا بىكاتەۋە. مەريەم سەرىشى ۋەبەر شىرەي ئاۋەكە گرت.

پەروانە ئاگادارى كىردەۋە: "نەكەي لەو ئاۋە بۇيەۋە."

ئەۋجار فىرى كىرد كە چۆنىش ئاۋ بە سەرودموچاۋيدا بىكا، كە ئاۋ نەچىتە نىۋ دەمى. مەريەم بە لاسايىكىردنەۋەي ئەو، دىسان ئاۋى بە دەموچاۋ و جلو بەرگەكانىدا پىرژاند. دواي ماۋەيەكى زۆر، تۆزىك خۆشى رابوارد.

بۇ يەكەم جار ھەر ئەۋەندە چوون و گەرەنەۋەيە بۇ مەريەم بەس بوو. رۆژى دواتر پەروانە، سۆلەكانى مەريەمى برده بازار، بۇ ئەۋەي جووتىك سۆلى تۆزى گەرەترى بۇ بىكى. پىاۋىك لە دەم شەقامەكە، چەند جووت سۆلى دانابوۋ بىانفرۆشى. پەروانە جووتىكى لى كرى. دواي ئەو رۆژە، ھەموو رۆژى مەريەم لەگەل پەروانە دەچوۋە سەر شىرە ئاۋەكە و دەگەرەپايەۋە و رۆژى دوايى بەھىتر دەبوو.

ۋردە ۋردە ژىيانىان خۆشتر بوو. پەروانە بەيانىان زوۋ دەچوۋە بازار و بۇ نانى نىۋەرپۇ دەھاتەۋە و دىسان دوانىۋەرپۇ دەچوۋە بازار.

رۆژىكىان گوتى: "ئەگەر بازار ئاۋدەستىكى لى بوايە، دەمتوانى ھەتا ئىۋارى لەۋى بىنمەۋە."

دايكە گوتى: "بەلام ھەز دەكەم نىۋەرپۇيان بىتتەۋە. دەمەۋى دلىيا بىم ھىچت بەسەر نەھاتوۋە."

دواي ھەوتوۋىەك كاركىدن، پەروانە شتېكى بەزەبىنىدا ھات و گوتى: "دايكە، ئەمن روالەتم لە كور دەچىت، وايە؟"

دايكە گوتى: "ھەر واشمان دانابوۋ."

- كەۋابوۋ ئىۋەش دەتوانن لەگەلم بىنە دەرەۋە. نورىەش دەتوانى. ئاۋا دەكرى ھەندى جاران لە مائەۋە بىنە دەرى.

ئەو تەگبىرە پەروانەى ھەژاندا. لەوانەبوو ئەگەر نوريە تۆزى بچوولئى، ئاوا دىزە و توورە و تۆسنىش نەبى. ديارە ناچار دەبوو عابا لەبەر بکا و وەك ئەو تاو و با لئى نەدەدا، بەلام ھىچ نەبى، ھەسانەوھىيەك دەبوو. مامۆستا ويرا گوتى: "بىرىكى باشە."

نوريە گوتى: "ھەزم لئى نىيە تۆم لەگەل بى." بەلام داىكى نەيھىشت لەسەرى بپوا: "نوريە، عەلى دەبى بچىتە دەرەو. پەروانە مەريەمى پى دەھەويتەو، بەلام عەلى زۆر بزۆزە. خۆت دەبى لە باوھشتى بکەى و بىبەيتە دەرەو." مامۆستا ويرا گوتى: "فەتانە، تۆش دەبى جاروبار بچىتە دەرى." بەلام داىكە ھىچى نەگوت.

نوريە لەبەر خاترى عەلى مىلى راکىشا. لەو رۆژە بەدواو ھەموو رۆژى، دواى نانى نىوەرپۆ، پەروانە لەگەل نوريە و مەريەم و عەلى ماوھى سەعاتىك لە دەرەوى مالى دەبوون. عەلى ساوا بوو، كە تالىبان ھات. ئەو لەو ماوھىيەدا تەنيا ئەو ژوورە بچووك و دەرگا داخراوھىيانى دىتېوو. نوريە لەو ماوھىيەدا ھەر نەچووبوو دەرى. لەمەودا دوانىوەرپۆيان ئەوئەندە لە دەورويشتى مالىوھىيان ھاتوچۆيان دەکرد، ھەتا ماندوو دەبوون و لاقىيان دەكەوتە ژان، ئەوجار لەبەر خۆرەتاوھەكە دادەنىشتن. جارجارىش ئەگەر كەس ديار نەبوايە، پەروانە كىشكى دەكىشا بۆ ئەوھى نوريە تۆزىك پەچە و دەمامكەكەى لابادات و تاويك لەسەر وچاوى بدا.

يەكەم جار ئەو گوتى: "لەبىرم نەمابوو، ئەو چەند خۆشە." ئەگەر كەس لە سەر شىرە تاوھەكە نەبوايە، نوريە ھەر لەوى مندالەكانى دەشوشت، بۆ ئەوھى ئەو ئاوھى پەروانە دەيھىنئى، بەفەرپۆ نەچى. جارى وابوو مامۆستا ويرا و نەوھەكەشى لەگەلئيان دەچوون و ھەر سى مندالەكە پىكەوھە مەلھيان دەکرد. داھاتەكەى پەروانەش جارى باش و جارى خراپ بوو و پەروانە چەند سەعاتان دادەنىشت بەبى ئەوھى تەنانەت كپيارىكىشى ھەبىت. داھاتى ئەو لە ھىبى باوكى كەمتر بوو، بەلام ھەرچۆنىك بى بژىوى مالىوھى داين دەکرد، ئەگەرچى زۆرھەى رۆژەكان ھەر نان و چايان ھەبوو بىخۆن. دياربوو مندالەكان لەچاو جاران بووژاوانەتەوھە. ئەو ھەتاو و ھەوا تازەھىيان پىكەوتبوو.* ھەرچەندە نوريە دەپگوت، ئىستا زۆر بە زەحمەت دەتوانن لە ژوورەوھەدا رايانگرن. مندالە جوولە و وزەيان ھاتبوو ھەر و بەردەوام دەيانەويست بچنە دەرەو، ئەوھەش بەبى پەروانە نەدەكرا.

* بە نانقەست ناوام وەرکێراوھە. فارسىيەكەى دەلى "سوودى بۆيان ھەبوو". من لىزەدا ويستومە دوو واتا لە رستەيەكدا بگويىنم كە ئەوھەش نەركى نەدەبىياتە. ئەو ھەوا تازەھىيان پى كەوتبوو: ھەم واتاى بەرکەوتن دەگەيەنئىت ھەم ئەوھى كورد دەلئىت: "ئەو شتەت پى كەوتووھە / پىت دەكەوى). واتە پىت خۆشە و پىت گەشە دەكەيت.

هه موو رۆژی ئیوارە، پەروانە چیی پەیدای دەکرد، لە مستی دایکی دەکرد. جاری وابوو دایکی پێی دەگوت لەسەر رینگای خۆی نان، یا شتی دیکەش بکړی. جاری واش بوو دایکە خۆی لە گەلی دەچوو بە بازار بۆ شت کړینی. پەروانە ئەو کاتانە لە هه موو وەختیک پێی خوشتر بوو. قسه و باسه کانی ماموستا ویرا ئاخریه کە ی کاریان لە دایکە کردبوو. پەروانە پێی خوش بوو جار و باره لە گەل دایکی بی، تەنانەت ئەگەر لەو پێکەوه بوونە یاندا تەنیا باسی کړینی رۆن و شتی خواردنیش بکەن، یان ئەو ی ئاختر ئەم حەوتووە سابوونیان پێی دە کړد ریت یان نا.

پەروانە زۆری حەز لە گەرانی نیو بازار بوو. پێی خوش بوو سەیری ئەو خەلکە بکات، کە بە شەقامەکاندا تێدەپەڕین و دەیتوانی کەم و زۆر گوێی لە قسه کانیان بی. خۆیندەوهی ئەو نامانەشی زۆر پێی خوش بوو، کە خەلک بۆیان دینا.

هیشتاش زۆری خەمی باوکی بوو، بەلام چەند حەوتووێه کی بەسەردا تێپەریبوو و تۆزیک لێی راهاتبوو. لەوانەشە هێی ئەو بوو پیت کە زۆر سەری دەخافلا، هەر بۆیهش باشتر لە گەلی دەسازا. لە مالهوه کەس باسی باوکە ی نە دەکرد، بەلام جاروبار پەروانە گوێی لە گریانی دایکی یان نوریه دەبوو. جارێکیش مەریه م خەونیکی زۆر ناخۆشی دی و راپەری و بانگی باوکە ی کرد. زۆری پێی چوو تا دایکی توانیی بیخه وینیتەوه.

دوانیوه رۆی رۆژیکیان، پەروانە لە بازارێ باوکی دیت. باوکی بە تەنیشیدا تێپەری، یان هەر پەروانە وایزانی باوکیتی.

هەرای کرد: "باوکە."

لەسەر بە تانیه کە ی ههستا و بە شوینیدا رای کرد: "باوکە، ئەو هتا لیرەم."

ئەو هنده بە نیو خەلکە کە دا رای کرد ههتا گەیشته کابرا. توند لە قۆلی کابرا نووسا و گوتی: "باوکە، تۆ باشی؟ هیشتیان لە زیندان بیته دەری؟"

- ئەتۆ کیی کۆره؟

پەروانە سەری هه لێنا، بەلام کابرایه کی نەناسراوی دیت. لای کردەوه و بە دەم فرمیسک هه لۆه راندنەوه، گوتی: "پیم وابوو باوکمی."

کابرا دەستی لەسەر شانی دانا و گوتی: "دیاره کورێکی باشی. حەیف من باوکی تۆ نیم."

دوای تاویک بیدەنگی لێی پرسیی: "باوکت لە زیندانه؟"

پەروانە سەری بۆ له قاندا. کابرا گوتی: "هەندی کەس لە زیندان بەر دەبن. بی هیوا مەبه."

ئیتەر ملی ریی گرت و رۆیشت و پەروانەش گەرایه وه شوینە کە ی خۆی.

رۆژتیکیان دهیه ویست ههستی و به تانیه که ی بته کیینی و برواتوه، چاری کهوت به شتیکی جوان له سهه به تانیه بۆره که ی. داهاته وه و هه لیگرته وه.

له ته قوماشیکی گۆلچنکراو بو، که هه پینج سهنتیمیك دریژ و دوو یان سی سهنتیمیش پان ده بو. په روانه پیشتر شه وهی نه دیبوو. بیری له وه ده کرده وه که تاخۆ له کوپوه کهوتوه ته شه وی. له پر چاری به و په نجه ره شه کهوت، وا چند رۆژیک له مه و بهر دیتبووی شتیك له و دیوبیه وه ده جوولی. ئیتر هیچ جووله یه که له وهی نه ده بینرا.

شه گهرچی شه و رۆژه بایه کی شهوتوی نه ده هات، به لام له وانه بوو "با" شه و پارچه قوماشی هینابیتته سهه به تانیه که ی.

به لام چند رۆژ دواتر مه چهك به ندیکی له سهه به تانیه که ی دۆزییه وه که به زهنگیانه هۆنرابۆوه. دیار بو شه وه ئیشی با نیه.

په نجه ره که کرابۆوه. شه و په نجه ره یه به سهه دیواره که وه بو، کرابۆوه.

په روانه چوه پیشتر، بۆ شه وهی جوانتر بیینی. له سهه په نجه ره نیوه کراوه که وه، روخساری ژنیکی دی، که له گه ل زه رده خه نه یه کدا، خیرا په نجه ره که ی داخسته وه.

چند رۆژ دواتر په روانه هه ره له وهی دانیشتبوو و سهه ری خافلابوو به سهه یرکردنی شه و مندا لانه وه، که له نیوان کۆشکه له و قاوه خانه که دا راکه پراکیان بوو. یه کیك له کوره کان چیی نه مابوو خۆی به گویدر یژیکدا بدات. په روانه له بهر خۆیه وه پیده که نی و سهه یری لایه که ی دیکه ی ده کرد، که لاقی یه کی له کوره کان له شتیکی ته نیشته شه و ئالقا و ئیستیکانه به تاله کانی سینیه که ی به سهه به تانیه که ی شه و دا بلاو بوونه وه.

کوره، له بهر ده م په روانه تلپ وه عهرزی کهوت. په روانه هه ستا یارمه تی دا و ئیستیکانه کانی له گه ل کۆ کرده وه. که ئیستیکانه کانی دایه وه دهستی، شه و جار چاری به روخساری کهوت. ده یویست شتیك بلی، به لام دهستی به ده مییه وه گرت.

کوره چافرۆشه که، یه کیك له کچۆله هاوپۆلییه کانی بوو.

پەروانە لەسەر خۆ گوتی: "شوزیە؟"

- کچەتیو پیم بلی شەفیق. ئەی من بە چ ناویک بانگت بکەم؟

- قاسم. ئەو لێرە چ دەکەوێ؟

- ھەر ئەوێ تۆ دەیکەوێ، کەرە گیان، پەروانە، من دەبێ بچمەوێ قاوێخانە. تاویک لێرە لەسەرم رادەوێستی؟

پەروانە سەری بۆ لەقاند.

- دەی باشە. ئیستا دیمەوێ.

شوزیە سینی و ئیستیکانەکانی ھەلگرت و بەرەو قاوێخانە کە رای کرد. پەروانە بە ھەپەساوی و سەرسوورماوی دانیشت و سەیری ھاوپیۆلییە کە جارانی خۆی کرد، کە دەچۆو لای کورە چای فرۆشەکان. لەوانەبوو ئەگەر ورد سەرنجی دابایە، بیناسیایەتەو، بەلام دوایی زانیی لیۆردبوونەوێ باش نیە و لەوانەییە سەرنجی خەلکی راکیشیت. ھەر بۆیە رووی کردە لایە کەوێ دی. شوزیەش لە بازارە کەدا لە چاوان بزر بوو.

شوزیە و پەروانە لە قوتابخانە زۆریش خۆمانە نەبوون و ھەر کام برادەری خۆیان ھەبوو. پەروانە زۆری لەبیر نەمابوو تاخۆ شوزیە لە خۆیندندا چۆن بوو، بەلام پیتی وابوو لە ئیملادا ئەو زیەرە کتر بوو. کەوابوو کچی دیکەش ھەن لە کابول وەک ئەو خۆیان کردییتە کور. ھەولێ دا شۆرەتی شوزیە وەبیر خۆی بینیتەو، بەلام بیری نەکەوتەو. پەروانە بیری لە دوو مشتەرییە کەوێ کۆتایی ئەو رۆژە دەکردەو، کە چاوی بە شوزیە کەوت وا بە غاردان بەرەو لای دیتەو، دلی خۆش بوو.

شوزیە پرسیی: "مالە کەتان لە کوێیە؟"

پەروانە دەستی بۆ لای مالەوێیان راداشت. شوزیە گوتی: "کەواتە خری بکەو، با لە ریگایە پییکەوێ قسە بکەین. ھانی، ئەو ھەم بۆ ھینایت."

کاغەزیکی گرمۆلەیی دابی، کە چەند دەنکە قەیسییەکی تیدابوو. پەروانە زۆر لەمیژ بوو دەمی لەو شتانە نەدابوو. پەروانە ژماردنی. لە مالەوێ یەکی دانەییەکیان پی دەبرا. یەکیش زیاد دەبوو. دەکرا ئەوێیان ھەر ئیستا بخوات. ئەوی لە زاری خست و تامە شیرین و خۆشە کەوێ بە زاریدا گەرا.

سوپاسی شوزیە کرد. ئەوانی دیکەوێ لە گێرفانیدا خستە لای دراوی ئەو رۆژەو دەستی کرد بە کۆکردنەوێ شتەکانی. ئەو رۆژە ھیچ دیارییە کە نەکەوتبوو سەر بەتانیە کەوێ، بەلام زۆر گرنگ نەبوو، چونکە دیتنی شوزیە تەواو دلی خۆش کردبوو.

که به دەم پیاسهوه به بازاره کهدا ده‌پۆشتن، شوزیه لێی پرسى: "له کهیهوه خه‌ریکی کارى؟"

- مانگیك ده‌بێ. ئه‌ی تو؟

- شه‌ش مانگ. پار براكه‌م بۆ ئیشکردن چوه ئێران. له‌و ده‌مه‌وه هه‌یچ سه‌روسۆراغیكى نازانین. باوکم به نه‌خۆشیی دل مرد. هه‌ر بۆیه‌ش من چومه ئیشکردن.

- باوکی من گیراوه.

- هه‌یچ هه‌والیكتان لێی هه‌یه؟

- نا، چوینه زیندان، به‌لام هه‌یچیان نه‌گوت. جارێ به سه‌روسۆراغی نازانین.

- له‌وانه‌یه هه‌ر وا بێ سه‌روسۆراغ بێ. ئه‌وانه‌ی ده‌گیرین، زۆربه‌یان ناگه‌رپینه‌وه. له نه‌كاو بز ده‌بن. مامیکی منیش شوین بزیه.

په‌روانه پیلێ شوزیه‌ی گرت و کیشای هه‌تا راوه‌ستا. ئه‌وجار گوتی: "باوکی من ده‌گه‌رپینه‌وه، ئه‌و ده‌گه‌رپینه‌وه."

شوزیه سه‌ری بۆ له‌قاند.

- ده‌ی باشه ده‌ی. باوکی له‌وانی دی جیاوازه. ده‌ی ئیستا کاروبارت چۆنه؟

په‌روانه باسکی به‌ردا و دیسان کهوتنه‌وه ری. باسی کاروباره‌کان به‌لاوه خۆشتر و ئاسانتر بوو، له‌وه‌ی باسی باوکی بکه‌ن.

رۆژی وایه باشه و رۆژی واشه زۆر خراپ. ئه‌ی تو؟ چای فرۆشتن پارهی باشی تێدايه؟

- زۆر نا. ئیمه زۆرین. هه‌ربۆیه پارهی‌هه‌یکى زۆر وه‌رناگرین. ئه‌گه‌ر پێکه‌وه کار بکه‌ین، له‌وانه‌یه رێیه‌کی باشتر بدۆزینه‌وه بۆ پاره‌ په‌یداکردن.

په‌روانه کاتی ئه‌و دیاریانه‌ی وه‌بیر خۆی هه‌ینایه‌وه که ده‌کهوتنه سه‌ر به‌تانیه‌که‌ی، گوتی: "من هه‌زم لێیه هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و خۆیندنه‌وه و نووسینه‌وه‌یه‌م به‌رده‌وام بم. لانیکه‌م بۆ دانه‌رۆژیکم زۆر باشه، به‌لام له‌وانه‌یه بۆ دانه‌که‌ی دیکه‌ی بکری شتیك بکه‌ین."

- پێم خۆش بوو سینییه‌کم هه‌بێ له‌وانه‌ی فرۆشه‌ره گه‌رۆکه‌کان به ملیانیدا ده‌که‌ن، شتی تێ بکه‌م و بیه‌فرۆشم. ئاوا هه‌م ده‌توانم بچمه نیو خه‌لك و هه‌میش کار بکه‌م. به‌لام له پێشدا ده‌بێ پارهی ئه‌وه‌نده‌م هه‌بێ سینییه‌که و شته‌کانی پێ بکرم. که‌چی دراوه‌که‌م به‌شی پاشه‌کهوتی لێ نامینیته‌وه.

- منیش هه‌روا. راست ده‌که‌ی. ئه‌گه‌ر بکری ئه‌و کاره بکه‌ین، پارهی‌هه‌یکى باش په‌یدا ده‌که‌ین. ئیمه

زۆربه‌ی کاته‌کان ته‌نانه‌ت پارهی کرینی نه‌وتیشمان نیه بۆ ئه‌وه‌ی چاکه‌مان داگیرسین. له تاریکیدا

شه‌وه‌کان زۆر درێژ ده‌بنه‌وه هه‌ر رۆژ نابیته‌وه.

- زۆر بهی کورده کان ده لاین، ئه و کاره پارهی زۆر تیدایه، به لām جا قسه کردن چ سوودیکی ههیه؟ دهی بلی با بزائم غه رییبی قوتابخانه ت نه کردوه؟

ئه و نه دهیان باسی هاو پۆلییه کانیاں کرد، ههتا سوورانه وه ئه و شه قامه ی په روانه له وی ده ژیا، ههر ئه و شه قامه ی چیا ی په روانه له و سه ریبه وه هه لکه وتبوو. ده تگوت جاری جارانه. ئه و رۆژانه ی په روانه له گه ل براده ره کانی به پیاسه کردن له قوتابخانه وه ده گه رایه وه و به ده م ریگاوه، گله یی بو له مامۆستا کانی و ئه و هه مووه ده رس و ته کلیفه ی بۆیاں دیاری کردبوو بیکا.

په روانه به سه ر و ده ست ئاماژه ی بۆ سه ر پلیکانه کانی ماله که یان کرد و گوتی: "من له و سه ره ده ژیم. ده بی بیته سه ری و سلاوێک له هه مووان بکه ی. "شوزیه سه ریکی ئاسمانی کرد بۆ ئه وه ی بزانی چ وه خته، و گوتی: "ده ی باشه. دیم، به لām دوایی ده بی به را کردن برۆمه وه. ئه گه ر دایکیشت گوتی راوهسته و چا بخۆوه، تو پیی بلی ناتوانم مه عته ل بم." په روانه به لینی دا و پیکه وه له پلیکانه کان وه سه ر که وتن.

که له گه ل شوزیه وه ژوور که وتن، هه مووان چه په سان. هه مووان شوزیه یان وا له ئامیز گرت، وه ک بلی یه کیکه له براده ره کۆنه کانی خۆیاں، له حالیکدا په روانه هه یچ پیی وا نه بوو پیشتر دیتیبیان. دایکه گوتی: "قهیناکا، ئه مجار ده هیلم به بی خواردن برۆی، به لām ئه وه به ماله که مانت زانی، ده بی شه ویک هه موو ماله وه تان بین و میوانمان بن."

شوزیه گوتی: "له خیزانه که مان ههر من و دایکم و دوو خوشکی بچووکم زیندوو ماوین. دایکم ناتوانی ده ر و ژوور بکا. ههر نه خۆشه. له گه ل نه نک و باپیره و پوورم ده ژیین. هه موو شه وی شه ریانه. باش بوو من شانسم هه یه ده توانم بۆ کار کردن بچمه ده ره وه و له وان دوور بم." دایکه گوتی: "ده ی باشه. ههر کات هاتی، پیتاوت له سه ر چاوان." مامۆستا ویرا گوتی: "له خۆیندنه که ت به رده وامی یان نا؟"

- ماله باپیره م پیا یان باش نیه کچان بخۆینن. له وه ته ی له گه ل ئه وان ده ژیبین، دایکم ده لی، ده بی ههر شتیکیان گوت به قسه یان بکه یین.

- ئه ی پیا یان خراب نیه جلویه رگی کورانه له به ر ده که ی و کار ده که ی؟ شوزیه شانیکه هه لته کاند.

- جا خۆ من به خۆیا یان نه که م له برسا ده مرن. جا بۆ پیا یان ناخۆش ده بی؟ مامۆستا ویرا له پر قسه یه کی کرد، په روانه سه ری سوور ما.

- پيٽوڊم* ليڙه قوتابخانه يه كي بچوڪ بکه مه وه. قوتابخانه يه كي نهيني، بؤ چند کچيڪ. ههفته ي ههروا چند سه عاتيڪ. ته توش ده بي بي. پهروانه پيٽ ده لي ڪه ي ده ست پي ده کا.

- ته ي تاليبان؟

ماموستا ويرا به زه رده يه كي ته وساوييه وه گوتي: "تاليبان بانگه يشت ناکه ين."

- وانه ي چي ده ليئنه وه؟

پهروانه وه لامي دايه وه: "توپين له گوره پاني چيمه نکرادا. ماموستا ويرا ماموستا ي وهرزشه." بيرکردنه وه له دروستکردني مهيدانيڪي چيمه ن له خانووه ڪه ي ته واندا ته وهنده گالته جارانه بو، هه موويان دايانه قاقاي پيکه ين. ته نانه ت پاش تاويڪ شوزيه ڪه وه ري ڪهوت پرواته وه، ههروا پيڏه ڪه ني. ته وه شه وه له کاتي ناخواردندا، زور سوير قسه بوون.

دايکه گوتي: "ده بي بچين سه ريڪ له دايڪي بده ين. پيم خوشه سه برده ڪه ي بنوسمه وه بؤ گوقاره ڪه مان." پهروانه پرسبي: "چوني چاپ ده ڪه ن؟"

ماموستا ويرا وه لامي ته و پرسيا ره ي دايه وه: "به سه ره اته کان به قاچاغ ده نيڙينه پاڪستان و له وي چاپ ده ڪرين. دوايي گوقاره کان به قاچاغ ديئنه وه نيڙه."

پهروانه ڪه نيگه ران بو نه ڪ ته و ڪاره به ته ستوي ته ودا برن، پرسبي: "جا ڪي ڪاري قاچاغ چيئيه ڪه ي ده کا؟"

جا ته وان ڪه توانيويان ته و هڪ کوران لي بکه ن، دياره شتي ديکه شيان له بن سه ريدا هه يه و نه خشه يه ڪيان بوي ڪيشا وه.

دايکه وه لامي داوه: "ته و ژنانه ي هاوڪاري ريڪ خراوه ڪه مان ده ڪه ن. کاتي تو له بازاری، ئيمه ليڙه به بي ڪاري دانانيشين. هه لکيڪ ديئنه نيڙه و ده رون. ميڙدي هه نديڪيشيان لايه نگرمانن و تامادهن چييان له ده ست ديٽ، بؤماني بکه ن."

نوريه شنه نه خشه ي خوي بؤ ته و قوتابخانه يه هه بوو. ته و پيشتر ده يه ويست دواي ته واوکردني دوانا وهندي بچيئته زانکو، به لام تاليبان ريسه ڪه ي لي ڪرد بؤوه خوري. له پيشدا ڪه ده رگاي قوتابخانه کان داخران، باوڪي ده رسي به و پهروانه ده گوت. به لام چونکه زور له شساخ نه بوو، خويندن و راهيئانه کان هه ر هات و ڪه متر بوونه وه.

* پيٽوڊم: واته به ته مام. ده مه وي. ته وه ي خوينده واره کاتي ته مه رومان ده فهرمون (له بهرنامه مديه !!!)

نوریه گوتی: "من دهتوان وانهی بیرکاری و میژوو بلیمه وه. ماموستا ویرا تهندرستی و زانست و دایکەش خویندنه وه و نووسین."

پهروانه هیچ پیی خویش نه بوو نوریه دهرسی پیی بلئی، چونکه ئەو ببوایه ته ماموستای، پتر له ئیستا ئەمری پیی ده کرد و تهواو له سهری ده بوو که له گا. به لام چونکه هەر وه بیری نه ده هاته وه پیشتر، که ی نوریهی دیتوو هینده دلخویش و به که یف بی، بویه دهنگی نه کرد.

پهروانه و شوزیه بهردهوام له بازار یه کتریان ده دی. پهروانه هه میسه چاوه پروان ده مایه وه هه تا براده ره که ی به دویدا بی. هیشتا شهرمی نه شکابوو بچی و له نیو کوره چا فرۆشه کاندای له شوزیه بگه ری. ئەو دوو دهسته خوشکه پیکه وه باسی روژتیکیان ده کرد، که بویان هه لده سوورا سینی بکرن و بگه رین و شتی خویمان بفرۆشن. به لام هیچ کامیان بهو زوانه ئەو ئاواته بیان وه دی نه ده هات و بویان جیبه جی نه ده بوو.

سهعات یه کی دوانیوه رو کاتی پهروانه خه ریکی کار بوو، شتی و سهری که وت. ده سه جی هه لیگرت. دوا ی ئەوه ی جوان سه ریکی ده وروپشتی خو ی کرد و دلنیا بوو که س سه ریری ناکا، سه ریری ئەو دیارییه ی کرد، که ئەو ژنه بوی بهردا بووه. ده سرۆ که یه کی سپیی جوان بوو که ده ورا نه ده و ره که ی گولچن کرابوو.

حه زی لی بوو سه ری هه لینی و به زه رده خه نه یه ک سوپاسی ئەو ژنه بکات که له پشت په نجه ره که وه بوو و له وان هه شو هه ر ئیستا چاوی لی بی. به لام شوزیه به ره ولای غاری دا و گوتی: "چیت شارده وه؟"

پهروانه راجله کی. ده سرۆ که که ی له گیرفانی نا و گوتی: "هیچ، ئەم رو وه زعه که چۆن بوو؟"

- هه ر وه ک جارن. به لام چه ند هه والیککی تازه م پییه. چه ند که سیک له و کوره چا فرۆشانه بیستوو یانه، رییه ک هه یه بو پار ه په یدا کردن. ئەویش ده لیایه ک* .

- چۆن؟

- ئاخه تو حه زت لی نیه. دیاره که س ئەوه ی پی خویش نیه، به لام پارهی زور زیاتر له و ئیشه ی ئیستامانی لی هه لده وه ری.

- کاره که چییه؟

شوزیه باسی کاره که ی کرد. پهروانه زاری دا پچری.

شوزیه راستی ده کرد. ئەو پیی خویش نه بوو.

* ده لیایه ک: ده ریایه ک. واته زور زور.

ئیسك و پرووسك. دەبوو ئیسك و پرووسك له بن گل بئینهوه دەری.

بۆ سبەینی پەروانه به شوزیهی گوت: "پیم وانیه کاریکی باش بی."

ئەو بەتانی و قەلەم و کاغەزەکانی باوکی له گەل خۆی هینابوو. چون نەیتوانیبوو به دایکی بلی ئیشه تازەکەهی چیه و دەیانەوی ئیسك و پرووسك له بن گل بئینه دەرەوه. له لایهکی دیکهشەوه نەیدەتوانی بیانویهك بئیتتەوه و خۆ له و کارەهی بدزیتتەوه.

شوزیه به بی ئەوهی گوی بداته نارەزایهتییهکەهی پەروانه، گوتی: "باش بوو ئەو بەتانیەت هینا، چونکه دەتوانین ئیسك و پرووسکهکەهی تی بکهین و بیبهین. وەرە. باشتر وایه پەلهی بکهین و بهجی نەمیین." بەلام پەروانهی پیشی خراب نەبوو، بهجی بمیین. ئاوریکی له ویهی شه قامهکە و ئەو په نجهره رەنگ کراوه دایهوه، که برادەرە نەناسراوهکەهی له ویدا دەژیا. پاشان سهری بهرداوه و بهدوای شوزیهدا رای کرد بۆ ئەوهی بگاتەوه ئەوانی دیکه.

ئاسمان هه ور و هه لالا بوو. نزیك به سهعاتیک بهو شه قامانهدا رۆیشتن، که پەروانه هەر نەیدیتبون. ئاخریهکەهی گەیشتنه شوینیکی کابول که رۆکیت تهواو کاولی کردبوو. ههتا چاو ههتهری دهکرد، تاقه خانویهك به پیوه نەماوو و جگه له کۆگا خۆل و بهرد و دار هیچ نەدەبینرا.

بۆمبا بهر گۆرستانهکەش کهوتبوو. گۆرەکان له سۆنگەهی تهقینهوهوه تیک چوبوون. له نیو خۆله سووره مهیله و قاوه بییهکەهی گۆرستانهکەدا، ئیسك و پرووسکی سپی دەرکهوتبوون، که دیار بوو ده میك بوو مردبوون. کۆمه لیک قەله باسکه، به قاقیژ له سهەر گۆرەکان چینهیان دهکرد. ئەوان له بهشه تازەکەهی گۆرستانهکەوه بوون. نهرمه شنهیهك هه لیکردبوو و بۆگه نیکی زۆر ناخشی بهرهو بهشه کۆنهکەهی گۆرستانهکە دهبرد. ریک بۆ ئەو شوینهی شوزیه و پەروانهی لی راوستابوون. ئەوان راوهستابوون و سهیری ئەو کورانهیان دهکرد، که لیره و لهوی خهریکی هه لکۆلین و دەر هینانهوهی ئیسك و پرووسکان بوون.

پەروانه له تەنیشت دیواری بینایهکی نیوه روخواو کابرایهکی دیت. تهرازویهکی گه وره ی له بهردهمی خۆی داناوو. پرسی: "ئەوه کییه؟"

- ده لالی ئیسك و پرووسك. ئیسك و پرووسکه کامان لی ده کرپتتهوه.

- جا چییان لی ده کا؟

- ده یان فرۆشیتتهوه به یه کیکی دیکه.

- باشه ئیسك و پرووسکیان بۆ چیه؟

- ئیمه کارمان به سهەر ئەو شتانهوه نیه. پاره ی خۆمان وهرده گرین و تهواو.

شوزیه تەختەیه کی خواروخیچی لە گەڵ خۆی هیئابوو، بۆ ئەوەی وەك پیمەرە کاری پێ بکا. تەختە کە ی دایە پەروانە و گوتی: "با بچین دەست پێ بکەین."

بەرەو نزیکترین گۆر کەوتنە ری. پەروانە پرسى: "بەلام ئەى ئەگەر... ئەگەر هیشتا گۆشتی پێوە مابى، چ بکەین؟ یانى هیشتا نەگەیشتیته ئیسقانه کانى؟"

"گۆرێك دەدۆزینەوه ئیسقانى لە خۆلە کەى هاتبینه دەرەوه."

تۆزێك کە رویشتن و سەیری دەورو بەرى خۆیانیان کرد، ئەوەى دەیانویست، دۆزیانەوه.

شوزیه ئاماژەى بە شوینێك کرد و گوتی: "بەتانیە کەت لەوى رابجە. ئیسقانه کانى تێدەکەین و سەرەکەى گری دەدەین و دەبیەین."

پەروانە بەتانیە کەى راخست. بەلام خۆزگە هەر لە بازار و لەبەر پەنجەرەى برادەرە نەناسیاوە کەى رایجستبایە.

سەیریکی یەکتریان کرد. هەر کام چاوی لەوه بوو ئەویتر دەست پێ بکا.

شوزیه گوتی: "ئیمە هاتووین پارە پەیدا بکەین. وایە؟"

پەروانە سەرى بۆ لەقاند.

- کەوابوو با دەست پێ بکەین.

ئیسقانیك لە عەردە کە دەرکەوتبوو. شوزیه گرتی و دەریکیشا. ئیسقانه کە بە گل و خۆلە کەوه هاتە دەرى. وەك گێزەرێكى لە عەرزىان دەرکیشابى. پاشان خستییه سەر بەتانیە کە.

پەروانە کە نەیدەویست لەو بەجى بىنى، تەختە کەى هەلگرت و دەستی کرد بە هەلگەندن. بۆمبا و بۆردومان تا رادەیهك ئیسه کەیانى سووك کردبوو. زۆرەى ئیسقانه کان لە سەرەوه بوون و دۆزینەوهیان زۆر ئەستەم نەبوو.

پەروانە پرسى: "تۆ پیت وایە ئەوانەى دەریان دینین، پىیان ناخۆش نیه؟"

- کامانە؟

- ئەوانەى لێرە نیژراون؟ پیت وایە بەلایانەوه گرنگ نیه دەیاننەینینە دەرى؟

شوزیه خۆى دایە سەر تەختە کە و گوتی: "ئەوه بەستراوەتەوه بەوهوه کە بنیادەمیکی چۆن بوون. ئەگەر لەچەر و نارەسەن بووبین، ئەوه پىیان ناخۆشه، بەلام ئەگەر میهرەبان و دلأوا بووبین، بۆیان گرنگ نیه."

- بەلای خۆشتەوه گرنگ نیه.

شوزیه سەیریکی کرد، ویستی شتیك بلێ، گێپرایهوه و دەستی کردەوه بە کارکردن. پەروانە ئیتر پرسىاری نەکردەوه. دواى چەند خولە کىك کاژەلە سەریکی لەبن خۆلە کەدا دۆزییهوه و گوتی: "کچى، سەیری ئەوه

بکه. " پاشان به تخته که، دوروبه ری دایه وه و بو شه وی که لله سه ره که نه شکی، خو له که ی دهوری به له پی ده ست لادا. ته و جار وه ک سه رکه وتنیکی گه وره ی به ده ست هی نابی، به رزی کرده وه بو شه وی شوزیه ش بیینی.

- پروانه، پیده که نی.

- دیاره نیتر. که یفخوشه. دوی ته و ماوه دورودریژه ی له بن ته و خاکه تاریکه دا بوه، نیستا هاتوه ته بهر هه تاو و رووناکایی. وا نیه کاک که لله سه ر؟

شوزیه هندی که لله سه ره که ی راوه شانند و گوتی: "تیگه یشتی چیم گوت یان نا؟ پروانه له سه ر کیله که ی دابنی. ته وه شانس و به ختی باشی پیوه یه."

پروانه به سپایی له سه ر کیلیکی شکاوی دانا و گوتی: "وای داده نیین ته وه سه رۆکمانه. چاوی به سه رمانه وه یه کاروباره کان به جوانی راپه رپین."

نیسک و پرووسکی ته و گۆره یان یه کسه ر هی نا ده ری و چوونه سه ر گۆرپکی دیکه. کاک که لله سه ریشیان له گه ل خویان برد. ته و که لله سه ره تۆزیک ته نیا بو هه تا که لله سه ریکی دیکه شیان دۆزییه وه و ته و جار له ته نیشت یه کیان دانا. که به تانیه که یان پر بو له نیسقان، پینج که لله سه ریشی له سه ر بو، که پییان پیده که نین.

پروانه گوتی: "من ته نگاوم. به لام بچمه کوی؟"

شوزیه سه ریکی ده روپشتیانی کرد و گوتی: "ته منیش."

گوتی وه ره با بچینه نیو ته و کاوا لاشه وه. له وی، تو بچووه پشت ته و ده رگایه و من ناگام لی ده بی.

- ناگات له من ده بی؟

- نا، له نیسقانه کان.

- هه ر تاوا راست بچمه ته وی؟

- که س سه یرت ناکا. چار نیه. یان ده بی بچی، یان خو ت راگری.

پروانه سه ری له قاند و تخته که ی دانا. هه تا ته و ساته هه ر خو ی راگرتبوو، که دلنیابوو که س سه یری ناکا، به ره و خانووه که که وته ری.

- قاسم؟

پروانه ناوړپکی داوه و سه یری براده ره که ی کرد.

شوزیه گوتی: "ناگات له مین بی."

ته و جار بزیه کی هاتی.

پەروانە بە زەردەدەيەك وەلامى بزهكەى ئەوى دايەوہ. لەوانەبوو شوزيە گالتەى پى بكا، بەلام بەو
حالەشەوہ، بە پاريزەوہ پى دادەنا.

باوكى بەردەوام دەيگوت: "زەويى كابل، ميني زياترە لە گول. مينة كانيش وەك رۆكيتتەكان لە ھەموو
شويينىكن، بەلام بەبى ئەوہى خۆت تاگات لى بى، دەتەقیننەوہ. خۆ براكەتت لەبیرە؟"
پەروانە ئەو رۆژەى لەبیر بوو كە يەكێك لە كاربەدەستانى رىكخراوى نەتەوہ يەكگرتووەكان ھاتووە
پۆلەكەيان. ئەو "مين"ى جۆراوجۆرى پيشانيان داو. پەروانە ھەولێ دا شيوہ و بيچمەكانيان وەبیر خۆى
بيينتەوہ. بەلام ھەر ئەوئەندەى لەبیر بوو كە ھەندىكيان وەك كەلوپەلى يارىي مندالان دروست كرابوون.
ئەو مينة تايبەتییانەى منداليان فريو دەدا و دەياتتەقاندنەوہ.

پەروانە بە ماتەمات سەيرىكى پشت دەرگاگەى كرد. جارى وابوو دوزمن بەر لە بەجى ھيشتنى
شويئەكان، نيو خانووە روخواوەكانيان بە مين دەچاند. تۆ بلىي كەس لەوئيش ميني چاندبى؟ يانى ئەگەر
پى لەوى دابنى دەتەقیتتەوہ و پەرش و بلاوى دەكا؟

دەيزانى سى رىگای لە پيشە، يان دەست بە ئا و نەگەيەنى تا دەچیتتەوہ مالى، كە ئەوەيان مەحال بوو،
چونكە ھەر بەراستى لەوہپتر خۆى پى نەدەگىرا. يان لە دەرەوہى بيناكە كارەكەى بكا، كە لەوانەبوو
يەكێك بيينى و بزانى كور نى و كچە. رىگەى سېھەميش ئەوہ بوو بچیتتە ئەو شويئە تاريكەوہ و لە
جىيەكى چۆل كارەكەى بكا، بە ھىوايەى نەتەقیتتەوہ.

رىگەى سېھەمى ھەلبژارد و چووە نيو بيناكەوہ. نەتەقييەوہ.

كە گەرايەوہ، شوزيە لى پرسى: "مینی لى نەبوو؟"

پەروانە كە ھيشتاش دەلەرزى، ھەر بۆ پىكەنين گوتى: "بە شەقێك لەسەر رىيەكەم لامدا."

پاش ئەوہى شوزيەش چوو و گەراوہ، پىكەوہ ئيسقانەكانيان لە بەتانىكەدا لەسەر يەك ھەلچنى و
كەللەسەرەكانيشيان لەسەرەوہيان دانا و برديانە لای دەلالەكە بۆ ئەوہى بيكىشى. دەلالەكە بۆ سەنگ و
سووكردنى ھەموو ئيسقانەكان ناچار بوو سى جارن سەتەكەى پر و بەتال بكاوہ. دوایى خستىيەوہ
سەر يەك و گوتى ئەوئەندە كيلۆيە و ئەوہش پارەكەى.

پەروانە و شوزيە ھىچ قسەيەكيان نەكرد ھەتا لە دەلالەكە دوور كەوتنەوہ. چون دەترسان كابرا
حيسابەكەى لى تىك چووبى و پارەى زيادەى پى دابن.

پەروانە گوتى: "ئەوہ ھىندەى داھاتى سى ھەوتووى رابردوومە."

شوزيە گوتى: "دەى خۆ من گوتام پارەى باشمان دەست دەكەوى."

نيوہى دراوہكەى دا بە پەروانە و گوتى: "بۆ ئەمەرمۆمان ئەوئەندە بەسە، يان ديسان بچينەوہ؟"

پەروانە گوتى: "جا بۇ نەچىنەۋە؟"

دايىكى چاۋەپتى بوو بۇ نانى نيوەرۆ بچىتتەۋە مالى، بەلام ھەرچۆنىك بى بيانويەكى بۇ دىناۋە.

عەسرى، ھەۋرەكان تۆزىك رەۋىنەۋە و تىشكىكى كز، گۆرستانەكەى روناك كردهۋە.

پەروانە نقورچكىكى لە شوزىيە دا. ھەردووكيان سەريان ھەلىنا و سەيرى گۆرە ھەلكەنراۋەكان و

تەپۆلكەى خۆل و ئەو كورپانەيان كز، كە تۆزاۋى و خۆلاۋى و چلكن، ئارەقەيان كزبوو. ئەوجار سەيرى

كۆگايەك ئىسقانى سىپيان كز، كە لە لاي خۆيانەۋە بوو و لەبەر تاۋەكە دەبريسكانەۋە.

پەروانە گوتى: "ئەمپۆمان ھەرگىز لەبىر ناچىتتەۋە. ھەركات ولات ھىور و خۆش بۆۋە و گەۋرە بوۋىن،

دەبى لەبىرمان بىنى كە ئەو رۆژەى مندال بوۋىن و چوۋىنە گۆرستانەكە، ئىسك و پرووسكمان دەرھىنا بۇ

ئەۋەى بىفرۆشىن و بژىۋى مالىۋەى پى بىرپىن."

- جا كى پروامان پى دەكا؟

- كەس پروا ناكات، بەلام خۆ ئىمە درۆ ناكەين.

- كاتى پىر و دەۋلەمەنىش بوۋىن، پىكەۋە دادەنىشەن و چا دەخۆينەۋە و باسى ئەمپۆ دەكەين.

ئەو جوۋتە خۆيان خستە سەر تەختەكانيان و سەيرى كارى مندالەكانى دىكەيان كز. كاتى خۆر ديسان

لە پشت گەۋالە ھەۋرەكاندا بزر بۆۋە، ديسان دەستيان پى كزدهۋە. ئەو رۆژى، بەر لەۋەى كات درەنگ

بى، ديسان بەتانىكەيان پىر كزبوو.

شوزىيە گوتى: "ئەگەر ھەموو پارەكەمان بەدەينە مالىۋە، لە خۆرايى رىگايەك دەدۆزنەۋە بۇ خەرچكردنى

و ھىچ كات سىنىي دەستفرۆشيمان پى ناكردى. من پىم وايە دەبى ھەندىكى بۇ خۆمان راگرين و

ھەموۋى نەدەينە ئەوان."

- بە مالىۋەتان دەلىي ئەمپۆ چىت كزدهۋە؟

- نا.

- منىش نالىم. ھەر ھىندەى جارانىشيان پارە دەدەمى، لەۋانەشە تۆزىك پتر. لەۋانەيە رۆژىك پىيان

بلىم، بەلام جارى پىيان نالىم.

كە لىك دابران، وايان دانا سبەى بەيانىش يەكتر بىننەۋە، بۇ ئەۋەى ديسان گۆرەكان بەدەنەۋە* . پەروانە

بەر لەۋەى بچىتتەۋە مالىۋەيان، چوۋە دەم شىرەى ئاۋەكە. جلو بەرگەكانى زۆر پىس بىوون. شوشتنى و

* گۆرەكان بەدەنەۋە: گۆرەكان ھەلبەدەنەۋە. بدنەۋە: ھەلبەدەنەۋە.

ئەوجار دراۋەكەى لە گىرفانى دەرھىنا و كردييه دووبەش. بەشىكى لە گىرفانى نا، بۆ ئەوئەى بىداتە داىكى، ئەوئەىكەى خستە نىو جانتاكەى و لە تەنىشت قەلەم و كاغەزەكەى باوكىيەوئە شاردييەوئە. دواجار سەرىشى وئەبەر شىرەى ئاۋەكە دا، بەو ھىوايەى ئاۋە ساردەكە، وئەنى ھەموو كارەكانى ئەو رۆژەى لەبەر چاۋى لائەرى. بەلام ھەرچارىكى چاۋى لىك دەنا، كاك كەللەسەر و برادەرەكانى وئەبەر دەھاتەوئە، كە لەسەر كىلەكان رىزيان بەستبوو و پىي پى دەكەنەن.

هەر پهروانه پيې نايه ژورده وه، مهربم گوتی: "تهوه بؤ وا خووساوی؟"
 دایکی به په له بؤ لای هات و گوتی: "کچم تهوه بؤ وای؟ باشی؟ تا ئیستا له کوی بووی؟ تهی بؤچی بؤ
 نانی نیوهړه نه هاتییه وه؟"

پهروانه گوتی: "کارم ده کرد."

ویستی پروا، به لآم دایکی توند شانی گرت و دیسان لیې پرسیییه وه: "له کوی بووی؟ دانیشتبووین و
 زهنده قمان چوبوو و پیمان وابوو گرتوویانی. له کوی بووی؟"

پهروانه ته و رژه چیی دیتبووی و نهیدیوو، هه مووی هاته وه بهر چاوی. دهستی له تهستی دایکی کرد
 و گریا. دایکی له تامیزی گرت، هه تا تۆزیک هیور بؤوه و توانی قسه بکا.

- دهی باشه پیم بلی بزائم ته مړه له کوی بووی؟

پهروانه نهیده ویرا سهیری چاوی دایکی بکا و راستیییه که ی بلی. ده موچاوی به دیواره که وه نا و گوتی:
 "گۆزه کانم هه لده داوه."

نوریه پرسیی: "چیت ده کرد؟"

پهروانه ناوړی دایه وه و له سهر دۆشه که که دانیش و سهر له بهر بؤی گپړانه وه.

مهربم پرسیی: "ههر به راستی ئیسکیش بوون؟"

دایکه گوتی: "یانی کاری ته فغانستان گه یوه ته ئاستیک، که ئیسک و پرووسکی باب و باپیرانمان له گور
 بینینه وه ده ری، بؤ ته وهی بتوانین تیر زگیك نان بخوین؟"

ماموستا ویرا وه لآمی داوه: "ئیسقانه کان شتی جوړاوجوړیان لی دروست ده کری. خواردنی مریشک، رۆن،
 سابوون و قوچچه. بیستبوون ئیسک و پرووسکی ناژه لآن بؤ ته و شتانه به کار دینن، به لآم پیم وانه بوو
 ئیسکی ئینسانیش. پیم وایه بنیاده مه کانیش بوونه ته هیوان."

نوریه پرسیی: "جا بایی ته وه ده بوو؟ چهنده ت پاره وهرگرت؟"

پهروانه به شیک له پاره که ی له گپرفانی و به شه که ی دیکه که ی له جانتا که ی هینا ده ری و له بهرده میان
 داینا.

ماموستا ویرا به ته ته له گوتی: "ته وه مووه پاره یه ت بؤ هه لده وهی قهر وهرگرتووه؟"

دایکه گوتی: "سبهی ده چیته وه سهر نامه خویندنه وه و نووسینه که ت و ئیتر ناچیته وه به لای قهر
 دانه ودا. ئیمه پاره ی هرامان ناوی."

پەروانە گوتى: "نا."

- چىيى؟ چىت گوتى؟

- نامەۋى بەۋ زوۋانە دەست لەۋ كارە ھەلگرم. من و شوزىيە دەمانەۋى لەۋ سىنيانە بىرپىن وا شتىيان لە نىۋدا دادەننن بۇ فرۆشتن. بەۋ جۆرە لەبرى ئەۋەى لە يەك شوپن دانىشم ھەتا خەلك بىن بە شوپنمدا، دەتوانم خۆم بۆم بە شوپن كپياردا. دەتوانم پارەى زياتریش پەيدا بىكەم.

- ھەر بەۋەندەى لە نامە خويندەۋە پەيدا دەكەى، پىي دەژىيىن.

نورىيە گوتى: "نا داىيە. بەشمان ناكا."

دايكە ئاورى داىيەۋە بۇ ئەۋەى لەسەر ئەۋ قسەيە لۆمەى نورىيە بىكا، بەلام نورىيە لەسەر قسەكەى رۆيشت: "ئىتر ھىچمان نەماۋە بىفرۆشپن. بەۋ پارەيەى پەروانە دەيھىنننئەۋە، ھەر بىرنج و چامان پى دەكردى و ھىچى دى. پارەمان بۇ كرىي خانوۋ و گاز و نەۋتى چراش دەۋى. ئاۋا دەتوانى پارەيەكى پتر پەيدا بىكا. خۆشى پىي خۆشە. پىموايە دەبى لىي گەرىي."

نۆرەى پەروانە بو، سەرى سوور بىنى. يانى ئەۋە نورىيە بو لەسەر بەجواب دەھات؟ لەۋە پىش قەت وا نەببو.

- شوکور بابت لىرە نيە و نازانى تۆ ئاۋا قسە لەگەل من دەكەى و جوابەجەنگىم دەكەى*.

مامۆستا وىرا لەسەر خۆ گوتى: "مەسەلە ئەۋەيە. بابيان لىرە نيە. ۋەزەكە ئاسايى نيە. وا لە خەلكى ئاسايى دەكەن، كارى ئاسايى بىكەن، بۇ ئەۋەى بژىن."

ئاخرييەكەى داىكى كۆلى دا، بەلام بە پەروانەى گوت: "ھەر شتىك روو بدا، دەبى بۆم بگىرپىيەۋە. ھەموۋى لە گۆقارەكەدا دەنوسمەۋە، بۇ ئەۋەى ھەموۋان ئاگادار بن."

لەمەۋدوا، پەروانە ئەگەرچى لە گۆرستانەكە برسشى دەبو، بەلام ئامادە نەبو لە نيۋەرەستى ئەۋ شوپنە پىر لە ئىسك و پرووسكە دەم لە ھىچ شتىك بدا. ئەۋ نانەكەى خۆى دەدا بە يەكىك لە سوالكەرە كابولىيەكان، بۇ ئەۋەى لانىكەم زگى يەكىكى دىكەى تىر كرىيىت.

لە كۆتايى ھەۋتوۋى دوۋەمدا، ئەۋەندەيان پارە كۆ كرىبۆۋە، سىنيەكەى پى بىرپن. سىنيەكەى بە قايشىك بە مليانەۋە ھەلدەۋاسى.

شوزىيە گوتى: "دەبى شتى وا بفرۆشپن، زۆر قورس نەبن."

* جوابەجەنگى: قسەكردنەۋە لە قسەى گەرەكاندا. قسەشكاندننى گەرەكان. بە قسەنەكردن و جوابدانەۋەى خراب

ئيتىر بېرياران دا جگەرە بفرۆشن. چونكە دەيانتوانى كارتونىك جگەرە بکړن و پاكهت پاكهت بيفرۆشنه وه. دەيانتوانى بښتتيش به دهنك و به بهسته بفرۆشن. قوتووه شهقارتهش بو پركردنه وهى شويته بهتالە كانى سينييه كه باش بو.

پهروانه گوتى: "من دلّم به وه خوښه له و گورستانه نه جاتم بو."

پهروانه فيرى ته وه بو، جوړيک به ريگادا پروات، سينييه كه راست رابگرى. چونكە نه يده ويست هيچ كام له كه لويپه له به نرخ و گرانبايييه كانى به ريبنه وه.

بو سبه ينى ديسان چوه شوينه كه ي جارانى، كه نامه ي لى دنووسى. تاخرييه كانى كار كردنى بو، كه ههستى كرد شتيك به سه رى كه وت.

به خو ي گوت: دهستى زور راسته. چونكە دوو شت په يتا په يتا به پشته سه رى كه وتبون.

دياريى ته و رۆژى ژنه كه، موره يه كى سوورى چيوى بو. پهروانه له نيو په نجه كانيدا سووراندييه وه و به سه رسوورمانه وه خه يال هه ليگرت. ته و ژنه كييه تاوا دياريى بو ده نيى؟

ئيتىر كارى گورستانه كه ته واو ببوو و ديسان دهيتوانى نيوه رويان نوريه و خوشك و برا بچو كه كه ي له ماله وه به ريتته دهره وه. نوريه ش هه لسو كه وتى گورابوو. له ميژبوو ئيتىر خراب له گه ل پهروانه نه ده جوولا وه و ته زيه تى نه ده كرد.

له وانه يه پهروانه ش گورابى. چونكە ئيتىر مشتومر و چه قه ي له گه ل نوريه دا به شتيكى خورايى ده زانى. دوانيوه رويان ده چوره سهردانى شوزيه. ته وان پيكه وه به شه قامه كانى كابلدا به شوين كپاردا ده گه پان. ته گه رچى ته و داهاتيان هينده ي پاره ي خړ كرده وه ي ئيسك و پرووسك نه بوو، به لام له سه ر يه ك قايل بوون. پهروانه ش ورده ورده شوينه جورا و جوره كانى كابل فير بوو.

دوانيوه رويى رۆژيكي هه ينى، شوزيه ثامازه ي به گوره پانى وهرزش كرد، كه هه زاران كه س به ره و شويى سه يركه ران دهر و شتت و گوتى: "ته ح له و هه مووه خه لكه."

پهروانه گوتى: "زور باشه. خه لك له كاتى سه يركردنى توپيندا پييان خوښه جگه ره ي بكيشن يان بښتت بچوون. وهره بچين."

به تالووكه و خيرا، به جوړيک پاكه ته كانيان بهر نه بنه وه، به ره و ستاديومه كه به رى كه وتن. ژماره يه كى زور له سه ربازه كانى تاليبان خه لكه كه يان به زورى دهنارده نيو ستاديومه كه وه و ده يانگوراندا، كه ده بى په له

بکهن. ئەوان بەزۆر پالیاڻ بە خەلکەوه دەنا و قولەدارەکانی دەستیان لێ رادەوهشاندن، بۆ ئەوێ ئەوانەى
هێواش دەپۆن، خیراتر بن.

شوزیە گوتی: "ناگات لێ بێ، ئەوانە نەمانبینن."

ئێتر لە گەل ئاپۆرای خەلکەکه چوونە ژوورەوه.

شوینی سەیرکەرەن دەرزیت هەلاویشتبایە وەعەرزى نەدەکەوت. پەروانە و شوزیە بە دیتنی ئەو
حەشامەتە، تۆزیک ترسان، هەر بۆیەش شان بە شانێ یەکتەری لە پلێکانەکان سوونە سەری بۆ ئەوێ
شەکانیاڻ بکرن.

شوزیە گوتی: "لەچاوە ئەوێ مەیدانی تۆیینه، بەلام زۆر بێدەنگە."

پەروانە وەلامى داوه: "هێشتا یارییەکه دەستی پێ نەکردووه. لەوانەیه کاتی یاریزانەکان دین، بێتە
قربووه و هەرا."

ئەو لە بەرنامە وەرزشییەکانی تەلەفزیۆندا دیتبووی که هاندەرەکان چۆن دەنەپینن.

لەوێ کەس دەنگی لێ نەدەهات. هەموو ئەوانەى لەوێ بوون، خەفەتبار بوون.

پەروانە بە سرتە بە شوزیەى گوت: "زۆر سەیره."

کاتی دەستەپەك لە سەربازەکانی تالیاڻ لە نزیک ئەوانەوه هاتنە نیو مەیدانەکەوه، هەردووکیان خۆیان وا
مات کرد، هەر ئەوێندەى بتوانن نیو مەیدانەکه بپینن، بەلام تالیاڻەکان ئەوان نەپینن.

شوزیە گوتی: "وهره لیڤه برۆینه دەرى. کەس هێچمان لێ ناکرێ. نازاڻم بۆ، بەلام دەترسم."

پەروانە گوتی: "راوهستە با یارییەکه دەست پێ بکا، دوایی دەچینه دەرى. ئەگەر ئیستا برۆین خەلک
سەیرمان دەکەن."

سەند کەسێکی دیکەش هاتنە ژوورەوه. بەلام ئەوان یاریزان نەبوون. دەستیان لە پشتەوه شەتەك درابوو.

دوو سەربازیش مێزێکی گەوره و قورسیان هینایە نیو گۆرەپانەکەوه.

شوزیە بە سرتە گوتی: "پیم وایە ئەوانە زیندانین."

پەروانەش وەك ئەو سەبری گوتی: "جا زیندانی بۆ دیننە مەیدانی تۆیینه؟"

شوزیە شانێ هەلته کاند.

دەستی یەکیك لە پیاوێکانیاڻ کردەوه. لە بەردەم مێزەکەدا چۆکیان پێ دادا. چەند سەربا گرتیاڻ و

دەستیان راکیشا و لەسەر مێزەکەیاڻ دانا.

پەروانە هەر بە مێشکیشیدا نەدەهات و نەیدەزانی ئەوانە دەیانەوی چ بکەن. ئەى کوان یاریزانەکان؟

له نه کاو په کیټک له سه ربازه کان شمشیره که ی هه لکیشا، هه لی هیئا و به سه ر دهستی کا برابیدا کیشا. خوین فیچقه ی کرد. کا برا یه ک به خوی هاواری کرد.

شوزیه ش له بن گوپی په روانه زیریکاندی. په روانه دهستی له سه ر ده می دانا و بردییه خواره وه. سه یرکه ره کان هیچ مته قیان لیونه هات.

دهنگیک له سه ره وه ی په روانه وه گوتی: "سه رتان دانوینن کورینه. جاری ماوتانه شتی تاوا ببینن." جگه ره و بنیشته کانیا ن لی رزا بوو. کا برابیه که له تهنیشتیان ه وه بوو. هه مووی بو خر کردنه وه و پیی دانه وه. په روانه و شوزیه له به ریپی خه لکه که پالیان به یه که وه دا و گوپیان له دهنگی زه بری نه و شمشیرانه ش هه لخت که شه ش دهستی دیکه شیان په راند.

سه ربازه کان روویان کرده تا پورای خه لکه و گورانديان: "ته وانه دزییان کردوه. خو ده بینن چون دزه کان سزا دده بین؟ ده ستیان ده په ریپینن. خو دیتتان چمان لی کردن؟"

شوزیه و په روانه سه یریان نه کرد. ته وان سه ریان هه روا دانواند بوو، هه تا دهنکه میه ره بانه که گوتی: "جاری ته واو بوو. تا هه وتووی دادی. ده ی هه ستن وهرنه سه ره وه."

دوایی نه و وچهند پیای دیکه له ده وری په روانه و شوزیه خر بوونه وه و بردیاننه ده ره وه ی مه یدانه که. په روانه بهر له وه ی بچیتته ده ره وه، چاوی به سه ربازیکی تالیبان که وت. ته وه نده مندا ل بوو هیشتا خه تی لی نه دا بوو.

ته و کوره په تیکی به دهسته وه بوو، که دهسته په ریپه کانی وه ک ملوانکه پیوه کرد بوو. ته و به پیکه نینه وه خه نیمه ته کانی خوی نیشانی خه لک ددها. په روانه خودا خودای بوو شوزیه ته و دیمه نه ی نه دیتبی.

کا برا میه ره بانه که پیی گوت: "رؤله گیان برؤنه وه ماله وه. برؤنه وه و بیر له شتی باش بکه نه وه."

پەروانە ماوەی چەند رۆژتیک لە مائەوە نەهاتە دەری. دیارە بۆ ئاوهیئان دەچوو دەری. لەگەڵ نوریەش دەچوو، بۆ ئەوەی خوشک و برا بچووکەکە بەریتتە بەر هەتاو. بەلام حازر نەبوو لە بنەمائەکە دوور بکەوێتەو.

بە دایکی گوت: "پێویستم بە حەسانەوێهە. دەمەوی لانیكەم بۆ چەند رۆژتیکیش بێ، ئەو چەپەلی و دزیویانە نەبینم."

دایکە و مامۆستا ویرا لە ژنەکانی تاقمەکە خۆیان هەندێ شتیان لە بارە ی رووداوێکانی مەیدانی وەرزشەووە بیستبوو. برا یان مێردی هەندیکیان چووبوونە ئەوی. دایکە گوتی: "هەموو هەینیان ئاوايه. باشە ئیمە لە چ سەدەیه کدا دەژیین؟"

پەروانە دەیویست لێی پیرسی، کە ئاخۆ باوکی ئەویش دەبەنە ئەوی یان نا؟ بەلام نپیرسی، چونکە دایکیشی شتیکی وای نەدەزانی.

ئەو رۆژانە لە مائەوە بوو، مەریەمی فیڕی بێرکاری دەکرد یان خۆی لە نوریە فیڕی دروومان دەبوو. گۆیی لە هەقايەت و بەسەرھاتەکانی مامۆستا ویراش رادەگرت. ئەو هیئەدی باوکی بەباشی چیرۆکی نەدەگیپراو، زۆربەیی هەقايەتەکانی باسی مەیدانی تۆپین یان رووداو وەرزشیەکان بوو. بەو حالەشەووە هەر باش بوون. پێیەووە دەخافلان. مامۆستا ویرا بە تام و خویووە دەیگیپرانەو، بۆ ئەوەی هەمووان پێیان خۆش بێ.

ئەو رۆژە یان نایان لێ پرا، کەس هیچی بە پەروانە نەگوت. بەلام خۆی هەستا و چۆو سەر کارەکە. چار نەبوو، دەبوو هەندێ ئیش هەر بکا.

کە شوزیە پەروانە لە بازار دی، گوتی: "پێم خۆشە هاتووێهە سەر کارەکەت. زۆرم بێر کردبووی. لە کوی بووی؟"

پەروانە گوتی: "تاقەتی کارکردنم نەبوو. هزم لێ بوو چەند رۆژتیک بەبێ دەنگی و ئارام بژیم."

- من زۆری گۆی نادەمی. چونکە هات و هەللائی مائەوەمان پترە لە هیی بازار.

- هیشتاش هەر شەرە لە مائتاندا؟

شوزیە سەری بۆ لەقاند.

- ئەگەر راستیت دەوی، کە سوکاری باجم هەر لە پێشداش دایکمیان زۆر خۆش نەدەویشت. بەلام ئیستا ناچارن، پال بەووە بدن. هەر ئەووەشە ئەوئەدی دیکە تیك داوون. دایکشیم بێ تاقەت و توورە بوو.

چونکہ هیچ کوی نیه بچی و ناچاره له گهڻ ٿوان بڙی. هەر بویهش هه مووان نیوچاوان گرژ و تووره و تۆسنن. وای دانی هەر شه پش نه کهن، داده نیشن و چاو له چاوی یهک ده برن. په روانه که وتوه بیرى ٿو رۆژانه ی ماله که ی خوشیان هه موو کپ و کپ داده نیشن و فرمیسک له چاویاندا قه تیس ده ما و به ملاولادا ده رۆیشن. ئیستا ده یزانی شوزیه بو وابوو. به رواله ت مالى ٿوان خراپ تریش بو.

شوزیه لیی پرسى: "ده توانم نهینیه کت لا بدرکینم؟"
په روانه ی برده په نا دیواریکى نه ی، بو ٿوه ی هه ردووکیان دانیشن.
- ئا ئا خاترجه م و دلنیا به. به کهس نالیم.
- خه ریکم پاره کو ده که مه وه. هەر رۆژه ی بریک. ده مه وی لی ره برۆم.
- بو کوی؟ که ی؟

شوزیه له کاتى قسه کردندا به رده وام پیی به دیواره که دا ددا. په روانه پیشی گرت. چونکه دیتبووی تالیبانیه کان چون له و مندالانه ده دن که زرمه له ته خته شکاو دینن و وهک ته پل ده ی کوتن. پیاوانی تالیبان رقیان له موسیقا ده بو وه.
شوزیه گوتی: "هه تا به هاری لی ره ده بم. تا ٿه وکات پاره یه کی زۆر کو ده که مه وه. زستانیش هەر نه برۆم باشره."

- تو پیت وایه هه تا به هاری بتوانین ٿو رواله ته کورانه یه مان بیاریزین؟ زۆری ماوه بو ٿه و کات.
شوزیه گوتی: "ده بی بیاریزین. ٿه گهر جلوه رگی کچانه له بهر بکه یین، ده بی له ماله وه دانیشن. من تا قه تی ٿه وه م نیه."

- ٿه ی ده ته وی بچییه کوی؟
- فه رهنسا. سواری به له م ده بم و ده چمه فه رهنسا.
- جا باشه بو فه رهنسا؟

شوزیه گهش بو وه و گوتی: "زۆرم وینه ی فه رهنسا دیتووه. له هه موویاندا خۆر ده دره وشیتته وه. خه لک پیده که نن و گو له کان گهش و پشکووتون. دیاره خه لکی فه رهنساش رۆژه ره شی و نه هامه تییان به سه ر هاتووه، به لام پیم وا نیه هینده ی ئیمه. واته لی ره یان خراپ تر به سه ر نه هاتووه. له و وینه یه دا مه زرا (مه زره عه) یه کم دی، پر پر بو له گو لی وه نه وشه یی. حه زم لییه بچمه شوینیکی ٿا وه ها. پیم خۆشه بچمه نیو ٿه و مه زرایه وه و له نیوه راستی گو له کاندایه دانیشنیم و بیر له هیچ نه که مه وه."

پهروانه که به زوروزرداری نه خشه جیهانی ده هیئنایه وه بیر خوی، وه لآمی دایه وه: "پیّم وانیه بتوانی به به لّم بچیته فه رهنسا."

- دلّیابه ده توام. بیرم له هه موو لایه کی کردو وه ته وه. ده چمه لای قهره جه کان و پییان ده لّیم هه تیوم. دواپی له گه لّ ئه وان ده چمه پاکستان. باو کم ده یگوت، له گه لّ سوورانی وهرزه کاندای، قهره ج و کۆچه رییه کانیش مه ر و مالآته کانیان ده به نه ئه وئ و دواپی ده گه رینه وه. له پاکستانه وه ده چمه که نداوی فارس و له ویشه وه سواری به لّم ده بم و ده چمه فه رهنسا.

وای قسه ده کرد، وه ک بلیی هیچ شتیک له وه ئاسانتر نه بی.

- له وانیه یه که م به لّم که سواری ده بم، راسته ورئ نه چیته فه رهنسا. به لآم هه ر هیچ نه بی لیّره دور ده که ومه وه. که لیّره بچمه ده ری، ئه ویدیکه ی ئاسانه.

پهروانه، که به لایه وه مه حال بوو خوی بتوانی به ته نیایی شتیک وای له ده ست بی، پرسیی: "یانی خۆت به ته نیایی ده رۆی؟"

شوزیه وه لآمی دایه وه: "جا کی کاری به سه ر کوره هه تیویکه وه هه یه؟ کی کاری به منه؟ هه ر ئه وه نده هیوادارم دره نگ لیّره نه رۆم."

- مه به ستت چیه؟

شوزیه به ده نگیک کی زمتر گوتی: "خه ریکه گه وره ده بم. رواله تم وا ده گۆردری. بیّت و ئاوا بروا، شیوه ی کچانه ده گرم و ناچار ده بم له مالّه وه دا بمینمه وه. تو بیّت وانیه من زور خیرا هه لده ده م؟ له وانیه ته نانه ت پیویست بکا به ر له به هار برۆم."

پهروانه پیی خۆش نه بوو شوزیه بروا، به لآم هه وئی ده دا راستییه که ی پی بلی: "پیّم وانیه کتوپر گه وره بین. من پیّم وایه جارئ کاتت به ده سه ته وه یه."

شوزیه دیسان پیله قه ی له دیواره که کوتا و بۆیه ش هه ستایه سه ر پی، بو ئه وه ی حه زی لی نه بی له دیواره که بکوتی. پاشان گوتی: "چرکه کانیش ده ژمیرم بو ئه و کات."

- دلّت دی مالّه وه به جی بیلی؟ ئه ی ئه وان چ بخۆن؟

- به من چی؟

شوزیه ده نگی هه لّینابوو، به لآم ده نگی نووسابوو. هه وئی دا نه گریی.

- هه ر ده بی لیّره برۆم. ده زانم ئه گه ر وا بکه م، ئه وانیدیکه به که سیکی خراپم تی ده گه ن. به لآم چ بکه م. لیّره بمینمه وه ده مرّم."

پهروانه كهوتوهه بېر مشتمره كاني باوكي و دايكي. دايكي سوور بوو له سهه شهوه شهفغانستان به جي بيلن و باوكيشي پيداگر بوو بمينهوه. بو يه كه مين جار، بيري له وه كرده وه كه بوچي دايكي به بي باوكي نه روښت؟ به لام زوري نه برد، وه لامى خو دايه وه، شه له بهر شهوه چوار مندالي به مله وه ببوو، نه يده تواني به دزييه وه پروا.

پهروانه گوتى: "من ههه ههزم لييه، منداليكي ناسايي بم. ههزم لييه بچمه وه فوتابخانه و بگه ريمه وه مالي و خواردينك بخوم، كه كه سيكي ديكه داييني كروهه. پيم خوشه باوكم له لاما ن بي. من ههه ژيانكي ناسايي بي قره و برهه دهوي."

شوزيه گوتى: "من پيم وانيه نيتر بتوانم له پولدا دابنيشمه وه. دواي شه هه مووه گولمز و گيچه له به سهه رم هاتوه، نيتر ناتوانم."

نيتر سينييه كه ي راست كرده وه و كه لوپه له كاني ريكي خستنه وه و گوتى: "نه ينيه كه م ده پاريزي؟" پهروانه سهه ري بو له قاند.

شوزيه گوتى: "ده ته وي له گه لم بيي؟ ناوا ده توانين تاگاشمان له يه كترى بي." پهروانه گوتى: "نازائم."

ده ي تواني شهفغانستان به جي بيلي، به لام شه بنه ماله كه ي؟ پيي وانه بوو بتواني. گوتى: "منيش نه ينيه كم هه يه."

ده ستي له گيرفاني نا، چهند دياريه كي بچووكي ده رهيئا، كه ژنه كه ي پشت په نجه ره كه پيي دابوو. بو گيپاوه.

شوزيه گوتى: "وه ي ي، خوايه گيان. نه ينيه كي راسته قينه. تو بليي شه ژنه كي بي؟ له وانه يه شازاده يه كي بي."

پهروانه گوتى: "له وانه يه بتوانين رزگاريشي بكهين."

جا خو ي هاته پيش چاو، كه له ديواره كه وه سهه ده كه وي و به ده ستي خو ي، په نجه ره رهنه كراوه كه ي ده شيكي و شازاده خاتون له گه ل خو ي دينيته خوارى. دوايي شازاده خاتون كه جلو به رگه كاني هه مووي هه وريشمن و خشل و به رموور و بازنه ي زورن، ده خاته ته ركي شه سپيكي خوشبه ز و به چوارناله به شه قامه كاني كابولدا ده روژن و ته پوتوز هه لده ستي نين.

گوتى: "به لام شه سپيكي خوشبه زم پيوسته."

شوزيه ناماژهي به ميگه له مه ريك كرد، كه له زيل و زاله كه ي ده وري بازار ده له وړان. گوتى: "پيت چونه يه كيكي له وانه بگري؟"

پهروانه پيځکني و همدووکیان بهره و مال بوونهوه.

له سهر پيشنياري دايکي، پهروانه هندی چهرهزاتي کړي. نوريه و مهربم له چند تووره که يه کيان کردن. پهروانه تووره که کاني له سهر سينيه که ي دانا، بو ټوهی کاتي له سهر به تانيه که ي داده نيشت و ټوه کاتانه يش که ده گه را، بيان فرؤشيتته وه.

دوانيوه پرؤيان ټوه و شوزيه به شوين کړياردا، به بازاردا ده خولانه وه. جار جاره ده چونه ويستگه ي پاسه که ش. هلام له وي خه نيميان زور بوو. چونکه زور به ي کوره کان له وي شتيان ده فرؤشت. ټهوان به بهردهم خه ټکه که دا رايان ده کرد و پيشيان ده گرتن و ده يانگوت: "بنيشت ناوي؟ ميوه يه ناکړي؟ ده ي ټم جگه ريه بکړه."

به هلام پهروان و شوزيه قهت له روويان هه ټنه ده هات وا بکن. ټهوان پييان باشر بوو، چاوه ري بن تا کړيار خويان بينه شوينيان.

پهروانه شه که ت ببوو. هزي لي بو له پولا دابنيشي. ته نانه ت ټه گه ر وانه ي جوگرافيا وه رديشي بکا. هزي لي بو لاي براده ره کاني بي، له گه ټ ټهوان باسي ياري، يان ټه و ته کليفانه بکات، که ده بوو له ماله وه بيان کا. نه يده ويست گوي له باسي مهرگ و خوين و ژان و شتي ديکه بي.

ټيتر بازار دلې خو ش نه ده کرد. ټيتر قسه کردني پياويک، يان که ريکي ديتره، نه يده خسته پيکه نين. ټيتر هزي له بيستني قسه ي ټه و که سانه نه بوو که به ته نيشتياندا تيده پي پري. سه يري هر لايه که ي ده کرد، خه ټکي که نه خو ش، تووره و تو سني ده دي. ژناني ده ديت، عابا له بهر له سهر عه رزه روو ته که دانيشتبوون و سواليان ده کرد و هر له و حاله شدا منداله که يان به باوه شيانه وه نوستبوو.

ټه و ديمه نانه نه ده پرانه وه. وه پشووي هاوينه نه بوو، که تاخريه که ي ته واو بي و ژيان وه خوي لي بيتته وه. ټه وه ره وتي ناسايي ژيان بوو و پهروانه ش ته واو لي و هره ز ببوو.

هاويني کابل به سه ردا هاتبوو. گژ و گيا سهريان له خاک ده ره ي نابوو به بي ټه وه ي هيچ ترسي کيان له تالبيان يان "مين" ه کان هه بي. ريک وه که سه رده مي هيمني و ناشتي، گوله راسته قينه کان ده پشکووتن.

مالي پهروانه به و په نجه ره بچو و که وه، هاوينا زور گهرم ده بوو. مندال شه وانه له گهرمان گر نه يان ده گرت. ته نانه ت بزوزي و گالته و گه په کاني مهربم ميش نه ده مان و ټه و يش وه دوو منداله بچو و که ي ديکه، ده گريا. پهروانه دلې خو ش بوو که ده تواني به يان يان له ماله وه بچي ته ده ري.

هاوينا له شيو و دوله به ريژه و به پيت و به ره که ته کاني کابولدا ميوه پي ده گه يشت. ټه و دول و ده ربه ندانه ي بورؤمان کولي کردبوون. ټه و روژانه ي پهروانه دا هاته که ي پتر ده بوو، هندی ميوه ي بو ماله وه ده کړي. هه فته يه که کوخي ده کړي و هه فته که ي دي هه لووژه.

بازرگانه‌کان له سهرانسهری شهفغانسټانهوه، به رینگا هیمن و بی مهترسییه‌کانی کیټوپاره و کویتستاندا دههاتنه کابل. پهروانه چ نهو کاته‌ی له‌سهر به‌تانیه‌که‌ی داده‌نیشت، چ نهو ده‌مه‌ی له‌گه‌ل شوزیه ده‌چووه جگه‌ره فرۆشتنی، زوری خه‌لکی سهر به‌عه‌شیره‌ت و خیله جوراوجوره‌کان ده‌دی. خیللی بامیان له ناوچه بیابانیه‌کانی راجستانی نزیك قهنده‌هار و لای رینگای واخانی نزیك چین.

جاری وابوو نهو خه‌لکه راده‌وه‌ستان و جگه‌ره یان چه‌ره‌زیکیان لی ده‌کړی. جاری واش بوو شتیکیان ده‌دایه بویان بخوینیتته‌وه یان بنووسی. پهروانه به‌رده‌وام لیانی ده‌پرسی، خه‌لکی کوین و لای نه‌وان چونه؟ که ده‌گه‌رایه‌وه ماله‌وه‌ش، هه‌والی نویی بو ده‌برده‌وه. ههندي جار خه‌لک باسی ئاو و هه‌وایان بو ده‌کرد. جاری واش بوو باسی چیا و که‌ژه جوانه‌کان، یان مه‌زرا و ده‌شتی پر له گوله خه‌شخاش و باخی به‌رگرتوویان بو ده‌کرد. جاری واش بوو باسی شهر و مملانی و نهو که‌سانه‌یان بو ده‌کرد، که له ده‌ستیان دابوون یان دیتبوویانن. پهروانه هه‌مووی به‌زه‌ینی خوی ده‌سپارد و که ده‌چوه، بوی ده‌گیرانه‌وه.

له‌و کوره بچوکه‌دا، که دایکی و ماموستا ویرا پیکیان هینابوو، قوتابخانه‌یه‌کی بچوک ده‌ستی به‌کار کرد، که نوریه ماموستای بوو. تالییان هه‌ر قوتابخانه‌یه‌کی دوزیباوه، دایانده‌خست. هه‌ر بویه‌ش، نوریه و ماموستا ویرا زور به‌پاریزه‌وه ده‌جوولانه‌وه. له‌و قوتابخانه‌یه‌دا ته‌نیا پینج کچ ده‌رسیان ده‌خویند، که یه‌کیکیان مه‌ریه‌م بوو. هه‌موو کچه‌کانیش ده‌کړی بلیی هاوته‌مه‌نی نهو بوون. نه‌وان کرابوونه دوو ده‌سته. قه‌ت دوو رۆژ له‌سهر یه‌ک ده‌رسیان پی نه‌ده‌گوتنه‌وه. جاری وابوو منداله‌کان ده‌هاتنه لای نوریه و جاری واش بوو نوریه ده‌چووه مالی نه‌وان. ههندي جار په‌روانه له‌گه‌ل نوریه ده‌چوو، ههندي جاریش خوی عه‌لیی له‌باوه‌ش ده‌کرد و ده‌چوو.

دوانیوه‌پړویه‌ک که بو پیاسه‌کردن چووبوونه ده‌ری، نوریه به‌په‌روانه‌ی گوت: "تیر عه‌لی گه‌وره بووه و به‌باوه‌ش هه‌لناگیری."

نهو رۆژه دایکی نیزی دابوو نوریه عه‌لی له‌ماله‌وه به‌جی بیلی، بو نه‌وه‌ی توژی به‌سیته‌وه. هه‌ر مه‌ریه‌م له‌گه‌لیان چووبوو، که زه‌همه‌تی بو هیچیان نه‌بوو. په‌روانه پرسیی: "قوتابییه‌کان چونن؟" - به‌هوتووی چند سه‌عاتیک شتیکی وا فیر نابن. کتیب و که‌ره‌سته‌شمان نیه. به‌لام دیسان له‌هیچ هه‌ر باشته.

دیسان، هه‌ر به‌دوو هه‌وتوو جاریک دیارییه‌ک له‌و په‌نجه‌ریه‌وه ده‌که‌وته سهر به‌تانیه‌که‌ی په‌روانه. جای وابوو دیارییه‌که، پارچه قوماشیکی گولچنکراو و جاری واش بوو له‌ته چوکلیت یان نانیک بوو. ده‌تگوت ژنه‌ی پشت په‌نجه‌ره‌که به‌و جوره تی ده‌گه‌یاند، که هیشتا ماوه. نه‌وه تاقه رینگه‌ی قسه‌کردنی له‌گه‌ل

پهروانه بوو. پهروانه هەر جاريکی دهيوويست بوخچه و شته کاني بپيچيتهوه و بازار جی بيلی، به وردی سهیری دهوروبهري بهتانيهکهي دهکرد، نه کا شتيک کهوتبی و نهيديتبی.

رؤژتيکیان دوانيوهرؤ گوئی له هات و هاواریک بوو. دهنگی کابرايهکی توورپه بوو. بهسهر ژنيکدا دهينهپاند. ژنه دهگريا و دهيزريکاند. پهروانه گوئی له دهنگی بهربونهوهی شتيک بوو. هات و ههراکه پتر بوو. ههر لهخووه دهرپهري و سهيري پهنجهرهکهي کرد. بهلام لهوديو نهو پهنجهره رهنگکراوهکوه هيچي نهدهدی.

دهنگيک له دواوهی هات: "لهو مالهدا ههر شتيک بقهومي، پهيوهنديی بهخويهوه ههيه."

پهروانه ناوري داوه و کابرايهکی ديت، زهرفيکی نامهی بهدهستهوه بوو.

- کارت پييان نهبی. تاگات له کارهکهي خوٲ بی. نامهيهکم هيئاوه بومي وهخوينی.

نهو شهوه پهروانه دهيوويست رووداوهکاني نهو رؤژه بو مالدهو بگيرپيتهوه. بهلام درهفته نهبوو. چونکه مالدهويان ههواليکی نوپيان بی بوو.

دايکه گوتي: "ههر به زهينيشتدا نايه. نوريه خهريکه ميږد دهکا."

نیوه پړوی سبه یینی، په روانه به نوریه ی گوت: "به لام خو تۆ هیشتا نه تدیتووه."

یه کهم جار بوو دهره تیان بو ره خسابوو باسی ئه و مهسه له یه بکه ن.

- دیاره دیتوومه. چند سالیك پیکه وه دراوسی بووین.

- به لام ئه و کات زور مندال بووه. پیم وابوو هه زت لییه دهرس بخوینی.

- دیاره ده خوینم. چما دوی شهوی گویت له قسه ی دایکم نه بوو. قهول وایه له مهزار شریف بژیین.

تالییان ئه ویی نه گرتووه. له ویی هیشتاش کچان ده چنه قوتابخانه. دایک و باوکی خوینده و ران. ده توانم دهرسه کهم ته و او بکه م. ده منیریتته زانکوش.

هه موو ئه و شتانه له نامه یه کدا نووسرابوو. کاتی په روانه له کار بوو، ئه و نامه یه هاتبوو. ژنانی بانه ماله ی زاواش ئه ندامی ئه نجوومه نه ژنانه که بوون. ئه و نامه یه ده ست به ده ست هاتبوو هه تا که هیشتبووه ده ستی دایکی. په روانه ش نامه که ی خویندبووه، به لام هیشتا پرسیار زور هه بوون.

- هه ر به راستی ده ته وی و با بکه ی؟

نوریه سه ری له قاند.

- په روانه! بروانه ئه وه ژیان نیه لیله تی داین. وهرز بووم له ژیان بن دهسه لاتی تالیبانا. ماندوو بووم له به خیتوکردنی مندالی ساواش. ئه و پولانه ی خستوو مانده ته ری، زور زور که من و بایه خیکی ئه وتویان نیه. لیله هیهچ داهاتوویه کمان نیه. لانیکه م له مهزار شریف ده توانم بچمه قوتابخانه یان هی نه بی له شه قام به بی عابا بکه رپیم. که قوتابخانه شم ته و او بوو، ده توانم کاریک بدۆزمه وه. له وانه یه له مهزار شریف بتوانم ژیانیکی باشترم هه بی. به لی، ده مه وی و با بکه م.

روژانی دواپی، زور باسی ئه وه کرا، که کاروباره کان چۆن به رپوه بچن. چونکه په روانه به روژ له ماله وه نه بوو، کاری به و باس و خواسانه نه بوو. به لام که شه وی ده گه راپیه وه، هه موویان بو ده گپ راپیه وه.

دایکه گوتی: "ئیمه بو ئاههنگی زه ماوه نده که ده چینه مهزار شریف. هه موومان لای پوورت ده مینینه وه هه تا کاروباری زه ماوه نده که ریک ده خهین. دواپی نوریه ده رواته مالی زاوا و له وی ده ژیی. ناخری هاوینیش ده گه رپینه وه کابول."

په روانه به نار په زایه تییه وه گوتی: "ناتوانین کابول به جی بیلین. ئه ی باوکم؟ ئه ی ئه گه ر له به ندیخانه بیته ده ری و ئیمه لیله نه بین چی؟ چۆن بزانی ئیمه چویننه ته کوی؟"

ماموستا ويرا گوتى: "من لیره ده مینمه وه. به بابت ده لیم ئیوه له کوین. خوشم تاگام لیی ده بی، تا ئیوه ده گه پینه وه."

دایکه گوتى: "ئهی خو نوریه به تهنیا به ری ناکه م بو مه زار. ئیوهش چونکه هیشتا مندالن ده بی له گه ل خو م بین."

په روانه گوتى: "من نایه م."

پینه کیشی له عهرزی کوتا.

دایکه گوتى: "ئه من چیم گوت، تو ئه وه ده که ی. ئیستا که به شه قاماندا ده خولییه وه، خوت زور پی گرنکه؟"

په روانه دیسان پیی له عهرزه که وه ژانده وه و پاته ی کرده وه: "من نایه م."

ماموستا ويرا گوتى: "باشه، ئه گه ره ده ته وی لاقت بچولینی، وا باشتره بچیته ده ره وه و تو زی پیاسه بکه ی، له گه رانه وه شدا ده توانی ئا و بینى."

په روانه سه تله که ی هه لگرت و توند به دوا ی خویدا ده رگا که ی پیک دادا و تو زیک ئوخزنی هاتی.

هه تا سی رۆژان له هه مووان مۆر ده بۆ وه، هه تا دایکی گوتى: "ده ی باشه، گنجی نیوچاوانت بره وینه وه. ساغ بووینه وه تو به جی بیلین. هه لبه ت نه که له به ره ئه وه هه لسوکه وه ته خراپانه ت ها، چونکه مندالۆچکه یه کی یازده سالان بۆ نیه به دایکی بلی، هه رچی پیی خوش بی ئه وه ده کا. لیره به جیت ده هیلین چونکه ناکری بو هه موویانی روون بکه یینه وه، که ئه تو بۆچی ئاوا ی. دیاره پوررت تاگای له ده میه تی و نادرکینی، به لام ئه وانی دیکه بو ئه وه ی نابن متمانه یان پی بکه ی. با یی مه ترسییه که شی نابی، ئه وه ده مه ی ده گه پینه وه لیره تووشی گرفت بین."

په روانه دلئ خوش بوو به وه ی له کابول ده مینیتته وه. به لام له لایه کیشه وه که ده یدی نایانه وی بیبه ن، دیسان دلئ توند ده بوو و نیوچاوانی تیک ده نا. بو سبه ینی به شوزیه ی گوت: "نازانم بۆچی دلّم به هیچ شتیک دانا که وی."

شوزیه وه لامی داوه: "منیش هه ر وام. هه میشه پیم وابوو ئه گه ر سینیه کی گه رۆکانم هه بی و شتیک بفرۆشم، دلّم خوش ده بی، که چی ئیستا هیچ دلّم پیی خوش نیه. ئه گه رچی له چا و کاره که ی پیشترم پارهی باشتی تیدایه، به لام هیشتاش برسیین. ماله وه شمان هه ر پیکه وه به شه ر دین. وه زعمان هیچ باشت نه بووه."

- ئه ی چار چیه؟

- چوزانم، ده لئی، ده بی یه کیك بومیکی گوره به سهر ته فغانستاندا بدات و سهر له نوی دروستی بکاته وه.

په روانه گوتی: "پیشتر شه وه کراوه، به لام خراپتر بوین."

وایان دانا، بنه ماله که ی په روانه له گه له یه کیك له ژنه کانی ته ندامی ته نجومه ن، بچنه مه زار شریف. وایان ریك خستبو، میردی شه ژنه وه هاورپیه کی قانونی له گه لیان بچیت و ته گهر تالیبان لیان پرسین، دایکه خزی بکاته خوشکی کابرا و منداله کانیش به خوارزای.

نوریه بو دواين جار که وه نته ره که ی مالئی خاوین کرده وه. په روانه ش سه یریکی شیوازی ریزکردن و دانانی شته کانی کرد. نوریه گوتی: "ته گهر هه موو شتیك به باشی ریك بکه وی، بو چند روژتیکی دیکه ده گه یینه مه زار.

په روانه پرسیی: "ناترسی؟ زور دووره."

- به رده وام بیر له وه ده که مه وه شته کان پیچه وانه ببنه وه. به لام دایکم ده لی، هیچ نیه و هیچ کیشه مان نابی.

قول و ابو سواری پشته وه ی پیکیک بک بن و برۆن. نوریه گوتی: "ههر له ناوچه ی تالیبان بچینه ده ری، عاباکه م ده ردینم و له توپه تی ده که م."

بو سبه نیی په روانه چوه بازار بو شه وه ی پیداویستی و تویشوی ریگا دابین بکا. به لام هزی لی بو دیاریه کیش بو نوریه بکری. توژیک له بازاردا هات و چوو و سهیری شه شته جوړاو جوړانه ی کرد، که بو بووکان دانرا بوون. تاخریه که ی بریاری دا قه له میکی بو بکری، که جزدانه که ی به زه نگیانه چنرا بوو. نوریه ده کرا له زانکو یان شه کاته ی له قوتا بخانه یه که ده بووه ماموستا، که لکی لی وهرگری و په روانه ی بیر بکه ویتته وه.

شوی بهر له رویشتنیان له کابل، دایکه به په روانه ی گوت: "ئیمه له وانه یه تا به ره به ری ته و او بوونی هاوین لیزه نه بین. باشه شوکری خودای ماموستا ویرا له گه لته. هر شتیکی گوت، به قسه ی بکه و تووشی کیشه ی نه که ی."

ماموستا ویرا گوتی: "من و په روانه باش پیکه وه هه لده که یین. هه تا ده گه پیتته وه، گو قاره کانیش له پاکستان ده رده چن و ده گه پینه وه و ناماده ی بلاو کرده وه ده بن."

به یانی زوو شه وان که وتنه ری.

هه وای کوتایی پوشپهر، خوش و فینک بوو و مزگینیی هه وایه کی گهرمی پی بوو.

دایکه گوتی: "ئیتر ده بی برۆین."

جا چونکه کەس بەدیارەوێ نەبوو، دایکە و نوریە و مامۆستا ویرا پەچەیان هەڵداوێ بۆ ئەوێ لە مالاوایددا چاوی یەکتەری بکەن.

پەروانە عەلییە ماچ کرد. عەلی کە بەخەبەر هاتبوو، لەو بەرەبەیانیدا مرچ و مۆن بوو و لاساریی دەکرد. پاشان دایکە ئەوێ لە پشت پیکابە کە دانا. پەروانە دواي عەلی چووێ لای مەریەم و پاش مالاوویی، هەلیگرت و سواری کرد.

کاتی دایکە پەروانەي لە ئامیز گرت، گوتی: لە کۆتایی هارینیدا دێینەوێ. حەزم لێیە ئەو کات شانازییت پێوێ بکەم.

پەروانە کە هەولێ دەدا، نەگریی، گوتی: "باشە."

نوریە رێک ئەو کاتەي خەریک بوو سواری سەیارە کە دەبوو، گوتی: "نازانم کەي بۆ جارێکی دی یەکتەر دەبینینەوێ."

دیارییە کەي پەروانەي توند لە مشتیدا گۆشی.

ئەگەرچی پەروانە فرمیسی لوزەویان بەستبوو، بەلام پیکەنی و گوتی: "زۆر ناخایەنی. هەر ئەوێ نەوێ مێردە کەت بتناسی و لیت تی بگا چەندە خۆبەزلزانی، دەمۆدەست دەتێریتەوێ کابول."

نوریە پیکەنی و سوار بوو. ئەو و دایکی لە بن عاباکەیاندا تەواو خۆیان داپۆشی. ئەو ژنەي ئەندامی ئەنجومەنی ژنان بوو، لەگەڵ مێردە کەي لە پێشەوێ دانیشتن. پەروانە و مامۆستا ویرا ئەوێ نەوێ سەیر کردن و دەستیان بۆ راوێشاندن، هەتا سەیارە کە لە چاوان ون بوو.

مامۆستا ویرا گوتی: "پێم باشە، پیکەوێ بچین ئیستیکانە چایە کي بخۆینەوێ." لە پلیکانەکان وەسەر کەوتن.

هەتا چەند حەوتوو، پەروانە هەر رۆژێکی بە سەد سالان لێ دەرۆیی. ئەو مالهێ تەنیا ئەو و خاتوو و ویرا و نەوێ کەي لەویدا دەژیان، زۆر چۆڵ دیار بوو. کە مەبۆنەوێ ئەندامانی خێزان، بە واتای کاری کە مەتر و دەنگە دەنگ و زەنازەنای کە مەتر و بیکاریی زیاتر بوو. پەروانە تەنانهت غەریبیی نووزە نووزە کەي عەلییە کردبوو. هەر حەوتووێ کي تێدەپەری، پتر چاوەرپی هاتنەوێیان بوو.

بەو حالەشەوێ، زۆریشی پێ خۆش بوو ئاوا سەری سووک بوو. بۆ یە کەم جار لەو کاتەوێ باوکی گیرابوو، کتیبخانە کەي ئەوێ لە حەشارگەي بن کەنتۆرە کە دەرھینا. ئەو شەوانە کتیبی دەخویندەوێ و گوتی لە هەقاییەتە کانی مامۆستا ویرا رادەگرت.

مامۆستا ویرا متمانهی پیتی بوو و دهیگوت: "له زۆر شوینی ئەم ولاتە، کچی هاوتەمەنی تۆ میرد دەکن و مندالیشیان دەبی. من لەبەر تۆ لیڕەم، ئەگەر پێشت ناخۆشە و حەز دەکەم سەربەخۆ بی، ئەوان من قسەیه کم نیه و دەپۆم."

ئەو پێداگر بوو لەسەر ئەوەی پەروانە بەشیک له پاره و داهاته کهی پاشکەوت بکا. جاروبار له گەل شوزیه دەچوو یه کیک له که بابفرۆشییهکانی شار و خۆی پارهی دەدا. ئەوان ئاخریه کهی ئاودهستیکی سەرداپۆشراویان له بازاره که دۆزیبۆوه و دهیاننوانی بهیانی هەتا شهوی یهک پشوو کار بکەن. پەروانەوای پیتی باش بوو ئیوارانە بچیتەوه مائی نەکی نیوه پۆیان. چونکه بهو جۆره دهیزانی ئەوه رۆژیککی دیکهش تپه پیهوه و بنه ماله کهی بهو زوانه دهگه پینهوه مالهوه.

سەرەتاکانی سیپهەم مانگی هاوین، بارانیکی به لیژمه باری. شوزیه چوو بۆوه مائی. ئەو هه ورهوه لاکهی ئاسمانی دیتبوو و زانیبووی لهوانه یه تهر بی.

پەروانە، که هیندهی ئەو سەرنجی نەدابوو و هەر فکریشی بۆی نەچوو بوو که لهوانه یه باران دابکا، دەستی بهسەر سینیه کهیدا گرت بۆ ئەوهی جگه ره کانی تهر نه بن. پاشان چوو بن میچی بنیایه کی رووخاو مات بوو. ده بوو ئەوه نده لهوی راهستی هەتا بارانه که خۆشی ده کردهوه و دوایی بچیتەوه مائی.

تاریکییه کهی دهره وه، ئەوه ندهی دیکه ی نیو خانوه رووخاکه وه تاریکتر کردبوو. ماوه یه کی پیتی چوو هەتا چاوی له گەل تاریکاییه که راهات. لهو ماوه یه دا هه روا پائی به دەرگا که وه دابوو و سهیری ئەو بارانهی ده کرد که گل و خۆلی کابولی ده شوشته وه و ده ییرد.

گژه با و بارانه به خوره مه که ئەوه نده به ته وژم بوو، ناچار په نای برده نیو خانوه که. بهو هیوا یه ی "مین" بیان لی نه چاند بی، شوینیکی وشکی دۆزییه وه و دانیشت. بارانه که یهک پشوو ده باری. پەروانه له گەل خرمه ی بارانه دا ورده ورده خۆی راژاند و زۆری نه برد، خهوی لی کهوت.

که به خه بهر هات، بارانه که لیتی کرد بۆوه به لام ئاسمان رووناکی نه کرد بۆوه.

به دهنگیکی بهرز به خۆی گوت: "ده بی زۆر درهنگ بووی."

رێک لهو کاته دا گوپی له گریانی ژنیك بوو.

دەنگەكە زۆر لەوێ هیمنتر و خەمناکتر بوو، كە پەروانە بترسینی.

پەروانە بە دەنگیكى تۆزىك بەرز گوتى: "سلاو."

ئەوئەندە تارىك بوو، نەیدەدیت لە كۆى دانىشتوو. بە چنگەكەرە و دەستەكوتە لەسەر سینیەكەى بەشوین شقارتەدا گەرا، كە بەردەوام لەگەڵ جگەرە دەیفروشت. شقارتەیهكەى لى دا و رايداشت بۆ ئەوێ بزانی كییه دەگرى و لە كۆیوێیه.

ناچار بوو سى جارن شقارتە لى بدا بۆ ئەوێ ئاخیریەكەى ژنەكەى دیت لە بن دیوارەكەو. هەر بە شقارتە داگیرساوێكەو بەرەولای چوو.

پرسیی: "ناوت چییه؟"

ژنەكە هەروا دەگریا.

- دەى باشە. من ناوى خۆمت پى دەلیم. من ناوم پەروانەیه. دەبوو بلیم قاسم. چونكە روالەتەكەم كورانەیه. جلوبەرگی كورانە لەبەر دەكەم بۆ ئەوێ كاسبى بكەم. بەلام لە راستیدا كچم. خۆ ئیستا تۆ نەینیهكەى من دەزانى.

ژنەكە هیچی نەگوت. پەروانە سەیریكى دەرهوێ كرد. درەنگ ببوو. ئەگەر ویستبای بەر لەوێ هاتوچۆ قەدەغە بكرى پرواتەوێ مالهوێ، دەبوو هەر ئیستا پروا.

گوتى: "هەستە وەرە. دایكەم لیڕە نیه، بەلام مامۆستا ویرا لە مالهوێیه. ئەو هەموو گری كۆیرەیهك دەكاتەوێ."

دیسان شقارتەیهكەى دیکەى لیداوێ و بردییه بەر دەموچاوى ژنەكە. دەسبەجى دیتی دەموچاوى بەدەرەوێیه. روخسارى دانەپۆشیبوو.

پرسیی: "ئەوێ كوا عاباكەت؟"

سەیریكى دەوروبەرى خۆى كرد. بەلام هیچی نەدى.

- بەبى عابا هاتوویە دەرى؟

ژنە سەرى لەقاند.

- باشە بۆ بەبى عابا هاتوویە دەر؟ چما نەتەدەزانى تووشى چەرمەسەرى دەبى؟

ژنە دیسان هەر سەرى لەقاندەوێ.

پەروانە شتیكى بە زەینیدا هات.

- دهبی کاریک بکهین. من دهمهوه مالئوه و عاباکه ی ماموستا ویرا هه لده گرم و دهیهنم و دهمهوه مالئوه. باشه؟

ویستی ههستی. ژنه که دهستی گرت. پهروانه دیسان سهیری ژنه ی کردهوه و دیتی چیی وای نه ماوه شه و دابی. گوتی: "دهبی بجمهوه مالئوه و به ماموستا ویرا بلیم له کویم. به رۆژ له دهرهوه م، کاری به سه رمهوه نیه، به لام بیئت و شهوانه نه چمهوه، نیگه ران دهبی."

به لام ژنه دهستی به رنه دا و نه یه یشت پروا.

پهروانه تی مابوو نه یه زانی چ بکا. نه یه توانی تا به یانی له وی بمینیتتهوه. له لایه کیشهوه دیار بوو ژنه ترساوه کهش نایه وی به ته نی بمینیتتهوه. پهروانه به دهسته کوته له سینیه که ی گه را و دوو بهسته چهره زی هه لگرت. یه کیانی پی دا و گوتی: "ها، ئه وه بخو با میشتک باشتر کار بکا."

ژنه ئه وه نده ی یه ک و دوو هه مووی قووت دا. پهروانه یه کی دیکه شی دابی و گوتی: "دیاره زۆرت برسییه."

خۆشی دهستی کرد به خواردن و بیر کردنه وه. ئاخریه که ی بریاری دا و گوتی: "پروانه. له وه پتر هیچم به میشتکا نایه. ئه گه ر ئه تۆش بیرت بو شتیك ده چی، فهرموو بیلی، ئه گینا دهبی چیم گوت، هه روا بکه ی. راده وه ستین هه تا تاریک دادی، دوایی پیکه وه ده چینه وه مالی خو مان. ده سما ل و سه ریچت پییه؟" ژنه سه ری له قاند. پهروانه گوتی خۆزگه جامانه که ی خو مم پی بوایه. به لام ئاخر چونکه به و هاوینه کاری پی نه بوو، بۆیه له مالئوه داینابوو.

پهروانه گوتی: "باشه؟"

ژنه سه ری بو له قاند.

- زۆر باشه. پیم وایه وا باشتره بچینه لای دهرگا که وه، بو ئه وه ی بتوانین به بی شقارته لیدان شه قامه که ببینین و بزانیکی که ی دهبی برۆین. نابی خه لک قوشقی بکهین و سه رنجیان راکیشین.

پهروانه له سه رخۆ ژنه که ی هه ستانده سه ر پی. به پاریزه وه هاتنه ته نیشت دهرگا که وه. شوینیک، که ریبار نه یانده دیتن. هه ر له وی به ییده نگه دانیشن و چاوه ری بوون هه وا ته واو تاریک بی.

شه وانی کابول ئه نگوسته چاو بوون. پتر له بیست سال بوو شه وانه هاتو چۆ قه دهغه بوو. زۆربه ی گلۆپه کانی سه ر شه قام له بۆردومانه کاندایه شکابوون. ئه و چهند دارکاره بایه ش که به پیوه مابوونه وه، کاره بایان پیوه نه بوو.

پهروانه له دایک و باوکی بیستبوو، که سه رده مانیک کابول سه رتۆپی ئاسیای ناوه راست بوو. پیشت شه وانه خه لک له شه قامه کاندایه گه ران و چلووره یان ده خوارد. ئیوارانیش به کتیب فرۆشی و فرۆشگا

جوړاو جوړه کانی که لویه لی کاره بایی و دهنګ و رهنه گدا ده گه پان. ته وان ده یانگی پراهه، کابول شاری نور و پیشکه وتن و که فوکول بوو.

به لآم نهو شتانه ی باسیان کردبوو، هر به خه ونیش نه ده هاتنه پیش چاوی په روانه. زوری پی نه چوو، ههوا وهک شهو تاریکدا هات. هرچهنده پیویستی نه ده کرد بیللی و ژنه توند دهستی په روانه ی گرتبوو، به لآم په روانه کوتی: "هسته و شان به شام وهره. زور دوور نیه. به لآم نازام ته مشه و بهو حاله مانه وه چهنده ده خایه نی تا ده گه یه نه وه، نیگه ران مه به چ نیه."

تهو جار زهرده یه کی گرت و خوی زور نازا و نه ترس نواند. لی سوور بوو ههوا تاریکه و نهو زهرده خه نه کی نابینی. به لآم له راستیدا بهو بزیه خوی نازاتر کرد و غیره تی نایه بهر خوی.

به خوی گوت، من مه لالیم و خه ریکم سهر باز ده به مه سهر دوژمن. نهو خه یاله بووژان دییه وه. نه گهرچی بهو سینیه وه که به ملییه وه هه لواسیوو، چون ده کرا خوی به قاره مانیکی شه دابنی!

شه قامه باریک و پیچهل پیچه کانی بازار که نیستا تاریک بوون، له گهل روژ زور جیاواز بوون. په روانه گوئی له دهنگی پی خویان ده بوو که بهو ریگه ته سک و تاریکانه دا ده رویشتن. ده یویست بهو ژنه بلی، له سهرخوتر ههنگاو بنی، چونکه تالیبان پییان وایه هر ژنیکی له کاتی رویشتن دا دهنگی پی بی، گوناحباره. به لآم وای نه گوت، چونکه نه گهر تالیبان دوا ی سعاعی قه ده غه ی هاتوچو گرتبایان، نهویش له گهل ژنیکی به بی عابا و سهریچ، نیتر دهنگی پی له چاو نهو شتانه هر هیچ نه بوو. دیسان دیمه نه کی نیو ستادیومه کی هاته وه بهرچاو. نه یده ویست بیر له وه بکاته وه که پیوانی تالیبان چ له و هاورپییه کی ده کهن.

په روانه چاوی به شوقی چرای ترؤمیلیک کهوت، که بهره و لایان ده هات، هیرا ژنه ی کیشایه نیو لاشیپانه ی ده رگایه که وه. پیکیکایتک بوو پر له سهر باز و به ته نیشتیاندا تیپه ری و به شه قامه که دا رویشتن. له شوسته پر له چال و قولکه کانیشدا چهند جاران چیی نه مابوو بکه ون. ته نانهت جاریکیان په روانه پی و ابوو ریگه یان هه تله کردوو و چیی نه مابوو له ترسان دلای راوهستی. به لآم به سهرخویدا زال بوو و ملی ریگه ی گرتنه وه.

ناخریه کی که گه یشتنه وه شه قامه کی خویان، به راکردن ژنه که شی به دوی خویدا بهره و مالله وه راکیشا. نه وه نده ترسابوو، پی و ابوو نه گهر هر نهو ساته نه گه نه وه مالی، ده بووریتنه وه.

ماموستا ویرا که دیتنی کوتی: "گه رایه وه؟"

بهر له هه موو شتی له پیشدا په روانه و دواپی ژنه کی له باوهش گرت.

- یه کی کیشتن له گهل خوت هیناوه؟ به خیر هاتییه وه، به قوربان.

ئەوجار چاويكى لۆمەكارانەى لە ژنە گرت و لە پەروانەى پرسى: "ئەووت بەو سەروويچمەو بە شەقامدا
هينانە؟ بەبى عابا؟"

پەروانە بۆى لە بنى كۆلەكە دا و گوتى: "پيىم وايە كيشەيه كى هەيه."
مامۆستا ويرا دەسبەجى باوہشى پيدا كرد و گوتى: "دوايى ورد و پوخت لىي تيدەگەين. جارى ئاوى
شلەتەين هەيه. بچۆ دەست و دەموچاوت بشۆ. ئاوى كۆليويشمان هەيه بۆ خواردنەو. وا ديارە زۆريش لە
پەروانە گەورەتر نى."

پەروانە لە ھاوړيەكەى ورد بۆو، كە پيشتر لەبەر تاريكويه كە جوان نەيدىبوو. ئەو ھەر تۆزىك لە نوريە
بچووكتر ديار بوو.

مامۆستا ويرا بە پەروانەى گوت: "بچۆ جلوپەرگى خاوينى بۆ بيئە."
پەروانە دەستىك لە شەكەكانى داىكيى لە كەنتۆرەكە دەرھينا. ھاتو ويرا كچەى بردە ئاودەستەكە و
لەوى دەرگای لەسەر پيۆە دا.

پەروانە لە پيشدا سينيەكەى بۆ بەياني پر و ئامادە كرد و ئەوجار سفرەى راخست. كە نان و برنج و
ئىستىكانەكانى لەسەر سفرەكە دانا، مامۆستا ويرا و كچە لە ئاودەستەكە ھاتنە دەرەو.
ميوانەكەيان كە جلوپەرگە خاوينەكەى داىكەى لەبەر كردبوو و سەرى داھينابوو و كەزىي كردبوو، ئيت
وہك پيشوو ترساو و زراوتۆقيو ديار نەبوو. ئەو نيوە ئىستىكانىك چا و چەند پاروويه كى لە برنجەكە خوارد
و خەوت.

بەياني كە پەروانە ھەستا بچى بۆ كار، ئەو ھيشتا لەخەو ھەلنەستابوو. مامۆستا ويرا بەر لەوہى پەروانە
بروا پيى گوت: "زەحمەت نەبى ھەندى ئاويئە بەقوربان. جلوپەرگى ئەو كچۆلە داماوہ دەبى بشۆرين."
ئەو شەوہ پاش ناخواردن، كچە ئاخري ھاتە قسە: "ناوم ھومايە. ريك دواى ئەوہى تاليبان مەزار
شەريفان گرت، لەوى رام كرد."

پەروانە پرسى: "تاليبان مەزرا شەريفان گرتوہ؟ مەحالە. كچى داىكم لەويئە. برا و خوشكم لەوين."
ھوما گوتى: "تاليبان گەيشتە مەزار و بۆ دۆزينەوہ دۆژمنەكانى مالىەومال دەگەرين. ھاتنە مالىەكەى
ئيمەش. باوكم و براكەميان بردە دەرەو و ريك لە نيوەراستى شەقام داياننە بەر دەسپيژ. داىكم لىي دان.
بۆيە تەقەيان لەویش كرد. من رامكرد و لە كەنتۆرەكەدا خۆم شاردەوہ، بەلام دياربوو كوشتارى مالىەكەى
ئيمە تەواو ببوو و ئەوان رۆيشتن بۆ مالىەكانى ديكە و كوشتنى ئەوانى دى.

"ھەرچۆنيك بوو لە كەنتۆرەكە ھاتمە دەرئى و لە پليكانەكان چوومە خوار. تا چاو ھەتەرى دەكرد، لە
شەقامەكەدا تەرم كەوتبوو. سەربازەكان بە پيكاب دەگەران و ئيزنيان نەدەدا تەرمى خزمەكانمان بەرينەوہ

يان تهنانهت ليشيان نزيك بينه وه. دهيانگوت نابى بيبينه دهري. زراوم چوبوو. پيم و ابوو دهگه پينه وه و بوم دين. كه تاريك داهات، رام کرده دهره وه. ماله و مال رام کرد و وريا بووم سهريازه كان نه ميبين. سهيري هه لايه کم ده کرد، تهرمی لی بوو. سهگه له بهرهللا ده میان له تهرم نابوو. له توپه تی جهسته ی بنياده مه كان به شه قامان وهر بوبون. تهنانهت سه گيکم ديت، باسکی يه کيکی به ده مه وه گرتبوو و ده يبرد. تير چاوم به رايبی نه دا ته وانه بيبينم. پيکاييکم ديت له دم شه قامه که وه راوه ستابوو. مه کينه ی تيشی ده کرد. خوم هاويشته سهري و له نيو که لوپه له كاندا خوم مات کرد. بو هه ر جييه کی چوبويه له وي باشت بوو. زور زور دوور که وتينه وه. کاتي دابه زيم، زانيم گه يشتوومه ته کابول. تير چوومه نيو ته و خانووه وا پهروانه هات و له وي تووشم بوو.

هوما به دم قولپه ی گريانه وه له سهري رژيشت: "دايك و باوکم و براكه مم له شه قامه که دا به جي هيشت، سهگ بياخون."

ماموستا ويرا باوهشی پيدا کرد، به لام کچه ژير نه ده بووه. ته وهنده گريا هه تا ئاخ و ئوي لی پرا و تيني تيدا نه ما و خهوي لی کهوت.

پهروانه نه دهيتوانی بيزوی و نه قسه يهک بکا. هه ر ته وهنده ی پي ده کرا، تهرمی دايکی و خوشکه کانی و براكه ی له شاريکی غهرييدا بي نيته پيش چاوی خوی.

ماموستا ويرا گوتی: "پهروانه، تيمه هيچ به لگه يه کمان به دهسته وه نيه بيسه لميني بنه ماله که ی تو شتيکيان به سه ر هاتووه. دايکت ژنيکی زيرهک و نازايه. نوريهش هه روا. ده بي پيمان و ابی ته وان زيندوون. نابی بيهيوا بين."

پهروانه تير هيوايه کی نه مابوو. کاتي خوی دايکی چيی کرد، ته ويش ناوا خوی خسته سه ر دوشه گه که و به تانيه که ی به سه رخوی کيشا و پيی و ابوو تا هه تايه چار ته وه يه له و بنه بي نيته وه.

دوو روژی ره بق له سه ر دوشه گه که نه جوولا. به ماموستا ويرا ی گوت: "ژنه کانی بنه ماله که مان که خه فته تبار ده بن، چ ده که ن، منيش هه روا ده که م."

ماموستا ويرا گوتی: "به لام خوم تا هه تايه هه ر وا نابن. ديسان هه لده ستنه وه و خه بات ده که ن."

پهروانه وه لامی نه داوه. هه زی لی نه بوو هه ستي. له خه بات و ململانی ماندوو ببوو.

ماموستا ويرا له سه رخوم و هيمن له گه لی ده جوولا وه. به لام ته گه رچی هوما و نه وه که شی به ده ورييه وه بوون، زور ته نيا که وتبووه وه.

ماموستا ويرا به سه ر، ئامازه ی به پهروانه کرد و به شوزيه ی گوت: "به خير بيی، خوشحالم به هاتنت."

پیکهوه چوونه سهر پلیکانه کان بۆ ئەوەی له شوینیک قسه بکهن پهروانه گوپی له دهنگیان نهی. دوایی گه‌رانهوه ژووری و شوزیه دوای ئەوەی چهند جار چوو بۆ ئاوهینان و گه‌رایه‌وه، ئیتر هات و له تهنیشت دۆشه‌گه‌که‌ی پهروانه دانیشت.

ماوهیه‌که‌ی باسی هه‌موو شتیکیان کرد و شوزیه پتر باسی کارو کاسبیه‌که‌ی خۆی ده‌کرد. دوایی هاته سهر باسی ئەو خه‌لکه‌ی له شه‌قام دیتبوونی، یان ئەو قسانه‌ی له‌گه‌ڵ کورپه‌ چافروشه‌کان و کورپه‌کانی دیکه‌ی نیو بازار کردبوویان. ئاخیرییه‌که‌ی گوت: "به‌ته‌نی دلم ناچیته ئیشکردن. که تۆم له‌گه‌ڵ نابی، ههر ده‌لیی بازاره‌که‌ش بازاری جارن نیه. ناتهووی بییه‌وه سهر ئیشه‌که‌ت؟"

پهروانه خۆی له‌جی ئەو دانا و دیتی راست ده‌کا. نه‌یده‌توانی به‌ براده‌ره‌که‌ی بلێ نا. له‌ لایه‌کیشه‌وه ده‌یزانی ههر ده‌بی هه‌ستی. له‌ راستیدا هه‌زیشی لی نه‌بووه ئەوه‌نده له‌سهر دۆشه‌گه‌که‌ بکه‌وی هه‌تا ده‌مری. به‌ دلێک هه‌زی لی بوو خۆی له‌ هه‌موو شتی‌که‌ بدزیته‌وه. به‌لام به‌ دلله‌که‌ی دیکه‌ی هه‌زی لی بوو هه‌ستی و بژیی و هه‌روا براده‌رایه‌تی شوزیه بکا. به‌ پێداگری شوزیه، دووه‌میان سهرکه‌وت.

ئاوا هه‌ستایه‌ پێ و وه‌ك جاری جارن چۆوه سهر ئیشه‌که‌ی. کارکردن له‌ بازار و ئاوکیشان و گوئی راگرتن له‌ هه‌قایه‌ته‌کانی مامۆستا ویرا و ناسینی پتری هوما. ژیا‌نی ئەو له‌و بازنه‌یه‌دا ده‌خولایه‌وه، چونکه‌ کاری دیکه‌ی پێ نه‌ده‌کرا. به‌لام ههر ده‌تگوت رۆژه‌کان مۆته‌که‌یه‌کن به‌سهر شانیه‌وه. مۆته‌که‌یه‌ک، که‌ ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ رۆژی‌بوونه‌وه‌شدا چۆکی له‌سهر سینگی هه‌لنه‌ده‌گرت.

به‌لام دوانیوه‌رۆیه‌که‌ که‌ ده‌گه‌رایه‌وه ماله‌وه، دوو پیاوی دیت که‌ زۆر به‌پاریز و له‌سه‌رخۆ و به‌نه‌رم و نیانیه‌وه له‌ باوکیان له‌ پلیکانه‌کان ده‌برده‌ سهری. ئەو زیندوو بوو، شوکری خودای که‌ به‌شی‌که‌ له‌ مۆته‌که‌ و دۆلپاکانی شه‌وانه‌ی له‌کۆل بیۆوه.

باوکی به حال دهناسرایهوه، به لّام پهروانه ناسییهوه. ئەگەرچی پانتۆله سپییه کهی ئیتر خۆله میشی و شروشۆل ببوو و رهنگی به روخسارییهوه نه مابوو و تهواو تیک شکابوو، به لّام هەرچۆنیک بی ئەوه باوکی بوو. پهروانه وا باوهشی پیدا کرد، که هاتوو ویرا ناچار بوو به زۆر لئی بکاتهوه بۆ ئەوهی باوکی تۆزیک بجه سیتهوه.

یه کئی لهو دووپیاوهی باوکه یان هیئابۆوه، به مامۆستا ویرای گوت: "ئەوه دیتمان له تهنیشت زیندانه کهی تالییان کهوتوو. تالییان بهری دابوو، به لّام خۆی به تهنیایی نهیده توانی بچیتته هیچ کوی. ناویشانی ماله کهی به ئیمه گوت و من و هاوڕییه کهم خستمانه سهر عاره بانه که مان و هیئامانهوه."

پهروانه له سهر دۆشه کهه کهی باوکی درێژ ببوو و باوهشی تیوه راندبوو و ده گریا. دهیزانی عهیب ده بی ئەگهر خولقی ئەو پیاوانه نه کا بۆ چا خوار دنه وه یهک، به لّام وهختایهک ئەوهی وه بیهر هاتهوه، که ئەوان ههستان، بۆ ئەوهی بهر له سهعاتی قهدهغه کرانی هاتوچۆ پرۆنهوه مائی خۆیان.

ئیت ههستا و گوتی: "زۆر سوپاس بۆ ئەو زهحمهت تان که باوکتان هیئایهوه."

پیاوهکان که رۆیشتن، پهروانه ویستی دیسان له تهنیشت باوکی درێژ بی، به لّام مامۆستا ویرا ئیزنی نه دا و گوتی: "لئی گهری با تۆزیک پشوو بدا، سبهی کاتی ئەوه تان ده بی قسه بکهن."

پهروانه به قسهی کرد، به لّام ماوهیه کی خایاند ههتا باوکی به چاودێری و پیراگه یشتنه ورد و باشهکانی مامۆستا ویرا چاک بۆوه. ئەو زۆربهی کاتهکان ئەوهنده ماندوو بوو، نهیده توانی قسه ش بکا. زۆریش دهکوخی.

مامۆستا ویرا گوتی: "دیاره زیندانه که زۆر سارد و شیدار بووه."

پهروانه یارمهتی دا، سوپیک بۆ باوکی لی بنی. خۆی به کهوچک ئەوهندهی به ده می باوکییهوه کرد، ههتا ورده ورده توانی ههستیتهوه و دابنیشی و خۆی خواردن بخوا.

کاتی باوکه تۆزیک هاتهوه سهر خۆ، تازه پهروانهی ناسییهوه و گوتی: "ئیتستا تۆ هه م کچی من و هه میش کورم."

ئهو جار دهستی به سهر قژه کورته کهیدا هیئا و پیکه نی.

پهروانه رۆژی چهند جارن دهچوووه ئاوکیشان. زۆر پیس له باوکیان دابوو و ده بوو له فاف و کهتان و ئەو مه لحه مهی مامۆستا ویرا له سهر برینهکانی دانابوو، بهردهوام بگۆرن و خاوینی بکه نهوه. هوماش نهوه کهی مامۆستا ویرای ده حاواندهوه و نهیده هیشت بگریی، بۆ ئەوهی باوکه پشوو بدات.

پهروانه زوری گوی نه ددها بهوهی باوکی تاقهتی قسه کردنی نیه. هر شهوندهی دهیدی له ماله وهیه، بهسی بو. رۆژانه دهچوو پارهی پهیدا دهکرد و شهوانهش یارمهتیی ماموستا ویرای ددها.

که باوکیشی تۆزی هاتهوه سهر خو، شهوانه کتیبی بو ده خویندهوه.

هوما له قوتابخانه تۆزی ئینگلیزی خویندبوو. رۆژیک که پهروانه هاتهوه، گویی له باوکی و هوما بو به ئینگلیزی قسه دهکن. هوما تۆزی رادهوستا، بهلام وشهکان له زمانی باوکییهوه نهرم و بهدوای یه کتریدا هه لدهرژان.

رۆژیک باوکه به پیکه نینهوه له پهروانهی پرسی: "ته مپو خانمه خوینده واریکی دیکهت نه هیناوتهوه؟" پهروانه وهلامی داوه: "نا باوکه، ته نیا پیازم هیناوتهوه."

هه مووان شه قسه یه یان پی سهیر و خوش بوو و بو یه که مین جار له دوای گیرانی باوکییهوه، دهنگی پیکه نین و تریقانهوه له ماله که یان گهرا. یه کیک له گری کویره کانی ژیانی پهروانه کرابوو و باوکی گهرا بووه، له وانه بوو بهو زووانه شهوانی دیکهش بگه ریینهوه.

پهروانه هیواو و وهزی لی دهرژا. له بازار وه کورپکی راسته قینه، بهردهوام به شوین کپیاراندا رای دهکرد. ماموستا ویرا رایسپاردبوو داوده رمان بو باوکه بینن. پهروانه شهوندهی کار کرد، ههتا توانیی پارهی دهرمانهکان دا بین بکا. دهرمانیک، که کاری خو کرد.

رۆژیک کاتی له گه ل شوزیه له بازاردا به شوین کپیاردا ده گه ران، پی گوت: "ئیستا وا ههست ده که م ئامانجیکم ههیه و بو گه یشتن بهو ئامانجه کار ده که م، بو شهوهی جاریکی دیکهش بنه ماله که م له دهوری یه ک کو بینهوه."

شوزیه گوتی: "ته منیش ئامانجی خوم ههیه و کاری بو ده که م. کار ده که م بو شهوهی له شهغانستان پرومه ده ری."

پهروانه پرسیی: "تهی غه ری بیی بنه ماله که ت ناکه ی؟"

- باپیره م شهوه دهستی کردوو به گه ران و دهیه وی میردم بو پهیدا بکا. چهند جاریک خوم گویم لی بوو له گه ل داپیره م باسی شهوه یان ده کرد. ده یگوت، من ده بی زوو میرد بکه م. یانی هر ئیستا که ته مه نم که مه. چونکه ئیستا پارهیه کی باشیان دهست ده که وی و ماوهیه کی زور ده توانن به پارهی میرد کردنی من به باشی بژین.

- جا دایکت ده هیلی؟

- شهوه دهسه لاتی نیه. چاری نیه، چونکه ده بی له گه ل شهوان بژی، هیچ کوئی نیه بچی.

شوزیه بیدهنگ بوو و سهیری پهروانهی کرد.

- ناتوانم مېرد بکهم. نامه وی مېرد بکهم.

- باشه دایکت بهی تو له مائی ته وان چ ده کا؟ نهی چ بخوا؟

شوزیه بولاندی: "به من چی؟ نه گهر من لیړه بمینمه وه و مېرد بکهم، ده مرم. به لام نه گهر برؤم له وانیه بهخت و شانسیکم هه بی. ده بی له م دنیا یه دا شوینیک هه بی که من بتوانم لیی بژیم. به رای تو به سه هوو چووم؟"

پاش سرپینه وهی فرمیسکه کانی گوتی: "دهسه لاتم چیه؟"

په روانه به هیچ شیوه یه ک هاورپیه که ی پی هیور نه ده بووه.

رؤژتیکیان ماموستا ویرا میوانی هه بوو. یه کیک له ژنه کانی گروپه که بیان بوو و تازه له مه زاره وه هاتبووه. کاتی هاتنه وهی په روانه بوو له کار. به لام هه ر ته و شه وه باوکی باسی مه سه له که ی بو کرد.

- زؤریه ی خه لکی مه زار رایان کردووه و نیستا له هؤردوگای په نابهران له دهره وهی شار ده ژین.

- دایک هه ش له وییه؟

- له وانیه. به لام هه تا نه چین و نه گهرین نازانین.

- جا چؤن برؤین؟ تو وا باش بوویه ته وه بتوانین برؤین؟

باوکه گوتی: "له وه باشتر هه ر نام. هه رچؤنیک بی ده بی برؤین."

په روانه پرسیی: "که ی دهرؤین؟"

- هه ر که رهسته یه کی هاتوچؤ ده ست بکه وی دهرؤین. تو ده توانی له لایه ن منه وه په یامیک بو ته و دوو که سه به ری وا منیان هیئایه وه؟ پیتم وایه به یارمه تی و کؤمه گی ته وان ده توانین پاش چند هه وتوویه کی دیکه بکه وینه ری.

په روانه پرسیاریکی کرد، که ده مینک بوو له میشکیدا بوو: "باشه تالیبان چؤنیان بهر دای؟"

- من هه ر نازانم بو گرتیانم، ده ی چؤن بزائم بو بهریان دام؟

په روانه چاری نه بوو و ده بوو به و ه لامه قایل بی.

به و زوانه ژیانی ده گؤردرا. هه ر بؤیه سوکناییه کی ده هات و خو شی ته وه ی پی سه یر بوو. ده یزانی هه موو ته و خو شی و هیمنیه له سؤنگه ی گه رانه وه ی باوکیه وه یه.

ماموستا ویراش برپاری دابو بچیتته پاکستان و بچیتته نیو گرووی ژنه ته فغانیه کانی تاراوگه. ته و گوتی: "هوما له گه ل من دی. له وی کاری پی ده سپیرم."

- له کوی ده ژین؟

مامۆستا ویرا وهلامی دایهوه: "کچه مامیکم له یه کیك له هۆردووگاكانه* . داوای لی کردووم له گهل نهو بژیم."

- نهوی قوتابخانهشی لییه؟

- لیشی نهبی خۆمان دروستی دهکهین. ژیانی تهفغانیهکان له پاکستان زۆر چه توون و تاله. گهلی ئیش ههن دهبی بیانکهین.

پهروانه شتیکی به زهیندا هات.

- شوزیهش له گهل خۆتان بهرن.

- شوزیه؟

- دهیهوی پڕوا. زۆر لییره بیزاره. ناکری له گهلتنان بی؟ ده توانی وهک پیاویک له گهلتنان بی.

- شوزیه بنه ماله ی لییرهیه. یانی دهلیتی، دهیهوی بنه ماله که یان به جی بیلی؟ یانی ههر له بهر نهوهی یارییه که زۆر توندوتیژ بووه، دهیهوی تیپه که به جی بیلی؟

پهروانه هیچی نهگوت. مامۆستا ویرا راستی دهکرد. شوزیهش ههر وا ساغ ببۆوه. شوزیهش ههقی بوو.

یانی نهو مافی نهوهی نهبوو ژیا نیکی باشتی هه بیته؟ پهروانه نهیده زانی کامیان پتر له سهه ههقن؟

چهند رۆژیک مابوو کابول به جی بیلن و بچن بۆ مهزار. پهروانه له بازار له سهه به تانیه که ی دانیشتبوو و

هه مدیسی شتیکی به سهردا بهربۆوه. وشتریکی زۆر زۆر بچوک، که به زهنگیانه و مووروو دروست کرابوو.

کهواته ژنه ی پشت په نجه ره که هیشتا زیندوو بوو. دیاره باشه، یان لانیکه م نهوهنده باش بوو که بهو بلی

هیشتاش له وئییه. پهروانه له خۆشیان وهخت بوو بفری. ههزی لی بوو هاوار بکا و دهستیك بۆ نهو په نجه ره

رهنگراوه راوه شیینی. به لام بیدهنگ دانیشته و بیری کردهوه که چۆن مالاوایی لی بکا.

نیوه پۆی نهو رۆژه بهر لهوهی بگاتهوه مالهوه، شتیکی به زهیندا هات.

داوای نیوه پۆژه که دهگه پاپیهوه بازار، چهند گوئی خۆرپسکی، که له نیو کاولاشه بۆردومان کراوه کاندای

رووابوون، هه لکه هند. سالی پیشوو دیتبووی نهو گولانه لهوی شین بوونه تهوه. هیوای خواستبوو هه موو

سالی شین ببنهوه. نهگه توانیبای ههر لهو شوینه بیانچه قینیتهوه که به تانیه که ی لی راده خست،

لهوانه بوو بتوانی ژنه تیگه یه نی که دهیهوی پڕوا و تا ماوه یهک ناگه ریتهوه. پهروانه پیی وابوو، نهو گوئه

جوان و دلگرانه، دیارییهک بوون شیایو نهو.

* هۆردووگا / نۆردووگا: که مهبز شوینی خربوونهوهی ناواره و مالشیتووان.

عەرزە رەقەكەى شوپىنى دانىشتنەكەى خۆى، لە پيشدا بە پى نەرم كردهوه و ئەوجار بە دەست كەوتە راماليني بەرد و زىخەكان.

پياو و كورپى نيو بازار لە دەورى كۆ بوونەوه و سەريان كرد. خەلك سەريان بە ھەموو شتتەكى جياوازەوه دەخافلا.

يەكك گوتى: "خۆ ئەو گولانە لە شوپىنى ئاوا ناگورين* و شين نابنەوه. ئەو خاكە ھىزى لەبەردا نىيە و بەكار نايە."

- خۆ شينيش ببنەوه، پىخوست دەكرين.

- بازار شوپىنى گول نىيە. ئەوانە بۆ ليرە دەچەقيني؟

لە نيو ئەو دەنگە گالتهجار و تەوساوييانەدا، دەنگىكى دىكەى گوى لى بوو: "ديارە ئيوە لە ھىچ تىناگەن. ئەو كورە دەيوئى تۆزە جوانيەك بينيتە نيو ئەم بازارە خۆلەميشيە؟ بۆ يارمەتیی نادەن؟" ئەوجار پيرەپياويك خەلكەكەى لادا، ھەتا ريگايان بۆ كردهوه. ھاتە پيش ھەشامەتەكە. پاشان بۆ يارمەتيدانى پەروانە و چەقاندنى گولەكانى بە زەحمت ئەژنۆى دادا و گوتى: "ئەفغانىيەكان كەيفيان بە شتى جوان دى. بەلام ئەوئەندەمان دزيوى و چەپەلى ديتووه، جارى وايە لەبیرمان دەچيتەوه شتتەكى وەك گول چەندە جوان و دلەبرە."

يەكك لە كورە چافرۆشەكان بەويدا تيدەپەرى و پيرە پياوھەكە داواى لىكرد، لە قاوھخانەكە ھەندى ئاوى بۆ بينى. ئاوەكەش خۆى لىي وەرگرت و لە بن گولەكانى كرد. گلەكە ھەموو ئاوەكەى خواردەوه.

بەلام گولەكان سىس ببوون. ئيتەر وەك پيشوو گەش و جوان نەبوون.

پەروانە گوتى: "وشك دەبن؟"

پياوھەكە گوتى: "نا، نا. نامرن. لەوانەيە ئىستا سىس بن و پيت وابى دەمرن، بەلام رەگەكەيان بەھيژە. كاتى خۆى بى، ئەو رەگانە گياى بەھيژ و تۆكمەيان لى شين دەبيتەوه."

ئەوجار بۆ دوايينجار دەستی بە عەرزەكەدا ھينا و پەروانەش بە يارمەتیی يەككى دىكە، ھەليستاندە سەر پى. پيرە پياوھەكە زەردەيەكى گرت و روشت.

پەروانە ئەوئەندە لە لای گولەكان ماىەوه ھەتا ھەشامەتەكە بلاوھى كرد. كە دلنيا بوو كەس ئاگای لىي نىيە، سەرى بەرەو پەنجەرەكە ھەلينا و خيرا بە نيشانەى مالاوايى دەستتەكى راوھشان. دلنيا نەبوو، بەلام پى و ابوو ئەو ژنەش دەستی بۆ رادەوھشيني.

دوو روژ دواتر خويان ئامادەكرد برۆن. قەول و ابوو پەروانە و باوكى وەك بنەمالەكەيان سواری پىكايىك بن و برۆن.

پەروانە لە باوكى پرسى: "باشە ئىستا لەو سەفەرەدا دەبى كۆرت بىم، يان كىچ؟"
باوكە گوتى: "كەيفى خۆتە. ھەرچۆنى بىت، تۆ مەلالىيە بچكۆلانە كەى خۆمى."
مامۆستا وىرا گوتى: "پروانن بزانه چىم بۆ ھىنانون."
كە دىنباوو كەس ديار نىە، چەند دانەيەك لە گۆقارەكەى داىكىيى لە بن عاباكەى دەرھىنا.
- جوان نىە؟

بەر لەوھى ديسان بىانشارىتتەو، پەروانە خىرا يەكيانى ھەلدايەو و گوتى: "قىامەتە."
- بە داىكت بلى، ئەو گۆقارە بۆ ژنانى سەرانسەرى جىھان دەنيردى. پىيى بلى بە يارمەتى و كۆمەگى
ئەو، ھەموو دونيا دەزانن و ئاگادار دەبنەو كە لە ئەفغانستاندا چ دەقەومى. پىيى بلىيى ھا. ئەوھى ئەو
كردى زۆر گرنگە. ئىمە پىويستىمان پىيەتى، بگەپتتەو و كار بكا بۆ ژمارەكانى دواترى.
پەروانە مامۆستا وىراى لە باوھش كرد و بەلپنى دا پەيامەكەى بگەينى. مامۆستا وىرا و ھوما
ھەردووكيان عابايان لەبەردا بوو. زۆر لىك دەچوون و پەروانە ھەتا باوھشى پىدا نەدەكرن، لىكى
نەكردنەو.

كاتى رۆيشتن بوو. شوزيە رىك كاتىك گەيشتى، كە پىيكابەكە دەھات پروات.
پەروانە لە ئامپىزى گرت و گوتى: "ئاخرى ھاتى؟"
شوزيە گوتى: "مالاوا پەروانە."

- منىش ئاخريەكەى دەپۆم. قەرەجىكم دۆزيوتتەو و دەيەوى لەبرى شوانەكەى مباتە پاكستان. راناوھستم
ھەتا بەھارى داھاتوو. بەبى تۆ لىرە دلم دەتۆقى.

پەروانە دلى نەدەھات مالاوايى لى بكا، بە خەفەتبارىيەو پرسىيى: "كەى ديسان يەكتەر دەبىننەو؟ چۆن
پەيوەندى بە يەكەو بەكەين؟"

شوزيە گوتى: "بىرم لەوھش كردووتتەو. سەرەتاي بەھارى بىست سالى داھاتوو يەكتەر دەبىننەو."
- باشە. لەكوى؟

- لەسەر برجى ئىفلى پارىش. خۆ گوتم دەچمە پارىس.

پەروانە پىكەنى و گوتى: "دېم بۆ ئەوى. كەوابوو مالاوايى يەكجارەكى ناكەين. تا ئەو كات مالاوا."
شوزيە گوتى: "تا ئەو كات."

پەروانە بۆ دواين جار باوھشى بە دەستەخوشكە كەيدا كرددەو. ئىتر سوار بوو و ھەتا ترۆمبىلەكە كەوتە
رى، ھەر دەستيان بۆ يەكترى راوھشاندا.

پهروانه به خوی گوت: "بیست سالی تر. بیست سالی تر چمان به سهر دی؟ یانی نیمه هر له ته فغانستان ده بین؟ یانی وای لی دی ټو ته فغانستانه ش ناشته وایی تیدا وهدی بی؟ ټوکات دهرس ده خوینین و یا کاریکمان ههیه، یان میردمان کردوه؟"

جاده و داهاتوویه کی نه ناسراو و ناروونی له پیش بو. دایکی و خوشکه کانی و براهی له شوینیکی پیشتره ده بوون. به لام تهنانهت نهیده زانی ده بی کویان به شویندا بگه ری. له هه رجییه ک بن، پهروانه ناماده بوو بچی بو ټوی. ټو چاری ریک بریووه پیش خوی.

پهروانه له نیو پیکابه که دا، له تهنیشت باوکییه وه دانیشتبوو. وشکه قه یسییه کی له زاری خست و تامه شیرینه که ی چه شت. له نیو ته پوتوزدا و له شووشه که ی پیشه وه، چیا ی پهروانه ی ددی، که به فری سهر لووتکه که ی له بهر تیشکی خوره که ده بریسکاوه.

۱۰/۱۲/۲۰۱۲

بہنشی دووہم

سہفہری پھر وانہ

ئەو پياۋەدى پەروانە نەيدەناسى، بۇ دوايىن جار دەستى لە سەر گلى گۆرەكەى باوكە دانا. مەلای ئاۋايى تەلقىنى دادابوو. رېۋرەسمى ناشتەكەى تەۋاۋ بوو.

پەروانە لە تەنىشت گۆرەكە ئەژنۆى دادا بۇ ئەۋەى وردكە بەردى لەسەر دابنى. وردە بەرد و زىنخ ئەژنۆيان دىشانند، بەلام ئەو لەسەر خۆ و يەك بە يەك بەردەكانى ريز دەكرد. بە پىۋىستى نەدەزانى پەلەپەل بكا. هېچ كۆپى نەبوو بچى.

بەردەكان بەشى نەكرد. ئەو بەردانەى كۆى كردبوونەۋە ھەر نىۋەى سەر گۆرە لاكىشەيەكەيان دادەپۆشى. پياۋىك گوتى: "بەردەكان بلاۋ بكەۋە.

خۆشى ئەژنۆى دادا بۇ ئەۋەى كۆمەگى بكا.

بەردەكانيان بلاۋ كردهۋە، بەلام پەروانە بە مەۋدا زۆرەكەى نىۋانيان قايل نەبوو. تەنانەت بە زەينىدا ھات ھەستى و بچى بەردى سەر گۆرەكانى دىكە ھەلگىرى، بەلام پىي باش نەبوو وا بكا. دواتر دەيتوانى لە شۆيىنى دىكە بەرد بۇ سەر گۆرەكەى باوكى پەيدا بكا. لە ئەفغانستان چ زۆر بوو بەرد.

پياۋىك پىي گوت: "ئىتر تەۋاۋ بوو، ھەستە كورم."

قۇە سەرى پەروانە زۆر كورت بوو. پانتۆلىكى كامىزى كورانەى لەپىدا بوو و ۋەك ھەموۋان لكى جامانەكەى خستبوۋە سەر شانى.

- دانىشتن لەۋ خۆل و خاكەدا بى سوۋدە.

يەككى دىكە گوتى: "لىي گەرى. تازىەبارى باوكىتى. بپوانە كورم، كەس نىە تازىيىكى لەدەست نەچوۋى، مەرگ و شترىكە و لەبەردەرگای ھەموو كەس ئىخ دەخوا. بەلام خۆ نابى تازىيە بارىيەكە ھەر لە سەر گۆرەكە بى. ھەستە رۆلە. ھەستە. كورپكى بەھىز بە، با باوكت شانازىت پىۋە بكا."

پەروانە بەخۆى گوت: "بپۆ، بپۆ لىم گەرى با لای باوكم بم."

بەلام بە زەجمەت ھەستا. تۆزۋخۆلەكەى ئەژنۆى تەكاند و سەيرىكى دەۋرى گۆرستانەكەى كرد.

لە چاۋ ئەو گوندە بچوۋكە، گۆرستانەكە زۆر گەۋرە بوو. گۆرەكان پەرش و بلاۋ و نارپك بوون. چونكە خەلكى گوندەكە، مردوۋەكانيان وا ناشتبوو، ۋەك بلىي ئىتر كەسى دىكەيان لى نامرى.

پەروانە كەۋتەۋە بىرى ئەو رۆژانەى لەگەل شوزىەى دەستەخوشكى ئىسك و پرووسكى گۆرەكانى كابوليان دەردىنا بۇ ئەۋەى پارەيەك پەيدا بكن.

به خۆی گوت: "پیم خۆش نیه کهس گۆرەکهی باوکم بداتهوه."

برپاری دا ئەوهنده بهرد بکیشی و لهسهه گۆرەکهی باوکی ههلیچنی، کهس نهتوانی ئەزیهتی بدات. ههزی لی بوو باسی باوکی بو خهڵکهکه بکا. بللی ئەو مامۆستا بووه و له بۆردومانی قوتابخانهدا پیهکی پهڕیبوو. بللی ئەوی زۆر خۆش دهویست و ههقاییهتی بو دهگیڕاوه. بهلام ئیتر لهو ولاته گهورهیهدا بهتاقی تهنی ماپۆوه.

بهلام بیدهنگ بوو.

زۆریه ئەوانه له دهوورپهستی بوون، پیر بوون. گههه کانی ئەوی ههه کامه و گرفتییکیان ههبوو. یهکی دهستی پهڕیبوو و یهکی چاوی تهقیبوو و یهکی ههردوو لاقی. ئەوانی دیکهش یان له شههه بوون یان مردبوون.

ئهو پیاوهی کۆمهگی پهروانهی کردبوو، گوتی: "لیزه زۆر کهس کوژراون. یان به بۆمبی تالییان یان بۆمبی دژبههکانیان. ئیمه جاری جارن وهزیر بووین، کهچی ئیستا نیشانهی فیشهکی ئەوانین." بهلام باوکی پهروانه به بۆردومان نهکردبوو. ئەو به شتی دیکه مردبوو.

- باشه ئیستا کهست ههیه لهگهلی بژیی، کوره؟

پهروانه ئەوهنده لهخۆی نووسابوو نهگریی، شهویلهکی دیشان. ئاخیری وهلامی پی درایهوه: "به تاقی تهنیم."

- دهکری بییه مالی من. ژنهکهه ناگای لیته دهبی.

له تهنیشته گۆرەکهی باوکی، تهنیا پیاوهکان راوهستاوون. ژنهکان نهدهبوو له مال بیینه دهری. تالییان نهیدهویست ژنهکان بهملاولادا بسوورپینهوه، بهلام پهروانه ئیتر بیری لهوه نهدهکردهوه، که باشه تالییان بۆچی رقی له ژنانه. ئەو بیری له زۆر شتی دیکه دهکردهوه.

کابرا به پینداگرییهوه گوتی: "وهه کوره."

دهنگیکی نهرم و نیانی ههبوو. پهروانه له گۆرەکهی باوکی دوور کهوتهوه و ئیتر لهگهله ئەو رویشته. پیاوهکانی دیکهش به شوینیاندا رویشتن. لهسهه عهزره رهق و خۆلاوییهکه گوتی له دهنگی خرم و تهقهی سۆلهکانیان دهبوو.

کابرا لی پی پرسی: "ناوت چییه؟"

پهروانه ناوهکهی دیکهی پی گوت: "قاسم."

ئىتر زەھمەتى ئەۋەدى نەدەدایە خۆى بىر بىكاتەۋە، كە ئاخۇ دەتوانى متمانە بە يەكىك بىكا و ناۋە راستەقىنەكەى خۆى پى بلى يان نا. لەۋانە بوو ئەگەر راستىيەكە بلى، بىكوزرى يان بگىرى. متمانە نەكردن بە خەلكى، سادەتر و جىيى دلىيايىتر بوو.

- لە پىشدا دەچىنە شوينى مانەۋەكەت و ھەر شتىكت لەۋى ھەيە خرى كەۋە و دەھىنن. جا دەپۆينەۋە مالى من.

كابرا دەيزانى پەروانە و باۋكى لە كام خانۇچكەدا گىرسابونەۋە. ئەۋ يەكىك بوو لەۋ كەسانەى تەرمەكەى باۋكەيان بردبوۋە گۆرستان. پەروانە پىيى ۋابوو، ئەۋ يەكىك بوو لەۋانەى بەردەۋام سەرى لى دەدان و بە باۋكى رادەگەيشت. بەلام دلىياش نەبوو، چونكە رووداۋەكانى ئەۋ چەند ھەوتوۋەى رابردوو، شتەكانيان لە زەينىدا كال كىردبوۋە.

ئەۋان لە قەراغ ئاۋايى و لە تەنىشت دىۋارىكى قورپىن، كە بە لە سۆنگەى بۆردوومانەۋە روۋخابوو، گىرسابونەۋە. پەروانە كەلۋپەلىكى ۋاى پى نەبوو خرىان بىكاتەۋە. باۋكىشيان ھەر بە جلوبەرگەكەى خۆيەۋە ناشتوو.

بۆ خىر كىردنەۋەى كەلۋپەلەكانى چوۋە نىۋ كۆخەكە. خودا خوداى بوو لانىكەم بەتەنى بەجىي بىلن بۆ ئەۋەى بتوانى بىر لە باۋكى بىكاتەۋە يان، تىر بۆى بگىرى، بەلام بن مېچ و دىۋارى كۆخەكەيان پلاستىكىكى كال بوو و پەروانە ئاگاي لى بوو كابرا، لەسەرى راۋەستاۋە بىباتەۋە مالى خۆيان. نەبىھىشت فرمىسكى لە چاۋى بىتتە خوارى. ھەموو ھۆشى خۆى دايە ئەۋ كارەى دەبوو بىكا.

بەتانىەكان و جلوبەرگە زىادىيەكانى خۆى و چەند دەفرىكى بچوۋكى ناخواردەكەى خستە نىۋ پرىسكەكەيەۋە، كە لە كابولەۋە بە كۆلىدا دابوو. ئىستا ناچار بوو شتىكى دىكەش ھەلگىرى، ئەۋىش جانتاكەى باۋكى بوو كە قەلەم و كاغەز و وردە شتەكانى دىكەى ۋەك شقارتە و كىتېبە گرانبايىەكانى تىدا بوو. ئەۋ كىتېبەكانى لە تالىبان شارەبۆۋە.

لە كۆخەكە ھاتنە دەرى. پرىسكەكەشى بەدوۋى خۆيدا راكىشا. ئەۋجار ئەۋ لەتۈپەتە پلاستىكانەى قورزىنەكەشيان پى گرتىبون، خرى كىردنەۋە و لە تەنىشت بەتانىەكانى دانان و گوتى: "ئامادەم."

كابرا يەكىك لە پرىسكەكانى ھەلگرت و بەرەۋ ئاۋايى ۋەپى كەۋت و گوتى: "ۋەدووم كەۋە." پەروانە ھىچ زەينى خۆى نەدایە گوندەكە و ئەۋ خانوۋە نىۋەچلانەى ھەر تەپۆلكە گلىكىيان لى مابۆۋە. ئەۋەندەى لەگەل باۋكى بوو بە دەم رىگاۋە زۆرى لەۋ خانوۋانە دىتېوو. ئىتر ھەۋلى نەدا ئەۋ گوندە بىنپىتتە بەر چاۋى خۆى كە پىش بۆدرومانەكان چۆن بوۋە، خانوۋەكانى پىر لە گۆلى گەش و لەسەرىپى و خاۋى بوون و مندال تىيدا يارى و گەمەيان كىردوۋە. ئىتر كەس تاقتەتى ئەۋەى نەبوو گول بچىنى. تەنانەت ئەستەم

بوو شتیکیش بۆ خواردن پهیدا بکه. ئەو سەری بەردایهوه و نووکه شەقی له ورده بەردهکانی سەر ریگی هه‌لدا.

کابرا له بەردهم کۆخیک راوهستا و گوتی: "ئەوه ماله‌که‌مه."

به شانازییهوه گوتی: "پینج جارن خانوه‌که‌یان لی تیک دام و هەر پینج جاره‌که‌ش دروستم کرده‌وه." قوماشیکی کهسک و کۆنه‌یان له بهر ده‌رگاکه‌ی دابوو. کابرا قوماشه‌که‌ی لادا و په‌روانه‌ی برده ژووره‌وه.

به ژنه‌که‌ی گوت: "ئەو کورپه تازییه‌باره."

ژنه‌که‌ی که سەری به‌سەر دروومانه‌که‌یدا گرتبوو، ده‌رزی و ده‌زوو و شته‌کانی وه‌لاوه نا و هه‌ستا. په‌روانه له‌وه منداڵتر بوو ژنه شەرمی لی بکا و له‌به‌ر وی عابا له‌به‌ر بکا. له گۆشه‌یه‌کی ژووره‌که سی کچۆله‌ی منداڵ سه‌یریان ده‌کرد.

وهک میوانیک له‌گه‌ل په‌روانه جوولانه‌وه و له لای سه‌روو دایاننا. په‌روانه‌یان له‌سەر رایه‌خه هه‌ره ئەستووره‌که دانا و ژنه چای بۆ هیئا و خواردییه‌وه. هه‌رچه‌نده چایه‌که زۆر کال بوو، به‌لام گه‌رمایه‌که‌ی تۆزی هیئایه‌وه سه‌رخۆ.

ژنه گوتی: "کورپه‌که‌مان تیدا چوو. دوو کچم پیش ئەو مردبوون. ئەویش وهک ئەوان نه‌خۆش کهوت و مرد. به‌شکم لی‌ره بمینییه‌وه و جیی ئەومان بۆ بگریته‌وه."

په‌روانه گوتی: "من ده‌بی بنه‌ماله‌که‌م بدۆزمه‌وه."

- جگه له باوکت، خزم و که‌سیشت ماون؟

په‌روانه گوتی: "دایکم و خوشکه‌که‌وره‌که‌م نوریه و خوشکه‌ بچووه‌که‌م مه‌ریه‌م و عه‌لیی برام، که ئەویان ساوايه."

ناوی هه‌رکامی‌کیانی دینا، فرمی‌سکی هه‌لده‌وه‌راند و وینه‌یان ده‌هاته‌وه به‌ر چاوی. هه‌زی ده‌کرد دیسان بگریی. هه‌زی لی بوو گویی له ده‌نگی دایکی بی، ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر بینیری بۆ کاری قورسیش. هه‌زی لی بوو گویی له ده‌نگی فه‌رمانده‌رانه‌ی خوشکه‌که‌ی بی و خوشک و برا بچووه‌که‌ی باوه‌شی پیدا بکه‌ن.

ژنه گوتی: "منیش له زۆر جییان خزم و که‌سم هه‌یه."

ده‌یویست له‌سەر قسه‌کانی برۆا، که چهند پیاوێکی دراوسییان له ده‌رگایان دا. ده‌موده‌ست عاباکه‌ی خۆی له بزماره‌که کرده‌وه و به‌سه‌رخۆیدا هه‌لکیشا و چای بۆ هیئان. ئەوجار به‌بی‌ده‌نگی به‌بی ئەوه‌ی ده‌موچاوی دیار بی، له قوژبنیکه‌وه دانیشت.

پیاوه‌کان له سەر لبادیک، له بن دیواره‌که‌وه دانیشتن و سه‌یری په‌روانه‌یان کرد. ئەوانه، هه‌ر ئەو که‌سانه بوون، که له گۆرستانه‌که‌ش بوون.

یہ کیکیان لپی پرسى: "خزم و کھسیکت ھەيە؟"

پەروانە ناوى ھەمووانى ھيئا. ئەمجارەيان بەلايەوہ ئاسانتر بوو.

- لە پاكستان؟

- نازام لەكوئىن. من و باوكم لە كابولەوہ بە دوى ئەواندا ھاتىن. چوبونە مەزار شەريف بۆ زەماوہندى خوشكەكەم، بەلام تاليبان ئەويى گرتووه و ئىستا نازام لەكوئىن. من و باوكم زستانى لە يەكئە لە ھۆردووكانى باكورى كابول ماينەوہ. ھەر لەو كاتەوہ نەخۆش بوو، بەلام كە بەھار داھات، پيى وابوو باشتر بوو و دەتوانىن پڕۆين.

باسكردن لەو رۆژانەى باوكى وردە وردە شپرز دەبوو، بۆ پەروانە كاريكى ئاسان نەبوو. لەو كاتەوہ كە بە پييان بە بيابانەكانى ئافغانستاندا دەپۆيشتن و زۆربەى رۆژەكان پيى وابوو ئيتىر باوكى دەمرى. لەو كاتەوہ كە بيشتبونە ئەو گوندە، ئيتىر باوكى نەيتوانىبوو بچوئى.

بەر لەوہ، گونداوگوند گەرابوون. لە ھۆردووكا كاتىبەكانەوہ چوبونە ھۆردووكاى گەورەتر، كە لە دريژايى سەردەمى شەردا بۆ ھەوانەوہى خەلك چى كرابوون.

لە دريژايى سەردەكەياندا، زۆر جارن، باوكى لەبەر كۆخە و بى ھيژى تەنانەت ھەر نەيتوانىبوو لە ژوروەكەش بىتە دەرى. ئەگەرچى ھىچ كات خواردنىكى وايان نەبوو بەرى دلپان بگرى، بەلام جارى وابوو ئەوئەندە بىھيژ و نەخۆش دەبوو كە نەيدەتوانى ئەوئەندە خواردنەش كە ھەيانبوو بىخوات. زۆر جارن پەروانە لەوپەرى بىھيواييدا بە ھۆردووكادا گەرابوو بەشكم شتىك بدۆزىتەوہ، كە ئىشتىايى باوكى بكرىتەوہ، بەلام زۆربەى ھەرە جارەكان بە دەستى بەتال گەرابۆوہ كۆخەكەيان.

پيشتر قسەى لەگەل ئەم پياوانە نەكردبوو. پيى نەگوتبوون باوكى ھەر لەبەر ئەوہى لە بەرىتانيا دەرسى خوئندووہ تاليبان گرتوويەتى.

يەكئە لە پياوہكان گوتى: "دەكرى لە گوندەكەى ئىمە بىنيەوہ. دەتوانى ھەر ليە خانويەك بۆخۆت دروست بكەى."

- دەبى بنەمالەكەم بدۆزمەوہ.

يەكئەكى دىكەيان گوتى: "بەلئى. پىويستە وا بكەى. بەلام ئەگەر لە ئەفغانستان بەملاولادا بسوورپىيەوہ، مەترسيت لەسەر دەبى. وا باشترە ھەر ليە بىنيەوہ و دوايش كە گەورەتر بووى، بە شوئىياندا بگەرپى."

پەروانە كە لە ماندوويى و بىھيژى، دەتگوت خۆى بە دەبابەيەكدا كيشاوہ، گوتى: "دەمىنمەوہ."

له پړ ههستی کرد، ټه وندۀ ماندووه هەر ناتوانی قسهش بکا. زوری نه برد، سهری به سهر سینیکیدا شوړ بووه و هەر ټه وندۀ ټاگا لی بوو ټنه کهی دریژی کرد و به تانیه کی به سهردا کیشا. ټیتر خوی لی کهوت. په روانه ههوتوویه کی دیکهش له گونده کهدا مایه وه. سهر گوره کهی باوکی به وردکه بهرد داپوشی و ههولی دا غیرت بینیتته بهرخوی و لهو گونده پروا. دلی به کچوله کانی ټه و ماله خوش بوو. له گه لیاندا جولانیی ده کرد و له گه ل کچه گه وره کهیان که به روالهت تویک لهخوی گه وره تر دیار بوو، ده چوه سهر گوری باوکی و به یارمه تی ټه و بهردیان له سهر گوره کهی کو ده کرده وه.

له سایه ی سهری ټه و ټنه وه، که ټاگای لی بی و خواردنی بو لی بنی و وهک دایکی چاری به سهریه وه بی، دلی هیور ببوه و سوکنایی هاتبوویه. ټه و کاتانه ی له کاروباری ماله وه و چیشت لیان و پاکو خاوییدا یارمه تی ده دا، ههستی ده کرد که سیکی ټه و ماله یه. به لام کاتی وهک میوان هه لسوکه وتیان له گه ل ده کرد و چاوه روانییان نه بوو کار بکا، ټیتر زور بی کار ده مایه وه و خه م و خه فته بهرؤکی ده گرت و تازیهار ده بوو. ته نانهت له سهری دابوو، ههر لهوی بینیتته وه و بیته کوری بنه ماله یه کی باش، که ټاگیان لی ده بوو، نهک ټه وهی ریگایه کی دوورودیژ و به ته نی بگریته بهر.

به لام ده بوو به شوین بنه ماله کهی خویدا بگه ری. له لایه کیشه وه خو نهیده توانی تا هه تابه به و بیچمه کورانه یه وه بژی. ټیستا ټیتر خه ریک بوو ده بووه سیزده سالان.

دوانیوه پوری رژیکی کوتایی دووهم ههوتوو، چهند مندالیک هاتنه بهر ده رگای ټه و ماله ی په روانه ی لی بوو. پرسییان: "ټه مرؤ ده کری له گه ل خومان بته یین؟ له گه لمان دتی؟"

گوتی: "باشه. با پرؤین."

ټه وان زور جارن داوایان له په روانه کردبوو له گه لیان بچی و شوینه سهرنجراکیشه کانی ټاوی نیشان بدن. به لام په روانه تاقه تی نه بوو سهیری هیچ بکا.

منداله کان بردیانه سهر گردیک، که به رامبه ر گورستانه که بوو.

یه کیک له تانکه ټهنگاوییه کانی سؤقیهت له سهر کرده که بوو. بهردی ټاوه سوو* له دهوری که له که ببوو و له بنیاندا دیار نه بوو. مندال وا لهو تانکه چونه سهری، ده تگوت یه کیک لهو جولانانه یه که په روانه له هه وشه ی قوتابخانه کهیان له کابول دیتبونی و به حال وهک خه ونیک له بیری مابوو. لهوی منداله کان ده بوونه دوو دهسته ی سوپا و شهریان ده کرد و به په نجه کانیان سیړه یان له یه کتری ده گرت و ټه وندۀ یان ته قه له یه کتری کرد هه تا هه موو مردن. دیسان هه ستانه وه و له سهر پراوه ده ستیان پی کرده وه.

* بهردی ټاوه سوو: ټه و بهردانه ی به ټاو ساون

له پهروانه بیان پرسى: "پیت خوښ بو؟ لهو لایه، تهنیا گونده کهى ټیمه لهو تانکانهى لیبه." پهروانهش قسه که یانى پشتر است کرده وه و گوتى، به لى تانکه کان سه رنجراکیشن، به لام نه یگوت له درېزایى ریگه دا زور تانک و ته یاره ی تیک شکاوى دیتووه. نه یده ویست پیمان بلل له ژیانیدا قهت توخنى ټه و شتانه نه که وتووه و هر خوى لى بوار دوون، چونکه له وه دترسى نه کا روحاناتى ټه و که سانه ی تییدا مردوون، دهرپه رن و توند بیگرن.

شهو ی دواىی ده ستیک پهروانه ی راتله کاند و به خه به رى هیئا. ده ستیکى بچوک، ده مى گرت بو ټه وه ی هاوار نه کا.

دهنگه که به سپایى له بن گوئى گوتى: "وهره ده رى."

کچه گه وه ی ماله که بوو. ټه و پرېسکه کانى پهروانه ی هه لگرت و له ده رگا که چووه ده ره وه. ټه و زور به بیدهنگى چووه ده رى، بو ټه وه ی ټه وانى دیکه له خه و هه لنه ستن.

پهروانه جامانه و سوله که ی هه لگرت و به سپایى چووه ده رى. له ده ره وه ی ماله وه، کچه گوتى: "ده بى هر ټیستا پرې. گویم له قسه ی پیره پیا وه کان بوو. ده یانه وى بتدنه ده ست تالیبان. سه ربازه کان جاروبار دینه ټیره. پیاوانى ټه و گونده پیمان وایه ټه و سه ربازانه پارهی که ی زوریان ده دهنى ټه گهر تویمان پى بدن.

پهروانه جامانه که ی به سه ر شانیدا دا و سوله کانى له پى کرد. ده له زرى. ده یزانى کچه راست ده کا. له و هوړدو و گایه ی زستانى له گه ل باوکى له وى ببوو، زورى له و به سه ره اتانه بیستبوو.

کچه گوتى: "وهره. ټه وه ش هه ندیک خواردن و پرېکیش ټاو."

ټیتر پرېسکه یه کی دا به پهروانه.

- نه مویرا له وه پتر هه لگرم. شتیکى وا نیه. له وانه یه نه تگه یه نیتته گونده که ی دیکه و برې.

- چوڼ چاکهت بده مه وه؟

کچه به پارانه وه گوتى: "منیش له گه ل خوت به ره. ژیانى من لیړه زور پوچ و بى مانایه. لیم روونه له و دیوى ټه و گردو لکانه وه شوینیکى باشتى لیبه بو ژیان. به لام من به تهنیا ناتوانم بچم."

پهروانه شهرمى ده کرد چاو له چاوى کچه بکا. ټه گهر له گه ل خوى بردیایه ی هه موو پیاوى ټه و گونده یان وه دوو ده که وتن. دواىیش کچه که به هوى بى ریژى به بنه ماله که ی تووشى کیشه و گیکه لیکى گه وره ده بوو و خویشیان راده ستى تالیبان ده کرد.

پهروانه که دلې زور بو خوشکه که ی توند ببوو، کچه ی له باوه ش کرد و به له بزیکى ساردوسر وه لامى داوه: "بگه رپوه. بچووه ماله که تان. من ناتوانم یارمه تیت بده م."

پاشان که لویه له که ی هه لگرت و خیرا و بهی ئه وه ی ئاور بداته وه، که پاره و که وته ریگه بۆ ئه وه ی له گونده که بچیتته ده ری.

هه تا سبهینی ئیواره، که خور ئاوا بوو، پهروانه یه که پشوو ریگه ی بری. ئیتر جیه کی دوزیه وه، که له بهر گابهرد، با نهیده گرته وه. هه ره لوی دانیشته و چاری بریه دیمه نه شکومه نده که ی ئه فغانسته. زه ویو زاریکی ره قین و بهرده لین بوو، به لام رهنگی ئاسمان نیشته بووه سه ر گرد و ته پۆلکه کان و سووراییه کی که شی پی به خشیبوون. ته پۆلکه کان ده دره وشانه وه.

دانیشته و پارووه نانیک و چایه کی ساردی خوارد. له دووره دیمه نه که ی به رامبه ریدا، جگه له ته پۆلکه و ئاسمان نه بی هیچ دیار نه بوو.

به دهنگی کی بهرز گوئی: "به تاقی ته نیم."

"با" دهنگ و قسه کانی له گه ل خویدا برد. به دلێ حه زی لی بوو که سیك له وی بوایه و قسه ی له گه ل کردبایه. گوئی: "سه د خۆزگه شوزیه لی ره بوایه."

شوزیه هاوړی هه ره باشی بوو. هه ردووکیان له کابول خویان کردبووه کور بۆ ئه وه ی بنه ماله کانیان به خویو بکه ن. به لام شوزیه ئیتر له پاکستان بوو و مه حال بوو پهروانه بتوانی قسه ی له گه ل بکا.

له وانه ش بوو ریگه یه که هه بی بۆ قسه کردن له گه لی. دهستی له جانتاکه ی باوکی نا، که ئیتر ببوو به جانتای خوی. قه له م و دهفته ره که ی ده رهینا و له بری میز له سه ر جانتاکه ی دانا و دهستی کرد به نووسین.

شوزیه ی ئازیز!

حه وتوو ی رابردوو، باوکم به خاک سپارد.

پەروانە بەدەم بېرىنى گىرد و تەپۆلكە و بەيارە وشكەكانەو، لەگەڵ خۆى خستەى لىكدانى لىك دەدايەو: "چواردە پىنج جارانى پىنج دەكاتە هەفتا چواردە شەش جارانى شەش دەكاتە هەشتا و چوار. چواردە حەوت جارانى حەوت دەكاتە نەود و هەشت."

ئەو لە باوكىيەو فىر ببوو.

باوكى بەر لەوئەى وانەى زانست يان جوگرافيا بە پەروانە بلىتەو، دەيگوت: "ئەم دونيايە پۆل و قوتابخانەى ئىمەيە."

ئەو مامۆستاي مېژوو بوو، بەلام شتتەكى لە وانە و دەرسەكانى دىكەش دەزانى.

لە درىژايى رىگادا، كە بەشويىن بنەمالەكەياندا دەگەرەن، جارى وابوو دەرفەت دەپەخسا و هەلدەكەوت سواری عارەبانە يان پىكايىك دەبوون بۆ ئەوئەى لە گوندىكەو بەچنە گوندىكى دىكە يان لە هۆردووگايەكەو بەرۆن بۆ هۆردووگايەكى دى. بەلام زۆرەى جارەن ناچار دەبوون بە پىيان بەرۆن و هەر رىگايان بەو وانەگە لە كورت دەكرەو.

كە بەتەنيا دەبوون، باوكە فىرى قسەكرەنى ئىنگىلىزى دەكرە. ئىتر ئەو كاتانەى رادەوستان پشويەك بەن، پەروانە ئەو وشانەى فىريان ببوو، لەسەر عەرزەكە دەينووسىنەو. باوكە بەشەك لە چىرۆكى نىو شانۆنامەكانى شەكسپىرىشى بۆ دەگىراو، هەرەها باسى بەرىتانياى بۆ دەكرە. ئەو جىيەى لەوى چوبووه زانكو.

ئەو شەوانەى هەواكەى خۆش دەبوو و ئەوانىش شەكەت نەبوون، باسى ئەستىرە و هەسارەكانى بۆ دەكرە لە مانگە ساردەكانى ئەو زستانە دووردرىژەدا، باسى شاعىرە فارس و ئەفغانىەكانى بۆ دەكرە و شىعەرەكانى لەبەر دەگوتنەو و پەروانەش ئەوئەندەى دووپاتە دەكرەنەو هەتا لەبەرى دەكرەن.

باوكە دەيگوت: "مىشكىش پىويستى بە راھىنانە، رىك وەك جەستە. مىشكى تەمبەل بەكارى هىچ نايە."

بەدەم رىگەو جاروبار باسى خىزانەكەى خۆيانيان دەكرە. بۆ وىنە باوكى دەپىرسى: "بلىيە عەلى چەندە گەرە بووبى؟"

ئەو چەند مانگان لە زىنداندا مابۆو و ئەو كاتەى بەرىش درابوو، ئىتر كۆرە بچكۆلەكەى لەگەل ئەندامەكانى دىكەى خىزانەكەى لە كابول رۆيوون. پەروانەش هەولەى دەدا ئەو كاتە بىنەتەو بەر خۆى، كە

بۆ دوايىن جار برا بچكۆلانەكەى لە باوش كردبوو، بۆ ئەوەى بزانی ئەو كات چەندە بوو. دوايىش پيىكەو
مەزەنەيان دەكرد كە لەو كاتەو تا ئيستا دەبى چەندە گەورە بووبى.

پەروانە باسى مەريەميش دەكرد: "مەريەم زۆر زيرەكە."

باوكى دەيگوت: "كچەكانى من هەمويان زيرەكن. رۆژتيك دى ئيوه زۆر زۆر بەهيژ و بەتوانا دەبن و
ئەفغانستانە هەژار و داماوەكەى ئيمە سەرلەنوئى بنيات دەنيئەو." "

پەروانە و باوكە و ايان باسى ئەندامەكانى خيزانەكەيان دەكرد، دەتگوت لە رۆژانى پشوو دان. ئەوان هەرگيز
باسى نيگەرانيەكانى خويانيان نەدەكرد. جارى واش بوو باوكە لەبەر ژان و نازار قسەى پى نەدەكرا و بە
بيدەنگى ريگەيان دەبرى.

لە كاتى بۆردومانى قوتابخانەكەو زەبريىكى پى كەوتبوو، قەرەبوو نەدەبۆو. جگە لەووش ئەو لە سۆنگەى
ليدانهكانى بەندبخانە و نەبوونى خواردەمەنى و چاوديريى پزيشكى لە هۆردووگاكاندا زۆربەى كاتەكان لە
ژان و نازاردا دەتلايهو.

پەروانە حەزى لى نەبوو بىر لەو رۆژانە بكاتەو. لەو رۆژانەى هيچى لەدەست نەدەهات بۆ چاكبوونەو
باوكى.

هەر پيى دەگوت: "باوكە، ناكرى تاويك لە شوينيى ميئينەو؟"

باوكەش بەردەوام لە وەلاميدا دەيگوت: "بيت و لە شوينيى ميئينەو، دەمرين. دەبى بەردەوام بين."
ئەو رۆژە پەروانە ژانە زگيىكى هەبوو و دەشيزانى هيبى چيبە. ئەو برە برنج و نان و وشكەتووى كچە
گوندييهكەى پيى دابوو، سى رۆژ بوو تەواو ببوو. ئەو هەموو جارى، تۆزيىكى لى دەخواردن و دەسبەجى
ئەوى ديكەى دەپيچايەو دەيگوت نەكا بەسەر خويدا زال نەبى و هەمووى بخوا. بەلام ئەو سى رۆژ بوو
گوندەكەى جى هيشتبوو و هيچى پى نەمابوو بيخوا.

- چوارده هەشت جارانى هەشت، دەكاتە سەد و دوازده. چوارده نۆ جارانى نۆ دەكاتە سەد و بيست و دوو...
نا... وانيه.

هەولى دا وەلامە راستەكەى بدۆزيتەو، بەلام ئەوئەندە ماندوو بوو، مييشكى كارى نەدەكرد.
لەو لای زەوىوزارە بهيار و پان و بەرينەكەو، گوپى لە دەنگيى بوو. دەنگى بنيادەم بوو، نەك دەنگى
حەيوان يان سەيارە. ئەو دەنگە جارى بەرز دەبۆو و دادەمركاوه. پەروانە پيى وابوو لوورە و گقەى بايه بە
نيو گرد و تەپۆلكەكاندا دەسوورپتەو. بەلام ئەو رۆژە هەواكەى مەند و هيمن بوو. تەنانەت سرويەكيش
شنەى نەدەها و بە مل و گەردەنى نەدەكەوت.

گه‌یشته شیوئیکی بچووک، که ده‌رووبه‌ری پر بوو له ته‌پۆلکه و گرد. ده‌نگه سه‌یرو سه‌مه‌ره‌کش له نیوان
گرده‌کاندا ده‌نگی ده‌دایه‌وه. نه‌یده‌زانی ده‌نگه‌که له کوئیه دی. برپاری دا خوئی مات بدا، به‌لام نه‌ داریکی
لی بوو و نه‌ به‌ردیک خوئی له په‌نای بشاریتته‌وه.

به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز به‌خوئی گوت: "هه‌روا ده‌رۆم بزائم چیه."

که گویی له ده‌نگی خوئی بوو، توئی هیور بوو.

که گه‌یشته گه‌وه‌یه‌کی شیوه‌که، ده‌نگه‌که به‌رزتر بوو. ریک له‌ژور سه‌ریه‌وه ده‌هات.

په‌روانه سه‌ری به‌رز کرده‌وه و شنیکی کووری دیت که له‌سه‌ر ته‌پۆلکه وشکه بچووکه‌که دانیشتبوو.

ده‌مامکه‌کی هه‌لدا بوو و ده‌موچاوی دیار بوو. که‌وابوو ته‌و ده‌نگه سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه هیی ته‌و بوو.

به‌ زه‌حمه‌ت له ته‌پۆلکه‌که چووه سه‌ر. ته‌پۆلکه‌که قیت و رژد بوو و به‌و کۆله‌ی به‌ کۆلییه‌وه بوو، به‌

هانکه‌هانک گه‌یشته سه‌ری. هه‌موو گیانی شه‌لالی ئاره‌قه بوو. توئیک له‌ به‌رده‌م ژنه‌که راوه‌ستا و ده‌ستی

راوشاند چاوه‌روان مایه‌وه هه‌تا پشوویه‌کی بیته‌وه به‌رخوئی و بتوانی قسه‌ بکا.

ده‌نگی قیژه و هاواری ژنه‌ نه‌پرایه‌وه.

په‌روانه گوتی: "تۆ باشی؟"

وه‌لام نه‌بوو.

- هیچت پییه بو خواردن؟

دیسان هه‌روا ده‌بیژاند.

ته‌و ژنه خه‌لکی کوی بوو؟ خو هیچ گوند یان خانووبه‌ریه‌که له‌و ده‌ورپشتانه دیار نه‌بوو. هیچ پریاسکه‌یه‌که

شتیکی وای پی نه‌بوو بلیی ریواره و ده‌روا.

په‌روانه پرسیی: "ناوت چیه؟ خه‌لکی کوی؟ له‌ کوئیه هاتوی؟"

ژنه، نه‌ چاوی لی کرد و نه‌ جووله‌یه‌کیشی کرد، که ده‌ری بخت ده‌زانی په‌روانه له‌ به‌رده‌می راوه‌ستاوه.

په‌روانه کۆله‌کی دانا، ده‌ستی برده‌ به‌ر ده‌موچاوی. هه‌لبه‌زودابه‌زی کرد و ته‌نانه‌ت له‌ بن گویی ده‌ستی‌شی

لیک دا. دیسان جگه له‌ قیژه و هاوار ده‌نگی‌کی دیکه‌ی لیوه‌ نه‌هات.

په‌روانه به‌سه‌ریدا نه‌راند: "بیبه‌وه ده‌ی، بیده‌نگ به‌ بیده‌نگ. گوی بده‌ من."

ئیت ده‌هاته‌وه و نیوشانی گرت و توند رایوه‌شاند.

- تۆ گه‌وره‌ی. تۆ که‌سیکی به‌ته‌مه‌نی و ده‌بی ئاگات له‌ منیش بی.

ژنه هه‌روا ده‌بیزیکاند.

پەروانە ھەزى لى بو تى ھەلبدا. دەيوست ئەوئەندەى بە شەقان لى بدا و بە ھەرزىدا بدا، ھەتا ناچار دەبىت لەجىي خۆى ھەستى و ھەندى خواردى بداتى. زۆر بە توورەيىھەو راي دەوھشانىد و تەنانەت دەستىشى لى ھەلئىنا، بەلام لەو كاتەدا چاوى ژنەى دىت.

چاوەکانى ترووسكاييان تىدا نەبوو. ھىچ شتىكيان تىدا بەدى نەدەكرا. پەروانە لەو ھۆردووكايانەى بو پەنابەر و ئاوارەكانيان كەردبوونەو، زۆر چاوى ئاواى دىتبوو. ئەو خەلكىكى دىتبوو كە ھەموو شتىكيان لە دەست دابوو، كەسانىك كە ھەرگىز ھەستيان بە ھەشق و بەزەيى و شادى نەدەكرد.

چارىكيان باوكى پىي گوتبوو: "ھەندى كەس بەر لە مردنى خۆيان دەمرن. ئەوان پىويستىيان بە بىدەنگى و پشودان ھەيە و بە پزىشكىكى تايبەت كە لەو شتانە تى بگا. ئەوان دەبى داھاتووى باشتر بىننە بەرچاوى خۆيان. بەلام لەو ھۆردووكايانەدا شتى وا نيە. تەنانەت پەيداكردى بەتانيە كىش ئەستەمە. پەروانە خۆ لەو كەسانە ببویرە و توخنيان مەكەو. تۆ ناتوانى دەستيان بگرى. ئەوان تۆش بىھيوا دەكەن."

پەروانە بە ھەبىرھىنانەوھى قسەكانى باوكى، ئىتر ھەزى تىھەلدانەكەى لەو ژنەى دامركايەوھ. نە ژنە دەيتوانى يارمەتیی ئەو بدات و نە ئەویش دەيتوانى دەستى ژنە بگرى و كۆمەگى بكا. ھەر بۆيە پرىسكە و شتەكانى ھەلگرت و لە گەردەكە بەرەو خوار بوو. ئىتر بە بەھەموو تىنى خۆى لەوى دوور كەوتەوھ. ئەوئەندە دوور كەوتەوھ ھەتا ئىتر گوئى لە دەنگى زرىكە و قىژەى ژنە نەدەبوو.

ثیوارهی ئەو رۆژە پەروانە لە سەر پردیکی بچوک راوەستا و زگی بە پەرژینەکانیەوه نا و لەوێوە سەیری زەوی و زارە روت و قاقەکانی دەورووبەری کرد. گوندیکی بچوک بە کۆمەلێک کۆخ و هۆدەیی گلەوه دیار بوو، کە کاول ببوو. دیمەنی کاولاش و خانووە رووخاوی دواي بۆردوومان، لەبەرچاوی پەروانە نامۆ نەبوون و پتر لە بیست سال بوو ئەفغانستان لە شەردا بوو و هەمیشە ژمارەیهک خەلک خەریک بوون بۆمبیاران بەسەر ئەوانی دیکەدا بەردەدایەوه. ژمارەیهک زۆریش بۆمب بەسەر شاری کابولدا درابوون. هیچ کوی نەمابوو بۆمباران نەکراي.

لەو خوارەوه، هیچ گیانلەبەریک دیار نەبوو، جگە لە لەتە قوماشیێک کە بە دەرگای مایێکەوه دەشنایەوه. بیستبووی جاری وایە دواي بۆردومانێ گوندیێک، سەربازەکان دەچنە گوندەکەوه و لەو خانووانەدا دەمیننەوه کە خەلکەکە بەجیبیان هیشتوون. لە درێژایی سەفەرەکەیدا لەگەڵ باوکی زۆری شتی وا دیتبوو. ماوهیهکی دوورودرێژ هەر وا سەیری گوندەکەیی کرد، بەلام هیچ جوولەیهکی نەدی. لەسەرخوا لە گەردەکە هاتە خوارێ. زۆربەیی دیوارەکانی دەوری گوندەکە رووخابوون و ناو گوندەکە دیار بوو، بەلام لەوانەش بوو سەربازەکان لە شوینیێک خۆیان حەشار دای.

بە پارێزەوه بەسەر وردکە بەردەکاندا تێپەری و چوو نێو گوندە بچووکەکەوه. ورد ورد لە دەورووبەری خۆی روانی بەشکم شتیکی تیدا بدۆزیتەوه. نێو کۆخەکە، راخەریک و سەرچەفیێک و هەندی قاپ و قاچاغ و ئیستیکانی چای لی کەوتبوو.

زۆری دیمەنی لەوجۆره دیتبوو. ئەوه دیمەنی راکردنی مەزۆ بوو بۆ رزگارکردنی گیانی خۆی. دیمەنیکی وەک مالهەکانی خۆیان پاش بۆردومانەکان، کە بەپەلەپەل چەند پارچە کەلوپەلیکیان هەلگرتبوو و رایان کردبوو. نەیدەزانی خەلکی ئەو گوندە بەرهو کوی رایان کردوو. بە دلنیاییهوه ئەگەر لییان روون بوايه ئیتر مەترسییهکیان لەسەر نابی، دەهاتنەوه و گوندەکەیان دروست دەکردەوه. زۆر ترسناک و ناخۆش بوو بەتەنی گوندیکی چۆلکراودا بمینیتەوه. هەستی دەکرد یەکیان کەسانیک ئەوه لە شوینیێکەوه سەیری دەکەن، بەلام خۆکەس لەوی نەمابوو سەیری ئەو بکات.

شەنەبایەکە دەنگی نووزەیهکی لەگەڵ خۆیدا هیئا. دەنگیکی وەک نووزانەوه بیچوو پشیلە. پەروانە بەرهو دەنگەکە چوو. دەنگەکە لە نێو ئاخیرین خانووی ئاوابییهوه دەهات. لەبەر دەرگاوه راوەستا. لایەکی میچەکە داتەپیبوو. سەیریکی دەورووبەری خۆی کرد تا بزانی دەنگەکە لە کویوه دی. دیتیهوه. بەلام بیچوو پشیلە نەبوو.

له گۆشه‌یه‌کی ژووره‌که‌وه، مندالئیکی ساوا له‌سه‌ر گازه‌رای پشت که‌وتبوو. پارچه قوماشی‌کی پیسی به‌سه‌ردا درابوو. دیار بوو ئه‌وه‌ش با هی‌ناوی‌تی و به‌سه‌ری‌دا داوه. مندالئه‌که به ئاسته‌م تینی تیدا مابوو و به‌حال نووزه‌ی ده‌هات. وا ده‌گریا ده‌تگوت زۆر گریاوه و ئیتر هی‌وای نه‌ماوه به‌وه‌ی یه‌کی‌ک به‌ده‌نگییه‌وه بی. په‌روانه به‌ره‌و لای چوو و گوتی: "ئه‌وه به‌ته‌نیا به‌جیان هی‌شتوو‌ی و رو‌یشتوو‌ن. وه‌ره به‌چکۆله‌ی داماو." ئیتر مندالۆچکه‌که‌ی له‌ باوه‌ش کرد.

- بنه‌ماله‌که‌تان ترسان و تۆیان له‌بیر کرد؟

ئیت له‌و کاته‌دا بوو که‌ وزه‌وزی می‌ش و مه‌گه‌ز سه‌رنجیان به‌ره‌و ته‌رمی ژنی‌ک راکیشا که‌ له‌ نیو به‌رده‌کاندا که‌وتبوو.

به‌په‌له‌ مندالئه‌که‌ی له‌ ژووره‌که‌ برده‌ ده‌روه‌ه و بو ئه‌وه‌ی تیشکی خۆره‌که‌ له‌ چاوی نه‌دا، ده‌ستی بو کرده‌ سی‌به‌ر.

- نا، فه‌رامۆش نه‌کراوی، ته‌گه‌ر دایکت توانی‌بای تۆشی له‌گه‌ل خۆی ده‌برد.

له‌ ده‌روه‌ی کۆخه‌که‌ و له‌ روونا‌کاییدا، تی‌گه‌یشت مندالئه‌که‌ نیوه‌پووته‌که‌ کورپه‌ و خۆشی ته‌ر کردوو‌ه. گوتی: "ده‌بی خاوینت بکه‌مه‌وه. به‌لام له‌ پێشدا ده‌بی شتی‌ک بده‌می بیخۆی. دیاره‌ له‌و ده‌ورو به‌رانه‌ شتی‌ک بو خواردن ده‌ست ده‌که‌وی." "

مندالئه‌که‌ی برده‌ نیو خانوویه‌ک، که‌ زۆر نه‌پووخابوو. ویستی دایینی و به‌ دوا‌ی خواردندا بگه‌ری، به‌لام مندالئه‌که‌ توند گرتی و زریکاندی. کورپه‌گه‌ ئیتر نه‌یده‌ویست به‌ته‌نی بی‌نی‌تیته‌وه.

گوتی: "زۆر باشه‌ رۆله‌گیان. به‌جیت ناهیتیم." "

ئیت له‌بری مندالئه‌که‌، کتیب و که‌لوپه‌له‌کانی باوکی دانا.

ئه‌و خانووه‌ش هه‌ر ژووری‌کی هه‌بوو. له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه، ده‌فری‌کی دۆزییه‌وه که‌ هه‌ندی برنجی تیدا بوو. که‌پووی هی‌نابوو، به‌لام ده‌کرا به‌شه‌ که‌پوولیدراوه‌که‌ی لا‌دا. له‌ته‌ نانی‌کیشی لی بوو. به‌لام وا ره‌ق ببوو ددان نه‌یده‌پری. زۆر گرنه‌گ نه‌بوو، چونکه‌ بلێی و نه‌لێی هه‌ر ده‌خورا.

گوتی: "ها، به‌چکۆلانه‌، ده‌بی ئاهه‌نگی‌ک بگه‌پین." "

له‌ ده‌م ئاوا‌ییه‌که‌ جۆگه‌یه‌کی به‌چووی دیتبوو. ده‌فری‌کی له‌سه‌ر ره‌فه‌که‌ هه‌لگرت و چوو ئاوی بی‌نی.

مندالئه‌که‌ نه‌یده‌توانی به‌ ئیستی‌کان ئاوی بخواته‌وه‌ و به‌شی زۆری ئاوه‌که‌ی به‌خۆیدا رشت. به‌لام په‌روانه‌ دلنیا بوو هه‌ندی‌کی هه‌ر خواردوو‌ته‌وه‌. له‌تی‌ک له‌ نانه‌که‌ی له‌ ئاوه‌که‌دا خووساند و به‌ مندالئه‌که‌ی دا.

مندالئه‌که‌، هه‌رچی په‌روانه‌ ده‌یدایی، ده‌بخوارد و چاوی لی نه‌ده‌تروو‌کاند.

گوتى: "تۆبە قەد عەلىيى برامى. ديارە دوايىن جار كە دىتم ھىندەي ئىستاي تۆ بوو، نا لىم تىك چو، تۆ لەو بچوكتىرى. ھەرچۆنى بى، دەزاتم مندال چۆن خويان پيس دەكەن. لە پىشدا تۆ دەشۆمەو و دوايىش خۆم. دوايىش ديسان شتىك دەخۆين."

دەبوو بگەرپىنەو مالى مندالەكە بۆ ئەو ھى جلوبەرگى خاويىنى بۆ بدۆزىتەو و چەند پارچە پەرۆيە كىش بۆ پۆشەك و كلاويكى بچووكىشى بۆ سەرى مندالەكە دۆزىيەو. ئەو مالىەو ھەھا كاول ببو لەو پترى تىدا دەست نەدەكەوت. لە لايەكىشەو پىي خۆش نەبو لەو پتر لەو مالىەدا بىننەو كە دايكى مندالەكەي تىدا بوو.

بەخۆي گوت: "خۆزگە شاردابامەو، بەلام ناتوانم، نا."

بە پارچە پەرۆيەك دەموچاوى ژنەي داپۆشى بۆ ئەو ھى لانيكەم مېش و مەگەز لىي نەنىشن. ئىتر ھەزى لى نەبوو سەر بەو مالىەدا بکاتەو.

ئەوجار بە مندال و جلوبەرگە خاويىنەكانەو بەرەو جۆگە ئاوەكە چوو.

كە جەلە پيس و تەرەكانى لەبەر مندالەكە داكەن، گوتى: "چەندە كورپىكى باشى تۆ."

ئىتر ھەك چۆن دىتبووى گەورەكان مندالى بچووك دەدوئىنن و گۆرانىيان بۆ دەلئىن، دەستى كرد بە دواندىنى مندالەكە.

- ھەواندەو و بەخىوكردىنى تۆ زۆر ئەستەم نىە. ھەر ھىچ نىە. ھەك ئەو وايە بىچووە پشیلەيەكى بچووك بجاويىتەو.

ئەو ھەمىشە ھەزى لى بوو بىچووە پشیلەيەكى ھەبى.

ئاوەكە سارد بوو، بەلام مندالەكە ھىچ پىي ناخۆش نەبوو. ئەو ھەر سەيرى پەروانەي دەكرد. دەمىك بوو خۆي تەر كەردبوو و ھەموو گيانى گرمژنەي گرتبوو و سوور ببۆو. زۆرىش لاواز بوو، بەلام لەسەر يەك ساغ بوو.

پەروانە شەكى خاويىنى لەبەر كرد و گوتى: "ئەوجار باشتر بووى."

نەيدەزانى خانەوادەي ئەو مندالە بە زمانى پەشتوون قسەيان كەردووە يان دەرى. ئەگەر زمانيان پەشتوون بووبى، خۆ مندالەكە ھەر لىي تىنەدەگەيشت دەلئى چى. بەلام پەروانە زۆر بەلايەو گەنگ نەبوو. ھەر ئەوئەدى يەكىك ھەبوو ھاودەنگى بى، بۆ ئەو بەس بوو.

كوتە پەرۆيەكى بۆ مندالەكە لە شوئىنىكى نيوان چەند بەردىك راخست، كە لىي ديار بى و مندالە دلئيا بى ھەر لەويە. ئەوجار جلوبەرگە پيسەكانى خۆيشى داكەندن و شەلوار كامبەزە خاويىنەكەي لە نزيك خۆيەو

دانا و خۆی خسته نيو تاوه كه و گوتى: "به لى، من كچم. به لام تهوه ههر خوم و خوت دهيزانين. به ينى خومان بى، ها."

مندالّه كه گرځگالى كرد. په روانه خوى و جله كانى به لم شويشت. دواييش شمه كه كانى خوى له بهر تاوه كه هه لخت بۆ تهوه و شك ببنه وه.

كه ديسان گهړانه وه نيو تهو مالهى زور كاوړ نه بېوو، ههم خوى پارچه يه كه له نانه به ياته كهى خوارد و ههم به شى مندالّه كه شى دا. مندالّه كه تير بوو و خهوى لى كهوت.

په روانه به سپايى بردى و له سهر دوشه گيكي دانا و دايپوشى. دواييش له تهنيشتى دانيشت و چاوى تيوه برى. خاوين و جوان بېوه و كه په روانه دهستى به سهر دهستيدا هينا، تهو په نجه بچووكه كهى له يه كيك له په نجه كانى په روانه توند كرد. له روخساره خهوتوه كهيدا، ناسه واريكى شهر نه ده بينرا.

په روانه گوتى: "ناوت ده نيم حه سهن. چونكه ههر چو نيك بى هه موو كه س ده بى ناويكى هه بى." له تهنيشتى دريژ بوو و به سپايى گوتى: "خهونى خوش بيىنى."

تهو جار خوشى خهوى لى كهوت.

به يانى كه په روانه به خه بهر هات، خوى خاوكيش كرد و چيژى له دوشه گه نهرمه كهى بن خوى وهرگرت، چونكه به و دوايىانه ههر له سهر عهرزه رهقه كه دنوست. به خه والووييه وه بېرى له وه ده كرده وه ناخو ده توانى دوشه گه كه وا خر بكاته وه و بچووكى بكاته وه كه بتوانى له گه ل خوى بيىات يان نا.

دهنگى حه سهن، په روانه راجله كاند. تهو خهريك بوو سه بېرى په روانه ده كرد و كه ديتى په روانه ش سه بېرى تهو ده كا، به پيكه نينيكي سه بېره وه، دهسته كانى راوه شاندا.

په روانه گوتى: "به يانيت باش حه سهن."

دزبينه وهى هاوه لىك، له هه موو شتيك خوشتر بوو. له باوه شى كرد و به پاريزه وه سه بېرى دهره وهى كرد. هه موو ولات بيدهنگ بوو. له ماوهى خهوتنه كه شياندا، هيچ سوپايه كه نه هاتبووه گونده كه وه.

پرسى: "برسيته حه سهن؟ رات چييه له سهر پلاو و كشميشيكي به زه عه رانه وه، كه پر بى له گوشتى برژاوى به رخ؟ دواييش ده توانين كه لانى بخوين يان چهندى حه زمان لى بى په تاتهى سووره وه كراو. تو پيت باش نيه؟"

په روانه هه روا كه يه كه به يه كه ناوى خواردنه كانى دينا، حه سه نيشى له كو ل ده كرد. حه سهن وه كه تهو مه يمونهى په روانه له كتيبى جوگرافى قوتابخانه دا ديتبووى كه خوى به لقه داريكه وه هه لواسيى بوو، تاوا به پشتييه وه نووسا. په روانه هه موو تهو كه رووهى سهر برنجه سارده كهى نيو قابله مه كهى داپوشى بوو، هينا يه دهرى و تير له گه ل حه سهن دا كهوته خواردنى تهوهى مابوو.

دوای نانی به یانی، به کۆخه بچووکه که دا گهرا، به شکم شتی دیکه ی لی دەست بکهوی به کار بی، به لām به لای مائی حه سه ندا نه چۆوه و باش بو تووشی تهرم و مردووانیش نه بۆوه.

خانوه کی بچووکه له پشته وهی ماله کانه وه بو. به ریکه وت گه وپ بو. دوو بز و چند مریشکیکی تیدا بو. په روانه بریک دهیزانی چۆن شیر بدۆشی. که دهستی بۆ گوانی بز نه که برد و شیر ی لی هات، وهخت بو له خۆشیان شاگه شکه بی. زۆریه شیر هه که ی دا به حه سه ن و خۆشی هه ندیکه ی خوارد. گهرم و شیرن بو.

به لām مریشکه کان نه یانه یشت هیلکه کانیان هه لگر ی. هه ر جار یکی لییان ده چوه پی شی، پیی هه لده پرژان. په روانه گوتی: "من له ئیوه پتر پیویستیم به و هیلکه نه یه."

ئیت به ته خته یه که ئه وه نده ی کسه کش لی کردن، هه تا به دم گاره گاره وه ده رپه رینه ده ری. په روانه هیلکه کانی له سه ر ره فه یه کی ژور سه ری هه دانا، له ترسی ئه وه ی نه کا پییان لی بی.

حه سه ن ئه وه نده ی چاوی لی بو، نه ده گریا. هه ر بۆیه په روانه هه ول ی ده دا به جی نه هیل ی. له گه ل حه سه ن مال به مال گه ران و له نیو ورد که به رده کاند هه ر شتیکی به که لکیان دۆزیبا وه هه لیان ده گرت هه. دوای جی دۆزیبۆوه، خستییه نیو له ته لایلۆنیکه وه و به دوای خۆیدا رایکی شتا. که لی بۆوه، هه مووی له به رده م خۆی هه لپشت.

به حه سه نی گوت: "پیم خۆش نیه شتی خه لکه هه لگر م، به لām چون ده بی ناگام له تۆ بی، خه لکی ئه و گونده ش ده بی کۆمه گی من بکه ن."

سهیری هه موو ئه و شتانه ی کرد وا له نیو زیل و زاله کاند کۆی کرد بو نه وه. به وردی ئه و شتانه ی جو ی کرد نه وه*، که ده ی توانی له گه ل خۆیدا بیانبا. تا ئه و کات ته نیا قابله مه یه کی بچووکی هه بوو، به لām ئیت ئه و جار چه قۆیه کی تیژ و به تانیه کی زیادی و چند مۆمیک و چند قوتوه شقارته و مقه ستیکی بچووکه و هه ندی به ن و په تیشی دۆزیبۆوه. که وچکیکی ده سک در یژ و دوو ئیستیکانیشی خسته سه ریان. ئیستیکانه کان بچووکه بوون و له وان هه بوو بتوانی حه سه ن فی ر بکا که چۆن خۆی به ده ستیانه وه بگری. حه سه ن زیره که دیار بوو.

خواردنه کانیسی له پر یسکه یه کی دیکه نا. ئارد و برنج و پیاز و گیژهر و هه ندی وشکه قه یسی. جگه له وانه شتیکی دیکه ی نه دۆزیبۆوه. قوتوه کیشی رۆن دۆزیبۆوه، ئه ویشی له پر یسکه یه کی دیکه نا.

*جۆی کرد نه وه / جودا کرد نه وه: لیک هه لآوردن. لیک جو یکرد نه وه، لیک هه لآوردن.

ئاخرييه كەي ئەو شتەشى ھەلگرت كە بە دۆزىنەو ەكەي دلئى زۆر خۆش ببوو. سابوونىك، كە وینەي سوورە گولئىكى بەسەر كاغەزە كەيەو ە بوو. زۆر قەدىمى ديار بوو. نەيدەزانی خاوەنەكەي لەكوپى ھىناو ە و بو كەنگىي ھەلگرتو ە.

پەروانە ھەر دوو پرىسكەكەي لە تەنىشت كەلوپەلەكانى دىكەي و لە نزيك دەرگای ئەو مائەو ە دانا، كە لە ھەمووان كەمتر رووخابوو.

بە ھەسەنى گوت: "ئىستا ئىتر ئامادەين برۆين. با بچين داىكم بدۆزىنەو ە. ئىزنى دەدەم يارمەتيم بدات بو چاودئيرىكردنى تۆ، بەلام من گەورەي تۆم نەك ئەو. باشە؟ نوريە، خوشكە گەورەكەم، دلئيام دەيەوي فرمانت بەسەردا لى بدا، بەلام من ئىزنى پى نادەم." ئامادەي رۆيشتن بوو، بەلام ھەزى لى نەبوو پرا.

بە ھەسەنى - كە بە خەوالووييەو ە لەسەر دۆشەگەكە سەيرى دەکرد - گوت: "لە پيشدا دەبى مائەكە ھەلو ە ژيرين."

بە گەسكۆكەيەك، كە بە بزمارىكەو ە كرابوو، جوان جوان مائەكەي گەسك دا. تەپوتۆزىكى ھەستاندبوو ھەر مەپرسە. كاتىكى زۆريشى بە گسك لىدانەكە تىپەپى. بەلام كە لى بو ە، روالەتى مائەكە باشتر ببوو. لايەكەي دىكەي ئەو كۆشكە بچووكە لە چاوشوینە گەسك لىدراو ەكە خاوينتر ديار بوو. ھەسەنى لەسەر راخەرەكە دانا و بەرەو جۆگە ئاوەكە راى كرد بو ئەو ەي دەفرەكەي پىر بكا لە ئاو. بو خاوينكردەو ەي ديوار و رەفەكان ناچار بوو دوو جاران ئاوى خاوين لە جۆگەكەو ە بىنى. ئاخرييهكەي سەيرى كرد ھەموو مائەكە پاكوخاوينە.

لەسەرۆ و بەئەسپايى بەشپو ەيەك كە ھەسەن بەخەبەر نەيە، گوتى: "دەمتوانى چەند سوورە گولئىكيش لە دەرەو ەي مائەكە بچەقيتم. ئەفغانستان جارى جاران باغى زۆر جوانى ھەبو ە."

تارىفى ئەو سەردەمانەي لە داىك و بابى بىستبوو، ئەو باغانەي پيش لەداىكبوونى ئەو، بۆردومان لەناوى بردبوون و نەيھىشتبوون.

ئاو ە قوراو ەكەي بە پشت دەرگای مائەكەدا كرد و پەرۆپالەكانى ھەلخست بو ئەو ەي وشك بىنەو ە. دواى ئەو ە زانىي زۆر ماندو ەو ە. لە تەنىشت ھەسەن راكشا و زۆرى نەبرد، خەوى لى كەوت.

نيو ەي شو ەي بەخەبەر ھات. ھەموو ولات تاريك بوو و بو ساتىك نەيزانى لە كو ەو ە و بىريشى نەدەھاتەو ە. زۆر ترسا، رىك لەو كاتەدا ھەسەن جوولەيەكى كرد و پەروانە لە باو ەشى كرد و چاوى لىك نا ھەتا گو ەي بە تاريكييەكە نەبزو ەي و دووبارە بچەوي ەو ە.

بۆ سبەى بەيانی لە تەنیشت جۆگە ئاوەکە ئاگرێکی کردەوہ بۆ ئەوہی ئەو پینج هیلکە یەى دۆزبویوہ، بکاتە هیلکە وەرۆن. درەنگ وەبیری هاتەوہ کە داکی زۆر کەمى رۆن لەو دەفرە دەکرد وا هیلکە وەرۆنە کەى تیدا دروست دەکرد. بۆ ئەوہى هەم هیلکە کان تیک نەچن و هەم بەبنى تاوہ کەوہ نەنوسین. بەلام هیلکە کان زۆر خۆش بوون و ئەو و حەسەن تاوہ کەشیان لستەوہ. تەنانت بە لەتە دارێکی بنى تاوہ کەشیان کړاند بۆ ئەوہى هیچى لى بەفەرۆ نەچى.

کە هیلکە وەرۆنە کەى دەخوارد، کەوتەوہ بیر مریشکە کان.

لە حەسەنى پرسى: "تۆ پیت وایە کوشتنى مریشک زۆر ئەستەم بى؟"

حەسەنى لە باوەش کرد و بەرەو گەرە کە چوو بۆ ئەوہى هەندى شیرى تازەى بزە کە بخواتەوہز حەسەنى لەسەر کۆپەنکە کایەکان دانا و بەرەو لای مریشکە کان رۆیشت و گوتى: "ئێوہ کامتان دەتانەوى ببە خواردنى ئەمەرۆ نيوەرۆى ئیمە؟ کى بە دلخوازی خۆى دى؟" بەلام هیچ کام لە مریشکە کان نەهاتنە پیشەوہ.

پەروانە رووى کردە ئەوہى هەرە قەلەویان و وەبیر خۆى هینایەوہ و گوتى: "من لە ئێوہ گەرەترم." لەسەر خۆ لییان چوہە پیشى. مریشکە کە راوەستا و چاوى تێوہ برى. بەلام ریک لەو کاتەدا کە دەیەویست بیگرى، لە بن دەستى دەرپەرى. حەسەن گزگژ پیکەنى.

پەروانە خۆشى پیکەن گرتبووى و گوتى: "یارمەتیم نادەى، پیشم پیدەکەنى؟"

هیچ کام لە مریشکە کان حەزیان لى نەبوو بکەوہ داوى. پەروانە ناچار بوو بە نيو گەرە بچووکە کەدا سەریان لەدوو بنى و حەسەنیش تەواو بخاتە پیکەن. ریک لەو کاتەدا کە دەیەویست خۆ بەو مریشکەدا بدات وا لە گۆشە یە کدا قەتیس مابوو، لە پشت پەنجەرە کەوہ شتیکى بەرچاوەوت.

دەسبەجى حەسەنى لە باوەش کرد و وەك شیتان بەرەو ئەو مائە رای کرد، کە شەوى لەویدا نوستبوو. ئیتەر دەستى دایە پرێسکە و شتەکانى و بەکۆلى دا دان و بە هەلپە لە گوندە کە چوہ دەرى.

ئەو جامانە رەشە کەى سەربازانى تالیبانی لە دوورەوہ دیتبوو. ئەوان بەرەو گوندە کە دەهاتن. ئەگەر دۆزبایانەوہ و وایان زانیبایە کورە، ناچاریان دەکرد بچیتە گەلیان. ئەگەر زانیبایشان ئەوہ کچە... هەر نەیدەوێرا بیهینیتە بەرچاوى خۆى و تەنانت بیریشى لى بکاتەوہ.

پەروانە بیری نەکردەوہ. ئەو هەر رای کرد و لە گەردە کە وەسەر کەوت بۆ ئەوہى لە گوندە کە دوور بکەوێتەوہ.

خۆشى پىي سەير بوو كە چۆن بوو حەسەن لەو ماوەيەدا نەگريا؟ چۆن بوو تالايانە نەيانديت كە ئاوا بە
هەلەداوان لە گەردەكە وەسەر دەكەوت و چۆن ئەو هەموو شتە قورسەي هەلگرتبوو و لە بن ئەو بارە
قورسەدا نەكەوت؟ ئاخرييه كەي كە راوەستا، سى گەرد كەوتبوو نىوان ئەو و تالايانەو.

حەسەن بە راكردنەكەي پەروانە نەك نەترسابوو، بگەر پيشى وابوو ئەو كە مەيه كى خۆشە و تير پيەكە نيبوو.
كە پەروانە تۆزىك هاتەو سەر خۆي، ليكاوي زارى حەسەنى سەپپەو و گوتى: "ساوايه تيبش زۆر خۆشە."
دەيزانى بەو هەموو شتە قورسەو ناتوانى برۆا. هيشتا نەگەيشتبوو هيج كوي، كە قورسايى پرييسكە كان
چيى نە مابوو لە پەلوپۆي بھەن. بەلام نەشيدەو پرا هيج كام لە خوار دە مەنيە كان فرى بدا.

بە حەسەنى گوت: "نازائى كەي جاريكى دى خوار دىمان دەست دەكەوتتەو؟"
باقى پرييسكە كانى كەردەو و زانبي لەوانەيه هەموو كەلوپەلە كانى نيو ئەوانيشى پيوست بى.
هەرمابوو پرييسكەي كتيبە كانى باوكى.

ئەويشى كەردەو. چوار كتيبي بەرگ رەق و ئەستور و كتيبيكى گچكۆكەي تيدا بوو. ئەويان بەرگەكەي
ئاسايى بوو. ژمارەيه كيشى گۆقارى ژنان پى بوو. لەو ژمارەيهدا ئەو وتارانەي داىكى لە كابول نووسيبوونى
چاپ ببوو. ئەو گۆقارەي لە پاكستان چاپ ببوو و ژنە كان بە قاچاغ هينابوويانەو ئەفغانستان. گۆقارىك كە
پەروانە لە زەينيدا بوو، ئەگەر داىكي دۆزيبەو بيداتى.

گوتى: "سى لەو كتيبە گەورانە دەشارمەو. رۆژىك هەر دى بگەر پيمەو و دەريان بەينمەو."
بە بەردىكى تيژ عەرزە رەقپنەكەي هەلكۆلى و ئەو نەدەي قول كەرد كتيبە كانى تيدا بشارد ريتتەو. يەك كەي لە
كتيبە كان زانستى و ئەوانى ديكە ميژوويى و سېهەم كتيبش كتيبە شيعريكى فارسى بوو. قوماشيكي
بيكارەي پى نەبوو كتيبە كانى تيوەر پيچى، هەر بۆيه گلە سوورەكەي ريك بەسەردا كەردن.

دەستىكى بەسەر گلەكەدا هينا. دوايي چەند بەرد و وردكە بەردى وا لەسەر دانا، هيج كەس شكى نەچى بۆ
ئەو شتىك لەويدا شاردر او تەو. بيري لە باوكى كەردەو كە هەم خۆي و هەميش كتيبە كانى لە بن گلدا
بووون. لەوانەيه بەو جۆرە باوكيشى ئيت شتىكى هەبى بيخوينتتەو.

بە دليكى پر لە خەمەو، پرييسكە كانى و حەسەنى هەلگرت و كەوتە رى.

پهروانه له بهردهم ټهشکهوتیکا خوی مات کرد. دهنگیکی گوی لی بوو، که دیار بوو بهر لهو یه کیک چوده ته نیو ټهشکهوته که وه.

حسهن نقه نقی بوو و خوی ویک دینا. پهروانه په نجهی له سهر لیوی حسهن دانا. به لام حسهن لیی تینه گه یشته و زوری گوی نه دایی و ههر وا ده گریا و لینگه فرتی بوو و یه که به خوی ده یقیریشکاند. له دریزیای ریگادا، هه لگرتنی مندال زور جیواز بوو له گه ل هه لگرتنی پریسکه. پریسکه ده کرا له شانیکه وه بیخاته سهر شانه که ی دیکه ی، یان ټه گهر ماندوو بوایه دایینی یان ټه و ده مانه ی نه یده زانی به کام ریگه دا پروات و تووره ده بوو، فری بدات.

به لام منداله که زور زور به پاریزه وه هه لگرتنی. نه ده کرا فری بدات یان دایینی. حسهن ټه گهرچی مندالیکی شیرین بوو، به لام قورس و لاساریش بوو و جاروباریش بونی ناخوشی لی ده هات. پهروانه پشت و شان و ملی دیشا. هه لگرتنی ټه و هه مووه شته، زور ټاسان نه بوو. ته نانه ت لی کدانه وه ی خشته ی لی کدانیش چاری نه ده کرد و له تازاری که م نه ده کرده وه.

ټه و ټهشکهوته ی جوگه ټاویکیشی به ته نیشته دا ده پوی، ده کرا شوینیکی باش و گونجاو بیته بو حه وانه وه و حه سانه وه یه کی چند روزه. به مهرجینگ گورگی تیدا نه بی.

له بهر ټه وه ی حسهن یه که به خوی قیژاندی، ټیتر پهروانه ی هیوای نه ما به وه ی به دزییه وه بیچته ټهشکهوته که وه. له بهر ده رگای ټهشکهوته که راوه ستا و ورد سهیری ناوه وه ی کرد. دواپی چند هه نگاویک به ره و ژوروه وه چوو.

پتر له ره وه زیکی نزم ده چوو هه تا ټهشکهوتیکی راسته قینه. ټاویک دواتر چاوی له گه ل تاریکیه که ی ټه وی راهات. به شیک له دیواره که ی پشته وه شی دیت. به رزایی و به رینایی ټهشکهوته که جیی ټه وه ی ده بزه تیدا به سهر پیوه راوه ستی و ده ستی به پریسکه کانیه وه به رز بکاته وه. ده ورانده وری ټهشکهوته که، به ردی لی قوت ببونه وه و ده کرا له پشته وه یان به ټاسووده یی بنوی، به بی ټه وه ی نیگه ران بیته یه کیک به دزییه وه بیته سهری. ده یوانی ماوه یه که له و ټهشکهوته دا بمینیتته وه و ده ستی به سیننه وه.

- له ټهشکهوته که ی من بچو ده ری.

پهروانه ټاوری دایه وه و بهر له وه ی ده نگه که له دیواره کانی ټهشکهوته که دا ده نگ بداته وه، رای کرد. ترسابوو و ههر ټه وه ش بووه ی هوی ټه وه ی ته نانه ت دوا ی ټه وه ی تینی له ټه ژنوشی دا نه مابوو، ماوه یه که هه روا رانه وه ستی و رابکا.

كاتى شتېكى به زهينيدا هات، ئىتر ههنگاوى شل كردهوه. كتوپر به مېشكىدا هات، كه ههر له خورا وا زهندهقى چووه.

ئەو دەنگەى لە ئەشكەوتەكەوه بەسەرىدا نەراندىبوو، دەنگى مندالېك بوو. پەروانە راوہستا بۆ ئەوہى پشووہىكى بېتەوہ بەر. ئەوجار گەراوہ و سەيرىكى ئەشكەوتەكەى كرد. نەيدەويست ئيزن بدات مندالۆچكەيەك رىگەى حەسانەوہى لى بگرىت.

بەحەسەنى گوت: "وہرە با بچين بزائين كىيە لەوئى؟"

ديسان بەرەو زاركى ئەشكەوتەكە گەراوہ.

هەراى كرد: "سلاو."

دەنگىك ديسان نەراندى و گوتى: "پىم گوتى لە ئەشكەوتەكەى من پرۆ دەرى."

ئىتر دلنيا بوو ئەو دەنگە دەنگى مندالە.

پرسیى: "باشە كى دەلى ئەو ئەشكەوتە هبى تۆيە؟"

- من تەفەنگم پىيە. پرۆ دەرى دەنا تەقەت لى دەكەم."

پەروانە دردۆنگ بوو. زۆرەى كورە مېرمندالەكانى ئەفغانستان چەكيان پى بوو. بەلام ئەى ئەگەر تەفەنگى پى بوو، بۆچى پىوہى نەنابوو؟

گوتى: "پروات پى ناكەم. پىم وا نىە تۆ پىاوكوژ بى. پىم واىە تۆش مندالېكى وەك خۆم."

ئىتر چەند هەنگاويك چووه پىشى بەشكەم لەو تارىكييەدا شتېك ببىنى. بەردىكى وەشانى كەوت. پەروانە هەراى كرد: "بەرد مەهاوى، مندالەم بە باوہشەوہيە."

- دەى من گوتم پرۆ دەرى.

پەروانە گوتى: "باشە، باشە. تۆ بردتەوہ. من و حەسەن بەجىت دەھيلين. پىمان وابوو دەتەوى نانېكمان

لەگەل بخۆى. بەلام پىم واىە تۆ وات پى باشترە بەردان باوئى."

بىدەنگىيەك بەسەر ولاتدا زال بوو.

- خواردنەكە دابنى و پرۆ.

پەروانە بە دەم رۆيشتنەوہ ئاورى داوہ و گوتى: "لە پىشدا دەبى لى بنىم. ئەگەر دەتەوى وەرە دەرى و وەرگرە."

پەروانە حەسەنى لە جىيەك و لەبەر چاوى خۆى دانا و بەدەم كۆكردنەوہى دەستەچيلە و ئاوردووەوہ بۆ لىناني چىشتەكە، هەروا قسەشى لەگەل ئەودا دەكرد. ئاوى جۆگەكە روون و خوړ بوو و پەروانە پىي وابوو ئەگەر

نەشيكولېنى، كىشەيەكى تووش ناكە.

قابله مه كهی هیئایه ده ری و گوتی: "حه سهن، وهره سهیری ئەو ئاوه روونه ده لئی چاوی قرژاله. خو شه نا؟
هه مووی بخۆوه، با شیویکی خو شیشت بۆ لی بنیم."

ئه و جار له تیکی نان دایه دهستی، بۆ ئه وهی تا ئاماده بوونی خواردنه كه بیدهنگ بی. دهنگیکی وهك كرته كرتی بیست. به سیره ی چاوی دیتی كورپك له ئەشكه وته كه وه سهیری ده ره وه ده كا. له سهر عه ره زه كه دانیشتبوو. په روانه هه ندی ئاوی بۆ برد.

كوپه هه موو گیانی تۆزای بوو و بۆگه نی لی ده هات. وهك بۆگه نی ئاوه رۆ سه رئاوه لاکه ی ئەو هۆردوو گایه ی زستانی رابردوو تییدا ژیا بوو. به کیك له ده لینگه كانی پانتۆله كه ی كه وتبووه سهر عه رزی و دیار بوو لاقی تییدا نیه. په روانه مه زهنده ی كرد، ده بی نۆ یان ده سالان بی.

په روانه ئاوه كه ی له جیهك و له بهر دهستی دانا و چۆوه سهر ئیشه كه ی خۆی. له پشته وه ی گوئی لی بوو ئاوه كه ی هه لقاواند.

كوپه ده فره كه ی بۆ په روانه فری دا و ئه مری كرد: "خواردنم بۆ بیئه."
په روانه گوتی: "پیم خو ش نیه شتم بۆ فری بدن. ئەگه ر خواردنت ده ی، وهره و به ره."
كوپه نه راندی: "ناتوانم بيم. چه نده نه فامی، تیئاگه ی؟ ده ی خواردنم بۆ بیئه."
په روانه به هه ندی نانی به یاته وه چوه لای. كوپه به تووره یی و رقه وه چاوی تیوه پری، به لام په روانه له نیگای ئەودا ترسیشی به دی ده كرد.

سه ری گلوو گلوو و خو لای بوو. ده موچاوی رووشابوو و جلو به رگه كانی شپ و درا بوون. په روانه نانه كه ی له دووره وه بۆ راداشت و پرسیی: "هه ر به راست تفهنگت بییه؟"
كوپه دهستی بۆ نانه كه درێژ كرد و گوتی: "پیت نالیم."
- پیم بلی، با منیش خواردنت بده می.

كوپه له دین ده هری بوو. نه راندی و جنیوی دا و خو ل و وردكه به ردی ده وروپشتی خۆی به په روانه دا. له تووره بیان پشووی سوار بوو و كه وته كو خه كو خ. كو خینه كه ی زۆر توند بوو. ريك وهك ئەو كاته ی باوکی په روانه ده كوخی. ده فه ی سینگی پیوه ی هه لده ستا. په روانه پیی سهیر بوو، باشه مندالیکی ئاوا له ر و لاواز چۆن ده توانی به و جو ره له گه لیدا بجوولیتته وه.

به خۆی گوت: "ئاخر فووی لی بکه م، با دهییا."
كوپه ئاخریه كه ی دایواند و گوتی: "تفهنگم نیه، به لام هه ركات پیم خو ش بی ده توانم هه میی. كه و ابوو ئاگات له ئاكار و ره فتارت بی."

پهروانه نانه که‌ی دایې. نانه که یه کدابه دوو نه‌ما. پهروانه هه‌ندی ئاوی وه‌سه‌ر ئاگره‌که نا بۆ شه‌وی بکوئې. که برنجه‌که کوئې، پهروانه هه‌ندیکی له‌سه‌ر تاته به‌ردیك دانا و بۆ کوپه‌که‌ی برد. شه‌وجار پرسیی: "ناوت چیه‌؟"

کوپه به‌نیوچاوانیکی گرزه‌وه سه‌یری برنجه‌که‌ی کرد و گوئې: "ئاسه‌ف." پهروانه برنجه‌که‌ی دایې. شه‌وجار چوو خواردن بداته حه‌سن. نانی به‌دهم حه‌سه‌نه‌وه ده‌کرد و له‌و کاته‌دا گوئې: "منیش نام پهروانه‌یه. به‌شوی بنه‌ماله‌که‌مدا ده‌که‌ریم. شه‌و منداله‌شم له‌ گوندیکی بۆردومان‌کراودا دۆزییه‌وه و نام ناوه حه‌سن." خوئشی هه‌ندی برنجی خوارد.

ئاسه‌ف پرسیی: "ئه‌ی بۆچی ناوه‌که‌ت کچانه‌یه‌؟" پهروانه له‌په‌ر راجله‌کی. باشه شه‌و هه‌له‌یه‌ی بۆچی کردبوو؟ ده‌موده‌ست بۆ شه‌وی هه‌له‌که‌ی داپۆشی، هه‌وئې دا شتیك له‌میشکی خۆیه‌وه بینیتته ده‌ری، به‌لام زۆر له‌وه ماندووتر بوو درۆیه‌کی پی هه‌لبه‌ستری. گوئې: "من کچم. له‌ کابول خۆم کرده‌ کوپ، بۆ شه‌وی بتوانم کار بکه‌م. کاتیکیش له‌گه‌ل باوکم شه‌و رییه‌مان گرت به‌ر، زانیم به‌ رواله‌تی کوپانه‌وه کاره‌که‌م ئاسانتره‌." - باشه بۆچی باوکت کار ناکا؟ ته‌وه‌زه‌له‌؟

- نا، ته‌مبه‌ل و ته‌وه‌زه‌ل نیه. ئیتر بۆت نیه ناوی باوکم بیئې، ها. پهروانه شه‌وی گوت و به‌ردیك وا به‌ عه‌رزه‌که‌دا دا، حه‌سن ترسا و ده‌ستی کرد به‌ گریان. ئاسه‌ف به‌ ته‌شه‌ره‌وه گوئې: "من چیم پی خۆش بی ده‌یلیم. من به‌ قسه‌ی کچۆله‌یه‌ک ناکه‌م." پهروانه نه‌راندی: "ئه‌گه‌ر دیسان خواردنت ده‌وی، ده‌بی به‌ قسه‌م بکه‌ی." شه‌وجار رووی له‌ حه‌سه‌ن کرد و گوئې: "بیده‌نگ به‌ حه‌سن." به‌لام هاوار کردنه‌که‌ی، حه‌سه‌نی بیده‌نگ نه‌کرد، بگره‌ وای لی کرد توندتر بگری و بزریکیئې. پهروانه پشتی له‌ هه‌ردووکیان کرد و به‌بی شه‌وی به‌هه‌ندیان بگری، چاوی برییه‌ بلێسه‌ی ئاگره‌که، که دووکه‌لی ده‌کرد و جار به‌ جار بچووکت ده‌بۆوه و ده‌بووه خۆله‌میش.

کاتیك هیور بۆوه، ئیتر حه‌سه‌نیش ژیر ببۆوه و هه‌نیسکی ده‌دا. پهروانه هه‌لیگرت و شه‌وه‌نده‌ی له‌ باوه‌شیدا راگرت، هه‌تا خه‌وی لی که‌وت. شه‌وجار به‌تانیه‌کی بۆ راخست و حه‌سه‌نی تیوه‌ریپچا، بۆ شه‌وی سه‌رمای شه‌و نه‌یه‌نگیئې.

تا راده‌یه‌ک هه‌ر له‌بیریشی نه‌مابوو شه‌و کوپه شه‌که‌وت نیشنه‌ له‌وییه‌. له‌وکاته‌دا شه‌و پرسیی: "ئیه‌ستا باوکت له‌کوئیه‌؟"

له سه رخۆ وه لامي دايه وه: "مردوه."

ئاسهف ديسان ماوهيهك بیدهنگ بوو و ئهوجار گوتی: "من زانيم تو كچی. تو بهو هه مووه ناشیرينيه ته وه ناکری کور بیت."

دهنگی کزتر ببوو، دهتگوت ئه و نه راندن و هاوارکردنانه، تینیان تیدا نه هیشتبوو. که پهروانه دیتی راکشاوه، به تانیه کی پیدادا و پرسیی: "له و ئه شکه وته دا چ ده که ی؟"
- ئیتر وه لامي پرسیاری که رانه ی تو ناده مه وه.

- وه لامي بده وه، با ئیزنت بدهم که لک له و به تانیه وهرگری.

ئاسهف خوی له خۆله که گه وزاند و به بۆله بۆل گوتی: "به تانیه بۆگه نه که ی تو م نه ویست."

پهروانه نه یده زانی ئاخۆ ده کری چهند شه قیکی تی هه لبات، یان ديسان دایپۆشیته وه.

به لام ئاسهف دهستی کرده وه به قسه. دهنگی ئه وهنده نزم بوو، پهروانه خوی خوار کرده وه بۆ ئه وه ی گویی له دهنگی بی.

ئه و گوتی: "دیوه زمه یهك راوی نام و منیش هاتمه نیو ئه م ئه شکه وته وه. یانی من سه رم له دووی دیوزمه که نابوو. له قوولکه یه کی ئه و ئه شکه وته دا خوی شار دووه ته وه. له وانیه ئه مشه و بیته ده ری و هه ر به ساغی قووت بدات و جا منیش زۆرم پی خوش ده بی."

پهروانه هه ستا و رویشت، به بی ئه وه ی شه قیکی تی هه لبات یان دایپۆشیته. به تانیه که شی هه ر له وی و دوور له و به جی هیشت.

له ته نیشت هه سن دانیشت. هیشتا تۆزه روونا کاییه کی خۆر له زهرده په ره وه ما بوو. ده فته ر و قه له مه که ی ده ره ینا.

شوزیه ی ئازیز!

ئهمرۆ تووشی بوونه وه ریکی سه یر و سه مه ره بووم. نیوه ی کوره و نیوه که ی دیکه شی هه یوانیکی وه حشی. قاچیکی نه ماوه و له ئه شکه وتیکدا خوی شار دووه ته وه.

پیت وایه کاتیك خولقم کرد بۆ نانخواردن، سوپاسی کردم؟ نه خیر. ئه و بگره چاوقایمتر و رووه لماراوتریش بوو. تو پیم بلی، مندالیکی ئاوا بچووک، چون ده توانی هینده خراب و لاسار بی؟

گرنگ نیه. کیشهی من ئەو نیه. بهیانی بهجیی دههیللم و دهپرۆم. دهبی بنه ماله کهم
بدوژمهوه و ئەو هیچ سوودیکی بو من نیه، بگره ناهیلی خیراش برۆم.
لهوانهیه ناچار بم ئەو مندالەش بهجی بیلم و برۆم. ئەو کورانه برای من نین. ئەوانه
بهمن چی؟

ههوا تاریک داها. ئیتر نهیده توانی هیچ بنوسییت. قهلهم و دهفته ره کهی دانا. ماوهیهک سهیری ئاسمانی
کرد و وانه کانی تهستیره ناسیی، که باوکی فییری کردبوو، دهوره کردهوه.
دهبوو ههستی و بچیتته لای ئاسهف. ئەو لهسه زهوییه که راکشابوو و دهکری بلیی عهززه رهق و تهقه کهی له
تامیژ گرتبوو. پهروانه ئەو بهتانییهی له نزیکییهوه داینابوو، ههلیگرت و بهسه ریدا دا. ئەوجار خوشی چوو و
له تهنیشت هسه نهوه لیی خهوت.

پەروانە بە ئاسەفنى گوت: "دەبى خۆت بشۆى."

ئاسەف بە لاسارىيەۋە ۋەلامى داۋە: "پىيويست نىيە تۆ بە من بلىيى چ بىكەم."

- تۆ بۆگەنت لىۋە دى.

- ئەتۆش ھەروا.

پەروانە گوتى: "نا من بۆم نايە."

ئەگەرچى خۆشى تۆزە بۆنىكى لى دەھات، بەلام بۆنەكەى ئەو ھىندەى بۆنى ئاسەف ناخۆش نەبوو.

- ئەگەر خۆت نەشۆى، خواردنىك لە گۆرى نىيە.

- من خواردنە قۆرەكەى تۆ ناخۆم. خۆم لە ئەشكەۋتەكەدا دونىايەكم خواردن ھەيە. خواردنى زۆر خۆشىشم

ھەيە، نەك ۋەك ئەو خواردنە پاشماۋە ۋ كۆنانەى تۆ.

- زۆر باشە. كەۋاتە تۆ لە بۆگەنەكەى خۆتدا بتلىۋە ۋ برزى. بە من چى! ھەرچۆنىك بى، ئىمە كە ئەمپۆ

دەپۆين. ئەگەرچى دەبى چەند كىلۆمەترىك لىرە دور بىكەۋىنەۋە، بۆ ئەۋەى بۆگەنى تۆمان بۆ نەيە.

لەۋانەشە ناچار بىن تا فەرەنسا بىچىن.

- فەرەنسا؟ شۆينىك نىيە ناۋى فەرەنسا بىت.

- يانى تا ئىستا گۆيت لە ناۋى فەرەنسا نەبوۋە، جا منىشت پى كەرە؟

ئاسەف بەتانيەكەى بۆ فرى دا، بەلام چونكە كۆخە تەنگى پى ھەلچنى، نەيتوانى زۆر دورى فرى بدا.

نىۋەراستى كراسەكەى درابوو ۋ پەروانە ئاگای لى بوو، كە بۆ پشوو كىشان لە نىۋان كۆخىنە كانىدا چەندە

تەۋژم دەخاتە سەر پەراسوۋە كانى.

پەروانە لەسەر پاژنى پى سوورايەۋە ۋ بەتانيەكەى لە ھەۋا گرتەۋە بۆ ئەۋەى بىتەكىنى. لەبەر تۆزە زۆرەكە

پژمى ۋ گوتى: "بەتانيەكەمت بۆگەن كىدوۋە."

روۋى قسەكەى لە ئاسەف بوو، بەلام ۋا دەكۆخى، ھەر ئاگای لە قسەكانى پەروانە نەبوو. پەروانە

بەتانيەكەى لەبەر تاۋەكە ھەلخست، بۆ ئەۋەى بەشكەم تۆزىك بۆگەنەكەى بىرات. ئەۋە لە باۋكىيەۋە فىر

بىبوو.

پەروانە توورەيىيەكەى خۆى بەسەر ھەسەندا ھەلپشت: "ئەتۆش بۆگەنت دى."

لانىكەم ھەسەن ھەر گۆيى دەدايە ۋ نەيدەتوانى جوابەجەنگىكى بىكات. ھەسەنى - كە لەسەر بەردەكان

دانىشتىبوو ۋ بە خۆشىيەۋە بەردەكانى لىك دەدا - ھەلگرت ۋ بە توورەيىيەۋە دەستى كرد بە داكەندنى

جلەكانى.

ئاسەف بە نارەزايەتییەو دەنگی ھەلپری.

- تۆ نازانی ھیچ کاریک بە جوانی بکە؟

پەروانە بە دەنگە لەنەکاوەکەئاسەف ھەلبەزییەو و ئاوری دایەو و دیتی ئەو بە قوونەخشکە بەرەو جوگەئاوہکە دئ.

- چۆن دەویری لە من نزیك بیتهو؟

ئاسەف دیسان گوتی: "ئاوا نابئ نا."

- من خۆم دەزانم چ دەکەم. من خوشک و برای لەخۆشم گچکەترم ھەبە.

- دیارە زۆریشیان رق لیتە.

- نەخیر. خۆشیان دەویم. من باشترین خوشکەگەرەئاسەف دایەو.

- دیارە ئەو کاتەئاسەف بە ئەستۆی شکاوت ھەستای و ھاتیبە ئیرە، بە خۆشییان شاگەشکە بوون. چونکە ئیتەر ھەرگیز چاویان بەچاوت ناکەویتەو.

پەروانە ھەسەنی - کە دەبیزریکاند - ھەلگرت و خستیبە باوہشی ئاسەفەو و گوتی: "پیت وایە لەمن باشتری لی دەزانی؟ ھانی دەئ بزانم خۆت چ دەکەئ."

ھەسەن دەمودەست ژیر بوو. پەروانە بە سەرسوورمانەو چاوی تێوہپری و دیتی ھەسەن بە پەنجە وردیلەکانی توند لووتی ئاسەف گرتوہ. ئیتەر ئاسەف ھیچ توورہیبەکی پێوہ دیار نەبوو.

بە پەروانەئاسەف گوت: "بچۆ ئەو چێوشەقەنەم بۆ بدۆزەو."

پەروانە پێی خۆش بوو بەسەریدا بنەرینئاسەف و بلی بۆچی ھەرمانی بەسەردا لی دەدا، بەلام وای پێ باشتر بوو چێوشەقەکانی بۆ بەری.

- لە کوئین؟

ئاسەف بە زویریبەو، بەلام ماقوولانە گوتی: "جا ئەگەر زانیبام لە کوئین، بەتۆم نەدەگوت بۆم بدۆزەو."

پەروانە لەو لەواری زارکی ئەشکەوتەکە چێوشەقەکانی دۆزیبەو، کە ھەرکامە و بەلایە کدا کەوتبوون.

بەخۆی گوت: "لەوانەبە کاتئاسەف لە دەست بەکێک یان شتیک رای کردوہ، تووری داوئەتە ئیرە."

ئیتەر ھەلگرتن و بردنیە دەم جوگەکە.

ئاسەف بە جلوہرگەوہ لە ئاوەکەدا دانیشتبوو و ھەسەنی لە باوہشدا بوو. خەریک بوو ھەسەنی دەشوشت و ھەسەنیش گروگال و قاوقیژی بوو.

پەروانە چێوشەقەکانی بۆ دانا و پریسکەبەکی کردوہ و چەند پارچە جلوہرگی خاوینی بۆ ھەسەن ھینا دەری. پانتۆلە کامیزە زیادەکەئاسەف، لە بن شەمەکەکانی ھەسەنەوہ بوو. ئەویش ھینا دەری. ئەو جار ئەو

سابوونهی سووره گولئیکی بهسەر کاغزه که یه وه بوو، له جانتاکه ی باوکی ده رهینا. سابوونه که ی له نیو کاغزه که ی هینا ده ری و دیسان کاغزه که ی له جانتاکه ی نایه وه. سابوونه که بۆنیکی خوشی بوو. سابوون و جلو بهرگه که ی له تهنیشت جوگه که دانا و گوتی: "له وانیه ته وانته بوی." "ئه و جار قوماشیکی خاوینیشی بۆ حه سه ن دانا و به ده ست خۆی نه بوو به له بزیکێ پرێک توورده وه گوتی: "سابوونه که نه خۆی."

ئاسه ف سابوونه که ی لی وهرگرت، به لام گوئی نه دایه قسه که ی. ئه و زۆر به منداله که وه خافلابوو. په روانه توژی که له ولاته تر و له خوارووی ئاوه که وه، جلو بهرگه کانی حه سه نی به لم و زیخ شوشه و دوا بیه جله خاوین و ته ره کانی له بهر هه تا وه که بۆ هه لئخت بۆ ئه وه ی وشک بینه وه. ریک له و کاته دا ئاسه ف هه رای کرد: "خاوین بۆوه، هانی وهره وهریگره."

په روانه چاوه روان بوو ئاسه ف حه سه ن بی نی، به لام دیتی کاری وای له ده ست نایه. هه ریویه خۆی چوه نیو ئاوه که و حه سه نی لی وهرگرت و هینایه ده ری.

- ده ی جا برۆ له بهر چاوم ون به، با به ته نی بم و خۆم بشۆم.
په روانه حه سه نی برده بهر ده م ته شکه وته که و جلو بهرگه کانی له بهر کرده وه. حه سه ن جوان و خاوین بیووه و هه ر پی ده که نی. هینشتا هه ندی له نانه به یاته که مابۆوه و په روانه پاروویه کی دایی.
- هۆی که ره، وهره ئی ره.

په روانه به خۆی گوت: "نابی ولامی بده مه وه."

- ده لیم وهره ئی ره.

په روانه خۆی به حه سه نه وه خافلانده و گوئی نه دایی ئاسه ف که له جوگه که دا دانیشتبوو.

ئاسه ف به له بزیک، که زۆریش ناخۆش نه بوو، گوتی: "ناوتم له بیر نه ماوه."

په روانه حه سه نی له باوه ش کرد و به ره و جوگه ئاوه که چوو. ئاسه ف کراسه که ی فری دابوو ده م جوگه که. خۆی وا ویک هینابوو، که ده تگوت له وه پتر ناتوانی خۆی بچه مینیتیه وه. سه رو قژی هه مووی که فی سابوون بوو. په روانه په رداخیکی هه لگرت و به شلپ و هۆر به نیو ئاوه که که وت. ئاسه ف که ئه وی له پشته وه ی خۆی دی، پشتی تی کرد.

که په روانه برینی راست و چه پ و شوو خالی سه ر پشتی ئاسه فی دیت، پشوی سوار بوو. هه ندی برینه کان کۆنه بوون و ته نیا شوینیان له سه ر پیسته که ی مابۆوه. ئه وانی دیکه تازه بوون و خۆینه که یان مه بیبوو و چلکیان کردبوو.

به خۆی گوت: "دیاره دیوه زمه یه ک راوی ناوه."

ئاسەف بە بۆلەبۆل گوتى: "ھەروا لەوى رامەوہستە."

پەروانە پەرداخەكەى لە ئاوەكە ھەلینا و گوتى: "سەرت دانوینە. چاويشت داخە. زاريش ھەرەتر." ئەوجار وەك دايكى چۆن سەرى وا بۆ دەشوشت كە فى سابوونەكەى تىدا نەمىنیتتەوہ، قزى ئاسەفى شوشت. ھەر ئەوئەندە ھەولەى ئاسەف بۆ خۆ شوشتنى، تەواو شەكەتى كردبوو. تاويك دواتر، پانتۆلە كامىزەكەى پەروانەى لەپى كرد و چوو لە بەر ھەتاوہكە خەوت.

كە پەروانە جلوبەرگەكانى شوشتن و لەسەر بەردەكان ھەلپەختن بۆ وشكبوونەوہ، ھەسەنىشى لە بەتانیەكەوہ پىچا و قەلەم و دەفتەرەكەى دەرھینا.

شوزیەى ئازیز!

رۆژ بە رۆژ ئەستەمتر دەتوانم قەد و قەلەفتت بىنمەوہ پىش چاوم. ھەندى جارن كە بىر دەكەمەوہ، تەنيا لە بە ەزىبە شىنەكەى قوتابخانە و لەچكە سىبىبەكەوہ دىتتەوہ بىرم، كە ئەويش وینەپەكى زۆر لەمپزە. ئەو كاتەى لە كابول پىكەوہ دەچووینە قوتابخانە. ئەو كات سەروقرت درىژ بوو. ھىى منىش درىژ بوون. جار و بارى دەستم بۆ پىشتەوہم دەبەم بۆ ئەوہى وەبىرخۆمى بىنمەوہ كە قزى چەندە درىژ بوو. پىم وا بە دەزانم چەندە بووہ، بەلام دنىاش نىم.

زۆر ئەستەمە وەبىرم بىتەوہ كە ھەمىشە لە نوین و بانىكى نەرمدا دەنوستم و ناچار بووم بەر لە سەپرى تەلەقزىون و يارىكردن لەگەل ھاوہلەكانم، تەكلىفەكانم بنووسمەوہ. يانى ھەر بەراستى ژيانى من وا بووہ؟ يانى ھەر بەراستى من ئەوہ بووم كە رۆژىك لەتە كىكىك لە قاپەكەمدا ماپەوہ، چونكە ئىتر پىم نەدەخورا؟ ئەو بىرەوہرىبە پتر لە خەونىك دەچى. مەحالە ئەوہ ژيانى من بوويىت.

ئىستا ژيانى من ھەمووى بەرد و خۆل و خاكە و كورپىكى لاسارى چاوقايم و مندالىكى دلكۆشت و مردەلوخە و ئەو رۆژە درىزانەى بە شوپن دايكەمەوہم. ئەويش لە ھەلومەرجىكدا كە تەنانەت بچووكترىن سەرەداوم بەدەستەوہ نىە و ھەر نازانم لە كوین.

پەروانە بە لیواری سۆلەكەى خۆى، نىو ئەشكەوتەكەى مالى و رىكى كرد. حەزى لى بوو شوپنەكەيان رىك و نەرم بى، تەنەت ئەگەر زۆرىش لەوى نەمىننەتەوه.

بەخۆى گوت: "خۆزگە جوان جوان خاوينمان كردبايهوه."

بەتەنى بوو، بەلام بە دەنگى بەرز قسەى لەگەل خۆى دەكرد. ئەگەر حەسەن لەگەل ئاسەف لە لای جۆگەكە نەبوايه، پەروانە قسەى لەگەل ئەو دەكرد، نەك لەگەل خۆى. بەلام كە دەنگى لە ئەشكەوتەكەدا زرينگايەوه، پىي خۆش بوو.

گوتى: "دەمانتوانى لەو گۆشەيهدا تاق و رەفەك هەلبەستين."

ئىتر پەنجەكانى بەسەر ئەو بەردە نارىك و برگەبرگانەدا كيشا، كە دەيانتوانى تەختىكى خەوتنى لەسەر دابنن، هەلبەست ئەگەر تەختىكىان دۆزىبايهوه.

- من مەريەم دەمانتوانى لەو پيشەوه بنووين و داىكم و عەلىيش لەو پيشتەوه بنوون، بۆ ئەوهى ئەگەر عەلى ويستباى بە گاگۆلكى پرواتە دەرەوه، ئىمە لەسەر رىي دەبووين و نەماندەهيشت.

بەلام ئەى نوريە؟ پەروانە بە زویرییهوه، نىو ئەشكەوتەكەى بەراورد كرد و شانىكى هەلتەكاند. نوريە دەكرا لە دەرەوه بنوى.

كە بەپاكوخاوينى ئەشكەوتەكە قايل بوو، سۆلەكەى لەپى كرد و بەرەو جۆگەكە رۆيشت بۆ ئەوهى بچىتە لای ئەوانى دى.

ئاسەف گوتى: "ئەوه چیت دەكرد؟"

ئەو خەرىك بوو گۆ و گياكانى لىك دەتالاند. دەيهويست بەلەمىكى بچوك دروست بكا. حەسەنىش سەبرى دەكرد.

- خەرىكى خاوينكردنەوهى ئەشكەوتەكە بووم.

- بۆ؟ ئەوه هەر ئەشكەوتىكە و هىچى دى. خاوينكردنەوهكەى، خۆكەرکردنە.

پەروانە دەستى لەسەر سىنگى هەلپىكا و گوتى: "ئەتۆ خۆت زۆر پى ئاقلە؟ زۆر شت هەيه تۆ هەر نايزانى. لەوانەيه ئەشكەوتىكى ئاسايى نەبى. لەوانەيه ئەشكەوتى گەنجینه بى."

- ئەو ترەترەت لە چىيه؟ ئەو حەسەنە لەتۆ ماقولانەتر قسە دەكا. يانى چى؟ شتى وا هەر نيه.

پەروانە دەنگى هەلپىنا و لەسەر قسەكەى خۆى پىي داگرتهوه: "بەللى، بەللى هەيه. ئەو ئەشكەوتە لەوانەيه وا ئەسكەندەرى مەكدۆنى گەنجینهكانى تىدا شاردووهتەوه."

جا چاوه پړې بوو ئاسه ف لپې پېرسې، ئه سكه ندهرى مه كدوڼى كيښه، بو ئه وهى بتوانى زانبارييه كانى خوځى به چاودا بدات و خوځى هه لكيشى. به لام ئاسه ف هه ر وا سه رقالي به له مه كهى خوځى بوو.

په روانه چنه د جارن پيى له عه رزى وه ژاند و گوتى: "ئه سكه ندهرى مه كدوڼى فه رمانديه كى سه ربازى بووه كه زور زور له وه وپيش ژياوه. هه ر جييه كيشى گرتبايه، شته به نرخه كانيشى داگير ده كرد." - يانى ده ز بوو. كه واته ده بوو ده ستى بپه رينن.

په روانه گوتى: "نه خيږ، وا نه بوو."

ئه گه رچى خوځى نه يده زانى راست ده كات يان نا، به لام هه روا له سه ر قسه كهى خوځى سوور بوو.

- خه لك خوځشيان ده ويست. هه ر بو خوځشيان زيږ و گه وا هيراته كهى خوځيانان ده داىي.

- يانى يه كه وړې ده چوه نيو شاره كانه وه و خه لكيش ئه وه نده يان خوځ ده ويست هه موو شته كانى خوځيانان ده داىي؟

- به لى دا يان داىي.

ئاسه ف گوتى: "دهى دياره زور كه ر بوون. من ئه گه ر گه نجينه يه كم هه بوايه، تو زقالي كيشم فرې نه ده دا." به له مه كهى ته واو دروست كرد بوو. ئاسه ف خستى به نيو ئاوه كه وه. هه ر سيكيان سه ر يان كرد، كه به ده م ئاوه كه وه ده رږديشت.

ئاسه ف پرسى: "باشه بوچى گه نجينه كانى خوځى ده شارده وه؟ بوچى لاي خوځى راينه ده گرتن؟"

په روانه وه لامى دا يه وه: "له وانه شه له به ر زورى و زه به ندى گه نجينه كان نه يتوانى بيت له گه ل خوځيدا بيانگيريت. گه نجينه كهى ئه وه نده زور و قورس بووه، ئه سپ پيى هه لنه گيراوه. هه ر بو يه يش ناچار بووه بيانشاريتته وه، ئه گينا پشتى ئه سپه كهى ده شكا."

- ئهى باشه بوچى دواىي بو يان نه هاتو وه ته وه بيانبا؟

- له وانه يه له بىرى نه مابى له كام ئه شكه وتدا شار دوونيه ته وه. له وانه شه ئه وه ندهى زيږ و گه وه هه ر هه بووه، هه ر بوى گرنه نه بووه بىرى لى بكا ته وه ئاخو له كو يى شار دوونه ته وه. كوره چوزاتم.

د يه نى كتى به كانى باوكيى هاته وه به رچاوى كه له قولكه يه كدا وه بن گلى دا بوون. چو ن ده يتوانى شو ينه كه يان بدو زى ته وه؟ دلې پر بوو و خه يال هه ليگرت بو ئه وهى وه لامىك بو ئه م مه ته لوكه يه بدو زى ته وه. ئه و يش له و كاته دا كه هه زى ده كرد ئاسه ف ئه زيه ت بكات، نه ك خوځى نا ره حه ت بى.

- تو پيت وايه ئه و ئه شكه وته كو ن و پيسه گه نجينه ي تى دا يه؟

په روانه گوتى: "دلنيام، ئهى بوچى نا."

چەندى پتر بېرى لەو بابەتە دەکردە، دۇنياتر دەبو لەوئەى سندووقىكى قورسى پر لە زىر و گەوھەر لە ئەشكەوتە كەدا ھەيە، كە خۆى دەبى بچىت و بىھىننەتەو دەرى.

ئاسەف گوتى: "ئەگەر گەنجىنە يەكش لە ئەشكەوتەدا ھەبى، ئەو ھىي منە، چونكە من لە پيشدا ئەشكەوتە كەم دۆزىيەو." "

پەروانە لە توورەبىيان زمانى تەتەلەى كرد: "تۆ جلوبەرگە كانى من لەبەرت دەكەى و خواردەنە كەشم دەخۆى و ئاواش چاكەم دەدەيەو؟ ھەر بەراستى كورەتەيوىكى ھىچ و پوچى."

- باشە. باشە. لەگەلتدا بەشى دەكەم.

- ھەر دەبى واش بكەى.

ئاسەف خۆى داىە سەر چىوشەقەكەى و ھەستا. بەلام ھىشتا ھەلنەستا بوو، چىي واى نەما بوو بە پشەتەو دەا بكەوى. پەروانە بن پىلى گرت و ھەلىستاندە سەر پى.

ئاسەف گوتى: "وەرە برۆين."

- بو كوى؟

- بچىنە نىو ئەشكەوتەكە. با بچىن دەست بكەينە ھەلكەندن. " بە بىزارىيەشەو سەرى لەقاند و گوتى: "ئەى پىت واىە باسى چىت بو دەكەم؟ وا باشترە شتىك بدۆزىنەو، عەرزەكەى پى ھەلكەنن. " بە لاکەلاک روڭشت.

ئىتر پەروانە ئەوئەندە دۇنيا بوو لە ھەبوونى گەنجىنە يەك، كە بوى گرنگ نەبوو ئاسەف فەرمانى بەسەردا لى دەدا. چەند بەردىكى نووك تىژى واى دۆزىەو، كە بەكارى عەرزەلەكەندن دەھاتن. ئەو جار ھەسەنى لە باوھش كرد و چوو نىو ئەشكەوتەكە بو لای ئاسەف.

تاوئىك دواتر، ئىتر عەرزى نىو ئەشكەوتەكە رىك نەما بوو. چونكە پەروانە و ئاسەف ھەموويان ھەلكۆلىبوو. جار نە جارئىك بەردەكەيان بەر شتىك دەكەوت و ئەوان دۇيان خۆش دەبوو، بەلام زوو تىدەگەيشتن بەردەكەيان، بەردىكى دىكەى بەرکەوتوو.

لە ئاسەفى پرسى: "بەشە گەنجىنە كەى خۆت چ لى دەكەى؟"

ئاسەف وەلامى داو: "ئەسپ. رەوئەك ئەسپ دەكەم. ئەسپى خۆش بەز. سوار دەم و دەرۆم و دەرۆم. ئەوئەندە دەرۆم ھەتا ئەسپەكەم شەكەت دەبى. ئەو جار يەكى دىكە دەكەم، دوايىش يەكى تر و دىسان يەكىكى دىكە. ھىچ كاتئىك وچان نادەم و راناوئەستم."

- ئەى خواردن؟

- چ پىۋىستىم بە خواردنە؟ بە سواری دەپۆم، نەك بە پىيان.

پەروانە گوتى: "من مالىكى گەورە دەكېم. مالىكى سىحراوى، كە بۆمبەكان لە سەربانەكەى نەگىرسىنەو و خلۆر بىنەو و بىكەونە خوارى، بەلام نەشتەقنەو. مالىك، رووكارى دەرەوئى بەردى سىپى بى. رىك وەك ئەو مالىەى جارى جارن تىيدا دەژيان، بەلام گەورەتر. حەزم لىيە ژوورىكى تايبەتیشى لەو بەرى حەوشەكەو هەبى بۆ نورىەى خوشكم، كە ئىتر چاوم بە چاوى نەكەوى. جلوبەرگى جوان لەبەر دەكەم و بە كەيفى خۆم خشل و بەرموور بەخۆمەو هەلدەواسم.

بە كەيفى دلّم كارەكەر دادەمەزىنم، بۆ ئەوئى ئىتر ناچار نەبەو كارى مالىەو بەكەم."

خۆى لە پانتۆلە كامىزە سوورەكەيدا هاتەو بەرچاوى. وەك ئەو جلوبەرگانەى پوورى بۆى دووربىو و ماوئەيك لەو پىش ناچار ببو، بىباتە بازارى كابل و بىفرۆشى، بۆ ئەوئى بژىوى مالىەوئىان بىكې.

ئاسەف گوتى: "ئەگەر هەموو زىر و گەوھەرى دونياشت هەبى، دىسانىش هەر جوان نابى. جا زىر و گەوھەر بەكارى چ دى؟ نە دەخورى، نە بۆ سووتاندنىش دەبى كە شەوانە خۆى پى گەرم بەكەيتەوئىان..."

لە نەكاو بەردەكەى پەروانە تەقەى لە شتىك هەستاند.

- پىم وایە شتىكم دۆزىيەو.

- دىسانىش بەردىكى دىكە.

پەروانە هەندىك لە خۆلەكەى سەرى رادا و گوتى: "پىم وا نىە." و پىداگرتەر دەستى بە هەلكۆلین كرد.

- پىم وایە سىندووقىكە.

ئاسەفیش هەر لەو دەورونزىكانە خەرىكى هەلكەندن بوو و گوتى: "وايە. سىندووقىكە." زۆر بە هەلپە و پەلپەل عەرزەكەيان هەلكەند و تۆزەكەى هەستا و هەموو ئەشكەوتەكەى داگرت. پەروانە كە بەهۆى هەولەكەيەو كەوتبوو هەناسەبىكى، بە توورەبىيەو گوتى: "ئاگات

له حەسەن بى. رىك له پشتەووتە. " ئىتر ئاسەف ھەولى دا لەسەر خۆتر عەرزە كە ھەلكەنى، بۆ ئەو دەى لەو پتر تەپوتۆز و خۆل بەلای حەسەنىشدا نەچى.

وردە وردە سندووقە كە دەر كەوت. پەروانە ئەژنۆى دادا، بۆ ئەو دەى دەرى بكىشى. ئاسەفیش خۆى چەماندەوە يارمەتییى بدات. بە ھانكە ھانكە سندووقە كەيان لە گلە كە ھىنادەرى. سندووقىكى تەنە كەى كەسك بوو. درىژايىيە كەى دوو ھىندەى سۆلە كانى پىي پەروانە و پانايىيە كەشى ھىندەى سۆلىكى دەبوو.

ئاسەف گوتى: "پىم وابوو سندووقى گەنجىنە زۆر لەو گەورە ترە."

پەروانە وەلامى دايەو: "دەى خۆ ئەلماسە كان زۆر گەورە نىن. وەرە با سندووقە كەى بەرىنە دەروە، بۆ ئەو دەى كاتى لە بەر تىشكى تاو كە دەرياندىن، گەوھەرە كانى جوان برىسكە و ترووسكەيان بى."

جا سندووقە كەى راکىشا و لە ئەشكەوتە كە بردىيە دەرى بۆ ئەو دەى ھەتاو لىيى بدات. حەسەن خەرىك بوو بە قوونە خشكى لە ئەشكەوتە كە دەچوو دەرى، وابوو پەروانە گەراو و ئەویشى لە باوھش كرد و بردى بۆ ئەو دەى ئەویش چاوى لە كردنەو دەى سندووقە كە بى.

ئاسەف گوتى: "ژەنگى ھىناوھ."

بەردىكى ھەلگرت و ئەوئەندەى لە قوفلە خۆلاوييە كەى دا ھەتا شكاندى.

پەروانە گوتى: "ھەزاران سال لەو بن گلە دا بوو. ئەتۆش بوايەى ژەنگت دىنا."

ئاسەف لەتوپەتە كانى قوفلە شكاوە كەى لە ئالقەرپىزە كە دەرهىنا و پرسىي: "ئامادەى؟"

پەروانە گوتى: "ئامادەم."

ئىتر دەستى لە تەنىشت دەستى ئەو دانا بۆ ئەو دەى پىكەوھ سندووقە كە بكەنەوھ.

بەلام سندووقە كە پر بوو لە فىشەك.

ئەوان سەريان بەسەردا گرتبوو و چاويان بە مۆلەق وەستاوو و تەنانەت زمانىشيان نەدەگەرا. حەسەن بە گروگالەوھ دەنگە دەنگى كرد و دەستى بۆ لای ئەو شتە بچووك و برىقەدارانە درىژ كرد.

ئاسف دەرگای سندووقە كەى پىكدا دا و نەراندى: "گەنجىنە، من نازانم بۆچى بە قسەم كردى؟"

ئىتر خۆى دايە سەر چيوشهفه كهى و پالئىكى به دهستى پهروانه وه نا، كه دهيوست دهستى بگريٽ. كه به لاکه لاک به ره و ئەشكه وته كه دهچو، شانئىكى له پهروانه كوتا.

پهروانه ديسان ده رگاي سندوقه كهى كرده وه، به شكم به سه هوو چووبيتن. نه خيټر به سه هوو نه چووبوون. له قه تاره فيشهك زياتر نه يدهدى، كه ئەوانيش توند پيټكه وه به سترابونه وه. كاتئىكيش دهستى برده نيويان، هيچ گه وه ريك نه بريسكايه وه. له فيشهك پتر چيى تيدا نه بوو.

ئەو سندوقه ئەسكه ندر نه يشارد بووه. ئەو كات هيشتا فيشهك دروست نه كرابوو. له وانەيه ئەوه، ئەو كه سانه شارديټيانه وه كه خويان به شدارى شه ره كان بوون. ئەو شه رانه ي پيش له دايكبوونى پهروانه دهستيان پي كرده بوو. له وانەشه ئەو پياوه ي شارديبوونيه وه، ئىتر هر نه شمابى. له وانەيه له بيريشى چووبيتته وه كه له كامه ئەشكه وتدا شارديبوونيه وه. له وانەشه ئەوه ندهى فيشهك هه بى، پيويستى به وانە نه بى.

هيچ كام له وانە گرنگ نه بوون. گرنگ ئەوه بوو، هيچ گه نجىك له گوڤرى نه بوو. پهروانه سندوقه كهى به زهحمەت هه لئنايه سەر سەرى و به هه موو تواناي فرپى دا. سندوقه كه گرمه ي لئ هات و فيشهك بلاو بوونه وه. وهك توى هه رزن هه ريه كهى به لايه كدا روښتن. به لام پهروانه دهيزانى ئەو فيشه كانه نانئىكيان پيوه نيه.

حه سه نى له باوهش كرد و دانىشت و پشتى له ئەشكه وته كه كرد. ته نانهت حه سه نيشى وا دانىشاندا، كه نه توانى ده موچاوى ببينى. ئەو ساوا بوو، به لام پهروانه شه رمى ده كرد له وهى نوقمى خوليا و خه يالئىكى گه مژانه ببوو.

بۆ سبەي بەيانی پەروانە بە ئاسەف گوت: "من سبەيني دەرۆم."
 ھەمووان لە دەرەوھەي ئەشکەوتە کە نوستبەون. پەروانە ئیتر تاقەتی نەبوو ئەشکەوتە کە خاویڤن بکاتەوھ.
 ھەزەي نەدە کرد دیسان وەبیری بیتهوھ، کاریکی گەمزانەي کردووه.
 ئاسەف پرسیی: "بۆ کوی دەچی؟"

- لە دایکەم دەگەریم.

- دەتەوی لە کام لاوھ برۆی و لپی بگەریت؟

پەروانە ھەندی سەیری دەورپشتی خۆی کرد، دواپی دەستی بۆ لایەك راداشت و گوتی: "لەو لایەوھ."

- جا باشە بۆ سبەيني؟

- چونکە ھەر وام داناوھ.

- ئەتۆش نەخشە و بەرنامەت ھەییە؟

- بەئێ، ھەمە.

نەخشە کەي پەروانە ھەر ئەوھندە بوو، بروات و رانەوھستی. دواپیش بەو ھیواپەي لە نیو کاوالاشە
 بۆردومانکراوھکاندا یان لە جیپە کي دیکە، ناخریبە کەي دایکی دەبینیتەوھ.

- بەلام بە پینوستی نازانم نەخشە کەي خۆمت پی بلیم.

ئاسەف گوتی: "ھەرچۆنیک بی، خۆ من نامەوی بزائم. لەوانەییە ئەویش نەخشەییە کي کەرانی دیکە بی."

پەروانە لەبەر خۆییەوھ گوتی: "تۆ لیڤرە بەجی دیلەم و دەرۆم و دلەم ئاو دەخواتەوھ. دەرۆم و ئیتر جا شەو بیئ
 یان رۆژ، بەخۆشی و ھیمنی دەژیم."

ئاسەف گوتی: "پیم وایە، وا دەزانی لە گەلت دیم."

پەروانە وای نواند، کە گوپی لە قسە کەي نەبووھ.

ئاسەف لەسەری رۆیشت: "وای بۆ دەچم، پیئ وایە زۆرم پی خۆش دەبی ئەگەر لە گەلت بیم. پیم وایە
 وادەزانی ناتوانم لیڤرە ئاگام لەخۆم بی."

پەروانە بیئدەنگ بوو. زۆری کەي بەخۆی دەھات کە وا خۆی رادەگری و وەلامی ناداتەوھ.

بریاری دابوو ھەموو جەلەکان بشوا و بەر لە وەرپیکەوتن دیسان ھەموو شتیك پاخواویڤن بکاتەوھ.

ئاسەف تاکە لاقە کەي خۆی لە عەرزەي کوتا: "پیم وایە دەتەوی مندالە کەش بەری."

- ئەي دەتەوی لای تۆی بەجی بیلم؟

- گرنگ نیه.

پهروانه حسه ن و جلو بهرگه پیسه کانی هه لگرت و بهره و جوگه ناوه که چوو. خه ریک بوو یه که م پارچه ی ده شوشت که گوئی له دهنگی چیوشه قه کانی ئاسه ف بوو و زانیی بهره و لای دی.

ئاسه ف گوت: "له وانه یه ریک بجیته ئه و شوینه ی وا دایکتی لییه. به لām له وانه شه تو به لایه کدا برۆیت و ئه ویش به لایه کی دیکه دا. له وانه شه هه ر ریک به لای یه کتریدا تیپه رن و هه تا هه تایه ئاوا ئه وه نده برۆن و بگه رین، که ئیتر شوینیک نه مینی بچن. ئه گه ر لی ره بمینی وه باشته ره. له وانه یه دایکت به ده م گه رانی به شوین تو دا، روژیکیش ری بکه ویتته ئیره. ئه گه ر راستیت ده وی له دلّم چه قیوه زۆر زوو دی و زۆریش تو وره ده بی که پیی بلیم لی ره چاوه روانی نه بووی."

پهروانه پرسیی: "بو پیت وایه دایکم زۆر زوو دیتته ئیره؟"

تو بلیی راست بکا؟ تیشکی هیوا یه که له دلّی پهروانه گه رابوو.

ئاسه ف وه لāmی دایه وه: "هه روا. له دلّم چه قیوه. ناته وی ئه و شانسه ت تا قی بکه یته وه؟"

پهروانه له بهر خۆیه وه گوتی: "هیچ نازانی. هه ر قسان ده کا."

قسه که ی ئاسه ف پهروانه ی بیه یوا کرد. به لām پیی سه ی نه بوو. باقی په رۆکانیشی شوشت و هه لیخستن بو ئه وه ی وشک بینه وه. ئه و جار به حسه نی گوتی: "خۆزگه خۆت په رۆکانتت ده شوشت."

حسه ن به بی ئه وه ی گوی بداته گله بییه که ی پهروانه، به ردیکی بریقه داری هه لگرت.

ئاسه ف گوتی: "له وانه یه ئه گه ر له گه لّت بی، له داخان ئیمانته نه مینی. وا نیه؟ هیچ پیت خۆش نیه. دیاره خودا خوداته هه ر لی ره بمینه وه و له گه لّت نه یه م."

پهروانه خۆی به ره واندنه وه ی گنجی یه کی که له په رۆ شۆراوه کانه وه خه ریک کرد و هیچی نه گوت.

ئاسه ف گوتی: "ئه گه ر من بی، له داخان ده ته قی."

پهروانه خۆشی پیی سه ی نه بوو ئه وه نده هیمن و له سه رخۆیه. له ناخی دلّه وه لیی سوور بوو، ناتوانی ئاسه ف به جی بیلی و پروا. به لām گوتی: "تکایه له گه لّم مه یه."

ئاسه ف گوتی: "ده ی واز بیته. من بریاری خۆم داوه. هه ولیش مه ده به دزیه وه و به بی من برۆی. چونکه هه ر ده تگه می و په شیمان ده بیته وه."

قسه که ی ئاسه ف که به پهروانه ی ده گوت ده تگه می، له حالیکدا که نه یده توانی له کرمیک خیراتر پروات، قسه یه کی پیکه نینی و گه پچارانه بوو. به لām پهروانه وه سه ر خۆی نه هینا. جانتاکه ی هه لگرت و خه ریکی نووسینی نامه یه که بوو بو ده سته خوشکه که ی.

شوزیهی ئازیز!

ئیمه لیڤه دەرۆین. حەزم لیڤه له شوپنیک بمینمەوه، بەلام هەر جارێکی له جییهک دەمینمەوه، ئیتر روڤشتن بەلامەوه ئەستەم دەبی. دواى ئەو هەموو روڤشتنە بەملاولادا، دەبی خووم پێوه گرتی. بەلام هیشتاش لەگەلی رانەهاتووم.

هەرچۆنیک بی، دەبیٔ برۆم. خواردنمان خەریکه تەواو دەبی. هەر چوار پەرداخ برنج و هەندی روڤمان ماوه. نازانم ئەو شوپنەى دەچین، خواردنی لیڤه یان نا. هەر ئەوەندە دەزانم که ئیتر لیڤه نیه. بەشکم جییهکی زۆر باشیش بدۆزینەوه. هەر وهه چەند کەسیکی گەوره، که ئاگایان له حەسەن بی، یان ژووریکى بتوانم تییدا بنووم و دەستی ئەو کەسانەم پی رانەگات، که ئەزیهتم دەدەن. نازانم، ئاخۆ هەمیشە ئاوا لاسار بوومه؟

هیوادارم ئەو شوپنەى تۆی لی، خواردنی باشی لی بی. خۆزگه توانیبات هەندیکیش بو ئیمه بنیری.

هەتا جارێکی دیکه

هاورپت پەروانە

بەیانى زوو، پەروانە ئەو پەڕۆیانەى حەسەن پیسی کردبوون، دیسان شوشتنیهوه. دواى هەمووی له پەڕۆیهکەوه پیچان بو ئەوهی ئەگەر له جییهک پشوویان دا، هەلیان بخات و وشکیان بکاتەوه. دواى ئەوه دەستی کرد بە پیچانەوهی خواردنهکان.

ئاسەف پرسیی: "ئەى ئەگەر ئەو شوپنەى دەچین، ئاوی لی نەبی؟" چۆن برنج لی دەنیی؟ بیتر لی نەکردبووه، وایه؟"

پەروانە بیڤی لی نەکردبووه، بەلام نەشیدەویست دانى پیدای بنی. قابله مەکەى له پریسکەکه هینا دەری و گوتی: "پیم وایه هەر ئیستا دەبی لی بنیم. بەلام زۆرم بەدل نیه، چونکه نازانم برنجی لینراو، چەندە خو رادەگری و کەروو ناهینى."

ئاسەف گوتی: "بەر له وهی کەروو بگری، هەمووی دەخۆین. زۆر نامینیتەوه."

پەروانە دەیزانی ئەو راست دەکا. چوار پەرداخ برنج شتیکی وا نەبوو و بە سی کەسان زۆر زوو دەیانخوارد. هەندی گیا و وردکە دارى خر کردەوه. ئاسەف بۆی ورد کرد و شقارتەى پێوه نا. تۆزیک دواتر ئاگرەکه بلیسەى هەستا و پەروانە برنجەکەى لی نا.

ئاسەف پرسیی: "پیت چۆنه هەر به گەرمی بیخۆین؟"

پەروانە ئەوهی پی باش بوو و گوتی: "بەلام هەر تۆزیکى. دەبی کاتیک تەواوی بکەین، که شتیکی دیکەمان دەست کەوتی."

پلاوه داغ و گهرمه که بیان هەر له قابله مه که دا خوارد. حهسه ن له سه کۆشی ئاسهف دانیشته و خۆی خواردنی به ده مه مه وه کرد. هیشته شتیکی وایان نه خواردبوو، په روانه ههستی کرد قابله مه که نیوه بووه. قابله مه که ی له بهر دهستی ئاسهف هه لگرت و هاواری کرد: "به سه دهی. مه خۆ. ده بی ته ویدی که ی را گرین."

- ته ی بوچی خۆت ته وه ندهت خوارد؟

- له خۆرا به سه ر منیدا مه هی نه. تو وای ده خۆی، هەر ده لئی ده و له مه ن دین و ماله که مان پر پر له فه رده برنج.

په روانه ته وه نده به تو وه بی ه وه دهستی را وه شان د، قابله مه که ی له دهستی به ربۆ وه و هه مووی رزا. قابله مه که سه رنخوون ببوو.

هیچ کامیان مه ته قیان لی وه نه هات. هەر ته وه نده، ویکرا چاویان له قابله مه سه رنخوونه که بری. دوای چهن د ساتیکی دوور درێژ و ناخۆش، په روانه به ره و قابله مه که چوو و به پارێزه وه هه لی گرت ه وه. زۆر به ی برنجه که ی به بنی قابله مه که وه نوو سا بوو. دیاره زۆر کو لی بوو. هه ندی له برنجه که ش رزا بوو. ئاسهف هاته پی شه وه و پی که وه ده نک ده نک کۆیان کرده وه و له قابله مه که بیان کرده وه.

که هه موو شته کان پی چرانه وه، په روانه ده فته ره که ی ده ره ی نا.

شوزیه ی ئازیز!

خه ریکه دل م ده تو قی کاتی ده بینم هه موو شتی کم تیک دا وه. بوچی ئاوا خراپ و به دره فتار بووم. بوچی ناتوانم باش بم؟

یارمه تیی ئاسهف دا ههستی. پرێسکه کانیشی هه لگرت. ته و جار حه سه نی له با وه ش کرد و له شه که وته که هاتنه ده ری. به بی ته وه ی ئاو ری کیش بده نه وه.

دوو رۆژی رهههق رینگهیان بریبوو، که ئیتر خواردنیا لى برا. دواى ئهوهش دوو رۆژی دیکهش ههر رۆیشتن. زگی پهروانه دیسان ژانه ئاشناکهی کاتى برسیتى تى گهرايهوه. تیکه لاوییهک له ژان و بهتالبوونى زگ. دهتگوت کاژه لاکی سهريشى بهتال بووه. دهتگوت میشکی ههر کار ناکا.

یه کهم رۆژ که برنجه کهیان تهواو ببوو، حهسهن دهیزریکاند و دهگریا. بهلام رۆژی دووهم، زیریکاندنه کهی بوو به نیوه نووزیه کی کز. وهك ئهه کاتهی پهروانه یه کهم جار دیتبووی و گوئی لى ببوو.

ئاسهف گوئی: "حهسهن دهبی پشوو بدا."

پهروانه دهیزانى ئاسهفیش پیویستی به پشوودان ههیه، بهلام ئاسهف نهیده ویست دانى پیدای بنى. جار به جار رۆیشتنه کهی شلتر و خواتر دهبووه و دهموچاویشى له دهموچاوی ئهه کاتهی باوکی پهروانه دهچوو، که نازارى دهکیشا.

پهروانه له پێشدا حهسهن و دواييش پریسکهکانى دانا. ئهه جار دهستی ئاسهف گرت و یارمهتیی دا بو ئهوهی دابنیشی. که ئاسهف ماندوو دهبوو، له کاتى رۆیشتندا ساتمهى دهبرد و بهلادا دههات و بهوهش تهریق دهبووه و ههر بۆیهش گرژ و تووره دهبوو.

ئاسهف پرسیی: "ئاومان پى ماوه؟"

پهروان پریسکهیه کی کردهوه، که دهفریکی پلاستیکی ئاوی تیدا بوو. رایوهشاندا بو ئهوهی ئاسهف گوئی له شلقهه تۆزه ئاوه کهی ئاوی بی. ئاسهف دهستی برد و دهفره کهی وهرگرت.

پهروانه ویستی وهبیر ئاسهف بیئیتتهوه دهست به ئاوه کهوه بگری، بهلام دیتی بی سووده. زۆر جیاوازه دهدهبوو ئاسهف قومیکى لى بخواتهوه یان دوو قوم. هههچونیک بی، ئهوان ناچار بوون خیرا ئاو بدۆزنهوه.

ئاسهف ههندی ئاوی له سهری دهفره که کرد. پهروانه سهیری کرد که چۆن دلۆپ دلۆپ له زارى حهسهنى کرد، بهبی ئهوهی دلۆپهیه کیشی لى بهفیرو بدا.

ئاسهف له حهسهنى پرسى: "باش بوو؟ دیسان دهخۆیهوه؟"

سى جارن سهری دهفره کهی پر کرد و بهزارى حهسهنیوه کرد. دوايى خۆی قومیکى له ئاوه که خواردهوه و دهفره کهی دایهوه به پهروانه.

پهروانه پرسیی: "تۆ خوشک و براشت ههیه؟"

ئەو تازە دەبیری ھاتبۆۋە، كە ھېچ شتېك لە ھاۋرپىيەكەى نازانى. ھەر ئەۋەندەى دەزانى ئەو لە ئەشكەوتەكەدا بوۋە، بەلام نەيدەزانى خەلكى كوئىيە. دەيزانى زوير و تۆراۋە، بەلام نەيدەزانى بۇ؟ نەيدەزانى كى ئەۋەندە لىي بىزار بوۋە، كە ئاۋاي بەسەر ھىناۋە.

ئاسەف ۋەلامى داىەۋە: "من تەنيام."

پەروانە گوتى: "منىش ھەروا. بەلام بنەمالەيەكم ھەيە، كە ئىستا لە جىيەكن. ئەى تۆ؟ تۆش بنەمالەت ھەيە؟"

ئاسەف ھەۋلى دا يارى بە پەنجەكانى ھەسەن بكا، بەلام ديار بو ھەسەن ھەزى لە يارى نەبوو. ئەو ھەزى لە ھېچ شتى نەبوو.

ئاخرييەكەى ئاسەف گوتى: "نا."

- رايان كر دوۋە؟ چىيان بەسەر ھاتوۋە؟

- بنەمالەم ھەبوو، بەلام ئىستا نىمە. ھەر ئەۋەندە.

ئەو ئىتر ھىچى نەگوت و پەروانە پەشىمان بۆۋە لەۋەى بە پرسىيارەكانى ئەزىھەتى داۋە و دەفتەرەكەى دەرھىنا.

شوزىيەى ئازىز!

رۆژىكى دىكەشمان بە برسېتى برده سەر. بەبى ئەۋەى شتېك لە دەۋرۋبەرى خۇمان بىينىن، كە لە خواردن بچى. تەنانەت ناشزانم برسېمە يان نا؟ ھەر ماندوۋومە و ھەزم لىيە بگرييم. ئاۋەكەشمان ھەر چۆرپكى ماۋە. نازانم چ بكم.

خۇ چىرۆكەكانى خىۋ پەريانت لەبىرە، كە لە قوتابخانە دەمانخوئىندن؟ ئەو چىرۆكانەى يەككە بە دارپكى سىجراۋى لە بەردىكى دەدا و ئاۋى لى ھەلدەقولى، يان دەستىكى بە چرايەكى سىجراۋىدا دەھىنا و دىۋەزمەيەك دەھانە دەرى و دەيگوت، ئامادەيە ھەرچى دلى دەخۋازى بۆى بەدى بىنى. ئەو دەمەى مندال بووم، بىروام بەو چىرۆكە ھەبوو، بەلام ئىستا دەزانم، بەرد، ھەر بەردىكە و ئەگەر دەست بە چرايەكدا بىنى، ھەر دەتوانىت برىقەدارى بكەيت و ھىچى تر.

لەۋانەيە كاتېك پىر دەبىم و زۆر بەى كاتەكانم ھەر رادەكشىم و خەون دەبىنم، دىسان بتوانم بىروا بەو چىرۆكانە بكمەۋە، بەلام تا ئەو كات دەبى باۋەر بە چ بكم؟

ئاسەف گوتى: "ئەوئەندە كەرى، ئەو ھەموو شتەت لەكۆلى خۆت ناو. بەو كارەت، ھەم خۆت شەكەت دەكەى و ھەمىش توورە و خراپ دەبى. زۆر كەرى."

پەروانە دەفتەرەكەى توند پىئو دا و گوتى: "چۆن دەوئىرى پىم بلىى كەر. من ناچارم ھەموو ئەوشتانە ھەلگرم. ئەى كى بيانھىنى؟"

- منىش دەتوانم شتىك ھەلگرم. ھەسەنم پى ھەلگە گىرى."

- خۆت كەر مەكە. تۆبۆخۆت ناتوانى بەرپىئە دا برۆى.

ئاسەف گوتى: "دەتوانم لەكۆلمى كەم. خۆ پىشتم زۆر ناىەشى."

ئىتر كۆلوانەكەى* كەردەو و قەدى كرد و گوتى: "ھەسەن دەتوانى لىرە دانىشى و ئەوجار ھەردوو سەرى كۆلوانەكەم لە مەم دەئاللىنم."

پەروانە كە دەستەكانى ژانىان دەكرد، گوتى: "يانى دەكرى؟"

- ديارە دەكرى. زۆر لەمىژە پىرى لى دەكەمەو.

پىشنىيارەكەى ئاسەفىان تاقي كەردەو. پەروانە يارمەتىي ئاسەفى دا، بەپىئو راوہستى. دوایى ھەسەنى لە پىشتى توند كرد. لەسەر يەك ديار بوو ئەو دەلو. دياربوو ھەسەنىش كىشەى نەبوو. ھەلبەت دەينالاند، بەلام لە باوہشى پەروانەشدا ھەر وابوو. نوزانەوہكەى ھىي ئەو نەبوو لە بەكۆلى ئاسەفەوہىە يان بە باوہشى پەروانەوہ.

ئاسەفىش كىشەى نەبوو، ھەسەنى بە كۆلەوہ بى و دەيتوانى بە چىوشەقەكانى خۆى رىگا برى. بەوجۆرە ديسان كەوتنەوہ رى.

بە رىگەىەكى رىكدا رۆيشتن. رۆيشتن بەو رىگەىەدا ئاسان بوو. جار نە جارىك پىكايىك يان عارەبانەىەك بە تەنىشتياندا تىدەپەرى. ئەگەرچى پەروانە دەستى لى ھەلگەھىنان، بەلام ئەوان بۆيان رانەدەگرتن.

دەدەمەدەمى ئىوارە بوو، گەيشتنە گوندىكى زۆر بچوك. ئەوى ھەر ھىندەى ئەو گونە دەبوو كە ھەسەنى تىدا دۆزىبۆو. بەلام ئەو گونە يان بۆمباران نەكرابوو، يان خەلكەكەى ماوہىەك بوو سەرلەنووى دروستيان كەردبۆو.

*كۆلوانە: ديارە كۆلوانە لای خۆمان تەنبا بەو چارەكەشانە دەگوتىر كە ژنان، بەتايىبەتى لە ناوچەى موكرىان بەسەر شانباىندا دەدەن. بەلام لىرەدا مەبەست ئەو پەرو پانەىە وا پىوارانى تەفغانى لە دەورى شان و ملىانى دەئاللىنن و زۆر جارىش دەىكەنە مىزەرى سەريان. بە راستى نەمدەزانى لە كۆلوانە زياتر چىي بۆ دابنىم. چونكە لە مىزەر و جەمەدانى گەورەترە.

پیره پیاوه کان، که له بن دیواری دهره وهی ماله کانیاں دانیشتبوون، دهستیان کرده سیبهری چاویان بو ته وهی پيروانه و ناسهف و هسه ن ببینن. منداله کان له سه رخو به ریگه یه کدا دهاتن که به نیوه پراستی گونده که دا تیده په ری.

پيروانه پی ناخوش بوو ته وان سهیری ده که ن، به لام چاریشی نه بوو.

به ده نگیکی نزم له ناسه فی پرسیی: "ته ری داوای تاویان لی بکه یین؟"

ناسه ف گوتی: "هیچ پیناچی خه لکیکی به به زه یی بن. له وانه یه هزار پرسیارمان لی بکه ن و پتر سه رمان بیشتینن. وا باشتره بچین کابرایه کی دیکه بدوزینه وهو داوای تاوی لی بکه یین. به شکم تووشی مندالیکیش بووین."

چهند کورپزگه یان دی، که به توپیکی سهیر و سه مه ره یاریان ده کرد. توپه که یان هه وای زور تیدا نه بوو، بوپه که تیبان هه لده دا زور نه ده ری.

ناسه ف لی پرسیین: "له کوی قومی تاو بدوزینه وه؟"

یه کیکیان گوتی: "له و خواره وه چایخانه یه کی لییه. هز ده که ی گه مه مان له گه ل بکه ی؟"

ناسه ف گوتی: "تینوومه. باشه دواپی."

منداله کان دهستیان کرده وه به یاری. پيروانه و ناسه ف هه ندی روشتن و گه یشتنه چایخانه که.

پيروانه گوتی: "دهی خو نیمه پاره یه کمان پی نیه، ده بی سوال بکه یین."

ناسه ف وه لامی دایه وه: "من سوال ناکه م. ده توانین له به رامبه ر ته وه دا کاریان بو بکه یین."

پيروانه ناخکی هه لکیشا. ته وه نده شه که ت بوو کاری پی نه ده کرا. سوال کرده که زور ناسانتر بوو.

چایخانه که، کوخیکی بچووک بوو له گه ل دروست کرابوو. چهند میزکی تیدا دانرابوو. سی پیاو له ژوره وه بیده نگ دانیشتبوون. سه ماوه ریکی گه وره ش له گوشه یه کی ژوره که وه هه بوو.

شوزیه جاری جاران له کابول چای ده فروشت. ته و به سینیه کی پر له نیستیکانه وه به بازاره که دا به ملاولادا رای ده کرد و چای بو دوو کانداره کان ده برد. به لام له و گونده دا، پیناچی که س پیوستی به یه کیک بی ته و کاری بو بکا.

ناسه ف گوتی: "نیمه له نیش ده گه ریین."

یه کیک له پیاوه کان توژی قوونی له سه ر کورسییه که جوولاند و گوتی: "کور، نیره کاری لی دست ناکه وی."

باشه ته گه ر کار هه بوایه نیمه تاوا لیره داده نیشتن؟"

پيروانه گوتی: "هه ر کاریک هه بی ده بکه یین. پاره شان ناوی. هه ر هه ندی تاو و خواردغان ده وی، به سمانه."

پیاوه که قومیکه له چایه کهی دا. نه و نه ده به کاوه خو جواپی دانه وه، ده تگوت په روانه و ناسه ف مندالی ده و نه مه ندانن و هه ر بو خو خافلاندن، داوای کار ده که ن.

کابرا ناخریبه کهی سه یریکه ناسه فی کرد و گوتی: "جا خو ته تو هه ر کارت پی ناکری."

په روانه خیرا وه لاسی دایه وه: "براکه م ده توانی ناگای له منداله که بی. منیش ده توانم هینده ی دوو که سان کار بکه م."

کابرا گوتی: "ناوت چییه؟"

په روانه ناوه کورانه کهی خو پی گوت: "قاسم."

کابرا گوتی: "ده بی کولانه ی مریشکه کاتم خاوین بکریته وه. ته گه ر ته و کاره به جوانی بکه ی، خواردنتان ده ده می. به لام نیتر دوایی ده بی لیړه برۆن. من هه ر ته و کولانه یه م هه یه. ناشمه وی به خو زایی خواردنتان بده می."

کولانه که له پشته وه هه وشه بچو که که وه بوو. زور زور پیس بوو. کابرا ناماژهی به به رمیلیکی تاییه ت کرد، که بو ناوی باران دانرا بوو: "ته گه ر ناوتان ویست، تییدا یه. دیاره که مریشکه کان ده بخونه وه، بو نیه ش باشه. ته گه ر کاره که تان ته واو بوو، خواردنتان بو دینم."

جا گه راوه لای براده ره کانی.

په رژی نی ده وری هه وشه که زوری روو خابوو. به لام ده وری کولانه مریشکه که جوان چاک کرابوه. په روانه هه سه نی له پشتی ناسه ف داگرت و یارمه تی هه ر دوو کیانی دا له بن سیبه ره که مه که ی دوو دره خته ژاکاو و رووتا وه که دابنیشن. ته و جار ته سکوییه کی ناو بو هینان، به لام ناسه ف گوتی، له پیشدا خوت بخوه. په روانه دوو هه م ته سکویشی خوارده وه و دیسان پری کرده وه. ناسه ف له پیشدا ناوی به ده م هه سه نه وه کرد و ته و جار خو شی خواردییه وه.

په روانه که مریشکه کانی دیت، که وته وه بیړی ته و مریشکه که ی له گونده بو ردومان کرا وه که دا ترساند بوونی. هه رچه نده نیتر نه یده ویست راویان بنی و بیانتر سین، به لام ده تگوت مریشکه کان لی تیگه یشتبوون وا خیرا له به ری رایان ده کرد.

یه ک پشوو کاری کرد. جیقنه ی مریشکه کانی له له ته ته خته یه ک کراند و له گه ل کاوکوته پیسه که بردییه نیو هه وشه. هه ولای دا زور خو پیس نه کا، چونکه دوا ی ته واو بوونی کاره که یان قه ول وا بوو نان بخون. له نیو کایه که دا چهند هیلکه یه کی دوزییه وه، که خاوه نه که یان نه یدی تبوون و هه لینه گرتبوون. به لام نه یده توانی هه لیانگری. ته گه ر له گیرفانی نابایه ن، هه م ناشکرا ده بوو و هه م له وانه ش بوو بشکین. سه یریکه ناسه فی کرد، که له بری بالیف، پریسکه که ی نابووه بن سه ری و له گه ل هه سه ن خه وتبوو.

پەروانە سەيرىكى دەروپىشتى خۇى كرد. دزى، كارى چەوت و خراپ بوو. بەچاوى خۇى دىتبووى كە بەپىيى ياساى تالپيان چ لە دزەكان دەكەن - دەستيان دەپەرىنن - حەزى لى نەبوو واى بەسەر بى، بەلام لە لايە كىشەو پىويستى بە هيلكەكان هەبوو.

هیلکەكانى بە دەستەو گرت و سەيرىكى دەرووبەرى خۇى كرد بو ئەو دى دىنيا بى كەسى لى ديار نيه. هەر ئەوئەندەى بەس بوو خيرا خۇى بگەيەنیتە لای پرىسكەكەى و لە پرىسكەكەيان بنى و زوو بگەرىتەو كولانەكە.

بەلام نەيدەتوانى وا بكا. ئەگەر دزىى كردبايه، تىتر باوكى شانازى پىو نەدەكرد. كە لەگەل باوكى بەرىو بوون، زۆرى كاتەكان برسى بوون و سەرەراى ئەوئەى دەيانتوانى دزىيش بكن، بەلام باوكى تەنانەت هەر نەيدەويست باسى وەها شتىكىش بكات. ئەو هەميشە دەيگوت: "ئەمشەو زگمان تىر دەبى، بەلام تۆپىت وايە سبەى بتوانين لە خۆمان خۆش بين و بژيين؟"

پەروانە هیلکەكانى لە جىي خۇيان دانانەو و ديسان چۆو سەر خاوپنكردەوئەى كولانەكە. ئەوى زۆر زۆر پيس بوو، بەلام بچووك بوو. زۆرى نەبرد كارەكەى تەواو بوو.

كابرا قاپىكى بچووكى برنج لە حەوشەكەو هينا و گوتى: "ها وەرن خواردەكەتان وەرگرن." پەروانە گوتى: "ئىمە سى كەسين."

- بەلام هەر تۆ كارت كردووه. پىت وايە من وەزعم زۆر باشە؟"

پەروانە گوتى: "خۆ لە ئىمە هەر باشترن. ئىمە مندالين."

- ئەگەر بەوى يارمەتىي هەموو مندالە برسىيەكانى ئەفغانستان بەدم، خۆشم وەك ئىو هەزار دەكەومەو. ئەگەر برنجەكەت ناوى، بىرپژە.

ئاسەف گوتى: "دەمانەوى. تكايە بماندەيه."

پەروانە دەيدى دەستى ئاسەف چۆن دەلەرزىن. كابرا ئاخريەكەى برنجەكەى دايە ئاسەف و گەرايهو.

مندالەكان ئەو تۆزە برنجەيان لەنىو خۇياندا بەش كرد و لە بىدەنگىيەكى دلتەزىندا خوارديان. زۆرى نەبرد قاپەكە بەتال بوو. پەروانە دەفرەكەى پر كرد لە ئاو و ئاسەف پەرۆكانى حەسەنى شوشت.

ئەو بە توورەبىيەو پەرۆكانى دەگوشى و دەيگوت: "من پىم وابوو گەرەكان تۆزىك بەزەبىيان بە مندالەكاندا دى."

پەروانە بە رقبەو سەيرىكى چايخانەكەى كرد و گوتى: "سەد خۆزگە هیلکەكانم هەلگرتبا."

ئاسەف گوتى: "ئىستا بچۆ و هەليانگره."

- زۆر خەتەرە.

- دەی باشه دوایی دیننه وه دهیانبهین.

له قهراغ گونده که شوینیکیان دۆزییه وه که لهوی کهس نهیده دیتن. په رۆکانیان هه لخت بو شه وهی وشک بینه وه و چاره پری بوون شه و دا بی.

که شه وداهات، هسه ن خه و تبوو. په روانه و ناسه ف له ته نیشته که لویه له کانیا ن شه ویان به جی هیشت. شه و جار به سپایی چوونه وه نیو ئاواپی و چوونه هه وشه که ی پشت چاپخانه که.

په روانه هیلکه کانی له کوئی دانا بوو، هه ره لهوی بوون و هه لیگرتن و له جانتا که ی خستن و له ته نیشته نامه کانی شوزیه ی دانان.

ناسه فیش له سه رخۆ و به بی دهنگ، شه وهنده ته رده ستانه مریشکیکی گرت، هه ره نه یه یشت بقیرینی. مریشکه که ی له کۆلوانه که یه وه بیچا و دایه ده ست په روانه. شه و جار هه ردووکیان به دزییه وه له هه وشه که چوونه ده ری.

که که یشتنه وه قهراغ ئاواپی، هسه ن و که لویه له کانیا ن هه لگرت و شه وهنده رۆیشتن، هه تا ته واو له گونده که دوور که وتنه وه.

په روانه گوتی: " شه وهی فیلا له مندالان ده کا، هه ره ده بی ئاوا ی لی بکه یه وه. من هینده ی نوو که دهرزیه کیش چییه، په شیمان نیم."

ناسه ف گوتی: " بو بهر چایی هیلکه ده خۆین. " و پیکه نی.

پهروانه خەوی لی نەدە کەوت. لە برسان زگی دیشا. هەتا مریشک و هیلکەیان مابوو، دەتگوت هەموو دنیا هینی ئەوانە. حەسەن مریشکە کە ی باش پێ نە خورابوو، چونکە هەر دوو سی ددانی هەبوو. هەر بۆیەش، پهروانه و ئاسەف هیلکەکانیان بۆ ئەو دانابوو. پهروانه لەسەر خۆ و بە پارێزەو بە بۆی کولاندبوو. رۆنیان نەبوو بیکەنە هیلکەورۆن.

ئاسەف ئەوەندە خێرا و ئاسان مریشکە کە ی کوشت، کە پهروانه دلنیا بوو، لەوەی ئاسەف جگە لە بۆلەبۆل و ئەزێتەتی کردنی خەلک، شتی دیکەش دەزانی.

مریشکە کە یان زۆر بە پێخۆر خوارد. کوپی لە هەموو جێیەکی نەرمتەر بوو، دەیاندا یە حەسەن. منداڵەکان هەرچەند جاریکی شتیکیان دەخوارد، کە یفخۆشتەر دەبوون. حەسەن دیسان بووژابۆو و پهروانهش ئەوەندە توورەوتۆسن نەبوو.

بەلام ئاخیریە کە ی هەموو شتیەک تەواو بوو و دیسان هەر سیکیان برسییان بۆو.

پهروانه رۆژەکانی لی تیکەل ببوو و نەیدەزانی چەند رۆژە مریشکە کە یان تەواو کردوو. لەوانەبوو حەوتوو کە بەسەردا تێپەریبێ. لەسەر عەرزە رەقە کە درێژ ببوو و بیری لەو دەکردهو کە باشە خواردن سوودی چییە؟ چونکە هەرکات رۆژێک خواردنیان دەخوارد، رۆژە کە ی دیکە دیسان برسی دەبوونەو.

چاوی لێک نا و هەولێ دا بنوی.

هەر لە خۆرا ئەو شوینە ی بۆ خەوتن هەلبژاردبوو. لەسەر بەردێک راکشابوو. هەر لەپشتی هەلدەچەقی. چەندی جێیە کە شی دەگۆری، هەر خراپتر بوو. لەو شەو ساردەدا، تازە جیی خۆی گەرمدا هینابوو. ئەگەر هەستابایە بۆ ئەو ی شوینێکی ریکتر بدۆزیتەو، سەرما ی دەبوو. ئەگەر ویستباشی هەر لەو جی گەرمە بێنیتەو، بنی نارێک و ناخۆش بوو.

ئەوەندە ی هەبوو، ئەگەر ویستباشی هەستی، نیگەرانی لەخەو هەستانی حەسەن نەبوو، چونکە هەمیشە ئاسەف لە تەنیشت حەسەن دەنووست.

بەردە کە دیسان لە پشتی رۆچوو و پهروانه بریاری دا هەستی. تاویک دواتر دیسان جێیە کە ی گەرم دەبۆو.

لەسەر خۆ گوتی: "یەک، دوو، سی."

بەتانیە کە ی لادا.

ههوا ساردهکه هروژمی بو هیئا. بریاری دا بهر له وهی تهواو سهرمای بی، خیرا قیت بیتهوه. بهلام نیهتوانی شوینیکی ریک بدوژیتتهوه که بهتانیهکهی لی راجئا، ههر بویه بهتانیهکهی بهسه شانیدا دا و دانیشت.

له بهرخویه گوتی: "لهوانهیه من تاقه بنیادهمی بهخهبری ئەم دونیایه بم. ئەوانی دیکه هه موو خهوتوون و وا خهون دهبینن، بهلام من بهخهبرم و خهریکم ئەوانی دی دهبینم. من پهروانهی پاریزهرم." پیکه نی.

دهستی کرد به گوتنهوهی ئەو گۆرانیهی له قوتابخانه فییری ببوو و بهسه مانگیدا هه لده گوت. دهنگی گۆرانیهکهی ئەو له گه ل سهرمای شهوهکه تیکه ل بوو ودهتگوت وای له ئەستیرهکان کردوه باشتی بدرهوشینهوه و تریفه باوین و بگریوینن.

له پشتتهوهی گویی له لرخه لرخ و جوولیهک بوو. بهبی ئەوهی ئاور بداتهوه و پروانی، زانیی ئاسهف بهخه بهره. چاوه ری ما، ههتا قسهیه کی ناخۆش و بی تام به گۆرانیهکهی بلی.

بهلام ئاسهف ههر به قوونه خشکه هاته تهنیشتی و له سهرخۆ گۆشه ی بهتانیهکهی کیشا. پهروانه بهتانیهکهی بهسه رسانی ئەویشدا دا و له گۆرانیگوتنهکهی رانه وهستا. ئەوجار ئاسهف گۆرانیهکی گوتتهوه که ههر خۆی دهیزانی و دواي ئەوه گۆرانیهکیان چری، که ههر دووکیان دهیانزانی.

ئهوئنده دانیشتن و گۆرانییان گوت و سهیری ئەستیرهکانیان کرد، ههتا ههر دووکیان ماندوو بوون و دلنیا بوون سه ره پای برسییهتی و بهرده نوک تیژه کانیس، هیشتا دهتوانن بنوون.

شوزیهی ئازیز!

ئەمڕۆ ديسان دەمانەوی بکەوینەوێ رێ و برۆین. ئەگەرچی وام پێ باشتەرە لە شوینیک دانیشین. من زۆر ماندووم، بەلام قسەکەى باوکم بێر دیتەوێ کە دەیکوت: "ئەگەر راوەستین، دەمرین."

حەسەن هەر بەلادا دەکەوی. وەک فەردەى برنجی لى هاتوو. چاوەکانى ترووسکاییان لى پراوە و کاتى قسەى لەگەڵ دەکەین، وەلام ناداتەوێ. دەلێى هەر لە ئیستاوێ مردوو.

ئەو گژوگیایەى دویى خواردمان، ئاگرى لە هەناومان بەرداوە. شتیکی تا بلیى ناخۆش، بە زەحمەت لە جەستەمانەوێ دیتە دەری. لەگەڵ ئاسەف زگمان شپرزە. بەلام حەسەن زۆر لەوێش خراپترە و ئیتەر پەرۆى خاوینى نەماوە. باش بوو ئەمڕۆ تاو و ساو بوو، چونکە رووت بوو، هەتا پەرۆکانى وشک بوونەوێ. ناچارین یەکیکمان بەردەوام باوەشینی بکەین و میشى لى دەرکەین.

پەروانە بەخۆى گوت: "بەلام راوەستە با بزاتم. خۆ حەسەن دویى گىای نەخوارد."

دیارە ویستبوویان گىا دەرخواردى ئەویش بەدەن، بەلام نەبخواردبوو. ئەى باشە بۆ نەخۆش کەوتوو؟

پەروانە لەنەکاوتى گەیشت، رۆژى پێشوو لەبیریان چووبو، ئاوەکە بکولێن جا بیخۆنەوێ.

دەیزانى بۆچى دەبى ئاوەکە بکولێن، تەنانەت لە کابولیش کە ئاویان لە شپەرەى شەقامەکەوێ دینا، بەر لە خواردنەوێ دەیانکولاند. ئاوى نەکولان، بنیادەمى نەخۆش دەخست. هەموو ئەوانەى دەزانى.

سەیریکى ئەو گۆلە بچووکی کرد، وا سى رۆژ بوو لە تەنیشت ئەو مابوونەوێ و ئاوەکەیان خواردبوو. جارى وا بوو، ئاوى ئەو جۆگەنەى خوربوون، خاوین بوو، بەلام ئاوى گۆلەکان هەر دەبوو بکولێن. باوکی چەند جارن باسى ئەوێ بۆ کردبوو. سەیر نەبوو نەخۆش کەوتبوون.

ديسان قەلەمەکەى هەلگرتهوێ.

ماندوو بووم ئەوئەندەى شتەکان لە میشکەدا راگرم. حەزم لێیە یەکیکی دیکە وەبیرمیان بینیتەوێ.

قەلەم و کاغەزەکەى لە جانتاکەى خستەوێ هەندى پووش و پەلاشى کۆ کردەوێ بۆ ئەوێ ئاگرىک بکاتەوێ بۆ ئاوکولاندن. چار نەبوو. جارى دەبى هەر خۆى مشورى هەموو شتیکی بخوات، هەتا یەکیک پەیدا دەبوو. کە جلەکانى حەسەن وشک بوونەوێ و ئامادەى رۆیشتن بوون، پەروانە گوتى: "لانیكەم بەو وەزەعەى زگمانەوێ، هەست ناکەین برسین."

ئاسەف هیچی نەگوت. دەتگوت دەبەوێ هەموو وزە و تاقەتى خۆى بۆ ئەو جۆلە سادەیه تەرخان بکا. پەروانە دەیزانى خۆى دەبى لەبرى ئەو حەسەن لەکۆل بکا. بەلام ئەوێ بە ئاسەف نەگوت.

دوو رۆژى دیکەش تێپەری. مندالەکان بۆ پشودانیک، ديسان لە شوینیک دانیشتن.

پەروانە قەلەم و كاغەزەكەى دەرھيئا و لە سەر كۆشى دانان. دەيوست نامەيەك بۆ شوزيە بنوسى، بەلام نەيدەويست جارېكى ديكە دەر دەلى ئەوەى بۆ بكا، كە چەندەيان برسى يان تينووہ و ھەسەن چۆن بۆگەنى لى دى. ماندوو ببوو ھيئەدى باسى ئەو شتانە بكا. ھەزى لى بوو باسى شتېكى تازە بكا.

بەخۆى گوت: "خۆزگە ئاوا نە دەبووين."

چاوى لىك نا و شيو و دۆلىكى سەوز و خۆشى ھيئايە بەرچاوى خۆى. رېك وەك ئەو شيوەى بنەمالەكەى خۆى خەلكى ئەوى بوون. نا، شيوېكى زۆر خۆشتر و جوانتر و دلگرتەر لەوەى داىكى تاريغى كردبوو. شيو و دەرەندىكى ھيئايە بەرچاوى، كە دەيوست خۆى لەوى بژيى. ئەو جار چاوى ھەلئنا و دەستى كرددەوہ بە نووسين.

شوزيەى ئازيز!

ئەمرو بەيانى گەيشتينيە دۆلىكى شاراوہ، لە چياكانى ئەفغانستان. ئەو دۆلە نېئنيە و ھەر مندالان دەتوانن بيدۆز نەوہ. ئېرە ھەر ھەمووى كەسك و شيناوہردە و پەلەى شين و سوور و زەرد و رەنگى ديكەشى تېدايە، كە ناويان نازانم، رەنگە كانيان شاد و گەشن. لەوانەيە پيټ و ابى ئەو رەنگانە يەكەم جار چاوى دەئەنگيئون، بەلام نا وا نيە. ھەموو رەنگەكانى ئېرە سوو كناييت پى دەبەخشن.

پەروانە ھەروا لەسەر نووسينەكەى بەردەوام بوو. وردە وردە، كە لاپەرەكەى پى دەكردەوہ، دەتگوت ھەر بەراستى ئەو شيو و دۆلە سەوز و خۆشەش روون روون دېنە بەرچاوى. دەتگوت ھەر بەراستى پيى وايە وەھا شيو و دۆلىك ھەيە.

ئاسەف ھەر لەو شوينەى لىي دانىشتبوو، پرسىي: "ديسان خەريكى نامە بۆ دەستەخوشكەكەت دەنوسى؟"

ھەز دەكەى بۆتى بخوينمەوہ؟

- جا بۆ دەبى گوى بدەمە قسەى نيوان دوو كچ؟

پەروانە گوتى: "بەلام پيشت خۆشە. با بۆت بخوينمەوہ."

ئاسەف نە گوتى باشە و نە گوتيشى نا، چونكە پەروانە دەستى كرد بە خويندەنەوہى نووسينەكەى.

ئەو دۆلە سەوزە، پىرە لە خواردن. ھەموو روژى وەك جيژنى رەمەزان بى، مل دەنيين لە خواردن. ھەر ئيستا بەلەمېك خواردنى كابولى و چەندى بلېي كشميشم خوارد پىرپ بوو لە گوشت. دوايى پرتەقالمان خوارد چ پرتەقال، ھەر يەكى ھيئەدى سەرى من، لەگەل سى قاپ چلوورەى شاتوو. جگە لە مندالەكانى دۆلەسەوزە، ھيچ كام لە مندالەكانى چلوورەيان نيە. ئيمە چەندى دلئمان بخوازي لېرە چلوورە دەخوين.

دياره ئېرەت زۆر پى خۆش دەبى. لەوانە يە كاتى لە فەرەنسا وەرەز دەبى، بېيە ئېرە و لە برى ئەوەى لە برجەكەى ئىقلا چاومان بە يەكترى بکەوېتەو، ھەر لېرە بەدیدیاری يەك شاد بېنەو. ئىستا كە ئېرم دۆزیوئەو، ئىتر تا ھەم بەجىي ناھىلم.

ئىمە لېرە دەتوانىن ئاوە كە بخۆينەو بەبى ئەوەى بېكولېنىن و نەخۆشېش نەكەوین. مندالەكان دەلېن ئەم ئاوە سىراوېيە. مندالى ئېرە ھەموو دەست و پېيان ساغە. نەك كەس كوېرە و نە كەسېش دلې توندە. لەوانە يە ئاسەفېش دووبارە پىي برۆپتەو.

نامە كە براپەو و پەروانەش بېدەنگ بوو. ئەوجار ئاخىكى ھەلگېشا و نامەكەى دانا. زۆر گەمزانە ديار بوو. لە كاتى نووسىنىدا، ئەو شتانەى ھەموو لەبەر زەينى بوون، بەلام لە زگە بەتال و برسېيەكەى خۆى و كۆخە كۆخى دلئەزىنى ئاسەف و لاقە پەريوئەكەى و بۆنە پېسەكەى ھەسەن بەولادە ھېچى بەدى نەدەكرد.

ئاسەف شەقىكى لە خۆلەكە وەردا و گوتى: "دۆلى سەوز، شتى وا ھەر نېە."

پەروانە بە سەركزىيەو گوتى: "نا شوئىنى وا ھەر نېە. لەخۆمەو دەروستەم كەدووە."

- بۆچى؟

پەروانە شانى ھەلئەكاند.

- ھەر پىم وابوو... پىم وابوو ئەگەر بېھىنمە پىش چاوم، لەوانە يە وەرەست بەگەرې *

ئاسەف بە تانە و تەشەرەو گوتى: "رېك وەك گەنجىنەكەى ئەسكەندەرى مەكدۆنىي نېو ئەشكەوتەكە."

پەروانە لەخۆى توورە بوو، كە بۆچى خولياكانى خۆى بۆ ئاسەف ئاشكرا كەدووە. بەلام پتر لەو مەسەلەيە، بەو تىك چوو كە ئەو خەيالە خاوەى گەنجىنەكەى وەبېر ھاتەو. راستىيەكەى ئەو بوو كە لاقەكەى ئاسەف ھەرگىز چاك نەدەبۆو، قەت تېر زگى خۆيانيان خواردن دەست نەدەكەوت و ئاوى نەكولېنراوېش بى ئەملاولا نەخۆشى دەخستن.

ئەو لاپەرەيەى كاغەزەكەى لېكردەو و گەرمۆلەى كرد و فرېى دا.

شەبايەك ھەلېكرد و گلۆلە كاغەزە بچووكەكەى ديسان بەرەو لای ھېنايەو. كاغەزە تۆزىك لەولاترەو

كەوت. پەروانە بەردىكى ھەلگرت و لە كاغەزەكەى گرت. وئى نەكەوت. بەردىكى دىكەى ھەلگرت.

ئاسەف گوتى: "دەستت ئەوئەندە خوارە، كەرىش ناھەنگىوې *."

* وەرەستگەر/پان بەرەستگەر/پان: وەدېھاتن. بەدېھاتن.

* ئەنگاوتن: پىكان. لىدان. (واتە لە كەرىشى نادەى). دەقە فارسىيەكەى دەلئى: "سېرەگرتنەكەت زۆر قۆرە." "من لېرەدا ئەووم دانا چونكە ئەو دەمەى مندال بويىن و مانگا و گامېشمان دەلەوئەپاند، نىشانەمان دادەكرد، ھېى وابوو قەت نەپەدەپىكا. بەوانەمان دەگوت دەستخوار. ئەوەى باشى دەنگاوت، پىماندەگوتن، دەستراست. . . جا ئەوئەم دەمانگوت فلانەكەس (يەك لەوان خۆم) دەستى ئەوئەندە خوارە كەرىش ناھەنگىوې."

دەمەدەمە و خۆھەلکیشان و مشتومرەپەکیان خەست بۆو. ئاسەف بە یارمەتیی پەروانە ھەستا و چەند بەردیکی لی وەرگرت. ئەوجار خۆی دایە سەر یەکی لە چیشەقەکانی و بەردەکانی ھاویشت. یەکەم بەردی، تۆزیک لەو لاتری بەردەکە ی پەروانەو کەوت.

- دیتت گۆتم.

پەروانە گۆتی: "یەکەم ھاویشتن قەبوول نیه. دیسان دەیھاویمەوہ."

بەردیکی دیکەشی ھاویشت، ئەمجارە سێرەگرتنەکە ی باشتەر بوو. ماوہیەک ھەر وا خەریکی بەردەھاویشتنی بوون. جاری وابوو بەردەکە ی پەروانە دوورتر دەچوو و جاری واش بوو بەردەکە ی ئاسەف. ھەموو جاری پەروانە بەردی دەدایە دەست ئاسەف بۆ ئەوہی بیھاویژی.

ئاخرییەکە ی ئاسەف گۆتی: "ھاویشتنی ئەو وردەبەردانە ھەر ھیچ نیه. بۆ چەند بەردیکی گەورە بیئە با پیت بلیم ھاویشتنی راستەقینە یانی چی."

پەروانە چوو چەند بەردیکی گەورە ی ھینا. بەردەکان دەبوو بە ھەر دوو دەست بەھاویژرین. بۆیە ناچار بوو لە پشتەوہ توند ئاسەف بگری بۆ ئەوہی ئەو بتوانی بەردەکانی باوی. چونکە ئاسەف نەیدەتوانی ھەم چیشەقەکە ی راگری و بەردیش توور بەدات.

بەردە ھەرە گەورەکە ی پەروانە ی ھەلگرت. زۆر قورس بوو. بە ھەموو توانای خۆیەوہ ھاویشتی. گرمەیەکی سامناک ھەستا و خۆل و خاکیکی ھەستاند دەتگوت دیوہزمەیەک سمکۆلان دەکا بۆ ئەوہی رینگەیەک بدۆزیتەوہ و بیئە سەری.

منداڵ کردیانە زیقە و ھەرا. ھەتا تەپوتۆزەکە نیشتەوہ ھەر زیقاندیان.

ئاسەف بەردیکی لە پەروانە گرت. بە توورەبیەوہ بەسەریدا نەراند. دەنگی نەراندنەکە ی لە زیقە و زریکە ی ھەسەنیش توندتر بوو: "چی نەمابوو بمانتەقیئییەوہ. تۆ کەری، کەری، کەر."

یەک بەخۆی ھاواری دەکرد و دەستی بە جی لاقەکە یەوہ دەگرت.

لە حالیکدا پەروانە باوہشی بە جەستە لەر و لاوازەکە ی ئاسەفدا کردبوو، ھەردووکیان کەوتن و ھەسەنیشیان - کە دەگریا - لە باوہش کرد و ھەرسیکیان ھۆرھۆر گریان.

پهروانه نهیده زانی چهنده تاوا دانیشتن. له لایه که وه ده تگوت چهنده سه عاتی به سهردا رۆبوه و له لایه کی دیکه شه وه ههر ده تگوت چهنده چرکه یه ک پتر نیه. دهستی کرده سیبهری چاوه کانی و سهیری زهویییه بهرده لینه به یاره که ی کرد. چیی سهیری ده کرد بۆی ساغ نه ده بۆوه چهنده خه تهری مهرگی پیوه یه.

ههندی جارن "مین" بیان ده نایه وه، رهنکه کانیاں گهش و جوان. وایان داده نانه وه، له بهر چاوان جوان دیار بن و ههر که سیش هه لگرتبان، له ده ستیدا ده ته قیینه وه. به لام زۆریه ی ههره زۆری مینه کانیاں به حاسته م وه بن گل ددها. خه لک نه یانده زانی پییان له سهر داده نان و تا وه خو ده هاتنه وه ئیتر کار له کاری ده ترازا. نه یه زانی ده بی چ بکا. جا ته گهر پییان نابیتته نیو زهویییه که ی "مین" ریژکراوه وه، ههر ته وه نده یان بهس بو ههنگاو یك خوار دابنن، لاقیان ده په ری.

یانی ده بو به نیوه ندی تهو زهویییه دا برۆن و ده ست له گیانی خو یان بشۆن؟ یان ههر له شوینه که ی خو یان راوهستن هه تا له برسان و له تینویتییاں ده مرن؟ چۆن زانیبا ی کامه برپاری راسته؟ ته وه نده ماندوو و شه که ت و خه فه تبار بوو، ههر نه یه ده توانی جوانیش بیر بکاته وه. هه رچۆن یك بی، وادیار بوو ئیتر تیدا ده چن و تهو دیدار ناخیره تی شوزیه ده بی. شوزیه ی هینایه وه بهر چاوی، که ئیستا ته وه له سهر برجه که ی ئیقل دانیشتوه و ههر چاوه پروانی تی.

چه ناگه ی له سهر شانی ناسه ف دانا بوو. گریانه که یان ببوه هه نیسکی کی له سه رخۆ. پهروانه چاوی به هه موو زهویییه که دا گپرا، به لام له بهرد و گل و ههندی ته پۆلکه به ولاره هیچی نه دی.

شتی کی بهر چاوی که وت. شتی ک خه ریک بوو به ره و لایان ده هات. چهنده جار یك چاوی پتانده بو ته وه ی دلنیا بی چاوی رهشکه و پییشکه ناکهن و ته و جار قیت دانیشت و گوتی: "یه کیك به ره و ئیره دی. به نیوه پراستی زهویییه که دا."

ناسه ف تاوری داوه وه و سهیری تهو شوینه ی کرد که تهو ئامازه ی پی ده کرد. گوتی: "پییم وایه کچی که."

پهروانه بهر چاوی خو ی دیتی، له چکه ی کچه که به ریوه. گوتی: "پییم وایه، راست ده که ی."

ناسه ف پرسیی: "تۆ بلئی وایی؟"

پهروانه نه یه زانی چ وه لام ی کی بداته وه. چونکه تهو شتانه ی تهو پیی و ابوو ههن و راستن، تاویک دواتر لیی ببوونه خهون و خه یال.

تۆ بلئی ههر دوو کمان تهو به خهون ببینن؟ مه حاله. وا نیه؟

به ره وه ی بری لی بکه نه وه، کچۆله که گه یشته لایان.

کچۆله به سه رسوورمانه وه هه رای کرد: "وه ی باوکه گیان، مندا ل. زۆر ده می که مندا لم نه دیوه."

داھاتەوہ و ویستی باوہشیان پیدایا بکا .

ئاسەف و پەروانە وا حەپەسابوون قسەیان پێ نەدەکرا .

کچۆلە که لە ئاسەف مندالتر بوو . پەرۆیەکی کەسک و پیسی بەسەری خۆیدا داوو .

- مندالیکیشتان ھەبە . ھە باوکە ، زۆر باشە . کەسیش مردووہ ؟ مێشکی پەروانە سەر ببوو . بۆیە ھەر
وہلامی پێ نەدەدراوہ .

- چی ؟

کچۆلە کە دەستی راوہشاندا و گوتی : "ئەو تەقینەوہیە ، کەسیشی کوشت ؟"

- نا ، نا . کەس نەمردووہ .

کچۆلە کە پرسى : "ئەو مندالە ناوی چى ؟"

ئاسەف وەلامی داہەوہ : "حەسەن ."

کچۆلە کە گوتى : "زۆرم پێ ناخۆشە ، ھەر ھەمووتان کورن . پیم خۆش بوو خوشکیکیشم ھەبى ."

ئاسەف پەنجەى بەرەو پەروانە راداشت و گوتى : "ئەوہیان کچە ."

- تۆ کچى ؟ کچىکی زۆر زۆر سەیر و سەمەرەى .

ئاسەف زەردەہیەکی ھاتى . پەروانە لى مۆن بۆوہ . ئەویش دەیتوانى وا بەو کچۆلەىە بلئ . شمەکی بەرى

کچەکە ، قوماشیکى درىژى گولدار بوو کە لای سەرەوہیان خەر بۆ بریبوو ، بۆ ئەوہى سەرى لەوئۆہ بینیتتە

دەرى . بەجى پشوتوینیش ، پەتیکى لە نیۆقەدى بەستبوو . دەموچاوى پەر بوو لەو جۆرە برینانەى کە پەروانە

بە روخسارى کەسانى دیکەشەوہ دیتبوونى و باوکى گوتبووى ، ئەو برینانە لە جۆرە نەخۆشییەکەوہ پەیدا

دەبن و چلک دەکەن و وەبن دەدەن . کچۆلە کە چەند بازنە و ملوانکەىە و ھەندى شتى دیکەشى بوو ، کە

پەروانە ھەر نەیدەزانى ئەوان چىن . بزمار و قوونە گلۆپى شکاو و شتى وای بە ملییەوہ ھەلواسیبوو .

کچۆلە کە ، کە بەرپیەدا دەرۆشیت ، خشل و بەرموورەکانى ویک دەکەوتن و خرینگە و جرینگەیان دەھات .

پەروانە وا سەرى لەو کچە سوور مابوو نەیدەتوانى ھىچى لى بپرسى .

کچۆلە کە گوتى : "دەى باشە ، وەرن با برۆین ؟"

- بۆ کوئى ؟

- دەى خۆ ديارە ، دەچینەوہ مالى من . من ھەر شتىکى لەو زەوىى "مىن" ھەدا دەیدۆزمەوہ دەیبەمەوہ

مالەکەم . خۆ ئیوہ لە کەر و عارەبانەىە ھەر باشترن . تا ئیستا گوشتى کەرتان خواردووہ ؟ ديارە من

نەمتوانى ھەمووى بەرمەوہ . ناچار بووم بەشیکى بەرمەوہ . ئەوہندەى پیم ھەلگىرا ، ھەر ئەوہندەم بردەوہ .

دوایی هاتمهوه ئهوی دیکهشی بهرمهوه، دیتم میس و سیسارکه دۆزیوانهتهوه. حهزم لی نیه شتیك بخۆم، که میس و سیسارکه لی نیشتون. من لهوانه دهترسم.

کچه که به دهم قسه کردنهوه، دوو دانه له پریسکه کانی هه لگرت و رویشت، بو ئهوهی پهروانهش حهسن و ئاسهف له گه ل خۆی بیئی.

پهروانه بهدوای کچهدا هه رای کرد: "راوهسته بزائم. ئهی ئه و "مین" انه؟" کچه بهدهنگیکی بهرز جوابی داوه: "زهوی مین زیان بهمن ناگهیهنی. ئیوه دهبی به شوین مندا بیئ بو ئهوهی هیچتان لی نهیه."

کچه ریك به نیوهراستی زهوی مینه کهدا رویشت. ئهوهنده خیرا دهرویشت، که پهروانه ناچار بو پیی بلی لهسهرخۆت پرۆا. ئه و زهوییه مینرپژکراوه، پر بو له ئیسک و پرووسکی ئاژه لآن و تۆپهی شکاوی عاره بانه و لهتوپهتی شووشه.

کچه که ئهوانی بهره و شیویکی بچوک برد، پارچه زهوییه کی بچوک و رووتهنی لی بو، له تهنیشت گابه رده کانی گرده کهوه.

گوتی: "به خیرهاتن بو ماله کهی من."

جا دهسته کانیسی وا له بهر یه کردنهوه، وه ک بلی به خیرهاتنیان بکات بو کۆشکیکی گهوره. له پیشدا بو گه نیك بهسه ر پهروانه دا هات. بۆنی گۆشتیکی گه نیو، که دیار بو له و نزیکانه یه. که لاکي مه ر و بزنیکی دیت، میس و مه گه زی لی نیشتبوو. ئه و خانووهش وه ک زۆربه ی ئه و کۆخه قورپانه بو، که له درپژایی سه فهره کهیدا دیتبووی. لایه کی رووخابوو. کون و که لینه کانی سواخ درابوون، به لام ته و او نه گیرابوون. پهروانه وای بو چوو، کچۆله که، که ته مه نی هه ر هه شت سالان ده بو، دهستی نه گه یه وته درز و که لینه کانی سه ره وه. جلیك به ده رگا که وه کرابوو، که شوینه کون و دراوه کانی له ساغه کانی پتر بوون. هه وشه که یان جگه له که لاکي ئاژه لآن، پر بو له زبل و زال. ته خته شکاو و بوتلی به تال و لهتوپه تی قایشه پشتوین و ره شه ی ئه سپ و په تی ریشال ریشال و له ته کارتۆنی پیس و گیای بادراو. بو گه نی له هه موو جوړیکیشی لیوه دههات. پهروانه وای بو چوو، کچۆله که کاری ئاوده ستیشی هه ر له هه وشه که دا کردوو.

نه له هه وشه و نه له نیو کۆخه که وه کهس پیشوازیی لی نه کردن.

پهروانه پرسیی: "ئه تو لیره به تاقی ته نی ده ژیی؟"

- نه خیر، له گه ل نه نکم ده ژیم. وهرن بیبینن. زۆری پی خۆش ده بی.

کچه ئهوانی برده نیو کۆخه که وه. نیو کۆخه که هه م تاریک بو، هه م بو گه نی دههات.

- نه نه، ئه و مندا لانه م دۆزییه وه. باش نیه؟

كچه ئەو ھى گوت و داواى لە پەروانە و ئاسەف كرد، سلاو لە نەنكى بكەن.
پەروانە لە پيشدا پيى وابوو كچه تەواو شيتت بوو. چونكە ژوررەكە كەسى تيدا نەبوو. وردەوردە چاويان
لەگەل تاريكاييه كە راهات و كۆميدىكى دار و چەند كۆنە راخەريك لە بن ديوارەكەو و كۆگايە كيشى
جلوبەرگ لە كۆشەيه كى ژوررەكە دا ديت.

كچه بەرەو لای جلوبەرگەكان چوو. ئەژنۆى دادا و گويى وا برە پيشى، يانى گوى لە شتتەك ھەلداھا.
- داپيرەم دەلئى، چاوم پيشان روون بۆو و چەندى پيشان خۆشە با ليرە بن.
ئاسەف لەسەر خۆى بە پەروانەى گوت: "وا باشترە ئەو مندالەش لەگەل خۆمان بەرين. چونكە وەك خۆت
شيتتە."

چيى نەمابوو پەروانە بە قسەى بكا. بەلام كە وردتر سەيرى كۆگا جەلەكانى كرد، ئەژنۆى دادا و دەستى
لەسەر دانا. دەستى بەر مۆرەى پشتى ئينسانىك كەوت، كە لەبەر ھەناسە كيشان بەرز و نزم دەبۆو.
داپيرەى كچه كە، لەسەر راخەريكى تەنك و پشت لە دەرگا، وەك تۆپتەك گلۆلە ببوو. خۆى لە جليكى
رەش پيچابۆو. تەنانەت دەموجاويشى داپوشرابوو. نە جوولەيه كى دەكرد و نە دەنگيىكى ليوە دەھات.
ھەر ئەوئەندەى دەنگى ھەناسەى دەھات و بۆنى مردووى لى نەدەھات، پەروانەى دلتيا دەكردەو،
ھيشتا زيندوو.

بەلام ديار بوو، ئەو شتانە بۆ كچۆلەكە زۆر سەير و سەمەرە نەبوون. ئەو ميوانەكانى برە حەوشە و بەر
لەو ھى ديسان دەست بە ھەلبەز و دابەز بكا تەو، گوتى: "داپيرەم دەبى زۆر پيشو بدات و بەسيتتەو."
پەروانە كەوتەو بىر ئەو كاتەى باوكيان بردبوو بەنديخانە. داىكى ريك ئاوا لەسەر دۆشەگەكەى دريژ ببوو.
ئەو ژنەش كە لەسەر گردەكە ديتبووى.

ئەو ھى ريك ئەو حالەتە ئاشنايهى ئەو بەتەمەنانە بوو، كە ھەر كاتى بەتەمەنەكان كۆستيان دەكەوت و
تووشى نەھامەتى و خەفەتيكى گەورە دەھاتن، تووشى دەبوون و ئيت پيشان خۆش نەدەبوو بژيىن. بەلام
نەيدەزانى ئاخۆ ئەگەر ئەوئەوئەوئە بىت و اى بەسەر ديت يان نا.

سەدان پرسيارى ھەبوو لە كچهى بكا، بەلام ھەر ئەوئەندەى لى پرسى: "ناوت چييه؟"
كچه گوتى: "لەيلا."

ئيت چوو تۆزى ئاو و برنجى ساردى بۆ ھينان. خواردن و ئاوەكە گيانتيكى وەبەر ئاسەف و پەروانە نايەو.
بەلام نەيانتوانى ھيچ شتتەك دەرخواردى حەسەن بەدن. ئەو حەزى لە خواردنى ھيچ شتتەك نەبوو.

لەيلا لەسەر خۆ گوتى: "دەلئى مردووو."

ئاسەف گوتى: "نا، نەمردووو. چاك دەبیتتەو."

ئەوجار شاقەلى كراسەكەى لە ئاۋەكە ھەلكىشا و لەسەر زارى ھەسەن چۆراندییەو. ماۋدەيەك پى چوو. بەلام وردە وردە قوتى دا. ئاسەف بە خوشییەو گوتى: "نەمگوت چاك دەبیتەو؟"

ئەوجار ھەندى برنجى ورد کرد و بەدەمییەو کرد. ھەسەن ئەویشى خوارد. بىر و ترۆمپا(پەمپى ئاۋ ھەلئىنجان) لە زەوییە رووتەنەكەدا ھەبوو بۆ ئاۋەلئىنجان. لەيلا جلى خاۋىنى بۆ ھىنان و گوتى: "ئەو ھىي دايكەم."

كاتى ئاسەف دەريپپەكەى لەپى کرد، تا جلوبەرگە كانى خۆى بشوات و وشك بىنەو، پەروانە خۆى پى نەگىرا و پى كەنى و زۆرىش بەخۆى نازى. جەستەى رەقەلە و دالگۆشتەكەى ئاسەف، لە بن ئەو جلوبەرگە فش و فۆلەدا ون ببوو و ئاگر لە چاۋە مۆر و نىوچاۋانە گرزەكەى دەبارى.

بەلام پەروانە دلئى خوش بوو كە ديسان جلى كچانەى لەبەر كردوۋە. ئەو پانتۆلە كامىزىيەى لەيلا پىيى دا، شىنىكى گەش و كراۋە بوو و بەرى پىشەو ھى بە رەنگىكى سپى گولڈۆزى كرابوو. تەنانەت ھەستى کرد، ھەندى جوانىش بوو.

كوچكاۋرىك لە ھەوشەكە ھەبوو، كە دەوران دەورى بەردى لى كۆ كرابۆۋە و دەكرا قابلەمە و مەنجەلى لەسەر دابىنى. لەيلا ھەندى برنج و گۆشتى لە قابلەمەيەك کرد و لەسەر كوچكاۋرەكەى دانا. بەلام بەر لەو ھى خواردنەكە دابنى، ھەندىكى ھەلگرت و لە كونيكى کرد. كونەكەى بە پەنجە لە عەرزەكە كردبوو. پەروانە ئەو ھەندە ماندوو بوو، تاقەتى نەبوو بلى ئەو چ بوو.

لەيلا گوتى: "ئەو گۆشتى كۆترە. ھىوادارم پىتان خوش بى."

تەنانەت گۆشتى سىسار كە كەچەلەش بوايە، پەروانە گوتى نەدەدەيى. ئەو ھەموو خواردنىكى پى باش بوو. ئاسەف تۆزى لە چەلاۋەكەى بەدەمى ھەسەنەو کرد. ھەسەن ھەموى قوت دا و چاۋى لە ئاسەف نەترووكاند.

شيوەكەيان ھەر لەو ژورەدا و لە تەنىشت داپىرە خوارد. لەيلا يەك پىشو قسەى دەکرد. ھەندى لە خواردنەكەى لە قاپىك کرد و پەچەى داپىرەى ھەلدايەو و لەپىشى دانا.

پەروانە وردتر لىيى روانى. كاتى لەيلا يەكەم پاروۋى ھەلگرت و بە دەمى پىرەژنەو ھى کرد، لە بن پەچەكەو ھەلەيەكى بەدى کرد. لەيلا لەو كاتەشدا بى پسانەو قسەى دەکرد. ۋەك ئەو قابلەمەيەى شتەكان تىيدا دەكولپىن و ھەلدەچى، قسەكانىش ئاۋا لە زارى ئەو ھەو ھەلپورپۆ دەبوون و ھەلدەچوون.

ئەو گوتى: "دەزانم زۆر قسان دەكەم. بەلام زۆر لەمىژە لەگەل كەس قسەم نەكردوۋە. بەتايبەتى لەگەل مندالان. ديارە داپىرەم لىرەيە، بەلام ئەو زۆر قسە ناكا."

ئەو ھەندەى پەروانە دىتېۋى، داپىرە ھەر قسەى نەدەکرد.

له له یلای پرسى: "ئهوه هه میشه ئاوا بیدهنگه؟"

- نا، جاران قسه ی ده کرد. هه موو ژنه کانی بنه ماله ی ئیمه تا بلئی سویر قسه ن. به لام کاتی دایکم به جیی هیشتین، کړوکپ بوو.

ئاسه ف گوتی: "دایکه کان هه رگیز له خۆراوه سه ری خویان هه ئناگرن و نارۆن."

- باشه. ئه گهر راستیت ده وی، وه شوین براکه م و باوکم کهوت. یه کیک هات و گوتی، ئه وان له شه رییدا کوژراون. به لام دایکم پروای به قسه کانیان نه کرد و وه شوینیان کهوت بیان دۆزیته وه. هیشتاش نه گه پاره ته وه. من هه موو روژی له سه ر ئه و گرده داده نیشم و چاره پروانی هاتنه وه ی ده بم، به لام هیشتاش نه هاتوه ته وه. په روانه به خۆی گوتی: "ده لئی شیت بووه. هه ر ده لئی تیناگا بوچی دایکی هیشتا نه گه پاره ته وه." ئاسه ف ریک ئه و پرسیاره ی لی کرد، که په روانه نهیده وئیرا لئی بکا.

- له که یه وه رویشتووه؟

له یلا نه یزانی بلئی چی.

په روانه پرسیی: "به ر له زستان رویشت."

له یلا گوتی: "به لئی. به ر له زستان. هیشتا هه وا گه رم بوو، که رویشت."

چه ند مانگیکی به سه ردا تیده په ری.

- له و ده مه وه هه ر ته نیا بووی؟

له یلا گوتی: "نا. له گه ل داپیره م بووم."

ئاسه ف و په روانه چاویکیان له یه کتری کرد. خۆ به ته نی بوايه باشر بوو له وه ی له گه ل داپیره ی بی.

په روانه گوتی: "قسه بکه. چیت پیخۆشه بیلی. ئیمه گویمان لیته."

ئەو شەوھەيان لە كۆخەكەدا رۆژ كردهووە. پەروانە لە گەل لەیلا لەسەر دۆشە گێك و ئاسەفیش لە تەنیشت
 حەسەنەوہ خەوت. ئەو شەوہ پەروانە خەوہكەى قوول و بى خەون بوو.

بەیانى بە وزەوزى مېش بەخەبەر هاتن.

بە دەم خوراندنى ئەژنۆى و شوینى پێوہدانى كێچەوہ، بەخۆى گوت: "دەبى شتێك بكەین. دەبى بېرىك لەو
 جەرۆجانەوہرى نێو نوینەكان بكەینەوہ."

دیارە بریارى دابوو، ماوہیەك لەوى مینیتەوہ.

ئەوانى دیکە هیشتا هەلنەستابوون. دەستى لەیلا كەوتبووہ سەر سینگی پەروانە. بەسپایى دەستى ئەوى
 لادا و هەستا چووە دەرى.

ئەو شوینە، بۆخۆى دونیایەكى بچووك بوو. گردهكان وایان دەور دابوو، لەوانەبوو بروا نەكەى لە دەروہى
 ئەویش دونیایەك هەیه.

پەروانە دەورێكى كۆخەكەى لى دا. لە پشتهوہى كۆخەكە، پارچە زەویيەك هەبوو، كە پێدەچوو سەردەمانێك
 سەوزە و كەورەیان لى چاندبى. وردە دارى تیدا چەقینرا بوون، كە پێدەچوو بۆ ئەوہى بركەى تەماتەكانیان
 پێدا هەلگەڕین لەوئیان چەقاندبوون. رێك وەك ئەو هیچك و دارانەى، كاتى لە گەل باوكیدا بە گوندەكاندا
 رادەبردن، لە باغەكاندا دیتبوونى.

لە تەنیشت باخچەكەوہ، قەفەزێك پر بوو لە كۆتر. قەفەزەكە هیندەى بالای پەروانە دەبوو. بەلام ئەو
 میلەیهى بۆ كۆترەكانیان دانابوون لەسەرى بنیشنەوہ، شكابوون و بەرببوونەوہ و لە جیقنەدا نوقم ببوون.
 كۆتر لە نێو قور و جیقنەدا ئەملاولایان دەکرد. یەكێكان هەولێ دەدا لە نێوان شوولێ قەفەزەكەوہ بێتە
 دەرى. پەروانە دەستى لەسەر كەلینەكە دانا، سەرە نەرمەكەى كۆترەكە وەلەپى دەستى كەوت.

لەیلا لە پشتهوہى هات و گوتى: "دەوى شەو یەكێك لەوانەمان خوارد. تا ئیستا چەند دانەیهكى دیکەشان
 خواردووە. بەلام زوو زوو هیلکە دەكەن. هەر بۆیەش هیشتا كۆترمان هەر ماوہ."

لەیلا دەورووبەرەكەى هەموو پێشان پەروانە دا. ئەو دەستى بۆ دوو درەخت راداشت، كە چەند گەلایەكى
 كەسك و بریقەدار و چەند سیوێكى بچووكى سەوزیان پێوہ بوو. ئەو جار گوتى: "ئەوانە دارسیون. سیوہكانى
 پاییزى دەگەنى. زۆر خۆشن، بەلام دەبى وریا بى، كرمەكانى نێویان نەخۆى."

لە لایەكى دیکەى حەوشەكەوہ، فەردە ئارد و برنجى لى دانرابوو. پەروانە لە كونى فەردەكانەوہ چەند
 مشكێكى دیت، دەجوولان.

لهيلا گوتى: "وهره گه نجيينه خانه كه م بيينه."

گه نجيينه خانه كه م ئه، له چهند تهخته يه كه دروست كرابوو، كه به بهردى كه وه نرابوون. لهيلا يه كى له تهخته كانى لابر، بۆ ئه وهى پهروانه نيوه كه م بيينى. ته نه كه م رۆن و سندوقى كى گلۆپ و قاپوقاچاغ و قوماش و سۆلى گه وره و بچووك و كلاوى پياوانه و پهت و كه ندر و گوريس و چهند ساردوگه رميك* و قوتوويه كى سابوونيشى لى بو، كه هه ندى كيان مشك خواردبوونى.

پهروانه پرسى: "ئه وه مووه شتهت له كوى هيئاوه؟"

- عاره بانه م ديوه ريه كه له وه زه ويى مينه دا كه وته سه ر مين. رۆژى كى زۆر خو ش بو. هه ر هه موويم هه لگرته وه. ئه وه جلويه رگانه ش خو م له وه قوماشانه دووربوون.

پهروانه كه بۆى نه چووبو وه وه سه ر يه ك، پرسى: "يانى هه ر كاتى ك گوتى له ته قينه وه يه كه ده بى، ده چيه نيو زه ويى مينه كه؟"

- به لى. ئه م ئيوه شم هه روا دۆزيبه وه.

- ئه م كابرآى ديوه ره چيه لى هات؟

- ئۆۆۆ، له توپهت بو. به خۆى و عاره بانه و قوماشه كانيه وه. هيچى لى نه بوو شته كانى پى بىنمه وه. چهند جاران چووم و هاتمه وه تا ئه وه ندهم هيئا.

- پهروانه له يلاى وه ك جالجالۆ كه يك هيئا به پيش چاوى خۆى، كه چاوه رپى ئه وه يه ميشكىك به تۆره كه يه وه بى.

ئاسه ف كه گه يشتى، گوتى له دواين قسه م لهيلا بو و پرسى: "هه ر به راست ده چيه نيو زه وييه مينرپۆكراوه كه وه؟ كه رپتى ده كه م ها."

پهروانه به مۆنه يه كه وه گوتى: "مه به سته ئه وه يه، ئه وه م ده كه م زۆر مه ترسيداره."

لهيلا گوتى: "مه ترسي بۆ من نيه. زه وييه كه منى خو ش ده م. چونكه هه ر كاتى كى شتىك ده خو م، تۆزى كيشى ده رپۆمه نيو زه وييه كه وه، بۆ ئه وه م بيخوا. هه ر ئه وه شه ده مپاريزى. ئيوه ش وه ك من بكه ن، با خه ته رى بۆ ئيوه ش نه بى."

ئاسه ف پرسى: "تۆ سه رشيتى، وانبه؟"

پهروانه ده سته له ئه سته زى لهيلا كرد و گوتى: "گوتى مه ده يه. ئه وه هه روا خراپه."

* ساردوگه رم: ترمۆزى چا و ناوى سارد. له پيره كانى لاي خو مام بيستوه هه ر پيئا نده گوت ساردوگه رم.

گوئیان له دهنگی حهسهن بوو له نیو کوخه کهوه دههات. ئاسهف که به ههنگله شه له بهره و لای دهچوو، ئاوری دایه وه و گوتی: "ههردووکتان وهک یهکن. ههردووکتان برواتان به هیچوپوچه." "

لهیلا زهردیه کی بو پهروانه کرد و گوتی: "دهی کهوابی، وهره بیینه خوشک." "

پهروانهش خودا خودای بوو، خوشکیکی هه بی. گوتی: باشه. ئیدی من و تو خوشکین.

- کهوابوو براکانی تو، دهبنه برای منیش.

- ئاسهف و حهسهن دهلیی؟ خو تهوانه برای من نین. ئیمه تووشی یه کتر بووین.

لهیلا گوتی: "دهی باشه، کهواته بوونه برات." "

پهروانه قسه کهی لی وهرگرت و گوتی: "به لی. وایه." "

بهلام نهیده زانی ئاخو ئاسهف پیی خوش ده بی یان نا، نه گهر خوشکیکی هه بی.

- کهوابوو دهبنه برای منیش. داپیرهش ده بیته نهکی ههردوو کمان.

پهروانه نهیده زانی چ دلکی تهو داپیره یه خوش بی که وهک بهردیکی ساردوسر و بیدهنگ له سهه مافوره که دانیشتبوو. بهلام تهوهی بهلاوه گرنه نه بوو. ههرجۆنیک بی، داپیره، داپیره یان بوو و تهوهش خودا نارد بووی.

پرسیی: "کی فییری چیشت لیان و کارسی کردووی؟"

- بهر لهوهی باوک و براکام بچنه شه ری، ههه سهیری ئیشه کانیا م ده کرد. کارهکانی دیکهش له دایکم و داپیره مه وه فییر بووم. ههندی کاریش ههه خوم فییریان بووم.

تهو جار به ههلبه زدابزه چوو ئاگره که بکاته وه و چای بهیانی لی بنی.

پهروانه سهیری کرد ئاسهف له لای کوتره کانه. خهریک بوو تهخته شکاوهکانی لاده برد.

پهروانه به ئاسهفی گوت: "پییم خو شه ماوهیه که لی ره بمینمه وه." "

- نه گهر پیته وایه منیش لی ره له لای تهو کچه گیله و تهو داپیره مرچ و مۆنه ی ده مینمه وه، دیاره تو ش گیلی.

پهروانه گوتی: "خو من نه مگوت ئاخو تو ده مینیتته وه یان ده رۆی. ههه ته وهنده گوتم من لی ره ده بم." "

تهو جار گوتی: "حهسه نیش لی ره ده بی." "

ئاسهف گوتی: "دیاره خودا خوداته من برۆم. ده زانم من بمینمه وه، ده ته قی." "

پهروانه، که دهیزانی تهو قسانه چییان لی شین ده بیته وه، بیدهنگ بوو.

ئاسهف گوتی: "منیش لی ره ده بم. ههه بو تهوهی تو له داخان شیت بی." "

جا بهر لهوهی بروا، به چیوشه قه کهی، له بهردیکی هه لدا.

په روانه ټاڅيكي هه لكيشا. هه ر به راستي ټاسه ف كورپيكي ملوزم و لاسار بوو.

شوزيه گيان!

ټيمه دوټيكي راسته قينه ي سهوزمان دوزيوه ته وه. دياره هيشتا زور ريك و پيك نيه و ده بي پيوه ي ماندوو بين تا جوان ده بي. به لام وای لي ده كه ين.

ټيره شوپنيكي هيمنه و مندال ټييدا پاريزراون. شهوانه كهس نايه ټه زيمان بدات يان ده رمان بكات. هه موو يه كتر يان خوش ده وي و كهس ناترسي.

ټيزن ناده ين شه ر پي بنينه ټه م ناوچه يه. شوپنيك دورست ده كه م، كه ټييدا شاد و ټازاد بين. بو ټه وه ي ټه گه ر شه ر كه ريكيش هاته ټيره، بجه سيته وه و واز له كوشت و برين ييني.

په روانه سهيريكي ده وروپشتي خوي كرد و به و هه مووه كاره پيكيه ني، كه ده بوو بيان كا.

ده بي له خاوينكر دنه وي هه وشه كه وه ده ست پي بكن.

پهروانه مشوورپکی لی خوارد، به لām لای کهس نهیدرکاند. چونکه له پيشدا ده بوو ټو و ټاسه ف ته و او بجه سينه و هو ټاگيان له حه سه ن بې. له لايه کيشه وه له يلاش ده بوو جاري له گه ليان را بې، هه تا دوايي له گه ل و ده زعه تازه که ی ماله که شی راييت.

پهروانه به ته خته يه ک، پيسايي و که لاکي ټاژه له کاني کو کرده وه. ده بوو هه موويان له بن عه رزيديا بشارنه وه، به لām هيشتا تين و تواناي ټو هويان له به ردا نه بوو.

بو هه رکوي ده چوو له يلا به شوينيه وه بوو. به له يلاي گوت: "ټو پيساييانه ميش و مه گه ز خر ده که نه وه." له يلا گوتی: "نه مده زانی. که سيش پي نه گوتوم." ټيتر سه ري داخست.

- له مه و دوا هه ول ده دم هه موو شته کان به باشي بکه م.

پهروانه داها ته وه بو ټو هه ی به شکم بتواني سه يري چاري بکا. گوتی: "ټو هه موو شته کانت به جواني کردوه. ټه گه ر نه شت کردبې، ټه وه نه تزانيوه بو يه نه ت کردوون. نابي شهرم بکه ی.

قژي له يلاي لادا، بو ټو هه ی ده موچاوه بچو که که ی ديار بکه وي و زرده ی ليوي بييني. به لām ده سبه جي رووي و هر گيړا. ټاويک دواتر به قيژ و بيژه وه سه يري کرده وه.

برينيکي گه وره به نيوچاواني له يلاوه بوو و که وتبووه بن قژي. برينيکي ديکه ی بچو و کتريش ټوژنيک له خوارتره وه. به لām برينه که ی نيوچاواني کرمي تيدا بوو.

پهروانه گوتی: "وهره له گه لم."

له يلاي برده به ربه رچکه ی حه وشه که.

ټاسه ف پرسبي: ټه وه چ ده که ی؟

پهروانه برينه که ی له يلاي پيشان دا.

ټاسه ف گوتی: "راوه سته با من خاويني بکه مه وه. من له ټو به غيره ترم."

پهروانه ده يه ويست دم به ده مه ی له گه ل بکا، به لām زانيي ټو راست ده کا. ټاسه ف دان به خو داگرتر بوو.

پهروانه له بري مشتومر هه سته چوو ټاو بکوليني بو خاويني کردنه وه ی برينه که. دا يکيشي هه ر وای ده کرد.

گوپي له ده نگي ټاسه ف بوو که له له يلاي ده پرسبي: "ټه وه نه تزانيوه ده موچاوت کرمي بووه؟"

- جار جار هه ستي پي ده که م و فرتيان ده دم، به لām هه ميشه نا.

پهروانه سابوونیکى له گه نځینه خانه کې له یلا هه لگرت. تاگره کې کرده و د هره ټاویکی له سهر دانا. ته و جار هه ندی پرې له توپه ت کرد، و هه موو برده لای ټاسف و له یلا. له سهر رتی خوی، سهریکى له هسه نیش دا. هسه ن له کوخه که دا و له نریک داپره وه، خه وتبوو.

به له یلا و ټاسف ګوت: "ته وانه تان پیویست ده بی."

به لآم ته و ان هه ر جوابیشیان نه دا وه. ټاسف له سهر خو خه ریک بوو ورده کردمه کانی له برینه کې له یلا دهرده هینا. له یلاش یه ک پشوو هه ر قسه ی ده کرد.

ټاسف ګوتی: "ګه رای ته و میشانه یه. له برینه که دا ګه را ده کهن و ده بیته کرم."

له یلا ګوتی: "تو چنده زیره کی!"

پهروانه ویستی بلې، جا خو هه موو که س ته وه ده زانی، به لآم زمانى خوی ګه ست. چونکه ټاسف به کول پیده کېنى.

پهروانه ګوتی: "من ده توانم ته ویدیکه ی خاوین بکه مه وه."

- بو؟ ټیمه پیویستیمان به تو نیه.

ټاسف کرمه کانی دهره ینا. ته و جار پرې یه کی له ټاوه کولیوه که هه لکیشا و برینه کې له یلا ی خاوین کرده وه و پی ګوت: "ده بی به رده و ام ده موچاوت بشوی. یانی ده بی هه موو گیانت بشوی و پا کوخاوین بی." له یلا وه لآمی دایه وه: "ده زانم ده بی و بکه م. جا ته و جار که ټیوه لیړن، هه ر وا ده کم. جار ان که هه ر خو م و داپره م بووین، له بیرم ده چوه."

پهروانه ته و کاره ی به و ان ته سپارد. بوخوی نهیده زانی چیی به سهر هاتوه. ټاخو ټیره یی دهرده؟ جا به چ شتیك؟ له ناخه وه لؤمه ی خوی ده کرد. له وه ته ی ګه شتنبونه ته وی، جیبه که یان هیمن و بی کیشه بوو و نان و ټاویشیان هه بوو. ته ی خه فه تی چیی بوو؟

هوکاره کې هه ر شتیك بی، پهروانه بوی ساغ نه ده بووه. به لآم دهیزانی چون کاره کان راپه رینی. جلوبه رګه کوړانه کې له بهر کرد، بو ته وه ی شمه که کچانه خاوینه کې پیس نه بن.

ورده ورده ته و شیو و دؤله پا کوخاوین ده بووه. له هه موو کاره کان ناخو شتر و قورستر، فریدانی که لاکه کان و شاردنه و هیان بوو له بن ګلدا. ټاسف که لاکه کانی له په تیك به ست و پهروانه و له یلا کیشایاننه دهره وه. به یه کیشه وه قوولکه کان یان هه لکه ند. دواى ته وه، قوولکه یه کیان بو ټاوده ست هه لکه ند و هه وشه که یان خاوین کرده وه و هه ر شتیکی می ش و مه ګه زی له خوی کو ده کرده وه، تووریان هه لدا به دهره وه. ټیتر ورده ورده می ش و مه ګه زی ته وی که م بوونه وه.

دواى هه ر کاریکى ده یان کرد، له یلا ده پیرسی: "باشه ته و شتانه له کوی فیروون؟"

پهروانه ته گهرچې خوښی دلنیا نه بوو، به لآم دهیگوت: "دایکم هزی لی بوو هه موو شتیك خاویڼ بی. بهر دهوام ناچاری ده کردم یارمه تیی بدهم. تهو ده مەیش که له گهل باو کم بهو گوندانه دا راده بردین، خه لکم ددهیت چ ده کهن. ههندي شتیش هه روا له خووه و بوخوم فیری بووم."

ثاسهف پیکه نی؟ تو؟ بوخوت؟"

پهروانه به ههندي نه گرت، چونکه دهیزانی ثاسهف له گهل تهو نه بی، له گهل هه مووان باش و نه رمونیانه.

ثاسهف گوتی: "ده بی میشکه کانیش له ئارد و برنجه که ده رکهین."

تهو ونده به نیو حه وشه که دا گهرا، هه تا له نیو که لویهل و دار و شته کانی نیو حه وشه که دا، به شی تهو ونده ی دار و ته خته و لایلون دوزییه وه و شوینیکی وای بو ئارد و برنجه که دروست کرد، مشک زه فهری پی نه با. تهو جار چونکه بزماریان کهم بوو، به په تیک شته کانی لیک به ست.

جا ته مری به کچه کان کرد: "نیوه ئارد و برنجه که خاویڼ بکه نه وه با منیش تهو ی خاویڼ ماوه ته وه، بیکه مه نیو لایلونه وه."

پهروانه که بوی روون بووه ثاسهف فه رمان به سهر تهو انی دیکه شدا لی ددها، توژی دلی فینک بووه.

لهیلا و پهروانه تهو فه رده و کیسانه ی مشک کونی کرد بوون، برده سهر تهو گرده ی هه موو ده شته که ی لیوه دیار بوو.

لهیلا گوتی: "تاوا ده توانین هه م برینجه که پاک بکهینه وه و هه م بزانیڼ ناخو دایکیشم دیتته وه یان نا. ته گهر دایکی تو ش بیتته وه، ده بیینین."

پهروانه گوو مشک کیکی هه لگرت و له گرده که وه هه لیداشت و گوتی: "به لی، ده یان بیینین."

- له وانه شه دایکم و دایکت تووشی یه کتری بن و پیکه وه ش بیته وه نیره. زور خو ش ده بی، نا؟

- ته ریوه لالا. زور زور خو ش ده بی. به لآم شتی وا ته سته مه.

لهیلا له سهر قسه که ی خو ی سوور بوو: "به لآم له وانه یه تووشی یه کتری بن. تو پیت و انیه؟ پیت وایه تووشی یه کتر نابن؟"

پهروانه بوی شل کرد و گوتی: "باشه، له وانه شه."

ههر ته م قسه یه لهیلای برده ئاسمانی خه یال. ده به یینایه بهر چاوی خو ی که چو ن دایکی هه ردو وکیان تووشی یه کتری ده بن و چو ناو چو ن لییان روون ده بیتته وه منداله کانیان لای یه کترین و تهو جار بریار ددهن بگه رپینه وه لایان. که بو حه سانه وه یه ک بیده نگ بوو، پهروانه تا راده یه ک بر وای به قسه کانی کرد بوو.

لهیلا گوتی: "دایکی ثاسهف مردو وه. باو کیشی هه روا. خیزانه که شیان."

- چووزانی؟

- خۆی پېی گوتم. له گهڼ مامی ژیاوه. نهووی بهردهوام لپی داوه. هر بویهش له دهستی رای کردوه.

پهروانه پرسیی: "باشه چۆن بوو نهو قسانه ی بۆ کردی؟ ههتا ئیستا به منی نه گوتون."

بهلام له یلا چووبوه سهر باسیکی دیکه. پهروانه ئیتر گوپی نه دایه قسه ی نهو. ئیمانی له ئاسف نه ما بوو. روژ و شهوان تیده په رین و دو له سهوزه که، ورده ورده باستر و جوانتر ده بوو. منداله کانیش ههروهتر. برینه کانی له یلاش ساپیژ ده بوونهوه. روژیکیان پهروانه قزه دریژه که ی بۆ شوش و بۆی داهینا. دیاره شانه یان پی نه بوو و دهستی بۆ کرد به شانه. که لی بۆوه، سهروقزی له یلا زۆر جوانتر ببوو. پهروانه قزه کانی بۆ کهزی کرد. که له یلا سهروقزی راوه شان، ههرو دوو په لکه کهزییه که ی راوه شان و له خویشی سهروپرچی پیکه نی.

حهسه نیش ئیتر وهك جار ان بی تین و تاقت نه بوو.

پهروانه گوتی: "حهسن وهك گولچ وایه. نه گهر ئاوی نه گاتی، سیس ده بیته و ده ژاک، به لام که ئاوت دایه وه، دیسان گهش ده بیته وه."

ئیستا ههسن تهواو گاگولکی ده کا. پهروانه دهیگوت: "نه گهر لهو جییه ی داتده نیین، نه بزوی، ناگالی بوونت ئاسانتر ده بی." "

منداله کانی ناچار بوون، زۆر چاویان به سه رییه وه بی. چونکه دهستی گه شتبا یه هه ر شتیك، بۆ ده می ده برد. جا باش بوایه یان خراب.

حهسن خواردنی به دهستی هه مووان ده خوارد، به لام دیار بوو له هه مووان پتر پیی خو ش بوو ئاسف بیداتی. که ئاسف ماندوو ده بوو، به گاگولکی ده رویشته، به شکم شتیك بدوژیته وه سه ری خوی پیوه بخافلینی. زۆر زۆری هه ز له سه یرکردنی کو تره کان بوو. هه ر کاتیك منداله کان نه یانده دوژییه وه، ئیتر ده یانزانی کو پی لی بگه رین."

روژیکیان ئاسف هه رای کرد: "حهسن پیی هه لگرتوه."

هه مووان به رهو لای رایان کرد. هه سن دهستی به ته لی قه فهزه که وه گرتبوو و راوه ستابوو. که دهستی بۆ لای کو تره کان را داشت، پیکه نی. به لام دهستی به ربوو و به سه ر قووندا که وت. له پیشدا پیی سه یر بوو، به لام دیسانیش دهستی ده ریژ کرده وه و هه ستایه وه.

سه رله به یانی روژیکیان، منداله کان هه سه نیان نه دوژییه وه. نهو نه له لای قه فهزی کو تره کان بوو و نه له ژووره وهش. پهروانه به ندی جه رگ و دلی پسا.

- نه کا چووبیته نیو مینه کان.

ئاسف نه راندی: "ئاوا لهوی رامه وهسته. راکه بزانه له کو پییه؟"

لهيلا له پيروانه گورجتر بوو. دهبهجي خوي گهيانده هسهن و له باوهشي كرد، كه خهريك بوو دهگهيشته زهوييه مينريژكراوه كه.

هسهن زيراندی. لهيلا گوتی: "تو نابی بچيته ئهوی. هیشتا ناتوانی بچيته هیچ کوی." "

ئیتتر هسهنی - كه دابوييه باری لاساری - دایه دهست پيروانه.

مندالّه کان دانیشتن و مشووریکیان لی خوارد. پيروانه گوتی: "نابی بهیلین بچيته نیو مینه کان. بهلام خو ناکری شهو و رۆژ ههر ئاگامان لی بی." "

ئاسهف شتیکی به میشکیدا هات: "په تیکی دريژ دینین و له نیوقه دی ده کهین و دهییه ستینه وه. وابی ههم بتوانی ئەملاولا بکا و ههم نهشتوانی بو هیچ کوی بچی." "

ئهو هیان تاقی کرده وه و دیتیان زور باشه.

ئاسهف دهیتوانی خوی به شتیکه وه بگری و کون و کهلینی دیواره کان سواخ بدا. تهخته یه کی دريژی هینا و وای لی کرد دهستی بگاته شوینه بهرزه کانیش. زوری نه برد، کوخه کهیان پتهوتر و باشتر بوو.

پيروانه و لهیلاش له تهنیشت زهوييه مينريژكراوه كه، چهند گولي خوړسكيان هه لکيشا و له هه وشه کهیان چهقاندیاننه وه. كه لهيلا په رژیني له دور دهگرتن، پيروانه كهوته وه بیر نهو گولانه ی کاتی خوی له بازاره که ی کابولدا چهقاندبوونی. هه یف نهیده زانی ناخو هیشتاش گهشن و زیندوون و دهپشکون یان نا.

هیچ کام له مندالّه کان نهیاند زانی سهوزه و کهوهر چون دهچینری. کاتی پيروانه پووش و گیا وشکه ی باخچه که ی هه لده کهند، سهیری کرد، ههندی شتی تیدا شین بووته وه.

لهيلا هاتبووه یارمه تیی پيروانه و پيروانه پیی گوت: "لهوانه یه سالی رابردوو، تووی کهوهر و شتی وا لی ره رژی بی." "

لهيلا گوتی: "لهوانه شه سیحری لی کرابی. خو من پیم گوتی ئه وه زهوييه منی خو ش دهوی." "

لهيلا بهر له خواردنی ههر جهمه خواردنیك، جگه له توژیکی خواردنه که ی خوی، ههندی له خواردنه که ی هسه نیشی دهپرشته سهر زهوييه که و وهبن گلی ددها. ئه و چهند جاریکیش داوای له پيروانه کرد و بکا و ئه ویش ئاخریه که ی قه بوولی کرد. پيروانه گه رچی له پیشدا گالته ی بهو کاره دههات، بهلام ورده و رده لیی بوو به خووخده یه ك.

بهلام ئاسهف ملی نه ددها شتی واکا. ئه و بهر ددهوام دهیگوت: "هیچ شتیك پیش به زهویی مین ناگری، بو ئه وه ی زیان به خه لک نه گه یه نی. ئیوه ههردووکتان کهرن." "

پيروانه پرسیی: "باشه زهویی مین، لاقی تو ی پیراند؟"

پیشتر نهیده ویرا پرسپاری وای لی بکا. به لām ئیستا که ئاسهف پریسکهی دلّی خوی بو له یلا کردبووه و باسی بنه ماله یانی بو کردبوو، له وانه بوو باسی لاقه کهی خوشی بکا. به لām به سه هوو چوبوو. چونکه ئاسهف چاری لی زهق کرده وه و گوتی: "نه خیر. زهویی مین وای لی نه کرد... گورگیك لاقمی خوارد. نه منیش گورگه کهم خوارد. که وایه، له و شه رده دا من سه رکه وتم." له یلا گوتی: "تۆ زۆر ئازای."

ئاسهف پیکه نی و سینگه لاوازه کهی دهر په راند. په روانه ههر چاری زهق کردنه وه. هه موو رۆژی په روانه ده چوو بهر سیبهری دیواری هه وشه که و له وی داده نیشته و نامه ی بو دهسته خوشکه کهی ده نووسی.

شوزیه گیان:

ئه مرپۆ به یانی قه فهزی کوتره کانمان خاوپن و چاک کرده وه. خۆزگه هه ندی تۆوی که وه ر و سه وزه کانی دیکه شمان هه بوایه. ئه وکات به و هه مووه جیقه نه کوتره ده مانتوانی باخچه یه کی سه وزه ی زۆر باش دروست بکه ین. خۆزگه مریشکیمان هه بوایه. کوتره کان گوشتیان زۆر خوشه. به لām من مریشکم پی خوشتره. له وانه یه دیوه ره یه کی دیکه بیته نیو ئه و زه واییه مین رپژ کراوه وه. دیوه ره یه ک، که مریشک و تۆوی سه وزه و فانۆس و نهوت و له یستۆکی یاریی بو هه سه نیش پی پی. کتیبی بو من و لاقیکی ده ستردیشی بو ئاسهف و زپر و گه وه هری راسته قینه شی بو له یلا و چه ند دۆشه گیکیشی پی پی. دۆشه گی نه رم، کیچیان تیدا نه پی. به لām تا ئه وکات ههر ناچارین له گه ل ئه وانه راییین.

په روانه به نووسینه کهیدا چۆوه و به خۆی گوت: "باش ده بوو هه موو ئه و شتانه مان هه بوایه." به لām دواتر زانیی، ئاره زوو هکانی زه مانیک و هدی دین، که چه ند که سیك بمرن. تاویک فکر و خه یال هه لیگرت. باشه چۆن وای لی هاتوو. که چی شانی هه لته کاند و به خۆی گوت: "خۆ ئه م دونیا یه من دروستم نه کردوو. ههر ئه وه نده ناچارم تیدا بژیم."

له ییلا و په روانه به نوره ټاگایان له داپیره ده بو. ټاگالیبوونه که ی زور ته ستم و ناخوش نه بو. چونکه داپیره هر له گوښه ی ژورره که نه ده بزوت و له وی نانی ده خوار و دنووست. هم مو روژی په روانه و له ییلا چند جارن ته شتیکیان ده دایه و به جییان ده هیشت بو ته وهی کاره که ی خوی بکا. دواپی ته شتوکه که یان هله دگرت و ده یان برد و له ټاوده سته که یان ده کرد.

له پیشد منداله کان ته و ده مه ی لای داپیره ده بوون، هه ولیان ددها بیده نگ بن، به لام ورده ورده گوئیان نه دایه و چونی له دهره وه قسه یان پیکه وه ده کرد، له ژورره وهش هر وایان ده کرد. جاروباره حه سه نیش له کاتی هه ستان و دانیشتنه وهیدا خوی به داپیره وه ده گرت. به لام داپیره هر به سه ر خوشی نه ده هیئا ناخو پیی خوشه یان ناخوش.

په روانه له گه نجینه خانه که دا دهرزیبه کی دروومان و هندی دوزوی دزیبه وه. به له ییلا ی گوت: "وهره کراست بو بدرووم. دیاره بوخوشت جوانت دوریوه. به لام پیم وایه من ده توانم جوانتر و باشرتت بو بدرووم." ته و جله ی په روانه بو له ییلا ی دروی، قوئی هه بو. په روانه زور سه ری له دروومان دهرنه ده چوو. به لام بلی و نه لپی ته و کراسه ی ته و دروی، جوانتر و ټاسایتر بو له کراسه که ی پیشووی له ییلا. ته و رهنکه شینه ی په روانه هه لیبارد، له رهنگی چاوی له ییلا بو.

چند هه فته یه ک بو منداله کان هاتبوونه مالی له ییلا. روژیکیان په روانه بریاری دا ره ف و ټاقه کانی ژورره که خاوین بکاته وه. که وته وه بیر پاکو خاوینیه کانی دایکی و نوریه ی خوشکی، که هر نه ده برایه وه. ته وان ته و ټاوه ی په روانه ناچار بو به و هه مووه زه حه ته وه بیهینی، له خاوین کردنه وهی که نتوری ته و ژورره بچووه کیان ددها، که له کابل هه موویان له ویدا ده ژیان.

ته نانه ت له وانه یه بکری، ژورریکی دیکه ش له و دولی سه وزه دا له ته نیشته ته و کوخه وه دروست بکری. یان دوو ژورری دیکه. دایکه و داپیره و نوریه ده کرا له ژورریکدا بنوون. عه لی، برا بچووه که ی په روانه ده بووه برایه کی گه وره و باش بو حه سه ن. ټاسه فیش ده کرا هر له ژورره که ی ته وان بنوی و ټاگاشی لییان بی. په روانه ش له گه ل خوشکه مه ریهم خوشکه گچکه که ی و له ییلا له ژورره که ی دیکه دا دنووستن. چنده باش ده بو ته گه ر هه مووان پیکه وه ژیا بایه ن.

که وه بیری هاته وه هیچ که سی خیزانه که ی له لایه، کزه ی له جهرگی هات.

په روکه ی خسته نیو سه تله که وه. ته و جار به په له له گرده که چووه سه ری، بو ته وهی له و شوینه دابنیشی، که هه موو ناوچه که ی لیوه دیار بوو. له ییلاش له وی بوو.

- ته مړو هیچت نه دی؟

لهیلا گوتی: "چەند تانک(دەبابە"یەکم دی. دەڕۆیشتن. بەلام پیم وانیه منیان دیتبێ. چونکە تەقەیان نەکرد."

پەروانە دەستی بەسەری لەیلادا هیئا و گوتی: "شەر شوینەکە ی ئیمە نادۆزیتەو. ئەو جادەیه زۆر لیڕەو. دوورە. هیشتا دایکمان نەهاتوونەتەو."

لهیلا دیسان دوور دوور روانیی.

- نا، دایکمان دیار نین.

پەروانە گوتی: "بەشکم سبە ی دەرکەون."

- بەشکم سبەینی.

پەروانە لە تەنیشت خوشکە تازەکە ی ئەژنۆی دادا و گوتی: "دەکرێ بە نۆرە بیینە ئیڕە و لیڕە دابنیشین.

ئەگەر یەکیکمان بەردەوام لیڕە بین، ناتوانن بە خشکە بین و برۆن و ئیمە نەیانبینن."

ئەوجار لەبەر خۆیەو گوتی: "نابی لیڕە راوەستم. دەبی برۆم."

ئەو مانگە دووردریژانە ی بیر کەوتەو کە برسی و تینوو، شار و گوندەکانی بریوو. لەوانە یە ئەمجارە ناچار

بی بەتەنی بروات. نەیدەتوانی داوا لە ئاسەف بکا لەگەلی برۆا. چونکە ئەو دەکرا ئیڕە بەمائی خۆی بزانی.

دە ی خۆ نەدەکرا حەسەنیش هەلگری و بیبا. هەر نەبی لیڕە خواردن و ئاوی لییە و باشتەر دەژیی.

لهیلا پەنجەکانی لە پەنجە ی پەروانە ئالقاند و گوتی: "تۆ هەر لیڕە دەمینیهو و نارۆی، وایە؟ ئیمە خوشکین.

تۆ دەبی مینیهو."

پەروانە گوتی: "دەمینمهو."

بەلام نە یگوت تا هەتایە دەمینمهو. دەستی لەیلای گۆشی و دیسان خەریکی پاکوخواوینیه کە بۆو.

کە لە خواوینکردنەو و سڕینەو هی رفەکان بۆو، بە دەنگیکی بەرز گوتی: "من هەر دەمهوی... هیشتا نا،

جاری نارۆم."

بەو بریارە تۆزیک ئەهۆن بۆو. تۆخۆنیکی لە دلێ گەرا. ئەوجار سەیری ناو کۆخەکە ی کرد بۆ ئەو هی بزانی

کاری دیکە هەیه بیکا یان نا.

بە چلە داریکی پر گەلاوێ ژوورەکە ی گەسک دا. بەلام زۆری بەدل نەبوو. دەبوو راخەرەکە ی بەریتە دەری بۆ

ئەو هی جوان بیتە کینی. دەبوو دۆشەگە کانیش لە دەری هەل بخا. لەوانە بوو کیچەکان لەبەر تیشک و گەرما ی

خۆرەکە را بکەن.

پەروانە پیکەنی و گوتی: "ئەگەر دایکم چاوی لیم بوایە، کە بە ویستی خۆم کاروبارەکانی مالهو دەکەم،

هەر برۆای نەدەکرد."

به تاييه تي كه ئيستا، بهردهوام جلوبه رگي كچانه ي له بهر ده كرد، دياره جگه له و كاتانه ي ده يه ويست خه ريكی كار يكي تۆز و خۆل بي و له وانه بوو گيانی پيس بكا. قزيشی دريژ ببۆوه، يهك دوو رۆژي ديكه ده يتواني به ره و پشته وه هه لي داته وه.

له سي دۆشه گه كه، دووياني برده هه وشه كه. ئه و جار داها ته وه و گۆشه يه كي راخه ره كه ي گرت و كي شاي. به لام راخه ره كه نه بزوت.

داپيره. ئاخه ر داپير له سه ر راخه ره كه دانيشت بوو بۆيه نه يتواني بييز يو ي. ئه و دۆشه گه ي داپيره له سه ر گرمۆله ببوو، له سه ر راخه ره كه بوو.

په روانه گوتي: "ده بي تۆش وهك ئه و كه لويه لانه به رمه بهر تار و بايه ك لي ت بدا." پي كه نيني به قسه كه ي خۆي هات. وهك گه و ران قسه ي ده كرد. ده تگوت مامۆستا ويرا ي ده سته خوشكي دا يكي تي.

چوه نيو هه وشه كه. له يلا له شويني چاوديرييه كه ي خۆي هاته خوار ي و به دار يك دۆشه گه كاني كوتا، بۆ ئه وه ي كي چ و ئه سپييان لي ده ر بكا. ئاسه ف، دار يكي هه لگرت بوو و به نيو خۆل و خا كه كه دا ده يكي شيا و دهنگي سه ياره ي ده رد ئينا و هه سه ني خافلان دبوو. هه سه نيش هه ولي دده لاسايي بكا ته وه.

په روانه له له يلا ي پرسى: "داپيره ت ده تواني به پيي خۆي پروا؟"

- بهر له وه ي دا يكم به جي مان بي لي ده يتواني.

- كه واته با بي هيني نه ده ره وه. هه م بۆ خۆي باشه و هه ميش ده توانين ماله كه به جواني خا وين بكه ينه وه. ئاسه ف نه يده تواني يار مه تيبه كي ئه و تو يان بدا، به لام له گه ليشيان چوو. هه سه نيش به گا گۆلكي و داره داره وهك جار ان هات. هه ز ي لي بوو كاتي ئاسه ف به ر پي گادا ده روا، ئه و ده ست به چي وشه قه كه ي بگري.

په روانه و له يلا له كن داپيره ئه ژنو يان دادا.

له يلا گوتي: "ده مانه وي بته ينه ده ري، داپيره."

داپيره هي چي نه گوت.

له يلا پرسى: "چۆن بي به ين؟ خۆ ئيمه پي مان هه لنا گيري."

ئاسه ف پيشنياري كرد: "به دۆشه گه كه وه بي كيشنه ده ري."

هه سه ن ده تگوت لي يان تي گه يوه، به گا گۆلكي چوو و له سه ر دۆشه گه كه و له ته نيش ت داپيره وه دانيش ت و پي كه ني. كچه كان قولينچكي دۆشه گه كه ي داپيره يان گرت و ورده ورده كي شايان و له ژووره كه برديانه ده ري. په روانه ده سته لاواز و چرچه كاني داپيره ي ديت كه توند ئه ملا ولا ي دۆشه گه كه يان گرت بوو بۆ ئه وه ي نه كه وي. به لام هي چيشي نه گوت و نه شجو ولا. هه سه نيش ئه و به زمه ي ژۆر پي خۆش بوو و پي ده كه ني.

له یلا گوتی: "وهره با له بهر تاوه که ی دابننن. ته گهر زانیمان زوری گهرمایه، ده بییه یه بهر سیبهره که."
 حه سن ده بییه ویست به داپیره هه لگه ری، به لام ناسه ف بردی و دیسان به یارییه که وه سه ری خافلاند.
 په روانه و له یلا راخه ره که شیان برده ده ری و ته کاندیان و له بهر تاوه که هه لیاغخت. ته و جار پاکو خاوین نیو
 ژووره که یان گسک دا و ته و نده یان عه زه که ی سپییه وه، هه تا بونه که ی رویشت و ته و او خاوینیش بووه.
 دوا ی ته وه، هه موو روژی داپیره یان ده هیئایه ده ره وه. دوانیوه روپه که که ناگیان له حه سن برابوو،
 چارشیه که ی له سه ر داپیره لادا و به سه رخویدا کیشا. ته و جار گژگژ پیکه نی.
 داپیره خو ی ویک هیئا، بو ته وه ی ده موچاوی داپوشی. له یلا چارشیه چه که ی له حه سن ته ستانده وه بو ته وه ی
 دیسان به سه ر داپیره ی دا بداته وه. به لام په روانه نه یه یشت و گوتی: "راوه سته با بیشوین."
 هه تا چارشیه که ی وشک بووه، به په نجه کانی، قژی داپیره ی داهینا. داپیره ورده ورده ده ست و پی له بهر
 یه که کیشا وه و ده موچاوی و بهر تیشکی خوره که دا. ته گهرچی په روانه زوریش دلنیا نه بوو، به لام پی و ابوو
 ته نانه ت زه رده یه کیشی به لیوییه وه دیتووه.

روژ و هه وتوان* رابردن. روژی زیپینی پر له تیشکی خور. خواردنی باش و کاری خو ش و زور. برینه کانی
 ده موچاوی له یلا ته و او ساریژ بوونه وه. حه سه نیش به خوردا هاته وه و کوخینی ناسه فیش برایه وه. زوربه ی
 شه وه کان له ده وری ناگره که داده نیشتن و هه قایه تیان ده گپرایه وه، یان گوران یان ده گوت. حه سن زوربه ی
 جارن له باوه شی ناسه فدا خه وی لی ده که وت. به لام ته گهر داپیره ش جاروباره هاتبایه ته ده ره وه و له لایان
 دانیشتبایه، ته وه حه سن پالی به وه وه ددا و ده خه وت. په روانه ناگای لی بوو که داپیره چون له سه ر خو
 ده ست به سه ری حه سه ندا دینی.

شوزیه گیان!

ته و روژانه ی داپیره که یفخو شه، به ره و ده رگا داده نیشی. جاری واش هه یه که خه فه تباره، روو ده کاته
 دیواره که. له سه ری که ده کری بلیم باشه. منیش ته زمونی روژه تاله کانم هه یه.
 هیشتا دایکمان نه گه راونه ته وه. له یلا ده لی هه ر ده بی سه بر بگرین و راوه ستین. هیوادارم نوریه له گه ل
 که یشتنه وه یدا ده ست نه کا به فه رماندان. هیوادارم تی بگا که من بهر له و ئیره م دوزیوه ته وه و ریزم بگری و
 به قسه م بکا. له وانه شه له راده به ده ر گه شبین و هیوادار بم.
 روژه خو ش خو شه کان، داپیره خو ی رادینن بتوانن راوه ستن. به لام هیشتا پییه کانی ته وه نده به هیز نه بوونه
 بتوانن ماوه یه کی زور خو ی راگری.

* هه وتوو: حه فته. هه فته.

حهسه نیش له گهل ټهو ههول ټهدا راوه ستی و ههردووکیان پیکهوه خو بان رادینن. ههردووکیان زور له یه کتری دهچن و سهیرن. ته نانهت ئاسه فیش پیده کهنی. ټه گهرچی زور له گهل من باش نیه، به لام ئیتر بهرده وام پیده کهنی. ئیمه به داپیره مان ده لاین، به منداله که پیده کهنین، به لام ټه گهر راستیت دهوی به ههردووکیان پیده کهنین.

لهیلا له ته نیشته په روانه هه لئرووشکابوو، گوتی: "من نازام بنوسم. نه چومه ته قوتابخانه. دایکیشم نه چوه. داپیره شم نه چوه. دهیانویست من بنیرن، به لام ئیتر ئیستا قوتابخانه نیه."

په روانه گوتی: "من ده توانم فیږی خویندنه وه و نو سینت بکه م."

ئاسه ف له و نزیکانه وه دانیشتبوو و دهستی هسه نی گرتبوو و هه ولی ټهدا داره داره ی پی بکا و له سه پی رایگری. به لام په روانه ټاگای لی بوو ئاسه ف به و قسه یه سه ری بهرز کرده وه، هه رچه نده هیچی نه گوت.

- ده توانی داپیره ش فیږ بکه ی؟

په روانه سه ری له قاند و گوتی: "به دلنیا ییه وه."

لهیلا له سه ری رذیشت: "هه میسه هزی لی بوو کتیبکی هه بی. هه میسه به منی ده گوت ټه گهر کتیبم هه بی، ده توانم خوم فیږی خویندنه وه بم. دهیگوت ټه گهر کتیبکیمان هه بوایه، دوا ی ته واوبونی کاره کانمان هه موو روژی داده نیشتم و ده خویندنه وه. دهیگوت، کتیب قسه ی تازه ی پی ده لی و بیر و زهینی ده کاته وه و زور چیژ له خویندنه وه وهرده گری."

ده سه جی شتیك به زهینی په روانه دا هات، هیشتاش دوو کتیبی هیشتبو وه. یه کیکیان کتیبکی بچوکی بهرگ کاغه زی و ټه ویدیکه کتیبکی گه وره ی بهرگ ټه ستوور بوو. کتیبه گه وره که ی برده ی لای داپیره. ټه و روژه یه کیك بوو له روژه ناخوشه کانی داپیره. دیسان له ژووره که دا دانیشتبوو و رووی کردبووه دیواره که و سه ری خو ی داپوشیبوو.

په روانه گوتی: "داپیره. دیارییه کم بو هیناوی. هه ر بو خوت. خوشم فیږت ده که م چون بیخوینییه وه." داپیره دهسته چرچ و لاوازه کانی له سه ر کتیبه که دانا و به په ره کانیدا کیشا. په روانه دهیویست بچیتته وه لای لهیلا، له و کاته دا داپیره دهستی گرت و گوشیی.

په روانه گوتی: "شایانی نیه."

دوا یین کتیبیشی له جانتاکه ی خسته وه و له ته نیشته نامه کانی شوزیه ی دانا.

به خو ی گوت: "بام زوری پی خوش ده بی."

ټه و جار پیکه نی.

چەند ھەفتەى بەسەردا تىپەرى. پەروانە دەيزانى كات رادەبرى، بەلام بىرى لە ژماردى رۆژەكان نەكردبۆۋە. رۆژى وابو ھەور و ھەلا بو. زۆربەى رۆژەكان تاو و ساو بو. بە فىنكېبونەۋەى شەۋەكان دەيزانى، ھاوين بەرەو تەۋاۋ بوونە و پايىز بەرپۆۋە.

ئاسەف كە خۆى كەردبۆۋە بەرپىسى كەرسەستەكانى خواردن، سەر لە بەيانىكە گوتى: "ئەۋە دوايىن ھەردە ئاردىشمان ھىنايە خوارى. تەنيا قوتوۋىيەك رۇمان ماۋە و ھەردەۋنىۋىك بىرنج."

پەروانە پرسىيى: "دلىياى؟"

ئاسەف مۆرەيەكى لى كەرد و روى لى ۋەرگىپرا.

پەروانە لە گەردەكە ۋەسەر كەوت بو ئەۋەى بچىتەۋە شوينى چاۋدېرىيەكەى و چاۋەرۋانى داىكى بكا و تۆزىكىش بىر بكا تەۋە. شەيەكى فىنك سەر گەردەكەى دەگرتەۋە

لاى خۆى لىكى داىەۋە، بزانى خواردنەكان بەشى چەند رۆژى دىكەيان دەكەن. سىۋىشيان ھەبو، بەلام زۆر نەبو.

بەرەۋ لاي بايەكە گوتى: "چەندى دەستىش پىۋە بگرىن، بەشى ئەۋ زستانەمان ناكا و نامانگەيەنئە بەھارى."

ئەۋ تازە بەۋدوايىانە ئەۋەندەى چىژ لە ژيانى ۋەردەگرت، ئىتر بىرى لە بەسەرداھاتنى زستان نەكردبۆۋە.

لەيلاش ھاتە سەر گەردەكە و لە تەنئىشتى دانىشت. يەكىك لە پەلكە كەزىيەكانى شل بىۋە. پەروانە دىسان بۆى ھۆنىۋەۋە و پىكەۋە دەستيان بە قسە كەردەۋە.

لەيلا پرسىيى: "داىكمان ھىشتا نەھاتوونەتەۋە؟"

- ئەمپۆ نا.

- لەۋانەيە بەيانى بىنەۋە.

پەروانە گوتى: "خەرىكە خواردنمان تەۋاۋ دەبى."

پەلام پەشيمان بۆۋە، ئەۋەى گوت. خۆزگە توانىباى قسەكەى لەۋى بكا تەۋە. باش نەبو لەيلا نىگەران بكا. ئەگەرچى خۆى ھەر تىدەگەيشت. بەلام لەيلا نىگەران نەبو و گوتى: "خەمت نەبى، زەۋىيەكەى مېن،

فريامان دەكەۋى."

- ھىۋادارم ۋا بى.

چەند فرۆكەيەكيان دىت كە لە لايەكى ئاسمانەۋە بە شوين يەكترىدا دەفرىن. ساتىك دواتر دەنگىكى ۋەك ھەۋرەترىشقەيان بىست. دواى ئەۋە، لە گەردە دوورەكانەۋە، تەپتۆز ھەستا.

ئەوان پىشتىرىش فرۆكەى ئاوايان دىتبوو. رووداويكى تازه نەبوو.

پەروانە گوتى: "گەورەكان خەرىكن يەكتەر دەكوژن."

ئەوجار ئاوپرى داپەوہ بو ئەوہى سەيرى لايەكەى ديكە بكات بزاني دايكى لەولاوہ دىتتەوہ يان نا.

لەيلا گوتى: "منيش دەكوژم."

پەروانە سەيرىكى کرد.

لەيلا گوتى: "من كۆترەكان دەكوژم. ھەلبەت پىم خۆش نيە. بەلام زۆرىش ئەستەم نيە. ديارە كوشتنەوہى

كەر و بزى زۆر سەختە."

دواى ئەوہ لە نەكاو پرسىيى: "باشە كوشتنى منداليش ئەستەم و سەختە؟"

پەروانە گوتى: "دەبى زۆر دژوار بى. بەلام بو ھەندى كەس وەك ئاوخواردنەوہ واپە."

- يانى وەك كۆترىك بكوژن؟

- پىم واپە لەوہش ساناتر.

لەيلا گوتى: "باشە ئىمە كۆتر دەكوژىن و دەبجوين. ئەى ئەوان ئەو مندالانە بوچى دەكوژن؟ چىيان لى

دەكەن؟"

پەروانە ئەوہندەى زەجمەت بەخۆى نەدا وەلامى ئەو پرسىيارەى بداتەوہ. دەستى لە ئەستۆى خوشكە

بچوو كەكەى کرد و پىكەوہ سەيرى ئەو بو مبانەيان کرد، كە لە دوور دوورەوہ دەتەقینەوہ.

رۆژەكانى دوايى، مندالەكان فرۆكەى زياتريان بە ئاسمانەوہ دى. ھەموو شەوى پەيتاپەيتا گرمەى تەقینەوہ

دەھات.

شەويكىيان لەيلا بۆلاندى و گوتى: "بەو گرمەگرمە خەوم لى ناكەوى. باشە ئەو گەورانە نازانن ئىمەى

مندالين و لىرە خەوتووين؟"

ئاسەف گوتى: "پىمواپە دەبى بچىنە شوينىكى ديكە."

پەروانە گوتى: "ئىرە لەھەموو شوينىك باشترە بو ئىمە. جگە لەوہش خۆ داپىرە ھىشتا ناتوانى بەرپىدا

بروا."

داپىرە ئىستا دەيتوانى چەند ھەنگاويك بەپى بروات، بەلام لەوہ پتر نەيدەتوانى.

لەو شەوہ دريژانەدا، ئاسمان وەك ھەورەترىشقە دەيگرماند و لەگەل رۆژبوونەوہدا، دەنگەكان كپ دەبوون.

جارى وابوو مندالەكان ھەتا نيوەرۆ لەخەو ھەلنەدەستان، بو ئەوہى تۆلەى بىخەوييەكەى شەوانەيان

بكەنەوہ.

دوانیوه‌پۆیان په‌وران‌ه دهرسی پى ده‌گوتنه‌وه. له‌یلا زۆرى حه‌ز لى بوو فیر بى، به‌لام زۆرى پیناخۆش ده‌بوو که له پۆل داده‌نیشته و ده‌بوو بیده‌نگیش بى. دا‌پیره‌ی کتیبه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه ده‌گرت و له‌ ته‌نیشته له‌یلا داده‌نیشته و گوپی راده‌گرت. په‌روانه‌ نه‌یده‌زانى دا‌پیره‌ چهنده‌ فیر ده‌بى، به‌لام دل‌ى خۆش بوو که له‌ لایان داده‌نیشته.

ئاسه‌ف گوتبووى: "من پى‌ویستم به‌و دهرسه‌ قۆرانه‌ی تو نیه." که‌چى کاتى وانه‌گوتنه‌وه‌ی په‌روانه، که‌ ئاسه‌ف ده‌بوو ئاگای له‌ حه‌سه‌ن بى و بیحه‌وینیتته‌وه، په‌روانه‌ ئاگای لى بوو هه‌ردووکیان به‌رده‌وام له‌ نزیک ته‌وه‌وه و له‌ جیبه‌که‌ داده‌نیشته‌که‌ گوپیان له‌ قسه‌ی بى. جاروباره‌ش ده‌یدی ئاسه‌ف به‌ نووکى چپۆشه‌قه‌که‌ی له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌ شتی‌ک ده‌نوسى. به‌لام ئاسه‌ف قه‌ت نه‌یده‌هیشته‌ شوینه‌وارى‌ک له‌و کاره‌ی بى‌نیتته‌وه. ئیواره‌ی رۆژئیکیان، په‌روانه‌ خه‌ریک بوو به‌ چهنده‌ ورده‌ به‌ردى رى‌ک و جوان له‌یلاى فیری بى‌کارى ده‌کرد. حه‌سه‌ن ده‌ستى له‌ لاقى ئاسه‌ف توند کردبوو و راوه‌ستا‌بوو و له‌گه‌ل هه‌ر هه‌نگاو‌یکى ئاسه‌فدا خۆى با‌ده‌دا و پیده‌که‌نى. په‌روانه‌ نى‌وچاوانى تى‌ک نا، چونکه‌ پى‌که‌نینه‌که‌ی ته‌وان هۆشى له‌یلاى ده‌برد، به‌لام ئاسه‌ف و حه‌سه‌نیش وازیان نه‌ده‌هینا.

رى‌ک له‌و کاته‌دا گرمه‌یه‌که‌ له‌و به‌رى دۆله‌که‌وه‌ هه‌ستا. له‌یلا ده‌سه‌جى ده‌رپه‌رى و هه‌راى کرد: "گویت لى بوو؟ من گوتم زه‌ویى مینه‌که‌ ئاگای لى‌مانه."

له‌ دۆله‌که‌وه‌ راي کرد و به‌ره‌و زه‌ویى مینه‌که‌ چوو. په‌روانه‌ش به‌ شویندا.

ئاسه‌ف هه‌راى کرد: "ئیه‌و شیت بوون؟ بگه‌رپینه‌وه‌ بزائم."

په‌روانه‌ گوپی نه‌دايه. ته‌گه‌رچى له‌یلا به‌ر له‌و ده‌رپه‌رپیوو، به‌لام زۆرى نه‌برد په‌روانه‌ به‌ شه‌قاوه‌ گه‌وره‌کانى خۆى، ته‌وى گرت‌وه‌وه. هه‌ردووکیان خیرا به‌ره‌و شوینى ته‌قینه‌وه‌که‌ چوون، که‌ هیشته‌ ته‌پوتۆزى لى هه‌لده‌ستا. له‌یلا هه‌راى کرد: "بزنى‌که‌ه. مین نیه‌وى له‌شى بردووه، به‌لام هیشته‌ش نیه‌وى ماوه."

هه‌رکام لاقى‌کى بزنه‌ مردووه‌که‌یان گرت و رایانکیشا و له‌ مینه‌کان بردیان ده‌ره‌وه. په‌روانه‌ دیسان که‌وته‌وه‌ بىر ته‌و جال‌جالۆکه‌یه‌ى داوى بۆ میشان ده‌نايه‌وه.

ئاسه‌ف له‌ قه‌راغ دۆله‌که‌وه‌ چاوه‌رپیان بوو، چپۆشه‌قه‌که‌ی لى راوه‌شاندن و به‌سه‌ریاندا نه‌راندى: "ئیه‌وه هه‌ردووکتان که‌رن. له‌وانه‌بوو به‌رن."

په‌روانه‌ گوتى: "وه‌للا‌ه‌ی چونکه‌ پى‌مان ده‌لێنى که‌ر، ته‌مشه‌و گۆشته‌ت نه‌دیه‌نى."

هه‌ردووکیان پى‌که‌ن و به‌ بن چپۆشه‌قه‌که‌ی ئاسه‌فدا که‌ هیشته‌ لى راده‌وه‌شاندن، رایان کرد.

مندالّه کان جلوبه‌رگه کۆنه‌کانیان له‌بهر کرد بۆ ئەوهی گۆشته‌که بۆ برژاندن ئاماده بکهن. ئاسهف بزنه‌که‌ی کولّ کرد و ورد وردی کرد. برپاریان دا به‌شی هه‌ره زۆری گۆشته‌که‌ی بکهنه قاورمه و دوایی ئیسقانه وردبووه‌کانی له مه‌نجه‌لیکدا بکولّینن و بیکهنه سوپ.

کاتی به‌شی کاره چه‌ور و پیسه‌که‌ی ته‌واو بوو و پاشاوه‌ی که‌لاکه‌که‌یان له ده‌ره‌وه‌ی مالّه‌وه له‌بن گلّ نا، په‌روانه‌گوتی: "وه‌رن با ده‌ست و ده‌موچاومان بشۆین و جلوبه‌رگی خاوین له‌بهر بکهن. ئەمشه‌و ده‌یکه‌ینه ئاهه‌نگ."

له‌یلا ئەو پێشنیاره‌ی پێ خۆش بوو. که‌ بۆنی که‌باب له‌ دۆله‌که‌ گه‌را و کاتی ناخواردن نزیك بووه، ئاسه‌فیش که‌یفه‌خۆش بوو و چوو خۆی شوش و جلی خاوینی له‌بهر کرد. هه‌سه‌نیشی پاک و خاوین کرده‌وه.

په‌روانه‌ دوا‌ی ئەوه‌ی یارمه‌تی داپه‌ره‌ی دا بۆ پاک‌خاوینی، ئەویش جوان خۆی شوش. ئەوجار پانتۆله‌ کامیزه‌ شینه‌که‌ی دایکی له‌یلا‌ی له‌پێ کرد. قژه‌ شوراوه‌که‌ی نه‌رم ببۆه. سه‌ری راوه‌شاند بۆ ئەوه‌ی پشته‌ملی هه‌ست به‌ نه‌رمییه‌که‌ی بکا. قژی ته‌واو درێژ ببوو‌وه. هه‌ر له‌خۆوه ده‌ستی برد و له‌و ده‌فیه‌ی له‌یلا گوتی کێویی تینابوو و له‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی داده‌نا، گولّیکی هه‌لگرت و له‌ لاجانگی خۆی دا.

له‌یلا گوتی: "وه‌ی گیان په‌روانه، تۆ زۆر جوان بووی. ئاسه‌ف په‌روانه جوان نه‌بووه؟" ئاسه‌ف سه‌یریککی په‌روانی کرد و جرتیککی لی دا. په‌روانه پشته‌ی تی کرد. نه‌یده‌ویست ئاسه‌ف خواردنه‌که‌یان لی بکاته‌ ژه‌ه‌ری مار."

که‌بابی گۆشتی بزنی زۆر خۆش بوو. په‌روانه نه‌یده‌زانی گۆشتی برژاو تا که‌نگی تیک ناچی و خۆی راده‌گری، هه‌ر بۆیه‌ش چه‌ندی توانییان خواردیان.

هێشتا ئاسمان رووناکایی پیوه‌ مابوو. په‌روانه جانتاکه‌ی له‌ کۆخه‌که‌ هینایه‌ ده‌ره‌وه. ده‌یه‌ویست باسی ئەو خواردنه‌ بۆ شوزیه‌ بکا، که‌ زه‌ویی مینه‌که‌ی پێی به‌خشییوون. به‌لام که‌ گه‌رایه‌وه لای ئاگره‌که‌، له‌یلا و ئاسه‌فی دیت گۆرانی ده‌لین. جانتاکه‌ی به‌سه‌ر شانیدا دا و چوه‌ لایان. هه‌مووان گۆرانییان گوت، هه‌تا ئاگره‌که‌ کوزایه‌وه و هه‌ر ژیلهمۆ و خۆله‌میشی لی به‌جی ما

هێشتا هه‌رگۆرانییان ده‌گوت، که‌ شه‌و به‌سه‌ردا هات و دیسان بۆمبارانه‌کان ده‌ستی پێ کرده‌وه ئەو شه‌وه‌ گرمه‌ی بۆمبه‌کان زۆر زۆر به‌رزتر بوو. په‌روانه هه‌ستی به‌ له‌رزینی زه‌وییه‌که‌ ده‌کرد. باوه‌شی به‌ له‌یلا‌دا کرد. ئاسه‌فیش هه‌سه‌نی له‌ باوه‌ش گرت.

ئه‌گه‌رچی هه‌روا گۆرانییان ده‌گوت، به‌لام سینگی په‌روانه به‌هۆی لیدانی دلّیه‌وه ده‌فی ده‌دا. چه‌ندی گرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌کان پتر ده‌بوو، ئەوانیش ده‌نگیان پتر هه‌لدینا. په‌روانه ئەوه‌نده ترسابوو، میشکی کاری نه‌ده‌کرد و نه‌یده‌زانی چ بکا.

ئەوجار بۆمبىك لە نزيك دۆلە كە درا . زەويىيە كە زۆر سامناك لەرزىيەو . مندالەكان توند گوچكەيان گرت .
 دەتگوت لە بن گووييان تەقييەو . حەسەن دەيزريكاند .
 پەروانە و ئاسەف ، لەيلا و حەسەنيان بەرەو گابەردەكاني قەراغ دۆلە كە برد . ئەو گابەردانە بە ئا و سوابوون .
 لەيلا ھەراي كرد : "داپيرە وەرە ئيرە ."

بەلام داپيرە ديسان خۆي گرمۆلە كردبوو و چارشىوۋەكەي بەسەر خۆيدا داو . لەيلا ويستی بچيتە لاي
 داپيرەي ، بەلام پەروانە نەيھيت . پەروانە بە دەستىكى لەيلاي راگرتبوو و بە دەستەكەي ديكەشي ئاسەفي
 گرتبوو - كە ئەويش حەسەني لە باوھشيدا بوو .
 چەندى عەرزەكە پتر دەلەرزى ، پەروانە توندتر ئەواني بەخۆو دەگوشي . لەيلا چەندى خۆي راپسكاند و
 ويستی بچيتەو لاي داپيرەي ، پەروانە ھەر نەيھيت .
 تەنانەت كاتى بۆمبىك راست لە دۆلە سەوزەي دا ، ئەو ھەروا ئەواني راگرتبوو .
 خۆل و قور و بەرد و وردەبەرد وەپشتى مندالەكان كەوت . پەروانە تەنانەت نەيدەزاني گوچي لە دەنگي
 كيشە . لەوانەيە دەنگي خۆي بووي .
 لەو تاريكە شەو دا ، خۆيان بە يەكترەو نووسانديو و پەيتاپەيتا بۆمبىشيان بە دەورويشتى دەكەوت .
 لەگەل رۆژ بۆو ، ولات ئەھوھن بۆو .
 نيوھراستی حەوشەكە قول ببوو .
 داپيرە نەمابوو . كۆخەكە نەمابوو .
 دۆلە سەوزەش نەمابوو .

شوزیه گیان!

دیسان به ریگهوهین. هەر دهلیی هه موو ژیانم به ریگاوو بوووم. لهوانهیه دۆله سهوزه که خهون و خهیاڵیک بووبی. دهبی دهست لهو خهیاڵانه هه لگرم، چونکه هه موو خهون و خهیاڵه کانم پووچ دهردهچن. وهک جاری جارن تووشی کویرهوهیری بوومهتهوه. ئەمجارهیان بگه زۆر خراپتریش. دواى ئەوهی چهند مانگ لهسەر دۆشهگ نووستم، زۆر ئەستهمه بتوانم لهسەر عهزێکی رهق و تهق بجهومهوه. دواى ئەو هه مووه مانگهی هه موو رۆژی خواردنمان دهخوارد، ئیتر ئەستهمه برسیتی کیشان. دواى ئەوهی خانووت هه بی، سههرگردانی و دهربهدهری ناخۆشه. هیوادارم تو له شوینیکی باش بژیی. ئەگه هه بر راستی ژیانیکی خۆشت هه بی، لهوانهیه ئەو ژیانه قۆرهی منیش توژی خۆش بکهی.

لهیلا نهیدهویست واز له دۆله که بیی. بهردهوام دهیگوت: دایکی دیتهوه و ئیتر نایبینیتهوه. ناچاری کردم نووسراوهیهک بو دایکی بنووسم. زۆر خۆشحالم که لهیلا به جوانی ناتوانی بخوینیتهوه، چونکه دهبوو بو دایکی بنووسم نازانم دهچینه کوی. ههسهن بهردهوام دهگری و ژیر ناییتهوه و دهگری. له پێشدا زۆرم خهه بوو. بهلام ئیستا ئیتر له دهنگی بیزارم.

ههسهن دهستی کرده گریان. دهتگوت زانیویتی په ورا نه چ دهنووسی. په ورا نه دهفتهره کهی دانا و بهسهریدا قیزاند: "بیدهنگ به. پیمان خۆشه کۆمهگت بکهین، بلین چی، ناتوانین؟ بیپهوه دهی، مهگری؟" ناسهف منداله کهی له باوهش کرد و گوتی: "خۆ ئەو نازانی دهلیی چی. وا راهاتوووه خواردن بخوا. ئیستاش لییمان توورهیه، که بوچی هیچی نادهینی." پهروانه دهیدی ناسهف لهو ماقوولتر دهجوولیتهوه. بهوه تیک چوو. دهفتهره کهی هه لگرت و دیسان له جانتاکهی نایهوه. ئەوجار دیتی لهیلاش دهگری. لهسهرخۆ پرسیی: "دهتهوی دهرست پی بلیم؟ ئەو دهمانه ی له گه ل باوکم پشوومان دهدا، هه میسه باوکم دهرسی پی دهگوتم."

لهیلا سهری راوهشاند و دلۆپه فرمیسه کهکانی سههر کولمه ی سرپیهوه. گوتی: "دهبوو منیش وهک داپیرههه برۆم. دهبوو لیمگه ری برۆم."

پەروانە دەپەويست ئامىز بە لەيلادا بکات. بەلام ئەو خۆى لادا. لەيلا لەسەرخۆ دەگريا. نەك وەك حەسەن بەدەنگى بەرز. بەلام پەروانە كە لە دەنگى گريانەكەى ئەويش بى تاقەت ببوو، كەوتە رى و رۆيشت و لە جيپەك دانىشت و پشتى تى كردن. هيچ نەيدەزانى دەبى چ بكا.

لە مەودايەكى دوورەو، ريزىك دەبابە بەرپۆە بوون. دوو فرۆكەش بە سەر سەريانەو لە ئاسماندا دەخولانەو. بەلام پەروانە نەبيىنى ئەوانە بۆمبىك بەردەنەو. هيچ گوئى نەدانى. لەگەل تانكەكان راھاتبوو. بۆمبىش ئاسايى بوو. بەلام باشە نان نەخواردن بۆ ئاسايى نەبوو؟

دواى بۆردومانكرانى كۆخەكە، ئەوەى بۆيان قوتار ببوو، هەليانگرتبوو و كەوتبوونە رى. هەندى برنج رژابوو، كە دەنك دەنك خريان كردبوو. بەلام نە ئەوئەديان ئاوپى بوو برنجەكەى پى بكوئىنن و نە دەفر و قابله مەيه كيش. هەر بۆيه برنجەكەيان بە نەكوئىوى خواردبوو. هەر بەشى چەند رۆژتيكيان نان و ئاوپى ببوو، بەلام دوو رۆژ بوو، لىيان برابوو. حەسەن كە برنجى نەكوئوى پى نەخورابوو، ئەو ماوئەيه زياتريش بوو. تاقە پىخەوى ئەوان، ئەو كۆلوانەكەى سەر شانى ئاسەف بوو، كە لە كاتى بەربوونەوئەى بۆمباكەدا بەسەر شانىو بوو. هەر ئەو كۆلوانەيه و جانتاكەى پەروانەيان پى بوو. حەسەنىش هيچ پەرۆ و دابىيه كى نەمابوو و ديسان بۆنى دەھات.

بە دريژايى ريگەكە، پەروانە حەسەنى هەر بە باوئەشەو بوو. حەسەن كە راھاتبوو گاگۆلكى بكا، بە باوئەشى ئاسەفدا حەجىنى نەبوو. لىنگەفرتەى بوو و لاسارىي دەكرد. حەسەن بۆگەنى دەھات. ئىتر پەروانەش بۆگەن ببوو. جلوبەرگە شىنەكەى، كە پىشتر جوان بوو، ئىستا ببوو كۆنەپەرۆيه كى پىسى بۆگەن.

پەروانە بەبى ئەوئەى روى قسەى لەكەسىكى ديار بى، گوئى: "لە جارانىش خراپترمان بەسەر هاتوو." "لە هەموو شتىك خراپتر ئەو بوو كە جلوبەرگى كچانەى لەبەردا بوو و دەبوو بەپى نەريتى كۆمەلگاگەى بچوئىتەو. بەپى ياساى تالىبان تەمەنى ئەو لەو گەورەتر بوو، كە بتوانى بەبى لەچك و سەرداپۆشين بىتە نىو خەلكى. بەلام ئەو ئىستا هيچ شتىكى بەسەرەو نەبوو. ئەو شەوئەى ميوانىيەكە، ئەوئەدى كەيف بە قۆى سەرى هاتبوو، كە لەچكى لەسەر نەكردبوو.

ئاسەف نەراندى: "دەتەوى گيل گيل هەر لەوى دانىشى؟"

ئەو بۆيه دەپنەراند، بۆ ئەوئەى لەبەر زىقاندنى و زرىكاندنى حەسەن، دەنگى بگا تە پەروانە.

پەروانە تاوئىكى دىكەش هەروا پشتى تى كردن. دوايى هەستا و چۆو لايان. حەسەنى لە باوئەش كرد و دەستى ئاسەفیشى گرت بۆ ئەوئەى هەستى. ئەو لەسەرخۆ نقورچكىكى لە لەيلا دا و گوئى: "هەستە با برۆين."

مندال ديسان كەوتنەو رى. چونكە هيچ كارىكى دىكەيان پى نەدەكرا.

دەمەدەمى عەسرى بوو، كە ئاسەف ھەراى كرد: "ئەوتەتا جۆگە ئاويك." پەروانە سەيرى ئەولايەى كرد، وا ئاسەف دەستى بۆ راداشتتوو. راستى دەكرد. جۆگە ئاويكى ئەوتتوش نەبوو، ھەر باش بوو تۆزە ئاويكى تىدابوو.

پەروانە گوتى: "دەبى لە پيشدا ئاوەكە بكوئىنن." بەلام ئاسەف و لەيلا لويچ لويچ كەوتنە خواردنەوہى ئاوەكە. پەروانە زانىبى قسەيەكى كەرانەى كردووہ و ناتوانن ئا بكوئىنن. ئەگەر نەخوشيش كەوتبايەن، ديسان فەرقىكى واى نەدەبوو، چونكە لەوہ ھەر باشتر بوو لە تىنوئىتيبان بڭنكىن.

لويچى ئاوى ھەلگرت و خواردىيەوہ. ئاوەكە لىل بوو. بەلام گوئى نەدايە. لويچى ئاوى بەدەمى ھەسەنیشەوہ كرد. ئەوجار دەستى كرد بە داكەندنى جەلەكانى ھەسەن.

ئاسەف پرسىي: ئەوہ چ دەكەى؟

- دەمەوى ھەم ھەسەن بشۆم و ھەم جلوبەرگە كانىشى. بۆ نازانى بۆنى دى؟

- بۆچى، بەلام ھەر پىم وابوو تۆى بۆگەنت دى.

پەروانە كۆلوانەكەى ئاسەفى لە سەرشانى كردووہ و گوتى: "بۆ داپۆشىنى مندالەكە دەمەوى."

بۆ ساتىك ھەزى لى بوو، ھەسەن مەيز بە كۆلوانەكەى ئاسەف دا بكا. چونكە ئاسەف دەبوو واى لى بى. بەلام كە وەبىرى ھاتەوہ ھەمووان ناچارن ئەوہ بەخۆياندا بەدن بۆ نوستن، دەسبەجى پەژيوان بۆوہ.

ھەتا ئىوارى ھەر لە دەم ئەو جۆگەيە مانەوہ و ھەر جارىكى لە برسان قوورەى زگيان ھات، ئاويان خواردوہ.

خەريك بوو شەو دادەھات. لەيلا گوتى: "جەلەكانى ھەسەن وشك نابنەوہ. خۆ ناكرى جلى تەپرىشى لەبەر بكەينەوہ. نەخۆش دەكەوى. دەبوايە تا بەيانى راوہستى، دوايى بيانشۆى."

ئاسەف كراسەكەى خۆى داكەند و لە ھەسەنى وەرپىچا. بەلام لەو شەوہ درىژەدا، پەروانە ئاگاي لى بوو ئاسەف ھەر ھەلدەلەرزى.

بەيانى ھەواكەى فىنك بوو. ھەسەن كراسەكەى ئاسەفى پيس كردبوو و پەروانە دەبوو ئەويش بشوات. ئاسەف كۆلوانەكەى لەخۆيەوہ پىچا و چاوەرپىي كرد تا كراسەكەى وشك بىتەوہ. بەلام لەو ھەوا فىنكەدا، زۆرى خاياند و كە لەبەرىشى كردووہ، ھىشتاش تەر بوو.

ئاسەف سەرەراى ئەوہى جەلە تەرەكەى خۆى كۆ كردبۆوہ، بەوھالەشەوہ بەسەر پەروانەدا بۆلاندى و گوتى:

"تۆ ھەر نازانى ئىمە بۆ كوى دەچىن وايە؟"

پەروانە ئەوہندە ماندوو بوو، قسەى پى نەدەكرا. ھەر ئەوہندەى گوت: "نا، نازانم."

پەروانە گوتى: "بەرەو شوپىنىك، كە خواردنى لى پەيدا بىكەين. ئەو تۆش وەك مەن دەيزانى. ئەگەر پىشت ناخۆشە، فەرموو، كۆيت پى خۆشە بىرۆ بە شوپىن كارى خۆتدا." "ئاسەف بۆلەندى: "پىت وانىە وا دەكەم، ھا؟" "لەيلا پرسىيى: "جانتاكە شتتىكى تىدا ماوہ بىخۆين." - نا، تەواو بووہ.

لەيلا گوتى: "باشە بۆ ديسان سەيرى ناكەيەوہ. بەشكەم شتتىكت نەدیتىبى و لەبىرت چووبى." - مەحالە خواردن لەبىر بىكەم. نا جانتاكەم ھىچى تىدا نىە. ئاسەف پرسىيى: "باشە بۆ سەيرى ناكەي؟ ئەگەر ناتەوى سەيرى بىكەي، ديارە شتتىكت تىدا شار دووہ تەوہ. ديارە ھەموو جۆرە خورادنىكت تىدا شار دووہ تەوہ و ھەر كات تىمە تاگامان لى نابى، بۆخۆت دەيخۆي." پەروانە بە زویریەوہ ئاخىكى ھەلكىشا. ئەو جار چىي لە جانتاكەيدا بوو، لەبەرچاويان ھەمووى ھەلپشت. ئەو جار يەك يەك شتەكانى ھەلگرتەوہ و ناوى ھىنان: "شقارتە، دەفتەرى نامەكانى خۆم بۆ دەستەخوشكەكەم، قەلەمەكەم، گۆقارەكانى داىكەم و كىتەب. ھىچ خورادنىشى تىدا نىە." لەيلا پرسىيى: ئەو كىتەبە چىيە؟

پەروانە كىتەبە بچووكەكەي - كە بەرگەكەي كاغەزى بوو - ھەلگرت و ھەلى داوہ و گوتى: "ئىنگىليزىيە." لەيلا بەپىداگرييەوہ گوتى: "تۆ تۆزە ئىنگىليزىيەك دەزانى. پىم بلى چىي لى نووسراوہ." پەروانە ئىنگىليزىيەكى باشى نەدەزانى و چونكە زەينى خۆي پى كۆ نەدەبووہوہ، نەيدەتوانى باشى بچوونىتەوہ. ھەستى دەكرد، مېشكى وەك ئەو كاتانەي برسىي دەبوو، تەمبەل و خاو بووہ تەوہ. وەك باوكى سەر بەرگى كىتەبەكەي خويندەوہ و بۆي وەرگىپران: "كوشتنى بالندەي لاسايىكەرەوہ." (ئەوہ رۇمانى نووسەرىكى ئەمريكىيە بەناوى ھارپىرلى و كراوہ تە فىلمىش).

ئاسەف گوتى: "بالندەي لاسايىكەرەوہ چىيە؟" پەروانە نەيدەزانى وەلامى بداتەوہ. گوتى: "جۆرە بالندەيەكە ئىتر. ئەو كىتەبە باسى كوشتنى پەلەوہر دەكا."

ئاسەف گوتى: "قۆرە. بۆ دەبى كابرەيەك ھەستى كىتەبىك لەسەر كوشتنى بالندان بنووسى؟" لەيلا گوتى: "دەتوانى بە چەند شىوہ كۆتر بكوژى. لەوانەيە كوشتنى مريشك و پەلەوہرەيش بە چەند شىوہ بىكرى. لەوانەيە ئەو كىتەبە بۆ ئەوہ بى، كە باشترىن رىگەي كوشتنى مەل و پەلەوہرەمان فېر بكا. لەوانەشە بلى، دواي ئەوہى مەلىك، پەلەوہرەيكمان كوشت، چىي لى بىكەين. ئاخىر دەزانن چىيە؟ شىوہى لىتەنەكەيان فەرقى ھەيە."

ئاسەف گوتى: "من به برژاوى پيىم خوشتره. لهسەر ئاگر بيبيرژينى."

له پەروانەشى پرسى: "ئەو مريشكەى دزيمان، لهبیرتە، خوښ بوو نا؟"

پەروانە قسەكەى لەدوو دا. ئەو خواردنە بەراستى خوښ و بەتام بوو.

ئەو گوتى: "دايكم به مريشك چيشتيكي واى لى دەنا. جارتيان بۆ جيژنى لەدايكبوونەكەم لىي نابوو، دياره ئەو كات له مالىكي گەورە و خوښدا دەژياین. كرددبوومانە ئاهەنگ. ئەو رۆژە تەنانەت نوريەش رووى خوښ و گەش بوو."

دواى ئەو قسەيه، هەر بەپيى خدەى خوڤى، نەك بەهيوايەكەوه، چاوى لە دايكى گيڤرا، بەشكەم لەو دەوروپەرمانە بيبينى.

لهيلا پرسى: پيىت وايه ئەو كتيبه تامى مريشكيش دەدا؟

پەروانە گوتى: "پيىم وانیه."

ئاسەف گوتى: "لەوانەيه بيدا. دياره هەمووى بۆخوڤى پاشقول داوه، بەلى، هەر مەبەستيشى ئەوهيه."

لهيلا گوتى: "پەروانە هيچ مەبەستىكى نيه."

ئەوه تاقە قسەيهكى خيڤر بوو، كە دواى بۆردومانى مالىكەيان بۆ پەروانەى كرددبوو: "ئەگەر ئەو كتيبه خورابايە، پەروانە دابەشى دەكرد."

ئاسەف گوتى: "ئەوه لە پيره بزنيك فيلبازتره."

پەروانە چەند لاپەرەى كتيبى "كوشتنى بالندەى لاساييكرهوه"ى دراند و پيى دان. ئەوجار گوتى: "فەرموون تاقىي بكنەوه."

لهيلا پرسى: ئەى خوڤت؟ دياره تۆش برسيتە."

پەروانە پەرپيكي بۆ خوڤى و حەسەنیش لى كردهوه. بەلام حەسەن داهيژراو و بى تين سەيرى كرد و هيچ دلى بۆ خواردنى نەچوو.

پەروانە پرسى: "ئەى چاوهرپي چيىن؟"

قەپالى لە كاعەزەكە دا و لەتيكى پچرى. ئەوانى ديكەش وايان كرد. كتيبهكە تامى مريشكى نەدەدا. هيچ تاميكي لى نەدەهات. بەلام شتيك بوو، دەكرا بيجووى. هەر سيكيان دواى خواردنى يەكەم پەر، پەرى ديكەشيان ليكردهوه و خوارديان.

ئاسەف پرسى: "بۆ كوى دەچين؟"

پەروانە زهوييهكەى هيل هيل كرد و گوتى: "با يەكيكى ديكە بريار بدا. من تيتەر ماندوو بووم. من نامە سەردەستە."

له یلا پیښنیاریکی هه بوو: "ته گهر گرنګ نیه بهره و کوی ده پوین، باشه بو هه به دهم ته و جوگه یه دا نه پوین؟
لانیکه م جوگه تاوه که مان هه یه."

په روانه دانیشته و به نیشانه ی ئافهرین سهیریکی له یلا ی کرد و گوتی: "باشه ته وه مان میښکی کار ده کا."
ئاسه ف گوتی: "منیش هه ده مویست وا بلیم."

مندالنه کان سهیریکی سه روزووری جوگه که یان کرد. ئاسه ف گوتی: "ته ولایه چهند داریکی لییه. به شکم
شتی کمان بو خواردن ده ست بکه وی."

هه بوونی نه خشه یه ک بو رویشته باش بوو، ته نانه ت نه خشه یه کی بچووکیش بی. به و جوړه مندالنه کان دیسان
که وتنه وه ری.

بۆردومانە كان ھەموو شەوئى بى پسانەو بەردەوام بوون. جار جارى لە دوور دوورەو دەنگيان دەبیسرا و جارى واش بوو زۆر لە نزیکەو ھەرمەيان دەھات. بەلام كە شەو دادەھات، ھەرمەگرم ئاسمانى دەتەنى.

شەوئىگان لەیلا پرسىی: ئەمشەو بۆمب بەسەر كێدا بەربۆو؟

ھەر چواریان لە بن كۆلوانەكەى ئاسەفدا ھەرمۆلە ببوون. لەیلا و ھەسەن كە بچووكتر بوون، لە ناوھەراستەو ھەرمۆلە گەرمتر بوو. دیسان پەروانە بەردى لە پىشتى رۆدەچوو. بەلام ئەو چوولاباىھ، ھەر چواریان دەچوولان و ئىستاش ھەسەن و ئاسەف خەوتبوون.

لەیلا دیسان پرسىی: "پەروانە، ئەمشەو بۆمب بەسەر كێدا بەربۆو؟"

پەروانە سەبرى وەلامى داو: "نازانم. پىم واىھ بەسەر خەلكىكى وەك ئىمەدا."

- باشە بۆمبەكان بۆچى خەلكى دەكوژن؟

پەروانە گوتى: "بۆمبەكان ئامىرىكى بىگانن. نازانن كى دەمرى."

- ئەى كى دەزانى؟

پەروانە بەراستى نەیدەزانى. گوتى: "چونكە فرۆكەكان بۆمبەكان بەردەدەنەو، ديارە يەكێك بۆمبىيان لە نىو دادەنى، بەلام نازانم ئەو كىيە و بۆچى ئەمشەو وىستوویەتى ئەو خەلكە بكوژى."

- بۆچى داپەرەيان كوشت؟ خو ئەو، ئەو كەسانەى ھەر نەدەناسى كە بۆمبەكان لە فرۆكەكان دەخەن. بۆچى كوشتیان؟ خو داپەرەمىيان نەدەناسى.

پەروانە گوتى: "نازانم."

ئىتر لە بن پىخەفەكەو دەستى لەیلاى گرت.

- ئىمە خوشكى يەكترىن، واىھ؟

- واىھ، خوشكىن.

- چونكە من خوشكى گەورەى تۆم، بۆیە لەسەرمە ئاگام لىت بى. ھەر بۆیەش ئەو شەو نەمەشت بچیتەو لەى داپەرە. تىگەشتى؟

لەیلا گوتى: "دەزانم. تۆ ھەركى خۆت جىبەجى كرد. من لىت توورە بووم، بەلام ئىستا توورە نىم لىت."

- دواى مردنى باوكم، ھەر كاتى بىرم لى دەكردەو و بە بىرەو ھەرىيەكانىدا دەچوومەو، باشتر دەبوومەو. باشە تۆ بۆچى باسى داپەرەتم بۆ ناكەى؟

لەیلا دواى تاوێك بىر كەردنەو گوتى: "ھەمىشە گۆرانى بۆ دەگۆتم. گۆرانىھەكى فىركردم، باسى بالتدان بوو. ھەز دەكەى گۆیت لى بى؟"

پەروانە گوتى ئا. لەيلاش گۆرانىيە كەى بۆ گوت. ئەوجار گوتى: "كە ئاوا باسى دەكەم، دەلئىي خۆى لىرەيە. تۆ پىت وايە ئىستا دلئى خۆش بى؟ پىت وايە ئىستا چ دەكا؟"
- من پىم وايە خەلك، دواى مردنيان، ھەر ئەو كارە دەكەن، كە ھەزىيان لىي بوو. داپىرەى تۆش ھەزى لە كىتیب خويىندنەو بوو. كەواتە ئىستا لە بەر بەر پۆچكەيەك دانىشتوو و ھەر چوار دەورى پرە لە كىتیب و دەياغويىتتەو و پىدەكەنى.

لەيلا گوتى: "منىش پىم خۆشە ھەر چوار دەورەم پر بى لە شتى جوان."

پەروانەش گوتى: "تۆ خۆت شتىكى زۆر جوان و ژىكەلەى."

لەيلا پىكەنى و گوتى: "تۆش واى. ئىمە ھەردوو كمان جوانىن."

ئاسەف بۆلەندى: "كچە تيويىنە، دەكرى ھىندەى نەلئىن؟"

رووى تىكردن و كۆلوانە كەى بەسەردا كىشان.

پەروانە تۆلەى نەكردەو. چونكە ئاسەف كۆخە گرتبووى. پەروانە خۆى بە لەيلاو نووساند بۆ ئەو ھى ئەو تارىكى و سەرماى شەو دەدا، گەرم بىتتەو.

مندالەكان چەند رۆژان بە دەم ئاوەكەدا رۆيشتن. جۆگەكە جار بە جار بارىكتەر دەبوو. ئاوەكەى ھەمووانى نەخۆش خستبوو. بەلام ھەر لىيان دەخواردەو. جگە لەو ئاوە، گەلا و گژ و گيا و چەند پەرى دىكەى كىتیبەكەشيان خواردبوو.

ھەسەن ئىتر نەدەگريا. ئەو تەنانەت نەشىدەنالاىند. ئەو پەرانەشى پى نەدەخورا، كە مندالەكان لە زارىيان دەئاخنى. نە رووى وەردەگىرا و نە تفيشى دەكردەو. پەر و گەلاكان لە زارىيەو دەرژانەو دەرى و چونكە ھىز و تىنى ئەو ھى نەبوو لە زارىيدا رايانگري.

زەويى دەم جۆگەكە بەردەلئىن بوو و رۆيشتن پىيدا زۆر ئەستەم بوو. ناچار بوون لەسەرخۆ برۆن بۆ ئەو ھى ئاسەف نەكەوى. جار جارى لە دوورەو چەند كەسىكىيان دەدى بەلام ئەو ھەندەيان تىن و پرست نەمابوو را بكەن و داواى يارمەتییان لى بكەن. دەنگىشيان نەدەگەيشتە ئەوى.

چوار رۆژ بوو بە رىگاوە بوون. لە پر لەيلا ئاماژەى بە شتىك كەرد رووبەرۆوى دەھات و گوتى: "سەير كەن."
پەروانە سەرى داخستبوو و چاوى لە عەرزى برىبوو. دەبەويست رىكتىر رىچكە بدۆزىتتەو بۆ ئەو ھى ئاسەف بە چىوشەقەكانىو ھەتوانى پىيدا برۆا. بەلام خىرا سەرى ھەلئىنا. ھەندى لەولاترەو، چەند كەسىك بەسواری عارەبانە دەرۆيشتن، كە لە سەرباز نەدەچوون.

پەروانە گوتى: "بەشكەم ئىمەش سوار بكەن."

لەيلا گوتى: "من دەچمە پىشى بزانم دەلئىن چى."

نزیکتر بوونهوه. ژنیکی عابا له بهریان دیت به خوئی و چهند مندالیکهوه سواری عاره بانه که ببوون و پیاوئیکیش له تهنیشتیانهوه راوه ستابوو.

لهیلا زووتر گهیشته لایان. ژنه سه ری هه لئنا و رایوه شانند. دواپی ئاماژهی به توپه شکاوه کانی عاره بانه که کرد.

پیاوه که گوتی: "ناتوانین یارمه تیتان بدهین. تهنانهت ناتوانین یارمه تیبی خویشان بدهین." پهروانه هسه نی هه لئنا بوئوه ی بیینن له چ دۆخیکی کاره ساتبار و دلته زین دایه. گوتی: هه نه بی توژه خواردنیک بهو منداله ساوایه بدهن."

نه ی سه ر عاره بانه که، منداله که ی باوه شی خوئی نیشان دان. منداله که ی شه ویش وه ک هسه ن وابوو. پهروانه چاوی پرووشی منداله کانی دیکه ی شه و ژنه شی دی. شه و مندالانه ی برینی وه ک برینه که ی له یلایان به ده موچاوه وه بوو.

کابرا گوتی: "منداله که ی ئیمه زور زوو دهمری. شه وه ی ئیوه شه ههروه تر." ئاسه ف گوتی: نا، نامری.

کابرا وا له سه ر قسه که ی خوئی رویشته، وه ک ئاسه ف هه ر قسه شی نه کرد بی. - من وه رزیریم. به لام بوئمه کان زهوی و زاره که میان ئاژن ئاژن کرد. شه مسال و شکه سال و بیباران بوو. شه و جوگه یه ی ده بیینن جاران رووباریک بوو. که مندال بووم، لیژه ماسیم ده گرت. ئاوئیکی خوشی هه بوو بو خواردنه وه. به لام ئیستا هه ر به رده لانیکه. چما ده توانین به رد بخوین و بخوینه وه؟ ئیتر دهستیکی به هیمنی به توپه ی عاره بانه که یدا هیئا. شه وه نده ماندووشه که ت و بیه یز بوو، تهنانهت نه یده توانی توورده ییه که شی هه لپوئتی.

پهروانه پرسیی: "باشه ئیستا بو کوی ده چن؟"

کابرا ئاماژهی که ی به ره و لای رووباره که کرد و گوتی: "بیستومه له وه به ره وه ئوردوو گایه کی لییه. ریک نازانم له کوئیه یه، به لام به ولاده دا که برۆن، ده گه نه شه وانی دی. خه لکیکی زور ده چنه شه وی بو شه وه ی خوئان له ده ست بوئمه کان قوتار بکه ن."

قهروانه دهستی برده پیشی و له بن عاباکه وه دهستی ژنه ی گرت. ژنه توند دهستی گوشی. ئیتر منداله کان ملی رییان گرت و به ریی خوئاندا رویشتن.

که گهیشته شه وسه ری به رده لئنه که، پهروانه گوتی: "ئیره ده بی روخی چه مه که بی. بگه رین و بزنان ئاوه که له کوئیه دیتته ده ری."

لیواری چه مه که شیو و لیژ بوو. ئاسهف ده بوو به دانیشتنه وه و به قوونه خشکی پاشه و پاش خوی بکیشیتته سه ره وه. له یلا چیشو شه که ی بۆ برد. ئاسهف به حال ده جو لآوه و له سۆنگه ی جو لآه کانیه وه کوخینه که ی جار به جار پتر ده بوو. ئەوان ناچار بوون هەر تۆزیک برۆن و پشوو بدهن و دیسان بکه ونه وه ری.

دوای نیوهرۆ بوو، که له یلا گوتی: "بۆنی دوو که ل ده کم. له وانیه ته و خه لکه ی له پيشمانه وهن، چيشتی شه وی لی بنین، له وانیه یه خوار دنیان زۆر بی و به شی ئیمه ش بدهن."

په روانه ش بۆنی دوو که ل که ی بۆ هاتبوو. گوتی: "پیم وانیه له ولایه که س هه بی خوار دنی له خوی زیاد بی، به لام هه ر باشه برۆین بزاین چیه."

منداله کان به ره ولای بۆنه که چوون و سه رچاوه که یان له بن گردیکی بچووکدا دۆزییه وه.

له سه ر گرده که راوه ستان و سه یری ته و دارستانه یان کرد، که له بهر دره خت ره ش ده چۆوه و له خوار خویانه وه بوو. هه ندی له داره کان هیشتا دوو که لیان لی هه لده ستا.

له یلا پرسیی: "ئه ی ته وه چیه؟"

ئاسهف گوتی: "باغه. بروانن چۆن داره کان ریز بوون. باغی میوه یه."

به لام ته و دره ختانه ئیتر بهر ناگرن.

ئاسهف گوتی: "مامیشم باغی هه بوو. زۆریه ی داره کانی کوخ و توو بوون. جا بوختانیشی پی ده کرم و ده یگوت توو هه کامم ده دزی. چما بنیاده م برسی بی و توو بخوا، ده کری بلی دزی کردوه؟ زۆرم کار بۆ ده کرد، به لام ته وه ونده ی خوار دن نه ده دامی بهری دل م بگری."

په روانه پرسیی: "هه ر بۆیه لیی دابووی؟"

ئه گه ر ئاسهف توانیبای قسه بکا، په روانه ش ئاماده بوو گوی بگری.

- قهت نه یگوت بۆچی لیم ددها. هه ر ده تگوت پیویستی به بیانو نه بوو. له سه ر توو خوار دنی گرتی و له ته ویله ی کردم. گوتی، ده مداته ده ست تالییان ده ستم په پرنین.

- ته ی چۆن هاتییه ده ری؟

ئاسهف گوتی: "ئه و چیشو قانه ی بن هه نگلم بۆ قوفل شکاندنی زۆر باشن.

ئیت له گرده که چووه خواری بۆ ته وه ی بچیتته نیو باغه سووتا وه که. هه ر بیری ده کردوه که له نیو داره کاندای جو لآه یه که ده بینن. ته و دارانه ی هه ر نه یه زانی چ داریکن. کوخن، قه سین، توون...

گریوه و دهنگی هیچ مه ل و بالنده یه که نه ده هات. باشه بۆ هه موو ولات ئاوا بیده نگ بوو؟

- له یلا، ته و دهنگی بالنده یه ی له نه نکته وه فییری بووی، فییری ئیمه شی بکه.

- من تاقه تی چریکه م نیه.

- به لآم من همه مه. شه وه وا ده کات نه ترسین.

له یلا چریکه که ی فیّر کردن. همه مووان پیکه وه تییان هه لکرد هه تا له باغه که چوونه ده ری. شه وی شوینیکی
مردوو بوو. په روانه دلّی خوش بوو، که له وی در باز بوون.

شوزیهی ئازیز :

ئەو پیاووی عارەبانەکی شکابوو، راستی دەکرد. خەلکیکی زۆرم دیتووو که وەک ئیمە کوچ دەکەن. تووشی هەر کەس دەبم، سوالی لی دەکین. تەنانەت لەو کەسانەش که ئەوان خۆشیان دەیانەوی سوال لە ئیمە بکەن. بەلام زۆربەیی خەلک دەستبەتالین. ئەگەر هەیانبی، لەگەلمانی بەش دەکەن. جاری وایە هەر پاروووە که. بەلام لەوێش بەشمان دەدەن، بۆ ئەووی تا سبەیی بژییین.

خەلکە که پەیتاپەیتا پیمان دەلین، دەبی حەسەن بەرینە لای دکتۆر. بەلام ئیمە هیچ دکتۆریک نانا سین. خۆ پارەشمان پی نیه بیدەینە دکتۆر.

نازانم ئاخۆ ئەو کابرایە توانیی عارەبانەکی لەو چەمە بپەرینتەووە یان نا. نازانم منداڵەکی هیشتا زیندوووە یان نا.

نازانم خۆشمان بە زیندووویی دەردەچین یان نا.

ئەجار منداڵەکان شان بە شانی خەلکەکی دیکە بە رینگادا دەرۆشتن. جار جار کامیۆنیکی پر لە سەرباز بەلایاندا تیدەپەری. جاریک چەند دەبابەیک بە دووی یە کدا و بە گرم و هۆر بە تەنیشتیاندا تپەپرین و منداڵ ناچار بوون بکشینەووە بۆ ئەووی ئەوان پرۆن. پەروانە بیر ئەو دەبابەیکە و تەووە که منداڵی گوندەکی یارییان پی دەکرد. هەر ئەو گوندەیی باوکی لەوی نیژرابوو.

ئیسنا، رۆژانەش وەک شەوی دەنگی بۆمبا دەهات. دەنگی هەندیکیان ئەوئەندە توند بوو، که منداڵەکان لە گرمەکی رادەچلە کین. تەنانەت جاریکیان ئاسەف بەسەر کۆگایەیک بەرددا کەوت و دەموچاوی بریندار بوو و خوین لە نیوچاوانیەووە شۆلاوگەیی بەست. نیوچاوانی بە کۆلوانەکی سربییەووە. چونکە برینییچیان پی نەبوو. بۆردومانە که خەستەر بۆو. یەکیک لە بۆمبەکان ریک لە پێش ئەوانەووە کەوت. خەلکە که بلاو بوونەووە و پۆل پۆل لەو بەرووبەری جادە که راوہستان.

پەروانە هەرای کرد: "خۆ بەعەرزییەووە مەلّاس بکەن. سەرتان داپۆشن."

ئەویش بە حەسەنەووە رایکردە دەم رینگاکە. ئاسەف ریک لە تەنیشتیییەووە بوو. پەروانە دەموچاوی خۆی بە عەرزییەووە نووساندبوو و بەردەکان بەسەریدا بەردەبوونەووە. لەو کاتەدا زانیی لەیلا لەگەل نیه.

لە نیو خۆل و وردکە بەردەکانەووە، سەیریکی دەرووبەری خۆی کرد. لەیلا دی که هیشتا لە نیوئەندی جادە که راوہستاووە. دەستی لەبن گویی نابوو و بە دەنگیکی بەرز بەرەو ئاسمان شتیکی دەگوت.

پەروانە حەسەنی دایە ئاسەف و بەرەو جادە که رای کرد. که نزیکتر بۆو، جا زانیی لەیلا دەلی چی.

ئەو بە فرۆکەکانی دەگوت: "ئەری بیبرنەووە دەی. واز لەو کارانە بیین."

به لّام فرۆكه به بېي ټه وهى گوى بده نه وى، ټه ركى خوځيان راده په پړاند. په روانه خوځى نه يزاني ټه وندنه به هيژ بووه. ټه و له يلاى له باوه شى كرد و راى كرده قه راغى جاده كه. ريك له و كاته دا له يلاى به باوه شه وه بوو، وا خوځى به عه رزيه وه نووساند، كه نه هيلى ټه و بړوات و دهسته كهى ديكهى گه يانده ټاسه ف و هه تا بومبارانه كه ته واو بوو، ټاوا مائه وه.

مندالّه كان وه ختيك هه ستان و كه و تنه وه رى، كه هه موو ولاى بیدهنگ بوو. هه ر دهنكى كوّمه ليكي خه لك ده بيسترا، كه شتيكيان به سه ره اتبوو يان ټازيزيكيان تي دا چوبوو. به لّام نه مندالّه كان هيچيان له ده دست دهات و نه كه سيش ده يتوانى يارمه تيبه كى ټه وان بدا.

په روانه پياويكي دى، ته رمى كورپكي به باوه شه وه يه. ژنيكي بريندارى دى، په چه كهى لادرابوو و به زه حمت هه ناسه ي ده كيشا. دواى ټه وه مندالپكي دى، ژنيكي راده وه شانده كه كه و تبوو و وه لامى نه ده داوه. مندالّه كان به ته نيشت كه لاکى ټاژهل و عاره بانه ي شكا و كه لوپه لى خه لكى كدا تي ده په رين، كه به سه ر جاده كه دا بلاو بيوونه وه. پيلاو و قاپ و قاچاغ و په رداخيكي كه سكي ټاوخوار دنه وه و پيمه ره شكاويك و... بوڼى دوو كه ل و به نزين هه موو ولاى داگرتبوو و خه لكى كه وه شيت ده گريان و هاواريان ده كرد. په روانه ټه گه رچى به خه بهر بوو، هه ستي ده كرد به دم خه وه وه ده پړوات.

ټاسه ف پرسىي: "ټو پيت وايه هه موومان ده مرين؟"

په روانه ته نانه ت زه حمتى ټه وندنه شى به خوځى نه دا وه لامى كى بداته وه. هه روا ملي ربي گرتبوو. مندالّه كان تا ټيواري هه ر وا روښتن. ټه وان هه ر چوار كه س بوون، له و ريزه دوورودريژه خه لكه ي كه هه ربزيه ملي ټه و ريگايه يان گرتبووه بهر، چونكه نه يانده يتوانى به ره ودوا بگه رينه وه.

په روانه زياتر رووى قسه كهى له خوځى بوو هه تا خه لكى و گوتى: "ټيتر خوشم خوځ ناوى. هه ر ده ليى ټه و به شه م كه خوّم بووم، مردووه. ده تگوت من جگه له به شيك له و خه لكه، هيچ شتيكي ديكه نيم. هه ر ده ليى ټيتر هيچم لى نه ماوه ته وه. من هيچ نيم.

ټاسه ف گوتى: "نا، باش نيه بلپى هيچ نيم."

په روانه راوه ستا و ليى راما.

ټاسه ف ديسان گوتى: "باش نيه بلپى هيچ نيم."

دواى ټوزه پيكه نينيك گوتى: "ټو كه رى، نه خيتر هيچى."

ديسان كه و تنه وه رى.

که ههوا تاریکدا هات، کیو و گردهکان، دهتگوت گولۆلهی ئاگریکن، که کۆلهکهی دووکهلی تهقینهوهکان لییانهوه بهرهو سهر ههلدهگهپان.

چاوی پهروانه له بهر دووکهل دهسووتانهوه. که تفی قووت دهدا، قورگیشی ئهوهنده وشک ببوو، دهبرزاوه.

شهو بهسهردا هاتبوو که گهیشتنه سهر ترۆپکی گردیک و لهویوه سهیری خوارهوهیان کرد.

ئهوهندهی چاو ههتهری دهکرد، خهلك و خیهته ههلدراوهکانیان دیار بوون.

پهروانه باشی دهزانی ئهوه کوپیه. چونکه ئهو زستانی رابردووش له گهله باوکی له جیههکی ئاوا مابونهوه.

ئهوئ هۆردووگای تایبهتی ئاوارهکان بوو. هۆردووگای پهنا بهرهکان. ئهوئ مالیک بوو بو ئهو چوار منداله برسی و شه کهته.

پەرستاره كەى خاچى سوور، كە خەرىك بوو بە حەسەن رادەگەيشت، بە پەروانە و ئەوانى دىكەى گوت: "رۆژى سەدان كەس روو لىرە دەكەن. قوونمان زۆر خاوين بوو، يەكيش هات و بۆمبىكى بەسەر خەزىنەى كەلوپەلە كەماندا دا. خىووت و بەتانى و خواردن و داوودەرمان و ھەر ھەمووى بوونە سووتەمەنى و تىدا چوون. بەر لەوھى..."

ئاسەف پرسىيى: "حەسەن چاك دەبىتتەوھ؟"

پەرستاره كە زۆر خىرا و لىزانانە حەسەنى رووت كەردبۆو و شوشتبووى و پۆشاكى كەردبوو. گوتى: "كزى بى نان و ئاويىيە."

دەرزىيەكى لە دەستى حەسەن كوتا و پلاستەرىكىشى پىوھ نووساند.

ئاسەف پرسىيى: "يانى چى؟"

- يانى برسىتى و تىنوئىتى زۆرى چەشتوھ.

ئاسەف بە دەنگىكى بەرز گوتى: "منىش ئەوھ دەزانم. چاك دەبى يان نا؟"

پەرستاره كە گوتى: "ھەموو ھەوللى خۆمان دەدەين."

ئىتر چووھ لای نەخۆشەكەى دى.

ئاسەف چىوشەقەكەى لەپىشى راگرت بۆ ئەوھى نەھىللى بىرا.

- تۆ خوا ئەوھ جوابە؟

پەروانە يەكەم جارى بوو كەيفى بە چاوقايمىيەكەى ئاسەف دەھات.

پەرستاره كە راوھستا. گەراوھ و گوتى: "ئەو مندالە زۆر شىپرزە. نازانم چاك دەبىتتەوھ يان نا. زۆر منداللى وەك ئەوم دىتوون چاك بوونەتەوھ. كەوابوو بىھىوا مەبن. جارى داواى لىبوردن دەكەم. چونكە دەبى لىرە بچنە دەرى."

ئاسەف لە تەنىشت بىشكەكەى حەسەنەوھ لەسەر عەرزەكە دانىشت. پەروانە و لەيلاش لە تەنىشتىيەوھ دانىشتن.

پەرستاره كە پرسىيى: "ئەى كوان بنەمالە كەتان؟"

پەروانە گوتى: "ھەر ئەوھندەين."

په رستاره سهری له قاند و له سهر خو گوټی: "له سهر ریبه که دامه نیشن. "

خه سته خانه که، خپوه تیکی گه وره بوو. چند سعات ریزیان گرتبوو، جا نوره یان هاتبوو بچنه ژووره وه. په روانه له شوینه وه لپی دانیشتبوو، نهیده توانی جوان بیانینی له خه سته خانه که دا چ ده کهن. به لام گوټی له گریان و نالین ده بوو. دهنکه دهنگی نیو که مپه کهش خپوه ته "جاو" ه که ی ده بری و ده هاته ژووری.

ثاسف و له یلا له ته نیشته بیسکه که ی حه سهن له سهر عه رزه که راکشان و تاویک دواتر خه ویان لی کهوت. به لام په روانه ههر بهو دانیشتنه ش قانع بوو. نهو پیی وابوو تا مردن ده توانی ههر تاوا دانیشی.

په رستاره که تاویک دواتر هاته وه و گوټی: "وهره نهو به تانیه بو نیوه. به کهس نه لپی لیږت وهر گرتووه. نهو دنده مان نیه به هه موو که سیکی بده یین. نامه وی نیږه زور قه ره بالغ بی. "

تاویک دواتر نان و چند په رداخ چایشی هینا و گوټی: "ناتوان ههر لیږه بمیننه وه، به لام جاری قه یناکا. "

په روانه ههر نهو وشه ی "جاری" یه شی پی خوش بوو. به په رستاره که ی گوټی: "تو ته فغانی نی. که به فارسیی دهری قسان ده که ی، ده لپی بیانینی. "

په رستاره که گوټی: "فه رهنسیم و له گه ل گروپی هاریکاریی ژنانی فه رهنسیدا هاتووم. "

په روانه نهو دنده ی پی خوش بوو، پری دایه دهستی په رستاره که و گوټی: "تو له چ له ولاتی گوله و دنده وشه ییبه کان ده زانی؟ هاوریکه م، شوزیه ی هاوریم دیه وی بچیته نه وی. نه وی ههر به راستی شوینیکی تاوه هایه؟ "

په رستاره وه لامی داوه: "به لی، شوین و کیلگه ی وام دیتووه. نهو گولانه ناویان "نه ره تو خدوس" ه. عه تریان لی ده گرن. هاوریه که ت دیه وی بچیته شوینیکی جوان. جاری تا چاییه که ت گهرمه بیخووه. خوشک و براکه شت هه ستینه. ده بی خورادنه وه ی گهرم بخونه وه. دواپی ده کری بنوون. "

په روانه نهو وانیشی هه ستاند. منداله کانی دوا ی خورادنه وه ی چایه که یان، دیسان خه وتنه وه.

پەروانە ئەو شەو بە زىندەخەو، رۆژى كردهو. ھەر جاريكى مەستى خەو دەبوو، دەنگى گرمى تەقىنەو، ھەك لە دوور دوورەو دەھات، يان خەونى دەدى و لە خەونىدا، ھەر وا دەپۆن و ئىتر رادەچلەكى. ھەر جاريكى وەخەبەرىش دەھات، سەيرىكى خەسەنى دەکرد. خەسەن لەو بېشكەيەدا، بەو ئولەيەي لىيان بەستبوو، زۆر بچوك و لاواز دەيىنرا. كە بەخەبەر دەھات، دەيدى ئەو ئاسەفېش راوہستاو و سەيرى خەسەن دەكا.

داوى چەند رۆژان، خەستەخانەكە ئەوئەندە قەرەبالغ بوو، كە پەرستارەكە داوى لىبوردنى لە مندالەكانى كرد و گوتى: "دەكرى بنەمالەيەكتان بۆ بدۆزمەو، كە بچن لەگەل ئەوان بژيىن." پەروانە گوتى: "ئىمە ھەر لىرە لە دەرەوئەي خەستەخانەكە دەمىننەو. دەمانەوئەي لە براكەمان نزيك بىن.

پەرستارە نامەيەكى دانى و گوتى: "نانەواخانەكەي رىكخراوى جىھانىي خۆراك، لەوبەرى ھۆردووكاگەوئەي. ئەو نامەيەيان بەدەنى با ھەموو رۆژى نانتان بەدەنى. باشە. ديارە دەكرى بلىي ھەموو رۆژى. منىش ھەر كات لە دەستم بى خواردنتان دەدەمى. بەلام زۆر نا. ئەوئەم لە دەست دى، بەلام ھەمىشەش نا."

ئاخرين ديارىي ئەو بۆ مندالەكان وەرەقەيەكى پلاستىكىي گەورە بوو، كە پەروانەي زۆر منەتبار كرد، چونكە دەيزانى چۆن بىكاتە پەناگەيەك.

ئەو لە دەرەوئەي خەستەخانەكە، ئەو پلاستىكەي لە ديوارىك گرى دا، كە خەستەخانەكەي لە باقى ھۆردووكاگە جوى دەكردهو. بەو جۆرە، خىوئەتيكى بچووكيان ھەلدا. لەتتەكيش لە پلاستىكەكە ماىوئە بۆ راخستن.

پەروانە، لە حالىكدا ھەولەي دەدا خۆي دلخۆش بنويى، گوتى: "پروانن. ھەر چەند رۆژىكە لىرەين، بەلام ئىستا، ھەم خواردغان ھەيە، ھەم پەناگە و ھەمىش بەتانى. خەسەنىش ئەو پەرستارى خۆي ھەيە."

لەيلا گوتى: "ھەزم لىرە نيە. زۆر قەرەبالغ و پر كىشەيە. بۆگەنەكەشى ناخۆشە. ناكرى بگەريىنەوئەي شيوە سەوزەكە؟ بەشكەم داپەرە ئىستا چاك بوويىتەو. لەوانەيە لەسەر گردهكە دانىشتى و چاوپەرىي گەرانەوئەي ئىمە بى."

پەروانە بەبى ئەو دەي بىر لەيلاى بختەو، كە داپىرەى مردو، لىبراوانە گوتى: "ئەم زستانە لىرە دەمىنەنەو. ئىمە يەك خىزانىن و لەلای يەك دەمىنەنەو. من گەرەترم، بۆيە چىم گوت، دەبى ئە گويى بگري."

ئەو نەيگوت، كە لاقەكانى ئىتر تىنيان تىدا نىە بىزون. ئەوئى ھەرچەندە ناخۇشيش بو، بەلام لانىكەم سەرپەنايەكيان ھەبو. دەوروبەريشيان پىر بو لە خەلكى گەرەتر. ھەموو رۇژئيش خواردىيان دەست دەكەوت. لە لايەكى دىكەو، جا كوييان ھەبو بچن؟ ئاسەف گوتى: "من دەچم نان وەردەگرم."

ئەو لە خىوئەتەكەدا پالا كەوتبو و دەكوخى. ئەويش و لەيلاش يەك پشوو دەكوخىن. پەروانە گوتى: "نا، قەيناكا، من دەچم."

پىي خۇش نەبو بچى. ھەزى لى نەبو بە نىو دەريايەك خەلكى داماو و ھىوابراودا بە زەھمەتەو بىرات. بەپىي ئەزمونى لە ھۆردووكاكانى دىكە، دەيزانى رۇيشتن بۆ نان وەرگرتن، يانى ئەو دەي چەند سەعات لە رىزدا راوەستى. پىي خۇش نەبو ئاسەف ئەو بەكا. بە ئاسەفى گوت: "تۆ دەبى ئاگات لە كەلوپەلەكەمان بى. لەيلا، تۆش دەبى لىرە بەجى بمىنى، بۆ ئەو دەي ئەگەر يەكىكتان خەوت، ئەو دىكە چاوى بەسەريانەو بى." پىي گوتن، چاودىوان نەبن ھەتا شەوئى بىتەو. ئەوجار جانتاكەى بەشانىدا دا و بەرەو ئەو لايە رۇيشت كە پەرستارەكە پىشانى دابوو. رۇژەكانى پەروانە، كەوتبوونە سەر سەكەيەكى تايبەت. دەتگوت خەون دەبىنى.

شوزيەى ئازيز:

شەوانە ناتوانم بنووم. كە خەو دەمبەتەو، يان ئاسەف دەكوخى يان لەيلا. يان ئەوان بەدەم دۇلپا و خەونى شەوانەو دەزىرپىن، يان دەروچىران ھەرايانە و ديسان وەخەبەر دىمەو. رۇژانەش ناتوانم بنووم، چونكە تا ئىوارى دەبى لە رىزى نان وەرگرتندا بم. زۆربەى كاتەكانم بەفپىرۆ دەچن. بى جار لە رىزى نان وەرگرتندا رادەوہستم و وەختىك نۆرەم دەگاتى، نان تەواو دەبى.

دوو روژ لهوه پېش دنگو داکهوتبوو، که چند کهسیک هاتوونه ته هوردووگا که و دهیانهوی خه لکیک هه لېزیرن و بیانبه نه کهنه دا. هه تا ئیواره نوږم گرت. به لام هیچ نه بوو. ریزه که شیوا و ئاخریش هه نه مزانی به راستی که نه دایی لهوین یان نا. له وهش خراپتر ئه و روژه نوره ی نانه که شم له کیس چوو.

که لیږه خپوه تمان هه لدا، هه خپوه ته که ی ئیمه ی لی بوو. به لام ئیواره که نانم وهر گرت و گه رامه وه، دهوری خپوه ته که مان قولانجیکیش چیه شوینی به تالی نه مابوو. له پېشدا خپوه ته که ی خومانم نه دوزییه وه و ئه وه نده به بیویاوییه وه به ملاولادا سوورامه وه، تا ئاخریه که ی دوزیمه وه.

کوڅینه که ی ئاسه ف خراپتر بووه و له یلاش هه ر لپی توند کر دووه. شه وانه زورمان سه رمایه. به لام حه سه ن باشر بووه. ئاسه ف هه موو روژی ده چینه سه ردانی. له یلاش چاوی به سه ر ئه و چند پارچه که لوپه له یه که هه مانه. ئاسه ف دوینی ده یگوت، مندالیکی دیکه شیان له لای حه سه نه وه خستووه. په رستاره که راستی ده کرد، که ده یگوت شوینی نیه بو ئیمه.

ده چمه هه ر جیه ک، هه ر چا و له دایکم ده گپرم. ده بی ئیره جوان بگه ریم. خپوه ت به خپوه ت. به لام زوربه ی کاته کانم له نوره ی نان وهر گرتیډا به سه ر ده چی. هیچ هیواپه کم به دیتنه وه ی نه ماوه. ئه گه ر هه روا هیوادار بم، کاتم به فیرو داوه. په رستاره به منی گوت، زه وییه وه نه وشه ییه کان له فه رنسا به راستی هه ن، هیوادارم تو له وی بی. خوژگه منیش بوایه م.

په روانه ده فته ره که ی به لاره نا و چند سه نتمیک له ریزه که چوه پېشتر. به خو ی گوت، نابی ئه وه نده ناشکور بی. هه ر چو نیک بی، ئیتر به ته نی نین. که سیکی گه وره و شاره زاش چاوی به سه ر حه سه نه وه بوو. سه یری خپوه ته هه لدراره کانی ده وره به ری خو ی کرد، که هه تا ئاسوی شاخه که هه لدرابوون. خه ریک بوو شوکرانه بژییری ده کرد بو وه زعی ئیستای خو ی، که کوریک لی پی پرسی:

"بسوره، ئه وه نوره ی چیه؟"

په روانه تاویک هه ر وه بیری نه هاتوه بوچی راوه ستاوه. ده میک بوو له نوره دا بوو. به لام ئاخری وه بیری هاتوه و گوتی: "تاو".

ئیتر ئه و ته نه که رو نه ی به سوال له یه کیکی وهر گرتبوو، به رز کرده وه.

ئاخریه که ی گه شته، ته نکیه ئاوه که. ته نه که که ی پر کرد و به راکیش راکیش بر دییه وه خپوه ته که یان.

بۆردومان ھەروا بەردەوام بوو. رۆژ لە گەل رۆژ پەنابەری پتر دەھاتنە ھۆردووگاگە و لیڤرە و لەوی بەزۆر جی خۆیان دەکردەوہ.

لە گەل ھاتنی خەلکە تازەکە، ترسی ئەوہ ھەبوو، جی مندالەکان بگرنەوہ. پەروانە نارەزایەتی دەربەری و گوتی: "باشە ناچارن ھەموو ھرووژم بێنن بۆ ئیڤرە؟ خۆ لەولاشەوہ شوینی چۆل ھەیہ. بۆ ناچنە ئەوی؟"

ئاسەف گوتی: "ئەوی مینرپۆژ کراوہ."

- چووزانی؟

ئاسەف وەك جاران لیبی مۆر بۆوہ و سەیری کرد و گوتی: "من زۆر شت دەزانم تۆ نایانزانی." پەروانە ھەستی دەکرد، پەروانە ھەستی دەکرد، ھەر لەو خانووەیاندا كە لە گەل خیزانەكەیان لە كابل تییدا دەژیان و ھەر یەك ژووری ھەبوو، دەژی. ئەو مالمی، ھەر وەختیك لە نوریہ توورە دەبوو، ھیچ كوی نەبوو بچی، بۆ ئەوہی لە چنگی نەجاتی بی. لیڤرەش ھەموو زەویبەکانی دەورووبەری پر بوون لە خێوہت و كەپر و ھیچ كوی نەبوو بچی و لە چنگی ئاسەف رزگاری بی. لە گۆشەئە خێوہتەكەیانەوہ سەیری دەردەوہی کرد. چەند ھەنگاو لەولاترەوہ خێوہتی دراوسێكەیان دی. پیاویك بە دەنگیكی بەرز بەزمانیك كە پەروانە نەیدەزانی، لە گەل ژنەكە قەدی بوو.

پەروانە لە فکەرەوہ رۆچوو. یانی ھەر ئەوئەندەییە؟ یانی ئەو ھەمووہ ریگەییەم بریوہ، بۆ ئەوہی ھەر لیڤرە بێنمەوہ؟ ئاخۆ ژیان راستەقینە ھەر ئەوہییە؟

چەند ھەفتەيەك رابرد. ھەوا ساردىيەكرد. رۆژيان بەبى نان و خواردن دەكرده شەو. چونكە كامیۆنى خۆراكەكە، بۆمباران كرابوو.

لەيلا گوتى: "لەوانەيە زەوييە مینرېژكراو ەكە شتېكمان بداتى بېخۆين."

پەروانە لىي توورە بوو: "بەلى. بە دلنیاييەو. بەلام ئەي بەچى لىي بنیين؟ بېپرەو. دەست لەو خەيالانە ھەلگەرە. ئاقل بە."

لەيلا دەستى كرد بە گريان. پەروانە لە خىوەتەكەدا بەجىي ھىشت. ئاسەف چووبوو سەردانى ھەسەن. زۆر باشتەربوو. ھەواي نىو خەستەخانەكە گەرمتر بوو و ھىشتاش ھەسەنيان ھەر لەوى راگرتبوو. پەروانە زۆر خۆشحال بوو كە نابى نىگەرانى ھەسەن بى.

بە پەلە بەنىو خىوەتەكاندا دەرۆيشت و واى دەنواند بەشوين داىكىدا دەگەرې، بەلام ئەگەر راستىت دەوى، ھەر دەيەويست رقەكەى بنىشينيئەو.

ھۆردووگاكە لەبەر ئەو ھەموو خەلكە چلكنەى ھەماميان نەكردبوو، بۆنى دەھات. ھىچ جىيەكيان نەبوو خۆيانى لى بشۆن و ھەواش ئەوئەندە سارد بوو، نەياندەويرا خۆيان تەر بکەن. پەروانە ھىچ چاكەت و لەچكى نەبوو. سەرما ئەوئەندەى دىكەى توورە و تۆسن كرددبوو.

كابرايەك بەسەريدا گوراندا: "خۆت داپۆشە. ژن دەبى خۆى داپۆشى."

پەروانە لەبەر خۆيەو گوتى: "گوت خوارد."

ئەو يەكەم پياوى ئەو ھۆردووگايە نەبوو، ئاوا بەگژيدا بى. بەلام ئەگەر پەروانە شتېكى ھەبوايە خۆى پى داپۆشى، بەدلنیاييەو خۆى دادەپۆشى، بەتايبەتى ئەگەر شتېكى گەرم بوايە. سوورپايەو، بۆ ئەوئەى لە كابرا لابدا و دوور بکەويتەو.

زۆربەى ژنان لە خىوەتەكان وەدەر نەدەكەوتن. پياو و كور، لە دەرەوئەى خىوەتەكان يان لە ھەر جىيەكى پىيان خۆش بوايە، رادەوئەستان و سەيرى ئەملاو ئەولايان دەكرد. چونكە ھىچ كارىكى دىكەيان نەبوو بىكەن. پەروانە بەرەو ھەر لايەك دەرۆيشت، گويى لە دەنگى گريان و كۆخين دەبوو. كۆمەلێك مندالى دەدى، برينيان وەبنى دابوو و چلميان شۆر بپۆو و جاروبار چەند پياويكىشى دەدى، دەست يان لاقيان نەبوو. يان خەلكىكە كە تووشى لەبەرچوونەو بپوون و

له گهڻ خۇيان قسه يان ده كرد. هه ندي كيش به جو له و هه لسوكه وتي سه ير و سه مه ره، خۇيان راده وه شانده و ده گريان.

سه ره راي ته وه ي چنه ده هه فته بو له و هور دوو گايه دا نيشته جي ببوو، هيشتا هه موو كه مپه كه ي نه ديتبوو. له وانه بوو هه نه برپته وه. له وانه يه ته و ده راي بي بني ته و خه لكه برسي و بوگن و چاوبه فرميسكه و دلپره تا هه تايه هه به رده وام بي.

پياويك، كه مندا له كه ي به باوه شييه وه بوو، ده رويشت و ده پاروه: "يه كيك بي و ته مندا له م لي بكري بو ته وه ي زكي مال و مندا له كه م تير بكه م. تكيه يه كيك ته و مندا له م لي بكري."

په روانه گويي له دهنگي هاوار يكي هيو ابر او بوو. دوايي زانيي خويه تي هاواري كرد وه. ژنيكي عابا له بهر، كه ده موچاوي به په چه دا پو شيبوو، هاته لاي و له باوه شي كرد. ته و به زماني په شتون و زور ميه ره بان و خومانه قسه ي ده كرد. په روانه له زماني نه ده گه يشت. به لام خوي به سه ر شان و باسكه ميه ره بانه كه يدا خست و له تاميزي گرت. ژنه كه تاويك دواتر به په له لبي جوي بووه و رويشت بو ته وه ي بگاته وه مي رده كه ي.

ته گه رچي شتيكي وا نه قه و ما بوو، به لام په روانه له پر هه ستي كرد، هيورتر و به هيتر بووه. چوه خيوه ته كه ي بو لاي له يلا بو ته وه ي دلي چاك بكاته وه و له باوه شي بگري.

هه ره ته و روژه ريك به ژور سه ر يانه وه، گويان له دهنگي فرۆكه بوو.

له يلا به هاوار هاوار خوي له بن به تانيه كه ي شارده وه و گوتي: "تيستا بو مبان پيدا ده دن."

ئاسف گوتي: "دهنگي له فرۆكه ي بو م هاويژ ناچي. وه ره برزين بزاني چييه."

له گهڻ په روانه له خيوه ته كه وه ده ر كه وتن. شتي زهره و زوروزه ونده له ئاسمانه وه به رده بوونه وه.

يه كيك له وانه ريك كه وته ته و شوينه ي، ته وان لبي راوه ستا بوون. په روانه هه راي كرد: "له يلا وه ره ده ري، سه ير كه شتيكي وا نيه. بو م و شتي وا نيه."

خه لك ي هور دوو گايه كه ماوه يه كي زور سه يري ته و بوخچه زهره و بريقه دارانه يان كرد. نه يانده زاني ناخو ته وانه ده ته قنه وه يان نا. ناخريه كه ي مي ر مندا ليك چوو بو يه كيك له بوخچه كان. هه ندي به نوو كه شق ته مباره وباري كرد و دوايي هه ليگرت. بوخچه كه ي له ده ستي دا خولانده وه.

ته مجاره پلاستيكه زهره كه ي لي کرده وه و هه راي كرد: "خواردن."

ئیتیر بوخچه کهی به سینگییه وه نووساند و رای کرد.

خواردن. پهروانه چهند بوخچه یه کی دیکه شی له سه ره عه رزه که دی و به ره و لایان رای کرد. به لام خه لکیکی زوریش هه ر وایان کرد و ئه و سه دان که سه ی به سه ر بو بوخچه کان ده چوون، لییان بوو به فرکان فرکان.

پهروانه له نیو ئه و خه لکه دا که بو بوخچه یه کی ملی خوینیان ده شکاند، رای کرد. ئه و دهستی له یلا و ئاسه فی توند گرت و گوتی: "وا باشتره بگه رپینه وه نیو خیه ته که مان. لیتره هیچمان پی نابردری."

له یلا ئاماژی بو زهوییه مینرپژکراوه که کرد و گوتی: "ئه و هه مووه له وی هه یه. بروانه ده لیی گولن."

پهروانه سه یریکی کردن. زهوییه که پر پر بوو له بوخچه ی زهرد و په له په له ببوو. که خه لکه تووره کهی به ره و زهوییه مینرپژکراوه که هرووژمیان برد، منداله کان دیسانیش کشانه وه دواوه. خه لکه که، پهروانه و ئه وانی دیکه شیان به ره و ئه و له مپه ره پال دنا، که ناوچه بی مه ترسییه کهی له ناوچه ی مه ترسیدار جوی ده کرد ه وه.

خه لکیکی دار به ده ست ئه مریان کرد: "بگه رپینه وه دواوه. لیتره دوور که ونه وه، خه ته ره."

به لام خه لکه که هه روا پاله په ستویان بوو و ده یانگوت: "ئیمه خوار دمان ده وی."

- خیزانه که م برسین.

پهروانه قه لت قه لت گوئی له هاوار و دهنکه دهنگیک بوو، که هه مووان یه ک قسه یان ده کرد. ههستی کرد، یه کیک دهستی ده کیشی. له یلا له بن گوئی گوتی: "من ده توانم بوخچه کان هه لگرم. زهوییه مین هیچ له من ناکا."

خه لکه که له هه موو لاه پالیان پییانه وه دنا.

پهروانه به سه ر له یلادا گورانندی: "تو له کن خوم ده بی. تیگه یشتی چیم گوت؟ له کن خوم ده بی."

له یلا گوتی: "زوو دیمه وه."

ئیتیر ده رپه ری.

پهروانه به نیو خه لکه که دا چووه پیشی و توند له یلای گرت. ته گهرچی له یلا خوی راده پساند بو
ته وهی خوی له چنگی قوتار بکا، به لام پهروانه توند گرتبوی و هه رای ناسه فی ده کرد: "ده بی
له یلا لیتره به رینه دهره وه. هه تا کاریکی که رانه ی نه کردوه، ده بی لایبه رین."

به لام دهنگی هاواره که ی له نیو جه ماوهره و زه نازه ناکه دا بزر بوو.

ناسه ف سه ری راوه شاندا. ته و گوی له قسه که ی پهروانه نه ببوو. پهروانه هه ناسه یه کی قوولی
هه لکیشا و ریگ له و کاته دا که ده یه ویست قسه که ی دووپاته بکاته وه، گرمه ی ته قینه وه ی
مینیک هات.

پهروانه به ترسه وه، ته و دهسته ی گرتبوی، رایکیشا و به سه رسامییه وه سه یری کچه ی کرد.
خو ته وه له یلا نه بوو.

هه رای کرد: "له یلا."

به پال په ستو ری کرده وه و به ره و په رزینه که رویشته و دیتی ته وه خوشکه که ی له زه وییه
مینرپیژه که دا که وتوو.

جه ماوهره که بیده نگ بوو. پهروانه گوی له نالینی له یلا بوو.

هه رای کرد: "هیشتا زیندوه. ده بی بچین بیه یینه دهری."

یه کیگ له پاسه وانه کانی ناوچه که گوتی: "ده بی راوه ستین هه تا گروپی "مین" ناس ده گه نی."
- که ی ده گه نی؟

- قه ول وابوو دوو روژ له وه پیش بگه نی.

پهروانه گوتی: "که واته خوّم ده چم ده یه یمنه وه."

ئیتر دا هاته وه بو ته وه ی له بن په رزینه که وه برّوا. به لام پاسه وانه که گرتی و پالی پیوه نا و پی
گوت: "تو هیچت له ده ست نایه بو ی بکه ی. خوشت ده مری."

ناسه ف به چیوشه قه که ی له پاسه وانه که ی دا و گوتی: "خوشکمانه، لی ی گهری با بچی."

به لام پاسه وانه که دهستی به رز کرده وه بو ته وه ی چیوشه قه که ی ناسه ف بگری. پهروانه له بن
په رزینه که وه ده ری په رییه دهره وه.

ئەو بېرى لەو "مىن" نە دە كردهو، ئەو بېرى لەو جە ماوهرە نە دە كردهو،
كە ھەرايان دە كردد. ئەو ھەر بېرى لە ھەيلا دە كردهو.

ئاخرييه كەى گەيشتە ھەيلا. ھەيلا شەلآلى خويىن بوو. مىن زگى درىبوو و لاقىشى پەرانىبوو.
ھەيلا سەيرىكى پەروانەى كردد و نالاندى.

پەروانە لە تەنىشتى ئەژنۆى دادا. دەستى بە سەر و قژىدا ھىنا و گوتى: "مەترسە خوشكە
بچكۆلانە كەم."

ئىتر ھەيلاى لە باوھش كردد و لە زەويىە مىنرپژە كە ھىنايە دەرەو.

ئەو پەرىستارەى ببوو برادەريان، لە دەم پەرىژىنە كەو راولەستا بوو. خەلك يارمەتیی پەروانەيان
دا بو ئەو ھى بە ئەسپایی ھەيلا دابنى. پەروانە دانىشت و سەرى ھەيلاى لە باوھش گرت. بلىى و
نەلىى دەيزانى ئاسەفیش لە تەنىشتىيەو ئەژنۆى دادا و پەرىستارە كە ھەول دەدا يارمەتیی
ھەيلا بدات.

ھەيلا ويستى شتىك بلى. پەروانە داھاتەو بو ئەو ھى گويى لىى بى.

دەنگى ھەيلا كز و بە ژانەو بوو. گوتى: "زۆر جوان بوون." و گيانى دەرچوو.

دەوروبەرى پەروانە بوو بە جوجۆل و جرت و فرت. بەلام كەس دەستى بو نەبرد. پەروانە دەيزانى
ئاسەف لە لای راولەستاو و دەگرى. دەيزانى خەلكە كە قسە دەكەن و پالەپەستۆيانە بو ئەو ھى
بزانن چ قەوماو. بەلام ئەو ھەندە خەفەتبار بوو، كە ھەموو شتەكان لە رەشایی خەمەكانىدا بزر
ببوون. سەرى داخستبوو و چاوى برىبوو روخسارى ھەيلا. خوى چاوى ھەيلاى لىك نان و قژى
داھىنا.

ژنىك ھاوارى كردد: "دىسان مەرگى مىندالىكى دى. ئەو دونيايە چەند زارۆكى ئەفغانىيى

بەمردوويى دەوى؟ ئەم دونيايە بوچى لە گيانى مىندالى ئىمە تىر نابى؟"

لە تەنىشت پەروانەو ئەژنۆى دادا و پرسىي: "مىندالى كىيە؟"

يە كىك گوتى: "خوشكى ئەو دوو مىندالەيە."

- دايك و باوكى لە كوئىن؟ كەسى نىە؟ وەختىك كچىك بەبى دايك دەمرى، دەبى چ بگەين؟

لە نىو ئەو تارمايىە رەشەدا، دەنگى ئەو ژنە سەرنجى پەروانەى بو لای خو راکىشا.

سهری هه‌ئینا. ژنه عابای له‌به‌ردا بوو. په‌روانه ده‌ستی برد و په‌چه‌که‌ی هه‌ئداوه.

ئه‌وه دایکی بوو، که چاوی تیّ بریبوو.

په‌روانه هاواری کرد. ئه‌و یه‌ک پشوو هه‌ر هاواری ده‌کرد و هاواری ده‌رکد و پیّ و ابوو هه‌رگیز

ناتوانیّ ده‌ست له‌هاوارکردن هه‌لگریّ.

شوزیە ئازیز!

ئەم نامەيەت لە كاتێكدا بۆ دەنووسم، كە لە تەنیشت گۆرستانىكى دىكە دانىشتووم. ئېرە، تاقە شوپىنى
 يېدەنگ و قىرەى ھۆردووگا كەيە. من چاكەتېكى گەرمم لە بەردايە، كە داىكم بۆي پەيدا كىردووم.
 دوپىنى لە يلامان ناشت. من وردكە بەردم لە دەورى گۆرەكەى ھەلچىنى. وەك چۆن زۆر لەو پېش بەردم لە
 دەورى گۆرەكەى باوكم ھەلچىنى.

بەلام ئەمجارەيان وەك جارى پېشوو نىە. ئەمجارە بەتەنى نىم. بنەمالەكەى خۆم لەگەلن. داىكم و نورىەى
 خوكشم و خوشكە بچكۆلانەكەم مەريەم. ئەندامە تازەكنى خىزانەكەشم لەگەلن، دوو براكەم حەسەن و
 ئاسەف.

برا بچووكەم، عەلى، زستانى رابردوو مردووە. داىكم پىي وايە سىپەلكى خراب بىوون، بۆيە مردووە. زۆرىش
 دلىيا نىە، چونكە ئەو كات دكتورىك لەوى نەبوو بەزانى.

بۆم گىرەنەو بەوكم چۆن مرد. داىكم پىي گوتم كە من ھىچ خەتايەكم نىە.
 ھىشتا زۆر شتم پى نەگوتووە. بەلام كانمان زۆر لەپېشە. با گىرەنەو پىرۆكە كانم بۆ دوايى راگرم.
 زۆر بە رىكەوت يەكترمان دىتەو و ئەو ش شانسىكى گەورە بوو. خىو تەكەى داىكم لەو بەرى
 ھۆردووگا كەو يە. ئەو لەگەل ئىك ھاتىوو خەستەخانە، چونكە ئەو ۇنە شەرمى كىردبوو بەتەنى بى. داىكم كە
 گوپى لە گەرمەى تەقىنەو كە بىوو، لە خەستەخانەكە دەرىپەرىبوو دەروە.

ھەرچۆنىك بى، ئەووم دۆزۆتەو. ھەر لەو سۆنگەيەشەو يە زىندووم.
 ئەو ونورىە ئەندامى رىكخراوى ژنانى ھۆردووگا كەن. ئەندامانى تالىبان وا سەرقالى شەرن، كە نايانپەرژىتە
 سەر ئەزىتەكردنى ژنانى نىو ھۆردووگا.

رىكخراوى ژنان، قوتابخانەبەكى بچووكى لە ھۆردووگا كەدا كىردوو تەو و يارمەتى خەلكى دەدا بۆ ئەو
 خۇيان لەگەل بارودۆخەكەدا بگونجىن و بارودۆخەكەش لەگەل خەلكەكە. داىكم دەلى، نورىە لەو دەدا زۆر
 شارەزايە. من ئەو باش دەناسم. نورىە زۆر شارەزاي ئەو چۆرە كارانەيە كە لە سۆنگەيانەو بىتوانى فەرمان
 بەسەر دەوروبەرىيەكانىدا لى بەدا.

بەلام جارى بەمن نالى ئەو بەكە و ئەو مەكە. دەبى راوەستم تا بزەنم چىي لى دىتەو. كەر بچىتە بەغدا و
 بىتەو نايىتە ھىستەر*.

زۆر باشە كە دىسان دەتوانم گەلى و گازاندە لە نورىە بەكەم. ئەو دىگەرمم دەكا، چونكە لانىكەم لەم دنيايەدا
 شتىك دەبىنم ئاسايى بىت.

گوڤارەكەى ژانم دايە داىكم. ئەو گوڤارەى لە كابولەو تا ئىرەم ھىناوو. كە دىتى زۆرى پى خۆش بوو.
 دەيەوى دەستاودەست بە نىو ژنانى ھۆردووگا كەدا بىگىرى بۆ ئەوئەى ئەوانىش دلىان خۆش بى.

* لە دەقە فارسىيەكەيدا دەلى: "ھىچ بزىتىكى نارەسەن تەنيا بە تىپەرىنى كات، نايىتە كۆتر.

زۆرم دەنگۆ بیستووہ. ھەندی دەلین، کابرایەکی بی خەم و خەیاڵ لە شناری دانیشتووہ و ھەر بە داگرتنی قرتەپەك دەپەوی شاریکی دیکە خاپوور بکا. بەلام من دەزانم ھەموو ئەو قسانە دەنگۆپەکن و ھیچی دی.

ئاسەف بە شەلەشەل ھات و لە سەر زەویپەكە، لە تەنیشت پەروانەوہ دانیشت. گوتی: "دیسان خەریکی نامەنووسینی؟ بۆ دەستەخوشکەكەت؟"

پەروانە وەلامی نەداوہ. بەو ھیواپەیی ئاسەف تی بگا دەبی وازی لی بیینی.

ئاسەف گوتی: "پیم سەیرە، خۆ ئەگەر تاقە برادەرئیکیشت ھەبی، دلنیام لە خۆتەوہ دەلیی ھەمە. دیارە ھەموو ئەو نامانەش بۆخۆت دەنووسی."

پەروانە گوتی: "لە کۆلم بەوہ."

بەلام ئاسەف لە جیبی خۆی نەبزوت. ئەو تاویک بیدەنگ بوو. دیسان گوتی: "ھەر ئیستا قسەم لە گەل دایکت کرد. لە گەل خوشکەکانیشت. ھەردووکیان لە تۆ باشترن. ھەر بە راست برۆا ناکەم تۆ لەو بنەمالەپە بی."

پەروانە گوتی: "تۆ و نوریە باش بەپەكەوہ ھەلدەكەن. چونکە كەس تاقەتی ئەو جووتەتانی نیە."

- دیارە ئیستا دەتەوی لیئە لە گەل مالەوہتان بی، وایە؟

- ئەی چۆن لە گەلیان نامم. بۆ؟

- باشە. ئەگەر تۆ پیئت وایە منیش لە گەل تۆ و ئەوان دەمیئەوہ، خراب تیئکەوتووی.

پەروانە لەبەر خۆپەوہ گوتی: "دیسان دەستی پی کردەوہ."

- پیم وا نیە داوام لی کردیبی، تۆش بمیئەوہ.

- مەبەستم ئەوہپە، خوشکەكانت باشن. دایکیشت زۆر خاتوون و نەرم و نیانە. بەلام لەوانەپە ھەموویان لە ناخەوہ وەك تۆ گیل بن.

- لەوانەپە.

ئاسەف دیسان تاویک بیدەنگ بوو. پەروانە دەیزانی ئەمجارە دەلی چی و چاوەرپی بوو.

ئاسەف گوتی: "لەوانەپە داوام لی بکە ی برۆم. باشی بۆ چووم؟"

- به لئی، ده لئیم برۆ.

- دلنیام ته گهر بئینمه وه، زۆرت پی ناخۆش ده بی.

- به لئی، پیم ناخۆش ده بی.

ئاسه ف گوتی: "دهی باشه. منیش نارۆم، ههر بو ته وهی توۆ بته قی.

په روانه پیکه نی و دیسان چۆوه سه ر نامه که ی.

سه فه ریکی دوورودریژ بوو. به لام هیشتا نه بر او ته وه. ده زانم تا مردن ههر له و

هۆردوو گایه دا نابم. به لام نازانم بچمه کوی.

ئیسنا چیمان به سه ر دی؟ یانی بو مامان به سه ردا ده دن؟ تالیبان دیته ئیره و

ده مانکوژی؟ ههر له بهر ته وهی کابولمان به جی هیشتوو و لیمان توورپه یه؟ ناخۆ ته گهر

به فر بباری، وه بن به فر ده که وین و ئیتر شوینه وارمان لی نامینیتته وه؟

هه موو ته و نیگه رانیبانه م هیی دواروژن. به لام ته مرۆ دایکم، خوشک و برا تازه کانم

له گه لن. هیوادارم تو له فه ره نسا بی. هیوادارم جیت گهرم و زگت تیر بی و ههر چوار

ده وره ت پر له گولی بنه وش بی. هیوادارم دلّت خو ش بی و هه ست به ته نیایی و

خه فه ت نه که ی.

ئاخری روژیک له روژان منیش به رییه کدا دیمه فه ره نسا و له سه ر برجه که ی ئیقل

چاوه روانت ده بم. له ئیستاوه که متر له بیست سالمان ماوه بو ته و روژه. من تا ته و

کات ده ژیم و زیندوو ده بم.

باشترین هاوری ت

په روانه

بهشی سیههم

شاری قور

- مامۆستا ویرا نە یگوت کە ی دیتەوہ؟

ئەو ژنە ی لە کۆخە کە ی مامۆستا ویرادا دانیشتبوو، تەنانەت سەریشی ھەلنەھینا. چون شوزیە زۆی ئەو پرسیارە کردبوو. ئەو ھەر دەستی بەرز کردەوہ و ئاماژە ی بە دەرگا کە کرد.

شوزیە گوتی: "باشە دەرۆم. بەلام ھەر لەو دەورو بەرانە دەبم تا دیتەوہ."

ژنە کە، لە پشت میزیکە ی سادە ی ھەلبەستراو دانیشتبوو و سەرقالی ئیش بوو. ئەوی نووسینگە ی کاروباری بیوہ ژنان بوو. بیوہ ژنە کان و مندالە کانیا ن لەوی دەژیان. ئەوی نووسینگە ی ریکخراوی نھینی ژنانیش بوو، کە لە سنووری نیوان پاکستان و ئەفغانستاندا چالاکیان دەکرد.

تالیبان ھیشتا لە سەر تەختی دەسلالت بوو. ریکخراوہ کە ی مامۆستا ویرا جگە لە چەند قوتابخانە و خەستە خانە، گۆقاری کیشی بەرپۆہ دەبرد.

شوزیە ھەزی لی بوو خۆی فری بداتە سەر میزە کە و چیی کاغەزی لی بە شەق فرییا ن بداتە خواروہ و کولی دلی ھەلپۆی. بەلام ھەر و دەدەرکەوت و لەوی لە دەم دەرگا کە تخیل بوو و پالی بە دیوارە کەوہ دا.

سەگە کە ی، جاسپەر، کە بەشی ھەرە زۆری سیبەری دیوارە کە ی گرتبوو، سەری ھەلینا و لەسەر خۆ ھەپاندی. ئەو ھەپە ی ئاسایی بوو. چونکە ھەوا کە ی زۆر گەرم بوو. ھەموو کۆلان و دارو بەردی ھۆردوگا، گەرما کە ی دەگرتە خۆ و وەک تەندوور سوور ببۆہ. شوزیە لەو ھەوا گەرمە دا خەریک بوو دەبرژی. میش و مەگەز لەسەر و گوینگی دەنیشتن. ژنیکی شیتی ئەوی، تۆزیک لەولاترەوہ، خۆی رادەژاند و دەگریا.

شوزیە لە جاسپەری پرسی: "لەبیرتە ئەو دەمە ی لە کوستان و لەوەرگە بژوینە کان بووین، ھەوا کە ی چەندە پاک و خاوین و فینک بوو؟ لەوی گویمان لە دەنگی بالندان دەبوو، نەک شین و نالە ی ژنان." ئیتەر دەستی لە بن سەرپیچە کە ی نا بو ئەوہ ی قژی - کە بە ملییەوہ نووسابوو - لی بکاتەوہ.

- باشتر نەبوو لە کن شوانە کان ماباینەوہ؟

ئىتر مېشىكى ھەلفراند. دواى ئەو ديسان سەرىپچە كەى بەسەر و شانيدا داوہ.

- ھەر باشتر بوو قژە سەرم وەك ئەو كاتەى جلوبەرگى كورانەم لەبەر دەكرد، كورت كوردباوہ و نەمھىشتبا دريژ بېتەوہ. ھەمووى خەتاي مامۆستا ويرايە. بەردەوام دەمنيرى بۆ ئەو كارە قۇرانەى و قسەى خۇشى ناباتە سەر و تەنانەت جووتە سۆلىكى پر بە پىيانىشم ناداتى. ئەوانە چ سەيرن.

شوزيە ئەوہى گوت و سۆلەكەى ھىنا و پىشانى جاسپەرى دا، كە چاوى لەسەر يەك دانابوو. سۆلەكە لە بەر يەك چووبوو. ئەو ھەمووہ بەن و دەزووہش كە پىي بەستبووى، رايەدەگرت و سوودى نەبوو. شوزيە ديسان لەپىي كوردنەوہ و بە جاسپەرى گوت: "وہللا گوناخم دەگاتى تۆ لەو گەرمايەدا بىنيەوہ. تۆ سەگى مېگەلى. دەبى بچيتەوہ كويستان. بۆ لاي مەرەكان. يان لەوہ باشتر، لەگەلم بى و لەلاى خۆم سوارى پاپۆر بى. شوينىك كە لە ھەموو لايەكەوہ باى ئۇقيانوسى بۆ بى."

تەنانەت جوان نەيدەزانى ئاخۆ لە ئۇقيانوسەوہ باى دى يان نا. بەلام پىي وابوو چونكە ئۇقيانوس شەپۆلى ھەيە، دەبى باشى بى.

- بمبوورە تۆم ھىنايە ئيرە جاسپەر. ئەگەر راستيت دەوى، پىم وابوو ئيرە لەو شوينانەى مەرگ تىياندا مسۆگەرە، ھەر باشترە. دەمبوورى؟

جاسپەر تاويك چاوى ھەلينا و گوپى مووچ كوردنەوہ، بەلام ديسان خەونووچكە بردىيەوہ. شوزيە بەو رەفتارە واى دانا، جاسپەر لىي خۆش بووہ.

جاسپەر جارەن سەگى مېگەل بوو. بەلام كەوتبووہ شوين شوزيە.

شوزيە پالى بە ديوارەكەوہ دا. ئەمجار چاوى لىك نان بۆ ئەوہى بەشكەم لە خەيالى خويدا ھەست بە شەنەبايەكى فينك بكات و فينك بېتەوہ.

- شوزيە، چىرۆكمان بۆ بگىرەوہ.

شوزيە بەبى ئەوہى چاوى ھەليني، گوتى: "برۆن ملتان بشكىنن."

تاقەتى ئەوہى نەبوو ھەتيوى بيوەژنان بخافلىنى و سەرقاليان بكا.

- چىرۆكى گورگە كەمان بۆ بگىرەوہ.

شوزیه چاویکی هه لئینا و سهیری ئەو مندالانە ی کرد، که له دەوری کۆ ببوونەو.

- دەلیم برۆن و ملتان بشکینن.

هیچ کات له گەڵ ئەو مندالانە رووخۆش نەبوو، بەلام دەستیان هەر لی هه لئە دەگرت.

- چ دەکە ی؟

- هیچ. دانیشتووم.

- دە ی ئیمەش له لای تو دادەنیشین.

مندالەکان له سەر خۆلە که دانیشتن. ئەوئەندە له شوزیه چوونە پیش و خۆیان پیوه نووساند، که

ههوا گەرمە که یان ئەوئەندە ی دیکەش تاقەت پتر کرد. زۆریە ی مندالەکان له بەر بلاو بوونەو ه ی

سپی، سهریان تاشرابوو. زۆریە یان چلمیان شوپر ببوو هه. هه مووان چاویان زهق و ئیسکی

روومەتیان دەریه پیبوو، چونکه قەت تیر زگی خۆیان یان نان نە دە خوارد.

شوزیه گوتی: "برۆ به ولاوه، به منەوه مەنووسی."

پالی به کچیک ی مندالەوه نا، که خۆی به سهردا خستبوو. پیی و بوو، مامۆستا ویرا لیرە و لهوی

چی هه تیوی لاسارن دەیان دۆزیتەوه و دەیان هینیتە ئهوی.

- ئیوه له بزنیش خراپترن.

- چیرۆکی گورگه که مان بو بگیر ههوه.

- باشه ئەگەر هه قایه تیکتان بو بگیر مەوه، له کۆلم دەبنهوه؟

- باشه، هەر هه قایه تیک.

گیرانهوه ی چیرۆکیک بای تاقیکردنەوه یه که ده بوو و به شکم هەر رویشتاباشن. شوزیه پیویستی ی

بهوه بوو کاتیکی هه بی بو توژیک بیرکردنەوه، بو ئەوه ی بزانی دهیهوی چ به مامۆستا ویرا بلی.

ئیتر ئە مجاره حازر نه بوو مل بو یه یکه له داواکانی ئەو کچ بکا و بیخه له تینی.

- زۆر باشه، هه قایه تی گورگه کانتان بو ده گیر مەوه.

شوزیه دهستی کرد به گیرانهوه. "ئەو رووداوه م کاتیکی به سه رهات، که شوان بووم. مه ره کانم

بردبووه له وه رگه کوپستانیه که ی ئە فغانستان. ئەو شوینه ی هه واکه ی فینک و خاوینه.

- من بهو دهستانه ی خۆم ئە فغانستان ئاوه دان ده که مەوه.

- منیش ههروا .

چهند مسته کۆلهی پیس بهرهو ده موچاوی شوزیه هاتن .

شوزیه دهستیانی لادا و گوتی: "قسه کهم پی مه برن . ده تانه وی گویتان له باقی هه قایه ته که بی یان نا؟ ئیمه له لای سه روو بووین . له نیو گژ و گیا و له وه پرگه که دا . ئەو شوینهی هه تا چاو هه تهر ده کا که سک ده چیتته وه . ده وهن و داری فستهق و دار به پروو . ههر هه مووشی سه وز و جوان ."

ئه و جار سه ییریکی ده ور به ری خۆی کرد ، به شکم شتیکی سه وز بدۆزیتته وه . به لام هه موو ده ور و پشتهی گلیکی رهش و مه یله و زهر د بوو . ئەو شوینهی منداله کان رۆژیان له وی ده کرده شه و .

- سه ییری شه لوار کامیزه که ی سه فا بکه ن . له و سه ره وه ، له نیو له وه پرگه که وه ، هه موو دونیا ئەو ره نگه یه .

جله کانی سه فا سه وز بوون ، به لام زۆر خۆلاوی و قوراوی بوون . چونکه له بهر بی ئاوی ، که م که س ده ییتوانی جله کانی بشوا .

منداله کان به هه راوهۆریا دهستیان کرد به قسه له باره ی ره نگه کانه وه . شوزیه بیدهنگی کردن . ده یه ویست باقی هه قایه ته که ی بگیڕیتته وه ، به شکم له کۆل بنه وه . له وه پرگه که ی هیئایه وه پیش چاوی و بۆ تاویک ، له هه موو ئەو زه نازه نا و پیسی و بۆگه نه ناخۆشه ی هۆردووگا که دوور که وته وه . دوا ی ئەوه دهستی کرده وه به گیڕانه وه : "شه ویک ئەنگوسته چاو بوو . له لای مه پره کان دانیشتبووم . ئاگام لییان بوو . ئاخو خۆ مه ر ئەقلی نیه ئاگای له خۆی بی . شوانه کانی دیکه هه موو پیای زل زل بوون . خه وتبوون . ههر من به خه بهر بووم . له ته نیشت ئاگریکی بچووک دانیشتبووم و سه ییری پزیسکه ئاگره کانم ده کرد ، که ده تگوت ئەستیره ن به ره و ئاسمان هه لده کشی . ئەوی شه وی ، میشه لانه که سه یر بیدهنگ بوو و ههر دهنگی پرخه ی شوانه کان ده بیسترا . به لام تۆزیک دواتر گویم له لووره ی گورگ بوو ."

شوزیه وه ک گورگ لووران دی . هه ندی له منداله کان ترسان و هه ندی کیشیان پیکه نین . ئەو ژنانه ی تۆزیک له ولاتره وه خه ریکی گۆلدۆزی بوون ، تاویک دهستیان راگرت و بیدهنگ بوون .

شوزیه له سه‌ری رویشته: "دوای ئەوه لووریه‌یه‌کی دیکه و به‌شوین ئەویشدا یه‌کی دیکه‌ش. پۆلیک گورگ له دارستانه‌که‌دا بوون. ده‌یانه‌ویست بێن و مه‌رە‌کانم بۆن. هه‌ستام. چهند گورگی‌کم دی، که به‌ئه‌سپایی له بن داره‌کانه‌وه ده‌هاتنه‌ ده‌ری. به‌لام خراپیان خه‌و لی‌ که‌وتبوو. ئە‌گه‌ر ویستبایان مه‌رم لی‌ بۆن، ده‌بوو له پێشدا به‌ره‌نگاری من بینه‌وه. بژاردمن. چوار، پینج، شه‌ش، هه‌وت گورگی زۆر زل بوون. هه‌موو لاقیان نوشتاندبۆوه و له‌سه‌ر پاشوان بوون بۆ په‌لاماردان. به‌ره‌و لای من ده‌هاتن.

"داهاتمه‌وه و دوو داری گرگرتووم له نیو ئاگره‌که هه‌لگرت. هه‌ر گورگه‌کان ئامبازم بوون، دارم لی‌ راوه‌شاندن. گورگه‌کان برسی و زۆریش گه‌وره و به‌هێز بوون. به‌لام منیش تووره‌ بووم. چونکه شه‌وه‌که‌یان لی‌ تێکدا‌بووم. بۆیه، ئاماده‌ی شه‌ر بووم. ئە‌وه‌نده‌م داره‌که راوه‌شاند، هه‌تا ماندوو بوون و هه‌موان له‌به‌ر پیم که‌وتن. له‌سه‌ر زه‌وییه‌که خه‌ویان لی‌ که‌وت. که رۆژ بۆوه، گورگه‌کان به‌خه‌به‌ر هاتن و له شه‌رمه‌زاریی دوینی شه‌وییان، کلکیان له گه‌لۆزیان نا و گه‌رانه‌وه نیو دارستان. شوکرانه‌بژێریش بوون، که گالته‌م پی‌ نه‌کردن."

مامۆستا ویرا وه‌ك ره‌شه‌با هاته‌وه شوینه‌که‌یان و گوتی: "سلاو مندالینه. " و زۆر به‌ خیرایی به‌ ته‌نیشته‌ شوزیه‌دا تێپه‌ر و به‌ره‌و ماله‌وه‌یان ده‌چوو. گوتی: "تۆش هه‌ر جارێکی ئه‌و چیرۆکه ده‌گیریه‌وه، گورگی‌کی دیکه‌شی لی‌ زیاد ده‌که‌ی."

شوزیه ده‌رپه‌ری و وه‌شوینی که‌وت.

- مامۆستا ویرا. ده‌بی‌ قسه‌ت له‌ گه‌ل بکه‌م.

مامۆستا ویرا به‌ جیگره‌که‌ی گوت: "تالیبان یه‌کیک له قوتابخانه نه‌یینه‌کامانی دۆزیوه‌ته‌وه. ده‌بی‌ بزاین چیمان پی‌ ده‌کری."

- مامۆستا ویرا.

مامۆستا ویرا گویی نه‌دایه‌ شوزیه.

شوزیه که جاسپه‌ری له ته‌نیشته‌ بوو، غیره‌تی وه‌به‌ره‌ات و نه‌راندی:

"مامۆستا ویرا، تۆ ده‌بی‌ پارهم بده‌یتی."

ئەو قىسەيە سەرنجى مامۆستا وىراي راکىشا و گوتى: "دەبى پارەت بدەمى؟ بۇ چىرۆك گىرآنەو؟
كى تا ئىستا شتى وای بیستوو؟"

- بۇ چىرۆك گىرآنەو نا.

مامۆستا وىرا بە ھەنگاوى پتەوتر وەك ئەو كاتەى مامۆستا وەرزش بوو، دوور كەوتەو.

شوزیە نەراندى: "مامۆستا وىرا، من پارەم پىويستە."

مامۆستا وىرا ئاورى داوہ و گوتى: "كامەيان؟ پارەت دەوى يان پارەت پىويستە؟ ھەموان
ھەزماں لىيە مووچە وەرگىن. . بەلام ئاخۇ پىويستمانە يان نا، ئەو قىسەيە كى دىكەيە. جگە
لەوہش، چما تۆ ھەر ئىستا وەرناگرى؟ مەگەر ئەمپۆ نانت نەخواردووہ؟ ئەمشەو لە ژوورەوہ
نانووى؟"

بەلام شوزیە بەلىنى بەخوى دابوو، ئەمجارە واز نەھىنى.

- كە ھاتم بۇ ئىرە پىم گوتى، دەمەوى چ بكمە. گوتم دەبى ھەندى پارە كۆ بكمەوہ. بەلام تۆ
ئەوہندەم كارى بى جى پى دەكەى و سەرقالم دەكەى، كاتى ئەوہم نامىنى كارىكى باش بكمە. "
- پىم وابوو كارى باش ھەر بەوہ دەلىن. واتە ھەساندەوہى ھاونىشتمانىە ئەفغانىە كانمان لەم
ھۆردووگايەدا، ئەویش بۇ ھەتايەتايە.

شوزیە بە ترسەوہ گوتى: "تا ھەتايە؟ يانى تۆ چاوەرپوانىت لەمنە تا ھەتايە ھەر ئەوہ بكمە؟
ئەفغانىستانم بۇ ئەوہ بەجى نەھىشتووہ پىم لە قوردا بژىم. " دەستى بۇ دىوارە قورپىنەكانى
دەوراندهورى شوپنە تايەتايەكەى بىوہژنان راداشت. لىى سوور بوو، لەو بەرى دىوارەكانىشەوہ
وہزەكە لەبارتر نىە. لەوبەرەوہ، ھۆردووگاي پەنابەرەكانى لى بوو. لەوانەبوو ھەموو دنيا،
جگە لەو دىوارە قورپىنەنانە شتىكى دىكە نەبى و شوزیە، ھەرگىز لەوہا شوپنىك رزگارى
نەدەبوو.

مامۆستا وىرا لە شوزیە مۆر بووہ و گوتى: "دىسان ئەو خەيالە قۆرەى فەرەنسا، ھا؟"

مامۆستا وىرا، رووى كرده لای ئەوانەى لە دەورىان كۆ ببوونەوہ، بۇ ئەوہى بزائن ئەو
ھەراھەرايە لەسەر چىيە و گوتى: "ئەوہ پىى وايە ئەگەر بگاتە دەريا، ھەر وا سووك و ئاسان

دهتوانی خۆی بهاویتته ناو پاپۆرپیکهوه و یه کهورپی بچیتته فهپه نسا. لهویش هه مووان باوهشی بۆ ده که نه وه و ده لێن به خیر بیی خاتوون."

ئهوانی دی پیکه نین. شوزیه هه ره له بهر ئه و شتانه بوو، رقی له ژیاننی نیو هۆردووگا بوو. چونکه تهنانهت نهیده توانی به تهنی له گه له یه کیکیش قسه و باسی هه بی."

مامۆستا ویرا له سه ری رویشته: "دهیه وی تا مردن له نیو کیلگه ی گه نه شامیدا دانیشی." شوزیه به خۆی گوت: "کیلگه ی" ئه ره ستۆخدووس". به لێ، هه زم لیه له وی بژیم. هه زم له وی ئه وه نده له وی بمینمه وه، هه تا ئیه م ته واو له بیر ده چیتته وه."

- باشه ئه و کاته ی گوتم بچۆ بۆ خولی په رستاری، بۆ نه چووی؟ به و شیوه یه ده تته وانی هه م چه ند سالیکی په رستاری بکه ی و هه م پارهیه کیش پهیدا بکه ی. به خه یالی ده ریا ناگه یه هه یچ کو ی. ئه وه نده ی منیش بزاتم، ئه م ده ریا یه ناچیتته وه سه ر فه رنه سا.

شوزیه گوتی: "چه ند سال؟ من ناتوانم چه ند سالان لیره بمینمه وه. شیت ده م. وه ک ئه وه م لی دی."

ئامازه ی بۆ ئه و ژنه کرد، که به رده وام خۆی راده ژاند و ده گریا.

ئه و ژنه، یاریده ده ره کان هینا بوویانه مه کو ی بیوه ژنان. شه و و روژ هه ر ده نوو زایه وه. مامۆستا ویرا گوتی: "لانیکه م لیره سه ره په نایه کی هه یه. له چنگ ئازار و ئه زیه ت و پیاوانی شه قام هه سا وه ته وه."

شوزیه چی دیکه تاقه تی نه مابوو گو یی له دهنگی ئه و ژنه بی. نه راندی: "بیدهنگ به."

به لām ژنه هه ر گویشی نه دایی.

مامۆستا ویرا گوتی: "هه ر باشه تۆزه ئه ده ب و نه زا که تیکت هه بی. نازاتم تۆ بۆ هه یچ له په روانه ی دهسته خوشکت ناچی. ئه و زۆر به ئه ده ب بوو و قه ت بی ریژی نه ده کرد."

شوزیه به خۆی گوت: "په روانه ش هه ر به قه د من که یفی به تۆ ده هات."

به لām زمانی خۆی گه ست و ئه وه ی به دهنگی به رز نه گوت. چونکه ده یزانی مامۆستا ویرا ته نیا گو ی له و قسانه ده گری، که خۆی هه زی لیه بیان بیستی.

- ئەگەر بۇ ئەو كارەى لىرە دەيكەم، پارەم نەدەنى، دەرۆم و كارىكى دىكە دەدۆزمەوہ بۇ ئەوہى پارەيەكەم دەست بکہوى.

مامۆستا ويرا بە زمانىكى نەرمتەر گوتى: "ھىچ دەزانى لە دەرەوہ چ باسە؟ دەبى تاگات لە ھەموو شتىك بى. ناتوانى بەتاقى تەنى بەرەنگارى ھەموو كىشە و گرتەكان بىتەوہ."
- يانى چى؟ من ھەمىشە خۆم تاگام لە خۆم بووہ. ھەمىشە خۆم، خۆم بەخىو کردوہ. ھىچ كات بنەمالەكەمان تاگايان لىم نەبووہ.

شوزيە لەخۆرا شتىكى ھاتەوہ بىر. رۆژىكيان دواى كارکردن لە شەقام، چووبۆوہ مالى. بۇ ژوورە بچووك و قەرەبالغەكەيان. بەلام ھەمووان لەبرى ئەوہى لىي پىرسن، چۆنى، لىيان پىرسىبوو، چەندت پارە پەيدا کردوہ.

- ئەگەرچى بنەمالەكەشتان ھەندى ھەلەيان ھەبووہ، بەلام چما شەوانە چاوەرپىت نەدەبوون بچىيەوہ مالى؟ چما ھەموو شەوى جىي خەوتنىيان بۇ داين نەدەکردى؟ ئەو كاتەى لەكويستانىش بووى، شوانەكان تاگايان لىت بوو. ئىستاش ئەوہ ھەموومان لەو مەكۆيەدا تاگامان لە يەكتەرە.
- ئىوہ تاگاتان لە من نيە. تۆ تەنانەت جووتى سۆلى باشىشت نەدامى. بەلىنىشت دابوو. كار و پىشەت ھەر ئەوہىە ئەمر بکہى و بەملا و ئەولامدا بنىرى. وا باشتەر بەجىي ئەوہى فەرمانم بەسەردا لى بدەيت، بگەرپىتەوہ و سەرۆكايەتىي ئەفغانستان بەدەستەوہ بگرى.

- شوزيە، بىپرەوہ. تۆ گەرەبووى. نابى وەك مندالان ھەلسوكەوت بکہى.
- دەى تۆش بىپرەوہ و ئەوہندە وەك مندال لەگەل من مەجوولئىوہ. وام قسە لەگەل دەكەى، وەك من يەكىك بىم لەو مندالانە.

شوزيە ئەوہى گوت و دەست بۇ ئەو مندالە بچووكانە راداشت كە بە خۆشحالئىيەوہ و بە زارى داچراوہوہ گوييان دابوہ قسەكانى ئەوان. ديارە لەبەر چاوى ئەوان، ئەو شەرە لە چىرۆكى گورگەكانىش خۆشتر بوو.

مامۆستا ويرا ھەناسەيەكى قوولئى ھەلكىشا و لەسەر خۆ گوتى: "كەواتە دەتەوى وەك بنىادەمىكى گەرە لەگەلت بچوولئىمەوہ؟ باشە. ھەر وا دەكەم. تۆ دەبى وەك بنىادەمىكى گەرە رىي خۆت ھەلئىرئىرى. ئەگەر دەتەوى لىرە وەمىنى، دەبى بەبى بۆلەبۆل بىيىيەوہ و ھەموو

تواناکانت بخهیه گهر و کات به فیرو نهدی به بی ئه وهی چاوت له پاره بی. چونکه ده بی بزانی، لیله پاره یهک له گوری نیه. ئه گهر پیته وایه ژیانی ئیله به کارت نایه، خو ده زانی ریگای چونه ده ره وه له کام لاهیه. ئیمه به شی خو مان گرفت و چه رمه سه ریمان هه یه. زور خه لکی دیکه پیوستییان به یارمه تییه. برۆ و چند روژیکی دیکه ش بیری لی بکه وه. دوایی وه ره و پیم بلی بزانه چ بریارکت داوه.

شوزیه به سه رسامییه وه بیده نگ بوو. چاوی له ماموستا ویرا بری و ماموستا ویراش هه روا سهیری کرد.

ئه مجاره شوزیه به له بزنیکی ساردوسر و له حالیکدا به هیوا بوو، خوی ئازاتر نیشان بدا، گوتی: "چند روژیکی هه ناوی. من به یانی ده پۆم. ده پۆم و کاریک ده دۆزمه وه، بو ئه وهی ده وله مه ند بم و بچمه فه ره نسا و قهت به ولایه دا نه یه مه وه."

ماموستا ویرا له سه رخۆ گوتی: "باشه. ئه مشه و ئاههنگی مالا واییت بو ساز ده کهین." ئیتر لی دا و رویشته.

شوزیه به هیچ جۆریك نهیده توانی خۆی له چنگی پرخه پرخی مامۆستا ویرا رزگار بکا. ئەو شهوه، له جاران پتر گوپی له پرخه ده بوو. بالیفه که ی له سهر گوپی دانا. به لام دواتر تووری هه لدا، به شکم مامۆستا ویرای پی وه خه بهر بینی. به دهنگی بهر زیش گۆرانیه کی گوت، به لام هیچ کام له وانه دادیان نه دا. مامۆستا ویرا، خه وتنه که شی وه ک کاره کانی دیکه ی وابوو. بی که موکووری بوو. ئەو هیچ سهری خۆی به وه وه نه ده ئیشاند بیر له وه بکاته وه ئاخۆ ئەوانی دیکه وه ره ز ده کات یان نا. نه خیر، ئەو کاتی خی بو ئەو شتانه به فیرۆ نه ده دا.

هه ندی جار شوزیه ده چوو له ژوره که ی دیکه بنوی، به لام هۆده که ی مامۆستا ویرا ئەوه ی باش بوو، له ویدا دهیتوانی به ته نی بی. که چی له هۆده کانی دیکه دا شتی وا نه بوو. ئەو له بن میزه که وه له سهر دۆشه گیك ده نوست. قوماشیکیان به سهر میزه که دا دابوو، که لایه کی تا سهر عه رزه که شۆر ببۆوه، ههر بۆیه شوینیکی بچووک و تاییه تی بو دابین ده کرد.

به جاسپه ری - که ههر له ده ری ده نوست، ده گوت: "ئه گه رچی پرخه پرخه که ی نابریته وه، لانیکه م له وه بنه وه هه ست ده که م شوینیکی تاییه ت به خۆم له م دنیا به دا هه یه." شوزیه ئەو شهوه تا درهنگان له سهر پشت و به خه بهر بوو. ته نانه ت به ری به یانی وه ختیك مامۆستا ویرا چوو هه وشه، ئەو ههر به خه بهر بوو. ئەو رۆژه بو شوزیه له رۆژه کانی دیکه ناخۆشتر بوو.

شهوی مالا واییه که ی شوزیه، هه موو ئەندامانی گروپه که له هه وشه دا و له ته نیشت ئاگره که نانیان خوارد. مامۆستا ویرا، وتاریکی دا و تییدا ئەمه گ و پیزانیی خۆی بو هه موو کاره تاقه تپه کانی شوزیه ده برپی و گوتی: "من ده زانم شوزیه به ئاواتی خۆی ده گات و ده گاته ده ریا و له فه ره نسا ژیانیکی خۆی بنیات ده نی." "

ئه مجار باسی ئەو جوانییانه ی کرد، که له باره ی فه ره نسا وه بیستبوونی. ئەو گوتی، شوزیه له نیو کیلگه گه مه شامییه کاندایا پیاسه ده کات و له ژیانیکی شیرین دایه. هه تا قسه کانی ته واو بوون، شوزیه له داخانی مستی توند قوچاندبوون.

که مامۆستا ویرا قسه‌ی ته‌واو بوو، هەر کام له ژنه‌کان قسه‌یه‌کی جوانیان به شوزیه گوت، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی چهنده به‌سوود بووه و چهنده زیره‌که و ته‌وه‌ی که ته‌وان پێیان وایه داهاتویه‌کی گه‌شی له پێشه. به‌دوای ته‌وه‌دا منداله‌کان و یێکرا قیژاندیان: "شوزیه مه‌رۆ". منداله بچوو‌کتره‌کانیش به‌گریانه‌وه چوونه‌ی لای و گوتیان: "لییره بمینه‌وه و چیرۆکمان بۆ بگێره‌وه".

شوزیه تووره بوو. ده‌یزانی مامۆستا ویرا به‌ ئانقه‌ست ته‌و به‌رنامه‌یه‌ی رێک خستوه، بۆ ته‌وه‌ی ناچاری بکا له هۆردووگای په‌نابه‌ره‌کاندا بمینیتته‌وه.

دوایی مامۆستا ویرا گوتی: "هه‌والێکی خۆشم بۆ هیناوی. شوزیه، له پیشاوه‌ر کاریکم بۆت دۆزیوه‌ته‌وه. ده‌بیته فه‌راشی باخچه‌یه‌کی ساوایان و ته‌و ژنانه‌ی له پرۆژه‌ی دروومانی ناوه‌نده‌که‌دا کار ده‌که‌ن. ده‌کری هەر له‌و ناوه‌نده‌دا بخه‌وی. ته‌و مزه‌ی پێتی ده‌ده‌ن، به‌شی ته‌وه‌نده ده‌کات، هه‌م خواردنی پێ بکړی و هه‌میش کریی لی بده‌یت و هه‌م توژیکیشی پاشه‌که‌وت بکه‌ی. جگه له‌وه‌یش، منیش هەر کات هاتمه ته‌وی، ده‌توانم بتبینم. سبه‌ینی ده‌تبه‌مه ته‌وی و یارمه‌تیت ده‌ده‌م دامه‌زریی."

ژنه‌کان چه‌پله‌یه‌کیان لی دا و گوتیان، شانسی هه‌یه و به‌خته‌وه‌ره، به‌لام شوزیه له داخان هەر جینگلی ده‌دا. ته‌نانه‌ت ته‌و وه‌خته‌ی له‌سه‌ر راخه‌ره‌که‌شی راکشابوو و له هه‌موو لایه‌کیشه‌وه ده‌نگی پرخه‌پرخی مامۆستا ویرا ده‌هات، ته‌و هەر جینگلی ده‌دا. له‌سه‌رخۆ به‌ جاسپه‌ری گوت: "پێی وایه ده‌توانی چاوی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌وه بی. پێی وایه ده‌توانی بمخاته بنده‌ستی خۆی."

یه‌که‌م رۆژی وه‌بیر هاته‌وه، که هاتبووه مه‌کو‌ی بیه‌ژنه‌کان. ته‌و رۆژه دوا‌ی خه‌وتنی شوانه‌کانی نیو هۆردووگا‌که، که‌وتبووه پیا‌سه‌کردن، که یه‌کیک له یاریده‌ده‌ره‌کان دۆزیبوویه‌وه و هینابوویه ئیره. شوزیه، هەر چووبوو ته‌و شوینه و مامۆستا ویرای دیتبوو، ویستبووی برۆا، به‌لام ئیتر کار له کار ترازابوو. چونکه مامۆستا ویرا ده‌سبه‌جی به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز گوتبووی: "من تو ده‌ناسم."

ئیت ته‌وه‌ی له‌وی ببوو، ده‌ستی له کار هه‌لگرتبوو و چاوی بریبوووه شوزیه.

- تۆ ھاوری بچووکە کە ی پەروانە ی.

بەر لەوە ی تالیبان قوتابخانە کان دا بجا و ژنە مامۆستا کان خانە نشین بکا، مامۆستا ویرا مامۆستای وەرزش و راهیڤنەری تۆپین بوو. ئەو ماوہیە کیش لە گەڵ بنە مائە کە ی پەروانە لە کابول ژیا بوو. شوزیە ھەلسووکە وتی بەرپرسانە ی ئەوی زۆر جوان لەبیر ما بوو، ھەر بۆیە ئەو ھەلسووکە وتە ی بە لاوہ سەیر نە بوو.

مامۆستا ویرا بە چەند شەقاویکی گەورە، ھەوشە کە ی بری و گەیشتە بەردەم شوزیە. کچۆلە ییە کی لاواز و لەری ئیسک و پرووسک، کە لە دەموچاویەوہ دیار بوو، چەند مانگان لە دەرەوہ و لەبەر تاو و با بووہ. جلوہ بەرگە کانی چلکن و پیس بوون، بەلام سەری ھەلینابوو و قیت راوہ ستابوو. ئەوہ دیمە نیك بوو، کە ژنە کانی دیکە دەیان دیت و شوزیە ش دەییھینایە بەرچاوی خۆ ی.

مامۆستا ویرا گوتی: "بۆنی مەرت لی دی، بەلام ئەوہ دوا یی شتیکی لی دەکەین. دیارە هیشتاش ھەر لە کوران دەچی. ئەوہ ش چار دەکەین." ھەرای کرد و گوتی، ئاوی کولیو و جلوہ بەرگی کچانە ی بۆ بینن. شوزیە گوتی: "وام پی باشترە جلوہ بەرگی کورانە م لەبەردا بی. بە روالە تی کچانەوہ هیچم پی ناکری."

مامۆستا ویرا گوتی: "قسە ی قۆر."

- تالیبان لیڤرە هیچ کارە یە ک نیە. من ھەم. ئای، خۆ سە گیکیشت پییە.

داھاتەوہ و بە وردی سەیری جاسپەری کرد. جاسپەر لەسەر خۆ دوو ھەنگاو کشاوە. مامۆستا ویرا لیڤراوانە گوتی: "سە گیک ی زیرە کە."

ئەو رویشت و شوزیە ش ئاسوودە ببوو. بزە یە کی ساردی ھاتی، چونکە پیی و ابوو، مامۆستا ویرا دوا ین دیداریانی لە کابول لەبیر نە ماوہ. ھەر ئەو مەسە لە ییە توورە ی کرد بوو، بەلام دیارە زووی لیك دا بۆوہ.

مامۆستا ویرا گوتی: "ھەروا سەری خۆت ھەلگرت و کابولت بە جی ھیشت و ئیتر بیرت لەوہ نە کردەوہ بنە مائە کە ت بە بی تۆ چۆن بژین؟"

شوزیه گوراندى: "هيچ خوشيان نە دەويستەم. بەردەوام لە گەلم بە شەر دەهاتن. دەيانويست بەزۆرى بىدەنە پىرەپياويك كە ھەر نەشم دىتەبوو. ئەوى لەبەر چى؟ ھەر بۆ پارە. من لاى ئەوان ھيچ نرخىكم نەبوو."

مامۆستا ويرا وەلامى داوہ: "نابى ھەر لەبەر ئەو شتانە، تيمەكەت بە جى بەيلى چونكە تيمەكە لە گەلت باش نين. باشە، ئىستا بەر لەوہى شوينەكەت ديارى بكەم، كاريكى بچوكم پىتە." لەو كاتە بەدواوہ، بەردەوام شوزيەى ناردبوو، بۆ كاروبارە بچووكە كانى خۆى.

شوزيە بە جاسپەرى گوت: "ئيتەر لەمەودوا نە كارى واى بۆ دەكەم و نە دەبەمە فەراشيش. مالم ناوى تىيدا بنووم. چما لە گەل شوانەكان لە دەرى نەدەنوستەم؟ لە شاريش دەتوانم ھەر وا بنووم. بەو جۆرە پارەكەشم پاشەكەوت دەكەم، بۆ ئەوہى بتوانم بگەمە دەريا."

ئيتەر دەستى بردە بن باليفەكەى، كە بەنرخترين شتەكەى خۆى لەوى دادەنا. وینەيەك لە گوڤاريكى فەرەنسىيە لى كردبوو، كە ھەريەمى گولەكانى ئەرەستۆخدووسى فەرەنساى نیشان دەدا. ئەگەرچى ئەو وینەيە لە تاريكىدا ديار نەبوو، بەلام شوزيە ھەركاتيەك بە دەستىەوہ دەگرت، دلى فينك دەبوو.

ئەوہ ريك ئەو شوينە بوو، كە دەبوو بچى. ولاتى گولە وەنەوشەبيەكان، ئەو شوينەى لەوى كەس ئازارى نەدەدا. دەيتوانى لەوى دابنیشى، ھەتا ميشكى بەسپتەوہ و ئيتەر بۆنى ھۆردووكاى بۆ نەيە. ماوہيەك لەوى دەمايەوہ و دوايى دەچووە پاريس و سەر برجەكەى ئىقل. ھەر لەوى دادەنیشت ھەتا پەروانەى ھاوړپى، بەپىي ئەو بەلینەى بە يەكتريان دابوو، دەگەيشتە لاى. دواييش دەيتوانى تا مردن، ھەر چاى بچۆنەوہ و پرتەقال بچۆن و گالته بە مامۆستا ويرا بكەن. ئانيشكى لەسەر عەرزەكە دادا و خۆى خستە سەرى. ئەوجار بە جاسپەرى گوت: "وەرە ھەر ئەمشەو پرۆين."

جاستپەر كلكى لە عەرزى كوتا. شوزيە واى دانا، جاسپەر بپيارەكەى پى باشە و ھانى دەدا. ھەر ئەو شتەى ئەو پىويستى بوو.

ھەستا و بە دەستەكوتە دەوروبەر و قوژبنەكە گەرا، بۆ ئەوہى جلوبەرگە كورانەكەى بدۆزيتەوہ. جلەكانى گۆرى. قژى كۆ کردەوہ و مقەستەكەى لە سەر ميژەكە ھەلگرت و قژى ئەوئەندە كورت

کردهوه، ههتا پیتی وابوو بهدلی خۆیهتی. ئەوجار کلاوهکە ی لەسەری نا. کۆلوانەکە ی بەسەر شانیدا دا و جانتاکە ی بەشانیدا کرد. هەر ئەوانە ی هەبوو.

هەزی لیّ بوو یەک بەخۆی هاوار بکا و مالئاوایی لە مامۆستا ویرا بکا. بەلام بەسەر خۆیدا زالّ بوو و لەسەر خۆ له هۆدهکه چوو هەری. جاسپەر رێک له دواوه ی بوو.

بە تەنیشت ئەو هۆدهیه ی ژنان گۆلدۆزی و دروومانیا ن تیدا دەکرد و ئەوهیش وا ژنه بەتەمەنه کان تیدا فیّری خویندنیّ دەبوون و شهوانهیش بنه ماله کانی تیدا دەنوستن، تپپه پری و به جیی هیشتن. چوو ه ئەو هۆدهیه ی خۆراک و پپخۆری لیّ بوو. شتیکی وای تیدا نه بوو. هه ندیک نانی هه لگرت - که به شه خواردنی دابه شکرای رۆژانه بوو - تۆزیکیشی برنجی کولاو تپکرد و ده فره ئاو یکی بچوو کیشی هه لگرت و له جانتاکه ی خست.

دیسان گه پراوه هه وشه که و بوّ دوايين جار سه یریکی ده وروبهری کرد. جگه له پرخه پرخی مامۆستا ویرا، هیچ دهنگیکی دیکه نه دههات. که تۆزیک دوورتر کهوته وه، گوپی له دهنگی یه کینک بوو، که له ده ره وه ی مه کۆی بیوه ژنه کان ده گریا. هیچ بیانویه کی بوّ مانه وه نه بوو. هۆردوگا تاریک بوو. چیی نه مابوو په شیمان بیته وه که بوّ به و شه وه و ده در کهوتوه، به لام بهر له وه ی به دهنگی بهرز ئەوه به خۆی بلیّ، گه پراوه و له و شوینه چوو ه هری، بوّ ئەوه ی سه فەرەکە ی بگریته بهر.

له پشته وەپرا دەنگی ھۆرپی سەیارەییەك ھات. دەریەری و سەر رییەكەى بەردا بۆ ئەو دەى کامیۆنە گەرەكە بە گرموھۆر رابری. دوو كەلى دوو كەلكیشتە كە خستییه كۆخە كۆخ.

جاسپەر له بەر پییانی نە دەبزووت. ئەو ھەندەى لى نزیك ببۆه، بەر پیی دەگرت. زانیی جاسپەر دەترسى. ئەگەر چى خۆیشى دەترسا، بەلام دلخۆشیی جاسپەرى داىهوه و گوتى: "چ نیه، كورە."

ھەواكەى ھیشتا تارىك بوو، كە له ھۆردووكاى پەنابەرەكان چووه دەرى و زۆر رۆیبوون، كە رووناكى كردهوه.

رۆژ ببۆه، كە گەیشتنە نزیكترین شار، واتە پيشاوەر. ئەو شوینەى كەرستەكانى ھاتوچۆ وەك شیتان دەھاتن و دەچوون.

گەرەرییەكە، لەبەر سەیارە ریی ریدارى نەبوو. پاسە گەرەكان ئەو ھەندەیان خەلك تیدا بوو، كە چەند كەسكیش خۆیان پپۆه ھەلواسیبوون. ترۆمبیلی سى تايەى وەك لەیستۆك، بە نیوان سەیارەكاندا دەخوشین و تیدەپەرین. لە ھەموو جۆر و رەنگكێك دەبینرا. پيكاب، تەكسى و ترۆمبیلی ئاسایی. شوزیە پپی وابوو ھەر ھەمووان و پكرا ھۆرپی لى دەدەن.

لەو نیویدا ماتۆرپی واش ھەبوو، ھەموو ئەندامەكانى مائەوہ سواری ببوون و پاسكیلیش ھەبوون كۆلیكیان شت لى بار كرددبوون. عارەبانەى وا ھەبوو ئەسپ و گویدرێژ و تەنانتە گامیش یان و شتر رایاندەكیشان. پیرەپیاویك بارە ئالوداریكى لە پاسكیلەكەى بار كرددبوو و ھەموو تینی خۆى دابوویە و دەیەویست لپی بخورپی. پاسكیلەكە ھەر بەلادا دەھات و چپی نەمابوو خۆ بە پاسكیدا بدات. ترۆمبیل و سەیارە زۆر زۆر بوون. شوزیە جاسپەرى برده بن سیبەرى دارك. لەوى دانیشتن و سەیری ئەو سەیارە و كەرستەى گواستەنەوانەیان كرد، كە تیژ تیدەپەرین و پشوویان سوار كرددبوون.

شوزیە گوتى: "نازانم باشمان كرد ھاتین یان نا. ھەر پیم وا نەبوو، ئەو ھەندە قەرەبالغ بى. پیم وانەبوو ئەو ھەندە... ئەو ھەندە قەرەبالغ و تیکە و لیکە بى. پیم وایە باشتر بوو، ھەر لای شوانەكە ماباینەوہ. لانیکەم بى خەم دەبووین. ئەو ھەندەش گەرم نەبوو. جگە لەو ھەش، زۆرمان ماوہ بۆ

دەريا. ئەي ئەگەر ھەر نەگەيشتيني؟ لەوانەيە ھەر ليرە بچەقین. تۆ پیت وایە باشاری ئەو رییە دەکەین؟"

جاسپەر کلکی راوہشانند. شوزیە وینەي ئەو ھەریمەي پەر لە ئەرەستۆخدووس بوو، دەرھینا و دیسانیش - لەوانەيە بۆ ھەزارەمین جار - سەیریکی کرد. ئەمجارە نەك بە جاسپەر، بەلکو بەخۆي گوت: "دەمەوي بچمە ئیرە. بۆ ئەوہش، جاری دەبی ئیرە بەجی بیللم."

ھەمدیس وینەكەي لە گیرفانی نایەوہ. ئیتەر ھەستا و ھەناسەيەكی قوولی ھەلکیشا، كە پەر بوو لە دووکلێ گازاییل.

بە جاسپەری گوت: "با پرۆین."

بە پیکەنینەوہ لەسەری رویشت: "وای دادەنیین، من شەرکەریکی بەھیژ و ئازام وەك چەنگیزخان، كە ئەفغانستانی گرت. دەمەوي ھەلکوتمە سەر ئەم شارە لاواز و بیدەسەلاتە. ھیچ شتیک خۆم لەبەر ناگری."

ئیتەر قیت و ریک بەرەو رینگاکە گەرپراوہ، وەك بلێي ئەوہ چەنگیزخانە بەرپینگادا دەرپراو. دوای ئەوہ ملی رییەكەي گرت و دیسان دەنگی ھۆرن بەرز بوونەوہ.

گوتی: "من لە کابولیش پیکاب و سەیارەم زۆر دیوہ."

جا چونکە جاسپەر دەرترسا، ھەولێ دا ھیوری بکاتەوہ، بەلام تۆ لە مەر بەولاوہ ھیچی دیکەت نەدیتوہ. مەرترسە، لەگەل ئەمەیش رادپیی.

بەلام جاسپەر دلێ ھەر دانەكەوت و لەگەل دەنگی ھەر ھۆرنیکدا دەر دەپەری و لە جادەكە لای دەدا. شوزیە نیگەرانی ئەوہ بوو، نەكا جاسپەر سەری لی بشیوی و لەبری ئەوہي لە سەر ریی ترۆمبیلەکان لابیچي، بەپێچەوانەوہ ریک بچیتە چەقی رینگاکە. كە پەتیکي دریزی شینی دۆزییەوہ، ھەلیگرتەوہ و لە ملی جاسپەری کرد و جەمسەرەكەشي بەدەستییەوہ گرت.

- ئەوہ لەبەر خۆت وا دەكەم. ھەر تا ئەو کاتەي ترسەكەت دەرپەوتتەوہ.

جاسپەر چەند جارێك چنگی لە پەتەكە توند کرد و دیسان كەوتنەوہ ری. شوزیە گوتی: "ئیرە ئەوہندەي ئەفغانی لییە، ھەر دەلیي کابولە."

تەننەت بازارەكەشى ۋەك بازارى كابول ۋا بوو. لە سەر سەكۆى دووكانىك، ميوە ھەلدرابوونەو و لاشەى بزنى لەر و لاواز بە قەنارەو ھەرابوون. قەسابەكانىش بە رۆژنامە باوھشېنيان دەکردن و مېشيان لى دەردەکردن.

بەلام پېشاوەر دوو شتى لە ئەفغانستان نەدەچوو. ئەگەرچى زۆربەى ژنەكانى ئەوئىش عاباپۆش بوون و پەچەيان كەردبوو، بەلام ھەندىكېشيان دەموچاوى خۆيانيان دانەپۆشېبوو و كەسېش لەسەر ئەو لى نەدەدان. جىاوازيبەكى دىكەى ئەو بوو، ھەموو خانووەكانى ساغ و لەسەر پى بوون و ھىچى نەرووخابوو. ھىچ بۆمبىك بەوئىدا نەدرابوو. شوزىيە، كە ھەر لە نىو داروپەردووى خانووى بۆردومانكراودا ژىابوو، زۆرى پى سەير بوو، خانووى رووخواى نەدەدى.

ئەگەرچى دۇنيا نەبوو، جاسپەر لەو دەنگەدەنگ و ھەللايەدا گوئى لەدەنگى دەبى يان نا، بەلام گوئى: "لېرە ھەلى پارە پەيدا كەردن زۆرە."

بۆيە قسەى لەگەل جاسپەر دەکرد، چونكە ھەزى لى بوو يەكىك بدوئى.

سەيرى ھەر لايەكى دەکرد، مندالە وردكەى لە خۆى بچووكترى دەدى، خەرىكى كران. لە دووكانەكانى چاككەردنەو ھى سەيارەدا كارىان دەکرد، لە ئاسنگەرىيەكاندا خەرىكى ئاسنكوتان بوون. يان بە عارەبانە ميوەيان دەفروشت يان سىنىي چايان بە دەستەو بوو. چەند كورپىكىشى دى، خۆيان بە پاسىكى گەرەو ھەلواسىبوو و جار نەجارى خۆيان فرى دەدايە خوارى و بە زۆرى شتيان بەخەلكى دەفروشت و پارەيان لى دەستاندن و ھەر پاسەكە دەروئىشت، ديسان سواری دەبوونەو. كە بەتەنىشت بىنايەكدا - كە تازە دروست دەكرا - رابرد، كۆمەلنىك كورپىگەى سەروچاؤ خۆلاويى دىت، بە گوئدرىژ خشت و كەرىوچيان دەكىشا.

خەلكەكەى دەوروبەرى بە زمان و شىوہزارى جۆراوچۆر قسەيان دەکرد. بە زمانى ئەفغانى، پەشتوون، دەرى، ئۆزبەك و ھەندى زمانى دىكە، كە لەوانەيە پاكستانى بن.

ورده ورده ھەشامەتەكە پتر دەبوو. شوزىيە رستەكەى جاسپەرى توندتر گرت.

رووبارىكى ھىمن و بۆگەن، بازارەكەى كەردبوو دەوبەش. شوزىيە كۆمەلنىك دووكانى دىت، خشل و گەوھەر يان كالائى سەربەستكراويان دەفروشت. دووكانىكى دى، عابا نەبى ھىچى دىكەى نەدەفروشت. عاباكانيان بە رىز لە ديوارەكە دابوو، كە ھەر دەتگوت رۆحىكن و رەنگت كەردوون.

خەلك له هەموو لاوه خەريكى فرۆشتنى ئەو شتانەيان بوون، كە له سىنى يان له عارەبانە كانياندا هەبوو.

شوزيە بە بازارە كەدا دەرۆيشت و سەيرى دووكانە كانى دەکرد. خۆى دەهاتە پيش چاو، كە لەويدا كار دەكا. وەختيەك ئەوەندە ماندوو بوو، كە ئيتىر تىنى ئەژنۆى نەبوو لەو پتر پروا، لە تەنيشت بينايەك، سيبەريكى دۆزيبەو. دانىشت و پالى بە ديوارەكەو دا. جاسپەريش لە تەنيشتى دانىشت. شوزيە دەفرە ئاوەكەى دەرهيئا، تۆزىكى خواردەو و هەنديكىشى لە شتيكى قول کرد بۆ جاسپەر. دواى ئەو لە تە نانيكى لەوەى لە هۆردووگا كەو هينابووى، دەرهيئا و لەگەلى بەش کرد و ديسان ئاويان بەسەردا کرد بۆ ئەوەى نانه كە بچيئە خوارى.

كە نانه كەيان خوارد، تۆزىك هاتنەو سەر خۆ، بەلام هەستى کرد زۆر شەكەتە. چاوى لەسەر يەك دانا بۆ ئەوەى تۆزىك بچەسيئەو.

- ئيرە جيى منە.

شوزيە چاوى هەليئا. ژنيكى عاباپۆش لە بەردەمى راوەستابوو.

ژنە ديسان گوتى: "ئيرە جيى خۆمە. من هەموو رۆژى ديمەو ئيرە."

شوزيە گوتى: "هيچ ناکەم. هەر دانىشتووم."

- بچۆ لە جيىەكى دى دانيشە.

شوزيە لە شەكەتيان، تاقەتى مشتومرى نەبوو. بۆيە لەگەل جاسپەر هەستان و رۆيشتن.

ژنە لە جيىەكەى ئەو دانىشت، دەستى بۆ ريبوارتيك پان کردەو و گوتى: "خيرم پى بکەن."

شوزيە پرسىي: "لەو كارە هيچت دەست دەكەوى؟"

- لەوانەيە رۆژى دە رۆپيە.

- زۆرە؟

- سكى مندالە كانى پى تير دەبى.

شوزيە گوتى: "دەى ئەگەر پەچەكەت لادەى و خەلكى بتبينن..."

ژنە بە توورەبيەو گوتى: "تۆ چووزانى. لە شەرمان دەموچاروم داپۆشيە. من لە ئەفغانستان

موديرى ئيدارەيەك بووم. دەرچووى زانكۆم. بەلام ئيستا، سەيرم بکە، نا، سەيرم مەكە، برۆ."

شوزیه تاویکی دیکهش لهوی مایهوه. زۆری پی ناخۆش بو، برینی ئەو ژنەى کولاندووتهوه. له لایه کیشهوه توورە بو، که ئەو ژنە لهو جیگا خۆشەى دەرکردبوو. ناخرییه کهى، چونکه نهیده زانی توورە بى، یان نارەحهت، کهوته رى و رویشت. جاسپه ریش به دوویدا.

دیتنى ئەو ژنە ترسى خستبووه دلپیهوه. ئەگەر یه کیکی خویندهوار، دهستی کردیته سوالکردن، ئەو چ هیوايه کی هه بى؟

له تهنیشت جاسپه ر ئەژنۆى دادا و خۆى به رسته و قه لاده کهى ئەوهوه سه رقال کرد. سه رى داخست بو ئەوهى کهس چاوى به گریانى نه بینى.

له سه ر خۆ گوتى: "ئیره م پی خۆش نیه."

جاسپه ر کلکی راوشه اند. شوزیه هه ستا و رویشت.

بازاره که دا پر بو له سوالکه ر. هه ندیکیان ژن بوون، دهموچا و داپوشراو یان ئاوه لآ. هه ندی نه خۆش یان ده ست و پی په رپو و هه ندیکیش مندالۆچکه ی هاوته مه نی خۆى. خه لک هه ر ده تگوت ئەو سوالکه رانه ناشینن، وا به به ر ده میاندا تیده په رین.

شوزیه گوتى: "ئەو سوالکه رانه هه ر ده لپى، سوال له که سیك ده کهن، له خۆیان هه ژارترن."

ئیتەر گه راوه و رویشت. چونکه تاقه تی دیتنى ئەو دیمه نه دلته زینانه ی نه بوو.

دیسان به بازاره که دا تیپه رین. به خۆى ده گوت: "ده بى داوا له یه کیك بکه م کارم بداتى."

به لآم له هه ر دووکانیک ده چوو په پیشى، شه رمى ده کرد و قسه ی پی نه ده کرا.

وه بیری هاته وه ماموستا ویرا گوتبووى: "تۆ خۆت پی به خیو ناکرى."

ئەوانى دیکهش پی پی پیکه نیبوون.

هه ناسه یه کی هه لکیشا و له یه که م دووکان وه ژوور که وت. کتیبفرۆشى بوو.

به پارانه وه به و پیاوه ی له و دیوی کۆگایه ک کتیبه وه دانیشتبوو، گوت: "کاریکت هه یه بو تی بکه م؟"

خاوه نی دووکانه که و چواری دووکانى دیکهش که سه رى پیدا کردبوون، ده سه به جى پییان گوت بچیته ده ره وه.

خەرىك بوو ئىۋارە دادەھات. ھەوا تارىك داھاتبوو، بەلام بازار ھەر ھەبوو. گلۆپى روت روت
كە لە دار كارەباكان و واىەرەكانەو شۆر ببونەو، سىبەرى سەير و سەمەرە و ترسناكيان
دەخستە سەر شەقامەكە.

شوزيە و جاسپەر لە بن كەپرسى نيوان دووكانەكاندا خويان ويك ھينا و دانىشتن. بە بۆنەكەپرا
زانىي، لە تەنىشت ميوەى رزيو و زبل و زالى دىكەيە. بەلام ھىچ نەبى، لە سەر رىي خەلكى و
ترۆمبيل و سىبەرەكان دوور بوو.

پالى بە ديۋارەكەو دا. لە حالىكدا بىرى پرخەپرەكەى مامۆستا وىراى كردبوو، ھەر لەوى
بەدانىشتنەو خەوى لى كەوت.

لە بەرەبەيانىەكى بوليلدا و بەر لە تاوھەلات لەخەو ھەستا. باليفەكەى بن سەرى، كۆگايەك
كە لەمى رزيو بوو. جاسپەرىش ھەستاوو و خەرىك بوو شتىكى دەخوارد، كە لەنيو زبلەكەدا
دۆزىبوويەو.

شوزيە ھەستا. بەرەو شىرەى ئاوەكە چوو، كە لە بازارەكە دىتبوو. لويچىك* ئاوى بە
دەموچاويدا كرد. ھەردووكيان تىر ئاويان خواردەو، لانىكەم بۆ ئەوئەى تا ماوئەكە زگيان تىر
بى.

ئەو رۆژە تا ئىۋارى لە كار گەرا. زۆرەى دووكاندارەكان پىيان دەگوت: "بەو قەلافەت و سەرۆقزە
پىسەتەو، مەيە نيو دووكانەكەمانەو."

خۆر لە ئاوابون بوون، كە چوو نىو قەساجخانەيەكەو. گۆشتى نەمابوو. ھەر ھەمووى قور و
پەلەى خوين بوو.

قەسابەكە لە بەر دووكانەكە چاى دەخواردەو، پىي گوت: "دووكانەكەت پىسە، دەتوانم بۆتى
خاوين بکەمەو."

قەسابەكە قومىكى دىكەشى لە چايەكەى دا و سەيرىكى كرد و گوتى: "ئەو كارى پياو. تۆ
مندالى رۆلە. برۆ."

* لويچ / لويچ: پىئوانەكە بۆ قولايى لەبى دەست كاتى شتىكى تىدەكەن.

شوزیه له جیی خوی نه بزووت و گوتی: "من ده توانم خاویینی بکه مه وه. " دهستی له نیو قه دی نا و چاوی له چاوی کابرا بری.

برسی و شه کت بوو و تاقه تی قسه ی بی جیی نه بوو.

کابرا ئاخریه که ی ئاماژه ی به جاسپهر کرد و گوتی: "سه گی چاکه. دیاره برسییه."

شوزیه به خوی گوت: "دیار برسییه. منیش برسیم."

قه سابه که گوتی: "راوهسته."

له دوو کانه کهیدا ون بوو. دواتر به له ته گوشتیکه وه، که له رۆژنامه یه کییه وه پیچابوو، هاته وه و گوتی: "گوشتی چاکه، وایه؟"

که جاسپهر دهستی به خواردنی کرد، دوو کانداره که پیی به سه ر پشتیدا هیئا و گوتی: "گوشتی باش، بۆ سه گیکی باش."

ئه و جار ههستا و گوتی: "به یانی زوو و هه وه ئیره. ههتا نیوه پۆت دهرهت ده ده می، دوو کانه که خاوین بکه یه وه. ئه گهر کاره که تت باش راپه راند، مزت ده ده می، ئه گهر خراپیشت کرد، فریت ده ده مه دهره وه."

دیسان چۆوه نیو دوو کانه که. تاویک دواتر دیسان هاته وه و بهر له وه ی برۆا، گوتی: "ده کری سه که که شت بیی."

رۆیشت و شوزیه گوتی: "منه تبارم."

ئه و جار ئه ژنۆی دادا و به جاسپهری گوت: "وهی گیان، کارم دۆزییه وه."

ده بوو شتیك هه ر بدۆزیته وه و بیخوا. هه ر جاسپهر گوشته که ی ته واو کرد، چوو ه نانه واخانه یه ک، که خه ریک بوو داده خرا. گوتی: "ئه گهر ئه مشه و نانیکم به قه رز بده یتی، به یانی هه قه که ییت بۆ دینم. کارم دۆزیوه ته وه. له به یانیه وه."

نانکه ره که، له سه ر کوگا نانه که، نانیکی هه لگرت و بۆی هاویشت.

شوزیه چاوه پروان نه بوو، وای له گه ل بکه ن. نانه که به ربۆوه. به لام ده سه به جی هه لیگرته وه و پرسیی: "به یانی چه ندت بۆ بیینم؟"

- برۆ له بهر چاوم ون به سوالکه ر. نام دایتی، ده ی برۆ جه هه نده م پر بکه .

شوزیه له شهرمان سوور هه لگه پرا. ئەو سوالکەر نه بوو. هات قسه یهك بکا، به لام پاشگه ز بووه. نه کا دیسان هه وجی بی به نانی خۆرای بیته وه.

نانه که ی له گه ل جاسپه ر به ش کرد. هه ردووکیان هه ندی ئاویان خوارده وه. که تیری خوارد، تۆزیک هاته وه سه رخۆ.

بازار کپ بوو. چیی دووکان و کۆشکه لهن داخرا بوون. خه لکیکی دیت، له لاشیپانه ی ده رگاکاندا خه وت بوون.

له گه ل جاسپه ر گه رانه وه دووکانه قه سابییه که. ئەویش داخرا بوو. هه ردووکیان له بهر ده رگاکی نوستن.

گوته: "ئاوا بیخه مترم. ده زانم به یانی بو کاره که م له سه ر پییم."

ده رگای قه سابخانه که بو گه نیکی ناخۆشی ده هات، به لام شوزیه ئەوهنده ماندوو بوو، ده سه به جی خه وی لی که وت.

شوزیه له خرم و هوږی کرانه وهی میله ئاسنه کانی قهسابییه که به خه بهر هات. قهسابه که گوتی:
 "دوره وه گهرمه. سه گه کهت بینه ژوره وه. بیبه پشت دوو کانه کهت. لهوی له نیو قهفه زه که دا
 ده فریکی تیدایه. هندیکی ئاو تیکه. با بخواته وه."

شوزسه و جاسپهر به دواي قهسابه که دا چوونه حهوشه چیمه نتوکراره بچووکه کهی پشت
 دوو کانه که. ئه و سیبه ره هی هه یوو، به شی جاسپهری ده کرد و دهیتوانی له بهری راکشی.
 شوزیه ده فره کهی دۆزییه وه و پری کرد له ئاو و بو جاسپهری برد و گوتی: "لیره چاره ږیم بکه.
 ئه گهر باش کار بکه م، له وانیه هه ندی گوشت یان ههر نه بی له ته ئیسقانیکیش به تو بدا
 بیخوی."

قهسابه که جیی سه تل و فلچه و که لویه له کانی پاکو خاوینی پیشانی دا و گوتی: "دوو کانه که
 خاوین بکه وه. من ده چمه ده ری بو بهر چایی خواردن. زوو دیمه وه بزائم چیت کردوه."
 شوزیه دهستی به کار کرد. خیرا قهفه زه و سینیه به تاله کانی خاوین کرده وه، بو ئه وهی که
 گوشتیان هیئا، خاوین بن. به دیتنی خوینی وشکه لاتوو، تیك نه ده چوو. چونکه ئه وه ده مهی
 شوان بوو، یه کیك له ئیشه کانی ئه وه بوو، ته پاله و شیاکه کو بکاته وه و بیانکاته ئاوردوو.
 کاتی خوی ئه وهی زور پی ناخوش بوو، بویه شوشته وهی خوینی وشکه لاتوو، له چاو ئه وه ههر
 هیچ نه بوو.

به خوی گوت: "ئه گهر قهسابه که ئیشه که می به دل بی، له وانیه کاری دیکه شم پی بدا."
 قهسابه که به شوزیهی گوتبوو، ئه و ماده پاکژکه ره وهیه ده کار بینی، که بونیکی زور ناخوشیسی
 لی ده هات. ههر بویه شوزیه شتیکی به زهینیدا هات.

سه تاله کهی برده حهوشه بچووکه کهی پشت دوو کانه که. دواي جله کانی دا که ند و پاکو خاوین
 خوی شوش و خیرا جله کانیسی شوش و جوان چۆراندنیه وه. ئه و جار له بهری کردنه وه و
 به جاسپهری گوت: "ده زانم تهرن و زور سه یروسه مه ره م، به لام وشك ده بنه وه. ئیستا که خاوین
 بوومه ته وه، به شکم یه کیك کارم پی بکا."

ئیتر خیرا دهستی کرده وه به پاکو خاوینی.

که قهسابه که گهراوه، گوتی: "دیاره ئاوپکت به خوشتدا کردوه." " که سهیری کاره کهی شوزیهی کرد، سه ریکی له قاند و له ساردوگه رمه کهی دووکان چایه کی بو تی کرد. دواى شهوه، ئاماژهی به و له ته نانه کرد، که له رۆژنامهیه کی نابوو. گوتی: "پارووه نانیکیش بخۆ."

شوزیه نانه کهی نیوه کرد و له تیکی دا به جاسپهر. جاسپهر دهسبه جی هه مووی خوارد و بوئی به عه رزه که وه کرد بو شه وهی بزانی شتیك ماوه یان نا.

شوزیه پیی گوت: "به شکم دیسان هه بی."

جاسپهریش کلکه سووتهی کرد.

له گه ل ته و او بوونی کاره که، جله کانی به هه وا گه رمه کهی به یانی توژیك کزر ببوونه وه. له قهسابه کهی پرسى: "ئه مرپۆش کارت هه یه؟"

- ئه مرپۆ نا. ئه مرپۆ دووکان ته عتيله. نه بارمان بو دى و نه کپاریش. کاره کهت باش کرد. له وانیه دیسان کارم هه بی بو ت.

که دیتی شوزیه له خویشیان گهش بووه ته وه، گوتی: "ده لیم له وانیه. بچۆ سه گه کهت بینه با هه قی ماندوو بوونه کهتت بده می."

که شوزیه جاسپهری هیئا، کابرای قهساب دراویکی ده رۆپیهی له پاره کهی گیرفانی ده رهینا و توژیك راوه ستا و ده رۆپیهیه کی دیکه شی ده رهینا و گوتی: "نانه کهی دیکه ش به ره."

شوزیه نانه کهی هه لگرت و پیشانی جاسپهری دا و گوتی: "سه یرکه سی نانه. ئه مرپۆ وه ک شا نانی ده خوین. به شی سبه ینیش ده مینیتته وه. تازه گه یشتوومه شاری، پاره شم هه یه و نانیش و جله کانیشم خاویئن. له وه باشر نابى."

به لām نه شه رۆژه و نه رۆژی دواتری، شانسی نه بوو. بو سبه ینی، سۆله کانی دران. به به نیکی باریک هه لیبه ستنه وه، به لām هه ر دانیک خوین راگرت و لینگیکیان له سه ر شوسته که به جی ما و ته نیا به نه که به لاقیه وه مایه وه. توژیکیش به شه له شه ل رۆیشت. توژیك دواتر که سه یری لاقه خویناوییه کهی خوئی کرد، گوتی: "ئاوا ناتوانم به رییه دا برۆم."

ماوه یه کی زۆر له شه قامه که دانیشت و بیری کرده وه بزانی ناخۆ چیی له ده ست دی.

دەمەدەمى ئىتوارە بوو، كە فرۆشيارىكى گەرۆك، بە عارەبانەيەكى پر له سۆل و پىلاوى
لاستىكىيەو پەيدا بوو. شوزيە بەخۆى گوت: "لە ئاسمانى لى دەگەرەم."

بانگى كابرانى كرد. لە حالىكدا قاچى لەسەر عەرزە سوورەو بوو كە دەبرژايەو، بە پاريزەو لىي
چوو پىشى و پرسىي: "جووتىك سۆل بە چەندە؟"

فرۆشيار نرختىكى گوت، زۆر زياتر بوو لەو پارەيەى پىي بوو. شوزيە بە قورگى پر لە گريانەو
گوتى: "دراو كەم بەشم ناكا."

قاچە رووتەكەى دەبرژايەو، بۆيە ناچار بوو بە ھەنگلەشەلى بروا.

فرۆشيارەكە تۆزىكى سەير كرد و دوای سەرۆبن كردنى سۆلەكان، لىنگە سۆلىكى قاوہيى و
لىنگىكى كەسكى بۆ دۆزىيەو و گوتى: بزانه ئەوانە بۆ پىت دەبن؟"

شوزيە پرسىي: "ئەى باشە بۆ لىنگا و لىنگن؟"

كابرا گوتى: "ئاخر خەلكى وا ھەن، ھەر قاچىكىان ھەيە و تايە كيان دەوى."

- بە چەنديان دەفرۆشى؟

- چەندت پىيە؟

شوزيە ھەموو پارەكەى پىشان دا. فرۆشيارەكە گوتى: "باشە، تەواو."

ھەمووى لى وەرگرت.

شوزيە ئەمجارە سۆلى لەپى بوو. بەلام پارەى پى نەبوو. كابرا دەرپىشت و لىي دوور دەكەوتەو و
ئەويش بەدەم سەير كردنيەو، بە جاسپەرى گوت: "ھەمووى خەتاي مامۆستا وىرايە. ئەگەر ئەو
سۆلانەى بەلىنى دابوو بىداتى، دابايى، ..."

قسەكەى خۆى خواردەو. چونكە پىي وابوو، لۆمە كردنى مامۆستا وىرا، ھەر كات بەفەرپۆدانە و
ھىچى دى. بەرپرسى مەكۆى بۆئەژنەكان پارەيەكى نەبوو، بىدا بە شتى وەك سۆل...

لە جاسپەرى پرسى: "چ لەوانە بكەين؟"

سۆلە دراوہكانى بەرز كردهو و نىشانى دا و ئاخري ساغ بۆو، كە ھەر لەوى، لە دەم شەقامەكە
جىيان بىلى و بروا. ھىشتا چەند ھەنگاويك دوور نەكەوتبۆو، سەيرى كرد، كابرايەك بەپەلە

سۆلەكانى ھەلگرتەو.

گوتى، ئەرى خۆزگە ھەلمگرتبايەن، نا؟

چەند شەوى يەكەم، كە لە پيشاوەر بوو، ھەر شەوى لە شوينىك دەنوست. شەوانە شارەكە ھەر بىدەنگ نەدەبوو. بەردەوام دەنگى تەقە و شەر و ھارەى سەيارە دەھات. دەنگى وەك گريان و پىكەننىش دەھاتن. دەنگى واش، كە نە دەكرا بلىي گريانە و نە پىكەننىش.

ئەو خەلكەى بە بەردەمىدا رادەبردن، يان ھەر سەيرىشيان نەدەكرد، يان چاويان تىدەبرى. جارى واش ھەبوو، زىل و زالىيان پىدا دەكرد. شوزيە پىي و ابوو، چونكە نايىنين، واى لى دەكەن، بەلام كە چەند جاران پاتە بۆو، ھەر برواى نەدەكرد.

ھەفتەيەك پتر بوو لە پيشاوەر بوو. رۆژىكيان شوزيە لە شەقامىكى چۆل، شوينىكى لە نيوان دوو بنىادا دۆزىيەو، كە بۆ خەوتن لەبار بوو. ئەوى وەك تاقىك و ابوو و جىي دوو كەسى دەبۆو. بە جاسپەرى گوت: "ئىرە ماللىكى باشە بۆ ئىمە."

لە نيو كۆگا زىلەكەى ئەولاترەو، كارتونىكى دۆزىيەو و لىكى كەدەو و لە سەر عەرزە چىمەنتۆيەكەى تاقەكەدا رايخست و لەسەرى دانىشت بزانى ئاخۆ لەبارە يان نا. ئەمجار بە جاسپەرى - كە ببوو شەرىكى شوينە خەوئەكەى و كلكەسووتەى دەكرد - گوت: "لە ھەموو خەلكى ئەم شارە ئاسوودەتر دەنووين."

لەو رۆژە بەدواو پتر بە شوين كادا دەگەرا. تووشى كارى جۆراوجۆر دەبوو، كە ھەندىكيان بە چەند رۆژان و ھەندىكىش ھەر بە چەند سەعاتىك تەواو دەبوون. لە دووكانىكى قوماش فرۆشيدا، كە قوماشە رەنگاوپرەنگەكانى وەك كۆلكەزىرپىنەيەك لە سەر شوستەكەو ھەلواسىبوو و وەك دارستانىكى رەنگاوپرەنگى لى كەدبوو، دەستى كە بە ھىنان و بردنى قوماشەكان و لىكردنەوئەى قۆپچە و خەردنەوئەيان لە دەفرى جىاجىادا.

چەند جارىكى دىكەش دووكانى قەسابەكەى خاوين كەدەو. رۆژىكىش سەلكى مەرەكانى لە سەر سەكۆى پىش دەرگاكە بۆ رىز كەد. ئەو رۆژە، قەسابەكە ئىسقانىكى گەورە و باشى بە جاسپەر دا. جگە لەوئەش، شوزيەى بە دووكاندارىك ناساند و رۆژىكى دىكەش توانىي كار بكا.

بەلام دەچوو ھەر جىيەك، پۆل پۆل مندالى بچووكى دەدى، كە بە توورەكەى لايلىنىي شىنەو ھە زىل و زالەكاندا دەگەرىن.

به جاسپهري گوت: "ته گهر ناچار بم، تهو کارهش ده کم. به لام نازانم له وه چهندهم پاره دست ده که وی."

چهنده رۆژيکيش کاري بۆ قاوه چييه که کرد و له بري شاگرده که ی، که نه خوښ که وتبوو، چای بۆ ته ملا و ته ولا برد. ههر تهو کاره ی له کابل کردبووی. له کابل، سيني چای - که په رداخی دهسکداری چيمکۆی له سهر بوو - بۆ ته ملا و ته ولا ده برد. ده يبرد بۆ تهو فرۆشيارانه ی نه يانده توانی بۆ چايه ک کۆشکه له که ی خو يان به جی بيلن. شوزيه له وه شاره زا بوو و ده يتوانی به بی ته وه ی دلۆپه چايه ک بریژی، به نيو راره وه باريکه کانی بازاره که دا را بکا و بيته وه، به لام چای بۆ ههر دوو کانيکيش ده برد، داوای کاري له دوو کانداره که ده کرد. ته وهش خاوينکردنه وه ی کۆگايه کی که لويه لی ماله وه ی به دوا دا هات.

رۆژيکيان له بري گهران له کار، چوه ويستگه ی شه مه نده فهر. له پياوه بليت فرۆشه که ی پرسى: "ليروه شه مه نده فهر ده چيته ده ریا؟"

کابرا پرسى: "ده ته وی بچيته کراچى؟"

شوزيه گوتى: "کراچى؟ ته ها تيگه يشتم. گرانه؟"

- بليتى گهرانه وه شت ده وی؟

- نا. ههر بۆ چوون.

بليت فرۆشه که، نرخى بليتته که ی پى گوت. به لام زۆر له وه زياتر بوو، که شوزيه خرپى کردبووه و له گيرفانى نابوو. سوپاسى کابراى کرد و رو يشت. چيى نه مابوو بگاته شه قامه که، چهنده رييواريک داويان لى کرد که لويه له کانيان بۆ هه لگرى، پاره ی ده ده نى.

داوای ته وه، تهو رۆژانه ی ئيشى دست نه ده که وت، ده چوه ويستگه ی شه مه نده فهره که و شتى بۆ خه لک هه لده گرت. به لام باش نه بوو به رده وام بچيته ته وی. چونکه تهو پياوانه ی له وی ته م کاره يان ده کرد، راويان ده نا.

ههر ته وه نده ی به س بوو. چونکه نه يده توانی له ويستگه ی شه مه نده فهره که بی و سه يری تهو خه لکه بکا، که سواری شه مه نده فهر ده بن و ده چنه سه فهر.

ته ی که نگی نۆرده ی تهو ده هات.

شهوئیکيان به جاسپهري گوت: "من له حه مباله کانی دیکه پاره که متر وهرده گرم، به لام روژتیک یه کیکی دیکه دی له منیش که متر وهرگری. ئەو کات ئیتر من کارم نامینی. کیسه که ئەوه یه، حه مبالیش زور زورن. لیسه ئەفغانی زورن و هه مووش پارهیان پیویسته."

هه موو شهوئیک چهند روپییه کی ده خسته سهر ئەو تووره که یه یه به ملیدا کردبوو. ههر شهوئیک توژتیک له ده ریا نزیکت ده بووه.

روژتیکیان له جالمخانه ی دوو کانیکدا خوئی دی. قژی دریژ ببوووه. دیسان خه ریک بوو وهک کچان ده چوو. چوو له لای سهرتاشیکی دهم شه قام. له سهر کارتوئیک دانیشته، که کابرای ده لاک له سهر عه رزه رهقه که ی دانابوو، بو ئەوه ی جیی مشته رییه که ی خوشت بی. سندوو قییکیشی له ته نیشتییوه دانابوو، که مقه ست و فلچه و مووس و ئاوینه یه کی بچووکی تییدا بوو. که لی ده بووه، ئاوینه که ی ده دایه مشته رییه کانی سهیری خوئیان بکه ن.

شوزیه گوتی: "سهرم بتاشه."

ریککه وتن به چهند بوئی بتاشی. تاشیبای باشتر بوو، چونکه تا ماوه یه کی زور کورت کردنه وه یانی له کۆل ده بووه.

کابرای سهرتاش به دهم تاشینی سه ری شوزیه وه ههر بو گالته گوتی، ده بی تووکی جاسپه ریش بتاشی. سو عبه ته که ی پیکه نینی نه بوو، به لام شوزیه ی وا سهرقال کرد، ئەوه نده خه فه تی تاشینی قژی نه خوات.

دوای ته واو بوونیشی، نه یویست سهیری ئاوینه بکا. به لام ههستی کرد سه ری زور فینک بووه.

به لینی به خوئی دا، ههر بگاته فه ره نسا، قژی دریژ بکاته وه.

بهو پارهییه ی پهیدای ده کرد، هه موو شهوئی خواردنیکی ده کپی و له گه ل جاسپه ر به شی ده کرد. لهو روژه تالانه دا که داهاتیکی باشی نه ده بوو، ههر نانی ده کپی. ئەگه ر پارهی باشیشی ده ست که وه تبایه، تاوئیک سهیری فرۆشیاره کانی دهم شه قامی ده کرد، که له تاوه یه کی گه ورده دا گوشتی به هارات لیدراویان سوور ده کرده وه و کولیچه به گوشتیان دروست ده کرد و ئەویش لپی ده کپین و ده بخوارد. جاری وابوو ئەو میوه فرۆشهی کاری بو کردبوو، جگه له مز و هه قدهسته که ی هه ندی

میوه‌شی ددهایی و ئەو شه‌وهی ده‌کرده جیژن و خو‌شی. جاسپه‌ریش به‌رده‌وام له شه‌قام ملومۆی بوو و شتیکی بو‌خۆی هەر ده‌دۆزییه‌وه بیخوا.

شه‌وانه که تاریکدا ده‌هات، له‌گه‌ڵ جاسپه‌ر ده‌چوه‌وه سه‌ر تاقه‌که و ئەوه‌نده‌ی باسی ده‌ریا بو‌ ده‌کرد، هه‌تا هه‌ردووکیان خه‌ویان لی‌ ده‌که‌وت. شوزیه زۆر ته‌نیا بوو، به‌لام ئەوه‌نده شه‌که‌ت و مانده‌بوو، کاتی وه‌ی نه‌بوو بیر له‌و شتانه بکاته‌وه.

شه‌ویکیان به‌ ده‌نگی جاسپه‌ر له‌خه‌و راپه‌ری. چاوی هه‌لینا و تیشکیکی تیژی دیت، ریک له‌ چاوی دابوو.

هه‌ولێ دا هه‌ستی و دانیشی. جاسپه‌ر ریک به‌ ژوور سه‌رییه‌وه راوه‌ستابوو و ده‌پرانده‌. هه‌ستی کرد ده‌ستیک رایده‌کیشی. خۆی کیشایه‌ دواره. ده‌نگیکی پیاوانه و توورده‌ی له‌ نیوان هه‌په‌هه‌پی جاسپه‌ردا گو‌ی لی‌ بوو. به‌لام هه‌ر جارێکی پیاوه‌کان لی‌ ده‌چونه‌ پیشی، جاسپه‌ر که‌لپه‌ی لی‌ گر‌ ده‌کرده‌وه و ئامبازیان ده‌بوو.

ئاخری پیاوه‌کان گو‌تیان: "ده‌چین چه‌ک دینین و بیده‌نگت ده‌که‌ین. راوه‌سته."

ئه‌وجار پیکه‌نین و رو‌یشتن. جاسپه‌ر بو‌نی به‌ شوزیه‌وه کرد و له‌ ته‌نیشتییه‌وه خه‌وت. شوزیه‌ چاوی برییه‌ جاسپه‌ر، به‌لام ئەوه‌نده ده‌ترسا، به‌ حاسته‌م هه‌ناسه‌ی ده‌رده‌هات.

تۆزیک به‌ جاسپه‌ری گو‌ت: "ده‌بی‌ لی‌ره‌ برۆین."

هه‌ردووکیان که‌وتنه‌ ری و له‌و کۆلانه‌ چونه‌ ده‌ر. شوزیه‌ وا ده‌له‌رزی، به‌ زه‌حه‌مت هه‌نگاوی ده‌نا. ئەو شه‌وه‌ تا به‌یانی هه‌ر رو‌یشتن و تووشی هه‌ر که‌س ده‌بوون، خۆیان ده‌بوارد و لایان ده‌دا.

شوزیه و جاسپەر هەتا رۆژ بۆو و ولات رووناك بۆو، هەر رۆیشتن. شەكەت و ماندوو، لەبەر دەرگای چەك فرۆشییەك بەلادا هاتن. دووكانیكی چەك فرۆشتن لە شەقامە سەرەكی و تازەكەى بازارى "سەددار" بوو. شوزیه ویستی هەتا خاوەن دووكانەكە نەهاتوو، تۆزىك لەوى بنوى، بەلام لەو كاتەدا كابرە گەیشتی.

شوزیه لە بیخەوى سەرى هەلنەدەهات. بەردەوام خۆى بە خەلكیدا دەدا، یان لە چال و قولكەكانى شۆشەكەدا نەسكۆى دەبرد و سەرەنگرى دەبوو. جارێك رێك خۆى كۆشكىكى رۆژنامەفرۆشیدا كیشا. چى نەمابوو، مێزەكە و هەموو رۆژنامەكانى سەرى ئاوەژوو بکاتەو. رۆژنامەفرۆشەكە بەسەرىدا نەپاند: "ناگات لەبەر پیت بى رۆلە." شەقیكى لە لاکەلەكەى جاسپەر هەلدا و ئەویش پى وەپى. شوزیه سەگەكەى واوەهینا. ئەوان ئەفغانیەکیان دى، كەلوپەلى كۆنەى دەفرۆشتەو و لە دەرەوى دووكانەكەى لەسەر یەك كەلەكەى كردبوون. ئەویش تىیان خورى.

شوزیه بۆ هیورکردنەوى جاسپەر داهاتەو و گوتى: "ئیرەم پى خۆش نیه." ئەو دنیاىە چىها بنیادەمى گەوەر و توورە و تۆسن و خراپى تیدا بوو. پى خۆش نەبوو چاوى بە چاویان بکەوى.

هەر وا رۆیشتن. شوزیه هەر ئەوئەندەى دەویست لە شوینیكى ئارام بچەوئیتەو و دانیشى. بەلام لە هەر كویەك دادەنیشت، دەریان دەکرد.

لە شەقامە سەرەکییەكە لای دا. بە كۆلانە بارىك و تارىكەكانى كۆنەبازارەكەدا مىلى لى نا. ئاخیریەكەى لەو سەرى بازارەو، گەیشتە ئاسنەپى شەمەندەفەر و دیسان تیشكى خۆرەتاو لى داو.

ئەویش خەلكىكى زۆرى لى بوو، بەلام ئەوان پەرش و بلاو بوون و وەك خەلكى نیو دووكانەكان و دەرەوى دووكانەكان خویان پیکەو نەنووساندبوو. شوزیه هەستى كرد، لەوى دەتوانى تۆزىك بچەسیتەو و بریاری دا بەخۆى و جاسپەرەو، بە دەم ئاسنەپىیەكەدا پروات.

مینگەلە مەر و بزنیکی قەلەوقەلەو، دەمیان لە گژ و گیایە کە نابوو. بنەمالە ئەفغانیەکان لە دەم ئاسنەرپیە کە کەپریان هەلبەستبوو. دێوەرەیه کی پاکستانی، کە جلویەرگی کۆنە ی دەفرۆشتهو، کراسی پەشمینە و بن شەلوار ی بەوینە ی میکی ماوسەو پێ بوو. شتیکی بۆ راخستبوون و خەریک بوو بلاوی دەکردنەو بۆ ئەو ی لەبەر چاوی مشتەری بن. هەواکە ی تژی بوو لە دوو کەلی سەیارە و بۆنی پیسای ی و ئەو ئاگرە بچووکانە ی لیڕە و لەوی کرابوونەو.

پۆلیک مندالی ئەفغانی خەریکی هەلدانەو ی زبل و زال بوون و هەرکام لایلۆنیکی شینی گەرەیان بە دووی خۆیاندا دەکیشا. شوزیە تاویک راهستا و سەیری کردن. جاسپەر کلکەسووتە ی کرد و خۆی راپسکاند. شوزیە بەری دا برۆا. جاسپەر بەرەو لای مندالەکان چوو و کلکەسووتە ی بۆ کردن بۆ ئەو ی مندالەکان رووی بدەنی.

شوزیە لەولاو و راهستا، بۆ ئەو ی مندالەکان، کە چوار کور و کچۆلەیه ک بوون، تۆزیک لەگەل جاسپەر گەمە بکەن. کچۆلە کە لە پێشدا لی دەترسا، چونکە جاسپەر هیندە ی بالای ئەو دەبوو. بەلام تۆزیک دواتر شوزیە دیتی ئەویش ناترسی و ئیتر چوو لای مندالەکان و گوتی:

"ئەو ناوی جاسپەرە. ناویکی کۆنی فارسییە."

یە کیک لە مندالەکانی پرسیی: "گەمە ی خۆشیش دەزانی."

- بەلی دەزانی. سەگیکی زۆر زیرە کە. جاسپەر دانیشە.

شوزیە چەند گەمەیه کی جوان و سەرنجراکیشی جاسپەری پێشانیان دا. مندالەکان لایلۆنەکانیان دانا و بە جاسپەرەو خافلان. ئەوان داریکیان دوور داویشت، بۆ ئەو ی جاسپەر بچی و بیهینیتهو.

دوو کور، دیار بوو لە تەمەنی شوزیەدان، دووانیشیان بچووکتەر و هەر وا هەشت نۆ سالانە بوون. شوزیە مەزەنە ی ئەو ی کرد، کچەکەش دەبی تەمەنی پینج سالان بیچ. دوو کورە بچووکه کە پێخاوس بوون و شوزیە هەر پێی سەیر بوو، چۆن دەتوانن بە رییەدا برۆن. دەیهویست بزانی ئەو مندالانە لەو زبل و زالەدا لە چی دەگەرین. هەر بۆیه یە کیک لە لایلۆنەکانی کردەو بۆ ئەو ی سەیری بکا.

یە کێك له كۆرە گەورەكان پالێکی پێوهنا و دووری خستەوه و گوتی: "ئەوهی هیی منە. دەتویست بیدزی؟"

شوزیه بەپشتدا كهوت و وردە چەوهەكان له بەری دەستی رۆچوون. جاسپەر دەسبەجی هاتەوه لای و بە كۆرەكە وەپری. شوزیه گوتی: "نەم دەویست بیدزم. هەر ویستم بزاتم چ كۆ دەكەنەوه."

بە جاسپەری گوت لەسەر خۆ بە. كە هەستاوه، جاسپەر ئینجا هیۆر بۆوه و له حەپە كهوت. كچە بچووكەكە له جاسپەر چووه پیشی، جاسپەر كلکی راوهشاند.

ئەو كۆرە ی پالی پێوه نابوو، پرسیی: "تا ئیستا زبڵ و زالت كۆ نەكردووتەوه؟" شوزیه بە توورەبییهوه جله كانی ته كاند و گوتی: "من هیچ له زبڵ كۆكەرەوان دەچم؟ من كار دەكەم."

- چ كاریك؟

- كاریکی باش و خاوین.

- ئە ی بۆ ناچی كاره كهت بكە ی؟ بۆچی هاتووی شتە كانی ئیمە بدزی؟ شوزیه شەقیکی له توورەكە زبڵەكە ی هەلدا و گوتی: "خۆ ئەوه چیی وای تیدا نیه شیای دزین بی."

كۆرە توورەكەكە ی هەلگرت و یەك بە یەك شتە كانی هینا دەری و له بەرچاوی شوزیه رایوهشاندن و گوتی: "ئە ی ئەوانە چن؟"

سی دەفری پلاستیکی، هەندی رۆژنامە و دوو قوتووی بچووكی بەتال بوون.

- تۆ لەوانە باشتر دەدۆزییهوه؟

شوزیه گوتی: "با بزانی."

كۆرەكە ی دی گوتی: "ئەو زبڵانە هیی ئیمەن. بۆ بیان دەین بە تۆ."

شوزیه گوتی: "ئەو سەكە ی من، سەكی میگە له. هەر كەس بیهوی ئەزیه تمان بكا، دەیگری."

ئەو كۆرەي پالى پىئو نابوو، دەموچاوى شىن و مۆر بېئو. ديار بوو تازە شەرىكى كىردوو. ئەو

گوتى: "سەگى مىگەل. پىئو ديار نىە زۆرىش دىر بى."

كەچى تۆزىكىشى لى كشاو.

شوزىە گوتى: "ئەگەر ناترسى، لىي بچۆ پىشى و دەستى بۆ بەرە."

- باشە دەچم.

كۆرە داھاتەو و دەستى بۆ برد. جاسپەر مېراندى و كۆرە كشاو.

شوزىە دەستى لە سەر شانى كۆرە دانا و گوتى: "چ نىە جاسپەر."

بە كۆرەي گوت: "لىي بچۆ پىشى. ئەجارە دەتناسى و دەزانى برادەرى منى و ئەزىەتم نادەي."

كۆرە چوو پىشى و جاسپەر بۆنى پىئو كىرد.

شوزىە گوتى: "دوى شەوى لە كۆلانىك خەوتبووم، چەند كەسىك بۆم ھاتن، بەلام جاسپەر پىيان

و ەرى و راوى نان."

كچۆلە كە پرسىي: "ئاگاي لە ئىمەش دەبى."

- ئەي چۆن ئاگاي لىتان نابى؟ زۆرىشى پى خۆشە. نا جاسپەر؟

جاسپەر كلكى وا راو ەشاندى كەلى دەخست.

كۆرە دەموچاوى سوور ەلگەراو ەكە، گوتى: "من ناوم زوھىرە. ئەوانەش ئەغزەم و يوسف و

غولام. ئەو كچەش ناوى لۆلىيە."

شوزىە ناو كورانە كەي خۆي پى گوتن: "منىش ناوم شەفىقە."

زوھىر گوتى: "منىش كورپىك دەناسم، كە ھەر وا بردىان. ماو ەيك رايانگرت و ھەندى شتىان لە

زگى دەرھىنا و بەريان دا."

شوزىە پرسى: "ھىشتاش زىندوو ە؟"

زوھىر گوتى: "ماو ەيك زىا."

يوسفىش گوتى: "دوايىش مرد."

زوھىر گوتى: "باشە ئەگەر پىت خۆشە و ەرە ناو توورە كەم بگەرى."

شوزىە سەيرى كارتۆن و رۆژنامە و دەفر و فوتوويە كانى نىو توورە كە كەي كىرد.

زوهير گوتى: "ئەوانە بە كابرەيە كى زىلفرۆش دەفرۆشىنەو. "
غولام گوتى: "بەلام ھەمىشەش نايفرۆشەن. ئەو شتانەى بۆ سووتاندنى دەبن، دەيانبەينەو ھە بۆ
چىشت لىنان. "

شوزيە پرسیی: "بەمالەشتان ھەيە؟"

يوسف گوتى: "غولام و لۆلى لە گەل مالى ماميان دەژين. ئىمەش مالى خۆمان ھەيە. "

شوزيە گوتى: "منيش ھەر وا. جا ئەو ھەندەى پارە تىدايە؟"

زوهير گوتى: "لەوانەيە پىنج رۆپيە. لەوانەشە دە رۆپيە. تۆش ئەگەر پىت خۆشە لەگەلمان
وەرە. "

مندالەكان وەشوین كاری خویان كەوتنەو. شوزيە كە دەيزانى بەخت و شانس روى تى کردووە
و كاریكى دۆزیوئەو، كەوتە گەل مندالان و دەستی کرد بە ھەلدانەو و سەرۆبن کردنى
زىلەكان. لۆلى خەريكى خواردنى بىسكويىتىك بوو، كە لە نىو زىل و زالەكەدا دۆزیبوويەو. ئەو
كە دىتى شوزيە بە لاق زىلەكان لادەدا، گوتى: "ئاوا نابى، دەبى بە دەست كار بكەى. "
جا پىشانى شوزيەى دا، كە چۆن زىل و زالەكە ھەلداتەو و ئەو شتانەى لەوانەيە لەويدا بن،
ھەلگريئەو.

زىلەكان بۆگەنيان لى دەھات، بەلام شوزيە پى تىك نەدەچوو. ھەرچۆنىك بى، ماوہيەك لە نىو
مەر و مالآتدا ژيابوو. خۆ مېش و مەگەزىشى چەندى بلىي دىتبوو.
زىلەكانى لادا و يەك بە يەك شتى نىو لايلىونەكانى ھەلپشتەو. ئەو رۆژنامە و كوتەكاغەزانەى
دۆزىنيەو، خستنيە نىو توورەكەيەكەو. برپارى دا سبەينى بە دواى كاریكى باشدا بگەرى،
بەلام ھەزى لى بوو، ئەو رۆژە لەگەل مندالەكان بى.

جاسپەر بە بۆنە تىژەكەى، زۆر شارەزای بۆنکردن و دۆزىنەو بوو، بەلام شوزيەش لەو
نەدەمايەو. ئەو جگە لە رۆژنامە و چەند لەتە دارى سندووقە شكايك، قووتو بەھاراتىكى
بەتال و سندووقىكى بسكويىتى سوپرىشى دۆزىيەو، كە چەند بسكويىتىكىشى تىدا بوو.
ھەراى كرد: "ورەن، ھەندى خواردنم دۆزىيەو. "

ئەوئەندەى يەك و دوو، بەرەوپشت بەسەر زبەلەكەدا كەوت. زوھير سەندووقە بسكویتەكەى ھەلئینا و گوتى: "ھەموو خواردەنەكە ھىبى خۆمە."

شوزیەش ھەم برسبى بوو و ھەمیش لە ملھورپى و زۆردارى خەلك و ھەگيان ھاتبوو. بەبى ئەوھى بىر بکاتەوھ، خۆى بە زوھیردا دا. ھەردوکیان لە زبەلەكەدا گەوزین و لیکیان دا. جاسپەرىش لە دەوریان ھەلئەبەزى و دەوھرى. مندالەکانى دیکەش دەستیان کرد بە خواردنى بسكویتەکان. شەرەكەى شوزیە و زوھیر براهیوھ و لیك بوونەوھ، بەبى ئەوھى یەکیکیان بەزىبى. ھەردوکیان لەسەر زبەلەكە دانیشتن، خۆیان تەکاند و چاویان لە یەك برى.

شوزیە بە توورەبىیەوھ گوتى: "جاریكى دیکە نەتبىنم شت لە من بستىنى؟"

زوھیریش بە توورەبىیەوھ وەلامى داوھ: "ئەوئەندە بزانه، من لیئە سەرۆكم."

بسكویتەكە نەمابوو. مندالەکان لیك بوونەوھ و دیسان دەستیان کردەوھ بە ھەلئەندەوھى زبەلەکان.

بەرەبەرى ئیوارى، یەكێك لە مندالە بچووكەکان، پەتیکى درىژى دۆزىیەوھ. سەرى پەتەكەى لە توورەكە پلاستىكییەكەى بەست و رای کردە نیو زەویە بەیارەكەى تەنىشت ئاسنەرىیەكە. توورەكە بەشوینىدا، بەسەر زبەل و زالەكەدا و بەسەر ئەو خەلكەدا كە خانووەکانیان لە نیو زبەلەكەدا دروست کردبوو، وەك بالئەندەبەك فرى.

شوزیە ئەو دیمەنەى زۆر پى جوان بوو.

خۆر داكشابوو، كە لۆلى چووه لای جاسپەر و گوتى: "تیتەر ئیمە دەبى برۆین."

شوزیە چاوى لى بوو لۆلى دەستى براكەى گرت. براكەشى زبەلەكانى خۆى و ئەویشى بەكۆلیدا دا و پیکەوھ رویشتن. ئەوانى دیکەش توورەكەکانیان بەكۆلیاندا دا و ھەر كامە و بەلایەكدا رویشتن.

زوھیر بە دەنگى بەرز گوتى: "تۆش دى، یان كاری گرنگتت ھەبە بیکەى؟"

شوزیە بە پیکەنىنى كورەكانى دیکەدا بىرى لەوھ کردەوھ، كە لەسەر خۆى بکاتەوھ، بەلام پاشگەز بووھ. سەیریكى جاسپەرى کرد، كە خۆى گرمۆلە کردبوو و بەتەما بوو غار بدا و خۆى بگەبەنیتتە كورەکان.

ئەو شەو ھەتا درەنگان، مندالەكان وەك شىت، رايان دەکرد و زىل و زالى جۇراوجۇريان لە توورەكە كانيان دەئاخنى. ئەوان تووشى ھەر كەس دەبوون، داواى پارەيان لى دەکرد. ھەر جاريكى خەلكيش بە ترسەو ھەريان دەکرد، ئەوان پىيان پىدەكەنين. شوزيە ماوھەك لە گەل مندالەكان گەرا. ئەو وەك ئەوان ھەراى نەدەکرد، بەلام دللى بەو ھەو ھەو، ھەواللى ھەيە. درەنگانى شەوى گەيشتنە ھۆتيللىكى تازە و گەورە. ئەو نەدە جوان بوو، شوزيە پشوى سوار بوو.

پرسیی: "ئەو كۆشكە؟"

لە گەل مندالچەكان لە دەو نەكاندا خۇيان شار دەو ھەز لەو بەرى شەقامەكەو ھە بىنايەكى سپى و زۆر گەورە نوقمى رووناكى بوو. ترۆمبیلەكان بە ریزیكى دوورودریژدا كە ھەردوو بەرى پەر بوو لە گولدانى خەر و گەورە پەر لە گوللى رەنگاوپرەنگ، دەرویشتن. پیاویك بە یونیفورمىكى گران و سەنگینەو، لە بەر دەرگا كە ئیشكى دەگرت.

زوهیر گوتى: "ھۆتیلە. تۆ نازانى ھۆتیل چىیە؟"

شوزيە بە درۆ گوتى: "چۆن نازانم. بەلام ئەفغانستان شوینی ئاواى لى نەبوو. ئیمە بو ھاتوینە ئیرە؟"

ئەوان لەسەر بەردەچنەكە ئەژنۆيان دادابوو. بەردەكانى لە ئەژنۆى شوزيە رۆدەچوون.

زوهیر گوتى: "چراكانى نیو ئەو ھۆلە دەبینى؟" دەستى بو ھۆللىكى بارىك و دریژ راداشت، كە لە دەروەى بىناكەو ھەبوو.

- ئەو ھە ديارە ئەمشەو ميوانیەكى گەورە دەدرى.

- من ھىشتا تىناگەم.

زوهیر كە لەداخى تىنەگەيشتنەكەى ئەو دابوویە لاسارى، ئاخىكى ھەلكيشا و گوتى:

"ھاتوین پاشماو ھى خواردەكە ھەلگىنەو. بو تۆ برسیت نىە؟"

مندال توورەكە زىلەكانيان لە نیو دارەكاندا بەجى ھىشت و بەپەلە بەرەو دەرگا كەى پشستەو ھى

بىناكە رايان کرد. شوزيە گوتى لە تەق و كوتى قاپ و قاچاخە شووشەيەكان و خورەى ئاوەكە

بوو. دەرگای چىشتخانە كرابۆو ھە بۆنى چىشت دەھات. لە برسان دللى خاوبۆو ھە.

زۆرى نەبرد، كرىكارى چىشتخانە، لە دەرگاگەي پىشت ھۆتيلەو سەتلە زىلە كانيان ھينا دەرى و بەپەلەپەل سەتلە زىلە كانيان برده ئەو ديوى پەرژينە كان و بەرديان لەسەر دانان.

شوزيە پرسى: "ئەو بۆ وايان لى دەكەن؟"

- بۆ ئەو ھى ئىمە دەستمان نەيانگاتى، بەلام ئىمە لەوان زىرەكتىن.

كرىكارى چىشتخانە گەرانبەو نىو بيناكە. شوزيە و كورەكان بە كۆمەكۆم بەرەو سەتلەكان چوون. بەلام شوزيە ئەوئەندەي ئەژنۆي لەسەر بەردەچنەكە دادابوو، قاچى ديشان و دەشەلى. جاسەر رىك لە نىوەرەستى مندالەكانەو دەپرۆيشت، ديارە ئەوئەندەش زىرەك بوو، دەنگى نەيە. مندال بەبيدەنگى بەردى سەر زاركى سەتلەكانيان لا برد. شوزيەش يارمەتیی دان، بۆ ئەو ھى لەسەر خۆ سەتلەكان بخوون بەكەنەو.

مندالەكان لايلىنى پاشاوەي ميوانىيەكەيان دراندن. دوايى كلىنكسە پيسەكان و زىلەكانيان لادا، ھەتا برنجە ساردەكە و ئىسكە مريشكەكان كە ھەندى گۆشتيان پيوە مابوو، دەركەوتن. شوزيە گوشەكانى لە ئىسقانەكان جوى كردهو و داي بە جاسپەر. جاسپەريش بە بۆنكردە تيزەكەي، زۆر خواردنى ديكەي دۆزيبەو و خواردنى.

خواردن زۆر و زەوئەند بوو و شوزيە پى رانەدەگەيشت بخوا. ئەوى پر بوو لە پارچە گۆشتى مەر و كوليچەبەگۆشت و پەتاتەي سووركرەوي خۆش. ئەو ھەمووانى رەزگ زارى دەنا*. بە دەستىك دەبخوارد و بە دەستەكەي ديكە خەريك بوو نىو زىلەكە دەگەرە بەشكە شتى ديكە بدۆزيتەو. تەنانەت كە ديتى سووتووي جگەرەكەش كەوتووتە نىو ھەندىك برنج و سپىناخەو، ئەوئەندەيەي جوى كردهو و رشتى و باقىيەكەي خوارد.

لە دەورويشتى، ھەر دەنگى مەلچەمەلچى زارى برادەرەكانى دەھات.

- ھۆي، برۆن ملتان بشكىنن، ئەگىنا تەلەفۆن دەكەين بۆ پۆليس.

كرىكارى چىشتخانەكە، لە پىشت دەرگاي ھۆتيلەكەو ھاتبوون و بەسەرياندا دەنەراندن. شوزيە ھات برا بكا، بەلام مندالەكانى ديكە، بە ھاتوھاوار و ھالاميان دانەو. ئەوان ئىستقان و زىل و زالەكەي ديكەشيان ھەلدەگرت و لە كرىكارەكانيان دەگرتن. جاسپەر دەوهرى و زىل و زال

* رەزگ زار نان: واتە ناخىنە ناو زار. پەستارتە ناو زارەو. ئەو بۆ جىتويش بەكار دى. بەكەيك بە يەكەيك دەلى: "ھەي رەزگت نىم."

دەھاویژران. شوزیە مستیک پاشماوەی خواردنیشی ھەلگرت و کەوتە گەل منداڵەکان. کریکار دەستیان کردبوو قەلغانی دەمچاویان، بۆ ئەوەی پاشماوەی خواردنەکیان وی ئەکەوی. شوزیە پیکەنین گرتی.

لەگەل ھاویشتنی زیل و زال و نەراندن، کۆلی دلی خۆی ھەلپشت و باری سووک بوو. نەیدەزانی دوایین جار کە ی ئاوا ھاواری کردوو. کە شوان بوو، نەدەبواوە دەنگ ھەلینی، چونکە میگەل دەپەویبەو. لە کابولیش خۆ نەیدەتوانی دەنگ بەرز بکاتەو، چونکە کەریتی بوو، سەرنجی خەلکی دی بەرەو لای خۆی راکیشی. نەشەبوو ئیزن بدات تالیبان لیبی بچنە پیش و بزانی کچە. بەلام لیپە دەیتوانی ھەرا بکا. ھەر واشی کرد و زۆریشی پی خۆش بوو.

کریکار ماوەیەك بزر بوون. دوایی بە سەرە قابڵەمەو تاووەو ھاتنە دەری. شوزیە پاسەوانەکانیشی دی، کە چۆن بە چەکەو بەرەو لایان دین.

منداڵ بلاوھیان کرد و بەر لەوەی دەستی گەرەکانیان بگاتی، لەوی دوور کەوتنەو. کە دیسان ھەموو ولات ئارام بوو، گەرانیو و بیئەنگ توورە کە زبڵەکانیان ھەلگرت و ئیتر رویشتن، بەشکم شوینیك بۆ نوستن بدۆزنەو.

شوزیە ئەو شەو لای منداڵەکان مایەو. ھەمووان لەسەر پلیکانە بۆگەنەکان لە تەنیشت یەکەو نوستن. جاسپەریش ئاگای لییان بوو.

شوزیه له نیو دالانی فرۆشگایه کدا راوه ستابوو، که ههر دهوله مه ندان شتیان لی ده کری. په نجه کانی سووک و به سپایی به سهر به سته جوانه کاند ده کیشا. کیك، بسکویتی خامه دار، گوشت، په نیو و... له مه و بهر قهت خواردنی تاوا باش و جوانی نه دیتبوو.

زور زوریش بوون. یانی خاوه نه که ی پی ناخوش نه ده بوو، چهند به سته یه کیان لی هه لگری؟ ده ی خو شه و هه مووه ی هه بوو.

دهستی بو دوو قوتی برد، که وینه ی ماسییان به پشته وه بوو. زاری ئاوی کرد. زور ئاسان بوو هه لگری و بیخاته جانتا که یه وه.

- ته وه دیسان توی.

دهستیکی به هیژ، وه ک په نجه ی باز نیو شانی گرت. قوتوه ماسییه که له دهستی شوزیه به ربووه و به عهرزه که دا خلور بووه.

- ته مپژ ته وه چواره مین جاره ناچار ده بم به شق بتخه مه دهره وه. جاریکی دیکه به ئیره دا بییه وه، بانگی پولیس ده که م.

فرۆشه ره که پالیکی وای به شوزیه وه نا و فرپی دا دهره وه، شوزیه له سهر شوسته که وه عهرزی که وت و ده سبه جی گهرما به تینه که ی پیشاوه ری هه ست پی کرد. نیو فرۆشگا که ته وه نده فینک و خو ش بوو، ههر ده تگوت له کویتانیه.

به حاله حال هه ستایه وه. ته وه نده تووره بوو، ههر ئاگای له دارووشانی ده ست و ته ژنوکانی نه بوو. غیره تی نایه به رخوی و چووه نزیك دهرگای فرۆشگا که راوه ستا، بو ته وه ی ههر هیچ نه بی، کاتی هاتنه دهره وه و چوونه ژوره وه ی ده وله مه نده کان، توزه فینکاییه کی بو بی.

جاسپهر له بن سیبه ریکی باریکی لای فرۆشگا که وه وهر که وتبوو و ته وه نده ی گهرما بوو، که شوزیه یان تاوا له فرۆشگا که فری دا دهره وه، ههر چه په یه کیشی لیوه نه هات.

شوزیه نهیده توانی له بهر سیبه ره که راوه ستی، چونکه هاتبوو سوالی بکا و ده بوو له سهر ری خه لکه که بی.

کابرایه ک له فرۆشگا که ده هاته ده ری. شوزیه پی گوت: "کا که چهند روپییه کم ده ده یه ی؟"

بەلّام ھەر چاويشى لە دەستی رادپراوى شوزیە نە کرد و رویشت. تاویك دواتر ژنیك ھاتە دەری و دراویکی دوو روپیەى گرمۆلە کراوى لە دەستی نا. شوزیە ئەو روژە بەو دوو روپیەى ھەو شەش روپیەى پەیدا کردبوو.

بە جاسپەرى گوت: "زۆرم رق لەو ئیشەىە. من پیم خویش نیە لە گەل ئەو خەلکە باش بم، کە ئەو ھەندەم بۆ خراپن. ھیچ ھەز نا کەم داواى شتیکیان لى بکەم. ئەمجار ھەر کەس بێتە دەرهوہ چى پاری پییەتى لى دەرفینم و رادەکەم. بەلى، ئەگەر خویمان نەمدەنى، خوّم لییان دەستینم."

جاسپەر کە دیار بوو ھیچ گوئی پى نەدەبزوت، بە چاوى زەقەوہ سەیریکی کرد. پیشتیش گوئی لەو قسانە ببوو.

شوزیە بە دیمەنى ئەو بەستە جوان و خویشانەى لە قەفەزەکاندا ریز کرابوون، سەرسام ببوو. ئەو خەلکەى شتیان لەم جوړە شوینانە دەکړى، دیارە دەولەمەند و خواپیداو بوون. بەلّام ئەو خەلکەى ئاوا دەولەمەندن و ئەو ھەموو پارەىیان ھەىە، بۆچى وا لەچەر بوون و دراویکیان بەو نەدەدا؟

دیار بوو دەولمەندەکان لە ھەژارەکان دەست و دلواتر نەبوون.

شوزیە جگە لە سوالکردن، داواى کاریشى لە خەلکە کە دەکرد، بەلّام کەس کاریکی پى نەدەسپارد. ئەو بۆخویشى کارکردنى لە سوال پى باشتربوو، چونکە ھەستى دەکرد، بە سوالکە سووك دەبى.

ژن و پیاویك بە دوو کورپژگەوہ و بە جلوبەرگی روژاواىیەوہ لە ترۆمبیلکی سپى دابەزین و بە نیوہراستى پارکینگە کەدا تپپەرین و بەرەو فرۆشگا کە چوون. شوزیە کە دیتنى، دەستى پان کردەوہ.

بەلّام مندالەکان بە غاردان چوونە لای جاسپەر و گوتیان: "سەیری ئەوہ..."

جاسپەر دەسبەجى ھەستا و کلکی بۆ راوہشاندن.

کابرا گوتى: "ئاگاتان لەخۆتان بى. ئەو سەگە ناتاناسى."

شوزیه زانیی ئەوان بە ئینگلیزی قسە دەکەن. بەو چەند وشەییە ئینگلیزییە لە قوتابخانە ھەر
فیریان بوو و ھیشتا لەبیری نەچوو بۆ، گوتی: "ناوی جاسپەرە."

دایک و باوکی مندالەکان ھەولیاندا مندالەکانیان بەرنە نیو فرۆشگاکەو، کە شوزیە گوتی:
"من بە شوین کاردا دەگەریم."

دەستیشی پان کردەو بەشکم پارەییەکی بدەنی.

ژنە لە سەر خۆ گوتی: "ئینگلیزییەکی باش دەزانی." دراویکی دە رۆپیە دەرهینا و لە
مستی شوزیە نا. ئەو خیزانە کە لە فرۆشگاکە ھاتنە دەرو، دیسان مندالەکانیان بەغاردان
چونەو لای جاسپەر.

یەکیکیان پرسیی: "دایکە دەکری لەگەڵ خۆمان بیبەینەو؟"

ژنە گوتی: "ئەو سەگی ئەو کورەییە."

کورپژگە کە لچی شوپ کردەو و ئەوئەندە لە نزیک جاسپەرەو راوەستا، کە جاسپەر توژیکی لی
کشاو.

کابرا دراویکی دە رۆپیەیی دیکەشی دا بە شوزیە و گوتی: "ئەوئەش بۆ خواردنی سەگە کەت."

ئیتەر ھەمووان سواری ترومبیلەکیان بوون و رویشتن.

شوزیە ئەو رۆژە ھەتا ئیواری لە پشت دەرگای فرۆشگاکە راوەستا، بەلام ھەر چەند رۆپیەییەکی
دیکە دەست کەوت. کالباسیکی کپی و لەگەڵ جاسپەر خواردی. دواي ئەو چۆو لای
کورەکانی دی.

مندالەکان لە گۆرستانی مەسیحییەکاندا دانیشتبوون. ئەوی بە رۆژ سیبەر و فیئک بوو و گژ و
گیایە کەشی بۆ خەوی شەوانە فیئک و خۆش بوو. لە کیلی گۆرەکانەو دیار بوو، زۆربەیان
سەربازی بەریتانی بوونە و بە دەستی ھیندیەکان کوژرابوون. بەلام شوزیە نە دەیزانی لە چ
شەپکدا کوژراون و نە بۆشی گرنگ بوو.

زۆھیر پرسیی: "ئەمڕۆ چۆن بووی؟"

شوزیە بوخچەیی نانە کەیی ھەلینا، بەلام باسی ئەوئەندە دراوہی نەکرد، کە وەری گرتبوو.

یە کێك له مندالەکان چەند پرتهقالێکی هێنابوو. له عاره‌بانەى پیره‌پیاویك دزیبوونی. پێکه‌وه پرته‌قاله‌کانیان خوارد.

زوهیر فەرمانی به مندالەکان دا، له‌مه‌ودوا زیاتر شتی خواردن بێنن، به‌لام هیچی به شوزیه نه‌گوت.

کورپێژگه‌یه‌ك، كه له‌و به‌ری په‌رژینه‌کانی گۆرستانه‌که‌وه راوه‌ستابوو و تووره‌که‌ی زبله‌که‌ی له به‌ر پێی دانابوو، گوتی: "سلاو، ده‌کری منیش بێمه لاتان؟"

زوهیر چوو له‌ی و گوتی: "بۆ ناکری. وهره ئه‌م به‌ره."

شوزیه لێی روون بوو ئاخرییه‌که‌ی چیی لێ دیته‌وه.

زوهیر گوتی: "له پێشدا تووره‌که‌که‌ت به‌ه‌وی ئه‌م به‌ره، بۆ ته‌وه‌ی ئاسانتر سه‌رکه‌وی."

کورپه‌ له‌سه‌ر په‌رژینه‌کانه‌وه تووره‌که‌که‌ی دایه ده‌ست زوهیر. که‌چی هه‌ر گه‌یشته سه‌ر په‌رژینه ئاسنه‌کان، زوهیر پالێکی پێوه نا. کورپه‌ چەند جارێکی دیکه‌ش ویستی وه‌سه‌ر که‌وی، به‌لام ئاخرییه‌که‌ی زانیی زبله‌کانی له‌کیس چوو و ئیتر هیچی پێ ناکری.

مندالەکان بۆ زبله‌ دزراوه‌که‌ تێك به‌ربوون. به‌لام شوزیه نه‌ خۆی تێکه‌ڵ کردن و نه‌ توانیشی له‌سه‌ر ته‌و کورپه‌ بکاته‌وه که‌ لێی درا. ته‌و له‌ زوهیر نه‌ده‌ترسا، پێشی خۆش نه‌بوو له‌سه‌ر که‌س بکاته‌وه و که‌س هۆگری خۆی بکا. چونکه‌ وای کردبا، نه‌ده‌گه‌یشته ده‌ریا.

که‌ هاواله‌کانی له‌ نیۆ کێله‌کاندا هه‌وانه‌وه و خه‌وتن، له‌سه‌رخۆ به‌ جاسپه‌ری گوت: "وه‌ك چۆن من ئاگام له‌خۆمه، ته‌ویش ده‌بی ئاگای له‌خۆی بی."

هه‌موو رۆژی له‌ گۆرستانه‌که‌ ده‌چوو ده‌ری. جار جار جاسپه‌ریشی له‌گه‌ڵ خۆی ده‌برد، به‌لام زۆربه‌ی جارن له‌ سیبه‌ره‌که‌ی ته‌نیشته‌ حه‌وزی شی‌ره‌ئاوه‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ی ته‌و کۆنه‌ گۆرستانه به‌جێی ده‌هێشت و خۆی وه‌شوین کار ده‌که‌وت، یان به‌ خۆپایی سواری شتیك ده‌بوو، یان به‌پێیان ده‌چوو به‌ بازار و شوینه‌کانی دیکه‌ی شار.

ئه‌وه‌نده به‌ کۆلان و شه‌قامی پیشاوه‌ردا گه‌رابوو، که‌ زۆری نه‌برد، هه‌موو شاره‌که‌ی وه‌ک به‌ری ده‌ستی ده‌زانی. ئیتر ده‌یزانی له‌ کام گه‌رێک کاری زیاتر ده‌ست ده‌که‌وی و له‌ کوی ده‌توانی خۆی

بشوا يان ئاويك بخواته وه. زانيي رۇژانه له چ پاركيك دهتواني سەرخەويك بشكيئنى و كام پارك پاسەوانى لىيە و ناھيلى ھەر چاويشى گەرم بكا دەيكاتە دەرە وه. ئەگەر رۇژتيك شانسى ھەبوايە، كاريكى دەدۆزىيە وه، دەنا سوالي دەکرد. وردە وردە ھەموو رۇژي رۇپپە كاني نيو توورە كە كەي پتر دەبوون.

شەويكيان كە ھەر خۇي و جاسپەر لە گۇرستانە كە بوون، گوتى: "لە دەريا نزيكتر بووينەتە وه." ئيتەر توورە كە دراوہ كەي پيشان ئەويش دا. جاسپەر بۇنيكى پيوە كرد و كلكى راوہ شاندا. بەر لە وهى بچيئە وه لاي مندالە كان، ديسان دراوہ كەي لە توورە كە كەي كرده وه و لە بن باخە لييدا شاردىيە وه.

بە جاسپەرى گوت: "خۇ ئيمە ئەو مندالانە نانسين. دەزانين برسى و رەشوروتن و بنيادە مى برسپيش بۇ متمانە نابى. ئەگەر بزائن من پارەم ھەيە، ھەمووم لى دەدزن. وەك چۆن منيش لەوان دەدزم. دەي، بەشكەم لىيان بدزم."

جارجار كورپى ديكەشيان تيئكەل دەبوون يان لە گەليان دەچوونە دەرى. شوزيە تەنانەت ناوى ھەمووشيانى نەدەزاني. ھيچ كەس زورى باسى خۇي نەدەدە كرد. ھەمووان پىيان ناخۇش بوو باسى ھەندى شت بکەن.

شوزيە ئيتەر دەيتوانى، بە زمانى دەرى و پەشتوون و ئوردوو و پاكستانى و ئينگليزپيش بلى: "خيريكم پى بکەن." ئەگەرچى لە سوال بيزار بوو، بەلام رۇژانى يەك شەممە بايى ئە وهى دەبوو بچيئە رستورانتي چيف بەرگەر لە شەقامى جەمرود. رستورانتي چيف بەرگەر، كەوتبووہ لاي زانكوي شارە وه و زياتر بيانىە كان لەوى دەژيان. خەلك لە دەرە وهى رستورانتيە كە رادە وهەستان و لە دەلاقەيە كە وه داواي خواردنيان دەکرد. ھەتا خواردنيشيان بۇ دەھات، خويان بە گەمە و ھەلبەز و دابەزىنە كاني جاسپەر وه دەخافلاندا.

خاوەنى رستورانتيە كەش كەيفى زور بە جاسپەر دەھات. جار جار ھەندى قيمەى بۇ داويشت و دەيگوت: "قەيناكا، ئەمرو تۆزى كەمتر گۆشت لە خواردى مشتەرييە كانم دەكەم. ئەگەر بشزانن، تازە كار لە كار ترازاوہ و من پارەى خۆم وەرگرتووہ."

شوزیه زۆرى پى خۆش دەبوو، كە دەيدى جاسپەر تىر دەبى. خۆشى زۆرى حەز لەو خواردنانه بوو، بەلام نە داواى دەکرد و نە خاوەن رستورانته كەش هيچى پى دەدا.

رۆژانى يەك شەمە پارەى باشى دەست دەكەوت، بەلام نەيدەزانى لە سۆنگەى خواردنەكانى ئەو رستورانته وەيهە يان گەمە خۆشەكانى جاسپەر، يان لە سايهى كليتسه كەى نزيك ئەويۆه. جارى وابوو داهاى سوالكردنەكەى لە كارکردنیش پتر بوو.

ئەوەى دەهاتنە ئەوى، زۆربەى مشتەريى هەميشەيى رستورانته كە بوون، كە شوزيه دەيناسين و ئەوانيش شوزيه يان جاسپەريان لەبىر بوو. زۆربەريان لە پيشدا لە جاسپەريان دەپرسى.

هەميشەش بە ئاواتەووە بوو جگە لە پارە، هەندىكىشى پيتزا بدەنى بۆ ئەوەى بزانى چ تامە. بەلام قەت وا ريك نەكەوت. تەنانەت ئەوانەى هەموو رۆژيش دەياندى، هەر وەك ئەو ژن و ميژدەى بۆ يەكەم جار لە ترۆمبيلە سپيەكەيان دابەزيبوون و لەبەر دەرگاي فرۆشگاگە ديتبوويان، هيچ خواردنيان نەدەدايى.

منداڵەكانى ئەوان جاسپەريان زۆر خۆش دەويست و هەميشە بە زۆرى و بە گريانهووە لە جاسپەريان دوور دەخستنهووە و دەيانبردنهووە مالى.

رۆژيكيان شوزيه بە پياويك گوت: "تكايه پارەيه كم بدەيه."

كابراگوتى: "تۆ پارەت پيوسته؟"

شوزيه بەخۆى گوت: "بە خوا ئەو بنيادەمانە پرسيارى قۆر دەكەن."

بە ئەدەبهووە دەستى برد و وەلامى داو: "بەلى پارەم پيوسته. لە كاريش دەگەرپم."

كابرا دراويكى سەد رۆپيەى داى.

شوزيه ئەوئەندەى پى سەير بوو، وەخت بوو چاوى دەرپەرن. تا ئيستا لە ژيانيدا دراوى ئەوئەندە جوانى بەدەستهووە نەگرتبوو.

كابرا گوتى: "لەگەل من وەرە. كاريشم هەيه بۆت. پارەى پترت وەدەست دەكەوى."

شوزيه گوتى: "مەمنوون. من زۆر بە باشى كارت بۆ دەكەم. جاسپەر وەرە با برۆين."

داهاى ئەو و قەلادەكەى جاسپەرى گرت.

بەلام كابرا دەستى شوزيهى گرت و راىكىشا و گوتى: "لە سەگەكەت گەرى با ليەه بى."

جاسپەر مېراندې. شوزيە داھاتەوہ بۆ ئەوہى ھيۋورى بىكاتەوہ. بەلام كابرآ زۆر توندتر بە شۆستەكەدا ئەوہى بەرەو شەقامەكە و ئەو شويىنە راكيشا، كە ترۆمبيلەكەى لى راگرتبوو.

شوزيە گوتى: "راوہستن. تۆزى راوہستە با جاسپەر ھيۋور بىكەمەوہ."

كابرا رانەوہستا، بگرە توندترىش راىكىشا.

شوزيە قىزاندى: "بۆ ئەزىەتم دەدەى؟"

جاسپەر كە زانى شوزيە نارەھەتە، پەلامارى كابراى دا، بەلام پىاوەكە شوزيەى بەر نەدا.

شوزيە خۆى رادەپسكاند و ھەراى دەكرد: "نا، بەرم دە لەگەلت نايەم."

خەلكىكى زۆر لەوئى كۆ بوونەوہ و پۆلىسىش خۆى گەياندى.

ئەو پۆلىسەى ھاتبووہ پيشەوہ، پرسىى: "ئەوہ چ باسە؟"

كابرا گوتى: "ئەو كورە دزىى لى كرددوم. سەد رۆپىەى لى دزىوم."

شوزيە ھاوارى كرد: "من نەمدزىوہ. خۆى داىمى. دەيەويست بمباتە نىو سەيارەكەى، من نەمويست لەگەلى بچم."

پىاوەكە گوتى: "بىگەرپىن، بزائن سەد رۆپىەكەى منى لە گىرفانىدايە يان نا."

شوزيە پىي خۆش نەبوو بىگەرپىن، چون لەوانە بوو ئەو پارەيەى پىيەتى ھەمووى بدۆزنەوہ.

دراوہكەى لە گىرفانى دەرھىنا و بوئى راداشت و گوتى: "ھا بتدەمەوہ."

يەكىك لە پۆلىسەكان دراوہكەى لى وەرگرت و گوتى: "ئەوہش بەلگە."

شوزيەيان گرت. جاسپەر وەك شىتان وەرى و خۆى بە پۆلىسەكە دادا.

شوزيە زىراندى و خۆى راپسكاند بۆ ئەوہى خۆى قوتار بكا. بەلام پۆلىسەكان، كە گەرەتر و بەھىزتر بوون، خستىانە دواوہى ترۆمبيلەكەيان.

ئەو لە جامە بچوو كەكەى ترۆمبيلەكەوہ چاوى لى بوو، كە يەكىك لە پۆلىسەكان شەقىكى

توندى لە جاسپەر دا. ئىتر ترۆمبيلەكە كەوتە رى و جاسپەرى لە چا وون بوو.

له بنكهى پۆليس پاسهوانه كه ئاماژهى به سهر ميژه كه كرد و گوتى: "گيرفانه كانت هه لپيژه." شوزيه سهيريكي دهوروبهري خۆى و ئەوانى نيو ژووره كهى كرد. كۆمه لێك پياو، كه له پشت ميژى گهوره گهوره دانيشتبوون و چايان ده خوارده وه سهيريان ده كرد. به ژوور سهريه وه باده وه يهك ده سوورا، به لام كهس به دهنگيه وه نه هات. لهو ژووردا ههر ئەو منداڵ بوو. بۆيه له چاو ئەوانى دى خۆى زۆر پى بچووك بوو.

ديسان ئەو قسه يه ي کرده وه، كه له كاتى گيرانيدا كردبووى: "من هيچم نه كردوه." پاسهوانه كه هه مديس گوتى: "گيرفانه كانت به تال بكه. خۆت به تالايان بكه ئەگينا خۆمان هه ليان ده پيژين."

شوزيه به دهستى له رزۆك، ئەو ژه ند رۆپيه يه ي ئەوى رۆژى به سوال پەيدای کردبوو، له گيرفانى ده ره ينان و له سهر ميژه كهى دانان.

پاسهوانه كه، و يه كهى ئەوى - ههر ئەو و يه نه گوڤاره ي پر بوو له گولئى ئه ره ستوڤ خدووس - کرده وه و سهيريكي كرد و ده ستاو ده ست دای به ئەوانى ده وروپشتى و ديسان وه ريگرته وه و دايه وه. گوتى: "ده كرى ئەوه لای خۆت بى."

دواى ئەوه چاوى به به نه كهى مى شوزيه كه وت و پرسى: "ئەوه چيه به ملته وه؟" شوزيه واى نواند گوئى له قسه كهى نه بووه، به لام بى سوود بوو. پۆليس كه ده ستى برد و تووره كه دراوه كهى گرت و له مى ده ره ينانا. ئەو جار زاركى تووره كه كهى کرده وه و هه رچى پارەى تيبدا بوو، له به رده مى خۆى هه لپيژت.

شوزيه سهيريكي دراوه كانى كرد. هه موو ئەو دراوانه ي به خوئى دل پەيدای کردبوون و ده يه ويست به وانه خۆى بگه يه نيته ده ریا.

پاسهوانه كه دراوه كانى به ده ست ماشته وه* و له چه كه مه جه كهى پيش خۆى كردن و له بهر چاوى نه هيشت.

شوزيه گوراندى: "ئەوانه هيه مى منن."

* ماشته وه: رامالين. كه سكدان. كۆكرده وه.

- چى ھىي تۆن؟

- ھەر ئو پارەيەي ھەلتگرت. ئو ھىي منە.

- كورپكى وەك تۆ ئو ھەموو پارەيەي لە كوى بوو؟ ديارە دزيوتە.

شوزيە ويستى خوى بەسەر ميژەكەدا بدا و پارەكەي وەرگريتهو، بەلام زۆر بەرز بوو. پۆليسەكان

زۆر زل و زەبەلاح بوون و پيليان گرت و ھەليانگرت. تاويك دواتر لە ژوورپىكدا خوى ديتەو.

بەسەر شتيكى نەرمدا كەوت. دەسبەجى ھەستاو و پەرژينەئاسنەكانى زيندانەكەي گرت و

ھەولى دا بە زۆرى بەنيوانياندا بيتە دەرى.

ھەراي كرد: "ئيوە بۆتان نيە دراوہكەم لى بستينن. ھەقى ماندووبوونى خۆمە. ھىي خۆمە."

يەكيك لە پاسەوانەكان تۆزىك لەولاي دەستيبەو ھەتۆمەكەي لە پەرژينە ئاسنەكە كوتا. شوزيە

كشاوہ.

- بیدەنگ بە، ئەگينا ئەمشەو خواردنت نادەينى.

پاسەوانەكە خەريك بوو دەپرۆيشت، كە شوزيە ھەراي كرد: "من پارەي خۆم دەويتەوہ."

دەنگيک لە داوہي گوتى: "بيپرەوہ دەي. مەنەپينە. ئاوا توورەتريان دەكەي."

شوزيە ئاوپرى داوہ. ژوورەكە پر بوو لە كور، زۆر بەشيان لەو گەرەتر بوون. ھەندىكيشيان ديار

بوو ھامەتەمەنى خوى يان تۆزىك بچووكتر بوون. ھەموو لەسەر عەرزەكە دانىشتبوون و سەيرى

ئەويان دەكرد. شوزيە ھەروا بە شەق لە پەرژينەئاسنەكانى دەدا. گوتى: "با توورە بن. ئەوان

منيان توورە كرددوہ. بۆچى من نيگەرانى توورەبوونيان ب؟"

- ئاخر تۆلەكەي لە ئيمە دەكەنەوہ.

كەوابوو دانيشە و بیدەنگ بە، ئەگينا خۆمان بیدەنگت دەكەين.

شوزيە لەسەر عەرزەكە تخیل بوو. كورەكان ناچار خويان تۆزىك ۆ كرددوہ، بۆ ئەوہي جيى بكەن.

شوزيە لەسەر خۆ گوتى: "من پارەكەم دەويتەوہ." ئيتەر ئەژنۆي لە باوہش گرت بۆ ئەوہي پيش بە

لەرزىنى خوى بگرى و نەشەيلى گريانەكەي پيژى.

يەكيك لە كورەكان گوتى: "ھيچ بەلگەت ھەيە بيسەلمينى پارەكەتيان لى ستاندووى؟"

يەكى دى پرسىي: "كەست ھەيە بى و بيسەلمينى تۆ پارەت ھەبووہ؟"

شوزیه گوتی: "پاره‌کە‌ی خۆم وەر‌دە‌گرمە‌وہ."

بە‌لام چە‌ند کە‌سێ‌کیان پێ‌ی پێ‌کە‌نین.

شوزیه بە‌خۆ‌ی گوت: "ئە‌وانە‌ منیان نە‌ناسیوہ. پێ‌م پێ‌دە‌کە‌نن، چونکە‌ نازانن من چە‌ندە‌ لاسار و کە‌للە‌رە‌قم."

رۆژ بە‌رە‌و ئێ‌وارە‌ دە‌کشا و توورە‌پیی و نازارە‌کە‌ی شوزیه دە‌بووہ نی‌گەرانی و وەر‌دە‌زی. سروشتی بوو لە‌و ژوورە‌دا نی‌گەرانی و نەر‌حە‌ت بی. ئە‌و‌ی زۆر گە‌رم بوو. هە‌واگۆ‌ری نە‌بوو.

حە‌زی لی بوو راکشی یان لانیکە‌م پال بە‌ شوینیکە‌وہ بدات و لاقی راکیشی. بە‌لام لە‌سەر ئە‌و عەر‌زە چیمە‌نتۆ‌ییە‌ی ژوورە‌کە‌، ئە‌و‌ندە‌ی کۆ‌ری دیکە‌ لی بوو، جیی نە‌دە‌بووہ. زۆری نە‌برد، لاقی تە‌زین و پشتی کە‌وتە‌ ژان.

بۆ‌نی جە‌ستە‌ی پیس و شتی پیسی دیکە‌ش لە‌ ژوورە‌کە‌ گە‌را‌بوو. خە‌ریک بوو پشوو‌ی سوار بی. پێ‌ی سە‌یر بوو ئە‌وانی دیکە‌ چۆن خۆ رادە‌گرن.

بە‌خۆ‌ی گوت: "لە‌وانە‌یە‌ ئە‌و‌ندە‌ لێ‌رە‌ ماونە‌تە‌وہ راهاتوون. هەر وە‌ک چۆن منیش لە‌ گە‌ل بۆ‌نی مەر‌ه‌کان راهاتبووم."

هی‌وای بە‌وہ بوو، ئە‌و زۆر لە‌و‌یدا نە‌میی‌تتە‌وہ.

سەر‌ە‌تا، بە‌ هەر دە‌نگێ‌کی لە‌ دەر‌ە‌وەر‌ا هاتبا، رادە‌چە‌نی. زە‌نگی تە‌لە‌فۆن یان دە‌نگی پێ‌ی پاسە‌وانە‌کانی گۆ‌ی لی بوایە‌، قیت دە‌بووہ.

یە‌کێ‌ک لە‌ کۆ‌رە‌کان پێ‌ی گوت: "بی خە‌م بە‌، بۆ‌ هیچ کۆ‌یت نابە‌ن."

- چووزانی؟

- هەر کە‌س دێ‌تە‌ ئێ‌رە‌، هەر لێ‌رە‌ دە‌میی‌تتە‌وہ. کە‌ منیان گرت، تە‌مە‌نم شە‌ش سالانە‌ بوو. ئێ‌ستا سە‌یرم بکە‌، چیی نە‌ماوہ ریشم بی.

ئە‌وانی دی پێ‌کە‌نین. شوزیه پێ‌ی وابوو سوعبە‌ت دە‌کە‌ن. شووانە‌کانیش جار جار گالته‌یان پێ‌ دە‌کرد. ئە‌وان گالته‌یان پێ‌ دە‌کرد لە‌بەر ئە‌و‌ی دە‌ستو‌پیی سپیلکە‌ و دە‌ستە‌وستان بوو. جاری واش بوو، کە‌ بە‌رانە‌کان لە‌ پشتە‌وەر‌ا لێ‌یان دە‌دا و ئە‌وانیش پێ‌ی پێ‌دە‌کە‌نین.

زۆری گۆ‌ی نە‌دانی. چونکە‌ ئە‌و منداڵانە‌ هی‌چی دیکە‌یان نە‌بوو پێ‌ی پێ‌ بکە‌نن. لە‌سەر هە‌ست بوو، نە‌کا لە‌ روخساریدا ئاسە‌واری ترس بە‌دی بکە‌ن. توورە‌بوون قە‌یناکا، بە‌لام ترس خە‌تەر بوو.

ئە‌و کۆ‌رە‌ی لە‌ تە‌نیشتی‌یە‌وہ بوو، لە‌سەر خۆ گوتی: "ئە‌گەر بنە‌ماله‌کە‌ت پارە‌ بێ‌نن، لە‌وانە‌یە‌ ئازادت بکە‌ن. تا هە‌تایە‌ لێ‌رە‌ نامینی‌یە‌وہ. گۆ‌ییان مە‌دە‌یە‌."

- هيچ بۆم گرنگ نيه. يه كه م جارم نيه ده كه ومه زيندان.

يه كيڭ له كورپه گوره كان گوتى: "جا خو تۆ شه و نده به ته مه نى، كه زۆر شتت كردبى." ديسان هه موويان پيڭكه نين.

شوزيه له كورپه كهى ته نيشت خۆيه وه پرسى: "له كه يه وه ليڙه ي؟"

ئهو جووليه يه كى كرد و ده ستى بو هه ندى هيللى سه ر ديواره كه راداشت. ئه و جار گوتى: "ئهو نيشانانه هيبى منن. هه ر نيشانه يه ك هيبى شه ويڭكه."

ديواره كه زۆرى هيلل و نيشانه پيڙه بو، هه نديكيان هى كورپه كه بوون. شوزيه هيلله كانى ژمارد. كورپه سى مانگ بو له زيندانيدا بو. زۆرى هه ز لى نه بوو هيلله كانى دى بژميڙى.

كورپه به سه ركزييه وه گوتى: "من كه سم نيه. دياره ليڙه نيمه. له شه فغانستانن. ليڙه كار ده كه م و پاره پهيدا ده كه م، بو شه وهى بتوانم له شه فغانستان بچمه ده رى. به لام شه وه كه وتوومه ته زيندانه وه. پۆليس به لڭه ي ليڙم ده وى. به لڭه يه كيشم نيه. ماله كه م بۆردومان كراوه. به لڭه له كوى بيڙم؟ كه واته ده بى هه ر ليڙه دا بم."

يه كيڭ له و كورپه گوره كان بۆلاندى و گوتى: "ديسان خه ريكي گوتنه وهى شه هه قايه ته ي. چه ند جار ناچار بين گوڤى بده ينى. ئيمه ش له تۆ باشت نين."

كورپه ي ته نيشت شوزيه سه برى گوتى: "هه موومان شه فغانين. كورپه پاكستانيه كان ده به نه ژوورىكى دى. بنه ماله ي تۆ له پيشاوهرن؟"

شوزيه هيچى نه گوت. به زۆرى پيشى گريانه كهى خۆى گرتبوو.

تازه تيڭه يشتبوو كه سى نيه ته له فۆن بو بنكه ي پۆليس بكا و سه ر و سوڤاغىكى بكا. كه سى نه بوو له به ر شه و پوول بدا به پۆليس و به رى بدا. ته نانه ت كه سيش نه يده زانى ليڙه دا يه."

خۆى هينايه پيش چاوى، كه هيللى له سه ر ديواره كه ده كيڙشا. هيللى بى برانه وهى شه ديواره كه يان هه موو داگرتبوو و ئيتر هيلله كانى ديكه شيان دا پۆشيبوو.

چۆن ده يتوانى له وه ها شوڤيڤيكي ته سك و تاريكدا ميڤيڤته وه، كه نه شوڤيڤيكي بۆ راكردن هه بوو، نه ريڭگايه ك بچيڤته وه سه ر ده ريا؟ شه به شى هه ره زۆرى ژيانى له شوڤيڤي كراوه دا ژيا بوو و چه ندى هه زى لى بوايه ده رپويشت. به لام ده تگوت ميچه كه له سه ر سه رى شه و راوه ستاوه. چۆن له ويڤدا تاچه تى دينا؟

ته نانه ت بېر ليڤكردنه وه شى تاچه تپرووكين بوو. هه ولى دا له برى بېر كرده وه له و مه سه له يه، بېر له جاسپه ر بكا ته وه. نيڭه رانى سه گه كهى بوايه، ئاسانتر بوو له وهى نيڭه رانى خۆى بى. تاويڭ دواتر پرسى: "ئيه ره

ئاوده ستى نيه؟"

كۆرۈڭ پەنجەى بۇ پشت ژورەكە راداشت، كە تيغەى ديوارىك لە ژورەكەى دابرىبوو.
- بۇنەكەيت بۇ نايە؟

شوزيە لە حالىكدا بە نيو كورەكاندا رادەبرد، هيواى بەوہ بوو، كە دەچىتە ئەوئ، شويىكى تايبەتى دەست بکہوئ كە ھەر خۇئ لەوئ بئ. بەلام ئاودەستەكە ئەوئدە پيس بوو، بۇگەنەكەى مېشكى سەرى دەبرد. بەخۇئ گوت، مەر و مالأت لەوانە خاويرتن. چەند ساتىك پتر خۇئ لەويدا رانەگرت. پاسەوانىك بە سينيەكى پر لە پەرداخى چيمكو و نوردووە نانىكەوہ ھات و گوتى: "ئەوہش نانى شەوتان."

كورەكان وەك ئەو سەگە برسيانەى لە كابولدا زۆر زۆر بوون، پەلامارى خواردەنەكەيان دا. ئەوان پاليان بە يەكترەوہ نا، بۇ ئەوہى نانيان دەست بکہوئ. پاسەوانەكە پىكەنى. شوزيە ھەر چاويشى لە خواردەنەكە نەكرد. پاسەوانەكە دەرگای ژورەكەى دانەخستبوو. ئەوئدەى يەك و دوو شوزيە ھەستا و خۇئ گەياندە بەر دەرگاكە، بەلام پاسەوانەكە پيشى گرت و گوتى: "پيت وايە دەتوانى پرؤى؟"

شوزيە كە خۇئ لە دەستى رادەپسكاند، نەراندى: "من نابئ ليړه بم. من هيچم نەكردوہ." پاسەوانەكە پالى پيوہناوہ بۇ نيو ژوورى و گوتى: "بگەرپيوہ ژوورى." شوزيە بەسەر سينيە چايەكەدا كەوت و ئەو پەرداخانەى ھيشتا كەس ھەلى نەگرتبوون، بەملاولادا بلاو بوونەوہ. ئيتەر دەرگای ژورەكە توند پىكدا درا و داخرا. يەككە لە كورەكان لە قەبرغەى كوتا و گوتى: "تۆ چاي من و برادەرەكەشم رشت. لەمەودوا دەبئ چايەكەى خۇتمان بدەيەى و تۆلەى بکہيەوہ."

شوزيە بە توورەبيەوہ وەلامى داوہ: "من هيچت نادەمئ." كورە گوتى: "مەيدە، جا بزانه لەكۆلت دەمەوہ؟" شوزيە چۆوہ ئەو شويىنەى پيشتر لىي دانىشتبوو. ئەو نە نانى بەش مابوو، نە پەرداخە چايەك. كورەكەى تەنېشتى گوتى: "وہرە. من نانەكەمت لەگەل بەش دەكەم." ئيتەر نانەكەى لەت كرد و لەتېكى بۇ راداشت.

شوزيە باش دەيزانى قەبوولكردنى ئەو چاكەيە، بەو مانايەى، كە دەبئ دوايى تۆلەى بۇ بكاتەوہ و لە لايەكيشەوہ ئەگەر وا بكا، خۇئ كەم كردووەتەوہ. بۇيە، ھەر شانېكى لى ھەلتەكاند. ئەگەرچى برسېشى بوو، بەلام برسېتى لەچا و كيشەكانى ديكە ھەر ھيچ نەبوو.

کورپی ته نیشتی به لیواری په رداخه که هیلیکی دیکه شی له سهر دیواره که کیشا. ته وانی دیکه ش له هیماکانی خوئیانیان زیاد کرد. هه ر ته و کورپه به شوزیه ی گوت: "یه کیش بو تو ده کیشم." تیر له و شوینه ی هیچی لی نه کیشرابوو، هیلیکیشی بو ته و کیشا.

شوزیه چاوکی لی کرد و رووی وهرگیرا.

که پاسه وانه که هاته وه بو کوکردنه وه ی په رداخه کان، چراکه ی ژورور سهریشیانی کوژانده وه. ته و جار به پیکه نینیکی گالته جارانه وه گوتی: "خه ونی خو ش ببینن، کورپنه."

ژوروره که قهره بالغ بوو. منداله کان چندی توانیان راکشان. شوزیه ش هه ر وای کرد، به لام یه کیک له کورپه کان دهستی کرد به ناخ و داخ و نالینی په یتا په یتا و میشک بهر. شوزیه قیت بووه و دانیشته. یه کیک پی گوت: "جا ئیستا سهریشی به دیواردا ده کیشی."

ته و کورپی دهینالاند، ته کانیکي له خو ی دا و سهری به دیواره که دا دا.

- که چراکان داییسین، باشه، به لام که یفی به تاریکایی نایه و ته وه ئیشی هه موو شه ویتتی. توش وه ک ئیمه له گه لی رادیی.

کورپکی دی گوتی: "چند روژیکي دیکه توش وه ک تهوت لی دی."

به دوا ی ته و قسه یه دا چند که س قاقایان کیشا.

شوزیه ماوه یه ک سهری کورپی کرد و دیسان راکشاهه. کیچ به گوینگ و سهر و ملیانه وه ددها. کو لوانه که ی له دهوری خو ی ئالاند، به شکم له کو ل خو یان بکاته وه. به لام تاویک دواتر گه رماکه تینی بو هینا و ناچاری کرد له خو ی بکاته وه.

دهتگوت ته و شه وه نابریته وه و روژ نابیتته وه. هه ندی له منداله کان هاواریان ده کرد. کیچ له پیوه دان نه ده بوونه وه. شوزیه له ترس و په رو شییان خه وی لی نه ده کهوت. هه و لی ددها دلی خو ی بداته وه، که هه موو شتی چاک ده بی. پولیس هه له که ی خو ی لی روون ده بیته وه و به یانی زوو بهری ددهن.

به لام له ناخی دلی خویدا بروای به و قسانه نه بوو. بیستبووی له زیندانه کانی ته فغانستاندا خه لک شوینبزر دهن. له وانه یه له پاکستانیش هه ر وا بی.

زوری بیری جاسپهر کرد بوو. دلی گیرابوو، که ناتوانی بیینی و گوتی له دهنگی هه ناسه کانی بی.

یانی هه ر لیره ده می پیته وه و شیت ده بی؟ یانی ته قلی تیک ده چی و بو تاهه تابه تیشکی خور لی

ناداته وه و له و زیندانه دا ده بی؟ له ته فغانستان گه لیک شیتی دیتبوون، که روژ به روژ پتر تیک ده چوون و شیتتر ده بوون.

چاوی برپییه ئه و کوردهی له تهنیشتییه وه نوستبوو. سهیری سینگی کرد، که پر ده بوو له ههوا و بهتال
ده بووه.

چاوی لیك نا و وای هیئنایه پیش چاوی خوئی، ئه وه جاسپه ره.
ئاخری خهوی لی كهوت.

زیندان بهر چاییه که شی هەر نان و چا بوو. شوزیه دەسبه جی پری دا به شه که ی خوی و بهر له وهی ئەو کورپی مشتومپی له گەل کردبوو، چایه که ی لی بستینی، هەلیقوراند. بەلام تینوویتییه که ی نه شکاند. هەر ئەو کورپه به بۆله بۆل گوتی: "ئەوه هی من بوو."

شوزیه گوتی: "دەبی تۆزی راوهستی تا میز ده کهم، جا هەلیگره وه."

ئەوانی دی پیکه نین. بەلام ئەمجاره به شوزیه پینه ده که نین. کورپه ئامبازی شوزیه بوو، لهو کاته دا پاسه وانه که هاته بهر ده رگای ژوره که و گوتی: "ئاماده بن بۆ چه مام."

هه موو کورپه کان قیت بوونه وه. کورپه ی ته نیشته شوزیه گوتی: "ئاوه که ی سارده. به لام ده چه سیینه وه پیی. سووک ده بین. که ده چینه ده ری، دین و ئاوه دهسته که به سۆنده جوان ده شۆنه وه. هه موو شتی که له پیشووی باشر ده بی. جا ده شییینی."

شوزیه تۆقیبوو. لیی سوور بوو، له وی چه مامی تایبه تی لی نه بوو. خو ئەو نهیده توانی له بهر چاوی ئەو هه مووه کورپه روت بیته وه. دهنه هه موو ده یانزانی ئەو کچه.

ئەوه نده ترسابوو، هەر زهنده قی چووبوو.

کورپه کانی دیکه تاسه بارانه به په رژینه ئاسنه که وه نووسابوون، بۆ ئەوه ی یه که م که س بن، که ده چنه چه مام. ئەوان به کول و کۆوه پالیان به یه کتره وه دهنه و به مست لیکیان ده دا. شوزیه ریی دان بین و برۆن. ئەو له وسه ری ژوره که وه به ته نیا مایه وه و له جیی خوی نه بزوت.

له بهر خویه وه بیری کرده وه و گوتی: "ئه گهر تین و تاقه تی شان و باهو ی باشی بوايه، ده ی توانی به نیوان په رژینه ئاسنه کاندای پروات و خوی رزگار بکا.

پاسه وانه که، باتۆمه که ی له په رژینه کان دا و نه راندی: "ئەو کورپه ی دوینی هاتوه، بیته پیشی."

هه مووان هه رایان کرد: "منم، من دوینی هاتووم."

شوزیه له نیو هاتوه هه راکه دا گویی له دهنگی یه کی که بوو، که به ئینگلیزی قسه ی ده کرد. دوا یی هەر ئەو دهنگه به زمانی ده ری گوتی: "نا، ئەوانه هیچیان هه و نین. کورپی دیکه ی لی نیه؟ ئەو کورپه ی دوینی له بهر رستورانته که گیراوه."

شوزیه ده رپه ری. هه مووانی لادا و خوی گه یانده بهر ده رگا که. له وه به ری په رژینه که وه، یه کی که بوو لهو بیانیانه ی دوا ی کلیسه بۆ ناخواردنی ده هاتنه رستورانته که. ئەو باوکی ئەو دوو کورپه بچووکه بوو، وا جاسپه ریان زۆر خو ش ده ویست.

کابرا پیکه نی و گوتی: "سه گیکی زۆر زیره کت هه یه."

شوزیه خۆی دایه سهر په‌رژینه‌کانی زیندان و به‌ئامازه‌وه‌گوتی، دابیتته‌وه‌شتیکی به‌سرته‌پی‌بلی. ئه‌وجار به‌پارانه‌وه‌به‌کابرای‌گوت: "ده‌بی‌لیرم‌رزگار‌بکه‌ی. ئه‌مپۆ‌رۆژی‌هه‌مامه." کابرا سهرسام‌بوو. شوزیه‌ده‌موچاوی‌به‌میله‌کانه‌وه‌نوساند‌و‌به‌سرته‌گوتی: "من‌کچم." پیاوه‌که‌لیی‌ورد‌بووه‌و‌دوای‌ئه‌وه‌ی‌چهند‌جار‌چاوی‌ترووکاند، که‌وته‌قسه‌کردن‌له‌گه‌ل‌پاسه‌وانه‌که. ئه‌وان‌تۆزیک‌له‌ژووره‌که‌دوور‌که‌وته‌وه. شوزیه‌گوتی‌لییان‌نه‌ده‌بوو‌ده‌لین‌چی، به‌لام‌دیتی‌کابرا‌جزدانی‌پووله‌که‌ی‌ده‌رهینا‌و‌به‌دهست‌و‌ئامازه‌پیکه‌وه‌قسه‌یان‌کرد. که‌دیتی‌کابرا‌دیسان‌جزدانه‌که‌ی‌له‌گیرفانی‌نایه‌وه، به‌ندی‌جه‌رگ‌و‌دلی‌پسا. به‌لام‌کابرا‌دیسان‌جزدانه‌که‌ی‌ده‌رهینا‌وه‌و‌چهند‌دراویکی‌لی‌ده‌رهینا‌و‌له‌مستی‌پاسه‌وانه‌که‌ی‌نا. پاسه‌وانه‌که‌قفلی‌ده‌رگا‌که‌ی‌کرده‌وه. ئه‌وجار‌هاته‌ژووری‌و‌دهستی‌شوزیه‌ی‌گرت‌و‌بردییه‌ده‌ره‌وه. شوزیه‌ئاو‌پیکی‌له‌منداله‌کان‌داوه. هه‌موویان، ته‌نانه‌ت‌کو‌ره‌مله‌وره‌که‌ش‌له‌ودییوی‌په‌رژینه‌کانه‌وه، زۆر‌بچووک‌و‌لاواز‌دیار‌بوون.

کابرا‌بیانیه‌که، دهستی‌شوزیه‌ی‌گرت‌و‌به‌ره‌و‌ده‌رگای‌وه‌ده‌رکه‌وتنی‌پۆلیسخانه‌که‌وه‌پری‌که‌وتن. شوزیه‌هه‌رای‌کرد: "راوه‌سته. ئه‌وانه‌چی‌پاره‌ی‌پیم‌بوو‌لییان‌ئه‌ستاندم." کابرا‌به‌ره‌و‌ده‌رگا‌که‌ی‌ده‌ره‌وه‌ی‌برد‌و‌گوتی: "پاره‌که‌ت‌تازه‌رۆیشته‌وه‌و‌وه‌رنا‌گیریتته‌وه. تا‌په‌شیمان‌نه‌بوونه‌ته‌وه، با‌پرۆین."

شوزیه‌له‌داخان‌ده‌کوئی، به‌لام‌وه‌رووی‌خۆی‌نه‌دینا. هه‌ر‌له‌بنکه‌ی‌پۆلیسه‌که‌چوونه‌ده‌ری، شتیکی‌گه‌وره‌ی‌تووک‌ن‌ئامبازی‌بوو. تووره‌پیه‌که‌ی‌له‌بیر‌چۆه. شوزیه‌به‌دلیکی‌خۆشه‌وه‌له‌سه‌ر‌شۆسته‌که‌له‌ته‌نیشته‌جاسپه‌ر‌دانیشته. ئه‌گه‌ر‌کابرا‌به‌په‌له‌به‌ره‌و‌لای‌ترومبیله‌که‌ی‌نه‌ی‌ر‌دبان، له‌وانه‌بوو‌ماوه‌یه‌کی‌زۆر‌هه‌ر‌له‌وی‌دابنیشی. ترومبیله‌که‌ی‌زۆر‌به‌خیرایی‌شه‌قامه‌قه‌ره‌بالغه‌کانی‌پیشاوه‌ری‌برشی. شوزیه‌سه‌ری‌له‌جامی‌سه‌یاره‌که‌هینابووه‌ده‌ره‌وه‌و‌فینکایی‌هه‌واکه‌ی‌هه‌لده‌مژی. هه‌واکه‌ی‌پی‌خۆش‌و‌تازه‌بوو، هه‌رچه‌نده‌گه‌رم‌بوو‌و‌تژی‌بوو‌له‌دوو‌که‌لی‌سه‌یاره.

کابرا‌پرسیی: "ناوت‌چییه؟"

شوزیه‌سه‌ری‌هیناوه‌نیو‌سه‌یاره‌که‌و‌گوتی: "ناوه‌کچانه‌که‌م‌شوزیه‌و‌ناوه‌کو‌رانه‌که‌م‌شه‌فیک."

که‌سه‌یری‌جاسپه‌ری‌کرد، با‌له‌توو‌که‌کانی‌ده‌دا‌و‌هه‌لیده‌دانه‌وه، پیکه‌نی.

- من‌ناوم‌"تۆم"ه.

- منتان‌چۆن‌دیتته‌وه؟

تۆم دەفریڭکی ئاۋ دایه. شوزیه خواردییهوه و تۆم گوتی: "له سایه سهری ئه و سه گه وه تۆمان دۆزیه وه. دوینی که چوینه وه رستورانته که، جاسپهر هاته لامان. له خه لکه که مان پرسى و بۆمان روون بۆوه چ رووی داوه. زۆر به داخم زوو نه مانتوانی بیین. ئه و ماوه یه ههر لیته ده گه پراین به شکم بتوانین پۆلیس قایل بکه یین بهرت بدهن."

- ئه ی ئیستا بۆ کوی ده چین؟

- باربارای خیزانم، گفتی لی وهرگرتووم، ته گهر توانیم له زیندان بهرت بدهم، بتبه مه وه مالى خۆمان. زۆر زۆری پیی خۆش ده بی ته گهر بزانی تۆ کچی. باشه ئه ی بۆ جلی کورانه له بهر ده که ی؟ شوزیه که وا راهاتبوو متمانه به کهس نه کا، گوتی: "ههر وا ههزم لییه." کابرا پرسى: "بنه ماله کهت هیشتا له ئه فغانستان؟" شوزیه گوتی: "مردوون."

دیسان سهری برده وه ده ری. ئه وه نده له میژ بوو سواری ترۆمبیلی وا خیرا نه ببوو، وه بیرى نه ده هاته وه که ی سوار بووه.

له دلێ خزیدا گوتی: "ته گهر سه یاره یه کی ئاوام هه بوايه، زۆر زوو ده گه یشتمه ده ریا." تاویک دواتر، باياندايه وه نیو گه ره کی زانکو. ئه و شوینه ی دیواره کانی بهرز و دارى گه وره و پر له گوئی پشکووتوی لی بوو. که چه ند پیچ و گه ویکی دیکه یان بری، ئیتر ده نگه ده نگ و هاره هاره که ی سه یاره کانی شه قامی جه مروود نه ده هات. ئاخو له بهر ده رگایه کی به رزی ئاسن راوه ستان. تۆم دابه زى و دواى کردنه وه ی قفلی ده رگا که، ترۆمبیله که ی برده ژووره وه. کوره کان گورج و گوژ خۆیان گه یانده بهر پیتشخانه ی ماله که و هه رایان کرد: "باوکه هاته وه، باوکه هاته وه."

ئیت رایان کرده نیو باخه که یان و به پیل باوکیانه وه چوون.

باربارا به دوویاندا هات. خه ریک بوو به ده سرۆکه یه ک ده ستی وشک ده کرده وه. هات و ده ستی له سه ر شانی شوزیه دانا و گوتی: "وا دیاره تۆم ئاخریه که ی توانیی نازادت بکا. به خیر هاتی بۆ ماله که مان." شوزیه سهری هه لپنا و سه یریکى باربارای کرد. زه رده خه نه که ی گه رموگور و خۆمانه بوو. پیی شک نه ده هات له په روانه ی ده سته خوشکی زیاتر، که سی دیکه ئاوا به روویه وه پیکه نیبی.

باربارا گوتی: "ده بی برسیت بی. مالى چیی زۆره خواردن بۆ کورپیژگه یه کی برسیی وه تۆ."

تۆم گوتی: "مه لئى کورپی برسى، ئه وه مان لی بوو به کچه برسییه ک."

جا به پیکه نینه وه کوره بچکۆلانه که ی گرت و خولاندییه وه.

باربارا سهيرىكى شوزيهى كرد و گوتى: "كچ؟ وهللا باشه. تاخرى تھو ماله لهو ماله پر له نيرينه يه دا، براده ريكم بو پيدا بوو. وهره ژوروه وه. دهبي خاوين بيته وه و شت بخوي. دوايي ده كرى سهربردهى خوتمان بو بگيريه وه."

باخه كه ته وهندهى گوتى رهنگا ورهنگ تيدا بوو، شوزيه چاوى له بهريان هه لئه ده هات. مهل و بالنده له سهر چلووكى داره كان ده يانچريكاند و ده يانچريواند. له وديو تھو ديواره بهر زانه وه، ههر ده تگوت ناسه واريكيش له ريگاوبان و شوينه قهره بالغه كانى پيشا وهر نه ما و ته وه.

كه باربارا تھوى برده ژوروى، شوزيه چاوى زهق بوونه وه. ههر دالانى وه ژوروكه وتنه كهى تھو ماله، لهو ژوروه گه وره تر بوو، كه بنه ماله كهى شوزيه له كابول تيدا ده ژيان. باربارا شوزيهى ژور به ژور ده گيړا و قسهى بو ده كرد: "توم نه ندازياره. پرد دروست ده كا. زياتریش له باكوورى پاكستان. ليژه گريبه ستىكى دوو سالهى هه يه. بنه مالهى ئيمه ش پييان وايه هاتنى ئيمه، تھوى بهو مندالانه وه، كه ريئيه. به لام ئيمه هه زمان لهو بزوزى و گيچه لانه يه."

شوزيه خو شحال بوو، كه باربارا يهك پشوو قسهى بو ده كرد. چونكه سهرى لهو هه مووه سهرودت و سامان و گه نجينه يه سوور ما بوو. شهرميشى ده كرد.

په نجه رهى ژوروى ميوانه كه يان گه وره بوون و به سهر باخه كه دا ده كرانه وه. كورسيه كانيش نهرم نهرم بوون و چهند باليفيكى جوانى رهنگا وره نكيان له سهر بوو. ته له قزيونه كه يان كارتونيكى پيشان ده دا، كه به زمانى ئينگليزى ئاوازيكى شادى ده چرى. كه لوپه لى يارىي منداله كان له سهر عه رزه كه هه لپژا بوون. چونه ژورويك، كه ميژيكى گه وره دارى لى بوو. ده ورانده وره كه كورسيى لى دانرا بوو. باربارا گوتى: "ته وه ميژى ناخوار دمانه."

شوزيه سهيرى تھو هه مووه دهر و قاپانهى كرد، كه له قه فه زه يه كى شووشه ييدا ريز كرابوون. باربارا گوتى: "ته وه ش چيشخانه يه."

چونه ژورويكى گه وره و به ره تاو، كه پر بوو له بوئى خو ش. تھو بوئى، له گه ل وه ژوروكه وتنيدا بوئى هاتبوو. قووتوى خواردنى جوړاو جوړ و شيرينى، زور جوان و ريك له سهر قه فه زه كان ريز كرابوون. ده فريكيش له وى پر بوو له ميوه.

شوزيه هه زى لى بوو له سهر خو سهيرى هه موو شته كان بكا و بوئيان پتوه بكا، به لام باربارا به رده وام ده يگيړا.

له پليكانه كان چونه سهرى. ديسان چهند ژورويكى ديكه ش و كه لوپه لى يارىي مندالان و جلوبه رگى مندالان پهرش و بلاو ببوون. شوزيه پيى له سه ياره يه كى منداله كان نا و باربارا گوتى: "ببووره كه ئيره

ئەوئەندە شپرپۆە. ئەخت و چار دەكەم ئەو مندالانە فیر نابن دواى گەمەكەیان كەلوپەلى یاریبەكەیان كۆ
بەكەنەو و یارمەتیبەكى من بەدن."

ئەجارە ژووریكى زۆر جوان و شینی نیشان دا، كە وردە گۆلى بە دیوارەكەیهو بوو. ئەوى حەمامیك بوو،
"شیرە"ی ئاوەكەى باق و بریقیان بوو و دووشەكەى بە پەردەیهك جوی كرابۆو.

شوزیە بەخۆى گوت: "سەردەمانیك، زۆر لەو پێش، بەر لە بۆردومانەكان، مالى ئیمەش ئاوا بوو."
بەلام پروای نەدەكرد ئەو بیرهوهریى خۆى بى، بەلكو دەتگوت یەكى دى بۆى گپراوئەو.

باربارا گوتى: "بچۆ بن دووشەكە."

فیریشى كرد، چۆن شیرەى ئاوەكە بكاتەو.

- بە دلى خۆت سابوون لە خۆت بە. جلوپەرگە پيسەكانیشت فرى بە ئیرە. شەكى تازەت بۆ دینم
لەبەریان بەكى."

ئەوجار رۆیشت و شوزیەى بەجى هیشت.

شوزیە كە سەیری كرد بە تەنیە و دەتوانى پشوویەك بەدا، دلى خۆش بوو. لەسەر خۆ پەنجەى بە گۆلە
شینەكانى دیوارەكەدا كیشا و بەرى دەستى بە كاشییه لوسەكاندا هیئا.

ئاوینەیهك لەسەر دەستشۆریبەكەو بوو. شوزیە چوو بەر ئاوینەكە و سەیری خۆى كرد.

خۆى لە ئاوینەكەدا نەناسییهو. لەمیتز بوو روخسارى خۆى نەدیتبوو. ئەو ژوورەى لە كابل لەگەل

خیزانەكەى تپیدا دەژیان، ئاوینەى نەبوو. ئەو روخسارەى لە ئاوینەكەدا سەیری دەكرد، بەتەمەنتر بوو

لەوەى لە زەینى خۆیدا بوو. دەموچاوى دریتز ببۆو و رومەتى بە قوولدا چووبوون. ئەو كچە، بۆ شوزیە
نامۆ و غەوارە بوو.

كۆرەكان لە حەوشە كۆرەبوویانە هات و هەرا و قریو. شوزیە گوتى لە زرمەى پى جاسپەر بوو، كە بە

حەوشەكەدا رای دەكرد. جلوپەرگە پيسەكانى داكەند و چوو بن دووشى ئاوەكە. كە شیرەى ئاوەكەى

كۆرەو، ئاوى گەرم بە سەرگیانییدا شۆلاوگەى بەست. سابوونەكە بۆنى گۆلیكى خۆشى لى دەهات. چەند

جاران لە خۆى خشانند و ئەوجار ئەوئەندەى خۆ شوشت، هەتا چلك و چەپەر و بۆگەنى گیانى هەموو

رۆیشت.

كە بە شەلوارى كامیزی ژنانەو چۆو چىشتخانە، باربارا پى گوت: "بۆ ناچییه لای مندالەكان لە

باخى. "؟ شوزیە بەو پاكوخاوینییهى خۆى بووژابۆو. بۆنى خۆش بوو. بۆنى سابوونەكەى لى دەهات.

باربارا پەرداخىكى شیرى سارد دابى و گوتى: "ئىستا شپۆەكە پى دەگا."

شوزیه له گه ل جاسپهر چووه نیو باخه که. ئەو شویڤه ی مندالە کان تییدا گه مه یان ده کرد. یه کیکیان کامیونیککی پی بوو و ئەوی دیکهش داوای ده کرد. مندال پیك هه لپه ژان. شوزیه زوری پی ناخۆش بوو. ههزی لی نه بوو سه بیریشیان بکا. پیی ناخۆش بوو ئەو مندالە جوان و خرپنه نانه بگریین. قومی له شیره که ی خوارد هوه. خۆش بوو. هه ندیکیشی له ده فریک کرد و بو جاسپه ری دانا. یه کیك له مندالە کان هه رای کرد: "راوهسته با من بیده می."

هه ر دووکیان به تاسۆقه وه هاتنه لای. شوزیه هه ر ده کشاوه بو ئەوه ی لییان دوور بی، به لام ئەوان هه ر لیی ده چوونه پییشی.

ئاخری تۆم بانگی هه موانی کرد بچن نان بخۆن و مندالانی له کۆل شوزیه ش کرده وه.

باربارا له پشت میزه گه وره که وه، کورسییه کی ده رهینا و گوتی: "شوزیه، تۆ لی ره دانیشه." قاپیککی زه رد و جوان و جووتی که وچک و چه تالیکی له پییش بوو. له سه ر میزه که، به له میکی پر له مریشک و قاپیک زه لاته ی لی دانرا بوو. باربارا دیسان په رداخیک شیر ی بو شوزیه تی کرد. تۆمیش مندالە کانی برد بو ئەوه ی ده ستیان بشۆن.

باربارا پرسی: "ده زانی به چه تال نان بخۆی؟"

شوزیه سه ری له قاند. زۆریه ی بنه ماله کۆنه کانی ئەفغانستان به ده ست نانیان ده خوارد. به لام شوزیه ده یزانی به چه تال بخوا. سه یری تۆم و باربارای کرد بو ئەوه ی بزانی چۆن ده سه ره به روانکه که له پییش خۆیان راده خهن. ئەویش وه که ئەوانی کرد.

که شوزیه دهستی به خواردن کرد، پیی وا نه بوو قهت تیر بخوا و ده ست له خواردن هه لگری. له پییشدا هه ولی کرد لاسایی ئەوان بکاته وه به چه تال نان بخوا، به لام دیتی ئاوا ناتوانی خیرا خیرا بخوا. بۆیه دهستی خسته کاره وه. بیری له خواردن نه بی، له هه یچ شتیکی دی نه ده کرده وه. باربارا په یتا په یتا قاپه که ی بو پر ده کرده وه و شوزیه ش ده پاشته وه و بۆی گرنگ نه بوو زه لاته بی، مریشک بی یان برنج. که تییری خوارد، بیری له وه کرده وه، هه ندیکیش بو سه به ینی هه لگری. ئەو ده سه ره یه ی پیی بوو، زۆر له بار بوو بو ئەوه. که باربارا قوتووه کی دۆندرمه ی چو کلیتی له پییش دانا، پرسیی: "پیئت ده خوری له وه ش بخۆی."

باربارا گوتی: "له پییشدا ده بی گیزه ره که ت بخۆی."

نا.

تۆم گوتی: "هه ر له تیک."

شوزیه چاویکی له جاک کرد، که به مۆنی، له ته گێزه ریکی له زاری دهنه. باربارا قاپه که ی تهویشی هه لگرت و دۆندرمه ی له جی دانا. شوزیه هه روا چاوی به قاپه چیشته که وه بوو، که باربارا بر دیه چیشته خانه. ته مجار چاوی چوو هه سه ر دۆندرمه که.

زۆر به تام و خو ش بوو. شوزیه قاپه که ی هه لئنا و ته ختی بنیشی لسته وه.

تۆم به کوره که وه که ی گوت: "پۆل، قاپه که ت دانی."

- ئاخو تهویش وای کرد.

- قهینا کا. تو خۆت ده زانی.

شوزیه سوور هه لگه را. هه له ی کرد بوو. له وانه بوو له سه ر ته وه ده ری که ن.

باربارا گوتی: "ژووریکی زیادیمان هه یه، ته ختی خه وتنم له وای بو داناوی. ده ته وای بچین بیینی؟ هه ر کات هه زت لی بوو، ده توانی بنوی."

شوزیه سه ری له قاند و له حالیکدا ده سه ر پ له چیشته که ی له پشت قوونیه وه گرت بوو، له سه ر میزه که هه ستا.

شوزیه دوای شوشتنی ددانی به فلچه یه کی سوور و نوی، ژووره که ی خو ی دی. ته خته خه ویکی باش و به تانی و سه رچه ف و بالیفی بو دائرابوو. باربارا شه که ی خه وتنیشی دایی له به ری بکا. شوزیه له پ هه سستی کرد زۆر شه که ته. باربارا باوه شی پیدا کرد و گوتی: "خه وت خو ش بی ئازیزم. ئیمه زۆرمان پی خو شه له لامانی."

ده سستی شوزیه به ملاولایدا شو پ بپوونه وه. نه یده زانی ئاخو ده بی تهویش باربارا له باوه ش بکا یان نا. ته نانه ت نه یده زانی چو نیش واکا.

باربارا کلیلی کوژاندنه وه ی چرا که شی پیشان دا. جا به جیی هیشته.

شوزیه پریسکه خواردنه که ی له بن ته خته که یدا شارده وه. شه که ی خه وی له به ر کرد و چوو هه سه ر ته خته که و له سه ر سه رچه فه جوان و خاوینه کان راکشا. ته وهنده ی خواردبوو، خه ریک بوو ده ته قی. گیانی شی بو نی سابوونی لی ده هات.

شوزیه له به ر خو یه وه گوتی: "پیم وانیه به یلن له که لئان بژیم. ته گه ر وایی هه موو ماله که یان بو خاوین ده که مه وه. شه وانه ش که هه مووان نوستن، ده چم یاری به له یستوکی منداله کان ده که م. به شکم بچمه قوتابخانه و شتیش فی ر بم. با بزاین چ ده بی."

ئینجا گوتی: "من هیشته ده مه وای بگه مه ده ریا. هیشته ش ده مه وای بچمه فه رهنسا، به لام چ ده بی ته گه ر لیره نه رۆم؟"

شوزیه سه‌ری له‌سه‌ر بالیفه نهرمه که دانا و له‌سه‌رخۆ گوتی: "خۆزگه مامۆستا ویرا ده‌یدیتم." "

زه‌رده‌خه‌نیه‌کی هاتی و خه‌وی لی کهوت.

چهند سه‌عات دواتر به‌خه‌به‌ر هات. گوئی هه‌ل‌خست. که دلنیا بوو هه‌مووان نوستوون، به‌سه‌ری په‌نجه‌ی له‌پلیکانه‌کان چووه‌ خوارئ و چووه‌ نیو چیشتخانه‌که. سه‌تلی زبله‌که پر بوو له‌ شتی باش و خۆش.

شوزیه هه‌لیگرتن و بردنیه‌ سه‌ره‌وه و له‌ بن ته‌خته‌که‌یدا شاردنیه‌وه.

چونکه‌ خوا بزانی که‌ی دیسان برسیی ده‌بووه‌.

ههتا چهند رۆژان ههر ده بخوارد و دهنوست و دهستی له رهش و سپی نه ددهدا. بوخۆشی نه یزانیبوو چهنده ماندووهر له بهههشتدا بوو. له نیو بالندهو گولاندا. ئیتر ناچار نه بوو زبلدانه کان هه لدا ته وه.

هه موو رۆژی له سه ر میژیکی گه وره، سی جهم نانی ده خوارد. له نیوان جه مه نانه کانیشدا، باربارا شتی ده دای بیخوا.

به شوزیهی ده گوت: "به مالی خۆتی بزانه. هه ز ناکه یین نامۆیی بکه ی." شوزیه پرسیی: "ئه و چاکه یه م بو له گه ل ده کهن؟"

باربارا گوتی: "تۆم موو چه یه کی باشی هه یه. هه ز ده کهم له گه لت تۆدا به شی بکه م. ئیمه نافره ته کانی ئه م ماله ده بی ناگامان له یه کتر بی." دیسان باوه شی به شوزیه دا کرد. ئه مجاره شوزیه ش نامیزی له و وه رینا.

تۆم و باربارا به زمانی ده ری شوزیه یان ده دواند، به لام منداله کان ههر ئینگلیزی یان ده زانی. شوزیه گوئی له ههر وشه یه ک ده بوو، ئه وه نده ی له زه یینیدا دینا و ده برد، هه تا جوان فییری گوتنه وه ی ده بوو. به و جوړه رۆژ به رۆژ ئینگلیزییه که ی باشت ده بوو.

که س باسی سبه یینی نه ده کرد. شوزیه ییش پپی خو ش نه بوو پرسیار له سبه یینی بکا. ههر له وان هه ش بوو وه ک نامۆ و غه واره ی سه یر نه کهن و به یه کیک له ئه ندامانی خیزانه که یانی بزانه. شوزیه پپی خو ش نه بوو به وه ها پرسیاریک، وه بریان بیئیته وه که ئه و مندالی ئه وان نیه.

ئاخریه که ی رۆژیکیان شوزیه له خه و هه ستا و هه ستی کرد، ته و او هاتوه ته وه سه رخۆ. له دلێ خۆیدا گوتی: "پیم وایه ئیتر تیر خه و بوومه."

تۆم له سه ر سفره ی به یانی گوتی: "ئه مرۆ چاوت گه ش بوونه ته وه."

شوزیه زۆری پی خو ش بوو ئه وانیش به وه یان زانیوه. گوتی: "پیم خو شه له مرۆوه یارمه تیتان بده م. من زۆر شاره زای پا کوخا وین کردنه وه م."

جاک به زاری پر له هیلکه وه گوتی: "ئیمه کاره که ری کمان هه یه."

باربارا گوتی: "وا حیده له هه فته دا دوو جار دی. ئه و به پا کوخا وینیه که ی ئیره راده گا. ئیوه ش کوپانم، ده بی تۆزیک یارمه تیمان بده ن و که لوپه له کانتان کو بکه نه وه با کی شه یه کمان نه بی."

پۆل دهستی برد و به ری دهستی به ره و لای دایکی راگرت و گوتی: "به دهستم بلێ."

باربارا گوتى: "خۆت دەزانی هیچ كەیفم بەو كارانەت نایە." "ئەو جار رووی لە شوزیە كرد: "ئەو دەش لە فیلمیکەوہ فیتر بووہ." "تۆم گوتى: "دیارە بۆ ماوہیەك دەبى نەھیلین سەیرى فیلم بکەن." پۆل چەتالەكەى وا بە قاپەكەدا كیشا، ھەموو ھیلکەكە پەرش و بلاو بوو. ئینجا یەك بەخۆى وا گریا، شوزیە گوچكەى ئیشا.

شوزیە ئەو دەرفەتەى قۆزستەوہ و ھیلکەكەى ھەلگرت و لەگەل لەتە نانێك لە دەسرەكەى پێچا. پریسكە خورادەمەنیەكەى بن تەختى شوزیە، رۆژ بە رۆژ گەورەتر دەبووہ. ئیتر خەمى نەبوو. ئەگەر رۆژێك تۆم و بارباراش بیانەوى دەریكەن، بۆ ماوہیەكى زۆر خواردنى ھەلگرتووہ. ئیستا ئەوئەندەى خواردن ھەبوو، كە لەوانەبوو بەشى ھەتا دەریاشى بكا.

ئەو رۆژە كە باربارا لەگەل شوزیە خەرىكى شوشتنى قاپ و قاچاغەكە بوون، پىی گوت: "من دوانیوہرۆ دەمەوى مندالەكان بەرمە مەلەوانگە. خۆزگە توانیبامان تۆش بەرىن، بەلام یانەى ئەمرىكییەكان ھەر بۆ خۆیانە. قەیناكا چەند سەعاتێك بەتەنى لە مالمەوہ بەجى بمىنى؟" شوزیە پىی سەیر بوو ئەو پرسیارەى لى دەكەن. ئاخىر ئەو ھەر بەتەنى ژیا بوو. گوتى: "نا، قەیناكا."

شوزیە ئەوانەى دەست بۆ راوہشاندن، ھەتا ترۆمبیلەكەیان لە مالى وەدەر كەوت و دەرگاکیان دوای ئەوان داخرايەوہ.

تازە گەرابۆوہ نیو مالى، كە لە زەنگى دەرگاکیان دا.

باربارا گوتبووى: "دەرگا لەكەس مەكەوہ. ئیمە بۆخۆمان كلیلمان پىیە و دىینە ژوورى." "لە پێشدا بریارى دا بە قسەى باربارا بكا، بەلام دیسان لە دەرگایان دا. خۆى پى نەدەگىرا ھەر وا دانیشى و یەكێكىش لە پشت دەرگاوە چاوەرى بى.

چوو و دەرگاکی کردەوہ. ژنیكى ئەفغانى مندالێك بە باوہشەوہ دەست پان کردەوہ و گوتى: "دەكرى خیرێك بەو مندالەم بکەى."

شوزیە گوتى: "بەلى، چۆن ناکرى. وەرە نیو باخەكە."

ئىتر راي كرده ژورره وه. به لايئونيك بسكويت و ميوه وه گهراوه و داي به ژنه كه. تهوئيش دواي چهند جار سوپاس و پيژانين روئيشت.

به جاسپهري گوت: "چهنده باش بوو."

ديسان چۆوه ژورري. تازه كه لوپه له كاني ياريكردني هه لپشتبوو و خهريك بوو گه مه بكا، ديسان زهنگه كه ليبي درايه وه.

ته مجارهيان پۆله مندالليك بوو، كه ههركام تووره كه به كي زبليان به كوئيان دادابوو. تهوان داوايان له شوزيه كرد، كاغهزيان شتي ئاسنيان بداتي، له تووره كه كانياني بخهن.

شوزيه فكريكي به زهيندا هات. گوتي: "وهرنه ژورري گه مه بكهن."

ههم خواردني دانى و ههم كه لوپه لي يارييشي دا به هه موويان بوو ته وهى گه مه ي بكهن. به لام منداله كان هه نه شيانده زاني ده بي چ له و كه لوپه لانه بكهن. شوزيه سه ياره يه كي قورميش كرد و بهري دا پروا.

چهند جاري ديكه ش له ده رگا درايه وه. ته و جار شوزيه ژنيكي دووگياني له سه ر پي و مانگي هينايه ژورري، بو ته وهى له سه ر يه كيك له ته خته كان و له شوئينيكي فينك و تاريكدا پشوويه ك بدا. په رداخيكي شير به پيره پياويك دا، بو ته وهى له بن سي به ري داريك له باخه كه دا بنوي.

چهند ژن و مندالي ديكه ش هاتنه بهر ده رگا. شوزيه هه مووان بانگ كرده ژورره وه. به هه موواني ده گوت خه ميان نه بي، چونكه خاوهن ماله كه هه زي لييه ده ستي خه لكى بگري. جاسپه ريش به كلكه سووته پيشوازي لي ده كردن.

ته وهنده ي خواردن دانى، ئىتر نه سه لاجه كه هيچي تيدا ما و نه كه وه نته ره كه ش. كه خواردنه كان ته واو بوون، له يستوكي مندالان و جلو به رگ و به تاني به سه ردا دابه ش كردن. چي به رده ست كه وت و پي و ابوو تهوان پيوستيانه پي دان. هه مووان خه ريكي گه مه كردن بوون به له يستوكه كان و له گه ل جاسپه ريش. ميواني به كي گه ره بوو.

باليفيكي دا به ژنيك بوو ته وهى بيخاته به رپشتي. جووته نه عليكي بارباراي دا به ژنيكي ديكه، بو ته وهى سو له دراوه كاني فرى بدا و تهوان له پي بكا. هه مواني شى برده هه مامه كه ي سه ري و

سابوونی نیو قهفهزهکانی پیشان دان بو ئهوهی تهگه پییان خویش بوو خویمان بشون یان سابوونهکان له گهله خویمان بهرن.

که باربارا و کورهکان گهراوه مائی، شوزیه له حمام بوو و خهریک بوو سهری دوو کچۆلهی دهشوست.

منداللهکان، که به سابوون سهر و دهموچاوی خویمان دهشوست و به کهف و توقلهی سابوونهکه گه مهیان دهکرد، کردبوویانه قریوه قریویک، که شوزیه ههر گویشی له هاوار و قیژاندنی باربارا نهبوو. باربارا تهجار وا نهراندی، شوزیه گوئی لی بوو.

باربارا دهینهراوند: "شوزیه، ئهوه چ باسه؟"

شوزیه دهستی گیرابوو و خهریک بوو ئاوی بهسهر و قژی منداللهکاندا دهکرد. ههراي کرد: "من ئهوه له سهرهوهه."

باربارا دهسهجهی خوئی گهیانده حهمامهکه.

شوزیه منداللهکانی له خاوییهوه پیچابوو و گوئی: "سهیرکهن چون خاویین بوونهتهوه."

- تهوانه کین؟ ئهوه چ دهکهی؟

شوزیه پیکهنی و گوئی: "ئیهوه چون یارمهتی منتان دا، منیش خهریکم وا دهکهه."

- یارمهتی؟

- هاتنه بهردهرگا. شتیان پیویست بوو.

- تۆش گوتت بینه ژووری؟

شوزیه نهیزانی بو و دهلی. گوئی: "پیم وابوو پیتا خوش دهبی. خو ئیهوه زور دهوله مهندن، پیم وابوو زوریشتان پی خوش دهبی."

باربارا که ئهوه کچۆلانهی دی ئاویان لی دهچۆرپتهوه، غهزهبی له نیوچاوانی باری و گوئی: "ئهوه کوا جلهکانیان؟"

شوزیه دهستی بو کاسهی دهستشورییه که رادشت. جلهکانی لهویدا خووساندبوون تا دواپی بویان بشوا. دهیهویست منداللهکان له سهرحهفهکان وهپیچی، ههتا جلهکانیان له بهر تاوه بهتینهکهی

پیشاوهر وشک دهبنهوه.

باربارا جله کانی چۆراندوه و دای به شوزیه و گوتی: "بیاندهوه با بیکه نهوه بهریان." ئیتر چوه خوارى.

ئه مجار شوزیه گویى له دهنگیان بوو، که خهريك بوو هه مووی دهرده کردنه دهره وه.

جاك هه رای کرد: "دایکه، یه کیك له سه ر ته خته که ی من نوستوهه."

تاویك دواتر ژنه دوو گیانه که ش فری درایه دهره وه.

شوزیه یارمه تیی منداله کانی دا جلوبه رگه کانیان له بهر بکه ن. ئه مجار به ره و دهرگای دهره وه ی بردن و گوتی: "زۆر به داخه م."

یه کیك له کچه کان گوتی: "به لام هه ر باش بوو. بۆنیکی خوشمان لی دی."

شوزیه سه ییری کردن که چونه کۆلانه که و تووره که زبله کانیان به دواى خویاندا کیشا و بردیان.

باربارا له یستۆک و قاپ و قاچاغه په رش و بلاوه کانی کۆ کردنه وه و گوتی: "بزانه چ گوو کاریه کت کردوهه."

شوزیه داها ته وه قاپیک هه لگری و گوتی: "با منیش یارمه تیت بده م."

باربارا پالیکی پیوه نا و گوتی: "تۆ به گویره ی پیویست یارمه تیت داوم. ئیتر برۆ له باخه که دا دانیشه."

ئیتر گه موگورپی و دلۆقانیه که ی جارن له روخساری باربارادا به دی نه ده کرا.

سه عاتیك دواتر تۆم ها ته وه. شوزیه هیشتا له دهره وه و له نیو باخه که دا بوو، به لام گویى له مشتومرپه که شیان ده بوو.

- هیچمان نه ماوه. خواردن هیچ نه ماوه. زۆر شتی دیکه ش. له جلوبه رگه وه بگره هه تا له یستۆکی مندالان. خه لکی غه واره ی بردوه ته نیو جیوبانه که مانه وه.

دوای تاویک تۆم له گهڵ کورپه کانی هاته دهري. جاك گوتی: "دهچين پیتزا ده کړين". ئینجا رووی قسهی له باوکی و گوتی: "جاسپهر و شوزیهش بهرین؟"

تۆم گوتی: "نا، زوو دیننه وه."

ئیت سواری ترۆمبیله کهیان بوون و رویشتن.

ئهو شهوه ئاخریه کهی شوزیه تامی پیتزاشی چیشت. زۆر خوښ بوو، به لّام سهر سفره و میژه که ئه وهنده کپ و بیدهنگ بوو، چیژی لی وهرنه گرت.

تاویک دواتر، شوزیه گوپی له زیریکهیه کی دیکه بوو. ئه مجارهیان دهنگی یه کیك له کورپه کان بوو. تۆم چوو له لای و دوایی له سهر پلیکانه کانه وهه رای کرد: "شوزیه وهره سهری."

ئهووان له ژووره کهی شوزیه بوون. میرووله ریزیان به رهو بن تهخته کهی ریزیان بهستبوو.

- ئهوانهت بوچی لی ره داناوه؟

- بو ئه وهی شتیکم هه بی بیخۆم، کاتیک که...

- کاتیک که چی؟

- ئه گهر هیچ نه ما بیخۆم.

تۆم دوای بیدهنگیه کی قول گوتی: "دهچم گه سک دینم." گه سکی هینا و خورادنه میرووله تیها لّاوه کانی خر کرده وه. بارباراش تهختی ژووره کهی شوشته وه. شوزیه له گۆشه یه که وه راوهستا و سهیری کردن و له شهرمان بوو به تنۆکیک ئاو.

بو سبهینی، درهنگتر نانی به یانیان خوارد. شوزیه گوپی لی بوو، تۆم چوو بووه سوپه رمارکیت بو کړینی پیداویستی و خواردنی نانی به یانی.

که هه مووان له دهوری میژه که کۆ بوونه وه، باربارا گوتی: "زۆرمان پی خوش ده بی ههندی جلوبه رگت بدهینی، بو ئه وهی که چوویته هۆردو وگای په نابره کان، جلوبه رگی باشت هه بی."

شوزیه په رداخه شیره کهی له سهر میژه که دانا. پی به عه زه وه رهق ببوو.

باربارا گوتی: "وا مه زانه پیمان ناخۆشه لی ره ی، به لّام وامان پی باشته هه ر خیزانه کهی خۆمان بین."

تۆم گوتى: "ئەمىرۆ چوومە لاي يەككىڭ لە برادەرەكانى خۆم. يەككىڭە لە يارمەتيدەرەكان. دەيگوت لە بەشىكى ھۆردووكاگەدا كار دەكا. بەشى تايبەت بە بېوژن و ھەتېوكانە. چەند ژنيك ئەوى بەرپوۋە دەبەن. منداللى تازەش وەردەگرن. بەبى ئەو ھى شتېكيان بوى." باربارا بە خۇشحالېيەو ھە گوتى: "لەوى دەتوانى بچىتە قوتابخانەش. برادەرەكەى تۆم گوتويەتى، تەنانەت خولى فيركارىي پەرسىتارىشيان ھەيە."

شوزيە قىت دانىشتىبوو و چەناگەى بەرز كەردبۆو. ئەو پېويستىي بەو جۆرە سەرىپەرشىتارىانە نەبوو.

باربارا گوتى: "مندالەكان سەگەكەى تۆيان خۇش دەوى. زۆرمان پى خۇشە سەگەكەت راگرين. جگە لەو ھەش، ژيانى ھۆردووكا بۆ جاسپەر زۆر باش نيە."

ئەمجار بە لەبزيكى ناخۇش گوتى: "دەى باشە، ئىستا جلوبەرگى كچانەت دەوى يان كورانە." شوزيە گوتى: "كورانە، تىكايە."

دەستى كەردەو بە خواردىنى ئەو شتانەى لە بەر چاوى بوون. پەيتا پەيتا نانى دەخوارد، چونكە دەريا گەللىك دوور بوو.

كە لە ترۆمبىلەكەى تۆمدا دانىشتىبوو و بەرەو ھۆردووكا دەچۆو، بۆ ساتىك چاوى لە جاسپەر ھەلنەگرت. ھىشتاش جەلكانى ھەر بۆنى سابوونيان لى دەھات. پىياسكەيەكى لە سەر پىيى بوو. دەستىك شەلوارى كامىزى كورانە و ھەندى شىرىنى و قالبە سابوونىكى بچووك و بۇنخۇش و سەيارەيەكى يارىكردنىش، كە ھەر دوو تايەى پىو مابوو و جاك پىيى دابوو.

باربارا و مندالەكان لە مالىو بەجى مابوون. تۆم و شوزيە گەيشتنە جاردەيەك، كە شوزيە ھەر لەو جادەيەو ھاتبوو نىو شار. تۆم ھەموو ھۆش و گۆشى بە جادەكەو بوو و قسەى لەگەل شوزيە نەدەكرد.

شوزيە لەدلى خۇيدا گوتى: "دەتوانم بە شەقىك فرپى دەمە دەرەو. " لەو كاتەدا تۆمى ھىنايە پىش چاوى خۇى، كە لە سەرجادەكە تلۆر دەبىتەو و سەرموقلات لى دەدا. دەيتوانى لە جىيى ئەو سوكانەكە بەدەستىو بەگرى و ھەتا دەريا رانەو ھەستى. لىخوپىن ئەستەمە؟ نا. لە پىشاوەر زۆر كەسى دىتبوو، كە خراپىشيان لى دەخورى و ئەويش ھەك ئەوان.

به لّام نهیده توانی کاری وا بکا. نهیده توانی تۆم بخاته سهر جاده که. ههر وا دانیشتبوو، که له ده رگا سهره کییه که ی هۆردووگای په ناره کانه وه وه ژوور که وتن و چوونه نیو شه قامیکی ههزار به هزار و کۆلانی دیواره قوره کان. که ترۆمبیله که له بهر ده رگای مه کۆی بیوه ژنه کان راوهستا، تۆم گوتی: "ئیره بۆ تۆ باشه. ئیره مندالیشی زۆر لییه. به منیان گوتوو هه و خاتوونه ی لییه بهر پرسه، زۆری پی خوش ده بی بچیته لای."

شوزیه و جاسپهر دابه زین.

تۆم پرسیی: "حه ز ده که ی منیش له گه لت بیم؟"

شوزیه سهری له قانده. پیویست بوو، نه مه گداریی خۆی بۆ تۆم ده رپری. له قوولایی دلشیه وه وای کرد.

که دیتی ترۆمبیله که وه ری کهوت، له دلی خۆیدا گوتی: "تۆم له زیندانیک ئازادی کردم و له زیندانیک دیکه ی خستم."

مندال به ههراوه ریا وه ده رپه رینه ده ری. نه وان ده ستیان له نه ستۆی شوزیه کرد و هه رایان کرد: "شوزیه هاته وه."

جاسپهر کلکی وا راده وه شانده، به حال ده بینرا.

دیسان بۆگه نه ئاشنا و ناخۆشه که ی هۆردووگای بۆ هات. ئیتر بۆنی سابوونه که ی بۆ نه ده هات. چی دیکه بۆنی سابوونی له سهر پیست و جله کانی نه ده کرد.

زارکی جانتا که ی کرده وه و شیرینی و سه یاره و شه لواره کامیزه که ی ده رهینا، به لّام قالبه سابوونه که ی ههر راگرت.

ده بوو نه ویان بۆخۆی هه لگری.

بۆ نه وه وخته ی ده گه یشته ده ریا.

ریز ریز گولئی مۆر و کیلگه به دواى کیلگه دا. ئاسمانیكى سامال و ساو و دره وشاوه. شوینیک، که هەرگیز شتی ناخۆشى لى نهفه ومابوو.

وینەى ئەو دیمەنە ئەوەندە لە گیرفانى شوزیەدا مابۆوه، تەواو گرمۆله و چرچولۆچ بوو.

شوزیە که لە گەل جاسپەر لە بەر سیبەرى دیواریک دانیشتبوو، گوتى: "سەیرە. جاران که سەیری ئەو وینەیهەم دەکرد، دەمتوانى خۆم لەو هەها شوینیک، لە نیو گولەکاندا بەدى بکەم. بەلام ئیستا که سەیری دەکەم، بۆم گرنگ نیە. لە وینەیهەکی درایى گرمۆله بوو پتر هیچ نابینم."

ئینجا وینەکەى نیشانى جاسپەر دا، بەلام ئەو که زۆر جار دیتبووی، هەر سەریشى هەلنەهینا. شوزیە پیتی لە شکستەکەى خۆى نا و گوتى: "دیاره دەبى ئەو مەسەلەیه لەبیر خۆم بەرمەوه. زۆرى دەخایەنى تا پارە کۆ بکەمەوه و هەر ناشزانم ئاخۆ دەتوام سەر لەنوی دەست پى بکەمەوه یان نا. تەنانەت ناتوانم بیریشى لى بکەمەوه. ولاتیکى پر لە وەنەوشە چ سوودیکی هەیه. بلێى و نەلێى هەر کوی گولئی لى بى، درک و ماریشى هەیه."

دەیهویست وینەکە بەدرینى، که جاسپەر سەرى هەلپرى و مپراندى. شوزیە وینەکەى نوشتاندهوه و لە گیرفانى خستەوه.

چاوى برپه دیواره گلەکەى ئەوبەرى کۆلانەکە. لەبەر خۆیهوه گوتى: "ناتوانم لیڤه بژیم. ناتوانم تا دەمرم، هەر سەیری ئەم دیوارانە بکەم."

لەسەر زەوییه که راکشا و لەسەر خۆ به جاسپەرى گوت: "وهره با نهینیهکت پى بلیم. هیشتاش هەزم لییه بچمه فەرەنسا. هیشتاش پیم خۆشه بگەمە دەریا. بەلام ئیتەر پیم خۆش نیە بە تەنى ب. نازانم چ بکەم."

جاسپەر وەلامى نەداوه. هەر بۆنیکی پیوه کرد. شوزیە بەوه سوکنايیه کی هاتى.

کەس لە شوزیەى نەپرسى، لەو دەمەوه لە کوی بووه. مامۆستا ویرا وای گوتبوو. مندالە بچوو کترەکان باوەشیان پيدا دەکرد و دەیانگوت زۆریان بیر کردوو. بە جاسپەریشیان هەر وا دەگوت. لە پيشدا هەزى لى بوو یه کیك هەر نەبى پرسیاریکی لى بکا، بەتایبەتى ئەگەر ئەو کەسە یه کیك لە کورە هاوتەمەنەکانى خۆى بوایه، چونکە سەرى لە شەر دەخورا.

بەلّام دواي چەند رۆژان، وردە وردە توورەھيەكەي دامرکايەوہ و ئەو زۆربەي کاتەکان لە گەرەكەكەدا پياسەي دەکرد و لەگەڵ سوورپاني خۆر، بەر سيبەرەكەي دەگۆري.

مامۆستا ويرا لە وەك جاري جارن، ھەر ئەزىھتەي دەکرد، بەلّام بە شيوازيكى نوي. ئەو ئيدي ھيچ كاريكى بە شوزيە نەدەسپارد. كە شوزيە دەفرە بەتالەكاني ھەلگرت بچي لە ترۆمپاكەي يوئين ئاويان تي بکاتەوہ، مامۆستا ويرا گوتى: "ئازيزم، تۆ ئەمرۆ نا سبەي، ديسان بەرەو دەريا ملي ريگايە دەگري. تين و تاقەتەكەت ھەلگەرە بۆ ئەو دەم."

ئيتەر دەفر و ئامان و گۆزەكاني لي ستاندهوہ و ديارە يەكيك لە كورەكان بچي و ئاوي بيئي. لە پيشدا باش بوو بي كار دەخولاوہ و ئەواني ديكە كاريان دەکرد، بەلّام ئەوئەندەي بي تاقەت و وەرەز بوو، ئيتەر خەريك بوو خۆ رانەگري.

دوو ھەفتەيەك بەسەر ئەو قسانەدا ھاتبوو، كە رۆژيكيان مامۆستا ويرا بە گورگە لۆقە ھاتە لاي شوزيە و گوتى: "تۆ ھەر ليەي؟" پيم وابوو دەميكە رويشتووي. كچيكي زيەرەكي وەك تۆ دەبي زۆر وەرەز بي بەوہي ھەر دانيشي و ھيچ نەكا."

بە شەقاوي گەرە و خيرا، كە ھەر وا دەرويشت، ديسان بەجي ھيشت و رويشت. شوزيە دەرپەري. ھەزي دەکرد ھاوار بكا و شتيك بلي. بەلّام ھيچي بە زەينيدا نەھا بيلي، ھەر بۆيە ديوارەكاني داہ بەر شەق. كەچي ديسان لاقى وەژان كەوت و توورەتر بوو. لە ھەمووشي خراپتر، دوو كور تۆزيك لەولاترەوہ ئاگايان لي بوو.

ئەو كورنە، كە وايان دەنواند خەريكى توپينن، بەلّام لەبري توپ گەمەيان بە بەرديك دەکرد و دەستيان لە ياربيە كەيان ھەلگرت و تەواو پي پيكنەين.

شوزيە ھەراي كرد: "چا و لە چي دەكەن؟ وەختيک ئەو ھەمووہ كارە ھەيە، بۆ ياري دەكەن؟ بۆچي كاتەكانتان بە فيرۆ دەدەن؟ خۆ دەبينن ئەو دەبە و گۆزانە بەتالن. دەي بيانبەن پريان كەن و بيانھيننەوہ. ھەر دەبي پيتان بليين؟"

شوزيە بەدەم قسەكردنەوہ، جار بە جار پتر ليسان چووہ پيشي. ئەوئەندەيان لي چووہ پيش، ھەتا لە دوا قسەدا بەسەرياندا گوراندي. كە بيئەنگ بوو ھەناسەيەكي بيتەوہ بەر، كورەكان دەرپەرين

و رایان کرد. دەسبەجی دەفرە بەتالەکانیان ھەلگرت و بەرەو تروومپای ئاوهەلینجانە کە رویشتن.

شوزیە بە جاسپەری گوت: "پیت خۆش بوو؟"

ئەمجارە بە چاویکی دیکەوہ سەیری دەوروہەر و شوینەکە ی کرد و گوتی: "مامۆستا ویرا پیتی وایە ھەر خۆی دەتوانی کاروبارەکان راپەرینی. بەلام لیڤرە ئەو ھەمووہ کارە ھەییە و نەکران. ھەر کاریکی ئەو پیتی بکری، من سەد جار لەو باشتری دەزانم. وەرە با پرۆین."

کەوتە ری و رویشت. بەلام ئاگای لی نەبوو جاسپەر لە جیتی خۆی نەبزووتووہ. ئەو خۆی خستبووہ سەر پاشوان و سەیری شوزیە دەکرد.

شوزیە داھاتەوہ و گوتی: "ئاوا سەیرم مەکە. ئیمە دەچینە دەریا. دەچینە فەرەنساش. لەویوہ نامە ی بۆ مامۆستا ویرا دەنووسین و دەلین چەندە خۆشحالین کە لەو دوورین، بەلام وەختیک دەرۆن کە خۆم بلیم، نەک ئەو. منیش جاری نامەوی پرۆم."

بەو جۆرە شوزیە سەری خۆی خافلانڈبوو، بەلام ئەم جارەیان بۆ ئەمر و فەرمانی مامۆستا ویرا نەبوو، بەلکو ھەندی نەخشە ی بۆ خۆی کیشابوو. بۆ مندالە بەتەمەنترەکانی دانابوو، بچنە بەشەکانی دیکە ی ھۆردووگاگە، بۆ ئەوہی تەختە، لوولە یان ھەر شتیکی دیکە ی لەوانەبوو بە کاریان بی، بدۆزنەوہ و بیھینن.

مندالە بچووکتەرەکانیشی کو کردەوہ و خولیکی بۆ دانابوون. بە وردکە بەرد فیڤری بیرکاری دەکردن. پیتی دەگوتن: "روژیک دی، ئیوہ دەبی کار بکەن. بەلام ئەگەر حساب و ژماردن نەزانن، نازانن بەرپرسە کەتان فیلتان لی دەکا یان نا."

وەختیک نۆرە ی شوزیە دەھات بۆ ئاوهینان، سەری عەمباریشی دەدا، بۆ وەرگرتنی بەشە ئارد و رۆنەکیان. بەلام ھەمیشە ھەولی دەدا خۆی لە مامۆستا ویرا لا بەدا. مامۆستا ویراش کاری بەسەرییەوہ نەبوو.

تەنانەت برادەرێکیشی دۆزییەوہ. فەرزانە، کە ھەر چەند سالیک لەو مندالتر بوو، تازە ھاتبووہ گەرەکی بیوہژنەکان. فەرزانە پیشتر، لەگەل پووری لە بەشەکە ی دیکە ی ھۆردووگاگە دا دەژیا.

دوای مردنی پووری، مامۆستا ویرا ھینایە ئەوی، چونکە کەسی نەبوو ئاگای لی بی.

فەرزانە بە شوزىيە گوتتۇ: "پوورى خۇم نەبوو. پوورىكم ھەبوو، بەر لەوھيان مرد. دوايى لەگەل چەند كەسىكى دىكەدا ژيام. بەلام ئىستا زۆر خۇشخالم ھاتوومە ئىرە. ھەر نەبى ئەو ھەموو مندالەي لىيە و ئەگەر يە كىشيان بىرى، ناچار نىم بچمە شوينىكى دى." " كە شوزىيە بۇ كارىك لەو شوينە دەچووە دەرى، فەرزانەشى ھەر لەگەل بوو. شوزىيە پىي خۇش بوو برادەرىكى پەيدا كىردووە. دەتگوت دىسان پەروانەي دۆزىوھتەوہ.

لە ھۆردووكاگەدا ھەموو شتىك خەرىك بوو لىك دەترازا و بلاو دەبوو. تەنانەت خەلكەكەش وا بوون. ھەموو رۆژى ژمارەي ئەو پىاو و ژنانەي لە بن دىوارەكان لە سەر شەقام رىزيان دەبەست و چاويان دەبىيە شوينىك، پتر دەبوو. ھەندىك ھەر لەبەرخۇيانەوہ قسەيان دەكرد. ھەندىكيان ئەوئەندە خەمبار ديار بوون، شوزىيە نەيدەزانى ئاخۇ رۆژىك بللى بتوانن پى بكنەنەوہ يان نا. بەردەوام لەبەر خۇيەوہ دەيگوت، دەبى بچىتە ئەوى، بۇ ئەوہى وەك ئەوانەي بەسەر نەيە. دىوار و شەقامە قورپنەكان، دەتگوت گەرماكە لەخۇياندا رادەگرن. دواي نيوەرپىيەكى زۆر گەرم فەرزانە گوتى: "چەندەرم گەرمايە. دەللى لە تەندوورىان خستووم و دەپىشىم."

كزە بايەكىش چىيە نەدەھات. ئەوان لە شوينىكى فىنكتر و دوورتر لەوانى دى دانىشتبوون. بەلام بۇ ئەوہى بچنە ئەو فىنكايىيە، ناچار بوون خۇ لەبەر بۇگەنى زەلكاوەكەش راگرن. ئەگەرچى دىسان ھەر بىسوود بوو و گەرماكەش ھەر ھەبوو. ھەوا گەرمەكە، مندالە بچووكەكانى گرینۆك و لاسار كىردبوو. زۆربەيان زگيان ژانى دەكرد. ئەوى بەردەوام دەنگى گريانى لىوہ دەھات.

شوزىيە گوتى: "ھەواي دەريا لەوانەيە زۆر فىنك بى."

فەرزانە پرسىي: "دەرياي چى؟"

- دەرياي عومان. تەنىشت شارى كراچى. ئاوەكەي دەچىتە نىو ئوقيانوسى ھىند.

- ئوقيانوس چىيە؟

شوزىيە تۆزى بىرى كىردەوہ و گوتى: "ئوقيانوس... واتە ئا، ئاويكى زۆر زۆر لە شوينىك پۇنگى خواردبىتەوہ."

فەرزانە بریك بیدەنگ بوو. ئینجا گوتی: "ئەم ھۆردووگایەش ئۆقیانووسیکی تیدایە. ئەمشەو
کە ھەواکەمی فینکتر بۆ، دەتەبەم بۆ ئەوی. لەوبەری ھۆردووگاگەوہیە، کە لەگەڵ پوورم لەوی
دەژیام."

دوای ئەو منداڵ خەویان لێ کەوت. تەنانەت ئەگەر مامۆستا ویرا لە گۆشەییەکی دیکە
ھۆردووگاگەشەوہ نەراندبای و ئەمری کردبا، باش بوو ئەوانی دیکە گوێیان لێ نەدەبوو.
ئەو شەوہ فەرزانە شوزیە بردە شوینیک، کە ھەسیلکی چوارگۆشەیی چیمەنتۆکراوی لێ بوو.
دریژایی ھەر بەریکی ھەسیلکە لەوانەییە سی مەتریک دەبوو. پەر بوو لە ئا، بەلام ئاویکی پەر لە
زبل و زال. تەختی بنەکەمی سەوز و پیس ببوو و میشوولە و تەپۆ و جەرگانەوہر پۆل پۆل لەسەری
دەخولانەوہ. فەرزانە گوتی: "ئەوہ ئۆقیانووسە کەمانە."

شوزیە سەیری ژنیکی کرد، کە سەتلە ئاویکی لێ ھەلینجا و لەگەڵ خۆی بردی. شوزیە گوتی:
"ئەوہ ئۆقیانووس نیە. ئۆقیانووس ھەتا چاوەتەر دەکا، ئاوە. زۆر زۆر قوولە و شین دەچیتەوہ
و بۆنیکی خۆشیشی ھەیە. ئەوی ئەو شوینەییە وا من دەمەوی بچم."
فەرزانە گوتی: "منیش ھەزم لێیە بێم. منیش بەرە."

- ناتوانم بتەبەم. زۆر دوورە. جگە لەوہش من خۆم بە ھەزار زەحمەت دەگەمە ئەوی. ئەگەر
بگەمە دەریاش، دیسان ھەر راناوەستم و دەرۆم. من نامەوی کەس لەخۆم بار بکەم. چۆن تۆش
بەرم.

فەرزانە پشتی لە شوزیە کرد و گوتی: "پێویست ناکا کەس من بەری. بەتەنیش دەتوانم بچم."
ئیتەر ملی ریی گرت و رویشت. شوزیەیی سەیری کرد. فەرزانە سەری قیت راگرتبوو، بەلام شوزیە
دەیزانی دلێ شکاندووە.

بەجاسپەری گوت: "پێم وایە باشتر بوو پێی بلینم، ئەویش دەبەم. خۆ درۆشم دەکرد، بەلام ھەر
ھیچ نەبی دلیم خۆش دەکرد. جاری وایە خۆشم نازانم چ بکەم باشە."
شوزیە بە شوین برادەرە کەیدا رای کرد و گوتی: "زور باشە تۆش دەبەم. پێکەوہ دەچینە دەریا."

شوزیه خۆی باوهشیین دهکرد، بهشکم ئەو مێش و مهگهزانهی له دهموچاوه ئارهقه کردوووه که ی دهنیشتن، دهربکا. ئەوانه ی له دهووروبه ریشی بوون، ههر وایان دهکرد.

ئەو پیاوه ی له لایه وه بوو، گوتی: "ههر جارێکی دێینه ئێره، ئەو هه مووه ماتل ده بین. ههر ده لێتی هیچ کاری دیکه مان نیه. من ده بی برۆم له کار بگه رێم."

شوزیه پرسیی: "لێره کاریش ده ست ده که وی؟"

کابرا وه لآمی داوه: "له نیو پیشاوه ر هه یه."

شوزیه دیسان مێشه کانی ده رکرد و خه یال بر دیه وه. ئەو ئیتر هه زی لی نه بوو بچیتته وه پیشاوه ر. ئەوان له گه ل سه دان که سی دیکه له ته نیشت عه مباره که ی ناوه ندی هۆردووگا دانیشته بوون و چاوه ری بوون به شه ئارده که دابه ش بکری. له مامۆستا ویرای پرسیبوو: "ناکری ئیواری بچم وه ریگرم؟"

- نا، تا ئەو کات ئیتر تارد نامینی. ده بی له وی بین، ههر هات، به شی خۆمان وه رگرین.

یارمه تیده ره کان به کامیۆنی گه وره ئاردیان دینا. به ره به ری ئیواره بوو، که یه کیك له پاسه وانه کان به خه لکه که ی گوت: "ئه مرۆ ئارد نایه. برۆنه وه."

کابرایه ک هه رای کرد: "یانی چی ئارد نایه؟ من خۆم له پشت په نجه ره وه دیتم. من ده بی منداله کانم تیر بکه م."

که شوزیه گه راوه و مه سه له که ی بو مامۆستا ویرا گێراوه، ئەو گوتی: "چه ند رۆژیکی دیکه ش به بی ئارد خۆ راده گرین."

شوزیه به پارانه وه وه پرسی: "باشه چۆن؟"

ئینجا دیمه نی که نتۆر و سه لاجه پره که ی تۆم و باربارای هاته وه پیش چاوی، به لآم هه ولی دا بیری لی نه کاتنه وه و گوتی: "ده بی له جیه ک سکا لا بکه یین."

مامۆستا ویرا گوتی: "شتیک ههر ده که یین."

به و جۆره کۆتایی باسه که ی برییه ه. مه به ستی ئەو له "شتیک ههر ده که یین" ئەوه بوو، که متر بخۆن.

كۆتايى ھەفتەى دواتر كە نۆرەى دابەشىنى ئارد بوو، شوزىيە چۆۋە غەمبار. بەلام ديسان ھەر
ۋەك جارى پيشوو، بە دەستى بەتال گەپراۋە شوينى بېۋەژنەكان.

ئەو رووداۋە ھەفتەى دواترىش ھەر دووپاتە بۆۋە. شوزىيە شەكەت و برسى و داماو گەپراۋە و بە
بۆل بۆل بە مامۆستا وىراى گوت: "دەبى بچمەۋە شارى. لانىكەم لەۋى دەتوانم كار بگەم و
شتىك بگرم و بىخۆم."

مامۆستا وىرا گوتى: "ئەى چۆن دەتوانى بېھىنىيەۋە ئىرە. ھىچ بىرت لى کردوۋەتەۋە؟

- جا بۆ بېھىنىمەۋە ئىرە؟ خۆ من مشوورخۆرى ئەۋھەموۋە خەلكە نىم.

- بۆ نى. ھەى. منىش ھەم. ئىمە كە دوو دەستى ساغ و دوو پىي ساغ و دوو چاۋى ساغمان
ھەيە، ئىمە كە مېشكمان باش كار دەكا، بەرسيارين لە ھەمبەر ئەۋكەسانەدا كە ئەۋانەيان
نىە.

شوزىيە گوراندى: "دەى ۋەرن با شتىك بگەين. ئەۋى لىرەن ھەموو برسین و ئىمەش بە دوو پىي
ساغەۋە دانىشتووین و ھىچ ناكەين."

مامۆستا وىرا ۋەلامى داۋە: "من چوۋمەتە لای بەرپۆۋەبەرى ھۆردوۋگا. ھىچى دىكەمان پى
ناكرى. ئەۋ يارمەتيدەرانەى ئاردمان بۆ دىنن، دەبى بە كۆمەگى خەلكى دىكە ئەۋ كارە بگەن.
ئىستا ئەگەر پارەيان نەبى، بەچى بىكرن؟"

- بەلام غەمبارەكە ئاردى تىدايە. ھەر ۋا لە غەمبارىيان کردوۋە و نايدەنە كەس. من خۆم لە
پشت پەنجەرەكەۋە دىتم.

- ديارە بەشى خەلكىكى دىكەيە.

- ئەى ئىمە دەبى لە برسان بمرين؟

- من پەيوەندىم بە رىكخراۋەكانى دىكەشەۋە کردوۋە. دلىيام فريامان دەكەون. ھەتا ئەۋ كات
دەبى خۆ راگرين.

شوزىيە بە توورەبىيەۋە پىي لە غەرزى ۋەژاند و رۆيشت.

به لّام دوایی، وهبیری هاته وه که چۆن په لاماری زبلدانی هۆتیله کهیان ده دا و شتیکی به زهینیدا هات. به فهرزانهی گوت: "پاسه وانه کان هەر ئاگیان له ده رگاکه ی پیشه وهیه. ئاگیان له ده رگای پشته وه نیه. زۆر ته وه زه لن. تاقه تی ئه و بیان هەر نیه."

نه خشه یه کی کیشا. بۆ رایه راندنی نه خشه که ی پیویستی به کورپه گه وره کانی گه رپه که ش هه بوو. هه مووان گوتیان باشه. چونکه برسییان بوو.

به ره بهری به یانی، له گه رپه که که یان هاتنه ده ری. تازه رۆژ ببۆه. جاسپه ریشیان له گه ل بوو. هیچ کام له سه ره رشته کان ئاگیان له رۆیشتنه که یان نه بوو.

فهرزانه و یه کی که له کورپه منداله کان چوونه لای ده رگای پیشه وه ی عه مباره که. وایان دانابوو، ئه وان به قسه کردن سه ری پاسه وانه کان بخافلینن، بۆ ئه وه ی منداله کانی دیکه له ده رگای پشته وه را بچنه نیو عه مباره که. شوزیه به چه قویه که له چیشتخانه که هه لیگرتبوو، هه رچۆنیک بوو په نجه ره که ی کرده وه. تاویک دواتر ئه وان فهرده ئارده کانیان هی نایه بهر په نجه ره که و له وی خستیانه نیو ئه و عاره بانه بچوو که ی له گه ل خۆیان هی نابوو یان.

هەر نه یزانی ئه و مه سه له یه چۆن درزی کرده ده ره وه. وهبیری نه ده هاته وه له نیوان گه رپه که ی خۆیان و عه مباره که دا که س ئه وان ی دیتی. به لّام دیار بوو خه لکیکی زۆر له هۆردوو گاکه دا، هیچ کاریکیان نه بوو جگه له وه ی چاویان به سه ر خه لکه وه بی.

عابه رانه ی منداله کان نیوه ی پر ببوو له فهرده ئارده، که پیاویکی به ته مه نیان لی قوت ببۆه. ئه و کابرایه که ده هی نده ی منداله کان ده بوو، پالیکی پیوه نان، بۆ ئه وه ی چیی ئارده رایدا و بیبا.

منداله کان خۆیان به عاره بانه که وه هه لّو اسی بۆ ئه وه ی نه هی لن.

له ده نگه ده نگ و زه نازه نای منداله کان، پاسه وان زانیان و به ره و ئه وی هاتن. خه لکیکی زۆریش به گورپه ی پاسه وانه کان به ره و ئه وی هاتن.

هەر ئه وه نده ی یه ک و دوو، حه شامه تیکی زۆر کۆ بوونه وه. هه موو پالیان به یه کتره وه ده نا، بۆ ئه وه ی بگه نه بهر په نجه ره که و بچنه نیو عه مباره که. حه شامه ته که جار به جار پتر و پتر ده بوو. یه کدا به دوو بوو به هه را.

ژماره‌یه‌کی زۆر له برسی و بیه‌یواکان، له ده‌وری عه‌مباره‌که شه‌پۆلی ده‌دا. شوزیه‌ نیگه‌رانی فه‌رزانه و ئه‌و منداڵانه‌ بوو، که له‌گه‌ڵ خۆیدا هی‌نابوونی، نه‌شیدۆزینه‌وه. خه‌لکه‌ به‌ته‌مه‌نه‌که، برسی و تووره‌ پاله‌په‌ستۆیان بوو. هه‌موو وه‌ک کی‌ویان لی‌ هاتبوو.

گوهره‌ و پاله‌په‌ستۆکه‌ خه‌ستتر بۆه. خه‌لکه‌که‌ به‌ داران به‌ربوونه‌ ده‌رگای عه‌مباره‌که‌ و چون بۆیان نه‌ده‌کراوه‌، پالیان به‌ یه‌کتیه‌وه‌ ده‌نا.

هیشتا فه‌رده‌ ئاردیك به‌ ده‌ست شوزیه‌وه‌ مابوو. فه‌رده‌ ئارده‌که‌ی وه‌ک قه‌لغان له‌ پێش خۆیه‌وه‌ راگرت و ویستی له‌ نیو‌ هه‌شامه‌ته‌که‌ بجیته‌ ده‌ره‌وه‌، که‌چی کابرایه‌ک رایکی‌شا. شوزیه‌ سه‌ری هه‌لینا. کابرایه‌ک بوو دوو هی‌نده‌ی ئه‌و. ده‌یویست ئارده‌که‌ی لی‌ بستینی. به‌سه‌ریدا نه‌راندی:

"من ده‌بی‌ منداڵه‌کانم تی‌ر بکه‌م."

شوزیه‌ش گوهراندی: "ئه‌ی پی‌ت وایه‌ من بۆجیمه‌؟"

کابرا که‌ له‌و به‌هی‌زتر و گه‌وره‌تر بوو، ده‌ستی هه‌لینا و مستی‌کی له‌سه‌ری شوزیه‌ راکی‌شا. شوزیه‌ که‌وت و چاوی لی‌ بوو که‌ پیاوه‌که‌ فه‌رده‌ ئارده‌که‌ی برد.

ویستی هه‌ستیته‌وه‌ و به‌دوویدا غار بدا. ویستی وه‌ک چۆن ئه‌و به‌ عه‌رزیدا داوه‌، ئاوا به‌ عه‌رزیدا بداته‌وه‌. ده‌یویست ئه‌و ئارده‌ی لی‌ بستینیته‌وه‌، که‌ پی‌ویستی بوو بۆ ئه‌وه‌ی زگی خۆی و هاوڕی‌کانی پی‌ تی‌ر بکا. به‌لام نه‌یتوانی. ئه‌و هه‌روا له‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌ که‌وتبوو و سه‌یری لاقی ئه‌و خه‌لکه‌ وه‌زاله‌هاتوو‌ه‌ی ده‌کرد، که‌ به‌لایدا رایان ده‌کرد.

زۆریه‌ی فه‌رده‌ ئارده‌کان له‌و تی‌که‌هه‌لچوونه‌دا دران. ئارد به‌ده‌ست خه‌لکه‌وه‌ ده‌خولانه‌وه‌ و ده‌رژایه‌ عه‌رزى. زه‌وییه‌که‌ی ئه‌وی، وه‌ک زه‌ویی زستانانی کابول سپی ببوو.

که‌س ئاو‌ریشی له‌ شوزیه‌ نه‌داوه‌. خه‌لکه‌که‌ به‌ په‌له‌په‌ل به‌لایدا تی‌ده‌په‌رین. ئه‌و په‌یتاپه‌یتا خۆی لاده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی وه‌به‌ر پی‌یان نه‌که‌وی. که‌ خه‌لکه‌که‌ پی‌یان لی‌ ده‌نا، ده‌تگوت پی‌ له‌سه‌ر کۆته‌ره‌ داریک داده‌نین، نه‌ک له‌سه‌ر بنیاده‌می‌ک.

که‌ه پیاوی‌کی قه‌له‌وه‌ی قورس و زه‌به‌لاح پی‌ی له‌ لاقی شوزیه‌ نا، گوئی له‌ قرچه‌ی شکانی پی‌ی خۆی بوو. یه‌ک به‌خۆی هاواری کرد، به‌لام که‌س گوئی له‌ ده‌نگی نه‌بوو.

زه بريکي دیکه شی بهر سهري کهوت و ئیتر دنیای له پيش چاوی رهش بوو. ههروا بیهوش بوو، که جاسپهر دۆزییه وه. جاسپهر هاته ژور سهري شوزیه و ههر کهس لیي نزيك بووبایه ته وه، پیي دهوهری و راوی دهنه. ئه وه له نیو ئه وه خه لکه تووره یه دا، شوزیه ی ده پاراست.

شوزیه لای و ابوو سه‌ری که وتووته نیوان چەند بەردەوہ. دەنگەکانی دەوروبەری خۆی نەدەناسیەوہ. ھەولێ دەدا چاوی ھەلێنی، بەلام ھەر ئەوئەندە تەوانی یەکیکیان ھەلێنی. بەو تاقە چاوەش ھیچی نەدی. ئەو تۆزە لەخۆنووسانەش* ماندووی کرد و دیسان بە چەقی تاریکیدا رۆ چوو. دوای ئەو تەوانیی پتر ھۆشی بەخۆیەوہ بی و نووزەییەکی بی. سینگ و سەری زۆر ژانیان دەکرد، بەلام روون نەبوو چیی بەسەر ھاتووہ. زاری کردەوہ و نووزەییەکی لی ھات و دیسان لەھۆش چوو.

- شوزیە.

گوئی لە دەنگی یەکیک بوو وەك لەو سەری تونیلێکی زۆر دوورەوہ بانگی بکا.

- شوزیە.

ئەمجارە تونیلەكە كورتتر ببۆوہ.

- زۆر باشە، شوزیە. ئیتر دەبی ھەستی.

دەنگیکی ئاشنا بوو، بەلام مێشکی ئەوئەندە خاوبوو، بۆی نەدەچۆوہ سەر یەك.

- شوزیە، ھەستە، ھەول بەدە بیھۆش نەبی.

ئەم قسەییە، کاری تێکرد و وای لی کرد تۆزێك لەو وەر و کاسبوونەیی بیتە دەر.

- چی؟

مامۆستا ویرا گوتی: "تۆ لە خەستەخانەیی. زەبریكت پی کەوتووہ، بەلام شتیکی وا نیە.

مەترسە. زۆر زوو دێیەوہ ناو تیمەكە."

دەنگە شادەكەیی ئەو گوئی شوزیەیی دیشاند. لەسەر خۆ و بە دەست پی گوت برۆا.

مامۆستا ویرا دەستی شوزیەیی لە نیوان ھەر دوو دەستە بەھیزەكەیی خۆی گرت و گوتی: "نا،

پیویست نیە سوپاسم بکەیی."

شوزیە تۆزی دلنیا بوو، بەلام ئەو ھەستی دلنیاییەیی تیژتیپەر بوو.

* لەخۆنووسان: زۆر لەخۆکردن. لەخۆی نووسا: زۆری لەخۆی کرد. وەك لە باشوور دەلێن: زەختی لەخۆی کرد.

مامۆستا ویرا گوتی: "دەزانم پیت ناخۆشە ئەو ھەموو گێچەل و کیشەییەت ناوئەتەو. دوایی ئەو ھەیان چار دەکەین. جاری تۆ پشوو بدە با چاک بێو. قەد و قەلاڤەتت وا چاک دەکەینەو. خۆت پیت سەیر بێ."

کە مامۆستا ویرا ھەستا، شوزیە دیسان تیک چوو و چاوی لیک نا. بەلام دلێ خۆش بوو بەو ھە مامۆستا ویرای بە کورتی دیتوو.

دەنگی مامۆستا ویرا لە ھەستەخانە کە گەرا: "جا ئیستا کە شوزیە دەبێ بۆ ماو ھەیک لیڤە بێنیتەو، وا باشترە فیڤوونی پەرستارییە کە دەست پێ بکا."

شوزیە تین و تاقەتی نارەزایەتی نەبوو. یانی مامۆستا ویرا دەوێست لێی بێتە ملۆزم؟" رۆژی دواتر سەری تۆزیک باشتر بوو و توانیی چاوی ھەلینێ و سەیری لاقی بکا، کە ھەتا رانی لە گەچ گیرابوو.

یەکیک لە پەرستارەکان پێی گوت: "چەند پەراسوویەکت شکاوە. بۆ ماو ھەیک سینگت دیشی. بەلام چاک دەبێو. پتر خەمی سەرتمان بوو. بەلام وا دیارە کاژەلاکیکی پتەوت ھەییە و ھیچ شتیک ناتوانی زەبری پێ بگەینەو. دەبێ سەیری دەموچاوت بکەو. تەواو شین و مۆر بۆتەو." شوزیە ئاویئەو نەبوو و بۆشی گرنگ نەبوو، چ بەسەر بیچمی ھاتوو. گوتی: "ھەموو گیانم دەزریکینێ. ئەو شتیکم نادەنی تۆزیک ئەھو دەن بێمەو؟"

پەرستارە گوتی: "دەبێ خۆت راگری. دەرمانی ئازارپرمان نیە. ھەموو شتیکمان تەواو بوو. ژانە کەت وردە وردە دەشکی."

شوزیە پرسیی: "ئەو لاقم چاک دەبیتەو؟"

بەلام شوزیە لە ھەلامی پرسیارە کەو خۆی دەترسا.

- شکانیکی سادەییە. شەش ھەفتەییە کە دیکە دەبێ لە گەچدا بێنیتەو، تا یەک بگریئەو.

- شەش ھەفتە؟

- تکایە ھیواش قسە بکە. شوینیکت ھەییە بچی؟

- ئەو چۆن نیمە؟ یت وایە دەمەوی ھەر لیڤە بم؟

- پیم وانیە ھیچ کامان ھەزمان لی بێ، لیڤە بین. بەلام ھەرچۆنیک بێ، ھەموومان لیڤەین.

شوزیه به ناقایلییه وه گوتی: "دهی جا خو من ناچار نیم لیږه بمینمه وه." "که سیش له زیندانت ناکا."

- به و پییه وه چوڼ به ریگادا پرؤم؟

- لاقت شکاوه. خو نه پراوته وه. بیدهنگ به دهی. ئه وهنده مه بولینه. تو له هه موویان به بهخت و شانستری.

په رستاره رویشته. ئه گهر شوزیه ویستبای جوابی بداته وه، ده بوو دهنگ هه لیڼی بو ئه وهی دهنگی بگاته ئه وسه ری خهسته خانه که. خو ئه گهر ئه وهنده لاواز و بیهیز نه بوايه، به سه ریدا دهنه راند.

له بن لیوه وه گوتی: "ئه وهش ده بی یه کیڅک بی له وانهی له بهر دهستی ماموستا ویرادا په روه رده بووه."

ژنه که ی ته نیشتی گوت: "هه ول بده له سه رخو بی."

ئه وه له شوزیه ش پتر برینپیچ کرابوو. چاویکی نه بی، هه موو ده موچاویان پیچابوو. دهنگیکی پیرانه و کپی هه بوو.

- ئه وهی له سه ر سه برانه، له سه ر خیرانه.

شوزیه وه لامی داوه: "ناوه لالا ئه وهی له سه ر سه برانه، له سه ر قه برانه. هیچ شتیڅک به سه برگرتن چاک نابی. له سه ر خو بوون هه ر وات لی ده کا شتت له بیر بچیتته وه و نه ته وی هیچ شتیڅک بگوری. سه برگرتن بنیاده م ده کاته دار و به رد."

- که ناچار بی له نیوان سه برگرتن و په له کردندا یه کیکیان هه لبژیږی، جا تیده گه ی سه برگرتنه که ئاسانتره.

- ئه وه بو تو باشه، چونکه تو پیری. له وانیه ته گهر تو ویستباشت، هیچت نه کردبایه، به لام من چونکه گه نجم، به رنامه و خه ونم زورن.

- ته مه نت چه نده؟

- چارده.

- من شانزه سالانەم.

شوزيە تاويك بېدەنگ بوو. ئەمجار پرسىيى: چىت بەسەر هاتووه؟"

ژنە گوتى: "پياويك تىزابى بە دەموچاومدا كرد."

- بۇ؟

- چون ئەو كارەى دەمكرد، ئەو پىيى خۇش نەبوو. پىم وابوو لە ھۆردووكاى پەنابەراندا ترسم

لەسەر نىيە، كەچى لىم روون بۆۋە، ھىچ كۆي بۇ من بىمەترسى نىيە.

- چىت دەكرد وا ئەو پىيى ناخۇش بوو؟

- كچە كەيم فيرى خويندەوارى دەكرد.

- پياوى تالىبان بوو؟

- فەرقى چىيە؟ خۇ ھەرچى دواكەوتوو بى، تالىبان نىيە. من پىم خۇش نىيە ھەر باسشى بكم.

دەى باشە لىم گەرى با بنووم.

شوزيە لە كۆلى بۆۋە. تاويك دواتر خۇشى خەوى لى كەوت.

كە ھەستا، تەختەكەى تەنىشتى بەتال بوو. دەستى ئەو پەرستارەى بەويدا رادەبرد، گرت و

گوتى: "ئەوھى لە سەر ئەو تەختە بوو، چىيى لى ھات؟"

- خۇى رانەگرت.

- يانى مرد؟

- لىم گەرى با برۆم.

- ھىچ بۆت گرنگ نىيە، واىە؟ تەنانەت خەمى مردنىشيت نىيە، ھىچت نەكرد بۇ رزگار كرنى؟

پەرستارەكە كشاو، دەستى راپسكاند و گوتى: "تۆ دەزانى ھەموو رۆژى لىرەدا چەند كەس

دەمرن؟ من دەتوانم بۇ ھەمووان بگريم؟ تۆ ھەر دەزانى راكشىي و بۆلەت بى. چۆن لە خۆت

رادەبىنى سەر كۆنەم بكمەى؟"

پەرستارىكى بەتەمەنتر ھاتە پىشى و گوتى: "بىرەو دەى."

پەرستارەكەى دىكە لە نارەھەتى، دەنگى ھەلپنا و گوتى: "ئاخر دەزانى چ چاوەروانىيەكى لىمان

ھەيە؟ ئىمە كە نە لە فافمان بە گوپرەى پىويست ھەيە، نە خواردن، نە ئاوى پىويست. رۆژ بە

رۆژ ژماره‌یه‌کی زیاتر منداڵ لیڤه‌دا ده‌مرن. خواجه ئیره کوییه؟ وه‌للاهی ئەو ئازەلانی له‌ ده‌شته‌ن، باشتریان پی‌را ده‌گه‌ن له‌چاو ئیمه.

ژنه به‌ته‌مه‌نه‌که به‌ توورەبییه‌وه گوتی: "بیپه‌وه، نه‌خۆشه‌کان ده‌ترسینی. بچۆ تاویک پشوو بده، ئاوا به‌کاری من نایه‌ی."

په‌رستاره گه‌نجه‌که گریا و به‌ راکردن رویشته. په‌رستاره به‌ته‌مه‌نه‌که‌ش چۆوه سه‌ر ئیشه‌که‌ی. شوزیه پشته‌تی تی‌کردن. هیچ پی‌ی خۆش نه‌بوو سه‌یری ئەو ته‌خته‌ بکاته‌وه.

بۆ سبه‌ینی په‌رستاره‌که جووتی چپۆشه‌قه‌ی دایه و گوتی: "هسته‌ خۆت رابینه با بتوانی به‌وانه به‌رپێگادا برۆی. به‌لام زۆر دووریش مه‌رۆ، چونکه زۆر که‌س ناچارن ئەم‌رۆ که‌ک له‌وانه وه‌رگرن."

شوزیه نه‌یده‌توانی زۆر به‌ سووک و ئاسانی به‌ چپۆشه‌قه‌کان به‌رپێگادا برۆا. به‌لام دلێشی خۆش بوو که دیسان ده‌توانی برۆا. برێک به‌ نیو خه‌سته‌خانه‌که‌دا گه‌را. ئەجار راوه‌ستا و سه‌یری ئەوی کرد.

خه‌سته‌خانه‌که هه‌ر خپۆه‌تیکی گه‌وره‌ بوو، که لیواره‌کانیان هه‌لدا بووه، بۆ ئەوه‌ی هه‌وايه‌کی تیپه‌گه‌رێ. په‌رده قوماشه‌کانی نیوان ته‌خته‌کانیش نه‌یده‌هیشته ته‌پوتۆز هه‌ستی و به‌شی نه‌خۆشه‌کانیشی جیا ده‌کرده‌وه. به‌مه‌الهی نه‌خۆشه‌کان له‌به‌ر خپۆه‌ته‌که‌وه له‌سه‌ر عه‌رزه‌که دانیشته‌بون و چاوه‌رپی چاکبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌که‌یان بوون.

خه‌لکیکی زۆر ریزیان گرتبوو، بۆ ئەوه‌ی په‌رستار یان پزیشکیک بیانینی و برینه‌که‌یان بۆ بشواته‌وه یان بۆیان داپیچی، به‌شکم تۆزی تازار و ژانه‌که‌ی که‌م بیته‌وه.

که‌س ئاگای له‌ شوزیه نه‌بوو، تا بزانی که‌ی چپۆشه‌قه‌کانی دینیتته‌وه. خه‌سته‌خانه‌که‌ی به‌جی هیشته. له‌ خه‌سته‌خانه‌که‌ دوور که‌وتبووه، به‌لام ده‌بوو له‌ پێشدا جاسپه‌ر بدۆزیتته‌وه. چونکه نه‌یان هیشته‌بوو بیته‌ نیو خه‌سته‌خانه‌وه. هه‌زی لی‌بوو بۆ دوا‌ین جار بچیتته‌وه به‌شی بیوه‌ژنه‌کان و بیدۆزیتته‌وه. دوا‌ی ئەوه‌ به‌بی ئەوه‌ی که‌س بدوینتی، ئەوی به‌جی بیلی.

ئیت نه‌ پی‌ی خۆش بوو چاوی به‌ مامۆستا ویرا بکه‌ویتته‌وه، نه‌ شیتته‌کان و نه‌خۆش و داماره‌کانیش. هه‌ر خۆی و سه‌گه‌که‌ی و ده‌ریای شین و بی‌ینی ده‌ویست.

شوزیه زۆر هیواش دەرۆیشت. به چپۆشەق نەیدەتوانی باش بەرئێگادا برۆا. ئەو ئارەقەییە لە سەرۆگیانیشتی دەچۆرایەو، دەچوو نێو گەچەکە ی لاقی و پتر دەبخوراندا. حەزی لی بوو دیسان بگەرئیتەو سەر تەختەکە نەخۆشخانە، بەلام هەر وا رۆیشت و رانەووستا.

پیاویک لە کۆلانەکەدا دانیشتبوو. کە شوزیه بەلایدا تێپەری، کابرا بانگی کرد: "ئەو بەو گەرمایه بۆ کوی؟"

شوزیه گوتی: "پەرە پیاو، ئەم تۆ لەو گەرمایهدا چاوەرپی چیی؟"

- هیچ. ەر وا دانیشتووم. کاریکی دیکەم نیە. هەر نازانم چاوەرپی چیش بم. بەلام هەر وا دادەنیشم. ئاخری تۆش وەك منت لی دی، ئاوا لە شوینیك دانیشی.

شوزیه گوتی: "مەحاله."

- هەر ئیستاش بەو گەرمایه کەوتووئەتەر، برۆی. بەلام بۆ کوی دەچی؟ خۆ لیەر پتر شوینیکی دیکە نیە. ئەو کۆلانە یان ئەوی دی. هەر هەموو وەك یەکن. رۆژیک تۆش بۆت روون دەبیتەو.

دوایی وەك من لە جییهك دادەنیشی و چاوەرپی دەبی.

پەرەپیاو کە هەر وا قسە دی کرد. شوزیه رۆیشت. زۆر بوون ئەو پیاوانە دانیشتبوون و شوزیه بە تەنیشتیاندا تێدەپەری و ئەوان سەیری شوزیهیان دەکرد، کە وا بە دژواری و ئازارەو دەپرا. چپۆشەقەکان بۆ شوزیه کورت بوون و ئەوەندە داهاتبوو، پشتی دیشا. دوا ئەو نە کەس قسە لە گەل کرد و نە ئەویش قسە لە گەل کەس کرد.

لاقى زۆر دیشا. گەرماى بوو. ماندوو بوو. نەدەبوايه بەو گەرمايه بکەوئیتەر. دەبوو لەبەر سیبەریك دانیشتبا و پئی هەلئینابا.

گەر او و ویستی بەرەو خەستەخانە کە برۆا، بەلام زوو زانی ریی لی هەتله بوو*. بەبی ئەو دی ئاگای لەو رییە بی کە پێیدا هاتوو، هەر وا رۆیشتبوو. شەقام و کۆلانی هۆردووگا کە بەرەو هەموولایهك کشابوون. ئەو کاتە لەبەر دەستی مامۆستا ویرادا بوو، قەت نەهاتبوو ئەم لایە هۆردووگا کە. هەر نەشیدەزانی کوئیە و چون بگەرئیتەو. لە یەکیك لەو پیاوانە وەك

* هەتله بوون: بزبوون. لازیبوون. لی شیان.

ئەوانى دى لە بن دىوارىك دانىشتىبوو، پرسىيى: ئەرى گەرەكى بىۋەژنەكان لە كام لاۋەيە. كابرا چەند جارىك پرسىيارەكەي لە مېشكىدا ھېنا و برد. شوزيە بەبى ئۆقرەيى خۆي دابوۋە سەر چىۋشەقەكەي.

پىاۋيىكى دىكە لىي ھاتە پىش و لە پىاۋەكەي پرسى: "چ باسە."

- ئەو كورە دەيەۋى بچىتە گەرەكى بىۋەژنەكان.

- ھا كورە بۇ دەتەۋى بچىتە ئەۋى؟

قسەكانى ئەوان كابرايەكى دىكەشى بەرەۋ ئەۋى راکىشا و دواي ئەۋە سى كەسى دىكەش. ئەوان

جارى مشتومپريان بوو لەسەر ئەۋەي ھەر بە راستى شوينىكى وا ھەيە يان نا؟

چەند كەسىكى دىكەش دىسان لىيان پرسى: "بۇچى دەتەۋى بچىتە ئەۋى؟ چما نازانى ئەۋى

لەسەر خواردن شىۋاۋە؟ خۆ لەۋى مەدە. ئەۋى ھەر ژنى لى دەژين. ھىچ باش نيە خۆت تىكەلى

ئەوانە بكەي."

شوزيە ھەلى بە دەرفەت زانى و بەيىدەنگى باي داۋە بۇ نىۋ كۆلانەكە و لە دەست ئەۋ پىاۋانە و

قسەوباسى گەمژانەيان خۆي دزىيەۋە. ھەر وا رۆيشت و رۆيشت، بەشكەم توۋشى ناسىيارىك بى.

لە پىر دىۋارە گلەكان تەۋاۋ بوون و شوزيە گەيشتە شوينىك ھەتا چاۋ ھەتەرى دەكرد ھەر خىۋەت

بوو. ئەۋى ھۆردوۋگاي پەنابەرە تازەكان بوو. مامۇستا وىرا پىشتر باسى شوينىكى واى بۇ

كردبوو، بەلام خۆي ھەر نەيدىتەبوو.

مامۇستا وىرا گوتىۋى: "ئەۋى ھەر جى نيە. بەلام خەلك بى پسانەۋە دىن. زۆربەشيان بە

دەستى بەتال دىن. ھىي وايە شەش مانگ يان پترىش بۇ ۋەرگرتنى خىۋەتىك چاۋەروان دەبن."

شوزيە بەدەۋرى خۆيدا خولايەۋە. نە رىگاي بەرەۋ گەرەكى بىۋەژنەكان دىار بوو، نە رىگاي

ۋەدەرکەۋتن لە ھۆردوۋگاكە. كەۋتە بىرى ئەۋەي، بگەرپتەۋە، بەشكەم بگاتەۋە نىۋ دىۋارە

گلەكان. بەشكەم تۋانىباشى بچىتە نىۋ ھۆردوۋگاي تازە ھاتوۋكان و لەۋيۋە رىگەيەكى نىۋېرى

دۆزىباۋە بەرەۋ گەرەكى بىۋەژنەكان. ئەۋ رىگاي دوۋەمى ھەلېژارد.

لە ھۆردوۋگاكەدا سەرى لى شىۋا. ھىچ كۆلان يان شەقامىك دىار نەبوو. تەنانەت خىۋەتەكانىش

ئەۋەندە لىك نزيك بوون، ھەر نەيدەتۋانى پىرا.

هەندیکیان خێوەتەکانیان لە قوماشی جاو و خامی سپی بوو، که به خەتیکێ رهش لییان نووسرابوو، یو ئین UNHCR واتە ریکخراوی نیو دەولەتیی بەرگری له پەنابەرەکان. هەندیکیشیان چەند پارچە پەرۆیهکیان لیک دووریبوو و کردبوویانە خێوەت. هەندی له خێوەتەکان هەر پلاستیکیک بوون که داریکیان وەبەر درابوو.

شوزیه سەری به چەند خێوەتیکدا کرد و ناویشانی شوینی بیوژنەکانی پرسی. بەلام خەلکەکه به سەرسامیهوه سەیریان دەکرد. نیو خێوەتەکان له دەرەوش گەرمتەر بوو. هەر خێوەتە و خەلکیکێ زۆری تی ئاخرا بوو و لەویدا دانیشتبوو.

یه کێک له خێوەتیکهوه گوتی: "چیۆشهقه کانت بده به من."

شوزیه داهاتهوه و پیرهژنیکی دی، که له خێوەتەکهدا دانیشتبوو. لاقیکێ نهبوو.

- چیۆشهقه کانت بدهیه به شکم بتوانم لییره بچمه دەری. ئیره زۆر ناخۆشه. زۆر بیزارم.

شوزیه بهپهله رویشت. هەر ئەو کاتە لاقی له سینگ و پەتی خێوەتیک ئالقا و سەرەنگری بوو و تلب کەوت.

ئەو مندالانە لە ویوێه راوەستابوو، قاقا پیتی پیکەنین. شوزیه دەیزانی ئەوانە لە هیچ شتیکیان نیه خۆی پیۆه بخافلینن، بهعهرزدا کهوتەکهی ئەو شتیکی خۆشه. بەلام زۆر ناله بار و ناساغ بوو بۆیه تاقەتی ئەوهی نهبوو سەری مندالان بخافلینی. هەر بۆیه به چیۆشهقه کهی له یه کیانی دا.

پیاویک هات و دەستی گرت و هەلیستاندەوه و گوتی: "ئەوه بۆ وا دەکهی؟ تۆ لەوان گەرەتری. ئەوانه دەبی نەرم و نیانی و ئینسانیهت له تۆوه فیڕ بن."

شوزیه بهبی ئەمه گداری و سپاس به هەنگله شەلی رویشت و دواي تاویک گویی له هارپی کامیونیک بوو. خەلکیکێ دی، که به دەر و سەتلەوه رایان دەکرد. ئەویش کهوتە شوین خەلکەکه.

تەنکیی ئاو هاتبوو. پاسهوانه کانی دەوری تەنکییه که، هەولیان دەدا خەلکەکه ریز بکەن، بۆ ئەوهی بهنۆره ئاو وەرگرن. بەلام ئەو هەمووه خەلکە تینووه، له دەوری تەنکییه که کۆ ببوونەوه. شوزیه له شوینیکی بەرزتر راوەستا و سەیری حەشامەتەکهی کرد. ئەو دەرە ئاوانە لە خەلکەکه فریای پر کردنیان دەکەوتن، تا له نیو ئاپۆرا حەشامەتەکه دەهاتنە دەری، لییان نیوه دەبوو.

پياويك سەتلەكەي خۇي پۈر كىرەبوو. پالئىكيان پېۋە نا و ھەموو ئاۋەكەي رژا. كە ويستى ديسان بچىتتەۋە لاي تەنكىيەكە، نەيتوانى بەنيو خەلكەكەدا رەت بى. بۆيە بە توورەيىيەۋە سەتلەكەي راۋەشاندا و لەسەرى كابرەيەكى راكىشا. ئەويش تۆلەي لى كىرەۋە. زۆرى نەبرد، خەلكىكى زۆر پىك ھەلپىرژان و تىك ھەلچوون.

شوزيە گەراۋە و رۆيشت. نەيدەويست لاقەكەي دىكەشى بشكى. ئەۋەندە رۆيشت ھەتا گەيشتە ئەۋسەرى خىۋەتەكان و جادەيەكى نارپىك. ترومبىلئىكى سىيى ۋەك ترومبىلئى يارمەتيدەرەكان، بەرەۋ لاي دەھات. شوزيە رىك لە نيۋەندى جادەكە راۋەستا، بۆ ئەۋەي رايگرى.

ھەراي كىرد: "من ون بووم."

يارمەتيدەرەكە دابەزى و پرسىيى: "خەلكى كوئى؟"

شوزيە گىريا و گوتى: "خەلكى دەريا. خەلكى فەرەنسا. ولاتى گولە ۋەنەۋشەكان، كە نە بۆنىكى ناخۇشى لى دى و نە ھىچ كەس لەۋى بەسەرمدە دەقىژىنى و نە پالئىشم پېۋە دەنىن. خەلكى ئەۋىم."

يارمەتيدەرەكە دەستى شوزيەي گرت، بۆ ئەۋەي سوار بى و لەسەر كورسىيەكەي تەنىشت شوڧىرەكەۋە دانىشى. لىي گەرا ھەتا شوزيە كولا و كۆي دامرکا و گىر بۆۋە. ئەمجارە پرسىيى: "جا ئىستا پىم بلئ لە كوئى دەژىيى؟"

ترومبىلئەكە كەۋتە رى. ئەۋ دەرياي خىۋەت و خەلكە خەفەتبارە، ھەر دەتگوت قەت نابرىتتەۋە. شوزيە پرسىيى: "ئەۋانە كىن؟"

يارمەتيدەرەكە گوتى: "تازە لە ئەفغانىستان ھاتوونەتە دەر. خەلك دەيانەۋى بەر لە ھىرشەكەي ئەمريكا بە پەلە ئەۋى بەجى بىلن."

- بۆ ئەمريكا لە ئەفغانىستان دەدا؟

- لەبەر ئەۋ رووداۋەي لە نيويورك قەۋما. ئەمريكا توورە بوۋە.

- جا چ قەۋماۋە؟

يارمەتيدەرەكە دەستىكى لە سوكان كىرەۋە و رۆژنامەيەكى دا بە شوزيە و گوتى: "ھا، ئەۋەتا لىرەدايە."

شوزیه سهیری وینهیه کی کرد، که تییدا له پاشماوهی بینایه کی کاولبووه وه دوو کهل هه لدهستا. شوزیه رۆژنامه کهی داناوه و گوتی: "خۆ ئه وهش ده لئی کابوله."

ئیتر سهیری به په نجه ره که وه نا. ئه وه خه لکه ی ئه وان به لایاندا تییده په رین، هیچ له وه نه ده چوو، ئه وهنده یان تین و گورپ تییدا مابی، بتوانن شتیك بته قیننه وه.

چاوی له سه ر یه ک دانا و هه لینه هینان هه تا گه یشتنه وه گه ره کی بیوه ژنه کان.

مامۆستا ویرا به شوزیه ی گوت، که سیکی دیکه یان له سه ر ته خته که ی خهسته خانه داناوه. ئه وه دۆشه گه له یه کی له به سه ر سیبه ره که بۆ راخست بۆ ئه وه ی شوزیه پشوو بدات. منداله کانی گه ره ک دهوریان دا و گوتیان هه قایه تیان بۆ بگپریتته وه. به لام مامۆستا ویرا دووری خستنه وه و گوتی، شوزیه ده بی پشوو بدا.

بۆ سه ی هیرش کرایه سه ر گه ره کی بیوه ژنه کان. هه ندی له پیاوه کان ده یانویست به سه ر دیواره که دا بینه ژووری. ئه وان یه ک به خویان هه رایان ده کرد، ژیان له و شوینه دا بی ته خلاقیه.

چونکه پیاویکی لی نیه ناگای له و ژنانه بی.

مامۆستا ویرا و ژنه کانی دی به گه سک و هه ر شتیکی به رده ستیان که وت، له پیاوه کانیان دا و ده ریانکردنه ده ری. به لام شوزیه هه ر له سه ر دۆشه گه له که ی راکشابوو. چیوشه قه کانیان بر دبو ه خهسته خانه. هه ربۆیه جگه له سه یرکردنیان، هیچی دیکه ی له ده ست نه ده هات. جاسپه ریش ده وه ری و که لپه ی گر ده کرده وه و به وجۆره په لامارده ره کانی ده کشانده وه.

مامۆستا ویرا ناچار بوو، خه لکیکی زیاتر بکاته پاسه وانی پاراستنی گه ره که که. ئه وه هه ر باسی ئه وه مه سه له یه ی نه کرده وه، به لام شوزیه ده یزانی زۆر نیگه رانه، ئه وه رووداوه شتیکی لی بکه ویتته وه.

شوزیه تا چهند هه فته یه ک له ته نیشته ئه و ژنانه وه دانیشته، که گولدۆزییان ده کرد. ئه و لیواری ده سه رۆکه و سه رمیژه کانی ده نوشتانده وه و چاوه ری بوو لاقی چاک بیته وه.

پەرستاره كەي مانگى سوور، چەقۇي گەچپرىنە كەي دانا و گەچە كەي لە لاقى شوزيە كرده وە.
لاقى زۆر كز و لاواز ببوو.

پەرستاره كە گوتى: "هەول بده زۆر لە سەر ئەم پىيەت راوەستى."
شوزيە بە پاريزه وە قورسايى خۆي خسته سەر لاقە كەي ديكەي. ژانى دە كرد، بە لام لە سەر يەك
هەستى كرد باشە.

پەرستاره گوت: "بە حال شكابوو. شانست هەبوو. دەي باشە ئە مجاره ئاگات لى بى، خۆت
تيكە لى گۆنگەل و هات و هەرا مە كە."

شوزيە چەند هەنگاويك بەو لاقەي تازه گەچە كەيان لى كرده بوو، روښت.
پەرستاره كە بە مامۆستا ويراى - كە شوزيەي هينابووو خەستە خانە - گوت: "ئە مەرۆ دوانبوو رو
چوار سندوقمان كە لوپە لى يارمە تىي سەرە تاييە كاتتان بە دەست دە گات. كەي دەرۆي؟"
- لەوانە يە سبەي، يان هەر ئە مشە وىش. نازانم، ئە گەر رووناكى بكاتە وە و برۆين باشتەرە. دەبى
راوەستين تا روژ دەبىتە وە.

پەرستاره گوتى راست دە كەي. بە هەردوو باردا جيى مەترسييه. شوزيە پرسىي: "بۆ كوي
دەرۆي؟"

يانى هەر بە راستى مامۆستا ويراى لە كۆل دەبوو؟
پەرستاره گوتى: "مامۆستا ويرا ژنيكى زۆر ئازا و نەترسە. هيوادارم تۆش ريزى بگري. دەيه وى
چەند پەرستاريك بەرى و بچىتە وە ئە فغانستان."

شوزيە بە دەنگيكي بەرز گوتى: "دە گە پىيە وە ئە فغانستان؟ باشە بۆ وا دە كەي؟"
مامۆستا ويرا لە سەر خۆ وە لامى داو: "چونكە خەلكە كە مان بۆمباران دە كرئين. هەزاران كەس
لە سەر سنوورە كان كۆ بوونە تە وە و دەيانە وى و لاتە كە بە جى بيلن. سنوورە كانيش داخراون. ئەوان
پىويستيان بە پەرستاره."

- دەي ئە گەر سنوور داخراون، تۆ چۆن دە پەريتە وە و دە چيە وە ناو ئە فغانستان؟

- دەبى بە دزييه وە برۆين. لەوانە يە بە شاخە كاندا.

- ھەر چەند ژنيك؟ مەھالە دەرچن. تالېبان دەتانگرن.

مامۆستا ويرا گوتى: "دەبى شانسى خۆمان تاقتى بىكەينەو. خەلك پىويستيان پىمانە و ئەوندەى لە دەستيشيان بى يارمەتيمان دەدەن. جارى وەرە برۆينەو. كارم زۆرە." ئەو ھەفتەيە لە گەرەكى بىوژناندا ھاتوچۆيەكە زۆر زۆر بوو، بەلام شوزيە زۆرى گوى نەدابويى. ژنەكان لەبرى گولدۆزىيى جوان لەسەر پارچە قوماش، خەرىكى شىتال شىتال كۆردنەو ھى قوماش بوون، بۆ ئەو ھى بىكەنە لە فافى برىنپىچان و لە لايەكى دىكەشەو بەتانيە كانيان دەدووربىيەو. شوزيە دىتبووى ھەموو خىراخىرا كار دەكەن، بەلام پىسارى نەكردبوو.

ئەو شەو لەسەر عەرزەكە دانىشت و پالى بە دىواری ئەو ھۆدەيەو دا كە تىيدا دادەنىشت، ئەو شويىنى نووسىنگەى رىكخراوى ژنەكان بوو. ژنان بەردەوام لە ھاتوچۆدا بوون. كەس ئاورپىكىشى لەو نەدەداو.

فەرزانە ھات و لە تەنىشتى دانىشت. جاسپەرىش كلكى راوەشانە. فەرزانە گوتى: "ئىرە بەبى مامۆستا ويرا زۆر بىدەنگ و كپ دەبى."

- خەمت نەبى. بچىتە ئەو سەرى دنياش دەنگى پرخەپرەكەى دەگاتەو ئىرە.

ئەگەر لەوبەرى دنياش بى ھەر گويمان لىي دەبى. لەوانەيە ھەموو سەربازەكانى تالېبان كەر بكا. دوایی خۆش دەبىتە فەرماتەرەواى ئەفغانستان.

فەرزانە پىكەنى و گوتى: "جا ئەو دەم دەتوانى ولاتىك بەرپۆە بەرى و تەواو بەختەوەر دەبى."

- تۆ پىت وايە ھەر قانونى تالېبان قۆر و گالتە جارن؟ وەللا قانونەكانى مامۆستا ويرا سەد ئەوندەى ئەوان قۆرتەرن. خۆ ئەو بەبىتە ھاكىمى ولات، ھەمووان ناچار دەكا بچنە گۆرەپانى تۆپىن و لەوى تۆپىنى بکەن.

فەرزانە دىسان پىكەنى.

- ديارە پىرەكانىش ناچار دەكا يارى بکەن. تەنانەت ئەوانەى بە چىوشەقىش بەرىگادا دەرۆن.

شوزيە كە ئەواو توورە ببوو، گوتى: "ئەو شىتە." "ئىنجا بەردىكى ھەلگرت و بەرەو ئەوبەرى ھوشەكەى ھاويشت. چىي نەمابوو بەر يەكىك لەو ژنانە بکەوى كە خەرىكى كار بوون.

- شیتته، بویه ديهووی بچیتتهوه ئه فغانستان. ئه ویش به بی پیاو. پیی وایه ده توانی به که یفی دلی
خوی چیی پی خۆش بی بیکا. گیله.

فهرزانه پرسیی: "باشه ئیستا توچ ده کهی؟ خو تو ده تهووی بچیت به ره و ده ریا."

- راست ده کهی. جاری ئه وه تازه لاقم له گهچ ده ره یئاوه. ده که ومه ری و ده چم.

فهرزانه پرسیی: "له گه ل خوت نامبهی؟ ها؟"

شوزیه جوابی نه داوه.

فهرزانه گوتی: "قهینا کا. ماموستا ویرا پیی گوتبووم نامبهی. خوم ده مزانی."

شوزیه نه یده زانی بللی چی. بوخوشی پیی خۆش نه بوو ئاوی لی هاتووه. فهرزانه پرسیی: "ئه ی

باشه بو هه روا لی ره دانیشتووی؟ بو نارۆی؟"

شوزیه گوتی: "ده رۆم. جاری تا توژیک بجه سیمه وه. چونکه ده ریا زۆر لی ره وه دووره."

فهرزانه گوتی: "بچۆ له جیه کی دیکه پشوو بده. من ئیتر نامهوی له لات بم."

- من پیش تو هاتبووم لی ره دانیشتبووم.

- ده ی تو که هه ره ده رۆی، به لام من هه ره لی ره ده بم. تو ده بی برۆی.

شوزیه هه ستا و گوتی: "زۆر باشه. له خودام ده وی برۆم. هه ره که سیش ببیتته هاورپیم له تو باشت

ده بی. جاسپهر، و ره با برۆین."

جاسپهر به چاوه قاوه ییه کانی سه یری کی کرد، به لام له ته نیشته فهرزانه نه بزووت.

شوزیه گوتی: "سه گی که مزه."

ئیتر رۆیشته و به جیی هیشتن.

له بن دیواری شوینه که یان، جیه کی دیته وه و دانیشته. شوینی ک، که ئیتر ناچار نه بوو سه یری

خه لکه که بکا. ئه مجار وینه ی ولاتی گو له وه نه وشه کانی له گیرفانی ده ره یئا و سه یری کرد.

ئه و وینه یه ئیتر دلی نه ده بزواند و که لکه له که ی نه ده کرد. له وانه شه له بهر ئه وه بووبی که شه و

بوو. له وانه شه له داخی ئه وه بووبی، که جاسپهر فهرزانه ی له و پی باشت بوو. وینه که ی له

گیرفانی نایه وه و پالی به دیواره که وه دا. ئه مجار قه یری ک هه ره له وی دانیشته و بیری کرده وه.

- خه یری کن ده رۆن. ماموستا ویرا خه یری که ده روا.

شوزیه که گویی له و قسهیه بوو، ههستا. دهبوو بچی بهرپیان بکا. دهبوو دلنیا بی، مامۆستا ویرا سهری لی تیک نهچوو و ههر به راستی دهپروا.

ئهوی لهوی بوون، ههموو بو مالآوایی له مامۆستا ویرا له ههوشه کهدا کو بوونهوه. شوزیه له دواوه راوهستا و سهیری کرد. ههزی لی بوو شهویش بچیتته لایان، بهلام نهیدهتوانی.

مامۆستا ویرا ههر چاری به شوزیه کهوت، باوهشی پیدا کرد و سهبریک گوتی: "تۆ مندالئیکی زۆر ئازیز و بهنرخی. هیوادارم بگهیه دهریا. هیوادارم فهپهנסا به باوهشیکی ئاوهلاوه وهرت-گری. خۆزگه بهخۆیان تهگهر تۆ بچیتته ئهوی."

ئیت شوزیهی بهردا و چوو له پهرستارهکان. ئهوان بو دوایین جار مالآواییان کرد و دهستیان راوهشانده و له شوینهکه وهدهر کهوتن.

ههموو چوونهوه مالی خۆیان، بهلام شوزیه و جاسپهر و فهرزانه لهبهردرگای هۆدهکه راوهستان و سهیریان کردن.

شوزیه گوتی: "تهگهر پیاویکیان له گهل بوایه، مهترسییان که متر لهسهر دهبوو."

فهرزانه گوتی: "یان ههر نهبی کورپیک.

شوزیه ئیت بیری نهکردهوه. راپهپی. جانتاکهی بهکۆلیدا دا و کۆلوانهکهی له هۆدهکه هیئا دهری. تاویک له بهردهم فهرزانه و جاسپهردا راوهستا ههر بو ئهوهی پیی بلی: "ئاگات له

جاسپهر بی. تهگهر ئیوه گهیشتنه دهریا، ها بهوه، له ئاوهکهی دهریادا جاسپهر جوان بشۆ."

ئینجا قالبه سابوونه بوخۆشهکهی تۆم و باربارا دابوویانی، دای به فهرزانه. دهستیسی له جانتاکهی نا و وینهی ولاتی گوله و نهوشهییهکانی دههینا و شهویشی دا به فهرزانه.

دوایین جار داهاتهوه بو مالآوایی له جاسپهر. ئیت بهجیی هیشتن و رویشت بو ئهوهی بگاته مامۆستا ویرا و پهرستارهکان.

ههر وا نزیک به بیست سالیکی دیکهیان دانابوو له گهل پهروانهی دهستهخوشکی لهسهر برجهکهی ئیقل چاویان به یهکتری بکهوئتهوه. ههرچۆنیکی بی ههر دهچوو ئهوی، بهلام جاری

پیویست بوو کاریکی بچووک بکا.

مامۆستا ویرا زۆر خیرا ههنگاوی دهنه. شوزیه ناچار بوو را بکا بو ئهوهی بیگاتی.

۲۰۱۳/۳/۱۴

بەرھەمەکانی وەرگىر:

۱. رۆمانى ژان (نووسىنى مارگرىت دۆراس)
۲. پىشەواى رابوون (كتىپكە لەسەر كۆمارى كوردستان)
۳. ژن لە فەلسەفەى سياسىي رۆژئاوادا
۴. كۆيلە كردنى ژنان (نووسىنى جۆن ستىوارت ميل)
۵. ئىمىلى ژان ژاك رۆسو
۶. تاعوونى ئەلبىر كامو
۷. رۆمانىكى سى بەرگىيە شار كەمال بە ناوى (ئەو دىوى كويستان).
۸. سەفەر و ئاسكۆلەكەى بە ختم گوزەل (رۆمانىكى مەحمود دەولەت ئابادى)
۹. سىبەرى ھەلۆ (رۆمانىكى ئاوپرى لە نەينىيەكانى ژيانى ناپليۆن بوناپارت داوئەتەو)
۱۰. لە لىننەو تا پوتىن (مىژووى سياسىي رووسيا)
۱۱. ئىمپراتورىي بىزەنتى
۱۲. كۆتايى سەدەكانى ناوئەراست
۱۳. ئاغاكانى ئاقچاساز (رۆمانىكى يەشاركەمال) ۱۵۰۰ لاپەرەيە
۱۴. ئاسىيە (رۆمان. تورگىنىف)
۱۵. يەكەم ئەشق (رۆمان. تورگىنىف)
۱۶. ياخى (رۆمان. يەشاركەمال)
۱۷. فىمىنىزم
۱۸. نان و ماچ (كۆچىرۆكى بيانى بەرھەمى ھاوبەش لە گەل جەواد ھەيدەرى)
۱۹. كىژانى كابول (رۆمان).
۲۰. دىوانە شىعرى (زىارەتى ماچ) كە سياسەتوان و كوردىزانى بەتوانا مامۆستا عەبدوللا ھەسەن زادە پىشەكەيەكى بۆ نووسىو و يەكىتىي نووسەرانى كورد لىقى ھەولپىر ئەرك و زەھمەتى چاپ و بلۆكردنەوھيان گرتە ئەستۆ.....